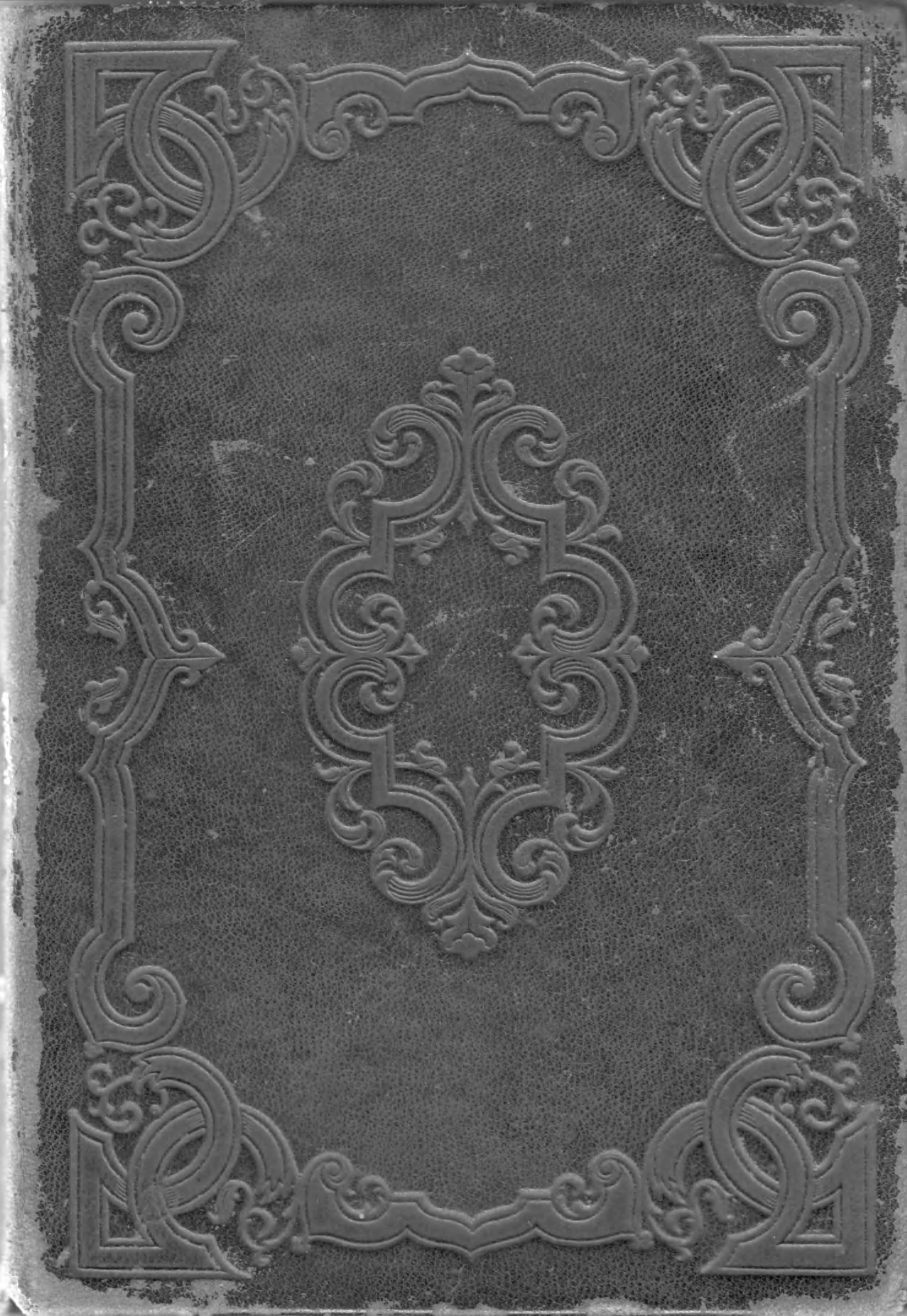

SÂNTA SCRIPTURÂ
A VECHIULUI TESTAMENT,

TRADUSÂ ŞI PUBLICATÂ DE SOCIETATEA BIBLICÂ BRITANÂ ŞI STRÂINÂ.

TOMUL AL TREILEA.

CUPRINḌÊND:

PROVERBELE, ECCLESIASTUL, CÂNTAREA CÂNTÂRILOR, ISAIA, JEREMIA, PLÂNGERILE, EZEKIEL, DANIEL, OSEA, JOEL, AMOS, OBADIA, IONA, MICHA, NAHUM, HABAKUK, ZEFANIA, HAGGAI, ZECHARIA, MALACHI.

IAŞIĬ 1869.

IMPRIMERIA H. GOLDNER.

PROVERBELE LUĬ SOLOMON.

PARTEA I.

CAPUL I.

Discursul despre adevĕrata înţelepciune.

Proverbele luĭ Solomon, fiiul luĭ David, regele luĭ Israel: 1
Ca se se cunóscă înţelepciunea şi instrucţiunea, 2
Ca se se înţelégă cuvintele inteligenţeĭ,
Ca se se priméscă o instrucţiune cu minte, 3
Drept şi dreptate şi ecitate.
Spre a da isteţime celor simpli, Juneluĭ cunoscinţă şi prevedere. 4
Ca auḑindu-le înţeleptul, se créscă în învĕţătură, 5
Şi cel inteligent se'şĭ dobăndéscă prudenţă.
Ca se înţelégă proverbul şi frasele cele profunde, 6
Vórbele înţelepţilor şi enigmele lor.
Frica luĭ Iehova *este* începutul cunoscinţeĭ, 7
Dară nerodiĭ despreţiuesc înţelepciunea şi instrucţiunea.
Ascultă, fiiul meŭ, instrucţiunea tatuluĭ teŭ, 8
Şi nu părăsi învĕţătura mameĭ tale!
Căcĭ cununa cea maĭ frumósă *sunt* ele pentru capul teŭ, 9
Şi ornament pentru gûtul teŭ.
Fiiul meŭ, ademenindu-te pĕcătoşiĭ, nu consimţi. 10
De vor ḑice: „Vino cu noĭ, ca se păndim sângele; 11
„Se tindem celuĭ inocent curse fără causă;
„Se'ĭ înghiţim de viĭ ca infernul, 12
„Şi pre ceĭ drepţĭ ca pre ceĭ ce se pogor în grópă.
„Găsi-vom tot feliul de tesaure scumpe, 13
„Vom împle casele nóstre de prêḑĭ.
„Sorţiul teŭ pune 'l cu noĭ, Şi una pungă vom ave cu toţiĭ.“ 14
Fiiul meŭ, nu ămbla pre o cale cu dênşiĭ; 15
Reţine'ţĭ piciorul teŭ de cărarea lor!
Căcĭ piciórele lor alérgă după reutate, 16
Şi se grăbesc spre vĕrsare de sânge.
Căcĭ în zadar este întinsă cursa În façia tutulor paserilor. 17
Eĭ ânse păndesc sângele lor propriŭ, 18
Şi tind curse chiar proprieĭ lor vieţe.
Ast feliŭ *sunt* căile tutulor celora ce caută un căştig nedrept; 19
Posesoruluĭ luĭ 'ĭ iea viéţa.
Înţelepciunea strigă pre stradă, Prin pieţĭ se se audă vócea eĭ. 20
În tumultul cel maĭ mare strigă, 21

La întrarea porților, în cetate 'șĭ ține cuvintele eĭ:
22 „Cât timp vețĭ iubi, voĭ, simplilor, simplicitatea?
„Și deriḑĕtoriĭ vor găsi plăcere în deridere,
„Și neroḑiĭ vor urî cunoscința?
23 „Întórcețĭ-ve la remonstrârile mele!
„Ecă, vreŭ se revêrs asupra vóstră spiritul meŭ,
„Se vi fac cunoscute cuvintele mele.
24 „Pentru că am strigat, și voĭ ațĭ refusat;
„Am întins mâna mea, și neminea n'aŭ ascultat;
25 „Și voĭ ațĭ lepădat tot consiliul meŭ,
„Și n'ațĭ voit remonstrarea mea:
26 „Pentru aceea și eŭ vreŭ se rid de nefericirea vóstră,
„Și când va veni ceea de care ve temețĭ 'mĭ voiŭ bate joc;
27 „Când va năvăli ca un vĕrtej ceea de care ve temețĭ,
„Și nefericirea vóstră va sosi ca o furtună,
„Când preste voĭ vor veni miseriă și strimtorare;
28 „Atuncĭ me vor chiăma pre mine, dară eŭ nu voiŭ respunde;
„Me vor căuta, dară nu me vor afla.
29 „Fiind câ aŭ urît sciința, Și frica luĭ Iehova nu aŭ ales-o,
30 „Consiliul meŭ nu 'l-aŭ voit,
„Și aŭ despreţiuit tótă remonstrarea mea:
31 „Mânce dar fructul căiĭ lor, Și sature-se de consiliele lor.
32 „Căcĭ abaterea simplilor 'ĭ omóre pre dênșiĭ,
„Și ne'ngrijirea neroḑilor 'ĭ perde.
33 „Acela însĕ ce me ascultă pre mine, va locui sicur
„Și liniscit, fără frică de nenorocire.“

CAPUL II.

Necesitatea și utilitatea înțelepciuniĭ.

1 Fiiul meŭ, de veĭ primi cuvintele mele,
Și veĭ conserva la tine preceptele mele;
2 Ca urechia ta se fiă atentă la înțelepciune,
Și ânima ta se o plecĭ la prudență;
3 Da, de veĭ striga dupre inteligență,
Și veĭ ardica vócea ta dupre prudență;
4 Când o veĭ căuta ca argintul,
Și veĭ cerceta după ea ca *după* nisce tesaure:
5 Atuncĭ veĭ cunósce frica luĭ Iehova,
Și veĭ afla cunoscința luĭ Dumneḑeŭ.
6 Căcĭ Iehova dâ înțelepciunea,
Din gura luĭ *es* cunoscința și prudența.
7 El reservă ajutor celor oneștĭ,
Este scutul celora ce âmblă în integritate;
8 Păzesce cărârile dreptâțiĭ,

În timp ce feresce şi calea cuvioşilor seĭ.
Atuncĭ veĭ cunósce dreptul şi dreptatea 9
Şi ecitatea, orĭ ce cale bună.
Dacă înţelepciunea întră în ânima ta, 10
Şi cunoscinţa este plăcută sufletuluĭ teŭ;
Prevederea va veghia preste tine, Prudenţa te va conserva, 11
Ca se te reţiă de calea reuluĭ, De omul ce vorbesce perversitâţĭ, 12
Ce aŭ părăsit câile onestitâţiĭ, Spre a ămbla în câile întunericuluĭ, 13
Ce se bucură de a face rele, *Şi* se veselesc în perversitatea reuluĭ, 14
Ale cârora cărârĭ *sunt* sucite, Şi carĭ *sunt* înreutăţiţĭ în câile lor. 15
Ea te va reţine de femeia altuïa, 16
De streina care linguşesce *cu* cuvintele sale,
Care părăsesce pre conducĕtorul juneţeĭ sale, 17
Şi uită alianţa Dumneḑeuluĭ seŭ.
Câcĭ spre mórte se plécă casa eĭ, Şi spre umbre căile eĭ. 18
Toţĭ ceĭ ce merg la dênsa nu se maĭ întorc, 19
Şi nu maĭ ajung érăşĭ pre cărârile vieţeĭ.
Âmblă dar pre calea celor bunĭ, Şi conservă cărârile drepţilor! 20
Câcĭ ceĭ oneştĭ vor locui pămêntul, Şi ceĭ integri vor remăne pre el. 21
Dară nelegiuiţiĭ vor fi estirpiţĭ din ţérră, 22
Şi ceĭ perfiḑĭ vor fi desrădicinaţĭ din ea.

CAPUL III.

Îndemnare pentru înţelepciune şi marea eĭ valóre.

Fiiul meŭ, nu uita învĕţătura mea, 1
Şi ânima ta conserve preceptele mele!
Câcĭ viéţă lungă şi anĭ fericiţĭ şi pace adauge'ţĭ-vor ţie. 2
Se nu te părăséscă nicĭ o dată misericordia şi adevêrul, 3
Légă-le în jurul gâtuluĭ teŭ, Scrie-le pre tabla ânimeĭ tale!
Aşia veĭ afla char şi recunóscere bine-voitóră 4
În ochiĭ luĭ Dumneḑeŭ şi aĭ omuluĭ.
Din tótă ânima încrede-te în Iehova, 5
Şi nu te sprijini pre inteligenţa ta!
În tóte câile tale recunósce'l pre el; 6
Şi 'ţĭ va îndrepta cărârile tale.
Nu fi înţelept în ochiĭ teĭ; 7
Teme-te de Iehova, şi depărtéză-te de reŭ!
Acésta va fi vindicare corpuluĭ teŭ, Şi mêduvă óselor tale. 8
Onóră pre Iehova din avutul teŭ, 9
Şi din primiţiele întreguluĭ teŭ venit!
Apoĭ se vor împle grănariele tale cu abundanţă, 10
Şi téscurile tale vor revĕrsa mustul.
Instrucţiunea luĭ Iehova, fiiul meŭ, nu o despreţiui, 11
Şi nu fi supĕrat asupra mustrâriĭ luĭ!

12 Câcĭ pre cine 'l iubesce Iehova, pre acela 'l mustră,
Şi 'ĭ vroesce bine, ca un tată fiiuluĭ seŭ.
13 Ferice de omul, *carele* aŭ aflat înţelepciunea,
Şi de acel om, *carele* aŭ căpĕtat prudenţă.
14 Câcĭ maĭ bună *este* dobăndirea eĭ, de cât dobăndirea argintuluĭ,
Şi maĭ bun de cât aurul căştigul eĭ.
15 Maĭ preţiósă *este* de cât mărgăritarele,
Şi tóte preţiósele tale nu se asémenă eĭ.
16 Viéţă lungă *este* în drépta eĭ, În stânga eĭ avuţie şi onóre.
17 Câile eĭ *sunt* câĭ ale plăceriĭ, Şi tóte cărârile eĭ pace.
18 Arbore de viéţă *este* pentru ceĭ ce o îmbrăçioşéză pre ea,
Şi ceĭ ce o conservă *sunt* fericiţĭ.
19 Iehova prin înţelepciune aŭ întemeiat pămêntul,
Ceriul 'l-aŭ întărit cu prudenţă ;
20 Prin sciinţa luĭ adăncimile se deschiseră, Şi nuoriĭ picură roă.
21 Fiiul meŭ, nicĭ o dată se nu se depărteze dinaintea ochilor teĭ,
Păzesce înţelepciunea şi prevederea:
22 Şi vor fi viéţă pentru sufletul teŭ, Şi ornament pentru gûtul teŭ.
23 Atuncĭ sicur veĭ merge în calea ta, Şi piciorul teŭ nu se va lovi.
24 Când te veĭ culca nu te veĭ teme,
Şi culcat de veĭ fi, dulce va fi somnul teŭ.
25 Nu te veĭ teme de spaima subită,
Nicĭ de furtuna nelegiuiţilor, când năvălesce.
26 Câcĭ Iehova va fi speranţa ta, Şi el va feri piciorul teŭ de a fi prins.
27 Nu reţine bine-facerea celuĭa ce se cuvine,
Dacă stâ în puterea mâneĭ tale a *o* face.
28 Nu ḑice câtră aprópele teŭ: „Du-te, şi vino érăşĭ!
„Mâne'*ţĭ* voiŭ da;" dacă o aĭ cu tine.
29 Nu născoci nicĭ un reŭ contra aprópeluĭ teŭ,
Carele în sicuranţă locuesce cu tine.
30 Nu te certa cu neminea fâră causă,
Dacă nu 'ţĭ-aŭ făcut nicĭ un reŭ.
31 Nu învidia pre omul violenţeĭ şi nu alege nicĭ una din câile luĭ!
32 Câcĭ abominaţiune *este* luĭ Iehova înreutăţitul,
Dară cu oneştiĭ *este* secretul luĭ.
33 Blăstemul luĭ Iehova *este* pre casa nelegiuituluĭ,
Dară coliba drepţilor o bine-cuvĕntéză.
34 În adevêr! el deride pre deriḑĕtoriĭ,
Dară celor umiliţĭ li dâ graţiă.
35 Onóre moscenesc înţelepţiĭ,
Ruşine ânse *este* înălţarea nerodilor.

CAPUL IV.

Îndemnare pentru înțelepciune.

Ascultațĭ, copiĭ, instrucțiunea tatuluĭ, 1
Şi fițĭ atențĭ, spre a învĕța inteligență.
Căcĭ bună învĕțătură vi daŭ eŭ voue; 2
Instrucțiunea mea nu o părăsițĭ!
Când, eram un fiiŭ fragid şi unic Al tatuluĭ meŭ, al mameĭ mele, 3
Atuncĭ me învĕțâ şi ḑise către mine: 4
„Ânima ta apuce cuvintele mele, Păzesce preceptele mele şi veĭ trăi!“
Dobăndesce'*țĭ* înțelepciune, dobăndesce inteligență! 5
Nu *o* uita, şi nu te abate de la cuvintele gureĭ mele!
Nu o părăsi, şi ea te va păzi; Iubesce-o, şi te va conserva. 6
Începutul înțelepciuniĭ este: dobăndesce'*țĭ* înțelepciune, 7
Şi întru tóte câte '*țĭ* veĭ dobăndi, dobăndesce inteligență.
Ardică-o, şi ea te va înălța; 8
Ea te va duce la onóre, dacă o veĭ îmbrăçioşa.
Ea va pune pre capul teŭ o cunună de grațiă, 9
O corónă splendidă 'țĭ va oferi ție!
Ascultă, fiiul meŭ, şi primesce cuvintele mele, 10
Ca aniĭ vieţeĭ se'țĭ fiă ție mulțĭ.
Eŭ te învețiŭ pre tine calea înțelepciuniĭ; 11
Eŭ te conduc pre cărârĭ drepte.
De veĭ ămbla *pre ele*, nu se vor strimtora, 12
Şi de veĭ alerga, nu te veĭ clăti.
Ține-te cu instrucțiunea şi nu *o* lăsa! Păzesce-*o*, căcĭ ea *este* viéța ta! 13
Nu veni în cărarea nelegiuiților, 14
Şi nu ămbla pre calea celor reĭ.
Părăsesce-o, nu trece lângă ea, Abate-te de la ea, şi trecĭ înainte! 15
Căcĭ eĭ nu dorm, dóră de aŭ făcut reŭ; 16
Şi răpit este somnul lor, dóră de aŭ prebuşit *pre cine-va.*
Da, mâncă pânea reutâțiĭ, Şi beŭ vinul violențeĭ. 17
Cărarea drepților ânse *este* ca o lumină senină, 18
Care tot maĭ mult lucesce până la ḑiua mare.
Calea nelegiuiților *este* ca întunericul; 19
Eĭ nu sciŭ, preste ce se clătesc.
Fiiul meŭ, iea a minte la cuvintele mele, 20
Plécă urechia ta către ḑicerile mele!
Se nu se depărteze din ochiĭ teĭ, 21
Păzesce-le în năuntrul ânimeĭ tale!
Câ viéță *sunt* pentru ceĭ ce le află pre ele, 22
Şi vindicare a tot corpuluĭ lor.
Cu tótă sirguința păstréză ânima ta! Căcĭ din ea *sunt* eşirile vieţeĭ. 23
Depărtéză de la tine perversitatea gureĭ, 24
Şi lépădă depravațiunea buzelor.

25 Ochiĭ teĭ se caute drept înainte,
Şi pleópele tale se se îndrepte înaintea ta!
26 Consideră calea piciorului teŭ,
Şi ast feliŭ tóte câile tale vor fi întărite.
27 Nu te abate spre drépta, nicĭ spre stânga;
Depărtéză piciorul teŭ de rele!

CAPUL V.

Îndemnare pentru a se feri de o femeiă desfrĕnată.

1 Fiiul meŭ, iea sémă la înţelepciunea mea,
Şi cătră prudenţa mea plécă urechia ta!
2 Ca se păstrezĭ prevederea, Şi buzele tale se conserve sciinţa.
3 De şi picură buzele femeieĭ streine ca fagurul,
Şi maĭ neted de cât oleul *este* ceriul gureĭ eĭ;
4 Totuşĭ finitul eĭ *este* amar ca pelinul,
Ascuţit ca sabia cu duoe tăiaşurĭ.
5 Piciórele eĭ se pogor la mórte, Infernul cuprinde paşiĭ eĭ.
6 Ca se nu observĭ calea vieţeĭ,
Cărârile eĭ aŭ devenit desfrĕnate, în cât nu *le* poţĭ cunósce.
7 Aşia dar, copiĭ, ascultaţi-me pre mine,
Şi nu ve abateţĭ de la cuvintele gureĭ mele!
8 Depărtéză calea ta de la dênsa, Şi nu te apropia de uşa caseĭ eĭ!
9 Ca nu cum-va se daĭ flórea *vieţeĭ* tale altora, Şi aniĭ *teĭ* celuĭ crud;
10 Ca se nu se sature streinul de puterea ta,
Séŭ se *între* ostenelele tale în casa altuĭa.
11 Şi tu pre urmă se nu gemĭ, Când carnea ta şi corpul teŭ vor fi [consumate,
12 Şi se nu ḑicĭ: „O, cât am urît instrucţiunea,
„Şi ânima mea aŭ despreţiuit remonstrarea;
13 „Şi nu ascultaiŭ vócea învĕţătorilor meĭ,
„Şi nu plecaiŭ urechia mea cătră ceĭ ce me instruiaŭ!
14 „Puçin lipsi, ca se nu fiŭ căḑut întru tot reul,
„În meḑilocul comuneĭ şi al adunâriĭ!“
15 Be apă din propria ta cisternă,
Şi *apă* curgĕtóră din puţiul teŭ propriŭ!
16 Ca se se reverse fŏntânele tale *şi* afară,
Isvórele tale de apă pre strade.
17 Se fiă numaĭ ale tale, Şi nu pentru streinĭ cu tine!
18 Isvorul teŭ fiă bine-cuvĕntat, Şi bucură-te de femeia juneţeĭ tale,
19 Cerbóica iubită, căprióra plăcută,
Ţiţele eĭ îndestuleze-te tot de-a-una *Şi* în amorul eĭ tot se te îmbeţĭ.
20 Şi de ce vreĭ, fiiul meŭ, se te îmbeţĭ într'o streină,
Şi se îmbrăçioşezĭ sinul uneĭ alteia?
21 În adevêr, câile fiă-căruĭa *sunt* înaintea ochilor luĭ Iehova,
Şi el precumpănesce cărârile lor.

Inicităţile sale proprie prind pre nelegiuitul, 22
Şi el se stringe în legăturile pecatelor sale.
El va muri din causa lipseĭ de instrucţiune, 23
Şi se va retăci în mulţimea nerodieĭ sale.

CAPUL VI.

Îndemnare a nu se pune garant cu uşurinţă. Şepte lucrurĭ pre carĭ le uresce Dumneḑeŭ.

Fiiul meŭ, de te puĭ garant pentru amicul teŭ, 1
Séŭ daĭ mâna ta pentru un strein:
Escĭ împletit prin cuvintele gureĭ tale, *Escĭ* prins prin cuvintele gureĭ tale. 2
Fâ dar acésta, fiiul meŭ, şi eliberéză-te, 3
Când aĭ căḑut în mâna amiculuĭ teŭ:
Mergĭ, înjosesce-te pre tine, şi silesce pre amicul teŭ!
Nu dâ somn ochilor teĭ, Nicĭ dormitare pleópelor tale. 4
Eliberéză-te ca o ciută din mâna *vĕnătoruluĭ*, 5
Şi ca o pasere din mâna păsĕrariuluĭ.
Mergĭ la furnică, o leneşule, Veḑĭ câile eĭ, şi fi înţelept. 6
De şi n'are nicĭ conducĕtor, nicĭ priveghiător, nicĭ domnitor, 7
Totuşĭ 'şĭ prepară véra nutrimêntul eĭ, 8
Şi adună la *timpul* culesuluĭ bucatele eĭ.
Până când, o leneşule, veĭ jăce? Când te veĭ ardica din somnul teŭ? 9
Puçin somn, âncă puçină dormitare, 10
Puçină aşeḑare a mânelor spre culcare:
Şi ca un hoţiŭ te surprinde miseria, Şi lipsa ta ca un barbat înarmat. 11
Omul scelerat, înrcutăţitul, Âmblă cu gură încelătóră; 12
Clipesce cu ochiĭ seĭ, Vorbesce cu piciórele sale, 13
Cu degetele sale arétă.
Perversităţĭ *sunt* în ânima luĭ, tot de-a-una născocesce reul, 14
Semină discordiă.
De aceea de o dată va veni ruina luĭ, 15
Fâră de veste se va sfărăma, şi fâră mănluire.
Aceste şese *lucrurĭ* le uresce Iehova, 16
Da, şepte 'ĭ *sunt* abominaţiune:
Ochĭ mândri, limbă falsă, Şi mânĭ ce véršă sânge inocent, 17
Ânimă ce născocesce reutate, 18
Picióre carĭ cu grăbire alérgă spre reŭ,
Un martor fals *ce* vorbesce minciună, 19
Şi cel ce semină discordiă între fraţĭ.
Păzesce, fiiul meŭ, preceptul tatuluĭ teŭ, 20
Şi nu părăsi învĕţătura mameĭ tale!
Légă-le de a pururea de ânima ta, 21
Şi le înfăşură împrejurul gûtuluĭ teŭ!
Când veĭ merge, te va conduce; 22

Când veĭ fi culcat, va veghia preste tine;
Când te veĭ descepta, va vorbi cu tine.
23 Câcĭ lampă *este* preceptul şi lumină învĕţătura,
Şi cale spre viéţă *sunt* mustrârile instrucţiunii.
24 Spre a te păzi de femeia rea, De limba cea linguşitóră a streineĭ.
25 Nu dori în ânima ta la frumuseţa eĭ;
Şi nu lăsa se te prindă prin pleópele eĭ.
26 Câcĭ prin femeiă meretrice *scade cine-va* la o bucată de pâne,
Şi cea adulteră păndesce după viéţa cea nobilă.
27 Póte óre se iea cine-va foc în sinul seŭ,
Fâră se 'ĭ se arḑă vestmintele luĭ?
28 Póte óre se âmble cine-va pre cărbunĭ aprinşĭ,
Fâră se 'ĭ se arḑă piciórele luĭ?
29 Aşia 'ĭ *merge* celuĭa ce întră la femeia aprópeluĭ seŭ;
Neminea nu remâne nepedepsit, carele o atinge.
30 Furuluĭ nu se trece cu vedere,
Chiar când aŭ furat, spre a se sătura, fiind câ 'ĭ era fome;
31 Câcĭ de se prinde, trebue se restituă înşeptit,
Tótă averea caseĭ sale trebue se o depuiă.
32 Cel ce comite adulteriă cu o femeiă, *este* fâră de minte;
Pre sine ênsu'şĭ se perde cel ce o face.
33 Loviturĭ şi ruşine află, Şi oprobriul luĭ nu va fi şters.
34 Câcĭ jalusia barbatuluĭ *este* furia;
Nu 'l va cruţa în ḑiua resbunârii.
35 Nu se uită la banĭ de rescumpărare,
Şi nu vroesce şi orĭ şi cât de multe darurĭ '*ĭ*-aĭ da.

CAPUL VII.

Înfăçioşarea uneĭ femeie desfrĕnate, şi cât de mult trebue cine-va a se feri, ca se nu fiă prins.

1 Fiiul meŭ, păzesce cuvintele mele,
Şi păstréză preceptele mele la tine!
2 Păzesce preceptele mele, şi veĭ trăi,
Şi învĕţătura mea ca lumina ochiuluĭ teŭ!
3 Înfâşură-le în jurul degetuluĭ teŭ,
Scrie-le pre tabla ânimeĭ tale!
4 Ḑi câtră înţelepciune: „Tu *escĭ* sóra mea!“
Şi: „amică“ numesce pre inteligenţa.
5 Ca se te feréscă de femeia altuĭa,
De streina *care* linguşesce *cu* cuvintele eĭ.
6 Câcĭ prin feréstra caseĭ mele, Prin gratiele mele priviŭ;
7 Şi căutaiŭ între ceĭ simpli,
Ḑăriŭ între ficiorĭ pre un june fâră de minte.
8 El trecu pre stradă, de a lâturea colţiuluĭ eĭ,

Şi păşi pre drum pre lângă casa eĭ,
Când în amurgul, când în timpul de séră, 9
Când nóptea devine négră şi întunecósă.
Şi éca, o femeiă 'ĭ *veni* înainte, 10
Îmbrăcată ca meretrice şi cu ânimă istéţă,
Vuetóră şi neastĕmpĕrată, Piciórele eĭ nu remân în casa eĭ 11
Când afară, când pre stradă, Şi la tóte colţiurile pândia. 12
Ea 'l cuprinse, şi'l sărutâ, 13
Şi cu frunte neruşinată ḑise câtră dênsul.
„Promisesem sacrificie pacifice, Astă-ḑĭ plătesc voturile mele. 14
„De aceea eşiŭ ţie înainte, 15
„Ca se te caut pre tine, şi te-am aflat!
„Cu garniture am garnit patul meŭ, Cu tapete cusute în Egipt. 16
„Stropit-am culcuşul meŭ Cu mirrha, aloe şi scorţişóră! 17
„Vino dar, se ne îmbĕtâm în amor până demănéţă, 18
„În desmerdârĭ se petrecem;
„Căcĭ barbatul nu *este* a casă, El s'aŭ pornit în cale depărtată. 19
„Punga cu banĭ cu sine'şĭ aŭ luat-o, În ḑiua luneĭ pline vine a casă." 20
'L atrase prin vorbele eĭ cele măgulitóre, 21
Şi'l seduse prin buzele'ĭ linguşitóre.
În dată o urmâ pre ea, 22
Precum merge boul la trunchiul de junghiare,
Şi ca nebunul în obeḑĭ la pedepsire.
Până săgéta 'ĭ străpunse ficaţiĭ, Cum se grăbesce paserea la laţiŭ, 23
Nesciind, câ *este* contra vieţeĭ sale.
Acum decĭ, copiĭ, ascultaţi-me, Şi fiţĭ atenţĭ la cuvintele gureĭ mele: 24
Nicĭ o dată se nu se plece ânima ta spre calea eĭ, 25
Nu te retăci pre cărarea eĭ;
Căcĭ pre mulţĭ 'ĭ-aŭ făcut se caḑă, rănindu'ĭ la mórte, 26
Şi numeroşĭ sunt ceĭ ucişĭ de ea;
Căĭ spre infern *este* casa eĭ, Ducênd la camerile morţiĭ. 27

CAPUL VIII.

Discursul înţelepciuniĭ câtră ómenĭ. Înţelepciunea eternă.

Aŭ nu strigă înţelepciunea? 1
Şi nu lasă prudenţa se se audă vócea eĭ?
Pre vêrful înălţimilor, pre drum, 2
Unde se încrucişéză stradele, se postéză.
Ea strigă pre la porţĭ, la întrarea oraşuluĭ, 3
La deschiḑĕturile uşelor:
„Câtră voĭ, barbaţilor, strig, 4
„Şi vócea mea se *adreséză* câtră fiiĭ ómenilor: 5
„Învĕţaţĭ, voĭ, simplilor, isteţime, Şi voĭ, neroḑilor, deveniţĭ prudenţĭ!
„Ascultaţĭ! căcĭ escelente lucrurĭ voiŭ vorbi; 6

„Şi ceea ce vor descoperi buzele mele *este* dreptate.
7 „Câcĭ adevêr vorbesce gura mea,
„Şi nelegiuirea *este* abominaţiune pentru buzele mele.
8 „Cu drept *sunt* tóte vórbele gureĭ mele,
„În ele nu *este* nimic sucit, nicĭ pervers;
9 „Tóte *sunt* întocmaĭ pentru cel inteligent,
„Şi drepte pentru ceĭ ce 'şĭ-aŭ căştigat sciinţă.
10 „Primiţĭ instrucţiunea mea, şi nu argint,
„Şi maĭ cu grăbire sciinţa de cât aurul cel maĭ ales!
11 „Câcĭ înţelepciunea *este* maĭ bună de cât mărgăritare,
„Şi tóte preţiósele nu sémĕnă cu ea."
12 „Eŭ, înţelepciunea, locuesc *cu* isteţimea,
„Şi am aflat gândurile cele maĭ îngeniόse.
13 „Frica luĭ Iehova *este* a urî reul; Măndria şi aroganţa,
„Atât câĭ rele, cât şi gura perversitâţiĭ le uresc.
14 „La mine *este* consiliul şi ajutorul;
„Eŭ *sum* inteligenţa, am putere.
15 „Prin mine domnesc regiĭ, Şi principiĭ ordónă cele drepte;
16 „Prin mine domnesc domnitoriĭ,
„Şi ceĭ maĭ marĭ: toţĭ judicătoriĭ pămêntuluĭ.
17 „Eŭ iubesc pre ceĭ ce me iubesc pre mine,
„Şi ceĭ ce me caută de timpuriŭ, me află pre mine.
18 „Averea şi onórea *sunt* la mine, Bunurile permanente, şi fericirea.
19 „Maĭ bun *este* fructul meŭ de cât aurul cel maĭ curat,
„Şi căştigul meŭ maĭ bun de cât argintul cel maĭ ales.
20 „Pre cărarea dreptâţiĭ âmblu, În meḑiul câiĭ judicâţiĭ,
21 „Spre a da posesiune celora ce me iubesc,
„Şi spre a împle tesaurele lor."
22 „Iehova me posedea pre mine la începerea lucrârilor sale,
„Înaintea creaţiuniĭ luĭ, de de mult.
23 „Din eternitate sum instalată,
„De la început, înainte de a fi pămêntul.
24 „Âncă nu eraŭ adâncimĭ, pre când fuseiŭ născută,
„*Nicĭ* isvóre abundante de apă.
25 „Âncă nu *eraŭ* munţiĭ întemeiaţĭ, Înaintea colnicilor fuseiŭ născută.
26 „Âncă nu crease ţérra şi câmpiele, Nicĭ începutul pulveriĭ pămên-
27 „Când prepară ceriul, eŭ *eram* acolo, [tuluĭ.
„Pre când trase cercul preste adăncimĭ;
28 „Pre când stabili nuoriĭ de sus, Şi întări isvórele adăncimiĭ;
29 „Pre când puse mâriĭ ţermurile eĭ,
„Ca apele eĭ se nu înundeze afluentul eĭ,
„Pre când determinâ columnele pămêntuluĭ;
30 „Atuncĭ eram pre lângă el ca un crescut *de dênsul*,
„Şi eram deliciele luĭ din ḑi în ḑi, jucând înaintea luĭ în tot timpul;
31 „Jucând pre cercul pămêntuluĭ seŭ,

„Şi *aveam* bucuria mea de fiiĭ ómenilor.
„Acum dar, copiĭ, ascultaţi-me, 32
„Câcĭ ferice de ceĭ ce păzesc câile mele!
„Ascultaţĭ instrucţiunea, şi deveniţĭ înţelepţĭ, Şi nu *o* aruncaţĭ de la voĭ. 33
„Ferice de omul carele me ascultă pre mine, 34
„Veghiănd la uşele mele tóte ḑilele,
„Păzind usciorii porţilor mele.
„Câcĭ cel ce me află pre mine, află viéţa, Şi obţine favóre de la Iehova. 35
„Acela ânse ce pĕcătuesce contra mea, face crime contra sa; 36
„Toţĭ ceĭ ce me uresc, iubesc mórtea."

CAPUL IX.

Înţelepciunea propune sub imaginea unuĭ ospĭţiŭ binele ce'l procură ómenilor.

Înţelepciunea 'şĭ-aŭ zidit o casă, 1
Aŭ tăiat pentru acésta şepte columne.
Aŭ junghiat vitele eĭ, Aŭ amestecat vinul eĭ, şi aŭ preparat measa eĭ. 2
Aŭ trămis servele eĭ, 3
Aŭ lăsat se strige pre culmea înălţimilor oraşuluĭ:
„Cel ce *este* simplu tragă aicĭ!" Celuĭ fâră de minte 'ĭ ḑice: 4
„Veniţĭ, măncaţĭ de la pânea mea, 5
„Şi beţĭ din vinul pre carele 'l-am amestecat;
„Părăsiţĭ pre ceĭ simpli, şi trăiţĭ, Şi ămblaţi pre calea inteligenţeĭ". 6
Cel ce instrue pre deriḑĕtor, *nu* 'şĭ atrage *de cât* ruşine, 7
Şi cel ce mustră pre nelegiuitul, pată.
Nu mustra pre deriḑĕtor, ca se nu te uréscă; 8
Mustră pre înţeleptul, şi el te va iubi.
Dâ înţeleptuluĭ, şi va deveni *şi* maĭ înţelept; 9
Învéţă pre cel drept, şi va adauge în învĕţătură.
Începutul înţelepciuniĭ *este* frica luĭ Iehova, 10
Şi sciinţa Sântuluĭ inteligenţa.
Câcĭ prin mine ḑilele tale se vor îmmulţi, 11
Şi ţi se vor maĭ adauge âncă anĭ de viéţă.
De escĭ înţelept, escĭ pentru tine ênsu'ţĭ înţelept; 12
Tot aşia, de escĭ deriḑĕtor, singur aĭ a suferi.
Femeia neródă, cea vuetóră, *Este* simplă, şi nu scie nimic. 13
Şi şede înaintea uşeĭ caseĭ eĭ, Pre un scaun, pre înălţimile oraşuluĭ, 14
Spre a striga la trecĕtorĭ pre drum, Carĭ 'şĭ merg drumurile lor drept: 15
„Cel ce *este* simplu tragă aicĭ;" 16
Şi cel fâră de minte, şi câtră acesta ḑice:
„Apă furată este dulce, Şi pâne *luată în* ascuns plăcută." 17
Dară el nicĭ nu scie, câ aicĭ *sunt* umbrele morţiĭ, 18
Şi *câ* înabis urile infernuluĭ *sunt* ceĭ invitaţĭ de ea.

PARTEA II.

CAPUL X.

Fericirea celor bunĭ, nefericirea celor reĭ.

1 Proverbele luĭ Solomon:
Fiiul înţelept învoioşéză pre tatul *seŭ*,
Déră fiiul nerod *este* tristeţa mameĭ sale.
2 Nimic nu folosesc tesaurele nedrepte,
Dară dreptatea eliberéză de mórte.
3 Iehova nu lasă se flămânḑéscă sufletul celuĭ drept,
Dară dorinţa reilor o respinge.
4 Mâna leneşă serăcesce, Dară mâna celor diligienţĭ înavuţesce.
5 Cel ce culege véra *este* un fiiŭ înţelept,
Dară cel ce dórme pre la cules *este* un fiiŭ ce face ruşine.
6 Bine-cuvĕntârĭ *sunt* pre capul celuĭ drept,
Dară gura nelegiuiţilor o acopere violenţă.
7 Amintirea dreptuluĭ *remâne* în bine-cuvĕntare,
Dară numele nelegiuiţilor va putreḑi.
8 Cel ce *are* ânimă înţeléptă, primesce preceptele,
Dară limbutul nebun cade.
9 Cel ce âmblă în integritate, merge sicur,
Dară cel ce âmblă pre căile sucite, va fi pedepsit.
10 Cel ce clipesce cu ochiul, face durere, Şi limbutul nebun cade.
11 Sorginte a vieţeĭ *este* gura dreptuluĭ,
Dară gura nelegiuiţilor o acopere violenţă.
12 Ura escită certe, Dară amorul acopere tóte pecatele.
13 Pre buzele celuĭ cu minte se găsesce înţelepciunea,
Éră vérga *este* pentru spinarea celuĭ fără de minte.
14 Înţelepţiĭ ascund sciinţa *lor*,
Dară gura neroduluĭ *este* aprópe de ruină.
15 Averea avutuluĭ *este* o cetate tare,
Ruina sermanilor *este* lipsa lor.
16 Căştigul dreptuluĭ *servesce* la viéţă, Venitul reuluĭ la pecat.
17 Pre calea vieţeĭ *este* cel ce păzesce instrucţiunea,
Dară cel ce refusă remonstrarea, se retăcesce.
18 Cel ce ascunde ură cu buze false,
Şi respăndesce calumnie, *este* nerod.
19 La pré multe cuvinte, nu lipsesc greşele,
Acela ânse ce 'şĭ moderă buzele sale, *este* prudent.
20 Argintul cel maĭ ales *este* limba celuĭ drept,
Ânima nelegiuituluĭ *are* o pré mică valóre.
21 Buzele dreptuluĭ nutresc pre mulţĭ,
În timp ce neroḑiĭ mor de lipsă de minte.

Bine-cuvĕntarea luĭ Iehova, ea înavuţesce, 22
Şi el nu maĭ adauge nicĭ o obosélă cătră d'ênsa.
Precum neroduluĭ 'ĭ *este* glume de a face rele, 23
Aşia *este* şi celuĭ cu minte înţelepciunea.
De ce se temę cel reŭ aceea 'l lovesce, 24
Şi cererea dreptilor li se acordă.
Precum trece furtuna, aşia nelegiuitul nu maĭ *este*, 25
Dară cel drept *are* temeliă eternă.
Ca oçetul pentru dinţĭ şi fumul pentru ochĭ, 26
Aşia *este* leneşul pentru ceĭ ce 'l trămit.
Frica luĭ Iehova îmmulţesce ḑilele, 27
Dară aniĭ nelegiuiţilor se scurtéză.
Asceptarea dreptilor *este* bucuria, Dară speranţa nelegiuiţilor pere. 28
Scaparea celuĭ integru *este* calea luĭ Iehova, 29
Dară spaima făcĕtorilor de rele.
Dreptul nicĭ o dineóră nu se va clăti, 30
Dară nelegiuiţiĭ nu vor locui ţérră.
Gura dreptuluĭ scóte înţelepciune, 31
Dară limba perversitâţiĭ se va estirpi.
Buzele celuĭ drept sciŭ ceea ce place bine, 32
Dară gura nelegiuiţilor *vorbesce* perversitâţĭ.

CAPUL XI.

Nefolosinţa avuţiilor în ḑiua măniei luĭ Dumneḑeŭ. Nefericirea celor reĭ.

Cumpăna falsă *este* abominaţiune luĭ Iehova, 1
Dară pondul deplin 'ĭ *este* plăcut.
De vine măndriă, vine şi ruşine, 2
Dară la ceĭ modeştĭ *este* înţelepciune.
Integritatea oneştilor 'ĭ conduce pre eĭ, 3
Viclenia trădătorilor ânse 'ĭ strică pre eĭ.
Nimic nu folosesce avuţia în ḑiua măniei, 4
Dară dreptatea eliberéză de mórte.
Dreptatea celuĭ integru îndréptă drumul seŭ, 5
Dară nelegiuitul cade în nelegiuirea sa.
Dreptatea oneştilor 'ĭ elîberéză pre eĭ, 6
Dară trădătoriĭ se prind în reutatea *lor*.
Murind omul reŭ, perde asceptarea *sa*, 7
Şi speranţa făcĕtorilor de rele pere.
Dreptul se scapă din nevoie, Şi nelegiuitul vine în locul luĭ. 8
Ipocritul perde pre aprópele seŭ prin gură, 9
Dară prin sciinţă vor scapa ceĭ drepţĭ.
De fericirea drepţilor se bucură cetatea, 10
Şi la peirea nelegiuiţilor *este* jubilare.
Prin bine-cuvĕntarea oneştilor se înalţă o cetate, 11

Dară prin gura nelegiuiţilor se surpă.
12 Cel ce defaimă pre aprópele seŭ, nu *este* cu minte,
Prudentul ânse tace.
13 Calumniatorul descopere secretele,
Dară cel cu minte fidel ascunde lucrul.
14 Unde nu *este* conducere, poporul cade,
Dară ajutorul *vine* de la mulţimea consiliarilor.
15 Fórte reŭ ajunge cel ce se pune garant pentru un strein,
Acela ânse ce uresce darea de mâna, *este* în sicuranţă.
16 Femeia graţiósă obţine onóre, Şi ceĭ puterici obţin avuţie.
17 Făcĕtorul de bine şie 'şĭ face bine,
Dară crudul strică carnea sa propriă.
18 Nelegiuitul 'şĭ dobăndesce căştig fals,
Dară cel ce semină dreptate, plată sicură.
19 Precum dreptatea *tinde* spre viéţă,
Aşia cel ce urméză reul spre mórte.
20 Abominaţiunĭ *sunt* luĭ Iehova ceĭ cu ânimă depravată,
Dară bine-plăcuţĭ ceĭ a cârora cale *este* integră.
21 Chiar *şi când* mână *se unesce* cu mână tot nu remâne nepedepsit
Seminţa drepţilor ânse va fi măntuită. [cel reŭ,
22 Ânel de aur în rôtul porculuĭ *Este* femeia frumósă fără de minte.
23 Dorinţa drepţilor nu *este* de cât bună, Asceptarea reilor măniă.
24 Unul împarte şi devine şi maĭ avut,
Altul reţine maĭ mult de cât se cuvine, ânse 'ĭ servesce la serăciă.
25 Sufletul bine-făcĕtor prosperă,
Şi cel ce adapă, ênsu'şĭ va fi adăpat.
26 Cel ce reţine grânele, pre acela 'l blăstemă poporul,
Dară bine-cuvĕntare *este* pre capul vĕnḑĕtoruluĭ.
27 Cel ce caută cele bune, capĕtă favóre,
Acela ânse ce caută după reŭ, pre acela 'l va lovi.
28 Cel ce se încrede în avuţia sa, acela cade,
Ânse asemenea tufarişuluĭ verde înfloresc drepţiĭ.
29 Cel ce turbură casa sa vênt va posede,
Şi nerodul devine servul celuĭ cu ânimă înţeléptă.
30 Fructul dreptuluĭ *este* arbore al vieţeĭ,
Şi cel ce cuprinde ânimele, *este* înţelept.
31 Éca, dreptuluĭ 'ĭ se va resplăti pre pământ,
Cu cât maĭ mult încă nelegiuituluĭ şi pĕcătosuluĭ.

CAPUL XII.

Comparaţiune între ceĭ drepţĭ şi ceĭ nelegiuiţĭ.

1 Cel ce iubesce instrucţiunea, iubesce sciinţa,
Acela ânse ce uresce remonstrarea, remâne prost.
2 Cel bun află favóre de la Iehova,

Dară pre barbatul intrigelor 'l condémnă.
Nicĭ un om nu se va stabili prin nelegiuire, 3
Dară rădicina drepţilor este nestrămutabilă.
Femeia virtuósă *este* coróna barbatuluĭ seŭ, 4
Dară aceea ce face ruşine, *este* ca putreḑire în ósele luĭ.
Gândurile drepţilor *ţintesc* la dreptate, 5
Dară consiliele nelegiuiţilor la încelăciune.
Vórbele nelegiuiţilor păndesc sânge, 6
Dară gura oneştilor 'ĭ va elibera pre eĭ.
Nelegiuiţiĭ se restórnă, şi nu maĭ *sunt*, 7
Dară casa drepţilor va sta.
După a sa minte se laudă barbatul, 8
Dară cel ce *are* o ânimă depravată, va fi spre despreţiŭ.
Maĭ bun *este* cela ce nu se stimă, şi are un servitor, 9
De cât cela ce o iea pre măréţa, şi n'are pâne.
Dreptul scie, cum li *este* animalelor sale, 10
Dară ânima nelegiuiţilor *este* crudă.
Cel ce cultivă ogorul seŭ, are pâne în destul, 11
Acela ânse ce urméză pre ceĭ leneşĭ, *este* fără de minte.
Nelegiuitul doresce după prinderea celor reĭ, 12
Dară rădicinile drepţilor daŭ *fructe.*
Cel reŭ se împletesce prin crimele buzelor *sale*, 13
Dreptul ânse scapă din strimtorare.
După fructele gureĭ sale se satură fiă-carele cu bunurĭ, 14
Şi ceea ce aŭ făcut mâna unuĭ om, 'ĭ se resplătesce luĭ.
Calea neroduluĭ dréptă *este* în ochiĭ seĭ, 15
Acela ânse ce ascultă consiliarea, *este* înţelept.
Nerodul în dată 'şĭ videsce mănia sa, 16
Dară cel ce ascunde înjuria, *este* cu minte.
Cel ce esprime adevêrul, pronunţiă cele drepte, 17
Martorul minciunos ânse încelăciune.
Uniĭ vorbesc ca loviturĭ de sabiă, 18
Dară limba înţelepţilor *este* însănĕtoşire.
Cuvêntul adevêruluĭ *este* în etern, 19
Dară limba minciuneĭ numaĭ pentru un moment.
Încelăciune *aŭ* în ânimă ceĭ ce urḑesc rele, 20
Dară ceĭ ce consiliézǎ la pace, *aŭ* bucuriă.
Dreptuluĭ nu 'ĭ se întêmplă nicĭ un reŭ, 21
Dară nelegiuiţiĭ sunt covirşiţĭ de nenorocirĭ.
Abominaţiune *sunt* luĭ Iehova buzele minciunóse, 22
Aceia ânse ce făptuesc onest, *sunt* plăcere a luĭ.
Omul cu minte ascunde sciinţa, 23
Ânima neroḑilor ânse publică neroḑia.
Mâna celor diligenţĭ va domni, 24
Dară cea leneşă va fi tributariă,

25 Întristare în ânima barbatuluĭ o plécă,
Dară un cuvênt bun o veselesce.
26 Dreptul *este* de preferat aprópeluĭ seŭ,
Dară calea reilor 'ĭ retăcesce.
27 Leneşul nu frige ceea ce aŭ vĕnat,
Dară bunul preţios al omuluĭ *este* diligenţa.
28 Pre cărarea dreptâţiĭ *este* viéţă,
Şi pre calea cea dréptă nu *este* mórte.

CAPUL XIII.

Continuarea tot a acestuĭ sujet.

1 Fiiul înţelept *ascultă* instrucţiunea tatuluĭ *seŭ*,
Dară deridĕtorul nu ascultă remonstrârĭ.
2 După fructele gureĭ sale fiă-carele mâncă cele bune,
Dară sufletul trădătorilor, violenţă.
3 Cel ce'şĭ păzesce gura sa, conservă viéţa sa,
Dară cine 'şĭ cască pré tare buzele sale, acela 'şĭ pregătesce de-
4 Sufletul leneşuluĭ doresce, şi n'are nimic, [răpinarea.
Dară sufletul diligenţilor se va sătura.
5 Cuvêntul minciuneĭ 'l uresce cel drept,
Dară pre nelegiuitul 'l aduce în miros reŭ şi la ruşine.
6 Dreptatea păzesce pre cel ce *este* integru în calea *sa*,
Reutatea ânse perde pre cel pĕcătos.
7 Unul se face avut, şi tot *n'are* nimic,
Unul se face serman, şi *are* avere mare.
8 Ban de rescumpărarea vieţeĭ *este* unora averea lor,
În timp ce sermanul nu ascultă mustrare.
9 Lumina drepţilor dâ o lumină senină,
Dară lampa nelegiuiţilor se stinge.
10 Numaĭ prin măndriă se nasce cértă,
Dară la ceĭ ce primesc consiliŭ *este* înţelepciune.
11 Avere *căştigată* prin vanitate scade,
Dară cel ce adună cu mâna o îmmulţesce.
12 Speranţa îndoelnică face ânima mórbă,
Dară dorinţa împlinită *devine* un arbore al vieţeĭ.
13 Cel ce despreţiuesce cuvêntul, va fi ruinat,
Acela ânse ce se teme de precept, va fi resplătit.
14 Învĕţătura înţeleptuluĭ *este* o sorginte a vieţeĭ,
Spre a depărta de laţiurile morţiĭ.
15 Bună minte face favóre, Dară calea trădătorilor *este* aspră.
16 Tóte le face prudintele cu cunoscinţă,
Dară nerodul videsce nerodia sa.
17 Nunţiul nelegiuit sosesce la nenorocire,
Dară solul fidel *aduce* însănĕtoşire.

Miseria şi despreţiul lovesc pre acela carele refusă instrucţiune, 18
Acela ânse ce păstréză remonstrarea, va fi onorat.
O dorinţă împlinită este dulce sufletuluĭ, 19
Dară abominaţiune *este* neroḑilor a se lăsa de reŭ.
Cel ce âmblă cu înţelepţiĭ, înţelept va fi, 20
Ânse soçiul neroḑilor va fi nerod.
Pre pĕcătoşiĭ 'ĭ persecută reul, Dară drepţilor li remuneră binele. 21
Cel bun va lăsa moscenire la copiiĭ copiilor, 22
Dară averea pĕcătosuluĭ se reservă pentru cel drept.
Abundanţă de măncare *este* pre câmpul sermanilor, 23
Dară *tot* ce este, se ruinéză, unde nu *este* ordine.
Cel ce cruţă vearga sa, uresce pre fiiul seŭ, 24
Dară cel ce 'l iubesce, 'l cértă de têmpuriŭ.
Cel drept mâncă şi se satură, 25
Dară lipsă va suferi pântecele nelegiuiţilor.

CAPUL XIV.

Oposiţiunea între înţelepţĭ şi neroḑĭ. Frica luĭ Dumneḑeŭ.

Fiă-care femeiă înţeléptă edifică casa sa, 1
Dară cea neródă o surpă cu propriele sale mâne.
Cel ce âmblă în onestitatea sa, se teme de Iehova, 2
Acela ânse *ce este* pervers în căile sale, 'l despreţiuesce.
În gura neroduluĭ *este* vérga pentru măndria *sa*, 3
Dară buzele înţelepţilor 'ĭ păzesce pre eĭ.
Unde nu *sunt* boĭ ieslea *este* curată, 4
Dară mult venit *vine* din puterea bouluĭ.
Martorul fidel nu minte, Martorul fals ânse spune minciunĭ. 5
Deriḑĕtorul caută înţelepciunea, ânse nu *o găsesce*, 6
Dară celuĭ cu minte 'ĭ este uşor *a găsi* sciinţă.
Du-te departe de cel nerod, Când nu veḑĭ *la dênsul* buze de sciinţă. 7
Înţelepciunea isteţiuluĭ *este*: a lua sémă la calea sa, 8
Dară neroḑia nebunilor *este* încelare.
Între neroḑĭ pecatul *este* interpretor, Dară între oneştĭ favórea. 9
Ânima singură 'şĭ scie tristeţa sa, 10
Şi nicĭ în bucuria eĭ nu se póte amesteca vre un strein.
Casa nelegiuiţilor va fi dirimată, Dară coliba oneştilor va înflori. 11
Este cale ce se pare omuluĭ a fi dréptă, 12
Dară la urma sa tot *sunt* căĭ spre mórte.
Chiar în ris jălesce ânima, Şi finitul bucurieĭ aceleĭa *va fi* întristare. 13
Abătĕtorul în ânimă se va sătura de căile sale, 14
Şi de ale sale omul cel bun.
Cel simplu crede fiă-câruĭ cuvênt, 15
Cel isteţiŭ ânse iea sémă la paşiĭ seĭ.
Înţeleptul se teme şi se depărtéză de reŭ, 16

Dară nerodul se mâniă, şi este confident.
17 Întăritatul comite nerodiă, Şi barbatul intrigelor se uresce.
18 Ceĭ simpli moscenesc nerodiă, Dară ceĭ isteţĭ se cunună cu sciinţă.
19 Înreutăţiţiĭ se plécă înaintea celor bunĭ, Şi nelegiuiţiĭ înaintea uşelor
20 Chiar şi amiculuĭ seŭ 'ĭ este urît sermanul, [celuĭ drept.
Dară numeroşĭ *sunt* amiciĭ celuĭ avut.
21 Cel ce despreţiuesce pre aprópele seŭ, acela pĕcătuesce,
Acela ânse ce se îndură de ceĭ sermanĭ, ferice de el!
22 Nu se retâcesc ceĭ ce escugetă reul?
Dară amor şi fidelitate *este partea* celora ce escugetă binele.
23 La tot lucrul este căştig,
Dară vórbele cele vane ale buzelor *aduc* numaĭ lipsă.
24 Corónа înţelepţilor *este* avuţia lor,
Dară nebunia nerodilor *remâne* nebuniă.
25 Martorul fidel eliberéză suflete,
Un *martor* minciunos ânse spune minciunĭ.
26 În frica luĭ Iehova *este* sicuranţă tare, Şi fiilor seĭ va fi refugiŭ.
27 Frica luĭ Iehova *este* sorginte a vieţeĭ,
Spre a se depărta de laţiurile morţiĭ.
28 Mărimea regeluĭ *consistă* în mulţimea poporuluĭ,
Şi peirea principilor în lipsă de popul.
29 Cel ce este tărdiŭ la mâniă, *arétă* multă minte,
Acela ânse ce *este* uşor întăritat, cresce nerodia.
30 Ânima sănĕtósă *este* conservarea corpuluĭ,
Dară putredirea óselor *este* invidia.
31 Cel ce apésă pre serman, injură pre Creatorul seŭ,
Acela ânse ce se îndură de serman, 'l onóră pre el.
32 În reutatea sa va fi împins nelegiuitul,
Dară dreptul are speranţă *chiar şi* la mórtea sa.
33 În ânima preceputuluĭ jace înţelepciunea,
Ceea ânse ce *este* în peptul nebunuluĭ, se va obsci.
34 Dreptatea ardică pre popul, Dară pecatul *este* ruşinea naţiunilor.
35 Bună-voinţa regeluĭ *este* partea servuluĭ cu minte,
Dară *contra* celuĭa ce face ruşine, mănia sa.

CAPUL XV.

Continuarea tot a acestuĭ sujet.

1 Respunsul blând înlătură furia,
Dară un cuvênt aspru cresce mănia.
2 Limba înţelepţilor predâ sciinţa, Dară gura nerodilor isvoresce
3 Pre tot locul *sunt* ochiĭ luĭ Iehova; [nebunie.
Vĕdênd pre ceĭ reĭ şi pre ceĭ bunĭ.
4 Limba pacînică *este* un arbore al vieţeĭ,
Dară ceea ce *are* perversitate în sine, sfarămă spiritul.

Cel nerod despreţiuesce instrucţiunea tatuluĭ seŭ, 5
Acela ânse ce iea sémă la remonstrare, este isteţiŭ.
In casa dreptuluĭ *este* multă avere, 6
Dară la venitul nelegiuituluĭ *domnesce* turburare.
Buzele înţelepţilor împrâsciă sciinţă, Dară ânima nero̦ilor nedreptate. 7
Sacrificiul nelegiuiţilor *este* abominaţiune luĭ Iehova, 8
Dară rugăciunea oneştilor plăcerea luĭ.
Abominaţiune *este* luĭ Iehova calea nelegiuituluĭ, 9
Acela ânse ce urméză dreptatea, pre acela 'l iubesce.
Îndreptare nu place celuĭa ce părăsesce calea, 10
Cel ce uresce remonstrarea, va muri.
Infernul şi abisul *sunt* înaintea luĭ Iehova, 11
Cu cât maĭ mult ânimele fiilor ómenilor.
Deri̦ĕtorul nu iubesce, se 'l mustre; Cu ceĭ înţelepţĭ el nu merge. 12
Ânimă voiósă înveselesce façia, 13
Dară prin întristeţa ânimeĭ se frânge spiritul.
O ânimă preceputĭ caută sciinţă, 14
Gura nero̦ilor ânse pasce pre nebuniă.
Tóte̦ dilele apesatuluĭ *sunt* rele, 15
Dară o ânimă voiósă *este* un ospiţiŭ continuŭ.
Maĭ bine *este* puçinul cu frica luĭ Iehova, 16
De cât multe tesaure şi turburare cu ele.
Maĭ bună *este* o măncare de legume, unde *este* amor, 17
De cât de un boŭ îngrăşiat, şi ură cu dênsul.
Omul întăritat escită desbaterile, 18
Dară cel tărdiŭ la măniă potolesce cérta.
Drumul leneşuluĭ *este* ca un tufariŭ de spinĭ, 19
Dară cărarea oneştilor *ca* o cale bătută.
Fiiul înţelept învoioşéză pre tatul, 20
Dară omul nerod despreţiuesce pre mama sa.
Nero̦dia *este* bucuria celuĭ fără de minte, 21
Dară barbatul prudent merge drumul seŭ drept.
Fâră consiliare se nimicesc cugetârile, 22
Prin multă consiliare ânse se stabilesc.
Omul are bucuriă de respunsul gureĭ sale, 23
Şi un cuvênt la timpul cuvenit, cât de bun *este*?
Calea spre viéţă *merge* tot în sus pentru cel înţelept, 24
Pentru ca se se depărteze de la infernul de jos.
Casa mândrilor o surpă Iehova, Dară marginea veduveĭ o asicură. 25
Cugetele celuĭ reŭ *sunt* abominaţiune luĭ Iehova, 26
Sacrificiele cele maĭ pure ânse *sunt* cuvinte plăcute.
Cel ce capĕtă căştig nedrept, turbură casa sa, 27
Acela ânse ce uresce mituirea, va trăi.
Anima dreptuluĭ cugetă ceea ce are de respuns, 28
Gura nelegiuituluĭ ânse isvoresce cele maĭ rele.

29 Departe *este* Iehova de ceĭ nelegiuiţĭ, Dară rugăciunea celor drepţĭ [o ascultă.
30 Lumina ochilor învoioşéză ânima;
Veste bună aduce mêduvă în oseminte.
31 Urechia ce ascultă remonstrarea vieţeĭ,
Va petrece între înţelepţĭ.
32 Cel ce refusă instrucţiunea, uresce sufletul seŭ,
Acela ânse ce ascultă remonstrarea, capĕtă minte.
33 Frica luĭ Iehova *este* instrucţiunea înţelepciuniĭ,
Şi înaintea onoriĭ *este* umilinţa.

CAPUL XVI.

Încrederea în Dumneḑeŭ; puterea regilor şi datoria lor.

1 Disposiţiunile ânimeĭ *sunt* ale omuluĭ,
Dară de la Iehova *vine* respunsul limbeĭ.
2 Tóte câile omuluĭ *sunt* curate în ochiĭ seĭ,
Dară Iehova cercetéză spiritele.
3 Afacerile tale încrede-le luĭ Iehova,
Şi aşia cugetârile tale vor fi afirmate.
4 Iehova aŭ făcut tóte pentru sine'şĭ,
Ba, chiar pre cel nelegiuit pentru ḑiua neferiсiriĭ.
5 Abominaţiune *este* luĭ Iehova tot *cel ce are* ânima îngânfată,
Chiar şi când mână *se unesce* cu mână nu va remâne nepedepsit.
6 Inicitatea se împacă prin amor şi fidelitate,
Şi prin frica luĭ Iehova se feresce de reŭ.
7 Dacă Iehova are plăcere de câile unuĭ om,
Şi pre inimiciĭ luĭ 'ĭ împacă cu dênsul.
8 Maĭ bun *este* puçinul cu dreptate, De cât mult venit fără drept.
9 Ânima omuluĭ deliberéză asupra câiĭ salė,
Dară Iehova dirige paşiĭ luĭ.
10 Sentenţă divină *fiă* pre buzele regeluĭ,
În judicată gura luĭ se nu pĕcătuéscă.
11 Dréptă balançă şi cumpănă *sunt* ale luĭ Iehova,
Tóte pondurile în pungă *sunt* opera luĭ.
12 Abominaţiune *fiă* regilor, a face nelegiuire,
Câcĭ prin dreptate se întăresce tronul.
13 Buzele drepte *fiă* plăcerea regilor,
Şi pre cel ce vorbesce drept, pre acela se 'l iubéscă.
14 Mănia regeluĭ *este* nunţiul morţiĭ, Dară omul înţelept 'l va împaca.
15 În privirea senină a regeluĭ *este* viéţă,
Şi îndurarea luĭ ca un nuor de plóiă tărḑiă.
16 A posede înţelepciunea cu cât maĭ bună *este* de cât aurul,
Şi a posede inteligenţă *este* maĭ preţiuit de cât argintul.
17 Calea oneştilor *este*, a se feri de reŭ;
Acela 'şĭ păzesce sufletul seŭ, carele iea sémă la calea sa.

Măndria *merge* înaintea derăpinârii, Şi măreţia înaintea căderii. 18
Maĭ bine *este a fi* umilit cu ceĭ sermanĭ, De cât a împărţi preada cu ceĭ 19
Cel ce iea sémă la cuvênt, află binele, [mândri. 20
Şi cel ce se încrede în Iehova, ferice de el!
Cel ce *este* înţelept de ânimă, se numesce prudent, 21
Şi vórbe plăcute îmmulţesc învĕţătura.
Mintea *este* o sorginte a vieţeĭ pentru posesorul eĭ, 22
Dară pedépsă pentru nebunĭ *este* nebunia.
Ânima înţeleptuluĭ face prudentă gura luĭ, 23
Şi îmmulţesce învĕţătura pre buzele sale.
Fagur de miere *sunt* vórbe plăcute, Dulcĭ pentru suflet şi însănĕ- 24
Este o cale ce pare omuluĭ a fi dréptă, [toşire óselor. 25
Dar la urma sa tot *sunt* căĭ spre mórte.
Fómea lucrătoruluĭ lucréză pentru el, Căcĭ gura luĭ 'l silesce *la lucru*. 26
Omul scelerat causéză nenorocire, 27
Şi pre buzele luĭ *este* ca un foc arḑĕtor.
Omul pervers semină cértă; Şi limbutul desbină pre amicĭ. 28
Omul violenţeĭ seduce pre amicul seŭ, Şi 'l conduce pre calea *ce* nu 29
El închide ochiĭ, seĭ spre a escugeta cele perverse, [*este* bună; 30
Muşcându'şĭ buzele, esecută nefericire.
Pîrul cărunt *este* o corónă a onoriĭ, *Dacă* se află pre calea dreptăţiĭ. 31
Cel ce *este* tărḑiŭ la măniă, *este* maĭ mare de cât un eroŭ, 32
Şi cel ce scie a stăpâni sufletul seŭ, de cât un concerător de cetate.
În sin se aruncă sorţiul, Dară de la Iehova *vine* tótă decisiunea luĭ. 33

CAPUL XVII.

Avantagiele concordieĭ; pericolul certelor.

Maĭ bine *este* o bucăţică *de pâne* uscată, şi pace cu dênsa, 1
De cât o casă plină de *vite* junghiate, *unde este* cértă.
Servul prudent va domni preste fiiul ce face ruşine, 2
Şi cu fraţĭ va împărţi moscenirea.
Tigaiă de topit pentru argint şi coptor pentru aur, 3
Dară Iehova cercetéză ânimele.
Făcĕtorul de rele iea sémă la buze nedrepte, 4
Minciunosul ascultă limba derăpinâriĭ.
Cel ce deride pre cel serman, 'şĭ bate joc de Creatorul seŭ; 5
Cel ce se bucură de nenorocire, nu remâne nepedepsit.
Cununa bĕtrânilor *sunt* copiiĭ copiilor, Şi gloria copiilor părinţiĭ lor. 6
Nu se cuvine neroduluĭ vórbe nobile, 7
Cu atât maĭ puçin principeluĭ gură minciunósă.
Ca o pétră scumpă *este* darul în ochiĭ posesoruluĭ seŭ; 8
Preste tot locul unde se întórce, face norocire.
Cel ce acopere greşelele, 'şĭ căştigă iubire, 9
Acela ânse ce repetă un lucru, desbină pre amicĭ.

10 O mustrare pătrunde maĭ adânc la cel cu minte,
De cât o sută de loviturĭ la cel nerod.
11 Numaĭ rescólă caută cel reŭ;
Dară un nunţiŭ spaimăntător se va trămite contra luĭ.
12 Maĭ bine se întêmpine pre cine-va o ursóică, lipsită de puiĭ eĭ,
De cât un nerod în nerodia luĭ.
13 Cel ce remuneră binele cu reul,
De la casa aceluĭa nu se va departa reul nicĭ o dată.
14 Începutul certeĭ *este*, *ca* când s'ar da drum apelor,
De aceea, înainte de a isbucni ea, lasă-te de cértă!
15 Cel ce justifică pre nelegiuitul şi cel ce condémnă pre cel drept,
Eĭ amenduoĭ *sunt* abominaţiunĭ luĭ Iehova.
16 La ce banĭ în mâna neroduluĭ?
Spre a cumpăra înţelepciune? Dară 'ĭ lipsesce mintea!
17 Un amic iubesce în tot timpul, Şi devine frate în nevoiă.
18 Lipsit de minte *este* cel ce dâ mâna, Cel ce garantézâ pentru [aprópele seŭ.
19 Cel ce iubesce cérta, iubesce pěcat,
Cel ce 'şĭ edifică pórta sa pré înaltă, caută ruinare.
20 Cel ce *este* depravat în ânimă, nu află binele,
Şi cel ce are limbă sucită, cade în nenorocire.
21 Cel ce nasce pre un nerod, supěrare are cu dênsul,
Şi nicĭ o bucuriă nu are tatul unuĭ nebun.
22 O ânimă voiósă *este* bună pentru însănětoşire,
Dară spiritul sdrobit sécă osemintele.
23 Mituirea din sin o iea nelegiuitul, Spre a suci căile judicâţiĭ.
24 Înţelepciunea *este* înaintea celuĭ cu minte,
Dară ochiĭ neroduluĭ *sunt* la marginea pâmêntuluĭ.
25 Supěrare pentru tatul seŭ *este* fiiul nerod,
Şi tristeţă pentru aceea care 'l-aŭ născut.
26 Nu *ar fi* bine a pedepsi pre cel drept, A bate pre nobilĭ pentru [dreptate.
27 Cel ce posede cunoscinţă, 'şĭ moderézâ cuvintele sale;
Un barbat prudent *este* liniscit de spirit.
28 Chiar ênsu'şĭ nebunul, când ar tăce, ar fi ţinut de înţelept,
Şi de preceput, când ar închide buzele sale.

CAPUL XVIII.

Lauda înţelepciuniĭ; urmârĭ neplăcute ale nerodieĭ.

1 Omul singulariŭ caută ceea ce doresce,
Şi se amestecă în tot feliul de afacerĭ.
2 Neroduluĭ nu 'ĭ place prudenţa, Ci numaĭ descoperirea ânimeĭ sale.
3 De vine nelegiuitul, vine şi despreţiul, Şi cu ruşinea oprobriul.
4 Ape adâncĭ *sunt* vórbele din gura unuĭ barbat;
Pârîŭ curător *este* isvorul înţelepciuniĭ.
5 Nu *este* bine, a se uita la persóna nelegiuituluĭ,
Spre a înfrânge pre cel drept înaintea judicâţiĭ.

Buzele nerodului vin la cértă, Şi gura luĭ provócă la loviturĭ. 6
Gura nebunuluĭ *este* nenorocirea luĭ, 7
Şi buzele sale *sunt* laţiŭ *pentru* viéţa luĭ.
Cuvintele limbutuluĭ *sunt* ca nisce licărirĭ, 8
Ele se cobor în năuntrul pânteceluĭ.
Cel ce *este* negligent în lucrul seŭ, Este frate cu risipitorul. 9
Turnul cel maĭ tare *este* numele luĭ Iehova: 10
Într'acolo va alerga cel drept, şi va fi ocrotit.
Avuţia avutuluĭ 'ĭ *este* luĭ o cetate tare, Şi ca un mur înalt în ima- 11
Înaintea căderiĭ se ardică ânima omuluĭ, [ginaţiunea sa. 12
Şi înaintea onoriĭ *este* umilinţă.
Cel ce respunde înainte de a asculta, Acésta 'ĭ va fi luĭ nebuniă şi 13
Spiritul barbatuluĭ sufere morbul seŭ, [ruşine. 14
Dară pre un spirit sdrobit, cine 'l póte suporta?
Ânima celuĭ preceput dobăndesce sciinţă, 15
Şi urechia înţelepţilor caută sciinţă.
Darul omuluĭ 'ĭ procură loc, Şi 'l duce înaintea celor marĭ. 16
Drept *pare a fi* în causa sa cel ce *vine* maĭ ăntêiŭ, 17
Dară când vine adversariul luĭ, atuncĭ 'l cerceteză.
Sorţiul face se înceteze certele; Chiar între ceĭ putinţĭ decide. 18
Un frate înjurat *este maĭ greŭ de dobăndit* de cât o cetate întărită, 19
Şi certele *lor sunt* ca zĕvórele uneĭ fortereţe.
Din fructul gureĭ se satură corpul fiă-căruĭa, 20
Şi din venitul buzelor luĭ se satură.
Mórtea şi viéţa *sunt* în puterea limbeĭ; 21
De aceea ceĭ ce o iubesc, vor mănca din fructele sale.
Cel ce aŭ afla o femeiă, aŭ aflat un bun, 22
Şi aŭ obţinut ftavóre de la Iehova.
Implorător vorbesce sermanul, Dară avutul respunde cu duriţiune. 23
Cel ce iubesce multe societăţĭ, trebue se se ruineze, 24
Dară un amic adevĕrat *este* maĭ alipit de cât un frate.

CAPUL XIX.

Compătimire pentru sermanĭ; moderare în mănĭă.

Maĭ bun *este* sermanul carele âmblă în integritatea sa, 1
De cât cel ce are buze perverse şi este nerod.
Sufletul fără prevedere nu *este ce-va* bun, 2
Şi cel ce face pas precipitat, greşesce.
Nebunia omuluĭ sucesce calea luĭ, 3
Şi ânima luĭ se mâniă contra luĭ Iehova.
Avuţia îmmulţesce numerul amicilor, 4
Dară sermanul *este* lăsat de amicul seŭ.
Martorul fals nu remâne nepedepsit, Şi cel ce spune minciunĭ, 5
Mulţĭ linguşesc faţia principeluĭ, [nu va scapa. 6

Şi fiă-cine *este* amicul celuia ce dâ darurĭ.
7 Toţĭ fraţiĭ seraculuĭ 'l uresc pre el,
Cu cât maĭ mult se retrag de la el amiciĭ luĭ!
Vĕneze el după cuvinte, ele nu însemnéză nimic.
8 Cel ce 'şĭ dobăndesce minte, iubesce sufletul seŭ,
Cel ce conservă prudenţa, află un bun.
9 Martorul fals nu remâne nepedepsit, Şi cel ce spune minciunĭ, [va peri.
10 Nu se cuvine nerodului plăcere,
Cu cât maĭ puçin servuluĭ, a domni preste principĭ.
11 Prudenţa omuluĭ 'l face tărḑiŭ la măniă,
Şi onórea luĭ *este* a trece preste greşélă.
12 Ca ragetul leuluĭ *este* mănia regeluĭ,
Dară ca roa pre érbă favórea luĭ.
13 Nefericire *este* fiiul nerod pentru tatul seŭ,
Şi certele femeieĭ o stropitură continuă.
14 Casă şi avere se moscenesc de la părinţĭ,
Dară o femeiă cu minte de la Iehova.
15 Lenea *te* face a căde în adormire, Şi un suflet leneşiŭ va flă- [mănḑi.
16 Cel ce păzesce preceptul, 'şĭ păzesce viéţa sa,
Dară cel ce nu iea sémă la căile sale va muri.
17 Cel ce se îndură de seracĭ, împrumută pre Iehova,
Şi el 'ĭ va remunera pentru ceea ce aŭ făcut.
18 Pedepsesce pre fiiul teŭ, fiind âncă speranţă,
Şi nu lăsa ca sufletul teŭ se'l cruţe pentru strigătul luĭ.
19 Cel ce *este* de mare măniă, va suferi pedépsa,
Câcĭ dacă *'l* răpescĭ, maĭ mărescĭ âncă *mănia.*
20 Ascultă consiliŭ şi primesce instrucţiune, Ca la finit se deviĭ înţelept.
21 Multe gândurĭ *sunt* în ânima omuluĭ, Dară consiliul luĭ Iehova va sta.
22 Ornamentul omuluĭ *este* bunătatea luĭ,
Şi maĭ bun *este* un serman, de cât un minciunos.
23 Frica luĭ Iehova *conduce* la viéţă,
Şi *cel ce o are*, remâne în abundanţă, nu se va lovi de reŭ.
24 *Dacă* leneşul pune mâna sa în strachină,
Nicĭ nu o aduce la gura sa.
25 Bate pre deriḑĕtorul, şi se va face cu minte cel simplu,
Şi mustră pre cel cu minte, şi el va veni la precepere.
26 Fiiul carele aduce ruşine şi oprobriŭ,
Ruinéză pre tatul, alungă pre mama.
27 Păzesce-te, fiiul meŭ, a asculta instrucţiunĭ,
Carĭ abat de la cuvintele înţelepciuniĭ.
28 Martorul scelerat deride dreptatea,
Şi gura nelegiuituluĭ înghite inicitatea.
29 Preparate *sunt* judicăţĭ pedepsitóre pentru deriḑĕtorĭ,
Şi loviturĭ pentru spinarea nerоḑilor.

CAPUL XX.

Pericolul beției. Ecitate în comerciŭ.

Deriḑĕtor *este* vinul, *și* tumultuósă bĕutura cea tare, 1
Și orĭ-și-cine se amețesce de aceste, nu este înțelept.
Ca ragetul leuluĭ *este* spaima regeluĭ, 2
Cel ce 'l irită, pĕcătuesce contra sa ênsu'șĭ.
Onóre 'ĭ *este* barbatuluĭ, a se lăsa de sfadă, 3
Dară tot nebunul se aprinde.
Din causa friguluĭ nu ară leneșul; 4
Cerșetoresce pre la secerișiŭ, dară în zadar.
Apă adâncă *este* consiliul în ânima unuĭ om, 5
Un om prudent ânse 'l scóte *dintr'ênsul.*
Mulțĭ ómenĭ se fălesc, fiă-carele de bunătatea sa, 6
Dară cine óre află pre barbatul fidel?
În integritatea sa âmblă cel drept, 7
Ferice de copiiĭ luĭ după dênsul!
Regele șeḑênd pre tronul judicâțiĭ, Împrâsciă cu ochiĭ seĭ tot reul. 8
Cine póte ḑice: „Curată 'mi-am conservat ânima mea; 9
„Sum curat de pecatul meŭ"?
Pond diferit, mĕsură diferită, Amenduoe *sunt* abominațiunĭ luĭ 10
Chiar și un copil se póte cunósce în jocurile sale, [Iehova. 11
De va fi curată și dréptă fapta sa.
Auḑiul urechieĭ și viḑiul ochiuluĭ, Iehova pre amenduoe le-aŭ făcut. 12
Nu iubi somnul, ca se nu serăcescĭ; 13
Deschide'țĭ ochiĭ teĭ, *și* veĭ ave pâne de ajuns.
Reŭ, reŭ! ḑice cumpărătorul; Ânse cum s'aŭ dus, se laudă. 14
Fire-ar aur și multe mărgăritarie, 15
Dară buzele înțelepte *sunt* ornamentul cel maĭ prețios.
Iea'ĭ vestmêntul, câcĭ aŭ fost garant pentru un strein, 16
Și pentru cea streină împlinesce'l pre el.
Dulce 'ĭ este barbatuluĭ pânea încelăciuniĭ, 17
Dară în urmă gura luĭ se împle cu prundișiŭ.
Propunerile se stabilesc prin consiliare, 18
De aceea începe resbelul cu deliberațiune.
Calumniatorul descopere secretele, Nu ămbla decĭ cu cel limbut. 19
Cel ce blăstemă pre tatul seŭ, séŭ pre mama sa, 20
Lumina aceluĭa se stinge în întunericul cel maĭ negru.
Averea care la început s'aŭ răpit cu iuțélă, 21
La fine nu se bine-cuvĕntéză.
Nu ḑice: „Vreŭ se resbun reul!" Ascéptă pre Iehova, și el te va 22
Abominațiune *este* luĭ Iehova pondul diferit, [ajuta! 23
Și cumpăna falsă nu *este* bună.
Prin Iehova *se dirig* pașiĭ omuluĭ, 24
Câcĭ omul, ce înțelege el din calea sa?

25 Laţiŭ *este* pentru om a ḑice pré iute: „Consecrat!“
Şi apoĭ a cerceta voturile.
26 Regele înţelept împrâsciă pre ceĭ nelegiuiţĭ,
Şi rotesce preste dênşiĭ róta.
27 Lumină a luĭ Iehova *este* sufletul omuluĭ,
Ea cércă tot năuntrul ânimeĭ.
28 Amor şi fidelitate ocrotesc pre rege,
Şi prin iubire 'şĭ sprijine tronul seŭ.
29 Fala junilor *este* puterea lor,
Şi ornamentul bĕtrânilor pîrul cărunt.
30 Vănătâile uneĭ rânĭ *sunt* meḑie îndreptătóre pentru cel reŭ,
Şi loviturile *carĭ strebat până* în năuntrul ânimeĭ.

CAPUL XXI.

Dumneḑeŭ dirige ânima regilor. Datoriile omuluĭ.

1 Ca părîe de ape *este* ânima regeluĭ în mâna luĭ Iehova,
În cotro vroesce, într'acolo póte se o îndrepte.
2 Tótă calea omuluĭ *este* dréptă în ochiĭ seĭ,
Dară Iehova cercetéză ânimele.
3 A face dreptatea şi judicata,
Este luĭ Iehova maĭ preferabil de cât sacrificie.
4 Privire mândră şi ânimă trufaşă
Şi lumina nelegiuiţilor *sunt* pecat.
5 Cugetele diligenţilor *produc* numaĭ abundanţă,
Dară ale aceluĭa ce este iute, lipsă numaĭ.
6 Dobăndirea tesaurelor prin limba încelăciuniĭ,
Este ca suflarea cea trecĕtóră; Ceĭ ce caută mórtea, *le caută pre ele.*
7 Predarea nelegiuiţilor 'ĭ răpesce *chiar* pre dênşiĭ.
Fiind câ refusă de a face cele drepte.
8 Sucit *este* drumul îngreuiatuluĭ cu pecate,
Dară lucrul celuĭ curat *este* drept.
9 Maĭ bine *este* a locui în colţiul unuĭ acoperimênt,
De cât la o femeiă sfădăciósă, şi în casă mare.
10 Sufletul nelegiuituluĭ poftesce rele,
Chiar şi amicul luĭ nu află compătimire în ochiĭ seĭ.
11 Când se pedepsesce deriḑĕtorul, cel simplu devine înţelept,
Când se învéţă înţeleptul, cresce sciinţa.
12 Dreptul consideră casa nelegiuituluĭ:
Dumneḑeŭ precipită pre nelegiuiţiĭ în nefericire.
13 Cel ce 'şĭ astupă urechia de strigătul sermanuluĭ,
Va chiăma şi el, şi nu va fi ascultat.
14 Darul în ascuns îmblănḑesce mănia,
Şi mituirea în sin furiea cea maĭ mare.
15 Bucurie *este* dreptuluĭ de a face drept, Spaimă ânse făcĕtorilor de rele.

Omul carele se retăcesce din calea înţelepciuniĭ, 16
Repaos va afla în adunarea morţilor.
Cel ce iubesce petrecerile, va fi om de nevoiă, 17
Cel ce iubesce vinul şi oleul, nu va fi avut.
Rescumpărare *va fi* nelegiuitul pentru cel drept, 18
Şi trădătorul pentru ceĭ oneştĭ.
Maĭ bine *este* a locui în deşert, 19
De cât lângă o femeiă sfădăciósă şi supĕrătóră.
Tesaure preţióse şi oleŭ *sunt* în casa înţeleptuluĭ, 20
Dară omul nebun le risipesce.
Cel ce urméză dreptatea şi iubirea, Acela află viéţă, fericire şi onóre. 21
În cetatea eroilor întră înţeleptul, Şi surpă tăria în care s'aŭ în- 22
Cel ce 'şĭ păzesce gura sa şi limba sa, [credut. 23
Păzesce sufletul seŭ de pericole.
Cel ce *este* superb, şi arogant — numele aceluĭa *este* deridĕtor — 24
Lucréză în mănia *şi* măndriă.
Aplecarea leneşuluĭ 'l face se móră, 25
Fiind câ mânele luĭ refusă de a munci.
El doresce cu lacómiă tótă diua, Cel drept ânse dâ, şi nu reţine. 26
Sacrificiul nelegiuiţilor *este* abominaţiune, 27
Maĭ ales, când 'l ofer cu cuget reŭ.
Martorul fals va peri, 28
Acela ânse ce vorbesce ceea ce aude, vorbesce cu isbăndă.
Omul nelegiuit se sumeţesce cu fruntea sa , 29
Cel onest ânse iea sémă la cărârile sale.
Nicĭ o înţelepciune, nicĭ o prudenţă, 30
Nicĭ un consiliŭ *nu póte nimic* contra luĭ Iehova.
Bine póte *se fiă* pregătit calul pentru diua de luptă; 31
Victoria ânse *vine* de la Iehova.

CAPUL XXII.

Renumele bun, şi mediele spre a'l căpĕta.

Maĭ preferabil *este* un nume *bun*, de cât mare avuţiă, 1
O stimă bună maĭ bună de cât argint, şi de cât aur.
Avutul şi sermanul se întêmpină, Iehova 'ĭ-aŭ făcut pre toţĭ. 2
Cel cu minte vede reul şi se ascunde, 3
Dară ceĭ simpli trec, şi se pedepsesc.
Urmarea umilinţeĭ *şi* a friceĭ luĭ Iehova *este*: Avuţiă, şi onóre, şi viéţă. 4
Spinĭ, laţiurĭ *sunt* în calea celuĭ pervers, 5
Acela *ânse* ce vroesce a'şĭ păstra viéţa, depărteze-se de dênsele.
Educă pre un copil pre calea pre care *trebue* se âmble, 6
Şi când îmbĕtrănesce, nu se va abate de la acésta.
Avutul domnesce preste sermanĭ, 7
Şi cel ce se împrumută, *devine* servul creditoruluĭ.

8 Cel ce semină nedreptate, va culege nefericire,
Şi ênsu'şĭ prepară vearga pedepseĭ sale.
9 Ochiul bine-voitor bine-cuvĕntat va fi,
Căcĭ din pânea sa dâ sermanilor.
10 Depărtéză pre deriḑĕtor, şi ese sfada, Şi cérta şi ruşinea se finesc.
11 Cel ce iubesce o ânimă curată,
Buzele aceluĭa aŭ nurĭ; amicul luĭ *va fi* regele.
12 Ochiĭ luĭ Iehova custodiéză *pre om de* cunoscinţă,
Dară confundă vórbele trădătoruluĭ.
13 Leneşul ḑice: „Leul *este* afară;
„*Chiar* în meḑĭlocul stradelor aşĭ pute fi zugrumat."
14 Gura femeilor streine *este* o grópă adâncă,
Acela cade într'ênsa, pre carele 'l lovesce mănia luĭ Iehova.
15 Nebunia *este* atărnată de ânima copiluluĭ,
Ânse vearga pedepsitóră o va scóte dintr'ênsa.
16 Cel ce apésă pre cel serman, spre a se înavuţi,
Şi dâ celuĭ avut, acela va suferi lipsă.

PARTEA III.

17 Pléca urechia ta, şi ascultă cuvintele înţelepţilor,
Şi îndréptă'ţĭ ânima ta către înţelepciunea mea.
18 Căcĭ *sunt* plăcute, când le păstrezĭ în năuntrul teŭ,
Şi le aşeḑĭ tot o dată pre buzele tale.
19 Ca încrederea ta se fiă în Iehova,
Astă-ḑĭ te-am învĕţat acésta, da, pre tine.
20 Nu 'ţĭ-am dat prescrierile cele maĭ escelente,
Prin consiliŭ şi sciinţă?
21 Ca se te fac cunoscut cu cuvintele cele adevĕrate şi sicure,
Ca se poţĭ respunde cuvinte ale adevĕruluĭ celor ce te trămit.
22 Nu despoia pre cel serman, fiind câ *este* serman;
Şi nu apesa pre cel serac în pórtă.
23 Căcĭ Iehova apără causa lor, Şi prédă viéţa celora ce 'ĭ prédă.
24 Nu te însoçi cu barbatul mănios, Şi nu petrece cu omul furios.
25 Ca se nu înveţĭ moravurile luĭ, Şi se nu puĭ în pericol sufletul teŭ.
26 Se nu fiĭ unul dintre ceĭ ce daŭ mâna,
Dintre ceĭ ce garantéză pentru datorie;
27 Când n'aĭ nimic, spre a plăti; Pentru ce se'ţĭ iee patul teŭ de [sub tine?
28 Nu muta marginea cea vechiă ce aŭ pus-o părinţiĭ teĭ.
29 De veĭ vide pre un barbat iscusit în afacerea sa,
Acela va sta înaintea regilor,
Şi nu va sta înaintea ómenilor ne'nsemnaţĭ.

CAPUL XXIII.

Lecţiune de înţelepciune.

Când şedĭ se mâncĭ cu un domnitor, 1
Iea sémă bine, cine *este* înainte'ţĭ!
Ênsu'ţĭ 'ţĭ-aĭ pune cuţitul în gât, Dacă *escĭ* un om lacom. 2
Nu pofti după licăririle sale, Câcĭ *sunt* bucate ale încelătorieĭ. 3
Nu te osteni, spre a te înavuţi; Lasă-te de propria'ţĭ înţelepciune. 4
Veĭ arunca óre ochiĭ teĭ după un ce care nu este nimic? 5
Câcĭ *avuţia* 'şĭ face aripe.
Asemenea vulturuluĭ sbóră la ceriŭ.
Nu mănca la pânea învidiatoruluĭ, Şi nu pofti după licăririle luĭ. 6
Câcĭ precum discordia *este* în sufletul luĭ aşia este; 7
„Mâncă şi be" 'ţĭ ḑice ţie; Dară *acésta* nu e gândul luĭ cu tine.
Bucata *ce* aĭ măncat-*o*, o veĭ vĕrsa érăşĭ din tine, 8
Şi aĭ perdut cuvintele'ţĭ amicale.
În urechiele nebunuluĭ nu vorbi; 9
Câcĭ vórbe *şi* cât de înţelepte le despreţiuesce.
Nu muta marginea vechiă, Şi nu veni în câmpul orfanilor. 10
Câcĭ resbunătorul lor *este* putinte; El va apăra causa lor contra ta. 11
Plécă ânima ta la instrucţiune, Şi urechiele tale la cuvintele sciinţeĭ. 12
Nu reţine copiluluĭ corecţiunea; Dacă 'l veĭ bate cu vearga, nu va 13
Cu vearga se'l baţĭ, Ca se mântuĭ sufletul luĭ de peire. [muri. 14
Fiiul meŭ, când ânima ta este înţeléptă, 15
Se bucură ânima mea, da, propria mea.
Şi rerunchiĭ meĭ se veselesc, Când buzele tale vorbesc ceea ce *este* 16
Anima ta se nu invidieze pre ceĭ pĕcătoşĭ; [drept. 17
Ci tótă ḑiua *fi* în frica luĭ Iehova.
Câcĭ în adevêr, este o resplătire, Şi speranţa ta nu va peri. 18
Ascultă, fiiul meŭ, şi fi înţelept, Şi dirige ânima ta pre calea 19
Nu fi între bĕutoriĭ de vin, [cea *dréptă*. 20
Nicĭ între nesăţioşiĭ măncătorĭ de carne.
Câcĭ beţivul şi mâncătorul serăcesc, 21
Şi în trenţă îmbracă somnul *pre un barbat*.
Ascultă pre tatul teŭ; el te-aŭ născut; Şi nu despreţiui pe mama ta, 22
Cumpără adevêrul, şi nu'*l* vinde, [când va îmbĕtrăni. 23
Înţelepciune şi instrucţiune şi inteligenţă.
Tatul celuĭ drept se va bucura, 24
Si cel ce aŭ născut pre un înţelept, se va veseli.
Tatul teŭ şi mama ta se vor bucura, 25
Şi ceea care te-aŭ născut, se va veseli.
Dâ'mĭ, fiiul meŭ, ânima ta, Şi ochiĭ teĭ se iéŭ sémă la câile mele. 26
Câcĭ o grópă adâncă *este* meretricea, Şi cea streină fõntână strimtă. 27
Da, ea păndesce ca pre preadă, 28
Şi înmulţesce pre ceĭ pĕcătoşĭ între ómenĭ.

29 Cine are durere? cine are suferinţă?
Cine are sfadă? cine are supĕrare?
Cine are rânĭ pentru nimic? cine are ochĭ roşĭ?
30 Ceĭ ce şed mult la vin, Ce vin, se gusteze vinurĭ amestecate.
31 Nu te uita la vinul când este roşiŭ,
Când dâ colórea sa în cupă, *când* se mişcă bine.
32 La urmă împunge ca un şerpe, Şi rănesce ca o viperă.
33 Ochiĭ teĭ vor vede femeĭ streine, Şi ânima ta va vorbi pervers.
34 Da, veĭ fi ca cel ce jace în meḑilocul mâriĭ,
Şi cel ce jace sus pre catarg.
35 „Eĭ me bătură, eŭ nu simţiŭ nicĭ o durere,
„Eĭ me împinseră, eŭ nu simţiŭ nimic;
„Când me voiŭ descepta, érăşĭ 'l voiŭ căuta."

CAPUL XXIV.

Urmârile cele triste ale societăţilor rele şi ale leneĭ.

1 Nu invidia pre ómeniĭ reĭ,
Nicĭ nu pofti a fi cu dênşiĭ.
2 Câcĭ stricăciune cugetă ânima lor, Şi buzele lor vorbesc nenorocire.
3 Prin înţelepciune se edifică o casă, Şi prin prudenţă se întăresce.
4 Şi prin sciinţă se împlu camerile, Cu tóte tesaurele preţióse şi plăcute.
5 Barbatul înţelept *este* tare, Şi barbatul sciinţeĭ întăresce puterea.
6 Câcĭ cu consilie bune poţĭ se'ţĭ facĭ resbelul,
Şi victoria *depinde* de la multă consiliare.
7 Pré înaltă *este* nebunuluĭ înţelepciunea;
În pórtă nu 'şĭ deschide gura sa.
8 Cel ce cugetă de a face rele, Acela se numesce: maestru în intrige.
9 Cugetul nebunieĭ *este* pecat,
Şi abominaţiune *este* omuluĭ deriḑĕtorul.
10 *De* perḑĭ curagiul în ḑiua nevoieĭ, Puterea ta *este* mică.
11 Scapă pre ceĭ răpiţĭ la mórte,
Şi pre ceĭ ce *sunt* aprópe a fi tăiaţĭ, O, se nu te daĭ în laturĭ *de*
12 De veĭ ḑice: „Éca! noĭ nu o am sciut!" [*la acestia*!
În adevêr! aŭ n'aŭ observat-o cela ce cercetéză ânimele?
Şi cel ce păstréză sufletul teŭ *o* scie, Şi va resplâti fiă-căruĭa
13 Mâncă, fiiul meŭ, miere, fiind câ *este* plăcută, [după fapta sa.
Şi fagur *ce este* dulce pre ceriul gureĭ tale.
14 Tot aşia se înveţĭ înţelepciune pentru sufletul teŭ,
De aĭ aflat-*o*, aĭ o resplătire, Şi speranţa ta nu va peri.
15 Tu, nelegiuitule, nu păndi la locuinţa celuĭ drept,
Şi nu despoia liniscita luĭ colibă.
16 Câcĭ de şepte orĭ va pica cel drept, şi érăşĭ se va scula:
Dară nelegiuiţiĭ per în nenorocire.
17 De pică inimicul teŭ, nu te bucura,

Şi de se clătesce, se nu se veseléscă ânima ta!
Ca se nu védă Iehova, şi se fiă displăcut în ochiĭ luĭ, 18
În cât se'şĭ întórcă mănia sa de la dênsul.
Nu te aprinde contra făcĕtorilor de rele, 19
Şi nu învidia pre ceĭ nelegiuiţĭ.
Câcĭ pentru cel reŭ nu va fi resplătire, Lumina nelegiuiţilor se va 20
Teme-te de Iehova, fiiul meŭ, şi de rege; [stinge. 21
Cu resculătoriĭ nu te asoçia!
Câcĭ de o dată isbucnesce ruina lor; Şi nenorocirea pentru ambiĭ, 22
Şi acésta *este* pentru înţelepţĭ: [cine o póte prevede? 23
Nu *este* bine a căuta la persónă la judicată.
Cel ce ḑice câtră cel nelegiuit: „*Escĭ* drept!“ 24
Pre acela 'l vor blăstema populiĭ, 'l vor urî naţiunile,
Dară ceĭ ce '*ĭ* mustră, aceĭa vor afla laudă, 25
Şi preste acestia va veni bine-cuvĕntarea celor bunĭ.
Cel ce dâ vórbe drepte, Aceluĭa 'ĭ se sărută buzele. 26
Îndeplinesce'ţi tréba ta afară, Şi îngrijesce-te de dênsa la câmpul teŭ; 27
După aceea edifică'ţĭ casa ta.
Fâră motiv nu fi martor contra aprópeluĭ teŭ; 28
Câcĭ aĭ pute se amăgescĭ cu buzele tale.
Nu ḑice: „Precum 'mi-aŭ făcut mie, vreŭ se'ĭ fac şi eŭ; 29
„Fiă-câruĭa vreŭ se'ĭ resplătesc după fapta sa.“
Trecuiŭ pre lângă câmpul unuĭ om leneşiŭ, 30
Şi pre lângă via unuĭ om fâră de minte.
Şi éca, preste tóte crescură cârḑĭ, Suprafaçia 'ĭ acoperiaŭ spinĭ, 31
Şi murul de petre era surpat.
Când vĕḑuiŭ acestea mi le luaiŭ la ânimă, 32
Observaiŭ *şi* primiŭ instrucţiune:
Puçin somn, âncă puçină dormitare, Puçină aşeḑare a mânelor spre 33
Şi *ca* un hoţiŭ te surprinde miseria [culcare. 34
Şi lipsa ca un barbat înarmat.

PARTEA IV.

CAPUL XXV.

Percepte în privinţa măndrieĭ, despre moderarea în vórbă, despre bine-facere contra inimicilor.

Şi acestea *sunt* proverbe de ale luĭ Solomon, 1
Pre carĭ le-aŭ adunat barbaţiĭ luĭ Hezekia, regele luĭ Iuda.
Gloria luĭ Dumneḑeŭ *este* a ascunde un lucru, 2
Dară gloria regilor a cerceta un lucru.
Ceriul din causa înălţimiĭ, şi pămêntul din causa adăncimiĭ, 3
Şi ânima regilor *sunt* nepătrunḑĕtóre.
Osebesce zgura de argint, Apoĭ va eşi un vas al argintariuluĭ. 4

5 Depărtéză pre nelegiuitul de dinaintea regeluĭ,
Apoĭ prin dreptate tronul luĭ se va întări.
6 Nu te măndri înaintea regeluĭ, Şi nu sta pre locul celor marĭ.
7 Câcĭ maĭ bine *este* se'ţĭ ḑică ţie: „Suĭ-te în cóce!“
De cât se te pogorĭ în presenţa unuĭ maĭ mare;
Ceea ce *adese orĭ* o vĕḑură ochiĭ teĭ.
8 Nu eşi în grabă la cértă, Câcĭ alt feliŭ ce veĭ face în fine,
Când adversariul teŭ te va ruşina pre tine?
9 Tratéză causa ta cu aprópele teŭ,
Fără de a descoperi secretul altuĭa.
10 Ca se nu te defaime cel ce o va auḑi,
În cât se nu lipséscă vórba rea de la tine.
11 Mere de aur în paniere de argint, *Este* o vórbă ḑisă la timpul
12 Cercel de aur şi ornament de aur, [cuvenit.
Este mustrătorul înţelept pentru o urechiă ascultătóră.
13 Ca neua recoritóră în timpul culesuluĭ,
Este un nunţiŭ fidel pentru ceĭ ce'l trămit;
Câcĭ restauréză sufletul domnuluĭ seŭ.
14 Ca nuorĭ şi vênt fără plóiă,
Este barbatul carele se fălesce cu un dar fals.
15 Prin pacienţă se póte îndupleca un princepe,
Şi o limbă móle frânge ósele.
16 De găsescĭ miere, mâncă *numaĭ* câte'ţĭ priesce,
Ca se nu te presaturĭ de ea, şi se o verşĭ érăşĭ din tine.
17 Rare orĭ pune piciorul în casa amiculuĭ teŭ,
Ar pute se se desgusteze de tine, şi se te uréscă.
18 Cel ce vorbesce mărturiă falsă contra aprópeluĭ seŭ,
Este secure şi spadă şi săgétă ascuţită.
19 Încrederea într'un nefidel în timpul nevoieĭ,
Este ca un dinte rupt şi un picior olog.
20 Cel ce cântă căntârĭ pentru o ânimă tristă,
Este ca şi acela ce desbracă vestmêntul în ḑiua friguluĭ,
Şi vérsă oçet pre nitru.
21 Dacă 'ĭ *este* fóme urîtoruluĭ teŭ, satură'l cu pâne,
Şi dacă 'ĭ *este* sete, adapă'l cu apă.
22 Câcĭ veĭ aduna cărbunĭ de foc pre crescetul seŭ,
Şi Iehova 'ţĭ-*o* va recompensa.
23 Vêntul de méḑiă-nópte produce plóiă,
Şi o façiă scărbită limba cea ascunsă.
24 Maĭ bine *este* a locui în colţiul unuĭ acoperimênt,
De cât lângă o femeiă sfădăciósă, şi în casă mare.
25 O scire bună din ţearră depărtată,
Este ca apă recoritóră pentru sufletul înseţat.
26 Dreptul carele se clatină înaintea nelegiuituluĭ,
Este ca un isvor turbur şi ca o fŏntână stricată.

A mănca pré multă miere nu *este* bine, 27
Şi alergarea după gloriă *nu este* de laudat.
Ca o cetate surpată fără murĭ *este* acela, 28
Carele n'are stăpânire preste spiritul seŭ.

CAPUL XXVI.

Purtarea ce este a se păzi faciă cu ceĭ nerodĭ. Descrierea leneşilor şi a părîtorilor.

Precum néua în *timpul* vereĭ, şi plóia în *timpul* culesuluĭ, 1
Aşia onóre nu se cuvine neroduluĭ.
Precum paserea *vine* spre a fugi; precum rundunica spre a sbura. 2
Aşia şi blăstemul cel nemeritat — nu lovesce.
Biciul *este* pentru cal, frênul pentru asin, 3
Şi vearga pentru spinarea neroduluĭ.
Nu respunde neroduluĭ după neroḑia luĭ, Ca se nu te facĭ aseme- 4
Respunde neroduluĭ după neroḑia luĭ, [nea luĭ. 5
Ca se nu fiă înţelept în ochiĭ seĭ.
Cel ce trămite veste printr'un nerod, 6
Este ca cel ce taiă piciórele, carele be violenţă.
Precum se clatină şelele ologuluĭ, 7
Aşia *este* proverbul în gura neroḑilor.
Ca o pungă cu petre scumpe pre o grămadă de petre, 8
Aşia şi cel ce dâ onóre neroduluĭ.
Ca un spin *ce* întră în mâna îmbetatuluĭ, 9
Aşia *este* proverbul în gura neroḑilor.
Cel puteric face se se cutremure tóte, 10
'Şĭ tocmesce neroḑĭ, 'şĭ tocmesce trecĕtorĭ.
Precum se întórce cânele câtră vomitura sa, 11
Aşia comite nebunul din noŭ nebunia sa.
De veḑĭ pre cine-va înţelept în ochiĭ seĭ, 12
Este maĭ multă speranţă pentru un nerod de cât pentru dênsul.
Leneşul ḑice: Un leŭ *este* pre stradă, Un leŭ pre căĭ! 13
Uşa se învĕrtesce în ţiţinele eĭ, Asemenea şi leneşul în patul seŭ. 14
Leneşul pune mâna sa în strachină, 15
Dară cu anevoiă o aduce la gura sa.
Leneşul *este* maĭ înţelept în ochiĭ seĭ 16
De cât şepte consilierĭ prudenţĭ.
Cel ce se aprinde în trécĕt asupra uneĭ certe ce nu'l *privesce* pre el, 17
Este ca cela ce apucă cânele de urechĭ.
Ca un nebun ce aruncă torcie aprinse, săgete, şi mórte, 18
Aşia *este* acela *carele* încélă pre amicul seŭ, 19
Şi apoĭ ḑice: Óre nu glumesc?
Dacă nu maĭ sunt lemne se stinge focul, 20
Şi dacă nu maĭ *este* calumniatorul încetéză cérta.
Cărbuniĭ *sunt* pentru jaratic, şi lemnele pentru foc, 21
Şi un sfădăcios pentru aţiţarea certeĭ.

22 Cuvintele calumniatoruluĭ *sunt* ca nisce licărirĭ,
Şi se cobor în năuntrul pânteceluĭ.
23 Argint sgurat turnat preste vas de lut
Sunt buzele aprinse cu o ânimă rea.
24 Cel ce uresce se preface prin buzele sale,
Şi pástréză încelăciunea în năuntrul seŭ;
25 Când *'ţĭ* vorbesce graţios, nu'l crede,
Căcĭ şepte abominaţiunĭ *sunt* în ânima sa.
26 Ura se póte ascunde sub amăgire,
Totuşĭ reutatea urătoriuluĭ va fi descoperită în adunare.
27 Cel ce sapă grópă ênsu'şĭ cade în ea; Şi pétra ce o retogolesce, cade
28 Limba falsă uresce *pre ceĭ ce* i-aŭ precipitat, [érăşĭ asupra luĭ.
Şi o gură linguşitóră causéză stricăciune.

CAPUL XXVII.

Nesicuranţa viitoruluĭ; a ave îngrijire de turme.

1 Nu te lauda cu ḑiua de mâne,
Căcĭ nu sciĭ ce póte produce o ḑi.
2 Un altul se te laude, şi nu propria ta gură,
Un strein, şi nu propriele tale buze.
3 Pétra *este* grea, năsipul *are* greutate,
Dară mănia nebunuluĭ *este* maĭ grea de cât amenduoe.
4 Crudă *este* furia, şi mănia *ca* o înundaţiune,
Dară cine póte subsista înaintea jalusieĭ.
5 Maĭ bună *este* remonstrare publică de cât amorul ascuns.
6 Rânele de la amic *sunt* cu bună credinţă,
Dară amăgitóre *sunt* sărutârile inimiculuĭ.
7 Cel ce *este* sătul calcă fagurul în picióre,
Dară cel ce *este* flămând, aceluia chiar tóte cele amare 'ĭ *sunt* dulcĭ.
8 Ca o pasere ce este isgonită din cuibul eĭ,
Aşia *este* barbatul carele este isgonit din patria sa.
9 Oleŭ şi tămăiârĭ veselesc ânima,
Aşia şi dulcéţa amiculuĭ prin consiliŭ bine-voitor.
10 Pre amicul teŭ şi pre amicul tatuluĭ teŭ nu'ĭ lăsa;
Apoĭ nu trebue se te ducĭ în casa frateluĭ teŭ în ḑiua nenorociriĭ.
Maĭ bun *este* un vecin în apropiere de cât un frate în depărtare.
11 Fi înţelept, fiiul meŭ, şi bucură ânima mea;
Ca se pot da respuns celuĭa carele me defaimă.
12 Cel cu minte vede reul *şi* se ascunde,
Anse ceĭ simpli trec *şi* se pedepsesc.
13 Iea 'ĭ vestmêntul! căcĭ aŭ fost garant pentru un strein,
Şi pentru cea streină înplinesce'l pre el!
14 Dacă cine-va bine-cuvêntéză pre amicul seŭ cu vóce tare încă
'I se va lua acésta drept blăstem. [de des-de-demănéţă,
15 O bură constantă în ḑiua plóieĭ, Şi o femeiă sfădăciósă sunt una;

Cel ce o reţine reţine vêntul; „O! alifiă pentru drépta mea!“ va 16
Ferul se ascute de fer, Şi unul ascute căutarea altuĭa. [striga. 17
Cel ce conservă smochinul va mânca din fructul luĭ; 18
Şi cel ce păzesce pre domnul seŭ va fi onorat.
Precum în apă façia *este* contra façieĭ, 19
Aşia şi ânima omuluĭ contra celeĭ-l-alte.
Infernul şi abisul sunt nesăturătóre, Aşia şi ochiĭ omuluĭ sunt ne- 20
Tigaia de topit pentru argint, şi coptorul pentru aur; [săturătorĭ. 21
Aşia *este* pentru barbat gura ce ’l laudă.
Sdrobesce pre un nebun într’o piuă Între grăunţe cu pilug, 22
Tot nu se va departa de la el nebunia luĭ.
Îngrijesce-te bine de oile tale, *Şi* iea sémă la turme! 23
Câcĭ avuţia nu *duréză* etern, Nicĭ coróna din generaţiune în 24
Fânul se perde, şi érbă fragetă ese, [generaţiune. 25
Şi plante de pre munţĭ se adună.
Mneiĭ te îmbracă pre tine; Şi preţiul ogoruluĭ *daŭ* berbeciĭ. 26
Şi lapte de capră de ajuns *este* pentru nutrimêntul teŭ, 27
Pentru nutrimêntul caseĭ tale, Şi de subsistenţă pentru servele tale.

CAPUL XXVIII.

Consciinţa bună şi rea. Îndurarea.

Nelegiuitul fuge chiar când neminea nu’*l* gonesce, 1
Ceĭ drepţĭ ânse sunt ca un leŭ de nesperioşĭ.
Unde se rescólă o ţearră principiĭ eĭ *sunt* mulţĭ; 2
Dară printr’un om înţelept *şi* prudent capătă stabilitate.
Omul serac carele apésă pre ceĭ sermanĭ, 3
Este ca o plóiă de şĕvoĭ, care nu lasă pâne.
Ceĭ ce părăsesc legea laudă pre nelegiuiţiĭ, 4
Dară ceĭ ce observă legea se cértă cu dênşiĭ.
Ómeniĭ ceĭ reĭ nu sciŭ ce *este* drept; 5
Dară ceĭ ce caută pre Iehova precep totul.
Maĭ bun *este* un serman carele âmblă în integritatea sa, 6
De cât *cel ce este* pervers *în* câile *sale*, chiar şi cât de avut *ar fi*.
Cel ce păzesce legea *este* un fiiŭ cu minte; 7
Dară cel ce âmblă cu mâncătorĭ ruşine face tatuluĭ seŭ.
Cel ce îmmulţesce averea sa prin usuriă şi prin dobânḑĭ, 8
O adună pentru cel ce milueşte pre ceĭ seracĭ.
Cel ce ’şĭ detórnă urechia sa, ca se nu audă legea, 9
Chiar şi ruga luĭ *este* abominaţiune.
Cel ce retăcesce pre câĭ rele pre ceĭ oneştĭ, 10
Acela va căde în grópa sa propriă;
Ceĭ integri ânse vor mosceni cele bune.
Omul cel avut *este* înţelept în ochiĭ seĭ, 11
Dară sermanul cu minte ’l pătrunde.

12 Când tresaltă ceĭ drepţĭ, gloria *este* mare,
Dară când se rădică nelegiuiţiĭ, toţĭ se ascund.
13 Cel ce ascunde pecatele sale nu prosperă,
Acela ânse ce *le* mărturisesce şi *le* părăsesce află misericordiă.
14 Ferice de acela carele tot de-a-una se teme;
Acela ânse ce'şĭ învîrtosesce ânima sa cade în nenorocire.
15 Leŭ răgĕtor şi urs flămând *Este* domnitorul reŭ preste un popul [serman.
16 Principele, căruia 'ĭ lipsesce prudenţa, îmmulţesce apesările;
Dară cel ce uresce avariţia prelungesce ḑilele *sale*.
17 Omul carele *este* îngreuiat cu sânge de om,
Va fi fugariŭ până la grópă; neminea se nu 'l reţiă.
18 Cel ce âmblă în integritate va fi măntuit,
Dară cel pervers *în* căile *sale* de o dată cade.
19 Cel ce cultivă ogorul seŭ are pâne în destul;
Acela ânse ce urméză pre ómenĭ deşerţĭ are serăciă în destul.
20 Barbatul fidel are multă bine-cuvĕntare;
Dară cel ce vroesce a deveni în grabă avut nu remâne fără vine.
21 Nu *este* bine a se uita la persónă,
Căcĭ pentru o bucată de pâne omul acesta ar pĕcătui.
22 Cel ce *este* invidiator alérgă după avuţie;
Dară nu cugetă, câ lipsa 'l póte lovi.
23 Cel ce mustră pre ómenĭ, Va afla în urmă maĭ multă favóre
De cât cel cu limba linguşitóră.
24 Cel ce prédă pre tatul seŭ séŭ pre mama sa, Şi ḑice: „Nu *este* pecat;"
Acesta *este* soçiul unuĭ hoţiŭ.
25 Trufaşiul urḑesce cértă; Dară cel ce se încrede în Iehova prosperă
26 Cel ce se încrede în ânima sa *este* nerod,
Dară cel ce âmblă înţelept, acela scapă.
27 Cel ce dâ sermanuluĭ nu va suferi lipsă;
Acela ânse ce închide ochiĭ seĭ adună multe blăsteme asupră'şĭ.
28 Când se rădică nelegiuiţiĭ, se ascund ómeniĭ;
Dară când se nimicesc, se îmmulţesc ceĭ drepţĭ.

CAPUL XXIX.

Avantagiele ce procură înţelepciunea. Efectele măndrieĭ.

1 Omul ce la pedépsă se îndĕrêptnicesce,
Se va sfărăma de o dată fără scăpare.
2 Când se îmmulţesc ceĭ drepţĭ, se bucură populul,
Dară când domnesce nelegiuitul, geme populul.
3 Cel ce iubesce înţelepciunea bucură pre tatul seŭ;
Acela ânse ce întreţine meretricĭ risipesce averea *sa*.
4 Regele susţine ţearra prin dreptate;
Acela ânse ce se lasă a fi mituit o destruge.
5 Omul ce linguşesce pre aprópele seŭ Tinde cursă paşilor luĭ.

În crima celuĭ reŭ *este* laţiul *luĭ*, 6
Înse cel drept jubiléză şi se bucură.
Cel drept iea sémă la causa sermanilor, 7
Nelegiuitul nicĭ nu vra se sciă *despre ea*.
Deriḑĕtoriĭ rescólă cetatea; Dară înţelepţiĭ împacă furia. 8
Înţeleptul, *când* se cértă cu nerodul, 9
Póte se se mânie séŭ se ridă, *tot* n'*are* pace.
Barbaţiĭ de sânge uresc pre cel integru, 10
Şi caută după viéţa celor oneştĭ.
Nerodul 'şĭ arétă tótă mănia sa, Dară înţeleptul o reţine. 11
Când domnitorul dâ ascultare cuvêntuluĭ minciuneĭ, 12
Toţĭ servitoriĭ luĭ *sunt* nelegiuiţĭ.
Sermanul şi apesătorul se întâlnesc; Ochiĭ amĕndurora 'ĭ luminéză 13
Regele carele judică pre sermaniĭ cu dreptate, [Iehova. 14
Tronul aceluĭa va fi stabilit în etern.
Vearga şi remonstrarea daŭ înţelepciune, 15
Dară un copil lăsat *în voia sa* face ruşine mameĭ sale.
Când nelegiuiţiĭ se îmmulţesc, se multiplică *şi* pecatele, 16
Ceĭ drepţĭ ânse vor vede perirea lor.
Corige pre fiiul teŭ, şi el 'ţĭ va da pace, 17
Da, bucuriă va aduce sufletuluĭ teŭ.
Unde nu *este* descoperire, desfrĕnat va fi populul, 18
Acela ânse ce păzesce legea, ferice de el!
Prin cuvinte nu vra se se îndrepte servul, 19
Dacă pricepe că nimene nu'l muncesce.
De veḑĭ pre cine-va câ se precipită în afacerile sale, 20
Este maĭ multă speranţă pentru un nerod de cât pentru dênsul.
Cel ce molişesce din tinereţe pre servul seŭ, 21
La urmă 'l va ave de fiiŭ.
Măniosul urḑesce cérta; Şi cel ce s'aprinde uşior mult greşesce. 22
Trufia omuluĭ 'l înjosesce pre el, 23
Dară cel cu spiritul umilit obţine onóre.
Cel ce împărţesce cu furul se uresce pre sine ênsu'şĭ, 24
El aude blăstemul, şi nu'l póte descoperi.
Frica de ómenĭ tinde curse; 25
Dară cel ce se încrede în Iehova va fi aperat.
Mulţĭ caută faşia domnitoruluĭ, 26
De la Iehova ânse *vine* dreptul omuluĭ.
Nelegiuitul *este* abominaţiune celor drepţĭ, 27
Şi abominaţiune *este* nelegiuituluĭ cel onest în calea *sa*.

PARTEA V.

CAPUL XXX.

Sentențele și ruga luĭ Agur.

1 Cuvintele luĭ Agur, fiiul luĭ Iake.
Învĕțătură ce *aŭ* vorbit acest barbat câtră Ithiel,
Câtră Ithiel și Ucal.
2 În adevêr eŭ *sum* maĭ nesciutor de cât orĭ cine,
Și inteligență ominéscă nu o am.
3 Și nicĭ ințelepciune n'am învĕțat, Nicĭ n'am cunoscință de cele sânte.
4 Cine se suie la ceriurĭ, și se pogóre înapoĭ?
Cine adună vêntul în pumniĭ seĭ? Cine légă apa în vestmênt?
Cine stabilesce tóte limitele pămêntuluĭ?
Cum *este* numele luĭ? cum numele fiiuluĭ luĭ? *o* sciĭ tu *acésta*?
5 Tóte cuvintele luĭ Dumnedeŭ *sunt* lămurite,
Scut *este* acelora ce se încred în el.
6 Nu adauge nimic la cuvintele luĭ,
Ca se nu te certe, și se nu fiĭ aflat minciunos.
7 Pentru duoe lucrurĭ te rog;
Nu mi *le* refusa înainte de a muri eŭ.
8 Falsitatea și cuvêntul minciuneĭ depărtéză-le de la mine;
Nu'mĭ da nicĭ serăciă nicĭ avuțiă,
Nutresce-me de pânea ce'mĭ convine mie:
9 Ca se nu me pré satur, în cât se *te* lepăd,
Și se dic: „Cine *este* Iehova?"
Nicĭ se nu devin serman, în cât se fur,
Și se ieŭ *în deșert* numele Dumnedeuluĭ meŭ.
10 Nu calumnia pre servul înaintea domnuluĭ seŭ,
Ca se nu te blăsteme, și se nu fiĭ culpabil.
11 *Este* un feliŭ de ómenĭ, *carĭ* blăstemă pre tatul lor,
Și nu bine-cuvĕntéză pre mama lor.
12 *Este* un feliŭ de ómenĭ, *carĭ sunt* curațĭ în ochiĭ lor,
Și *cu tóte acestea* nu *sunt* spălațĭ de necurățenia lor.
13 *Este* un feliŭ de ómenĭ, cât de ardicațĭ sunt ochiĭ lor!
Și cât sunt pleópele lor înălțate!
14 *Este* un feliŭ de ómenĭ, aĭ cârora dințĭ *sunt* spade,
Și măselele lor cuțite, Spre a consuma pre ceĭ apĕsațĭ din țearră,
Și pre ceĭ sermanĭ dintre ómenĭ.
15 Sugĕtorul de sânge are doue fiie: „Dà, Dâ!"
Treĭ lucrurĭ sunt nesăturabile, *Și* patru nu dic nicĭ o dată: Destul!
16 Infernul, mitra stérpă, Pămêntul neadăpat de apă,
Și focul *ce* nicĭ o dată nu dice: Destul!
17 Ochiul *ce* 'șĭ bate joc de tatul *seŭ*,
Și desprețiuesce ascultarea mameĭ;

Se'l scótă corbiĭ vâiĭ, Şi se'l mânce puiĭ de vultur.
Treĭ lucrurĭ *sunt* pré grele pentru mine, 18
Da, patru cariĭ eŭ nu cunosc:
Calea vulturuluĭ în aer, Calea şerpeluĭ pre stîncă, 19
Calea corâbieĭ în meḑiul mâriĭ, Şi calea barbatuluĭ către feciórĕ.
Aşia *este* calea adultereĭ, Ea mâncă şi 'şĭ şterge gura, 20
Şi ḑice: „Eŭ n'am fĕcut nicĭ un reŭ."
Sub treĭ lucrurĭ se cutremură pămêntul, 21
Da, sub patru carĭ nu le póte suferi:
Sub un serv, când devine rege, 22
Şi un nerod, când *este* pré sătul de nutrimênt;
Sub o *femeiă* urîtă, când se mărită; 23
Şi sub o servă, care devine moscenitórĕ a stăpâneĭ eĭ.
Patru lucrurĭ *sunt* micĭ pre pămênt, Dară *sunt* pré înţelepte: 24
Furnicele, un popul slab, Totuşĭ se îngrijesc véra de nutrimêntul lor; 25
Şoricĭ de munte, un popul neputincios, 26
Totuşĭ 'şĭ fac locuinţa lor prin stîncĭ;
Locustele *sunt* fără de rege, Totuşĭ pornesc cu mulţimĭ; 27
Pâiejânul se póte apuca cu mânele, Totuşĭ *este* în palaturile regeluĭ. 28
Treĭ lucrurĭ *sunt*, carĭ merg bine, Şi patru aŭ un mers frumos: 29
Leul, eroul între animale, Carele nu se întórce dinaintea nicĭ unuĭa; 30
Cel încins la cópse, şi berbecul; Şi regele cu populul seŭ lângă [dênsul. 31
De aĭ lucrat neroḑesce, pre când te-aĭ ardicat mândru, 32
Atuncĭ, când veĭ veni la înţelegere, *Pune'ţĭ* mâna pre gură,
Câcĭ bătutul lapteluĭ dâ untul, Sgăriatul nasuluĭ dâ sânge, 33
Şi lovitul în furiă dâ cértă.

CAPUL XXXI.

Învĕţăturĭ contra necurăţenieĭ şi a beţieĭ. Lauda femeiĭ virtuóse.

Cuvintele regeluĭ Lemuel; 1
Sentenţa ce 'l-aŭ învĕţat mama sa.
O! tu, fiiul meŭ, Fructul pănteceluĭ meŭ, O! tu, fiiul votuluĭ meŭ: 2
Nu da tăria ta femeilor, Nu te lăsa conduce de ceĭ ce perd pre regĭ. 3
Nu *se cuvine* regilor, Lemuel! Nu *se cuvine* regilor a be vin, 4
Nicĭ domnitorilor aplecarea spre bĕuturĭ tarĭ.
Ca nu cum-va se bea şi se uite legea, 5
Şi se frângă dreptul tuturor apesaţilor.
Daţĭ bĕuturĭ tarĭ celuĭ nenorocit, Şi vin celuĭ plin de tristeţă! 6
Acesta se bea, ca se uite serăcia sa, 7
Şi se nu'şĭ maĭ amintéscă de necasul seŭ.
Deschide'ţĭ gura ta pentru cel mut, Pentru causa tutulor orfanilor. 8
Deschide'ţĭ gura ta, judică în dreptate, 9
Şi apără pre cel apesat şi serman.
O femeiă virtuósă, cine o póte găsi? 10
Mult preste mărgăritare *trece* valórea eĭ.

11 În ea se încrede ânima barbatuluĭ eĭ, Şi căştig nu'ĭ lipsesce.
12 Ea 'ĭ arétă bine, şi nicĭ o dată reŭ În tóte ḑilele vieţeĭ sale.
13 Ea caută lână şi in, Şi lucréză cu mânele sale sirguitóre.
14 Ea *este* asemenea navelor negoţiatoruluĭ,
Din departare ea 'şĭ aduce nutrimêntul eĭ.
15 Se scólă pre când *este* âncă nópte, Şi dâ de măncare casnicilor eĭ,
Şi lucrul ḑileĭ servelor eĭ.
16 Ea consideră un câmp, şi 'l căştigă;
Din munca mânelor eĭ plantéză o viă.
17 Cu putere 'şĭ încinge cópsele eĭ, Şi întinde braçiele sale.
18 Ea simte cât de bine 'ĭ *merge cu* căscigul eĭ;
Nicĭ o dată nu se stinge lumina eĭ nóptea.
19 Ea pune mânele pre vîrtelniţă, Şi degetele sale apucă fusul.
20 Măna sa o întinde sermanuluĭ; Da, tinde mânele eĭ neavutuluĭ.
21 Ea nu se teme de neuă pentru casniciĭ eĭ;
Câcĭ toţĭ casniciĭ eĭ aŭ vestminte duple.
22 Învělişurĭ 'şĭ face ea singură; În in fin şi purpură *este* îmbrăcată.
23 Cunoscut *este* barbatul eĭ în porţĭ,
Când are şedinţă cu ceĭ maĭ bětrânĭ aĭ ţerreĭ.
24 Cămeşĭ face, şi *le* vinde, Şi cingětorĭ dâ negoţiatoruluĭ.
25 Demnitate şi nurĭ *sunt* vestmêntul eĭ, Şi ea ride de viitor.
26 Gura sa o deschide cu înţelepciune,
Şi legea bunătâţiĭ *este* pre limba eĭ.
27 Ea veghiézâ preste purtarea casnicilor eĭ,
Ca se nu mânce pânea leneĭ.
28 Se rădică fiiĭ eĭ, şi o măresc pre ea, Barbatul eĭ o laudă pre ea.
29 „Multe fiie s'aŭ purtat virtuos, Dară tu pre tóte le întrecĭ."
30 Nuriĭ *sunt* încelăciune şi frumuseţa o suflare,
Femeia *ânse*, *care* se teme de Iehova, aceea se laudă.
31 Daţi'ĭ din fructele mânelor eĭ,
Şi se o măréscă faptele eĭ proprie în porţĭ!

ECLESIASTUL.

CAPUL I.

Schimbârĭ ordinarie în lucrurile lumescĭ. Suferinţele ce asoçiéză sciinţa.

Cuvintele eclesiastuluĭ, fiiul luĭ David, regele în Ierusalim: 1
Vanitatea vanitâţilor! ḑice eclesiastul, vanitatea vanitâţilor! 2
tóte *sunt* vanitate!
Ce folos are omul din tótă truda sa cu care se trudesce sub 3
sóre? O generaţiune trece, şi *alta* generaţiune vine; ânse pămêntul 4
remâne în etern. Sórele resare, şi sórele apune; şi retrăgêndu-se 5
spre locul luĭ, érăşĭ resare acolo. Vêntul trage spre méḑiă-ḑi, şi 6
se învĕrtesce spre méḑiă-nópte; el tot se învĕrtesce, şi vêntul se
întórce la cercurile sale. Tóte riurile cură în mare, marea 7
totuşĭ nu se împle; câtră locul de unde aŭ venit riurile, într'acolo
se întorc érăşĭ. Tóte lucrurile *sunt* fatigătóre, neminea nu este 8
în stare se o esprime; ochiul nu se satură de privit, nicĭ urechia
se împle de auḑit.
Ceea ce aŭ fost, *este* tot aceea ce va fi; şi ceea ce s'aŭ fă- 9
cut, *este* tot aceea ce se va face; da, nimic nu *este* noŭ sub
sóre. De este ce-va, despre care s'ar pute ḑice: „Éca, acésta *este* 10
noŭ!“ acésta aŭ fost deja în timpul de demult ce aŭ fost înaintea
nóstră. *Numaĭ este* nicĭ o aducere a minte de lucrurile trecute, şi 11
nu va fi nicĭ o aducere a minte de *lucrurile* viitóre din partea *ce-
lora* ce vor veni în urmă.
Eŭ, eclesiastul, fuseiŭ rege preste Israel la Ierusalim. Şi'mĭ 12 13
îndreptaiŭ ânima mea spre a cerceta şi a aprofunde prin înţelep-
ciune tóte ce se fac sub ceriŭ; ostenélă grea *ce* aŭ dat-*o* Dum-
neḑeŭ fiilor ómenilor spre a se osteni cu ea.
Vĕḑut-am tóte ce se fac sub sóre; şi éca, tóte *sunt* vani- 14
tate şi vĕnare după vênt. Strămbătură neminea nu o póte în- 15
drepta; şi lipsurile nicĭ unul a le numera. Vorbit-am cu ânima 16
mea şi ḑiseiŭ: Éca! eŭ am maĭ mare şi maĭ multă înţelepciune de
cât toţĭ ceĭ ce aŭ fost înaintea mea în Ierusalim; da, ânima mea
aŭ vĕḑut multă înţelepciune şi sciinţă. Şi 'mĭ îndreptaiŭ âni- 17
ma mea spre a cunósce înţelepciunea şi sciinţa, şi a cunósce ne-
bunia şi nesocotinţa; şi aflaiŭ, câ şi acésta este vĕnare după
vênt. Câcĭ unde *este* multă înţelepciune, acolo *este* multă su- 18
pĕrare, şi cel ce îmmulţesce sciinţa îmmulţesce durerea.

CAPUL II.

Vanitatea plăcerilor lumescĭ.

1 Am ḑis în ânima mea: Aide! vreŭ se te cerc cu bucuriă;
2 decĭ gustă binele! şi éca! şi acésta *este* vanitate. De
rîs am ḑis: Nebun *este*! şi de bucuriă: Ce folosesce?
3 Cugetat-am în ânima mea de a deda corpul meŭ la vin,
aplicându-se ânima mea la înţelepciune; şi de a cuprinde ne-
bunia, până voiŭ vede ce *este* maĭ bun pentru fiiĭ ómenilor
4 dintre tóte câte fac sub ceriŭ în timpul vieţeĭ lor. 'Mi-am
făcut lucrurĭ mare: edificatu'mi-am palaturĭ; plantatu'mi-am
5 vie; Făcutu'mi-am grădinĭ şi crîngurĭ de petrecere; şi plantat-
6 am într'ênsele tot *feliul* de arborĭ fructiferĭ; Făcutu'mi-am la-
curĭ de ape spre a adâpa dintr'ênsele pădurea arborilor crescênḑĭ;
7 Cumparatu'*mĭ*-am servĭ şi serve, şi aveam servĭ născuţĭ în casă;
şi aveam o turmă maĭ numerósă de vite marĭ şi micĭ de cât toţĭ
8 ceĭ ce aŭ fost înaintea mea la Ierusalim; Adunatu'mi-am şi ar-
gint şi aur, şi lucrurile preţióse ale regilor şi ale provincielor;
ţinutu'mi-am căntătorĭ şi căntătóre, şi desfătârile fiilor ómenilor:
9 multe femeĭ. Ast feliŭ eram maĭ mare şi maĭ avut de cât toţĭ
ceĭ ce aŭ fost înaintea mea la Ierusalim; şi înţelepciunea mea
10 remase cu mine. Şi tóte ce poftiaŭ ochiĭ meĭ nu li-am refusat
lor; nu opriŭ ânima mea de nicĭ o mulţiumire; căcĭ ânima mea
se desfătâ în tótă ostenéla mea; şi acésta era partea mea în tótă
11 ostenéla mea. De caut acum la tóte lucrârile mele pre carĭ le-aŭ
lucrat mânele mele, şi la truda mea cu care m'am trudit spre a
le esecuta; éca, tóte *sunt* vanitate şi vĕnare după vênt, şi nu *este*
nicĭ un folos sub sóre.
12 Me întorseiŭ dar spre a privi înţelepciunea şi nebunia şi ne-
roḑia; căcĭ ce *póte* omul carele vine după rege? ceea ce s'aŭ fă-
13 cut maĭ inainte, că şi precepuiŭ, câ înţelepciunea este cu atâta maĭ
bună de cât neroḑia, pre cât lumina este maĭ bună de cât întu-
14 nericul. Înţeleptul *are* ochiĭ seĭ în cap, nerodul ânse âmblă prin
întuneric; dară maĭ observaiŭ âncă, câ o întĕmplare li se în-
têmplă lor.
15 Şi am ḑis în ânima mea: Se se întêmple óre mie ca şi ce-
luĭ nerod? pentru ce dar am fost eŭ maĭ înţelep? Atuncĭ am ḑis
16 în ânima mea: şi acésta *este* vanitate. Căcĭ nu *este* vr'o amin-
tire nicĭ de cel înţelept maĭ mult de cât de cel nerod pentru e-
tern; fiind câ cele din timpul trecut vor fi uitate tóte în timpul viitor.
17 Şi cum móre înţeleptul asemenea nerodul! De aceea am urît viéţa;
căcĭ 'mĭ *era* displăcută lucrarea ce se face sub sóre; fiind câ
18 tóte *sunt* vanitate şi vĕnare după vênt. Şi am urît tóte trudele
mele cu carĭ m'am trudit sub sóre; fiind câ trebue se le las
19 unuĭ om carele me va urma pre mine. Şi cine scie décă va fi în-

ţelept séŭ nerod? cu tóte acestea va dispune de tóte lucrările
mele, pre carĭ le-am căştigat cu ostenélă şi artă sub sóre; şi
acésta *este* vanitate.
Şi ajunseiŭ până într'atâta, câ'mĭ lăsaiŭ ânima în desperare 20
pentru tóte trudele mele cu carĭ atâta m'am trudit sub sóre.
Câcĭ este un om ce lucréză cu înţelepciune şi cu sciinţă şi cu 21
iscusinţă, şi trebue se lase partea sa altuĭa care n'aŭ lucrat la
acésta; şi acésta *este* vanitate şi un mare reŭ. Câcĭ ce are 22
omul de tótă truda sa, şi de dorinţa ânimeĭ sale cu care se
trudesce sub sóre? În adevêr, tóte ḑilele luĭ nu *sunt* de cât du- 23
rere şi afacerea sa superare; nicĭ macar nóptea ânima luĭ n'are
repaos; şi acésta este vanitate.
Nu stă în puterea omuluĭ se mânce şi se bea, şi se des- 24
făteze ânima sa la lucrul seŭ. Şi acésta amŭ vĕḑut, câ
vine de la mâna luĭ Dumneḑeŭ. Câcĭ cine putu se mânce 25
ast feliŭ séŭ se se desfăteze ast feliŭ, afară numaĭ eŭ? Câcĭ el dâ 26
fericituluĭ înaintea luĭ înţelepciune şi sciinţă şi bucuriă; dară ne-
fericituluĭ 'ĭ lasă ostenéla se stringă şi se adune, spre a da fe-
ricituluĭ înaintea luĭ Dumneḑeŭ; şi acésta *este* vanitate şi vĕ-
nare după vênt.

CAPUL III.

Este timp pentru tóte lucrurile.

Totul *are* timpul seŭ, şi tot lucrul sub ceriŭ *are* timpul seŭ. 1
Timpul de a fi născut — şi timpul de a muri. 2
Timpul de a planta — şi timpul de a smulge cele plantate.
Timpul de a ucide — şi timpul de a vindica. 3
Timpul de a surpa — şi timpul de a edifica.
Timpul de a plânge — şi timpul de a ride. 4
Timpul de a jăli — şi timpul de a juca.
Timpul de a arunca petre — şi timpul de a culege petre. 5
Timpul de a îmbrăcioşa — şi timpul de a se depărta de îmbrăcioşare.
Timpul de a căştiga — şi timpul de a perde. 6
Timpul de a conserva — şi timpul de a împrăscia.
Timpul de a rupe — şi timpul de a lipi. 7
Timpul de a tăce — şi timpul de a vorbi.
Timpul de a iubi — şi timpul de a urî. 8
Timp de resbel — şi timp de pace.
Ce folos *are* lucrătorul de aceea, de care se ostenesce? 9
Vĕḑut-am ostenéla ce a dat-o Dumneḑeŭ fiilor ómenilor spre 10
a se osteni de ea. Tóte le-aŭ făcut frumóse la timpul lor; 11
şi lumea aŭ pus-o în ânima lor, dară aşia fără ca omul se
pótă precepe opera ce aŭ făcut-o Dumneḑeŭ de la început până
la finit. Cunoscut-am, câ nimic bun *este* într'acestea, de cât a 12

13 se bucura şi de a fi voioşĭ în viéţa lor. Şi în fine, se mân-
ce şi se bea fiă-care om, şi se guste de acele bunurĭ la tot
14 lucrul seŭ, acesta *este* un dar al luĭ Dumneḑeŭ. Eŭ sciŭ, câ tot
ce face Dumneḑeŭ se face pentru tot de-a-una; nimic nu se póte
adauge la acésta, şi nimic nu se póte lua de la acésta; şi Dum-
15 neḑeŭ *o* face, ca se se témă de el. Ceea ce este era deja maĭ
înainte; şi ceea ce va fi aŭ fost de mult; şi Dumneḑeŭ caută
érăşĭ ceea ce s'aŭ trecut.
16 Şi am privit âncă sub sóre locul judicâţiĭ, *câ* acolo *era*
17 nedreptate; şi locul dreptâţiĭ, *câ* acolo *era* reutate. *Şi* am ḑis în
ânima mea: Dumneḑeŭ va judica pre cel drept şi pre cel nele-
giuit; câcĭ acolo *este* timp pentru tot lucrul şi pentru tótă fapta.
18 Asupra vórbeĭ fiilor ómenilor, câ Dumneḑeŭ 'ĭ-aŭ separat,
am gândit în ânima mea, spre a vede câ eĭ *sunt* între dênşiĭ
19 ceea ce *sunt* vitele. Câcĭ sórta fiilor ómenilor *este* ca şi sórta vitelor;
este tot aceeaşĭ sórtă a ambilor: precum unul móre, aşia móre
şi cel alt; un suflet aŭ toţĭ; şi nimic maĭ mult n'are omul de
20 cât vita; câcĭ tóte *sunt* vanitate. Toţĭ merg spre un loc: toţĭ
21 sunt din pulvere, şi toţĭ se re'ntorc în pulvere. Cine scie, da-
că sufletul fiilor ómenilor se suie în sus, şi sufletul vitelor se po-
22 góre în jos spre pămênt! De aceea am vĕḑut câ nimic nu
este maĭ bun, de cât ca omul se fiă voios în afacerea sa, câcĭ
acésta *este* partea luĭ; câcĭ cine'l póte aduce la aceea ca se védă,
ce va fi în urma luĭ?

CAPUL IV.

Reflexiunĭ asupra invidieĭ şi a avariţieĭ.

1 Şi am vĕḑut érăşĭ tot feliul de apĕsaţĭ carĭ se află sub sóre;
şi éca! lacrimĭ de ale apĕsaţilor, şi nicĭ un măngăiă-
tor! da, sila din partea apĕsătorilor lor, şi nicĭ un măngăiător!
2 Atuncĭ am fericit pre ceĭ morţĭ ce aŭ murit de mult ca maĭ no-
3 rociţĭ, de cât ceĭ viĭ carĭ maĭ trăesc âncă acum. Şi maĭ norocit
de cât ambiĭ *este* acela carele âncă n'aŭ fost, carele âncă n'aŭ
vĕḑut lucrârile cele rele ce se fac sub sóre.
4 Apoĭ am maĭ vĕḑut âncă tótă ostenéla şi tréba cea maĭ bine
eşită, câ acésta era invidia unuĭa contra altuĭa. Şi acésta *este*
5 vanitate şi vĕnare după vênt. Nerodul stringe mânele sale, şi
6 mâncă propria sa carne: „Maĭ bine *este* o mână plină *în* pace,
„de cât amenduoĭ pumnĭ *cu* ostenélă şi vĕnare după vênt."
7 8 Şi am maĭ vĕḑut o vanitate sub sóre. Este unul *sin-
gur*, adică fâră un altul, chiar fâră de fiiŭ séŭ frate; şi cu tóte
acestea ostenéla luĭ n'*are* finit, şi ochiul luĭ este nesăturător pentru
avuţie. Dară *nu ḑice el*: „Pentru cine me ostenesc, şi răpesc sufletuluĭ
9 „meŭ petrecerea?" şi acésta *este* vanitate şi ostenélă grea. Maĭ bine

duoĭ de cât unul! câcĭ aŭ un folos maĭ bun din ostenelele lor.
Câcĭ de cade, unul rădică pre cel alt; dară vaĭ de acela, ca- 10
rele *este* singur când cade, câcĭ nu *este* altul ca se'l rădice. Şi 11
când dorm duoĭ împreună, li *este* cald, dară unul *singur* cum
se va încăldi? Şi când cine-va 'l învinge? duoĭ 'ĭ s'ar opune; şi 12
un fir întreit nu se rupe lesne.
Maĭ bine un june serman, dară înţelept, de cât un rege bĕ- 13
trân, dară nerod, carele este necapabil a se instrui. Câcĭ 14
precum acela din închisóre ese la domniă, aşia acesta care
s'aŭ născut în demnitate regală este serman. Am vĕḑut pre toţĭ vie- 15
ţuitoriĭ ce âmblă sub sóre lângă cel alt june, carele întra-va în
locul luĭ! Nenumerabil *era* tot poporul tutulor celora ce aŭ 16
fost înaintea lor, şi nu se vor bucura ceĭ maĭ tărḑiĭ de dênsul; în
adevêr, şi acésta *este* vanitate şi vĕnare după vênt.

CAPUL V.

Meḑie de a ajunge la adevĕrata fericire.

Păzesce piciorul teŭ, când mergĭ în casa luĭ Dumneḑeŭ; 1
câcĭ a se apropia spre a asculta *este maĭ bine* de cât
când sacrifică nerodiĭ; fiind câ nu iéŭ séma, câ fac reŭ. Nu te 2
grăbi cu gura ta, şi ânima ta se nu se întrécă de a pronunţa
cuvinte înaintea luĭ Dumneḑeŭ! câcĭ Dumneḑeŭ *este* în ceriurĭ şi
tu pre pămênt; pentru acésta fiă cuvintele tale puçine! Câcĭ 3
visul vine din causa mulţimiĭ afacerilor, şi vócea nerodului *se*
cunósce prin multe vórbe. Dacă aĭ făcut vot luĭ Dumneḑeŭ, 4
nu întărḑia de a'l împlini; câcĭ el n'*are* plăcere de nerodĭ; ceea
ce votezĭ împlinesce. Maĭ bine *este* se nu votezĭ de cât se 5
votezĭ şi se nu împlinescĭ. Nu permite gureĭ tale de a face car- 6
nea ta se pĕcătuéscă; şi nu vorbi înaintea preotuluĭ: „Aŭ fost o
eróre;" pentru ce se se mânie Dumneḑeŭ de vócea ta, şi se
surpe lucrarea mânelor tale. Câcĭ la mulţimea visurilor *este* multă 7
vanitate, aşia şi la multe vórbe; dară teme-te de Dumneḑeŭ.
Când veĭ vede apĕsarea sermanuluĭ şi violarea dreptuluĭ şi 8
a dreptâţiĭ într'o provinciă, nu te mira de acest lucru, deşi un înalt
veghiéză preste cel înalt, şi cel maĭ înalt preste acestia. Dară 9
înainte de tóte este norocirea ţerreĭ: Regele, carele este stimat
de ţearră.
Cel ce iubesce argintul nu se va sătura de argint; şi cel ce 10
iubesce avuţia, de venit; şi acésta *este* vanitate. Când bunu- 11
rile se îmmulţesc, se îmmulţesc *şi* ceĭ ce le mâncă; şi ce folos
are posesorul lor de cât ca se *le* privéscă cu ochiĭ seĭ? Dulce 12
este somnul lucrătoruluĭ, chiar de ar mânca puçin orĭ mult; pri-
sosinţa avutuluĭ ânse nu'l lasă se dórmă. Este un mare reŭ ce 13

'*l*-am vĕḑut sub sóre: avuţia conservată de posesorul eĭ spre pro-
14 pria luĭ stricare. Şi se perde acéstă avuţiă printr'o întĕm-
plare nenorocită, şi *deşi* el aŭ născut un fiiŭ, nicĭ cea maĭ mică
15 parte nu remâne în mâna luĭ. Precum aŭ eşit din pântecele mameĭ,
nud, aşia se duce érăşĭ precum aŭ venit; şi nimic din tot lucrul
16 seŭ nu iea ce póte duce cu dênsul. Da, şi acésta *este* un mare reŭ:
tocmaĭ aşia, precum aŭ venit, aşia trebue se se ducă érăşĭ; şi ce
17 folos are de acésta, câ s'aŭ ostenit în vênt? Da, tóte ḑilele luĭ
mănca în întuneric, *avea* multă jale, şi îngrijire, şi supĕrare.
18 Éca, acésta am aflat-o de bună, câ *este* cea maĭ cu minte:
a mănca, şi a be, şi a gusta bunurile pre lângă truda cu care
se trudesce sub sóre, în ḑilele vieţeĭ sale ce 'ĭ-aŭ dat Dum-
19 neḑeŭ; câcĭ acésta *este* partea luĭ. De sigur aŭ învoit
Dumneḑeŭ fiă-câruĭ om, câruia 'ĭ-aŭ dat avuţiă şi bunurĭ, de a
mănca din ele, şi de a'şĭ lua partea sa, ca se se pótă bucura de
20 ostenéla sa; acésta *este* un dar de la Dumneḑeŭ. Câcĭ puçin
'şĭ va aminti de ḑilele vieţeĭ sale, fiind câ Dumneḑeŭ 'ĭ respunde
prin bucuria ânimeĭ luĭ.

CAPUL VI.

Avuţiele sunt peritóre, şi omul ênsu'şĭ se trece cu tótă gloria sa.

1 Un reŭ *maĭ* este ce 'l-am vĕḑut sub sóre, şi carele
2 adese *este* între ómeni. *Este* un om, câruĭa 'ĭ dâ
Dumneḑeŭ avuţie, bunurĭ şi onóre, şi nimic nu'ĭ maĭ lipsesce din
tóte cate le doresce; dară Dumneḑeŭ nu'ĭ dâ putere a gusta dintr'ên-
sele, ci un strein le gustă; acésta *este* vanitate şi un mare reŭ.
3 Unul ca acesta chiar de ar fi născut una sută *de copiĭ*, şi
ar trăi mulţĭ anĭ, în cât se se prelungéscă fórte ḑilele luĭ; dară
sufletul luĭ nicĭ o dată nu se sătura de cele bune, şi chiar de
n'ar ave îmmormĕntare, ḑic: maĭ norocit de cât el *este* abortul.
4 Câcĭ în deşert aŭ venit, şi în întuneric s'aŭ întors, şi de întuneric
5 numele 'ĭ este acoperit. Chiar sórele nu '*l*-aŭ vĕḑut, şi nu '*l*-aŭ
6 cunoscut; el are repaos maĭ mult de cât acela. Şi chiar de ar
maĭ trăi una mie de anĭ de duoe orĭ, şi nu 'şĭ-ar vede bunurile—
7 aŭ nu merg tóte câtră acelaşĭ loc?
Tótă ostenéla omuluĭ *este* pentru gura sa, şi totuşĭ dorinţa luĭ nu
8 se satură. Ce are dar maĭ mult înţeleptul de cât nerodul? ce
9 are sermanul care scie a se lupta contra *nevoilor* vieţeĭ? Maĭ
bun *este* ceea çe ved ochiĭ de cât retăcirea dorinţelor; şi acésta
este vanitate şi venare după vênt.
10 Ceea ce s'aŭ făcut, de mult aŭ fost numit cu nume; şi cine este
om, de mult s'aŭ cunoscut; decĭ nu se póte pune cu acela carele este
11 maĭ putinte de cât dênsul. Câcĭ multe lucrurĭ sunt, carĭ îmmul-
12 ţesc vanitatea; ce folosesce omuluĭ? Câcĭ cine scie, ce este

maĭ bun pentru om în viéță, în ḑilele vieţeĭ sale vane, pre care o petrece ca o umbră? Cine póte da omuluĭ scire despre acelea ce se vor face în urmă'ĭ sub sóre?

CAPUL VII.

Consideraţiunĭ asupra finituluĭ omuluĭ. Lauda înţelepciuniĭ.

Maĭ bun *este* numele bun de cât oleŭ preţios; 1
Şi ḑiua morţiĭ de cât ḑiua nasceriĭ.
Maĭ bine *este* a merge în case de doliŭ de cât a merge în 2
Câcĭ aceea *este* finitul fie-câruĭ om, [casa de beţiă;
Şi cel viŭ 'şĭ-*o* iea la ânimă.
Maĭ bine *este* întristarea de cât rîsul, 3
Câcĭ prin întristeţa façieĭ ânima devine maĭ bună.
Ânima înţeleptuluĭ *este* în casa de doliŭ, 4
Ânima neroduluĭ ânse în casa de voĭoşiă.
Maĭ bine *este* a asculta mustrarea înţeleptuluĭ, 5
De cât a asculta căntarea neroḑilor.
Căcĭ precum *este* păsnitul spinilor sub ólă, 6
Asemenea *este* şi rîsul neroduluĭ; şi acésta *este* vanitate!
Apĕrarea chiar şi pre înţeleptul 'l face nebun, Şi mituirea corupe 7
Maĭ bun *este* finitul unuĭ lucru de cât începutul luĭ; [ânima. 8
Maĭ bun un om de un spirit pacient de cât un om de un spirit mândru.
Nu te grăbi de a te mănia în spiritul teŭ, 9
Câcĭ mănia află loc *numaĭ* în sinul neroḑilor.
Se nu ḑicĭ: „Óre cum vine acésta, câ ḑilele trecute eraŭ maĭ bune de 10
Câcĭ nu cu înţelepciune aĭ fi întrebat despre acésta. [cât cele de acum?
Bună *este* înţelepciune cu moscenire, 11
Şi *are* preferenţă pentru ceĭ ce ved sórele.
Câcĭ ocrotire *este* înţelepciunea, ocrotire baniĭ; 12
Totuşĭ avantagiul sciinţeĭ *este*: *câ* înţelepciunea conservă viéţa po-
Observă lucrul luĭ Dumneḑeŭ! [sesorilor eĭ. 13
Câcĭ cine póte îndrepta ceea ce aŭ strămbat el?
În ḑiua norociriĭ fi bucuros, Şi în ḑiua nenorociriĭ iea sémă! 14
Dumneḑeŭ aŭ pus una façiă cu cea-l-altă;
Ca omul se nu afle nimic în urma sa.
Tóte le-am vĕḑut în ḑilele mele cele vane; este un om drept ce 15
pere pre lângă dreptatea sa; şi un nelegiuit ce trăesce mult în reu-
tatea sa. Nu fi pré drept, şi nu te face pré înţelept! pentru ce 16
vreĭ se te perḑĭ ênsu'ţĭ pre tine? Nu fi pré reŭ, şi nu fi nerod! 17
pentru ce vreĭ se morĭ înaintea timpuluĭ teŭ? Bine *este*, se te ţiĭ 18
tare de ce-va, şi se nu iaşĭ mâna ta de acela, căcĭ cel ce se te-
me de Dumneḑeŭ ese din tóte.
Înţelepciunea dâ înţeleptuluĭ maĭ multă tăriă de cât ḑece domni- 19
torĭ carĭ sunt în cetate; Deşi nicĭ un om nu *este* pre pămênt aşia de 20
drept, ca se facă bine fără de a greşi.

21 Nu lua sémă la tótă vórba ce se vorbesce, ca se nu audî, câ ser-
22 vul teŭ te blastemă; Câcî ânima ta scie, câ şi tu aî blăstemat de
23 multe orî pre alţiĭ. Tóte aceste le-am cercat cu înţelepciune, şi
am dis: Voiŭ se fiŭ înţelept! Dară ea *era* încă departe de mine;
24 Departe aŭ remas ceea ce *aŭ fost departe*, şi adâncă ceea ce *aŭ*
fost adâncă, cine le póte găsi?
25 Me îndreptaiŭ pre mine şi ânima mea spre a învěţa, şi a
cerceta, şi a câuta înţelepciunea şi prudenţa, şi a cunósce nerodia cea
26 maî rea şi nebunia cea maî próstă. Şi am aflat maî amară de cât mórtea
femeia care *este* laţiŭ, şi ânima eî o capcană, catene mânele eî; cel ce este
bun înaintea luî Dumnedeŭ, acela va scăpa de dênsa; pěcătosul ânse
27 va fi prins de ea. Éca, acésta am aflat, dice eclesiastul, una după alta,
28 spre a afla resultatul; Pre care ânima mea încă 'l caută, dară nu'l póte
afla: pre un barbat, pre unul din miĭ, am aflat; dară o femeiă între
29 tóte acele n'am aflat. Éca, numaî acésta putuiŭ afla: câ Dumne-
deŭ aŭ creatpre om onest; dară eî escugetă tot feliul de invenţiunĭ.

CAPUL VIII.

Înţelepciunea. Sentenţa contra celor reĭ este deosebită. Reiĭ şi drepţiĭ sunt tot una în durata acesteĭ vieţe.

1 Cine *este* ca înţeleptul? şi cine precepe esplicarea unuĭ lucru?
Înţelepciunea omuluĭ face se lucéscă façia luĭ; şi îndrăs-
2 néţa façieĭ sale se alină. Observă cuvêntul meŭ, al regeluĭ, şi ca
3 un jurămênt pre Dumnedeŭ! Nu te grăbi de a merge de la fa-
çia luĭ; nu persista într'un lucru reŭ, câcĭ tóte câte le voesce le
4 face; Fiind câ cuvêntul regeluĭ *este* puteric, şi cine 'ĭ va dice:
Ce facĭ?
5 Cel ce păzesce comandamentul nu va suferi nicĭ un reŭ; şi
6 timpul şi judicata scie ânima înţeleptuluĭ. Câcĭ tot lucrul 'şĭ are
timpul *seŭ*, şi judicata *sa*, deşi multă nenorocire *este* preste om.
7 Câcĭ nu scie ceea ce se va face; şi când se va face, cine 'ĭ póte anunţia?
8 Nicĭ un om nu *este* domn preste spiritul seŭ spre a reţine
spiritul; el n'are putere preste diua morţiĭ, nicĭ o scăpare nu *este*
în resbelul acesta, şi nicĭ reutatea nu va mântui pre ceĭ ce o comit.
9 Tóte acestea le-am vědut, şi 'mi-am îndreptat ânima mea la
tótă lucrarea ce se face sub sóre; câte o dată domnesce un om
10 preste altul spre nenorocirea sa propriă. Atuncĭ ânse am vědut
pre ceĭ nelegiuiţĭ înmormĕntaţĭ şi perind, dară pre ceĭ ce lucrară
drept ducêndu-se din locul sânt şi uitaţĭ în cetate; şi acésta *este*
vanitate.
11 Fiind câ sentenţa asupra fapteĭ rele nu se esecută de în dată,
12 pentru aceea ânima fiilor ómenilor *este* plină spre a face reŭ. Facă
pěcătosul chiar de o sută de orĭ reŭ, şi prelungéscă-se *dilele*

luĭ ancă pre atât de mult; eŭ ânse o sciŭ, câ bine va fi celora carĭ
se tem de Dumneḑeŭ, şi aŭ frică de dênsul; Dară nu va fi bine 13
nelegiuituluĭ, şi el nu'*şĭ* va prelungi ḑilele; ca o umbă *va fi* cel
ce nu se teme de Dumneḑeŭ.
Moĭ este o vanitate ce se întêmplă pre pămênt; câ sunt 14
drepţĭ, cârora li merge după meritul nelegiuiţilor, şi sunt nele-
giuiţĭ, cârora li merge după meritul drepţilor; eŭ ḑiseĭu: Şi acésta
este vanitate! Atuncĭ am laudat bucuria, câ nimic bun n'are 15
omul sub sóre de cât a mănca şi a be şi a se bucura; da, acésta
'l însoçesce pre el în ostenelele luĭ în ḑilele vieţeĭ sale, pre carĭ
'ĭ le-aŭ dat Dumneḑeŭ sub sóre.
Când 'mi-am îndreptat ânima mea spre a cunósce înţelep- 16
ciunea, şi a vede afacerile ce se fac pre pămênt: (câcĭ *sunt* uniĭ
ce nu ved somn în ochiĭ lor nicĭ ḑiua nicĭ nóptea) Apoĭ am 17
priceput tot lucrul luĭ Dumneḑeŭ, câ omul nu póte afla celea ce
se fac sub sóre; de şi omul se ostenesce spre a le căuta, tot ânsă nu
le va afla; şi ḑică înţeleptul chiar câ *le* scie, *totuşĭ* nu *le* póte afla.

CAPUL IX.

Buniĭ şi reiĭ sunt supuşĭ tot acelor întêmplărĭ. Avantagiele înţelepciuneĭ.

Da, tóte acestea mi le-am luat la ânimă, spre a cerceta 1
tóte acestea: cum drepţiĭ şi înţelepţiĭ şi acţiunile lor *sunt* în
mâna luĭ Dumneḑeŭ; nicĭ iubirea, nicĭ ura, omul nu le scie; ni-
mic din cele *ce* li prestă lor. Unul ca şi cel alt aŭ tot o sórtă; 2
cel drept ca şi cel nelegiuit; cel bun şi cel curat, ca şi cel necurat;
cel ce sacrifică, ca şi cel ce nu sacrifică nicĭ o dată; atât cel
bun, pre cât şi cel păcătos; cel ce jură, ca şi cel ce se teme de
jurămênt. Acésta *este* un reŭ pre lângă tóte ce se fac sub sóre, 3
ca toţĭ *se aĭbă* tot aceea'şĭ sórtă; pentru aceea şi ânima fiilor ó-
menilor este plină de rele, şi nebunia în ânima lor *este* în viéţa
lor, şi după acestea *merg* la ceĭ morţĭ. Câcĭ cela ce este unit 4
cu ceĭ viĭ are speranţă; căcĭ un câne viŭ *este* maĭ bine de cât un
leŭ mort. Ceĭ viĭ sciŭ, că vor muri; ceĭ morţĭ ânse nu sciŭ ni- 5
mic; nu aŭ nicĭ o resplătire, şi chiar amintirea lor s'aŭ uĭtat. Şi 6
amoriul lor, şi ura lor, şi zelul lor de mult s'aŭ trecut; şi eĭ nu
maĭ aŭ parte pentru tot-de-a-una din tóte câte se fac sub sóre.
Du-te decĭ, mâncă în bucuriă pânea ta, şi be cu ânimă 7
voiósă vinul teŭ; căcĭ Dumneḑeŭ are plăcere de lucrările tale
de de mult. Tot de-a-una vestmintele tale se fiă albe, şi pre 8
capul teŭ se nu fiă lipsă de oleŭ. Gustă viéţa cu femeiă, care o 9
iubescĭ, în tóte ḑilele vieţeĭ tale vane, pre carĭ ţi le dă sub sóre în
ḑilele'ţĭ vane; căcĭ acésta este partea ta în viéţă şi la ostenelele
tale cu care te ostenescĭ sub sóre. Tóte ce'ţĭ află mâna ta se 10
facĭ, fă-*le* cu tótă puterea ta; căcĭ nu este nicĭ o lucrare, nicĭ

prudenţiă, nicĭ sciinţă, nicĭ înţelepciune în mormênt, unde merg.
11 Am maĭ veḑut sub sóre, că alergarea nu *este* a celor iuţĭ,
şi resbelul nu a bravilor; şi pânea nu a înţelepţilor, şi avuţia nu
a celor cu minte, şi făvórea nu a isteţilor, ci pre toţĭ ’ĭ află tim-
12 pul şi întêmplarea. Căcĭ nicĭ omul nu’şĭ cunósce timpul seŭ;
ca şi pescii prinşĭ în reţeua cea fatală, ca şi paserile prinse în
laţiŭ, aşia se împletescĭ fiiĭ ómenilor în timpul nenorocireĭ, când
’ĭ surprinde de o dată,
13 Şi acéstă înţelepciune am veḑut sub sóre, şi mi-*aŭ părut*
14 mare: *Era* o cetate mică, şi în ea puçinĭ ómenĭ; şi veni con-
tra eĭ un mare rege, şi o-aŭ închis, şi aŭ râdicat contra eĭ va-
15 lurĭ marĭ. Dară aŭ găsit în întru un om serman, *dar* înţelept,
şi acesta aŭ mântuit cetatea prin înţelepciunea sa, de şi neminea
16 nu găndise la acest barbat serman. Atuncĭ am ḑis: Maĭ bună
este înţelepciunea de cât tăria; *fiă* chiar despreţuită înţelepciunea
celuĭ serman, şi *rĕmână* cuvintele luĭ neascultate.

17 *Sunt* maĭ bune cuvintele înţelepţilor ascultate în tăcere,
De cât strigătul domnitoriuluĭ între neroḑĭ.
18 Maĭ bună *este* înţelepciunea de cât armele de resbel;
Dară un singur pĕcătos strică multe bune.

CAPUL X.

Relele ce urméză nebunia.

1 Muscele mórte fac a se împuţi *şi* a dospi oleul parfumătoruluĭ;
Aşia *face* puçină neroḑiă pre cel maĭ însemnat prin [înţelepciune şi onóre.
2 Ânima înţeleptuluĭ *stă* de a drépta sa,
Dară ânima neroduluĭ *stă* de a stînga sa.
3 În orĭ şi care cale merge nebunul,
’*I* lipsesce mintea sa, Şi el ḑice cătră toţĭ *că este* nebun.
4 De se rădică mănia domnitoruluĭ asupră’ţĭ,
Nu părăsi locul teŭ, Căcĭ îngăduinţa alină marĭ greşale.
5 Lucru reŭ *este ce* l’am veḑut sub sóre,
Ca eróre *ce* ese de un domnitoriŭ:
6 Nebunia se pune în marĭ demnităţĭ,
Şi ceĭ avuţĭ şed în locurĭ de jos;
7 Servĭ am veḑut pre caĭ,
Şi principĭ mergênd pre pămênt asemenea servilor.
8 Cel ce sapă grópă, ênsuşĭ cade în ea;
Şi cel ce surpă murul, pre acela ’l muşcă şerpele.
9 Cel ce restogolesce petrele, póte se’şĭ facă reŭ la ele,
Cel ce taiă lemne se pericoléză prin ele.
10 De se va tămpi ferul, şi nu se va ascute tăiăşul luĭ,
Trebue a întrebuinţa cu atât maĭ multă putere;

Pentru acela înțelepciunea *este* folositóriă la adevĕrata prosperare.
Când muşcă şerpele, ca când nicĭ nu ar fi fost descântat; 11
N'are descântătorul nicĭ un folos.
Cuvintele din gura înțeleptuluĭ *aduc* favóre, 12
Dară buzele nerodulu ’l înghit pre el.
Începutul cuvintelor gureĭ sale *este* nerodiă, 13
Şi finitul vorbeĭ sale nebuniă rea.
Nerodul spune multe cuvinte; Omul nu scie ce se va face; 14
Căcĭ ce se va face în urma luĭ, cine’ĭ póte anunța?
Ostenéla neroduluĭ ’l ostenesce pre el, 15
Fiind câ nu scie a merge în cetate.
Vaĭ de tine, țérră, când regele teŭ *este* copil, 16
Şi când principiĭ teĭ demănéță se îndópă.
Ferice de tine, țérră, când regele teŭ *este* fiiŭ de nobilĭ, 17
Şi principiĭ mâncă la timpul cuvenit,
Pentru putere, dară nu pentru bețiă.
Prin mare lene se afundă edificiul, 18
Şi din causa mânelor leneşe picură în casă.
Spre petrecere se pregătesc mâncărĭ, şi vinul desfătéză viéța, 19
Dară baniĭ procură tóte.
Nicĭ chiar în gândul teŭ nu însulta pre rege; 20
Nicĭ în camera ta cea maĭ interióră nu însulta pre cel avut;
Căcĭ o pasere a ceriuluĭ va transporta vócea,
Şi cel aripat va nara lucrul.

CAPUL XI.

A da sermanilor nu va se dică a perde averea sa.

Aruncă pânea ta pre ape; 1
Căcĭ după multe dile o veĭ afla érăşĭ.
Dâ o parte la şepte séŭ la opt, Căcĭ nu sciĭ ce reŭ va veni preste 2
Când nuoriĭ s'aŭ implut, revérsă plóiă pre pământ; [țérră. 3
Şi când pică arborele spre médiă di séŭ spre médiă nópte,
În cotro pică arborele, acolo remăne.
Cel ce observă vêntul nu va semina, 4
Şi cel ce privesce nuoriĭ nu va secera.
Precum nu sciĭ, care *este* calea vêntuluĭ, 5
Nicĭ cum se *formézâ* osemintele în pântecele îngreunateĭ,
Tot aşia nu sciĭ lucrările luĭ Dumnedeŭ, carele face tóte.
Demănéța séminâ’țĭ seminţa ta, 6
Nicĭ chiar séra nu lăsa se se repauseze mânele tale;
Căcĭ nu sciĭ, care va prospera séŭ cela séŭ cela,
Séŭ de vor fi bune ambele.
Dulce *este* lumina, Şi plăcut ochilor de a vede sórele. 7
Chiar de trăesce omul âncă atât de mulțĭ anĭ, tot se bucură în tóte; 8

Şi se'şĭ amintéscă ḑilele întunericuluĭ, Carĭ vor fi în mare numĕr;
Totul ce vine *este* vanitate.
9 Bucură-te, june, în tĕnĕreţele tale,
Şi ânima ta fiă voiósă în ḑilele juneţeĭ tale,
Şi âmblă în câile ânimeĭ tale, Şi în căutările ochilor teĭ:
Dară se scii! câ pentru tóte acestea
Dumneḑeŭ te va duce la judicată.
10 Departéză dar grija din ânima ta,
Şi înlătură durerea de la corpul teŭ;
Câcĭ tĕnereţa şi juneţea *sunt* vane.

CAPUL XII.

Cuvĕntare câtră ceĭ junĭ de a medita la slăbăciunile betrâneţelor, la mórte şi la judicată.

1 Adu'ţĭ ânsă a minte de Creatorul teŭ în ḑilele juneţeĭ tale,
Înainte âncă de a veni ḑilele nenorocireĭ,
Şi de a se apropia aniĭ, *Despre* carĭ veĭ ḑice: Nu am plăcere de
2 Înainte âncă de a se întuneca sórele şi lumina [dênşiĭ.
Şi luna şi stelele, Şi a se înturna nuoriĭ după plóiă;
3 În ḑioa când tremură păzitoriĭ caseĭ; Şi se încovóiă ceĭ maĭ tarĭ;
Şi morile se opresc, fiind câ s'aŭ împuçinat;
Şi se întunecă ceĭ ce caută prin ferestre;
4 Şi se închid uşele de stradă, Când vuetul moreĭ este încet,
Şi se desceptă la sunetul uneĭ paserĭ, Şi se plécă tóte fiele cântăriĭ;
5 Şi *când* se tem de orĭ ce înălţime, Şi spaima domnesce pre calea;
Când înfloresce arborele migdaluluĭ, Şi deveni superâciósă locusta;
Şi se trec poftele; fiind câ omul merge în casa sa eternă,
Şi pre strade âmblă tănguitoriĭ.
6 Inainte de a se rupe funia de argint; Şi vasul de aur se scurge;
Şi ibricul de fŏntână se strică; Şi róta cisterneĭ se dirimă;
7 Şi se întórce acéstă pulvere la pămênt precum aŭ fost,
Şi sufletul se întórce înapoĭ la Dumneḑeŭ carele 'l-aŭ dat.
8 9 Vanitatea vanităţilor, ḑice eclesiastul, tóte *sunt* vanităţĭ! Şi
afară de ceea, câ eclesiastul era înţelept, maĭ învĕţa âncă pre populul
10 sciinţă, cercetâ şi cătâ şi compuse multe proverbe. Eclesiastul
cătâ se găséscă cuvinte plăcute; ceea ce s'aŭ scris era drept: cu-
11 vintele adevĕruluĭ. Cuvintele înţelepţilor *sunt* ca ghimpiĭ, şi ca pi-
rónele înfipte. Ele aŭ fost trădate de câtră un învĕţător membrilor
12 adunărilor. Şi afară de acésta, fiiul meŭ, fi păzit; facerea multor
cărţĭ nu are finit, şi pré multă cetire *este* pré obositóră pentru corp.
13 Se ascultăm finitul a tot lucruluĭ: Teme-te de Dumneḑeŭ,
şi păzesce preceptele luĭ! câcĭ acésta *este* tótă *datoria* omuluĭ.
14 Câcĭ tótă fapta o va aduce Dumneḑeŭ înaintea judicâţiĭ, împreună
cu tóte cele ascunse, fiă bune séŭ rele.

CĂNTAREA CĂNTÂRILOR.

CAPUL I.

Căntarea căntârilor de Solomon. 1
Sărute-mĕ cu sărutârile gureĭ sale! 2
Câcĭ maĭ delicios *este* amoriul teŭ de căt vinul.
Deliciósе *sunt* mirosuluĭ aromele tale; Aromă vĕrsată *este* nu- 3
De aceea te iubesc ficiórele. [mele teŭ;
Trage-me după tine! voim se alergâm; 4
M'aŭ dus regele în camerele sale,
Dară voim se ne veselim şi se ne bucurăm în tine;
Voim se celebrăm amoriul teŭ, *carele este maĭ dulce* de cât vinul;
Sincer te iubesc eĭ.
Negriciósâ *sum*, dară plăcută, o voĭ fiile Ierusalimuluĭ! 5
Ca corturile luĭ Kedar, ca paviliónele luĭ Solomon.
Nu luaţĭ sémă, câ *sum* atât de negriciósă, 6
Câ sórele m'aŭ negrit; Fiiĭ mameĭ mele s'aŭ măniat pre mine;
M'aŭ pus pre mine de păzitórea vielor,
Dară via mea propriă n'am păzit-o.
Spune'mĭ, o *tu* pre carele iubesce sufletul meŭ, unde păşunezĭ? 7
Unde facĭ *pre turmele* ca se se repaoseze la méḑă ḑi?
Căcĭ pentru ce eŭ se me retăcesc la turmele soçilor teĭ?
Dacă nu *o* sciĭ, o tu cea maĭ frumósâ dintre femeĭ! 8
Eşĭ numaĭ pre urmele oilor,
Şi pasce'ţĭ eḑiĭ teĭ pre lângă corturile păstorilor.
Eŭ te compar pre tine, scumpa mea, 9
Cu caiĭ de la carul luĭ Faraon.
Frumos *sunt* ornaţĭ obrajiĭ teĭ cu lanţuşóre, 10
Gûtul teŭ cu şirurĭ de mărgăritare!
Face'ţĭ-vom ţie lanţurĭ de aur, Stropite cu argint. 11
Pre când regele *se culcă* la masă, 12
Nardul meŭ 'şĭ respăndesce odorul seŭ.
Un săcuşor de mirrhă 'mĭ *este* mie iubitul meŭ, 13
Carele se repauséză pre sinul meŭ.
Grapâ de cipru 'mĭ *este* iubitul meŭ În viele luĭ En-Ghedi. 14
Eca! frumósă escĭ, scumpa mea, 15
Ėca! frumósă escĭ, ochiĭ teĭ *ca* aĭ porumbuluĭ.
Éca! frumos escĭ şi plâcut, ĭubitul meŭ! 16
Şi culcuşul nostru *este* în verdéţă.
Grinḑile caseĭ nóstre *sunt* cedri, Şi braḑĭ bolţile! 17

CAPUL II.

1 Eŭ *sum* rosa din Şaron, Lilia vâilor.
2 Ca lilia între spinĭ, *Este* scumpa mea între ficióre.
3 Ca mêrul între arborii pădurii, *Este* iubitul meŭ între junĭ.
Doresc umbra luĭ, aci petrec; Cât de dulce *este* fructul luĭ ceriuluĭ
4 O de m'ar duce pre mine în casa ospiţiuluĭ, [gureĭ mele!
Şi amoriul luĭ *fiă* stendard preste mine.
5 Intăriţĭ me cu turte de strugurĭ;
Recoriţĭ me cu miere! Câcĭ *sum* bolnavă de amor!
6 Stânga luĭ fiă sub capul meŭ; Drépta luĭ se me îmbrăçioşeze.
7 Fiele Ierusalimuluĭ, ve conjur,
Pre gazele séŭ pre câpriórele câmpuluĭ,
Ca voĭ se nu treziţĭ şi se nu desceptaţĭ amorul, până cand nu vine de
8 Vócea iubituluĭ meŭ! [sine ênsu'şĭ.
Éca! el vine sărind preste munţĭ, Sâltând preste colnicĭ!
9 Iubitul meŭ se asémenă cu gazela, séŭ cu un cerb têněr!
Écă'l că stă înapoia păreteluĭ nostru,
Că se uită prin fereastră, caută prin gratie.
10 Iubitul meŭ iea cuvêntul şi'mĭ ḑice mie:
„Scólă-te, amica mea, şi vino frumósa mea, afară!
11 „Câcĭ éca! ĭérna aŭ trecut, Aŭ trecut, plóea cu totul aŭ trecut;
12 „Pre câmpiĭ se ivesc florile, Timpul căntâriĭ aŭ sosit;
„Şi cărăitul turturicâĭ se aude în ţérrĭna nóstră!
13 „Smochinul aromatiséză smochinele sale cele verḑĭ,
„Şi viţele înfloresc *şi* miros;
„Scólă-te, amica mea, şi vino, frumósa mea, afarâ!
14 „Porumbiţa mea în crăpăturile stînceĭ,
„În pititura locurilor înalte,
„Lasă-me se ved façia ta, lasă me se aud vócea ta!
„Căcĭ dulce *este* vócea ta şi façia ta plăcută!"
15 Prindeţi-ne vulpele, vulpele cele micĭ, carĭ strică viele!
Căcĭ viele nóstre înfloresc.
16 Iubitul meŭ *este* al meŭ, şi eŭ *sum* a luĭ;
El păşunéză printre lilie.
17 Până se va maĭ recori ḑiua şi vor fugi umbrele
Întórce-te, iubitul meŭ, fi asemenea gazeleĭ séŭ cerbuluĭ têněr
De pre munţiĭ despărţiriĭ.

CAPUL III.

1 În culcuşul meŭ nóptea
'L-am căutat pre acela ce'l iubesce sufletul meŭ.
'L-am căutat, dară nu 'l-am aflat.
2 Scula-me-voiŭ dar şi voiŭ parcura cetatea

Prin stradele şi pieţele, şi voiŭ căuta pre acela ce'l iubesce sufle-
'L-am căutat, dară nu 'l-am aflat. [tul meŭ;
Aflatu-m'aŭ păzitoriĭ carĭ âmblă prin cetate: 3
„N'aţĭ vĕḑut óre pre acela ce'l iubesce sufletul meŭ?“
Abĭa am trecut pre lângă dênşiĭ, 4
Şi am aflat pre acela ce'l iubesce sufletul meŭ.
'L ţineam bine şi nu'l lăsam, Până *nu'l* duceam în casa mameĭ mele,
În camera născĕtóreĭ mele.
Fiiele Ierusalimuluĭ, ve conjur, 5
Pre gazele séŭ pre căpriórele câmpuluĭ,
Ca se nu treziţĭ, se nu desceptaţĭ amorul, până când nu vine de
Ce *este* acésta ce se urcâ din deşert, [sine ênsu'şĭ. 6
Ca columne de fum, Parfumate cu mirrhă şi tămâie,
Şi tóte aromatele parfumatorilor?
Éca! lectica luĭ Solomon! 7
Şese ḑecĭ de eroĭ 'l încunjură, ceĭ maĭ bravĭ aĭ luĭ Israel;
Toţĭ încinşĭ cu sabie, esercitaţĭ în resbel. 8
Sabia fiă-căruĭa la cópsa'ĭ pentru frica nopţiĭ.
Acéstă lectica 'şĭ-aŭ făcut o regele Solomon din lemnul Libanuluĭ; 9
Columnele eĭ le-aŭ făcut de argint, 10
Acoperemêntul eĭ de aur, şi şeḑătórea de purpură,
Năuntrul eĭ frumos garnit de fiĭele Ierusalimuluĭ.
Eşiţĭ, fiĭele Zionuluĭ, şi căutaţĭ după regele Solomon, 11
Cu corónа cu carea 'l-aŭ cununat mama luĭ
În ḑiua cununieĭ sale, Şi în ḑiua voioşieĭ âmimeĭ luĭ.

CAPUL IV.

Éca! frumósă *escĭ*, amica mea! éca!, frumósă *escĭ*. 1
Ochiĭ teĭ de subt vêlul teŭ *sunt ochĭ* de porumbiţă;
Pĭrul teŭ *este* ca o turmă de capre,
Carĭ se aşéḑă pre muntele Galaad.
Dinţiĭ teĭ *sunt* asemenea uneĭ turme *de mneĭ* tunşĭ, 2
Ce es din scăldătóriă; Carĭ toţĭ nasc gemenĭ;
Şi între carĭ nicĭ una nu *este* stérpă.
Asemenea firuluĭ de purpură *sunt* buzele tale, 3
Şi gura ta plină de dulcéţă.
Obrajiĭ teĭ *sunt* ca o bucată de mêr de rodie sub vêlul teŭ.
Gûtul teŭ *este* ca turnul luĭ David, edificat pentru cetate de arme, 4
La care spênḑură una mie de scuturĭ, Tóte scuturile eroilor.
Ambele ţiţe ale tale sémenă cu duoĭ gemenĭ têuerĭ aĭ uneĭ gazele, 5
Carĭ pasc sub lilie.
Până se va maĭ recori ḑiua, şi vor fugi umbrele, 6
Voiŭ merge câtră muntele de mirrhă, şi câtră colnicul tămâĭeĭ.
Tótă *escĭ* frumósă, amica mea! Şi nicĭ un defect nu *este* pre tine! 7

8 De pre Liban vino cu mine, mirésa *mea*!
Cu mine de pre Liban! Caută de pre vêrful luĭ Amana,
De pre vêrful luĭ Şenir şi Hermon,
Din vizuniile leilor şi din munţiĭ panterilor.
9 Răpitu-mĭ-aĭ ânima mea, sora mea, mirésa *mea*!
Răpitu-mĭ-aĭ ânima printr'o singură *căutătură a* ochilor teĭ,
Printr'un lanţujel al gûtuluĭ teŭ.
10 Cât de dulce *este* amorul teŭ, sora mea, mireasa *mea*!
Mult maĭ plăcut de cât vinul *este* amorul teŭ,
Şi odorul parfumelor tale de cât tóte aromatele!
11 Mirésă! buzele tale picură *ca* fagurul,
Sub limba ta *este* mĭere şi lapte;
Şi odorul vestmintelor tale ca odorul Libanuluĭ.
12 Tu *escĭ* o grădină închisă, sora mea, mirésa *mea*!
Escĭ un isvor închis, o fontână sigilată.
13 Plăntele tale *sunt* o grădină plină de rodie, fructe deliciόse,
14 Chiparoşĭ şi narde *cu* narde şi şofran,
Trestie aromată şi scorţişóră cu tot feliul de tufărişiŭ de tămâĭe,
Cu mirrhă şi aloe, şi cu cele maĭ bune aromate:
15 Isvor de apă viă, fontână grădineĭ, Care cură de pre Liban.
16 Descéptă-te, criveţule! şi ardică-te, austrule!
Suflă pre grădina mea, Ca se curgă aromatele sale!
Viă iubitul meŭ în grădina sa, Şi mânce fructele sale cele maĭ deliciόse.

CAPUL V.

1 Venit-am în grădina mea, sóra mea, mirésa *mea!*
Smuls-am mirrha mea împreună cu plante aromate;
Măncat-am faguriĭ meĭ şi mĭerea mea;
Beut-am vinul meŭ cu laptele meŭ.
Măncaţĭ, amicĭ, şi beţĭ, şi beţĭ de ajuns, voĭ iubiţilor!
2 Eŭ adormiam, dară ânima mea veghia. Vócea iubituluĭ! el bate.
„Deschide-mĭ, sora mea, amica mea, porumbiţa mea, neprihănita mea?
„Căcĭ capu meŭ *este* plin de roŭă,
„Buclele mele pline de picăturĭ de nópte.“
3 Sum desbrăcată deja de vestmêntul meŭ, cum?
Érăşĭ se me îmbrac? Picióрele mele deja le-am spălat, cum?
Érăşĭ se le fescelesc?
4 Iubitul meŭ întinse mâna sa prin apertură,
Şi năuntrul meŭ se turbură pentru dênsul.
5 M'am sculat se deschid iubituluĭ meŭ,
Şi mânele mele picuraŭ de mirrhă,
Şi degetele mele de mirrhă deliciósă pre mânerul zăvoruluĭ.
6 Deschis-am iubituluĭ meŭ; Dară iubitul meŭ era dus, era fugit!
Sufletul meŭ se lăngeḑi când vorbia.

Căutatu-'l-am. dară nu 'l-am aflat; Chĭămatu-'l-am, dară nu
Aflatu-m'aŭ păzitoriĭ cariĭ ămblaŭ prin cetate, ['mi-aŭ respuns. 7
Bătutu-m'aŭ, şi m'aŭ rănit;
Sentinelele murilor, eĭ 'mĭ-aŭ rupt vêlul.
Fiĭele Ierusalimuluĭ ve conjur, Când veţĭ afla pre iubitul meŭ, 8
Câ *sum* mórbă de amor. [spuneţi'ĭ luĭ,
Ce óre iubitul teŭ este maĭ mult de cât un altul, 9
O tu cea maĭ frumósă dintre femeĭ?
Ce óre iubitul teŭ *este* maĭ mult de cât un altul, Câ ne conjurĭ atâta?
Alb şi rumen *este* iubitul meŭ, Escelent între miĭ! 10
Capul luĭ *este* ca aurul cel maĭ curat, 11
Pĭrul luĭ buclat ca ramurĭ de palme, negru ca corbul;
Ochiĭ luĭ sunt ca aĭ porumbilor lângă curgerile apelor, 12
Scaldaţĭ în lapte *şi* şeḑênd în ferecăturĭ;
Obrajiĭ luĭ *sunt* ca straturĭ odorate, ca tufărişurĭ înalte de aromate; 13
Buzele luĭ ca liliele ce picură mirrha cea maĭ deliciósâ;
Mânele luĭ ca ânele de aur, ornate cu crisolit; 14
Corpul luĭ ca isvorul, acoperit cu safir;
Şelele luĭ ca columne de marmură, aşeḑate pre pedestal de aur; 15
Façia luĭ se asémenă cu Libanul, cu cedri statura luĭ.
De tot dulce *este* gura luĭ, cu totul *este* plăcut. 16
Aşia *este* iubitul meŭ, aşia *este* amicul meŭ, Fiĭele Ierusalimuluĭ.

CAPUL VI.

Unde s'aŭ dus iubitul teŭ? O tu cea maĭ frumósă dintre femeĭ! 1
În cotro s'aŭ înturnat iubitul teŭ?
Voim se'l căutâm cu tine.
Iubitul meŭ s'aŭ pogorît în grădina sa, La straturile cele odorate, 2
Spre a pasce în grădinĭ şi a culege lilie.
Eŭ *sum* a iubituluĭ meŭ, şi iubitul meŭ *este* al meŭ; El pasce între lilie. 3
Frumósă *escĭ*, iubita mea, ca Tirza, 4
Plăcută ca Ierusalimul, şi înspaĭmăntătóră ca ceĭ adunaţĭ împrejurul
Întórce ochiĭ teĭ de la mine, [stendardelor. 5
Câcĭ eĭ me înving. Pĭrul teŭ *este* ca o turmă de capre,
Care s'aŭ aşeḑat pre Galaad;
Dinţiĭ teĭ *sunt* ca o turmă de mneĭ, Carĭ es din scâldătóră; 6
Carĭ tot nasc gemenĭ; Şi între carĭ nicĭ una nu *este* stérpă.
Obrajiĭ teĭ *sunt* ca o bucată de rodie de sub vêlul teŭ. 7
Sunt şese ḑecĭ de regine, şi opt ḑecĭ de concubine, Şi feciórenenu- 8
Numaĭ acésta singură *fiă* porumbiţa mea, neprehănita mea, [merate, 9
Unică a mameĭ eĭ, Alésă a născătóreĭ eĭ.
Fetele aŭ veḑut-o, şi aŭ fericit-o;
Veḑut-aŭ reginele şi concubinele, şi aŭ laudat-o.
Cine *este* acésta care se ivesce ca aurora, 10

Frumósă ca luna, curată ca sórele,
Şi înspăĭmăntătóră ca ceĭ adunaţĭ împrejurul stendardelor?
11 Pogorîtu-m'am la grădină de nucĭ, Spre a vede florile vâiĭ;
Se caut de inverdesce via, Şi de înfloresc rodiele.
12 Şi înainte de a sci, Dorinţa mea m'aŭ făcut asemenea caruluĭ luĭ
13 Întórce-te, întórce-te, Şulamith! [Aminadab.
Întórce-te, întórce-te se te vedem!
Ce vedeţĭ la Şulamith maĭ mult, de cât la *feciórele* dănţuitóre în chor?

CAPUL VĬI.

1 Cât de frumoşĭ sunt paşiĭ teĭ în încălţăminte, fecióră nobilă!
Încovăiarea cópselor tale *este* ca coletul,
Lucru de mânele artistuluĭ.
2 Buricul teŭ *este* ca o cupă rotundă, Câruia nu'ĭ lipsesce nicĭ o
Pântecele teŭ ca o grămadă de grâŭ, [dată vinul,
Încunjurat de lilie.
3 Ambele tale ţiţe *Sunt* ca duoĭ gemenĭ tênerĭ aĭ uneĭ gazele;
4 Gûtul têŭ *este* ca un turn de ivor;
Ochiĭ teĭ *sunt asemenea* lacurilor de la Heşbon lângă pórta Bath-Rabbim;
Nasul teŭ turnuluĭ Libanuluĭ carele cautà spre Damasc.
5 Capul teŭ asupră'ţĭ *este* ca Carmelul;
Un rege *este* încatenat în buclele tale;
Pîrul capuluĭ teŭ asemenea purpureĭ.
6 Cât de frumósă şi cât de plăcută *escĭ* tu, amor, în deliciŭ!
7 Statura ta se asémĕnă cu palma, Ţiţele tale cu struguriĭ.
8 Gândit-am: O de m'aşĭ pute sui în palmă,
Se apuc ramurile sale! Şi fire-ar ţiţele tale ca strugurii viţeĭ;
Suflarea respirâreĭ tale *este* ca merele;
9 Ceriul gureĭ tale ca vinul delicios,
Carele merge de a dreptul la iubitul meŭ,
Şi face se vorbéscă buzele dormitorilor.
10 Eŭ *sum* a iubituluĭ meŭ; Şi după mine *este* dorinţa luĭ.
11 Aidem, iubitul meŭ, se eşim la câmp, Se petrecem prin sate!
12 Demănéţa ne vom duce la vie, Şi se vedem de înfloresce viţa;
De se deschide flórea, şi înfloresc rodiele.
Acolo 'ţĭ voiŭ da amorul meŭ.
13 Mandragorile respândesc mirosul lor,
Şi înaintea uşeĭ nóstre *este* tot feliul de fructe deliciósе, noue şi
Ce eŭ, iubitul meŭ! 'ţĭ-am pastrat. [veche,

CAPUL VIII.

1 O de aĭ fi fratele meŭ, Carele aĭ supt ţiţa mameĭ mele!
De te aşĭ găsi pre stradă, te-aşĭ săruta,

Și neminea nu ar se me iea în ris.
Te-așĭ duce *și* te-așĭ aduce în casa mameĭ mele; 2
Ea m'ar învĕța se te adâp cu vin aromat, Și cu must de rodie.
Stânga luĭ *ar fi* sub capul meŭ, Și drépta luĭ m'ar înbrăcioșa. 3
O fiiele Ierusalimuluĭ, ve conjur, 4
Ca se nu treziţĭ, se nu desceptaţĭ amorul, până când nu vine de sine
Cine óre este acésta care se urcă din deșert, [ênsu'șĭ. 5
Reḑămată pre iubitul eĭ? *ḑicênd*: Sub mêrul te-am desceptat,
Acolo, unde te născu mama ta, Unde te-aŭ făcut născătóra ta.
Pune-me ca un sigiliŭ pre ânima ta, 6
Ca un sigiliŭ pre braçiul teŭ, Căcĭ tare ca mórtea *este* amorul;
Putinte ca infernul jaluzia *luĭ*; Întărtarea luĭ *ca* focul,
Ca o flacără împetuósă;
Ape puternicĭ nu pot stinge amorul; Nicĭ torentele a'l înneca. 7
De ar oferi cineva și tot avutul caseĭ sale pentru amor,
Ar fi despreţiuit cu luare în ris.
Mică este sora nóstră, 'ĭ maĭ lipsesc âncă ţiţele; 8
Ce vom face cu sora nóstră, În ḑiua când vor peţi după ea?
De *este* mur, se edificâm un palat de argint pre ea, 9
De *este* ușă se'ĭ facem tablă de cedru.
Sum mur, și ţiţele mele ca turnurĭ; 10
Pentru acéea am fost în ochiĭ luĭ ca una ce aŭ aflat char.
Solomon avea o viă la Baal-Hamon; Păzitorilor li-aŭ dat viea, 11
Ca fiă-care se'ĭ aducă pentru fructele eĭ una mie de arginţĭ.
Viea mea ce *este* a mea fiă pentru mine; 12
Ale tale, Solomone, fiă cele una miă,
Și doue sute celora ce păzesc fructul eĭ.
O tu, care locuescĭ în grădine! Soçiĭ ascult vócea ta, 13
Lasă-me s'o aud și eŭ!
Pornesce rêpede, iubitul meŭ! 14
Fi asemenea uneĭ gazele, unuĭ puiŭ de cerb pre munţĭ aromaţĭ.

CARTEA LUI ISAIA.

CAPUL I.

Degeneraţiunea lui Israel, Îndemnări la căinţiă, Promisiunile indurărei divine.

1 Viḑiunea luĭ Isaia fiiuluĭ luĭ Amos, pre care o văḑu despre
Iuda şi Ierusalim în ḑilele luĭ Uzia, ale luĭ Iotham, ale
luĭ Ahaz *şi* ale luĭ Hezkia, regiĭ luĭ Iuda.
2 Auḑiţĭ, ceriurilor, şi ascultă, pămĕntule; Căcĭ Iehova aŭ vorbit:
„Fiĭ am nutrit şi crescut, Dară eĭ s'aŭ abătut de la mine.
3 „Boul cunósce pre posesorul seŭ, Şi asinul ieslea stăpânuluĭ seŭ,
„Eră Israel nu cunósce. Populul meŭ nu înţelege".
4 Ha! naţiune pĕcătósă, popul încărcat de înicităţĭ,
Seminţă de făcătorĭ de rele, fiĭ corupţĭ!
Aŭ părăsit pre Iehova, Aŭ despreţiuit pre Sântul luĭ Israel.
S'aŭ întors în dĕrĕpt.
5 La ce să maĭ fiţĭ batuţĭ? Voĭ ve abateţĭ tot maĭ mult,
Tot capul *este* bolnav, tótă ânima moleşită.
6 De la talpa piciorului până la cap nu *este* nimic intreg pre dĕnsul;
Numaĭ rânĭ, învineţirĭ şi plage veninose,
Ce nu s'aŭ stors, nicĭ nu s'aŭ legat, Nicĭ nu s'aŭ moiat cu oleŭ.
7 Ţérra vóstră *este* deşértă, Cetâţile vóstre arse de foc,
Pămêntul vostru 'l consumă streinĭ înaintea vóstră,
Şi *este* deşert, ca devastat de streinĭ.
8 Şi fiia Zionuluĭ a remas ca o colibă în viă,
Ca o ospetăriă într'un câmp de curcubete, Ca o cetate asediată.
9 Dacă Iehova *Dumneḑeul* oştirilor nu ni-ar fi lăsat o mică remăşiţă,
Apoĭ am fi ca Sodoma, Ne-am asemena cu Gomora.
10 Ascultaţĭ cuvêntul luĭ Iehova, principiĭ Sodomeĭ!
Luaţĭ în urechie legea Dumneḑeuluĭ nostru, populul Gomoreĭ!
11 „Ce'mĭ trebuie mulţimea sacrificielor vóstre?" ḑice Iehova, [lor,
„Sătul sum de sacrificiele de ardere de berbecĭ şi de grăsimea ingrăşate-
„Şi n'am plăcere de sângele taurilor şi al mneilor şi al ţapilor!
12 „Când veniţĭ spre a ve areta înaintea mea,
„Cine cere acésta de la voĭ, Se calcaţĭ curţile mele?
13 „Nu maĭ aduceţĭ oblaţiunĭ vane, Tămâia 'mĭ *este* abominaţiune,
„Cât şi luna cea nouă şi Sabbatul şi convocarea adunărilor;
„Nu pot suferi inicitate şi adunare solemnă.
14 „Lunele vóstre cele noue şi serbările vóstre le uresce sufletul meŭ,
„Făcutu'mi-s'aŭ sarcină, Sum obosit de a *le* porta.

„Şi când veţĭ întinde mânele vóstre câtră mine, 15
„Voiŭ ascunde ochiĭ meĭ de la voĭ;
„Chiar când veţĭ face multe rugăciuni nu *le* voiŭ asculta:
„Mânele vóstre sunt pline de sânge.
„Spălaţi-ve, curăţiţi-ve, 16
„Depărtaţĭ reutatea faptelor vóstre dinaintea ochilor meĭ;
„Încetaţĭ de a face rêŭ, Înveţaţĭ de a face bine, 17
„Căutaţĭ dreptatea, ajutaţĭ pre cel apesat,
„Faceţĭ drept orfanuluĭ şi apăraţĭ causa vĕduveĭ.
„Veniţĭ dar, se ne judecâm, ḑice Iehova; 18
„Dacă pĕcatele nóstre vor fi ca cărmeziă se vor face ca neua,
„De vor fi roşie ca purpura vor deveni *albe* ca lâna“.
Dacă voiţĭ şi sunteţĭ ascultătorĭ, Veţĭ mănca bunurile ţerreĭ. 19
Dară dacă refusaţĭ şi ve revoltaţĭ, Veţĭ fi consumaţĭ prin sabiă, 20
Căcĭ gura luĭ Iehova a grăit.
Cetatea cea fidelă cum devenit-aŭ meretrice! 21
Era plină de drept, Dreptatea locui într'ênsa; acum ânse ucidĕtorĭ.
Argintul têŭ aŭ devenit zgurĭ, Vinul têŭ amestecat cu apă. 22
Principiĭ têĭ *sunt* abatâtorĭ, soçĭ de furĭ, 23
Fiă-carele iubesce darurĭ şi vĕnéză după plată;
Orfanuluĭ nu fac dreptate,
Şi a vêduveĭ causă nicĭ nu vine înaintea lor.
De aceea ḑice Iehova Domnul oştirilor; Putintele luĭ Israel: 24
„Ha! voiŭ pedepsi pre adversariĭ meĭ,
„Şi me voiŭ resbuna asupra inimicilor meĭ;
„Şi voiŭ întórce mâna mea asupra ta, Şi voiŭ curăţi ca cu leşie sgura ta, 25
„Şi voiŭ depărta tot cositorul têŭ.
„Şi voiŭ restabili judecătoriĭ têĭ ca maĭ nainte, 26
„Şi consiliariĭ têĭ ca şi la început;
„*Şi* apoĭ te veĭ numi cetatea dreptâţeĭ, oraşul fidel.“
Zion se va rescumpĕra prin judecată, 27
Şi ceĭ re'nturnaţĭ aĭ luĭ prin dreptate.
Dară dirimarea celor fără de lege şi a pĕcătoşilor *va fi* de o dată, 28
Şi ceĭ ce aŭ părăsit pre Iehova se vor consuma.
Căcĭ ve veţĭ ruşina pentru stejariĭ ce aţĭ dorit, 29
Şi ve veţĭ roşi pentru grădinele ce le-aţĭ ales.
Căcĭ veţĭ fi ca stejarul ale căruĭ frunḑe veşteḑesc, 30
Şi ca grădina în care nu este apă.
Şi putintele va deveni stupă, Şi fapta luĭ scânteiă, 31
Şi amĕnduoĭ se vor arde împreună, Şi neminea nu va stinge.

CAPUL II.

Preḑicere asupra fondărei domniei lui Messia. Indemnări de a se teme de Dumneḑeŭ.

1 Cuvêntul ce'l vĕḑu Isaia fiiul luĭ Amoz despre Iuda şi Ierusalim.
2 Şi în ḑilele cele din apoĭ, Muntele caseĭ luĭ Iehova
Se va stabili pre vêrful munţilor, Şi va fi înălţat preste colniciĭ;
Şi vor curge câtră dênsul tóte naţiunile.
3 Şi multe naţiunĭ vor merge, şi vor ḑice:
„Veniţĭ, se ne suim pre muntele luĭ Iehova,
„La casa Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob;
„Şi ne va înveţa căile sale, şi vom ămbla pre cărârile luĭ";
Căcĭ din Zion va eşi legea, Şi cuvêntul luĭ Iehova din Ierusalim.
4 Şi el va judeca între popolĭ, Şi va mustra multe naţiunĭ,
Şi'şĭ vor fauri sabiele lor spre fere de plug, Şi lancele lor spre secerĭ;
Sabia nu va maĭ trage naţiune contra naţiuneĭ,
Nicĭ se va învĕţa maĭ mult resbel.
5 Casa luĭ Iacob, veniţĭ, Se ămblâm în lumina luĭ Iehova.
6 Câcĭ aĭ părăsit pre popolul têŭ, casa luĭ Iacob,
Pentru că s'aŭ împlut de *idolatria* resărituluĭ,
Şi *sunt* prognosticatorĭ de timp ca Filisteniĭ,
Şi s'aŭ unit cu fiiĭ streinilor.
7 Şi împlut este pămêntul lor de argint şi de aur,
Şi tesaurele lor *n'au* sfărşit, Şi împlut este pămêntul lor de caĭ,
Şi nu are sfărşit carele lor.
8 Şi împlut este pămêntul lor de idolĭ,
S'aŭ închinat la lucrul mânelor lor, Ceea ce făcură degetele lor.
9 Dară omul se va pleca, Şi bărbatul se va umili,
Căcĭ nu'ĭ veĭ ierta pre eĭ.
10 Întră în stîncă şi ascunde-te în pulvere,
De frica luĭ Iehova şi de gloria majestăţeĭ luĭ.
11 *Căcĭ* ochiĭ ceĭ mândri aĭ omuluĭ se vor umili,
Trufia bărbaţilor se va pleca:
Şi Iehova singur se va înălţa în ḑioa aceea.
12 Câcĭ ḑiua luĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor *va fi*
Preste cel mândru şi cel nalt, Preste tot cel falnic, şi el se va umili;
13 Şi preste toţĭ cedriĭ Libanuluĭ, ceĭ nalţĭ şi falnicĭ,
Şi preste toţĭ stejariĭ din Başan;
14 Şi preste toţĭ munţiĭ ceĭ înalţĭ, Şi preste toţĭ colniciĭ cele ridicate;
15 Şi preste tot turnul înalt, Şi preste tot murul tare;
16 Şi preste tóte navele Tarşişuluĭ, Şi preste tóte lucrurile de plăcere.
17 Măndria omuluĭ se va pleca, Trufia bărbaţilor se va umili,
Şi Iehova singur se va înălţa în ḑiua aceea,
18 Şi idoliĭ se vor trece de tot.
19 Şi vor întra în pescerile stîncelor, Şi în crepăturile pămêntuluĭ,
De frica luĭ Iehova şi de gloria majestăţeĭ luĭ,

Când se va scula, spre a spăimănta pămêntul.
În ḑiua aceea omul va arunca idoliĭ seĭ de argint şi idoliĭ seĭ de aur, 20
Pre carĭ 'ĭ 'şĭ-aŭ făcut spre a se închina, La soboliĭ şi la liliecĭĭ:
Spre a întra în găurile stîncelor, În viḑuniele petrelor, 21
De frica luĭ Iehova şi de gloria majestâţeĭ luĭ,
Când se va scula, spre a spaimănta pămêntul.
Lăsaţĭ dar pre omul, în ale câruia nărĭ este suflare, 22
Câcĭ de ce *este* el de socotit?

CAPUL III.

Pedépsa neindurăreĭ şi a măndrieĭ.

Câcĭ éca! Iehova Domnul oştirilor 1
Va depărta de la Ierusalim şi de la Iuda Orĭ ce susţinere,
Tótă susţinere de pâne, şi tótă susţinere de apă:
Pre eroĭ şi pre bărbatul resbeluluĭ, 2
Pre judecătorul şi pre profetul şi pre divinator şi pre cel maĭ bĕtrân,
Pre maĭ marele preste cincĭ ḑecĭ şi pre omul însemnat, 3
Pre consiliariul şi pre artistul cel iscusit şi pre oratorul elocuent.
Şi li voiŭ da lor junĭ pentru principĭ: Şi copiĭ vor domni preste dênşiĭ. 4
Şi populul va fi apesat, Om de câtră om, şi fiă-carele de aprópele seŭ. 5
Copilul se va rădica contra bĕtrânuluĭ,
Şi cel despreţuit contra celuĭ onorat.
Când va apuca un om pre fratele sêŭ din casa părinteluĭ sêŭ *ḑicĕnd*: 6
„Vestmênt aĭ, fi principele nostru, Şi ruina acésta *fiă* sub mâna ta!“
El se va jura în ḑiua aceea, ḑicênd! „Nu voiŭ se fiŭ lecuitor, 7
„Şi în casa mea nu *este* nicĭ pâne, nicĭ vestmênt,
„Nu me faceţĭ principe al populuĭ!“
Câcĭ Ierusalimul este ruinat şi Iuda aŭ căḑut, 8
Fiind că limba lor şi faptele lor *sunt* contra luĭ Iehova,
Iritând ochiĭ glorieĭ luĭ.
Aspectul façieĭ lor mărturisesce contra lor; 9
Eĭ vĕdesc pecatul lor ca Sodoma; nu'*l* ascund.
Vaĭ de sufletul lor! câcĭ ênşi'şĭ 'şĭ pregătesc rele.
Spuneţĭ celuĭ drept că bine '*ĭ va fi* luĭ, 10
Câcĭ vor mânca fruptul faptelor lor.
Vaĭ de nelegiuitul, *câcĭ* rêŭ '*ĭ va fi luĭ*, 11
Câcĭ resplătirea mânelor luĭ 'ĭ se va face luĭ.
Populul meŭ, copiĭ *sunt* apesătoriĭ luĭ, 12
Şi muierĭ domnesc preste el;
Populul meŭ! conducĕtoriĭ têĭ *te* retăcesc,
Şi destrug calea urmelor tale.
Iehova s'aŭ pus spre a se judeca, Şi stâ, spre a judeca populiĭ. 13
Iehova va întra în judecată 14
Cu ceĭ maĭ bĕtrânĭ aĭ populuĭ seŭ şi cu principiĭ luĭ;

Câcĭ voĭ aţĭ mâncat via,
Şi ceea ce aţĭ răpit de la cel serac, *este* în casele vóstre.
15 Ce socotiţĭ de sdrobiţĭ pre poporul meŭ,
Şi răşniţĭ façia sermanilor? Ḑice Iehova Domnul oştirilor.
16 Iehova maĭ ḑice încă: Fiind că fiiele Zionuluĭ s'aŭ mândrit,
Şi âmblă cu gâtul întins dîrj, Şi fac semne cu ochiĭ,
Şi âmblă trepidând. Şi tărînd cu sunet picióreleʼ lor!
17 De aceea Domnul va pleşuvi Crescetul fiielor Zionuluĭ,
Şi Iehova va goli nuditatea lor.
18 În ḑiua aceea Domnul va depărta Ornamentele sunătóre de picióre,
Şi sorişorĭ şi lunişore;
19 Cerceiĭ şi braçiariele şi vêlurile;
20 Legăturile de cap şi lănţăşórele şi brêiĭ,
Şi cutiele de parfum şi amuletele;
21 Anelele şi cerceiĭ de nas;
22 Vestmintele de schimbat şi eşarpele, Şi mantalele şi pungile;
23 Oglinḑile şi camâşele, Şi tiarele şi velurile cele lunge.
24 Atuncĭ va fi, că în loc de odor plăcut va fi putreḑire,
Şi în loc de cingĕtóră, funiă, Şi în loc de bucle, pleşuviă,
Şi în loc de mantă, sac, Stigmă în loc de frumuseţă.
25 Bărbaţiĭ têĭ vor căde prin sabiă, Şi puterea ta în resbel.
26 Şi porţile sale vor lamenta şi vor jăli,
Şi singuratică va şede pre pămênt.

CAPUL IV.

Imperiul luĭ Mesia este un sanctuariŭ.

1 Şi în ḑiua aceea şepte muiere vor apuca un singur bărbat,
Vom mânca propria nóstră pâne, [ḑicênd:
Şi ne vom îmbrăca propriul nostru vestmênt,
Numaĭ se fim numiţĭ după numele teŭ; Depărtéză oprobriul nostru.
2 În ḑiua aceea germinele luĭ Iehova va fi spre frumuseţă şi gloriă,
Şi fruptul pămêntuluĭ spre majestate şi strălucire
Pentru ceĭ scăpaţĭ aĭ luĭ Israel.
3 Şi va fi *că* cel lăsat în Zion, Şi cel remas în Ierusalim,
Se va numi sânt, Fiă-carele scris spre viéţiă în Ierusalim:
4 Când Domnul va spăla scărna fiielor Zionuluĭ,
Şi va la sângele Ierusalimuluĭ din meḑilocul luĭ
Prin spiritul judecâţeĭ şi prin spiritul destrugereĭ:
5 Atuncĭ Iehova va crea preste tótă întinderea munteluĭ Zion
Şi pre adunarile luĭ, Nour şi fum ḑiua,
Şi lucirea foculuĭ înflacărat nóptea;
Câcĭ preste tótă gloria *va fi* ocrotire.
6 Şi va fi un cort pentru umbră contra arşiţeĭ ḑiua,
Şi pentru refugiŭ şi ascunsóre contra vijelieĭ şi a ploieĭ.

CAPUL V.

Poporul luĭ Dumneḑeŭ. Judecăţile luĭ Dumneḑeŭ asupra luĭ.

Voiŭ se cânt acum iubituluĭ meŭ 1
Căntarea iubituluĭ meŭ de via luĭ.
Iubitul meŭ avea o viă Pre un colnice fórte fructifer;
Şi el o-aŭ îngrădit pre ea, şi aŭ depărtat petrele din ea, 2
Şi o-aŭ plantat cu viţele cele maĭ alese,
Aŭ ḑidit şi un turn în meḑĭlocul eĭ,
Şi aŭ săpat un tésc într'ênsa, Şi aŭ asceptat se producă
Dară ea produse grape silbaticĭ. [strugurĭ,
„Şi acum, locuitoriĭ Ierusalimuluĭ şi bărbaţiĭ luĭ Iuda! 3
„Judecaţĭ, ve rog, între mine şi via mea.
„Ce puteam se maĭ fac pentru via mea, Şi n'am făcut la ea? 4
„Pentru ce *dar*, când am asceptat, se producă strugurĭ,
„Aŭ produs grape silbaticĭ?
„Decĭ acum vi voiŭ spune voue Ceea ce voiŭ se fac la via mea: 5
„Voiŭ se depărtez gardul eĭ, ca se se pască;
„Voiŭ se surp murul eĭ, ca se se calce;
„Şi voiŭ se o reduc într'un deşert, Se nu fiă tăiată nicĭ se nu fiă săpată, 6
„Ci carḑĭ şi spinĭ se resară acolo; Şi voiŭ ordona nuorilor,
„Se nu dee plóiă preste dênsa".
Câcĭ via luĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor *este* casa luĭ Israel, 7
Şi bărbaţiĭ luĭ Iuda planta cea plăcută a luĭ:
Şi el ascéptă judicată, dară éca! apĕsare, Dreptate, dară éca! strigare.
Vaĭ de ceĭ ce înşiră casă lângă casă, Innădesc câmp cu câmp, 8
Până ce nu maĭ *remăne* loc, În cât eĭ singurĭ locuesc în ţérră.
În urechiele mele *ḑise* Iehova *Dumneḑeul* oştirilor: 9
În adevêr multe case vor fi deşerte,
Marĭ şi frumóse fără locuitorĭ;
Da, ḑece pogóne de viă vor da *numaĭ* un Bath, 10
Şi seminţă de un Homer va da *numaĭ* un Efa.
Vaĭ de ceĭ carĭ, sculându-se demănéţa alérgă după bĕuturĭ im- 11
Carĭ şed până tărḑiŭ nópte *până ce'ĭ* înflaméză vinul; [bĕtătorie,
Şi citara şi harpa, timpana şi flautul şi vinul *sunt* la ospeţiele lor, 12
Lucrarea luĭ Iehova ânse nu o privesc,
Opera mânelor luĭ nu o consideră.
De aceea poporul meŭ este dus în captivitate pentru lipsa de 13
Nobiliĭ luĭ sufer de fóme, [cunoscinţă;
Şi mulţimea luĭ se topesce de sete.
De aceea se lărgesce infernul, Şi deschide gura sa fără mĕsură, 14
Şi gloria lor şi mulţimea lor şi vuetul lor
Şi ceĭ ce s'aŭ desfătat se cobor într'ênsul.
Ast-feliŭ omul se plécă, Şi bărbatul se umilesce, 15
Şi ochiĭ celor mândri se umilesc,

16 Dară Iehova *Dumneḑeul* oştirilor se va înălţa prin judecată,
Şi sântul Dumneḑeŭ se va sânţi prin dreptate.
17 Atuncĭ mneĭ vor pasce după obiceiul lor,
Şi streinĭ vor mănca pre locurile deşerte ale avuţilor.
18 Vaĭ de ceĭ ce trag inicitatea ca cu funiele falşitâţeĭ,
Şi pĕcatul ca cu frămbie de car;
19 Ce ḑic: Se se grăbéscă el, se facă iute opul seŭ, Ca se'*l* vedem,
Şi otărirea Sântuluĭ luĭ Israel apropie-se, şi se vină,
Ca se *o* aflâm.
20 Vaĭ de ceĭ carĭ ḑic rĕuluĭ bun, şi bineluĭ rĕŭ,
Ce fac întunericul lumină, şi lumina întuneric,
Ce fac amarul dulcéţă, şi dulcéţa amar!
21 Vaĭ *de ceĭ ce sunt* înţelepţĭ în ochiĭ lor propriĭ,
Şi prudenţĭ în opiniunea lor propriă.
22 Vaĭ de eroĭ la berea vinuluĭ,
Şi de barbaţĭ bravĭ la amestecarea bĕuturilor imbĕtătorie!
23 Carĭ justifică pre nelegiuitul pentru darurĭ,
Şi dreptatea celor drepţĭ o depărtéză de la dênşiĭ.
24 De aceea, precum focul consumă miriscea,
Şi flacăra mistuie paile, *Ast-feliŭ* rădicina lor va fi ca putreḑéla,
Şi flórea lor se va rădica ca pulverea,
Fiind câ aŭ lepădat legea luĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi aŭ despreţiuit cuvêntul Sântuluĭ luĭ Israel.
25 De aceea mănia luĭ Iehova s'aŭ aprins contra poporuluĭ seŭ,
Şi aŭ întins mâna sa contra luĭ,
Şi'l aŭ lovit pre el, încât munţiĭ se cutremurară,
Şi cadavrele lor se făcusă ca tină în meḑilocul stradelor.
Cu tóte acestea mănia luĭ nu se întórnă,
Şi mâna luĭ tot maĭ *este* întinsă.
26 Şi va rădica un stendard popolilor de departe,
Şi va momi pe uniĭ de la marginea pămêntuluĭ,
Şi éca! iute vine, în pripă.
27 Nicĭ unul dintr'ênşiĭ obosit, nicĭ unul şovăind;
Neminea nu dórme şi nicĭ nu dormitéză,
Nu 'şĭ deslégă cingĕtórea cópselor lor,
Nu 'şĭ rup cureua încălţămintelor lor.
28 Săgetele lor *sunt* ascuţite, Tóte arcurile lor intinse,
Copitele cailor lor asemenea cu pétra, Şi rótele *carelor* lor ca vîrtej.
29 Ragetul lor *este* ca al leuluĭ, Da, mugesc ca puiĭ de leŭ;
Mugesc şi prind préda, O ieŭ *cu dênşiĭ*, şi neminea nu scapă.
30 În ḑiua aceea vor mugi contra lor ca mugetul mâreĭ,
Vor căuta la pămênt, şi éca! întuneric, strimtorare,
Şi lumina se întunică prin nuorĭ trişti.

CAPUL VI.

Isaia vede gloria luĭ Dumnedeŭ.

În anul morțeĭ regeluĭ Uzia vĕduiŭ pre Domnul ședênd pre 1
un tron înalt și rădicat, și pólele luĭ împlură templul. Serafimĭ 2
steteră înprejurul luĭ, câte șese aripe *avea* fiă-carele, cu duoe'șĭ
acoperia fația sa, cu doue'șĭ acoperia picióréle sale, și cu duoe
sbura. Și striga unul câtră altul, și dicea: 3
„Sânt, Sânt, Sânt *este* Iehova *Dumnedeul* oștirilor,
„Tot pămêntul *este* plin de gloria luĭ."
Și se cutremurară ușioriĭ ușeĭ de vócea celora ce strigară, și casa 4
se împlu de fum. Atuncĭ diseiŭ: Vaĭ de mine, câcĭ sum 5
perdut; câcĭ *sum* om necurat la buze, și locuesc în medilocul unuĭ
popul necurat la buze, câcĭ ochiĭ meĭ aŭ vĕdut pre Iehova regele
oștirilor. Atuncĭ sburâ spre mine unul din Serafimĭ, avênd în mâ- 6
na sa un cărbune aprins, *ce l* luase cu clesce de pre altariŭ.
Și'*l* atinse de gura mea, și dise: Écă! atingêndu-se acesta de bu- 7
zele tale, inicitatea ta s'aŭ departat, și impacat-s'aŭ pĕcatul têŭ.
Atuncĭ audiŭ vócea Domnuluĭ, dicênd: Pre cine se trămit? și cine 8
va merge pentru noĭ? Atuncĭ diseiŭ: Écă-me! trămite-me pre mine!
Și el dise: Du-te, și spune poporuluĭ acestuia: 9
Audițĭ-o, dară nu oînțelegețĭ Și vedețĭ-o, dară nu o cunoscețĭ.
Ingrosesce ânima poporuluĭ acestuia, 10
Și ingreuéză urechiele lor, și orbesce ochiĭ lor,
Ca se nu védă cu ochiĭ lor, niciĭ se audă cu urechiele lor,
Nicĭ se înțelégă cu ânima lor, ca se nu se convertă și se nu se însănĕ-
Atuncĭ diseiŭ: Dómne, până când? Și el respunse: [toșeze. 11
„Până când se vor devasta cetâțile fâră locuitorĭ,
„Și casele fâră ómenĭ, Și pămênlul se va devasta cu totul,
„Și Iehova va departa pre om, 12
„Și desolațiunea *va fi* mare în medilocul țerreĭ.
„Și de *va remâne* într'ênsa chiar numaĭ a decea parte, 13
„Apoĭ érășĭ se va devasta;
„Dară precum terebintcĭ și stejaruluĭ la tăiare remâne o tulpină,
„*Așia și* tulpina eĭ seminț̦ă sântă *va fi*".

CAPUL VII.

Alianția Sirieĭ cu Efraim. Nascerea luĭ Messia dintr'o virgine.

Și se întĕmplâ în dilele luĭ Ahaz, fiiul luĭ Iotham, fiiul luĭ Uzia, 1
regele Iudeeĭ, se sui Rezin, regele Srieĭ, și Pekah, fiiul luĭ
Remalia, regele luĭ Israel, contra Ierusalimuluĭ spre resbel contra
luĭ, dară nu putură se'l invingă pre dênsul. Și s'aŭ anunțiat caseĭ 2
luĭ David, dicênd: Siria s'aŭ aliat cu Efraim. Atuncĭ se cutremurâ
ânima luĭ Ahaz și ânima poporuluĭ luĭ, cum se cutremură arboriĭ

3 pădureĭ înaintea vêntuluĭ. Atuncĭ ḑise Iehova câtră Isaia: Eşĭ acum
spre întĕmpinarea luĭ Ahaz, tu şi Şear Iaşub, fiiul têŭ, la marginea
4 apâduceluĭ iazuluĭ de sus pre strada ţérrăneĭ albiţoruluĭ. Şi ḑi'ĭ luĭ:
„Iea sémă, şi remâne liniscit;
„Nu te teme, şi ânima ta se nu despere
„Din causa celor doue capete ale acestor ticiunĭ fumegătóre,
„Din causa aprindereĭ mănieĭ luĭ Rezin şi a Siriciĭ şi a fiiuluĭ luĭ
5 „Fiind câ Siria, Efraim şi fiiul luĭ Remalia [Remalia.
„Aŭ escugetat rele contra ta, ḑicênd:
6 „Se ne suim contra luĭ Iuda, şi se'l strimtorăm,
„Şi se'l spargem pentru noĭ,
„Şi se facem rege în meḑĭlocul luĭ pre fiiul luĭ Tabeal;
7 „*De aceea* aşia ḑice Iehova Domnul: Se nu consiste şi se nu fiă;
8 „Căcĭ capul Sirieĭ *este* Damasc, Şi capul Damascului Rezin;
„Şi în şese ḑecĭ şi cincĭ de anĭ Efraim se va sfărăma ast-feliŭ, *încât nu*
9 „Şi capul luĭ Efraim *este* Samaria, [*va maĭ fi* popul.
„Şi capul Samarieĭ *este* fiiul luĭ Remalia.
„Dacă nu credeţĭ, negreşit nu ve veţĭ întări".
10 Şi Iehova continuâ a grăi câtră Ahaz, ḑicênd:
11 „Cere'ţĭ un semn de la Iehova Dumneḑeuluĭ têŭ;
„Cere'*l* în adâncime orĭ sus în înălţime".
12 Inse Ahaz ḑise: „Nu voiŭ se cer, nicĭ nu voiŭ se ispitesc pre Iehova"
13 Şi el ḑise: „Ascultaţĭ dar, casa luĭ David!
„Aŭ pré puçin *este* pentru voĭ a obosi pre ómenĭ,
„Că voiţĭ a obosi şi pre Dumneḑeul meŭ?
14 „De aceea Domnul ênsuşĭ vi dă un semn:
„Éca! feciόra va concepe, şi va nasce un fiiŭ,
„Şĭ va chiăma numele luĭ Immanuel (Dumneḑeŭ cu noĭ);
15 „Unt şi mere va mănca,
„Până când va sci a despreţui rêul şi a alege bunul.
16 „Câcĭ maĭ înainte de va sci copilul
„A despreţiui rêul şi a alege bunul, Se va părăsi pămêntul,
„De aĭ căruĭa duoĭ regĭ 'ţĭ *este* frică."
17 Iehova va aduce asupra ta,
Şi asupra popululĭ têŭ şi asupra caseĭ tatuluĭ têŭ
Ḑile asemenea cârora nu aŭ fost,
Din ḑiua aceea când se depărtâ Efraim de Iuda —
Regele Asirieĭ.
18 Şi va fi în ḑiua aceea, Iehova va fluiera
Câtră musca care *este* la marginea fluvielor Egiptuluĭ,
Şi câtră albina care *este* în pămêntul Asirieĭ.
19 Şi vor veni şi se vor aşeḑa eĭ toţĭ -
In vâĭ deşerte şi în crepăturile stîncelor,
Pre tóte mărăcinile şi pre tóte păşunile.
20 In ḑiua aceea Domnul va rade cu un briciŭ tocmit,

Cu cel de dincolo de fluviŭ, Cu regele Asirieĭ,
Capul şi pîrul piciorului, Şi barba o va lua.
Şi va fi în ḑiua aceea, Va nutri un om o juncă şi duoe oĭ, 21
Şi va fi, din abundanţa lapteluĭ ce vor da, el va mănca unt; 22
Fiind că unt şi mere va mănca fiă-carele
Ce aŭ remas în meḑlocul pămêntuluĭ.
Şi va fi în ḑiua aceea, Verĭ-ce loc, 23
In care eraŭ una mie de viţe pentru una mie de arginţĭ,
Va fi spre spinĭ şi carḑĭ.
Cu săgete şi arc vor veni într'acolo; 24
Câcĭ *spre* spinĭ şi carḑĭ va fi tot pămêntul.
Şi toţĭ munţiĭ ce se săpaseră cu săpoiŭ, 25
Nu te veĭ maĭ duce încolo de frică de spinĭ şi carḑĭ,
Ci se vor face păşunea bouluĭ, Şi se vor calca de óe.

CAPUL VIII.

Pedepsirea poporuluĭ luĭ Israel. Consolaţiunea pioşilor.

Şi Iehova ḑise câtră mine: 1
„Iea'ţĭ o tablă mare, şi scrie pre dênsa cu condeiŭ de
om: Maher-Şalal, Haş-Baz (Alérgă-prédă, Iute-răpire). Şi'mĭ- 2
am luat martorĭ credincioşĭ, pre preotul Uria şi pre Zacharia, fiiul
luĭ Ieberechia, Şi m'am apropiat de profetésa, care concepu şi 3
născu un fiiŭ; şi Iehova ḑise câtră mine: Chiamă numele luĭ: Maher-
Şalal, Haş-Baz (Alérgă-prédă, Iute-răpire.) Câcĭ înainte de a sci 4
a striga copilul: Tatul meŭ! şi Mama mea! se vor purta avuţiele
Damasculuĭ şi preḑile Samarieĭ înaintea regeluĭ Asirieĭ.
Şi continuă Iehova de a maĭ grăi câtră mine, ḑicênd: 5
Fiind că poporul acesta despreţiuesce 6
Apele cele lin curgĕtóre ale Şiloahuluĭ,
Şi se bucură de Rezin şi de fiiul luĭ Remalia;
De aceea éca! Domnul va face se vină preste dênşiĭ 7
Apele cele puternicĭ şi multe ale fluviuluĭ,
Pre regele Asirieĭ şi tótă oştirea luĭ;
Acesta se va sui preste tóte alviele *riurilor*,
Şi va eşi preste tóte malurile sale;
Şi va strebate până la Iuda, Va înunda şi se va revĕrsa, 8
Va ajunge până la gât; Şi aripele sale cele întinse
Vor împle lărgimea ţerreĭ tale, Immanuel!
Uniţi-ve *numaĭ*, popoarelor! tot veţĭ despera; 9
Ascultaţi-o, tóte regiunile depărtate ale pămêntuluĭ!
Încingeţi-ve! tot veţĭ despera; Încingeţi-ve! tot veţĭ despera.
Consultaţi-ve! tot se va zădărnici; 10
Vorbiţĭ vórba! tot nu va subsista; Câcĭ cu noĭ *este* Dumneḑeŭ.
Câcĭ ast feliŭ ḑise Iehova câtră mine în puterea inspiraţiuneĭ, 11

Instruindu-me a nu ămbla în calea poporului acestuia, ḑicênd:
12 Nu numiţĭ conjuraţiune
Tóte cele ce poporul acesta le numesce conjuraţiune;
Şi de ceea de care el se teme, voĭ se nu ve temeţĭ, nicĭ nu ve înfricoşaţĭ.
13 Pre Iehova *Dumneḑeul* oştirilor, pre dênsul se'l sănţiţĭ,
Numaĭ el *fiă* temerea vóstră, numaĭ el înfricoşarea vóstră.
14 Aşia *va fi* drept Sanctuariŭ;
Fi-va ânse pétră de lovit şi stîncă de struncinat
Pentru amenduoe case ale luĭ Israel,
Cursă şi laţiŭ pentru tot locuitorul Ierusalimuluĭ;
15 Şi mulţĭ de dênşiĭ se vor struncina şi vor căde,
Şi se vor sfărăma, şi vor da în cursă, Şi se vor prinde.
16 Légă mărturia, Sigiléză învĕţătura între discipuliĭ meĭ.
17 Şi eŭ ascept pre Iehova,
Carele ascunde façia sa de casa luĭ Iacob, Şi sper în el.
18 Éca! eŭ şi copiiĭ meĭ, pre carĭ 'mi-aŭ dat Iehova,
Sunt drept semne şi prodigie în Israel
De la Iehova *Dumneḑeul* oştirilor, carele locuesce pre muntele Zion.
19 Şi când vi vor ḑice voue:
„Întrebaţĭ pre necromanţiĭ şi pre magiĭ Ce murmură şi ciripesc;
„Se nu consulte un popul pre Dumneḑeul seŭ?
„Pre ceĭ morţĭ pentru ceĭ viĭ?"
20 La lege şi la mărturiă! Dacă nu vorbesce după cuvêntul acesta,
În care nu este întunerec,
21 Apoĭ vor cutriera în acest *pămênt* greŭ apĕsat şi flămând;
Şi va fi când vor flămânḑi, se vor înfuria,
Şi vor blăstema pre regele lor şi pre ḑeul lor; Şi dacă caută în sus,
22 Séŭ de privesc pre pămênt, Éca! nevoiă şi obscuritate,
Întunericul apĕsâreĭ, şi eĭ vor fi împinşĭ spre nópte.

CAPUL IX.

Nascerea şi împeriul luĭ Messia. Judicăţĭ asupra luĭ Israel.

1 Dară nu *va fi* întuneric celuĭ apĕsat;
În timpul de demult el aŭ desonorat
Pămêntullul Zabulon şi pămêntul luĭ Neftali, Dară în cele din urmă aŭ
Partea cea lângă mare, dincolo de Iordan, Galilea naţiunilor. [onorat
2 Popului ce aŭ âmblat în întuneric vede lumină mare,
Ceĭ ce şed în pămêntul umbrelor morţiĭ asupra lor străluesce lumina.
3 Immulţescĭ naţiunea, 'I-aĭ mărit şi bucuria sa;
Se bucură înaintea ta cu o bucuriă ca a secerişuluĭ,
Precum se bucură la împărţirea prĕḑeĭ.
4 Câcĭ jugul cel împovorat al luĭ, Şi toégul de pre spinarea luĭ,
Şi flagelul apĕsâtoruluĭ luĭ Aĭ sfărămat ca în ḑiua luĭ Madian.
5 Căcĭ tótă armarea resbeluitoruluĭ în tumult,

Şi vestmêntul tăvălit în sânge, Se va arde, *şi* va fi măncarca foculuĭ.
Căcĭ un copil ni este născut nouě, Un fiiŭ ni este dat nouě, 6
Şi domnía *este pusă* pre umeriĭ seĭ, Şi se va chiăma numele luĭ:
Minune, Consiliator, Dumneḑeŭ putinte,
Părinte etern, Principe al pâceĭ;
Spre a cresce domnia, spre *a* nu *fi* al păceĭ finit 7
Pre tronul luĭ David şi împĕrăţia luĭ, Spre a o întări şi a o stabili
În drept şi dreptate De acum şi până în etern.
Zelul luĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor o va face acésta.
Cuvênt trămise Domnul contra luĭ Iacob, Şi căḑu pre Israel. 8
Şi se o cunóscă tot populul, Efraim şi locuitoriĭ Samarieĭ, 9
Cariĭ vorbesc cu măndria şi trufia ânimeĭ:
„Cărămiḑĭ aŭ câḑut, noĭ înse ḑidim cu petre cĭoplite, 10
„Sicomorĭ s'aŭ tăiat, dară noĭ '*ĭ* schimbăm în cedri.“
De aceea Iehova rădică pre principiĭ luĭ Rezin în contra luĭ; 11
Şi pre inimiciĭ luĭ 'ĭ escită;
Sirieniĭ din façiă, şi Filisteniĭ din dos, 12
Şi eĭ consumă pre Israel cu gură deschisă;
Cu tóte acestea mănia luĭ nu se întórnă,
Şi măna luĭ tot maĭ *este* întinsă.
Dară populul nu se întórce câtră acela ce'l lovesce, 13
Şi nu caută pre Iehova *Dumneḑeul* oştirilor;
De aceea Iehova va estirpi din Israel cap şi cóḑă, 14
Palmă şi rogoz, într'una ḑi.
Cel maĭ bĕtrân şi cel insemnat, acesta *este* capul, 15
Şi profetul ce învéţă minciunĭ, acesta *este* códa.
Căcĭ conducĕtoriĭ populuĭ acestuia '*ĭ* retăcesc, 16
Şi ceĭ conduşĭ de dênşiĭ se perd.
De aceea de têneriĭ luĭ nu se bucură Domnul, 17
Şi de orfaniĭ luĭ şi vĕduvele luĭ nu se îndură;
Pentru câ toţĭ *sunt* ipocriţĭ şi făcĕtorĭ de rele,
Şi verĭ ce gură vorbesce nebuniĭ.
Cu tóte acestea mănia luĭ nu se întórnă,
Şi mănia luĭ tot *maĭ este* întinsă.
Căcĭ nelegiuirea arde ca focul, Consumă carḑĭ şi spinĭ, 18
Şi aprinde în desimea pădureĭ, Încât se înalţă columne de fum.
De mănia luĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor se aprinde pămêntul, 19
Şi populul devine măncarea focului, Nicĭ unul nu cruţă pre cel-alt:
Răpesce la drépta, şi *tot* flămânḑesce, 20
Şi mănâncă la stînga, şi *tot* nu se satură;
Fiă-carele mănâncă carnea braçiuluĭ seŭ:
Manasse contra luĭ Efraim şi Efraim contra luĭ Manasse, 21
Amĕnduoĭ împreună contra luĭ Iuda;
Cu tóte acestea mănia luĭ nu se întórnă,
Şi mâna luĭ tot maĭ *este* întinsă.

CAPUL X.

Pedeapsa nedreptăţieĭ. Căderea Assirieĭ.

1 Vaĭ de ceĭ ce decretéză decrete ale inicităţeĭ!
Şi de scriitoriĭ *ce* scriŭ neferícire;
2 Spre a depărta pre seracul de dreptate,
Şi a răpi dreptul sermanilor poporuluĭ meŭ;
Spre a fi vĕduvele préda lor, Şi ca se despóie pre orfaniĭ.
3 Şi ce veţĭ face în ḑiua pedepseĭ, Şi a peireĭ *ce* vine din depărtare?
La cine veţĭ fugi pentru ajutor, Şi unde veţĭ lăsa gloria vóstră?
4 Fără se plece genunchiul între captivĭ Vor căde între ucişĭ;
Cu tóte acestea mănia luĭ nu se întórnă,
Şi mâna luĭ tot maĭ *este* întinsă.
5 Vaĭ de Asirianul, toiégul mănieĭ mele,
Un flagel în mâna lor *este* urgia mea.
6 Contra uneĭ naţiunĭ nelegiuite 'l-am trămis pre el,
Şi contra poporuluĭ mănieĭ mele 'ĭ-am dat luĭ ordinĭ,
Spre a prĕda prĕḑĭ, şi a răpi răpirĭ, Şi a'l calca ca tina de pre strade.
7 El ânse nu cugetă ast feliŭ; Şi ânima sa nu găndesce ast feliŭ;
Ci se destrugă *are* in ănimă, Şi se estirpéscă naţiunĭ nu puçine.
8 Câcĭ ḑice: „Nu *sunt* óre toţĭ principiĭ meĭ regĭ?
9 „Nu *este* óre Calno ca Carchemis? „Nu óre ca Arpad Hamath?
„Nu óre ca Damasc Samaria?
10 „Precum mâna mea aŭ lovit împĕrăţiele idolilor,
„Ale câror imaginĭ sculpate eraŭ maĭ multe de căt ale luĭ Ierusalim şi
11 „Precum am făcut Samarieĭ şi idolilor eĭ, [ale Samarieĭ;
„Nu voiŭ face óre şi Ierusalimuluĭ şi imaginilor luĭ?
12 De aceea se va intêmpla când Domnul va fi finit tótă lucrarea sa
La muntele Zion şi la Ierusalim;
Apoĭ voiŭ pedepsi gândurile ânimeĭ ingânfate ale regeluĭ Asirieĭ,
Şi trufia înalţilor seĭ ochĭ.
13 Fiind câ aŭ ḑis: „Prin puterea mâneĭ mele *o*-am făcut ***acésta***,
„Şi prin înţelepciunea mea, fiind câ *sum* prudent;
„Şi am strămutat confiniele popolilor,
„Şi tesauriĭ lor 'ĭ-am prĕdat,
„Şi am surpat ca un eroŭ locuitoriĭ lor;
14 „Şi mâna mea 'şĭ-aŭ găsit ca cuib avuţia popolilor:
„Şi precum adună cine-va oue părăsite
„Am adunat eŭ tot pămêntul,
„Şi neminea n'aŭ fost care se misce aripe,
„Se deschidă gură şi se ciripéscă.“
15 Se fălesce óre securea contra celuĭ ce taiă cu dônsa?
Se măndresce óre ferestreul contra celuia ce'l mişcă?
Ca când ar mişca toiégul pre ceĭ ce'l rădică!
Ca când ar rădica bastonul pre om.

De aceea Domnul, Domnul oştirilor, va trămite 16
La ceĭ graşĭ aĭ luĭ măcrime,
Şi subt gloria luĭ va arde arşiţă Ca arşiţa foculuĭ.
Şi lumina luĭ Israel va deveni foc, Şi Sântul luĭ flacără, 17
Ce va aprinde şi consuma spiniĭ luĭ Şi carḑiĭ luĭ într'una ḑi.
Şi va nimici gloria pădureĭ luĭ şi a mănóseĭ luĭ câmpie, 18
Şi suflet şi carne, Încât va fi ca perirea unuĭ bolnav.
Şi remăşiţa arborilor luĭ va fi puçină, 19
Încât chiar un copil o ar pute scrie.
Şi va fi în ḑiua aceea Nu se va maĭ rezăma remăşiţa luĭ Israel 20
Şi ceĭ scăpaţĭ aĭ caseĭ luĭ Iacob, Pre cel ce 'ĭ-aŭ lovit pre el;
Ci se vor rezăma pre Iehova, Sântul luĭ Israel, în încredere.
Remăşita se va întórce, Remăşiţa luĭ Iacob către putintele Dumneḑeŭ. 21
Căcĭ décă populul têŭ Israel ar fi ca nisipul mâreĭ, 22
Numaĭ remăşiţa dintr'ênşiĭ se va întórce;
Căcĭ destrucţiune *este* decisă, năvălind dreptatea.
Câcĭ destrucţiune şi anume decisă va face Iehova Domnul oştirilor 23
În meḑilocul ţerreĭ întregĭ.
De aceea aşia grăesce Iehova, Domnul oştirilor: 24
„Nu te teme, populul meŭ ce locuescĭ Zionul, de Asirianul,
„Care te lovesce cu toiég,
„Şi rădică bastonul seŭ contra ta după modul Egiptuluĭ:
„Câcĭ încă în pré puçin timp numaĭ, şi urgia *mea* va înceta, 25
„Şi mănia mea se va *îndrepta* spre nimicirea lor."
Şi va rădica Iehova *Dumneḑeul* oştirilor flagelul asupra lor 26
Dupre mâcelul din Madian la stînca luĭ Horeb;
Şi toiégul seŭ 'l va înalţa preste mare După modul Egiptuluĭ.
Şi va fi în ḑiua aceea Se va depărta sarcina luĭ de pre umerul têŭ, 27
Şi jugul luĭ de pre grumazul têŭ,
Şi se va sfărăma jugul din causa grăsimeĭ.
El aŭ venit la Aiath, aŭ trecut prin Migron, 28
Aŭ lăsat în Michmas uneltele sale.
Aŭ trecut trecătórea, Aŭ remas în Gheba, 29
Rama se cutremură, Ghibeath Saul fuge.
Înalţă vócea ta, fiia luĭ Gallim, Ascultă, Laişa, 30
Sermanul Anathoth!
Madmena fuge, Locuitoriĭ Gebimuluĭ se adună spre a fugi. 31
Se maĭ opresce ancă astăḑĭ în Nob; 32
El miscă mâna sa contra munteluĭ fieĭ Zionuluĭ,
Contra colniceluĭ Ierusalimuluĭ.
Éca! Iehova, Domnul oştirilor 33
Va rumpe ramurile cu putere înspăimântătóre,
Şi ceĭ de statura mare se vor tăia, Şi se vor umili ceĭ înalţĭ.
Cu fer va tăia desimea pădureĭ, 34
Şi Libanul va căde prin *mână* puterică.

CAPUL XI.

Împĕrăţia cea pacifică a luĭ Messia.

1 Atuncĭ va eşi un germine din trunchiul luĭ Işaĭ,
Şi o ramură va cresce din rădicinele luĭ.
2 Şi se va afla pre el spiritul luĭ Iehova,
Spiritul înţelepciuneĭ şi al prudenţeĭ, Spiritul consiliuluĭ şi al potereĭ,
Spiritul sciinţeĭ şi al fricei luĭ Iehova.
3 Şi plăcerea luĭ *va fi* în frica luĭ Iehova,
Aşia încât nu va judica după părerea ochilor seĭ,
Nicĭ nu va pedepsi după audirea urechilor sale;
4 Ci va judica pre ceĭ seracĭ în dreptate,
Şi va pedepsi cu ecitate pentru ceĭ sermanĭ aĭ ţerreĭ;
Şi va lovi pămêntul cu vérga gureĭ sale,
Şi cu suflarea buzelor sale va ucide pre nelegiuitul.
5 Şi dreptatea va fi cingătórea cópselor sale,
Şi fidelitatea cingĕtórea şelelor sale.
6 Atuncĭ va locui lupul cu mnelul
Şi leopardul se va aşeda lângă edul,
Şi viţelul şi puiul leuluĭ şi tot îngrăşatul împreună;
Şi un copil mic 'ĭ va conduce pre eĭ.
7 Vaca şi ursóica vor pasce, Împreună se vor aşeda puiĭ lor,
Şi leul va mănca paie ca boul;
8 Şi pruncul sugĕtor se va juca în gura aspideĭ,
Şi în vidunia basilisculuĭ va băga mâna sa copilul *d'abia* înţercat.
9 Nu vor face nicĭ un rêŭ, nicĭ o derăpinare pre tot muntele meŭ sânt,
Câcĭ plin va fi pămêntul de sciinţa luĭ Iehova,
Precum apele acoper *fundul* mâreĭ.
10 Şi în diua aceea va fi rădicina luĭ Işaĭ,
Ce va sta drept stendard al popolilor; Naţiunĭ o vor căuta,
Şi locul luĭ de repaos va fi gloria.
11 Şi în diua aceea se va întêmpla
Câ Domnul éråşĭ va întinde măna sa la a duoa óră
Spre a'şĭ dobăndi remăşiţa poporuluĭ seŭ,
Ce va fi remas, de la Asiria şi de la Egipt,
Şi de la Pathros, şi de la Ethiopia, şi de la Elam,
Şi de la Şinar şi de la Hamath, şi de la insulele mâreĭ.
12 Şi va înălţa naţiunilor un stendard,
Şi va aduna ceĭ împrăsciaţĭ aĭ luĭ Israel,
Şi va stringe pre ceĭ respândiţĭ aĭ luĭ Iuda
De pre cele patru colţiurĭ ale pămêntuluĭ.
13 Atuncĭ invidia luĭ Efraim se va depărta,
Şi inimicia luĭ Iuda va înceta; Efraim nu va *maĭ* invidia pre Iuda,
Şi Iuda nu va maĭ strimtora pre Efraim.
14 Ci vor sbura pre spinarea Filistenilor spre mare;

Vor prĕda împreună pre fiiĭ resărituluĭ:
Edom şi Moab li *vor fi* lor de posesiune,
Şi fiiĭ luĭ Ammon 'ĭ vor asculta pre dênşiĭ.
Şi Iehova va despica limba mâreĭ Egiptuluĭ, 15
Şi va mişca mâna sa contra fluviuluĭ în aprinderea mănieĭ sale,
Şi'l va lovi în şepte rîurĭ, Încât vor păşi *preste dênsul* cu încălţă-
Şi va fi o cale pentru remăşiţa poporuluĭ luĭ, [minte. 16
Ce va fi remas, de la Asiria,
Precum aŭ fost pentru Israel în ḑiua
Când aŭ eşit din pămêntul Egiptuluĭ.

CAPUL XII.

Căntare de mulţiumire a poporuluĭ celuĭ măntuit.

Şi veĭ ḑice în ḑiua aceea: „Ţie'ţĭ mulţumesc, Iehova; 1
„De şi te măniaseşĭ asupra mea, mănia ta s'aŭ înturnat,
„Şi me consolaĭ.
„Eca! Dumneḑeŭ 'mĭ *este* măntuirea mea, 2
„Me încred *în el*, şi nu me tem:
„Câcĭ tăria mea şi lauda *mea este* Iah, Iehova,
„Şi el 'mĭ fu mie măntuire."
Şi cu veselie veţĭ scóte apă din sorgintele măntuireĭ. 3
Şi în ḑiua aceea veţĭ ḑice: „Mulţumiţĭ luĭ Iehova, 4
„Invocaţĭ numele luĭ, „Faceţĭ cunoscute faptele luĭ între popilĭ;
„Lăudaţi'l, căcĭ înalţat este numele luĭ.
„Căntaţĭ luĭ Iehova, câcĭ fapte marĭ aŭ făcut, 5
„Cunoscute *fiă* pre tot pămêntul.
„Trăsaltă şi jubiléză, locuitóra Zionuluĭ, 6
„Câcĭ mare *este* în meḑilocul têŭ Sântul luĭ Israel."

CAPUL XIII.

Căderea Babilonuluĭ.

Visiunea contra Babilonuluĭ, pre care o vĕḑu Isaia, fiiul luĭ Amoz. 1
Rădicaţĭ stendard pre muntele cel înalt, 2
Rădicaţĭ cătră dênşiĭ vócea, mişcaţĭ mâna,
Ca se între în porţile puterilor.
Eŭ am ordonat pre ceĭ armaţĭ aĭ meĭ, 3
Am şi chiămat eroiĭ meĭ pentru mănia mea,
Pre ceĭ ce se bucură din causa măriréĭ mele.
O vóce de tumult *este* pre munţĭ, ca cea a unuĭ popul numeros, 4
Vóce de vuet a regatelor adunate de naţiunĭ:
Iehova *Dumneḑeul* oştirilor mustrui oştirea de resbel.
Vin din ţérră depărtată, De la marginea ceriurilor, 5

Iehova şi instrumentele măniei luĭ, Spre a destruge tótă ţérra.
6 Urlaţĭ, câcĭ ḑiua luĭ Iehova *este* aprópe,
Ca derăpinare de la a tot Putintele vine.
7 De aceea tóte mânele se slăbesc, Şi ânima a tot omuluĭ se topesce;
8 Eĭ sunt înspăimântaţĭ, Dureri şi chinurĭ 'ĭ cuprind,
Sunt în durere ca o femeiă de facere;
Unul pironesce pre altul, Feçe înflăcărate *sunt* feçele lor.
9 Éca! ḑiua luĭ Iehova vine,
De grózǎ de urgiă şi de aprinderea măniei plină,
Spre a reduce pămêntul în pustiă,
Şi spre a estirpi de pre el pre pĕcătoşiĭ luĭ.
10 Câcĭ stelele ceriurilor şi constelaţiunile lor
Nu vor face se lucéscă lumina lor;
Sórele se va întuneca la resăritul seŭ,
Şi luna nu va respăndi lumina sa.
11 Şi voiŭ pedepsi lumea pentru reutatea *eĭ*,
Şi pre nelegiuiţiĭ pentru inicitatea lor,
Şi voiŭ face se înceteze trufia celor mândri,
Şi voiŭ umili îngănfarea celor putericĭ.
12 Maĭ rar voiŭ face pre bărbat de cât aur curat,
Şi pre omul de cât aurul de Ofir.
13 De aceea voiŭ cutremura ceriurile,
Şi se va clăti pămêntul din locul seŭ
La urgia luĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi în ḑiua aprindereĭ măniei sale.
14 Şi va fi câ ca o capriórǎ vĕnată, Ca oĭ ce nu le adună neminea,
Se va întórce fiă-carele câtră poporul seŭ,
Şi va fugi fiă-carele câtră ţérra sa.
15 Cine se va găsi va fi străpuns, Şi cel ce se va prinde va căde prin sabiă.
16 Copiiĭ lor vor fi sdrobiţi înaintea ochilor lor,
Casele lor prĕdate, şi femeile lor violate.
17 Éca! voiŭ descepta contra lor pre Meḑiĭ
Ce nu preţuesc argintul, Şi nu aŭ plăcere de aur.
18 Arcurile *lor* vor sdrobi pre têneriĭ,
Şi de fruptul pântecelui nu se vor îndura;
Ochiul lor nu va cruţa pre copiiĭ.
19 Ast feliŭ Babilon, podóba imperielor,
Falnicul ornament al Chaldeilor va deveni
Ca Sodoma şi Gomora *pre care* Dumneḑeŭ aŭ destrus.
20 În etern nu va trona, Nu va fi locuită din generaţiune în generaţiune;
Nu 'şĭ va întinde acolo Arabul cortul *seŭ*,
Nicĭ păstoriĭ nu vor aşeḑa acolo *turmele lor*.
21 Ci férele silbatice ale deşerturilor se vor aşeḑa acolo,
Şi buhe vor împle casele lor; Acolo vor locui struţionĭ,
Şi demonĭ vor juca acolo,

Şi şacalĭ vor urla în palaturile lor, 22
Şi draconĭ în casele *lor* de plăcere;
Şi aprópe *este* se vină timpul lor, Şi ḑilele lor nu întărḑiă.

CAPUL XIV.

Restabilirea luĭ Israel. Triumful luĭ asupra Babilonuluĭ. Pedépsa Asirieĭ şi a Filistenilor.

Câcĭ se va îndura Iehova de Iacob, 1
Şi érăşĭ va alege pre Israel,
Şi'ĭ va aşeḑa în pămêntul lor; Şi streiniĭ se vor asocia cu dênşiĭ,
Şi se vor lipi de casa luĭ Iacob.
Popullĭ 'ĭ vor lua şi 'ĭ vor aduce la locul lor, 2
Dară casa luĭ Israel 'ĭ 'şĭ va apropria pre eĭ în pămêntul luĭ Iehova
Ca servĭ şi serve, Şi vor ţine captivĭ pre captivatoriĭ lor,
Şi vor domni preste apĕsătoriĭ lor.
Atuncĭ va fi: în ḑiua, când Iehova 'ţĭ va da repaos 3
De necasul têŭ şi de turburare ta, Şi de servituea ta cea grea
Cu care te-aŭ asservit,
Veĭ rădica acest cuvênt batjocuritoriŭ asupra regeluĭ Babilonuluĭ; şi veĭ [ḑice: 4
„Cum se repauséză apĕsătorul, Se repauséză împilatoria?
„Iehova aŭ sfărămat bastonul nelegiuiţilor, Sceptrul domnitorilor. 5
„Ce bătu popullĭ în urgiă Cu bătâĭ, fără de a înceta, 6
„Ce domni în măniă preste naţiunĭ,
„Este ênsuşĭ persecutat, fără de a se opri.
„Tot pămêntul se odihnesce, este liniscit, 7
„Şi scot strigârĭ de jubilare.
„Şi cipresele se bucură de tine, *Şi* cedriĭ Libanuluĭ, *ḑicênd*: 8
„De când tu dormĭ Tăietor *de arbore* nu s'aŭ urcat preste noĭ."
Infernul din jos s'aŭ mişcat din causa ta, 9
Ca se întêmpine venirea ta; Din causa ta el aŭ desceptat morţĭ,
Pre toţĭ principiĭ pămêntuluĭ, El 'ĭ aŭ sculat din tronurile lor,
Pre toţĭ regiĭ naţiunilor.
Toţĭ acestia vor respunde şi vor ḑice câtră tine: 10
„Şi tu deveniştĭ neputincios ca noĭ! „Te făcuşĭ asemenea nouă!"
Măndria ta s'aŭ pogorît în mormênt, Sunetul harpelor tale; 11
Vermele este ascernut sub tine şi vermĭ te acoper.
Cum aĭ căḑut din ceriŭ, Lucifere, fiiŭ al auroreĭ! 12
Aĭ fost aruncat la pămênt, Tu călcătorul naţiunilor!
Căcĭ tu ḑiceaĭ în ânima ta: „Me voiŭ sui în ceriŭ, 13
„Voiŭ înălţa tronul meŭ maĭ pre sus de cât stelele luĭ Dumneḑeŭ;
„Şi voiŭ şede pre muntele adunăreĭ, pre nordul cel maĭ depărtat;
„Me voiŭ sui pre înălţimile nuorilor, 14
„Voiŭ fi asemene celuĭ Pre-Înalt."
Dară în infern te-aĭ aruncat, In cea maĭ adâncă grópă. 15

16 Ceĭ ce te vêd se vor uita la tine, te vor observa, *ḑicênd*:
„Acesta *este* omul, carele făcu se tremure pămêntul!
„Cel ce clătesce împĕrăţiĭ!
17 „*Cel ce* făcu lumea ca un deşert, Şi destruge cetăţile eĭ!
„*Cel ce* nu dă drum a casă la captiviĭ seĭ!"
18 Toţĭ regiĭ naţiunilor, da, toţĭ Se repauséză în gloriă, fiă-care
19 Tu ânsă escĭ asvărlit din mormêntul teŭ, [în casa sa.
Ca o ramură abominată, Ca vestmênt de ucişĭ, strâpunşĭ de sabiă,
Coborînd la petrele gropiĭ; Ca un cadavru calcat în picióre.
20 Nu te veĭ uni cu dênşiĭ întru îmmormêntare,
Pentru câ ţi-aĭ devastat pâmêntul têŭ, *Şi* aĭ ucis populul têŭ;
Seminţa celor făcĕtorĭ de rele nicĭ o dată nu se vor numi.
21 Pregăti înjunghiare la copiiĭ luĭ Pentru inicitatea părinţilor lor,
Ca se nu se scóle, ni cĭ se moscenéscă pămêntul;
Nicĭ se împle façia lumeĭ de turburătorĭ.
22 Şi me voiŭ scula contra lor, Ḑice Iehova *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi voiŭ estirpi din Babilon numele şi restul,
Şi fiiul şi nepotul, ḑice Iehova.
23 Şi o voiŭ face moscenire ariciluĭ, şi bălţĭ de ape,
Şi o voiŭ mătura cu mătura destrugereĭ, ḑice Iehova.
24 Aŭ jurat Iehova *Dumneḑeul* oştirilor, ḑicênd;
Negreşit precum am cugetat, aşia se va face;
Şi precum am otărît, *aşia* va remâne:
25 Câ voiŭ sfărâma pre Asiria în pămêntul meŭ,
Şi o voiŭ calca în picióre pre muntele meŭ;
Atuncĭ jugul eĭ se va depărta de asupra lor,
Şi sarcina eĭ se va lua de pre umeriĭ lor.
26 Acésta *este* otărîrea otărîtă contra a tot pămêntuluĭ,
Şi acésta *este* mâna cea întinsă contra uturor naţiunilor.
27 Câcĭ Iehova, Dumneḑeul oştirilor aŭ otărît, şi cine o va zădărnici?
Şi mâna luĭ s'aŭ întins, şi cine o va întórce?
28 În anul, în care aŭ murit regele Ahaz, fu acéstă visiune.
29 Nu te bucura, Filistia tótă,
Că s'aŭ sfărâmat toiégul aceluia care te-aŭ lovit;
Câcĭ din rădicina şerpeluĭ va eşi un basilisc,
Şi fructul luĭ *va fi* şerpe sburător.
30 Şi ânteiĭ nâscuţĭ aĭ seracilor vor pasce,
Şi neavuţiĭ vor jâce în siguritate;
Şi voiŭ omorî rădicina ta cu foame, Şi vor ucide restul têŭ.
31 Urlă, pórtă; ţipă, cetate; Te-aĭ desfácut, Filistia tótă;
Câcĭ de la nord vine fum,
Şi nicĭ un om nu *este* sigur între adunaţiĭ seĭ.
32 Şi ce se va respunde solilor populuĭ? Că Iehova aŭ întemeiat pre Zion,
Şi în else vor încrede seraciĭ popululuĭ seŭ.

CAPUL XV.

Starea cea lamentabilă a luĭ Moab.

Visiunea asupra luĭ Moab. 1
Da, nóptea s'aŭ prĕdat Ar Moab; aŭ perit;
Da, noaptea s'aŭ prĕdat Chir Moab; aŭ perit.
S'aŭ suit în casa *idolilor şi la* Dibon pre înălţimĭ, ca se plăngă; 2
Asupra luĭ Nebo şi Mediba urlă Moab;
Pre tóte capetele *este* pleşuviă, Fiă-care barbă *este* tăiată.
Pre stradele lor se încing cu sacĭ; 3
Pre învelitórele lor şi în pieţele lor toţĭ urlă, Topindu-se de plâns.
Şi Heşbon strigă, şi Eleale, Ţipetul lor se aude până la Jaaz; 4
Pentru aceea urlă ceĭ armaţĭ aĭ luĭ Moab,
Estĕ vaĭ de sufletul lor.
Ânima mea lamentéză pentru Moab, 5
Fugariĭ luĭ *alérgă* până la Zoar, până la al treilea Eglath;
Câcĭ la suirea cătră Luhith plăngênd se suiŭ la dênsul,
Câcĭ în calea Oronaim înalţă strigăt de destrugere.
Câcĭ apele Nimrimeĭ s'aŭ devastat, 6
Câcĭ érba este uscată, verdéţa s'aŭ lipsit, Nu esistă verde nemic.
Pentru acésta bunurile ce 'ş'aŭ căscigat şi aceea ce aŭ păstrat, 7
Eĭ le vor duce preste pârîul salcĭilor.
Câcĭ strigătul aŭ împrejurat cuprinsul luĭ Moab, 8
Urletul luĭ până la Eglaim, Şi urletul luĭ până la Beer-Elim;
Câcĭ apele Dimonieĭ se împlu de sânge; 9
Câcĭ asupra Dimonieĭ aduc cete noue,
Leĭ asupra celuĭ scăpat din Moab, Şi asupra remăşiţeĭ ţerreĭ.

CAPUL XVI.

Judicata luĭ Moab.

Trămiteţĭ mielul domnitoriuluĭ ţerreĭ De la Sela prin deşert 1
Cătră muntele fiiceĭ Zionuluĭ.
Câcĭ se întêmplă *câ* ca paserea rĕtăcindă, Din cuibul eĭ gonită, 2
Aşia sunt fiiele luĭ Moab La trecătórele luĭ Arnon.
„Gândesce-te, fă drept; 3
„În mijlocul dileĭ fă umbra ta ca nóptea;
„Ascunde pre ceĭ goniţĭ, Nu da faciă pre cel fugariŭ;
„Ceĭ goniţĭ aĭ meĭ remână la tine, Moab; 4
„Fi lor refugiŭ dinaintea prĕdătoruluĭ,
„Până va înceta apĕsarea, Va fi trecut prĕdarea,
„Şi va fi perit călcătoriul de pre ţérră,
„Şi va fi fundat tronul prin iubire, 5
„Şi va şede pre el cu fidelitate în cortul luĭ David
„Un judicător, ce caută judicată şi se silesce la dreptate."

6 Audirăm măndria luĭ Moab, (*este* fórte mândru;)
Orgoliul luĭ şi îngânfarea luĭ şi mănia luĭ, *Şi* minciunile luĭ cele false.
7 Pentru acésta Moab urlă pentru Moab;
Toţĭ urlă; Pentru ruinele Kir-Hareseth suspinaţĭ,
De tot întristaţĭ.
8 Câcĭ cămpiile din Heşbon sunt lângezite,
Via Sibma: domniĭ naţiunilor sfărămă viţele cele maĭ alese,
Carĭ ajunseră până la Gazer, *şi* se rĕtăciaŭ prin deşert,
Ale cărora ramurĭ fură întinse, trecuseră marea.
9 Pentru acésta cu plânsul Iazereĭ plâng pre via din Sibma;
Te voiŭ adăpa cu lacrimele mele, Heşbon şi Eleale;
Câcĭ asupra culesuluĭ fructelor tale şi asupra seceri̦şuluĭ têŭ,
Aŭ năpădit strigăt de resbel.
10 Şi s'aŭ luat bucuria şi veselia de la fructiferele câmpieĭ,
Şi în viile nu se-va maĭ jubila, nicĭ chiui,
Călcătorul nu va călca vin în limurĭ;
Strigătul culesuluĭ eŭ 'l am făcut se înceteze.
11 De aceea măruntaele mele sună ca citară pentru Moab,
Şi cele din năuntru ale mele pentru Kir-Hareş.
12 Şi se întêmplă câ după ce Moab s'aŭ arĕtat,
Şi aŭ obosit pre nâlţimea, Câ vine în sanctuariul seŭ ca se se róge,
Ânsĕ nu prevaluă.
13 Acesta *este* cuvêntul, care'l aŭ vorbit Iehova despre Moab de
14 Acum ânse Iehova vorbesce, dicênd: [demult.
„În treĭ anĭ, cum *sunt* aniĭ de nâimit, Gloria luĭ Moab va fi neînsemnată
„La tótă marea mulţime a luĭ;
„Şi remăşiţa *va fi* prea puçin, nu mult".

CAPUL XVII.

Visiune asupra Damascululuĭ, Israel şi Siria.

1 Visiunea *contra* Damascululuĭ.
Éca! Damascul aŭ încetat de *a fi* urbe,
Şi va fi grămadă de ruine.
2 Cetăţile Aroereĭ *s'aŭ* părăsit; Vor fi pentru turme,
Carĭ se vor adăposti *acolo* şi nu *va fi* cine se *le* înspăimânte.
3 Şi va înceta de la Efraim fortereţa,
Şi regatul de la Damasc; şi restul Sirieĭ
Va fi ca gloria fiilor luĭ Israel, Dice Iehova *Dumnedeul* oştirilor.
4 Şi în diua aceea se va întêmpla, *câ* gloria luĭ Iacob se va micşora,
Şi grăsimea trupuluĭ luĭ se va usca.
5 Şi va fi ca cum seceretorul culege grîul,
Şi seceră spicele cu braçiul seŭ;
Şi va fi ca cel ce adună spice în valea Refaim.
6 Ânse vor remâne în ea strugurĭ remaşĭ ca la scuturatul olivuluĭ,

Doue *séŭ* treĭ simburĭ pre vîrful celuĭ maĭ 'nalt ram,
Patru *séŭ* cincĭ pre cele maĭ fructifere ale luĭ crengĭ,
Ḑice Iehova Dumneḑeul luĭ Israel.
În ḑioa aceea omul va privi câtră Făcătorul seŭ, 7
Şi ochiĭ luĭ se vor uĭta spre Sântul luĭ Israel.
Şi nu va privi cătră altarele, lucrul mânilor sale, 8
Nicĭ nu se va uita la *aceea* ce aŭ făcut degetele luĭ,
Nicĭ la dumbravele nicĭ la imaginele sórelui.
În ḑioa aceea cetăţile cele întârite ale luĭ vor fi ca pădurea singuratică, 9
Şi vîrful de munte, Pre care 'l-aŭ lăsat d'înaintea fiilor luĭ Israel;
Şi va fi desolare.
Pentru câ aĭ uitat pre Dumneḑeul mântuireĭ tale, 10
Şi nu'ţĭ aĭ adus aminte de stînca putereĭ tale,
De aceea poţĭ plânta plante plăcute,
Şi poţĭ semina vlăstare streine:
Ḑioa poţĭ face se créscă planta ta, 11
Şi demănéţa poţĭ face seminţa ta se 'nfloréscă;
Ânse secerişul se va perde în ḑioa durereĭ Şi a desperatuluĭ pas.
Vaĭ de vuetul multor popul̆ĭ, Ca vuetul mărilor vuesc; 12
Şi de vîlva naţiunilor, Ca vîlva multor ape vîlvăiŭ.
Naţiunile fac vîlvă ca vîlva multor ape; 13
Ânse *Dumneḑeŭ* le va dojeni şi vor fugi departe,
Şi vor fi gonite ca pléva munţilor înaintea vêntuluĭ,
Şi ca pulberea de vêrtej înaintea furtuneĭ.
Câtră sérâ, şi éca! turburare, *Şi* maĭ 'nainte de auroră nu *esistă*. 14
Asta *este* partea spoliatorilor noştri, Şi sorţul răpitorilor noştri.

CAPUL XVIII.

Visiune asupra populu'uĭ de dincolo de Etiopia.

Ah *ţie*! pămênt cu umbră îndoită, 1
Cel de preste rîurile Etiopieĭ:
Cel ce trămite solĭ prin mare, Şi în vase de papură pre ape! 2
Mergeţĭ, nunţĭ iuţĭ, la popului cel nalt crescut şi strălucitoriŭ,
La un popul teribil de la început şi maĭ 'nainte,
Popul de mare putere şi călcare, Pămêntul căruia 'l străbat fluviĭ.
Toţĭ locuitoriĭ lumeĭ, şi ceĭ ce se află asupra pămêntuluĭ, 3
Când se înalţă stendard asupra munţilor, vedeţĭ;
Când se suflă în trâmbiţă, ascultaţĭ.
Câcĭ aşia aŭ ḑis Iehova câtră mine: „Mĕ voiŭ uita liniscit 4
„Spre locuinţa mea, Ca arşiţă strălucită pre iérbă verde,
„Ca nuor de rouă în arşiţa secerişuluĭ.
Câcĭ maĭ 'naintea secerişuluĭ, când înflorirea cade, 5
Şi flórea devine strugure, Atuncĭ taiă ramurile cu cusórele,
Şi viţele le depărtéză *şi* le taiă.

6 Se vor lăsa împreună pentru păsările râpitóre ale munţilor,
Şi pentru férele pămêntuluĭ;
Şi păsàrile răpitóre vor vera asupra lor,
Şi tóte férele pămêntuluĭ vor ierna asupra lor.
7 În acel timp se va aduce dar luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
De la popului cel nalt crescut şi strălucit,
Şi de la popului cel teribil de la început şi maĭ 'nainte;
Naţiune de mare putere şi călcare,
Pămêntul căruia 'l strĕbat fluviĭ,
Pre locul numeluĭ luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, muntele Zion.

CAPUL XIX.

Confusiunea Egiptenilor şi convertirea lor. Alianţa Egiptuluĭ, Assirieĭ şi a luĭ Israel.

Visiune contra Egiptuluĭ.

1 Écă! Iehova călăresce pre un nuor uşor,
Şi va supraveni la Egipt:
Şi idoliĭ Egiptuluĭ se vor clăti dinaintea façieĭ luĭ,
Şi ânima Egiptuluĭ se va topi în mijlocul luĭ.
2 Şi voiŭ escita pre Egipteni în contra Egiptenilor,
Şi vor face resbel unul contra altuia,
Şi fiă-carele în contra aprópeluĭ seŭ; Cetatea contra cetaţeĭ,
Regatul contra regatuluĭ.
3 Şi va lipsi spiritul Egiptuluĭ în mijlocul luĭ;
Şi voiŭ resturna consiliul luĭ.
Atuncĭ pot eĭ consulta pre idolĭ, şi pre farmecătorĭ,
Şi pre necromanţĭ şi pre magĭ.
4 Şi voiŭ trăda pre Egiptenĭ în mână unuĭ domn crud;
Şi un rege aspru 'ĭ va domni, Ḑice Iehova Domnul oştirilor.
5 Şi apele vor seca din mârĭ, Şi rîul va peri şi se va usca.
6 Şi fluviĭ vor seca; Rîurile Mazoruluĭ se vor deşerta şi se vor usca,
Trestia şi papura se vor veteji.
7 Liveḑile de lângă fluviŭ, lângă gura fluviuluĭ,
Şi tótă seminătura de *lângă* fluviŭ
Se va usca, se va spulbera, şi nu *va* maĭ *fi*.
8 Şi pescariĭ vor lamenta, Şi toţĭ ceĭ ce aruncă cu undiţa în fluviŭ
Şi ceĭ ce întind mreje asupra apelor vor lăngeḑi. [vor jăli,
9 Şi ceĭ ce lucréză la inul pestriţiŭ,
Şi ceĭ ce împletesc lése, vor fi spre ruşine.
10 Şi stîlpiĭ ţerreĭ se vor sdrobi,
Şi toţĭ ceĭ ce lucréză pentru plată *vor fi* cu ânimă întristată.
11 Într' adevêr principiĭ Zoanuluĭ *sunt* neroḑĭ,
Consiliul înţelepţilor consiliatorĭ aĭ luĭ Faraon aŭ devenit tâmp:
Cum ḑiceţĭ *fiă-carele* către Faraon: „Eŭ *sum* fiiul înţelepţilor,
„Fiiŭ de regĭ anticĭ?"

Unde *sunt* dară înţelepţiĭ têĭ? Şi anunţiă'ţĭ acum ţie, dacă sciŭ, 12
Ce aŭ otărît Iehova *Dumneḑeul* oştirilor în contra Egiptuluĭ.
Principiĭ Zoanuluĭ s'aŭ neroḑit, Principiĭ Nofuluĭ s'aŭ rĕtăcit; 13
Aŭ rĕtăcit Egiptul principiĭ stirpelor luĭ.
Iehova aŭ turnat în mijlocul luĭ un spirit de turburare, 14
Şi aŭ retăcit Egiptul în tóte faptele luĭ,
Cum retăceşce îmbĕtatul în vĕrsătura sa.
Şi nu va arĕta Egiptul nicĭ o faptă, 15
Pre care s'o pótă face capul séŭ códa, ramura séŭ papura.
În ḑioa aceea Egiptenii vor fi ca *nişte* muerĭ, 16
Şi se vor înspăimînta şi se vor teme
De mişcarea mâneĭ luĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor,
Pre care o mişcă asupra lor.
Şi pămêntul luĭ Iuda va fi terórе pentru Egiptenĭ; 17
Fiă carele ce'şĭ aduce a minte de el se va înfricoşa,
Pentru consiliul luĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor,
Ce 'l-aŭ otărît contra lor.
În ḑioa aceea cincĭ cetăţĭ vor fi în pămêntul Egiptuluĭ, 18
Vorbind limba Canaanuluĭ, Şi jurând pre Iehova *Dumneḑeul*
Una se va numi: Cetatea destrucţiuneĭ. [oştirilor;
În ḑioa aceea va fi altariŭ luĭ Iehova În mijlocul pămêntuluĭ Egiptuluĭ, 19
Şi o columnă lângă confiniele luĭ la Iehova:
Şi va fi pentru semn şi mărturiă 20
La Iehova *Dumneḑeul* oştirilor în pămêntul Egiptuluĭ:
Câ când aŭ strigat câtră Iehova din causa apĕsătorilor,
Li aŭ trămis un mântuitor mare, Şi i-aŭ mântuit pre eĭ.
Şi se va cunóşce Iehova la Egiptenĭ; 21
Şi Egiptenii vor cunóşce pre Iehova în ḑioa aceea,
Şi'*l* vor servi *cu* sacrificiŭ şi oblaţiune,
Şi vor vota vot luĭ Iehova, Şi'*l* vor împlini.
Şi va lovi Iehova pre Egiptul; va lovi, şi va mântui; 22
Şi se vor întorna la Iehova,
Şi se va *arĕta* lor împăcat de dênşiĭ, şi el 'ĭ va vindeca.
În ḑioa aceea va fi cale mare de la Egipt spre Assiria; 23
Şi Assirienii vor veni la Egipt, Şi Egiptenii la Assiria;
Şi Egiptenii vor servi cu Assirienii.
În ḑioa aceea Israel va fi al treilea 24
Cu Egipt şi cu Assiria, O bine-cuvêntare pre pămênt:
Pre carĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor 'ĭ aŭ bine-cuvêntat, ḑicĕnd: 25
Fiă bine-cuvêntat Egiptul, popolul meŭ,
Şi Assiria, lucrul mânelor mele, Şi Israel, moştenirea mea.

CAPUL XX.

Simbolul predicĕtoriŭ de captivitatea Egiptuluĭ şi a Etiopieĭ.

1 În anul când aŭ venit Tartan în Aşdod, (când 'l-aŭ trămis
Sargon regele Assirieĭ), şi s'aŭ luptat contra luĭ Aşdod şi
2 'l-aŭ luat; Tot în acel timp aŭ vorbit Iehova prin Isaia, fiiul
luĭ Amoz, dicênd: „Du-te şi deslégă sacul de la cópsa ta, şi scó-
„te'ţĭ încălçiămêntul têŭ de la piciórele tale.“ Şi aŭ făcut aşia, âm-
3 blând gol şi neîncălçiat. Şi aŭ dis Iehova: „Precum servul meŭ,
„Isaia, âmblă gol şi neîncălçiat *pentru* semn şi simbol de treĭ anĭ
4 „contra Egiptuluĭ şi contra Etiopieĭ; Aşia regele Assirieĭ va du-
ce pre Egiptenií captivĭ şi pre Etiopienií prisonierĭ, tinerĭ şi bătrânĭ,
golĭ şi neîncălçiaţĭ, chiar şi şedutul *lor* gol, spre ruşinea Egiptu-
5 luĭ. Şi se vor înspăimânta, şi se vor ruşina *locuitoriĭ din Aşdod*
6 pentru Etiopia încrederea lor, şi pentru Egiptul fala lor. Şi locui-
toriĭ acesteĭ ţerrĭ vor dice în dioa aceea: Éca! ast fel *este* încre-
derea nóstră, la care am fugit spre ajutoriŭ, ca se ne eliberăm
de regele Assirieĭ; şi cum vom pute scăpa!

CAPUL XXI.

Predicere contra Babilonuluĭ, Duma şi a Arabieĭ.

Visiune contra deşertuluĭ Mâreĭ.

1 Precum furtunele vijăiŭ la médiă-di,
Aşia vine de la deşert, de la pămênt teribil.
2 Teribilă visiune mi s'aŭ anunţiat;
Prĕdătorul prédă şi spoliatorul spoliézá;
„Urcă-te, Elam, asediézá, Media; Fac se înceteze tóte suspinurile lor“
3 Pentru acésta cópsa mea este plină de chin;
Durerĭ m'aŭ cuprins ca durerile femeeĭ de facere:
Me încovăézá, încăt nu pot audi; Me turbur, încât nu pot vede.
4 Ânima mea bate tare, Gróza me spăimântă,
Nóptea bucurieĭ mele mi s'aŭ preschimbat în frică.
5 Eĭ prepară masa; pun acoperemintе, mănăncă şi beŭ;
„Sculaţi-ve, principĭ! ungeţĭ scuturile,“
6 Câcĭ Domnul aŭ dis aşia câtră mine:
„Du-te, pune veghia, Ceea ce vede se anunţe.“
7 Şi aŭ vĕdut cete, caĭ căte doĭ, Cete de asinĭ, *şi* cete de câmile;
8 Şi asculta cu luare a minte, cu multă luare a minte,
Şi aŭ strigat *ca* un leŭ: „Dómne al meŭ! de veghiă staŭ mereŭ dioa,
„Şi la veghiarea mea me aflu în tóte nopţile;
9 „Şi éca! vin aci doue cete de bărbaţĭ, caĭ căte doĭ,
Şi aŭ început şi aŭ dis: „Aŭ cădut, aŭ cădut Babilonul!
„Şi tóte imaginele sculpate ale deilor luĭ s'aŭ sfărămat la pămênt.“

O tu popule al meŭ strivit, şi fiŭ al ariei mele, 10
Ceea ce am audit de la Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel,
Aceea vi am făcut cunoscut voue.
Visiune contra luĭ Duma.
Câtră mine se strigă de la Seir: „Pădilor, căt *este* în nópte? 11
Pădilor, căt *este* în nópte?“
Păditorul dise: „Demănéţa vine, dară şi nóptea, 12
„Dacă voiţĭ se întrebaţĭ, întrebaţĭ; Veniţĭ érăşĭ.“
Visiunea contra Arabieĭ.
În pădurea Arabieĭ noptaţĭ, Voĭ caravane ale Dedaneilor. 13
Aduceţĭ apă în întimpinarea celuĭ setos, 14
Locuitorĭ aĭ pământuluĭ Teman,
Preîntimpinaţĭ cu pânĭ pre fugariul.
Câcĭ fug de sabiă, De sabia scósă, 15
Şi de arcul cel întins, Şi de greutatea resbeluluĭ.
Câcĭ aşia aŭ grâit Domnul câtră mine: 16
În timpul unuĭ an, precum sunt aniĭ unuĭ năimit,
Va peri tótă gloria Kedareĭ;
Şi restul numeruluĭ celor putericĭ săgetătorĭ din fiiĭ Kedareĭ se vor 17
Câcĭ Iehova, Dumnedeul luĭ Israel, o aŭ grăit. [împuçina;

CAPUL XXII.

Asediarea Ierusalimuluĭ, căderea Şebneĭ, chiamarea luĭ Eliakim.

Visiunea contra Văeĭ Visiuneĭ.

Ce'ţĭ este dară, 1
Ca intregul têŭ popul se suie pre invelitorĭ?
Tu cea plină de vuet, Oraşul tumultuluĭ, cetatea alarmătoriă; 2
Ucişiĭ têĭ nu *s'aŭ* ucis prin sabie, Nicĭ n'aŭ murit în bătae.
Toţĭ maĭ mariĭ têĭ aŭ fugit împreună; 3
Fugind de arc fură prinşĭ;
Toţĭ ceĭ ce se aflară în tine fură prinşĭ împreună,
De departe fugind.
De aceea am dis: Întórceţi-ve privirea de la mine; voiŭ plânge amar; 4
Nu ve munciţĭ se me consolaţĭ pentru prĕdarea fiiceĭ poporuluĭ meŭ.
Pentru câ *este* dioa de turburare, şi de strivire şi de uimire 5
În valea visiuneĭ, de la Iehova, Dumnedeul oştirilor;
Dioa surpăreĭ didurilor, Şi a strigăreĭ, *care ajunge* la munţĭ.
Şi Elam portă tolba 6
Cu cete de bărbaţĭ *şi* de călăreţĭ, Şi Kir descopere scutul.
Şi se întêmplă *că* văile tale cele alese se împlu de care, 7
Şi călăreţiĭ se pun la pórtă.
Şi aŭ desvălit acoperemêntul *din ochiĭ* luĭ Iuda: 8
Şi te-aĭ uĭtat în dioa aceea la armele din casa pădureĭ;

9 Şi aţĭ vĕḑut câ spărturile cetăţeĭ luĭ David sûnt multe,
Şi aţĭ adunat apele laculuĭ de jos,
10 Şi aţĭ numerat casele Ierusalimuluĭ,
Şi aţĭ stricatŭ casele ca se întărițĭ ḑidul.
11 Şi aţĭ făcut între doue ḑidurĭ grópa pentru apa vechiuluĭ lac;
Dară nu v'aţĭ uĭtat sus câtră Făcĕtorul acestora,
Nicĭ nu v'aţĭ uĭtat câtră cel ce din vechime aŭ pregătit acestea.
12 Şi în ḑioa acea Iehova Domnul oştirilor, *v*'aŭ chiămat
La plânsŭ şi la jale, Şi la pleşuviă, şi la cingătóre de sac:
13 Dară éca! bucuria şi veselia, Înjunghiarea boilor şi tăiarea oilor,
Măncarea cârneĭ şi berea vinuluĭ: „Se măncăm şi se bem,
„Câcĭ mâne vom muri."
14 Şi s'aŭ descoperit urechilor mele prin Iehova *Dumneḑeul* oştirilor:
Într'adevĕr astă inicitate nu vi se va ierta pănă când veţĭ muri,
Ḑice Iehova Domnul oştirilor.
15 Aşia ḑice Iehova Domnul oştirilor,
Du-te, întră la acest tesaurier,
La Şebna carele *este* preste casă, *şi ḑi*:
16 Ce aĭ aci? şi pre cine aĭ aci? Câ 'ţĭ aĭ săpat mormênt aci,
Săpând mormêntul seŭ întru înălţime,
Şi scobind în pétră locuinţa sa.
17 Éca! Iehova te va arunca într'o aruncare, o omule, Apucându-te tare;
18 Te va învĕrti într' un ghem,
Şi *te va asvĕrli* ca pre o sferă într'o ţérră largă; Acolo veĭ muri,
Şi acolo *vor fi* carele tale frumóse,
O tu, ruşinea caseĭ Domnuluĭ têŭ.
19 Şi te voiŭ alunga din starea ta, Şi te va răpi din posiţiunea ta.
20 Şi se va întêmpla în ḑioa aceea
Câ voiŭ chiama pre servul meŭ Eliakim, pre fiiul luĭ Hilchia;
21 Şi 'l voiŭ îmbrăca cu vestmêntul têŭ,
Şi 'l voiŭ încinge cu cingătórea ta, Şi domnia ta voiŭ da-o în mâna luĭ;
Şi va fi părinte locuitorilor Ierusalimuluĭ, Şi caseĭ luĭ Iuda.
22 Şi voiŭ pune pre umerul luĭ chieea caseĭ luĭ David;
Şi va deschide, şi nimene va închide;
Şi va închide şi nimene va deschide.
23 Şi'l voiŭ întări *ca* un cuiŭ pre loc secur,
Şi va fi un tron al glorieĭ la casa părinteluĭ luĭ.
24 Şi pre dênsul vor spânḑura tótă gloriea caseĭ părinteluĭ luĭ,
Pre copiĭ şi nepoţĭ;
Tóte vasele cele micĭ, de la vasele cupelor pănă la tóte vasele
25 În ḑioa acea, ḑice Iehova *Dumneḑeul* oştirilor, [butelielor.
Cuiul întărit pre locul secur se va departa,
Şi se va tăia şi va căde, Şi sarcina de-a-supra luĭ va peri:
Câcĭ Iehova aŭ grâit.

CAPUL XXIII.

Căderea și reedificarea Tirului.

Visiunea despre Tir.

Urlați, corăbiile Tarșișuluĭ! Câcĭ s'aŭ destrus, 1
Încât nu maĭ este nicĭ casă nicĭ întrare;
Din pămêntul Chitteilor se descopere lor *acésta.*
Amuțițĭ, locuitorĭ aĭ țermuluĭ, 2
Tu pre care o împlură mercatoriĭ Zidonuluĭ, carĭ trec de asupra mâreĭ,
Al câruia venit *era* sеminţa luĭ Sihor, secerișul fluviuluĭ, *adus* prin 3
Încât se făcu mercatul națiunelor. [multe ape;
Rușinédă-te, Zidone; câcĭ marea a vorbit, Fortărețea mâreĭ, dicĕnd, 4
„Nu sum în durerĭ de facere, nicĭ nu nasc,"
„Nicĭ nu nutrescŭ tinerĭ, *nicĭ nu* cresc virgine."
Când *va veni* vestea la Egipt, 5
Adecă vestea despre Tir, se vor cutremura.
Treceţĭ la Tarșiș! Urlați, locuitorĭ aĭ țermuluĭ! 6
Acésta *este* tumultuósa vóstră *cetate,* 7
Originea căreia *este* din dile vechi!
Piciórele eĭ acum o duc spre a locui în departare.
Cine aŭ otărît acésta în contra Tiruluĭ? Care imparte cunune, 8
Mercatoriĭ căruia *eraŭ* principĭ,
Negoțiatoriĭ căruia *eraŭ* ceĭ maĭ onorabilĭ aĭ pămêntuluĭ.
Iehova Dumnedeul oștirilor aŭ otărît acésta, 9
De a rușina mândria verĭ căreĭ glorie,
De a înjosi pre verĭ carĭ onorabilĭ aĭ pămêntuluĭ.
Străbate țérra ta ca un fluviŭ, fiica Tarșișuluĭ, 10
Nu trebue se te maĭ încingĭ.
Aŭ întins mâna sa asupra mâreĭ, Aŭ clâtit regate; 11
Iehova aŭ dat ordin contra *cetățeĭ* mercatóre,
Ca se se destrugă fortărețele eĭ.
Și aŭ dis: „Nu te veĭ maĭ bucura, Virgină necinstită, fiica Zidonuluĭ;" 12
Scólă-te, trecĭ la Chitteĭ; Nicĭ acolo nu veĭ avea repaus.
Éca pămêntul Chaldeilor! Populul acesta nu era nimic; 13
Assiriénul 'l aŭ întemeiat pentru ceĭ ce locuesc deșertul;
Rădică turnurile luĭ, Înălță palaturile luĭ;
Totușĭ s'aŭ redus în ruine.
Urlați, corăbiile Tarșișuluĭ; Pentru câ destrus este fortărеța vóstră. 14
Și se va întêmpla în dioa aceea, 15
Câ Tirul va remâne în uĭtare șépte decĭ de anĭ, În dilele unuĭ rege;
La finele celor șépte decĭ de anĭ se va cânta de Tir precum se cânta de
„Ia o citară, ămblă prin cetate, Meretrice uĭtată, [o meretrice: 16
„Jócă bine, cântă multe cânturĭ,
„Pentru ca se'șĭ aducă aminte de tine."

17 Şi se va întêmpla la finele de şépte ḑecĭ de anĭ,
Iehova 'şĭ va aminti de Tir, Şi dênsul se va înturna la plata luĭ,
Şi va fornica cu tóte regatele lumeĭ pre pămênt.
18 Anse căştigul luĭ şi plata luĭ se vor consecra luĭ Iehova;
Nu se va conserva şi nu se va depune;
Ci căştigul luĭ va fi pentru ceĭ ce locuesc înaintea luĭ Iehova,
Ca se mănânce spre săturare, şi se aĭbă vestminte durabile.

CAPUL XXIV.

Pustierea ţerreĭ Iudeeĭ.

1 Éca! Iehova deşértă ţérra şi o pustiézā,
Şi o restórnă, şi risipesce pre locuitoriĭ eĭ.
2 Şi se va întêmpla, ca poporuluĭ, aşia şi preotuluĭ;
Ca şi servuluĭ, aşia şi domnuluĭ luĭ;
Ca şi serveĭ, aşia şi dómneĭ eĭ;
Ca şi cumpĕrătoruluĭ, aşia şi vĕnḑĕtoruluĭ;
Ca împrumutătoruluĭ, aşia şi împrumutatuluĭ;
Ca creditoruluĭ, aşia şi debitoruluĭ seŭ.
3 Se deşerte ţérra şi se prede,
Căcĭ Iehova aŭ vorbit cuvêntul acesta.
4 Ţérra jelesce *şi* se veştejesce; Lumea lăngeḑesce *şi* se vestejesce;
Ceĭ maĭ marĭ aĭ poporuluĭ ţerreĭ lăngeḑesc.
5 Şi ţérra s'aŭ păngărit sub locuitoriĭ seĭ;
Pentru câ aŭ călcat legile, aŭ schimbat ordonanţa,
Aŭ rupt eterna alianţă.
6 Pentru acésta blăstemul aŭ consumat ţérra,
Şi locuitoriĭ din ea se pocáesc;
Pentru acésta locuitoriĭ ţerreĭ s'aŭ arsŭ,
Şi puçinĭ ómenĭ aŭ remas.
7 Mostul jelesce, Via lăngeḑesce, Toţĭ ceĭ cu ânima voiósă suspină.
8 Desfătarea timbanelor aŭ încetat,
Vuetul celorce se veselesc se sfărşeşce, Încetéză desfătarea citareĭ.
9 Nu beŭ vin cu cânturĭ; Beutura cea îmbĕtătóre este amară la ceĭ [ce o beŭ.
10 Cetatea turburăreĭ este sfărămată;
Tóte casele sunt închise încât nu întră nimenĭ.
11 Ţipăt *este* în cetatea pentru vin;
Tótă veselia aŭ trecut, bucuria ţerreĭ aŭ fugit.
12 Desolaţiune aŭ remas în cetate, Şi pórta s'aŭ făcut în ruine.
13 Ânse aşia se va face în mijlocul ţerreĭ între seminţiile,
Ca la scuturatul olivuluĭ,
Ca la strugurile remase după ce se finesce culesul.
14 Acestia vor înălţa vocea lor, vor cânta,
Pentru majestatea luĭ Iehova vor jubila din mare.
15 Pentru acésta glorificaţĭ pre Iehova la resărit,
Numele luĭ Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, în insulele mâreĭ.

Din marginea pămêntuluĭ audirăm cântărĭ: „Gloriă Dreptuluĭ." 16
Dară eŭ am ɖis: „Lăngeɖesc, lăngeɖesc, vaĭ mie!
Prĕdătoriĭ prédă, Da, prĕdătoriĭ prédă fórte.
Frică şi grópă şi cursă, *Este* asupra ta, locuitorule al ţerreĭ. 17
Şi se va întêmpla, *Că* cel ce fuge de sunetul friceĭ va căde în grópă; 18
Şi cel ce se suie din mijlocul grópeĭ Se va prinde în cursă;
Câcĭ ferestrele de sus sunt deschise,
Şi temeliile pămêntuluĭ se clătesc.
Pămêntul s'aŭ sfărămat de tot, Pămêntul întreg s'aŭ disolvat, 19
Pămêntul s'aŭ cutremurat.
Pămêntul se clătesce aci şi colo, ca cel îmbĕtat, 20
Şi se mişca ca un pat spănɖurat; Şi nelegiuirea luĭ este grea preste el;
Şi cade, şi nu se maĭ scólă.
Şi se va întêmpla în ɖioa aceea, 21
Iehova va pedepsi oştirea celor înalţĭ întru înălţime,
Şi regiĭ pămêntuluĭ pre pămênt;
Şi se vor aduna, *Precum* se adună captiviĭ în carcere, 22
Şi se vor închide în închisóre, Şi după multe ɖile vor fi pedepsiţĭ.
Atuncĭ luna se va confunda, şi sórele se va ruşina, 23
Câcĭ Iehova, *Dumneɖeul* oştirilor, va regi pre muntele Zion,
Şi în Ierusalim, şi înaintea bătrănilor seĭ în gloriă.

CAPUL XXV.

Mulţumire pentru judicăţile şi bine-facerile luĭ Dumneɖeŭ.

Iehova, tu *eştĭ* Dumneɖeul meŭ; Te înalţ, laud numele tĕŭ; 1
Pentru câ aĭ făcut admirabile;
Consiliile din vechime, fidelitate *şi* adevĕr.
Câcĭ dintr'o cetate tu aĭ făcut o grămadă de petre; 2
Dintr'o cetate fortificată ruină;
Palatele măndrilor, aşia încăt se nu fiă cetate;
Nicĭ o-dată nu se vor reedifica.
Pentru acésta putericul popul te va glorifica, 3
Cetatea naţiunilor teribilĭ se va teme de tine.
Câcĭ aŭ fost fortăreţe la seracĭ, 4
Putere la cel neavut în strimtorarea luĭ,
Refugiŭ contra tempestăţeĭ, umbră contra arşiţeĭ;
Câcĭ suflarea mănieĭ tiranilor *era* ca tempestate *contra* muruluĭ.
Ca arşiţa pre loc uscat, Înjosişĭ vîlva mândrilor, 5
Ca arşiţa prin umbra noruluĭ, Aşia triumful tiranilor se umili.
Şi Iehova *Dumneɖeul* oştirilor va face cu toţĭ populiĭ depre acest 6
Ospeţele de grăsimĭ, ospeţe de vinurĭ în culesul lor, [munte
De grăsimĭ pline de mĕduvă, de vinurĭ în culesul lor fórte limpeɖite.
Şi în muntele acesta va depărta 7

Acoperemêntul, care acopore toţĭ populiĭ,
Şi vălul care învĕlesce tóte naţiunele.
8 Va înghiţi mórtea în etern;
Şi Iehova Domnul va sterge lacrimile de pre tóte façiele;
Şi va depărta oprobriul poporuluĭ seŭ de peste tot pămêntul;
Căcĭ Iehova aŭ vorbit.
9 Şi în ḑioa aceea vor ḑice: „Éca! acesta *este* Dumneḑeul nostru;
„'L aşteptăm, ca se ne mântue; Acesta *este* Iehova;
„'L aşteptăm; ne vom bucura şi ne vom desfăta în mântuirea luĭ."
10 Căcĭ, în muntele acesta mâna luĭ Iehova va repau. a,
Şi Moab se va călca sub dênsul,
Precum se calcă paiele pentru balegătoriul.
11 Şi va întinde mânile sale în mijlocul luĭ,
Ca cel ce înnótă întinde *mănĭle sale* ca se înnóte;
Şi va umili mândria luĭ Dinpreună cu învĕrtirile mânilor luĭ.
12 Şi înaltele tăriĭ ale murilor teĭ va pleca,
Va înjosi, va pune la pămênt, la ţĕrrănă.

CAPUL XXVI.

Cântare de laudă.

1 În ḑioa aceea cântul acesta se va cânta în pămêntul luĭ Iuda:
„Avem o cetate tare;
„Mântuire pune *Dumneḑeŭ ca* murĭ şi val.
2 „Deschideţĭ porţile, Si va întra dreptul popul, care păḑesce fidelitatea.
3 „Veĭ păḑi spiritul în deplină pace, Reḑimându-se *pre tine*,
„Pentru că se încrede în tine.
4 „Încredeţi-ve în Iehova pururea,
„Căcĭ în Iah Iehova *este* o putere eternă.
5 „Căcĭ plécă pre ceĭ ce locuesc întru înâlţime;
„Înjosesce înalta cetate, O înjosesce până la pămênt;
„O pune la ţĕrrănă.
6 „Piciorul o calcă, Piciórele săraculuĭ, paşiĭ celor neavuţĭ.
7 „Calea dreptuluĭ *este* netedă;
„Calea dreptuluĭ tu o neteḑescĭ.
8 „Chiar în calea judicăţilor tale, Iehova, te aşteptarăm;
„Dorinţa sufletuluĭ *nostru era* în numele têŭ, şi în aducerea amin-
9 „Cu sufletul meŭ te am dorit nóptea; [te de tine.
„Da, cu spiritul meŭ în năuntrul meŭ te am căutat;
„Căcĭ când judicăţile tale *sûnt* pre pămênt,
„Locuitoriĭ lumeĭ învéţă dreptate.
10 „Dacă miluesce nelegiuitul, *Totuşĭ* nu învéţă dreptate;
„În ţérra integrităţeĭ face nedreptate,
„Şi nu vede majestatea luĭ Iehova.
11 „Mâna ta, Iehova, se înalţă, *dară* acestia nu vĕd;

„Vor vede *ânse* zelul *têŭ* pentru populul *têŭ*,
„Focul mâniei ce consumă pre inimicii têĭ, şi se vor ruşina.
„Iehova, pace ni daĭ nouĕ; 12
„Câcĭ tu aĭ făcut tóte lucrurile nóstre pentru noĭ.
„Iehova, Dumneḑeul nostru, *alţĭ* Domnĭ afară de tine aŭ domnit a- 13
„*Acum ânse* numaĭ pre tine singur [supra nóstră;
„*Şi* numele têŭ vom lăuda.
„Eĭ *sunt* morţĭ, nu vor reînvia; *Sunt* umbră, nu se vor scula; 14
„Câcĭ tu 'ĭ aĭ pedepsit şi 'ĭ aĭ estirpit pre eĭ;
„Şi aĭ prepădit tótă memoriea lor.
„Aĭ înmulţit populul, Iehova, Aĭ înmulţit populul, te aĭ glorificat; 15
„Aĭ lărgit tóte marginile ţerreĭ.
„Iehova, în strimtorarea te căutară pre tine, 16
„Revĕrsară o rugăciune, *când* pedépsa ta *era* asupra lor.
„Ca o îngrecată, *Când* apropiă de facere, 17
„Este în durere de facere *Şi* ţipă de durerile sale,
„Aşia eram noĭ înaintea ta, Iehova.
„Eram îngrecaţĭ, aveam durere de facere; 18
„*Dară* cum am născut, era vênt:
„Nicĭ o scăpare nu am făcut pre pămênt;
„Nicĭ nu căḑură locuitoriĭ lumeĭ.
„Morţiĭ têĭ vor trăi, Morţiĭ meĭ corpi se vor scula. 19
„Sculaţĭ-ve şi cântaţĭ, voĭ locuitorĭ aĭ pulbereĭ;
„Câcĭ roua ta *este ca* roua erburilor,
„Şi pămêntul va arunca afară pre morţĭ."
Vină, populul meŭ, întră în camerile tale, 20
Şi închide uşile tale în dosul têŭ;
Ascunde-te pentru puţin timpŭ, pănă se trécă mânia.
Câcĭ, éca! Iehova ese din locul seŭ, 21
Ca se pedepséscă pre locuitoriĭ pămêntuluĭ pentru inicitatea lor,
Şi pămêntul va descoperi săngiurile luĭ,
Şi nu va maĭ acoperi pre ucişiĭ luĭ.

CAPUL XXVII.

Îngrijirea luĭ Dumneḑeŭ pentru via luĭ. Mustrările luĭ se deosebesc de judicăţile luĭ.

În ḑioa aceea va pedepsi Iehova prin sabia sa cea grea şi mare 1
Pre Leviatan, pre şerpele cel răpede, [şi tare
Da, pre Leviatan, pre şerpele cel ănelat;
Şi va ucide pre crocodilul cel din mare.
În ḑioa aceea cântaţĭ despre viia plăcută: 2
„Eŭ, Iehova sum păḑitorul eĭ; „În tot momentul o adâp; 3
„Ca se nu o vatâme *nimenĭ*, „Nóptea şi ḑioa o custoḑiez.
„Urgiă nu *maĭ* este în mine; 4

„Cine ar pune contra mea spinĭ *şi* carḑĭ la luptă?
„M'aşĭ răpeḑi asupra lor, le aşĭ arde împreună;
5 „Séŭ se se apuce de puterea mea, „*Ca* se facă pace cu mine;
„*Şi* va face cu mine pace.
6 În timpurile viitóre Iacob va rădăcina;
Israel va înflori şi va face vlăstarĭ, Şi va împle façia lumeĭ de fructe.
7 'L aŭ lovit óre pre el, cum aŭ lovit pre ceĭ ce 'l lovirá pre dênsul?
Séŭ fu ucis după uciderea celor ucişĭ de dênsul?
8 Cu turburare 'ĭ pedepsescĭ pre când 'ĭ depărtezĭ;
'*Ĭ* răpesce prin asprul seŭ vênt în ḑioa vêntuluĭ resăritén.
9 Decĭ cu acésta se va împăca inicitatea luĭ Iacob;
Şi acésta *este* tot fruptul depărtăreĭ pecatuluĭ luĭ:
Că sfarămă tóte petrele altariuluĭ ca petrele de var,
Şi câ dumbravele şi imaginele sóreluĭ nu se maĭ rădică.
10 Câcĭ cetatea cea întărită *este* singuratică,
Locuinţa se părăsesce, şi se lasă ca un deşert;
Acolo se pasce viţelul, şi acolo repauséḑă,
Şi mâncă ramurile eĭ.
11 Când ramurile eĭ sûnt uscate, se rup;
Muĭerile vin *şi* le aprind;
În adevêr acesta *este* popul fără minte;
Decĭ Făcĕtorul luĭ nu se îndură de dênsul,
Şi Creatorul luĭ nu'l miluesce.
12 Şi se va întêmpla în ḑioa aceea, Iehova va scutura *nisce fructe*
De la canalul fluviuluĭ până la rîul Egiptuluĭ,
Şi voĭ ve veţĭ aduna căte unu, voĭ fiiĭ luĭ Israel.
13 Şi se va întêmpla în ḑioa aceea se va sufla în mare trompetă,
Şi vor veni ceĭ peritorĭ în pămêntul Assirieĭ,
Şi ceĭ gonițĭ în pămêntul Egiptuluĭ,
Şi se vor închina înaintea luĭ Iehova pre muntele cel sânt în Ierusalim.

CAPUL XXVIII.

Mustrarea luĭ Israel pentru mândria, beţia şi deriderea luĭ. Îndemnare de a observa providenţia luĭ Dumneḑeŭ.

1 Vaĭ de cununa cea mândră a beţivilor luĭ Efraim,
A cărora glorióşă frumuseţă *este* o flóre veştejită;
Care *este* pre culmea vâieĭ mănóse a celor beţĭ de vin!
2 Éca! Iehova are pre unul tare şi puteric,
Care ca ploea de grindină, ca destructoră furtună,
Ca curgerĭ de puterice ape denundânde,
O va surpa la pămênt prin mâna *sa*.
3 Cununa cea mândră a beţivilor luĭ Efraim Se va călca cu picióre.
4 Şi flórea cea vestejită glorióseĭ lor frumuseţe,
Care *este* pre culmele mănóse,

Va fi ca un frupt de timpuriŭ copt înaintea vereĭ;
Pre care în dată vĕḑêndu'l cineva, Abia fiind în mâna sa îl *şi* înghite.
În ḑioa aceea, Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, va fi cununa frumósă, 5
Şi diadema glorieĭ la remasul seŭ popul,
Şi spirit de judicată pentru cel ce şede la judicată, 6
Şi tăriă la ceĭ ce împing resbelul pănă la porţĭ.
Dară şi acestia se rĕtăcesc de vin, Şi se clatină de beutura îmbĕtătóră; 7
Preotul şi profetul se rĕtăcesc de beutura îmbĕtătóră,
Sunt stăpăniţĭ de vin, Se clatină de beutura îmbĕtătóră;
Se rĕtăcesc în visiune, Se poticnesc *în* judicată.
Câcĭ tóte mesele sunt pline de vĕrsătură *şi* necurăţenie, 8
Nicĭ un loc *este curat.*
Ḑic: „Pre cine va învеţa sciinţă? 9
„Şi pre cine va face se înţelégă înţelepciune?
„Óre pre înţercaţiĭ de lapte? „Pre departaţiĭ de la ţiţă?
„Câcĭ precept preste precept, precept preste precept, 10
„Liniă preste liniă, liniă preste liniă, Puçin aci, puçin acolo."
De aceea cu buze bălbăinde, şi cu limbă streină. 11
Va vorbi câtră acest popul.
La care ḑise: Acesta *este* repausul, daţĭ repaus celor osteniţĭ; 12
Şi acésta *este* recorirea; Dênşiĭ ânse nu voiră s'asculte.
De aceea cuvêntul luĭ Iehova va fi câtră eĭ: 13
Precept preste precept, precept preste precept;
Liniă preste liniă, liniă preste liniă, Puçin aci, puçin acolo;
Ca se âmble, şi cad pre la spate,
Şi se sfărăme şi se se încurce şi se se prinḑă.
Pentru acésta ascultaţĭ cuvêntul luĭ Iehova, ómenĭ batjocoritorĭ, 14
Carĭ cărmuiţĭ popului acesta care *este* în Ierusalim.
Pentru câ aţĭ ḑis: Noĭ încheiarăm alianţă cu mórtea, 15
Şi cu infernul făcurăm un pact;
Când biciul denundând va trece, nu va veni la noĭ;
Câcĭ făcurăm refugiul nostru minciună,
Şi sub minţire ne vom ascunde noĭ:
Pentru acésta aşia ḑice Iehova, Domnul: Éca! pun în Zion pétră, 16
Pétră cercată, preciósă *pétră* ungulariă, temeliă solidă;
Cel ce crede se nu se témă.
Şi voiŭ pune judicata în linia; Şi dreptatea în cumpănă; 17
Şi grindina va mătura refugiul minciuniĭ,
Şi apele vor denunda ascunḑĕtórea.
Şi alianţa vóstră *făcută* cu mórtea se va rumpe, 18
Şi pactul vostru cu infernul nu se va ţine;
Când biciul denundând va trece, Atuncĭ veţĭ fi striviţĭ de dênsul.
Îndată când va trece ve va răpi; 19
Căcĭ pre fiă-care deminéţă va trece, Ḑioa şi nóptea;
Şi numaĭ a auḑi vestea este teróre.

20 Câcĭ patul va fi pre scurt spre a se întinde;
Şi acoperemêntul pre strîmt spre a se înfăşura.
21 Câcĭ Iehova se va scula ca *în* muntele Perazim,
Se răpede ca *în* valea Ghibeon,
Spre a face lucrarea sa, lucrarea sa streină,
Şi se esecute fapta sa, fapta sa streină.
22 Şi acum nu batjocorițĭ, Ca se nu devie maĭ tarĭ legăturile vóstre;
Câcĭ eŭ am auḑit de Iehova, Domnul oştirilor,
O destrucțiune otărîtă peste tot pămêntul.
23 Luațĭ în urechiă şi auḑițĭ vocea mea;
Ascultațĭ şi auḑițĭ cuvêntul meŭ.
24 Arătorul ară el óre tótă ḑioa ca se semine,
Brasdéză şi grapéză el a sa țérină?
25 După ce neteḑi fația eĭ, Óre nu resipeşce măḑărichia, şi presară
Şi pune grâul în rândurĭ, [chimin;
Şi orḑul pre locul otărît, Şi alac pre la marginea eĭ?
26 Dumneḑeul luĭ 'l învéță se deosebéscă, 'L instruesce aşia.
27 Măḑărichia nu se trăeră prin trăerătóre,
Nicĭ róta caruluĭ nu se învĕrtesce asupra chiminuluĭ,
Ci cu bastonul se bate măḑărichia şi cu lemnul chiminul.
28 *Grâul* pâneĭ se măruntă; Dară nu'l trăeră tot de una,
Ci *'l* sfărămă *cu* róta caruluĭ seŭ, Dară nu'l măruntă *cu* caiĭ seĭ.
29 Şi acésta aŭ eşit de la Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
El este minunat în consiliŭ, Mare în fapte.

CAPUL XXIX.

Judicata luĭ Dumneḑeŭ asupra Ierusalimuluĭ. Promisiune pentru Israel după întórcerea sa.

1 Vaĭ de Ariel, de Ariel, De cetatea *în care* aŭ locuit David;
Adăogațĭ an peste an; Întórcă-se serbătorĭ.
2 Tot voiŭ strîmtora pre Ariel, Şi acolo va fi lamentațiune şi văitare:
Şi 'mĭ va fi ca Ariel (altariŭ de sacrificie).
3 Şi te voiŭ asedia pre tine jur împrejur,
Şi te voiŭ strîmtora cu un val,
Şi voiŭ rădica forterețe în contra ta.
4 Şi veĭ fi injosit, veĭ vorbi din pămênt,
Şi adânc din pămênt va veni vorbirea ta,
Şi vocea ta va fi din pămênt ca cea a necromantuluĭ,
Şi cuvêntarea ta va ciripi din țĕrână.
5 Dară ca pulbere mărunt va fi mulțimea inimicilor têĭ,
Şi mulțimea celor teribilĭ ca pléva spulberată;
Şi acésta se va face într'unŭ moment, de o dată.
6 Ea va fi pedepsită de câtră Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,

Cu tunet, şi cutremur şi vuet mare, Cu tempestate şi cu furtună,
Şi cu volvóre de foc mistuitor.
Şi mulţimea tutulor naţiunilor, Care se luptă contra luĭ Ariel, 7
Toţĭ negreşit căţĭ se luptă în contra luĭ şi contra întăririlor luĭ, şi
Vor fi ca un vis de visiune nocturnă. (ceĭ ce 'l strîmtoréḑă,
Va fi, Aşia precum viséḑă cel flămând, câ écă mănăncă; 8
Dară se deştéptă, şi fómea luĭ este nesăturată;
Séŭ precum cel setos viséză, câ éca bea,
Dară se deştéptă, şi éca *este* slab, şi setea luĭ *este* nepotolită;
Aşia vor fi mulţimile naţiunilor tutulor,
Care se luptă în contra munteluĭ Zion.
Opriţi-ve şi miraţi-ve! Uĭtaţi-ve şi uĭmiţi-ve! 9
Acestia sunt beţĭ, dară nu de vin;
Se clatină, dară nu de beutură îmbĕtătóră;
Câcĭ Iehova aŭ varsat asupra vóstră spirit de somn adânc, 10
Şi aŭ închis ochiĭ vostri;
Pre aceĭ aĭ profeţilor şi aĭ capilor vostri, *şi* aĭ vĕḑetorilor '*ĭ* aŭ învelit;
Încât tótă visiunea ve este vouĕ, Ca vorbe de carte sigilată, 11
Ce se dă cuĭ-va, care ştie se citéscă,
Ḑicênd: Cetesce acésta, te rog;
Şi acela ḑice: Nu pot, pentru câ *este* sigilat.
Apoĭ cartea se dă la cel ce nu ştie se citéscă, 12
Ḑicênd: Cetesce acésta, te rog; Şi acela ḑice: Nu sciŭ se citesc.
Pentru acésta ḑice Domnul: 13
Fiind câ populul acesta se apropiă de *mine* cu gura sa,
Şi me onore cu buzele sale, Dară ânima luĭ este departe de mine,
Şi frica lor de mine este un precept omenesc învĕţat:
Pentru acésta, éca! tot maĭ mult voiŭ face minunate într' acest 14
Minunate şi rare: [popul,
Câ înţelepciunea înţelepţilor luĭ va peri,
Şi prudenţa prudenţilor luĭ se va ascunde.
Vaĭ de ceĭ ce 'şĭ ascund adânc planurile lor de Iehova 15
Şi faptele cârora sunt la întuneric,
Şi ḑic cĭ: Cine ne vede pre noĭ? Şi cine ne observă pre noĭ?
O perversitatea vóstră! Se socotesce óre olarul ca humă? 16
Lucrul ḑice el óre câtră făcĕtorul luĭ: Nu m'aŭ creat acesta?
Séŭ formatul ḑice el óre câtră formatorul luĭ: Acesta n'are in-
Nu *este* óre încă prea puçin tîmp, [teligenţă? 17
Şi Libanon se va preschimba în câmpie fructiferă,
Şi câmpia fructiferă va fi considerată ca pădurea?
Şi în ḑioa acea surḑiĭ vor auḑi cuvintele cârţiĭ, 18
Şi ochiĭ orbilor vor vede din obscuritate şi din întuneric.
Şi ceĭ blânḑĭ vor îmmulţi bucuria *lor* în Iehova, 19
Şi sermaniĭ între ómenĭ se vor desfăta în Sântul luĭ Israel.
Câcĭ cel teribil aŭ finit, şi cel batjocoritor aŭ perit, 20

Şi toţĭ ceĭ ce veghiaŭ la inicitate s'aŭ estirpit:
21 Ceĭ ce ademenesc pre un om prin vorbă,
Şi pun cursă celuĭ ce mustră la pórtă,
Şi prin minciună strică pre dreptul.
22 De aceea Iehova, care aŭ mântuit pre Abraam, aşia ḑice
Iacob nu se va maĭ ruşina, (despre casa luĭ Iacob:
Şi façia luĭ nu va maĭ deveni palidă.
23 Câcĭ când va vede pre copiiĭ seĭ, lucrul mânelor mele,
În mijlocul seŭ, vor sânţi numele meŭ,
Şi vor sânţi spre Sântul luĭ Iacob,
Şi se vor teme de Dumneḑeul luĭ Israel;
24 Şi ceĭ retăciţĭ cu spiritul vor învĕţa percepere,
Şi ceĭ ce murmură vor primi învĕţătură.

CAPUL XXX.

În Dumneḑeŭ şi nu în creaţiunĭ se se pună încrederea.

1 Vaĭ de copiiĭ abătătorĭ, ḑice Iehova,
Care ieŭ consiliul, dară nu de la mine;
Şi cari fac alianţie, dară nu prin spiritul meŭ,
Ca se adaoge pecat la pecat;
2 Ca se cobóră la Egipt, Dară nu întrébă gura mea;
Ca se se întăréscă cu puterea luĭ Faraon,
Şi se se încréḑă în umbra Egiptuluĭ!
3 De aceea puterea luĭ Faraon va fi ruşinea vóstră,
Şi încrederea în umbra Egiptuluĭ confundarea *vóstră.*
4 Câcĭ principiĭ luĭ fură în Zoan, Şi nunçiĭ luĭ ajunseră în Hanes.
5 Toţĭ se vor ruşina pentru un popul, *care* nu putu se li foloséscă,
Nu póte nicĭ ajuta nicĭ folosi,
Ci *va fi spre* ruşinea şi oprobriŭ chiar.
Visiunea despre animalele de la méḑă-ḑi.
6 În pămêntul întristăreĭ şi al strîmtorăreĭ,
Unde *se află* puternicul leŭ, şi leul cel bĕtrăn,
Vipera şi înflăcăratul şerpe sburătoriŭ,
Acolo aduc avuţiile lor pre umeriĭ micilor asinĭ,
Şi tesauriĭ lor pre ghebul cămilelor,
Câtră un popul, *care* nu *li* va folosi.
7 Câcĭ Egipteniĭ în deşert şi fără folos vor ajuta;
De aceea numesc pre acesta: Rahav Hem Şaveth (cel măndru făli-
[toriŭ şi nimic făcĕtoriŭ).
8 Acum du-te, scrie acésta înaintea lor pre tabelă,
Şi însemnéḑă-o în carte,
Ca se fiă pre viitorul timp în etern şi perpetuŭ:
9 Câ acesta *este* populul abătător, fiĭ mincinoşĭ,
Fiĭ *carĭ* nu vor se auḑă legea luĭ Iehova;

Carĭ ḑic cătră vêḑetorii: „Nu vedeţĭ;“ Şi cătră profeţiĭ: 10
„Nu profetisaţĭ pentru noĭ cele drepte, Cuvêntaţĭ ni nouĕ linguşitóre,
„Profetisaţĭ amăgitóre:
„Abateţi-vĕ din cale, Daţi-vĕ în laturĭ din cărare, 11
„Derîdicaţĭ dinaintea nóstră pre Sântul luĭ Israel.
Decĭ aşia ḑice Sântul luĭ Israel: 12
Fiind câ despreţuiţĭ cuvêntul acesta,
Şi vĕ încredeţĭ în suciri şi viclenie, Şi vĕ reḑemaţĭ pre ele:
Pentru acésta inicitatea acésta va fi la voĭ 13
Ca o spărtură care atrage surparea, Spărgĕnd într'un mur nalt,
Surparea căruia vine de o dată, într'un moment.
Şi'l va sfărăma Ca pre o sfărămătură de un vas de olar, 14
Ce se sfărăme fără milă,
În cât se nu se maĭ afle în sfărămăturile luĭ hărb,
Ca se tragă *cineva* foc din vatrâ, Séŭ ca se scótă apă din puţiŭ.
Căcĭ aşia ḑice Iehova Domnul, Sântul luĭ Israel: 15
Prin reîntórcere şi repaos aţĭ fi mănţuiţĭ;
În linişte şi încredere ar fi puterea vóstră; dară n'aţĭ voit.
Ci aţĭ ḑis: Nu; căcĭ vor fugi pre căĭ; Pentru acésta veţĭ fugi; 16
Şi: Vom încăleca pre *caĭ* iuţĭ;
Pentru acésta persecutoriĭ vostri vor fi iuţĭ.
O miă va fugi înaintea ameninţăreĭ unuia, 17
Şi toţĭ înaintea ameninţăreĭ de cincĭ,
Până când rămăneţĭ ca un stâlp pre vêrful unuĭ munte,
Şi ca stendard asupra unuĭ colnice.
Totuşĭ va ascepta Iehova ca se vĕ miluiéscă, 18
Şi totuşĭ se va înălţa ca se se îndure de voĭ;
Pentru câ Iehova *este* Dumneḑeŭ al judicăţiĭ;
Fericiţĭ toţĭ aceia carĭ 'l astéptă.
Căcĭ, popule din Zion, *ce* locuescĭ în Ierusalim, 19
Se nu maĭ plângĭ; Neapărat te va milui la vócea strigăreĭ tale;
Când te va auḑi, 'ţĭ va respunde.
Şi Domnul 'ţĭ va da ţie Pâne în strîmtorare şi ăpă în întristare, 20
Şi învĕţătoriĭ teĭ nu se vor maĭ ascunde;
Ci ochiĭ teĭ vor vedé pre învĕţătoriĭ teĭ;
Şi urechile tale vor auḑi cuvênt înapoia ta, ḑicĕnd: 21
„Acésta *este* calea, âmblaţĭ în ea;“
Când ve înturnaţĭ la drépta, şi când ve întornaţĭ la stânga.
Si veţĭ pângări Vêlul imaginilor vóstre sculpate de argint, 22
Şi investmêntarea imaginilor vóstre versate de aur;
Le veĭ lepăda ca pre o trénţă necurată; Li veĭ ḑice lor, „Afară.“
Atuncĭ va da plóiă pentru seminţa ta, 23
Cu care veĭ fi seminat ţarina, Şi pâne de venitul pămêntuluĭ,
Care va fi grasă şi nutritoriă;
În ḑioa aceea vitele tale vor paşce în păşunĭ întinse.

24 Şi boiĭ şi tinerile asine, carĭ lucréză pămêntul,
Vor mănca paie curate, Cernute prin ciur şi prin vênturătore.
25 Şi vor fi asupra orĭ căruĭ 'nalt munte,
Şi asupră verĭ căruĭ colnice rădicat, Fluviĭ *şi* rîurĭ de ape,
În ḑioa celeĭ marĭ înjungerĭ, Când turnurile cad.
26 Atuncĭ lumina lumeĭ va fi ca lumina sóreluĭ,
Şi lumina sóreluĭ va fi de şepte orĭ atâta, ca lumina de şepte ḑile,
In ḑioa în care Iehova légă spărtura poporuluĭ seŭ,
Şi vindecă rana cu care 'l aŭ lovit.
27 Éca! *în* numele luĭ Iehova vine el de departe,
Aprinsă *este* mânia luĭ, şi flacără grea;
Buzele luĭ sunt pline de furiă, Şi limba luĭ ca foc mistuitor.
28 Şi suflarea luĭ ca un rîŭ denundând
Ajunge până la mijlocul gâtuluĭ,
Ca se cérnă naţiunile în sita peireĭ,
Şi se *pună* pre fălcile popolilor un frîn al retăcire.
29 La voĭ *ânse* va fi cântare, ca şi în nóptea celebrăreĭ uneĭ serbărĭ,
Şi bucuria ânimeĭ, ca şi când merg cu fluere,
Ca se vie la muntele luĭ Iehova, cătră Putericul luĭ Israel.
30 Şi va face Iehova se se auḑă vócea sa cea gloriósă,
Şi va arĕta coborirea braçuluĭ seŭ,
Cu indignaţiunea urgieĭ *luĭ*, şi *cu* flacăra mistuitoriuluĭ foc,
Cu furtună, şi *cu* plóe şi *cu* petre de grândină.
31 Câcĭ prin vocea luĭ Iehova se va dirima Assiria, Toiégul cu care lovi.
32 Şi în orĭ ce parte aŭ trecut destinatul toiég,
Pre care Iehova 'l puse pre ea, Timbane şi citare *vor fi*;
Căcĭ în vuetul resbelelor s'aŭ luptat cu densa.
33 Câcĭ Tofeth *este* de mult preparat; Da, pentru rege preparat;
El '*l* aŭ făcut adânc şi lat; Rugul luĭ *are* foc şi lemne destule;
Suflarea luĭ Iehova ca un rîŭ de puciósă îl aprinde.

CAPUL XXXI.

Neînsemnatul ajutorŭ al Egiptenilor. Căderea Assirieĭ.

1 Vaĭ de ceĭ ce se coboră în Egipt pentru ajutor,
Şi se rezămă pre caĭ
Şi seîncred în care, pentru că *sunt* multe,
Şi în călăreţĭ, pentru că sunt pré tarĭ;
Dară nu se uită la Sântul luĭ Israel, nicĭ pre Iehova nu'l caută.
2 Ânse şi el *este* înţelept, Şi aduce rele, şi nu întórce cuvintele sale;
Ci se scólă în contra caseĭ făcĕtorilor de rele,
Şi în contra ajutoriuluĭ celor ce fac inicitatea.
3 Dară Egiptenii *sunt* ómenĭ, şi nu Dumneḑeŭ,
Şi caiĭ lor cărnuri, şi nu spirit. Când Iehova întinde mâna sa,
Şi cel ce ajută se împedică, şi cel ajutat cade,

Şi toţĭ împreună per.
Căcĭ aşia aŭ grăit Iehova cătră mine: 4
După cum leul şi puiul leuluĭ mugesce asupra predeĭ sale,
Şi chiar de s'aŭ adunat în contra luĭ mulţime de păstorĭ,
Nu se tem de vócea lor, Nicĭ nu se umilesce la vuetul lor;
Aşia Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor se va cobori ca se se lupte
Pentru muntele Zion şi pentru colnicii luĭ.
Ca pasĕrĭ sburătóre *preste puiĭ lor*, 5
Aşia Iehova *Dumneḑeul* oştirilor va apăra Ierusalimul,
Apărând, eliberând, Cruţând, scăpând.
Întornaţi-ve la *acela*, *De la* care fiiĭ luĭ Israel atâta s'aŭ [abătut. 6
Căcĭ în ḑioa aceea *când* fiă-carele va lepăda 7
Idoliĭ seĭ ceĭ de argint, şi idoliĭ seĭ ceĭ de aur,
Pre carĭ mânile vóstre cele pĕcătóse aŭ făcut vouĕ;
Atuncĭ Assiria va căde sub sabiă, nu de barbat; 8
Şi sabia, nu de om, 'l va sfâşia pre dênsul;
Şi va fugi de sabiă, Şi têneriĭ luĭ vor despera;
Şi de frică va trece înaintea fortăreţeĭ luĭ, 9
Şi principiĭ lui se vor spăimênta la stendard,
Ḑice Iehova, al căruia foc *este* în Zion,
Şi cupturul luĭ în Ierusalim.

CAPUL XXXII.

Bine-cuvêntarea ce vine de la un rege drept. Amenințărĭ de desolaţiune şi promisiunĭ de restauraţiunĭ.

Éca! regele va regi cu dreptate, 1
Şi principiĭ vor guverna după drept.
Şi fiă-carele va fi ca adepostire de vênt, 2
Şi ca o scăpare de furtună; Ca fluviĭ de apă pre pămênt uscat;
Ca umbra uneĭ stâncĭ mare în pămênt însetat.
Şi ochiĭ celor ce vêd nu vor fi întunecaţĭ, 3
Şi urechiele celor ce aud vor fi cu luare a minte.
Şi ânima nenorociţilor va cunósce înţelepciunea, 4
Şi limba gângavilor se va iuţi ca se vorbéscă curat.
Cel nerod nu se va maĭ numi nobil, 5
Şi avarul nu se va maĭ numi marinimos.
Căcĭ cel nerod vorbesce neroḑie şi ânima luĭ face inicitatea, 6
Pentru ca se esecute reutate şi se pronunţe retăcire în contra luĭ Iehova,
În cât face se lângezéscă sufletul flămânduluĭ,
Şi se lipséscă adăparea la cel însetat.
Dară armele avaruluĭ *sunt* rele, El escugetă viclenii, 7
Ca se destrugă pre serac cu cuvinte minciunóse,
Chiar şi când seracul pretinde dreptul *seŭ*.
Dară nobilul escugetă nobile, Şi prin cele nobile esistă. 8
Sculaţĭ, muerĭ fără grijă! Audiţĭ vócea mea, fiie secure! 9

Luaţĭ în urechiă cuvintele mele!
10 Multe ḑile şi anĭ veţĭ fi turburate, voĭ cele secure;
Căcĭ culesul vielor aŭ perit, şi secerea nu va veni.
11 Tremuraţĭ, cele fără de grijă! Turburaţi-ve, cele secure!
Desvestmêntaţi-vĕ şi descoperiţi-vĕ, Şi încingeţĭ *cu sac* cópsele
12 Şi ţiţele; lamentănd pentru câmpiile de plăcere,
Pentru viele cele avute în fructe.
13 *Căcĭ* pre pămêntul poporuluĭ meŭ spinĭ şi scaiŭ vor resări,
Da, pre tóte casele bucurieĭ *în* vuetoria cetate.
14 Căcĭ palatele vor fi părăsite; Vuetul cetăţiĭ va fi depărtat;
Fortăreţele şi turnele vor deveni ca nisce speluncĭ în etern,
Desfătare a silbaticilor asinĭ, păşune a turmelor:
15 Pănă când spiritul din înălţime se va revêrsa asupra nóstră,
Şi deşertul va deveni câmpie fructiferă,
Şi câmpia fructiferă se va asemena uneĭ pădurĭ.
16 Atuncĭ judicată se va aseḑa în pustiă,
Şi dreptatea va locui în fructifera câmpie:
17 Şi plata dreptăţeĭ va fi pacea;
Şi fruptul dreptăţeĭ linişteа şi asigurare în etern.
18 Şi poporul meŭ va locui în colibă pacĭnică,
Şi în locuinţe liniştite şi locurĭ fără grijă;
19 Şi se va întinde la pólele pădureĭ, Şi pre şes adânc se va locui cetatea.
20 Fericiţĭ voĭ ceĭ ce seminaţĭ aprópe de verĭ ce apă,
Ceĭ ce daţĭ drum piciorului bouluĭ şi al asinuluĭ.

CAPUL XXXIII.

Judicăţile luĭ Dumneḑeŭ în contra inimicilor Zionuluĭ. Preferinţele pioşilor.

1 Vaĭ ţie, devastătorule, ce nu *fuşĭ* devastat,
Şi ţie, predătorule, şi ce nu fuşĭ prédat;
Când aĭ încetat de a devasta, aĭ fost devastat;
Când aĭ finit de a prĕda, aĭ fost prĕdat.
2 Iehova, miluesce-ne, pre tine te aşteptăm;
Fiĭ ajutorul lor în tóte dimăneţele,
Şi mântuirea nóstră în timp de strimtorare.
3 De vócea *ta* cea téribilă popoliĭ fugiră;
Când te aĭ rădicat, naţiunile se respăndiră.
4 Şi préda vóstră se culege, *precum* culege muşiţă,
Şi sări pre ea precum locusta sare icĭ şi colo.
5 Iehova s'aŭ înălţat: Da, tronézâ în înălţime;
Aŭ împlut Zionul de judicată şi dreptate.
6 Şi înţelepciune şi sciinţa sunt întărirea timpurilor tale,
Şi mântuitórea putere; Frica luĭ Iehova *este* tesaurul luĭ.
7 Éca! vitejiĭ lor strigă afară, Nunţiĭ păceĭ plâng amar;
8 Căile sunt deşerte; Călătoriĭ încetézâ;

El aŭ rupt alianța; aŭ lepădat cetățele *cele offerite*,
Nu socotesce pre om.
Pămêntul jălesce, lângeḑesce, 9
Libanul se rușinéḑă, vestejesce; Șaron sémănă deșert;
Și Bașan și carmelul *'șĭ* scutură *frunḑele* de tot.
Acum me scol, ḑice Iehova; Acum me înalț, acum me rădic! 10
Sunteți îngrecați cu fân, nasceți plévă; 11
Suflarea vóstră *este* un foc ce vĕ consumă.
Și populul se arde spre var; *Ca* spinĭ tăiațĭ se ard în foc. 12
Ceĭ de departe, auḑițĭ ce am făcut; 13
Și voĭ ceĭ de aprópe, recunóscețĭ puterea mea.
Pecătoșiĭ în Zion se înfricoșéză; 14
Teróre coprinde pre scelerațĭ, *în cât eĭ ḑic*:
„Cine dintre noĭ póte locui cu focul consumator?
„Cine dintre noĭ póte locui în flacărĭ eterne?"
Cel ce aŭ âmblat în dreptate, și cel ce aŭ vorbit dreptate, 15
Cel ce aŭ desprețuit căștigul prin asuprirĭ,
Cel ce 'șĭ aŭ scuturat mânele de a nu lua mituire,
Cel ce 'șĭ aŭ astupat urechea, ca se nu auḑă de vêrsarea de sânge,
Și cel ce 'șĭ aŭ închis ochiĭ, ca se nu véḑă rĕul:
Acesta locui pre înălțimĭ; 16
Locurile scutireĭ luĭ sunt fortărețele stîncelor;
Pânea sa 'ĭ se dă luĭ, Apa luĭ *este* sigură.
Ochiĭ tĕĭ vĕd pre regele în frumusețea luĭ, 17
Vede o țérră întinḑĕndu-se în depărtare.
Acum ânima ta cugetă teróre *trecută și ḑice*: 18
„Unde *este* acela care puse tribut? unde *este* acela ce *o* cumpenia?
„Unde *este* acela ce numera turnurile?"
Populul cel silbatic nu'l maĭ veḑĭ, 19
Popul de vóce adâncă, *în cât* nu poțĭ înțelege,
De limbă gângavă, în căt nu poțĭ precepe.
Veḑĭ pre Zion, pre cetatea serbătorilor nóstre; 20
Ochiĭ teĭ vĕd Ierusalimul, liniștita locuință,
Cort, *care* nu se va desface, Pariĭ căruia nu se vor strămuta nicĭ odată,
Și nicĭ una din funiile luĭ nu se va rumpe.
Ci Iehova atot puteric *este* pentru noĭ în loc de fluviĭ largĭ *și* rîurĭ late, 21
Tot se nu întru într'ênsele navă cărmitoriă,
Nicĭ navă puterică se nu trécă.
Câcĭ Iehova *este* judicătorul nostru; Iehova *este* legiuitorul nostru; 22
Iehova *este* regele nostru; el ne aŭ mântuit.
Funiile tale aŭ lasat, Nu pot se întăréscă catartul lor, 23
Nu pot se întinḑă pânzele; Atuncĭ răpirea prăḑeĭ se împarte în
Ologĭ răpesc préda. [mulțime;
Și locuitoriul nu ḑice: Sum bolnav; 24
Populul, care locuesce într'ênsa, 'i se iértă inicitatea *lor*.

CAPUL XXXIV.

Judicata luĭ Dumnedeŭ asupra luĭ Edom.

1 Apropiaţi-vĕ, popul, ca se audiţĭ;
Şi naţiunĭ, ca se ascultaţĭ;
Audă pămêntul şi plinitatea luĭ; Lumea şi tóte fapturile dintr'ênsa.
2 Câcĭ mănia luĭ Iehova *este* preste tóte naţiunile,
Si urgia *luĭ* preste tóte oştirile lor; Le aŭ destruĭ de tot,
Le aŭ dat la înjunghiare.
3 Da, ucişiĭ lor se aruncă, şi cadavrele lor, Putórea lor se rădică,
Şi munţiĭ se topesc de sângele lor.
4 Şi tótă oştirea ceriuluĭ pere,
Şi ceriuri se înfăşură ca o carte;
Şi tótă oştirea lor cade, Cum cade frunda de viţă,
Şi ca frunda vestejită din figŭ.
5 Căcĭ sabia mea s'aŭ adăpat în ceriurĭ:
Éca! asupra Idumeeĭ se cobóre,
Şi asupra poporuluĭ blăstemuluĭ meŭ la judicată.
6 Sabia luĭ Iehova este plină de sânge,
S'aŭ îngrăşat cu grăsime, Cu sângele mieilor şi al ţapilor,
Cu grăsimea renunchilor berbecilor;
Fiind că Iehova are sacrificie în Bozra,
Şi înjunghiare mare în ţérra Idumeeĭ.
7 Şi unicorniĭ se cobor cu dênşiĭ, Şi viţeiĭ cu tauriĭ;
Şi ţérra lor se adapă de sănge,
Şi ţerrăna lor se îngraşă de grăsime.
8 Câcĭ *este* dioa resbunăreĭ luĭ Iehova,
Anul resplătirilor spre a se lupta pentru Zion.
9 Şi rîurile luĭ se prefac în smólă,
Şi ţerrăna luĭ în puciósă; Şi ţérra luĭ devine smólă ardentă;
10 Nu se va stinge nicĭ nóptea nicĭ diua;
Fumul luĭ se va sui în etern;
Din generaţiune în generaţiune va rămăne deşert;
Nimenĭ nu va trece prin ea în etern şi perpetuŭ.
11 Ci pelecanul şi ariciul vor mosceni pre dênsa,
Şi buha şi corbul vor locui în ea,
Şi *Iehova* va întinde preste ea funie de peire,
Şi cumpănă de derăpănare.
12 Chiamă la regat pre ceĭ nobilĭ aĭ luĭ,
Dară nimenĭ nu *este* acolo, Şi toţĭ maĭ mariĭ luĭ aŭ devenit nimic;
13 Şi spinĭ resar în palaturile luĭ, Urdicĭ şi scaiŭ în tăriile luĭ;
Şi va fi locuinţa draconilor, Curte pentru struţ;
14 Şi ferele deşerturilor se vor întâlni acolo cu şacaliĭ;
Şi satirul va striga câtră soçiul seŭ;
Cucul încă se va adeposti acolo, Găsindu-şĭ loc de repaus.

Acolo se va încuiba corbul nocturn, și va oua; 15
Și va cloci, și 'și va aduna *puii* sub umbra sa;
Acolo se vor aduna și vulturi, Fiă-care cu soçiul seŭ.
Căutați în cartea luĭ Iehova și citițĭ: 16
Nicĭ una din acestea nu va lipsi,
Nicĭ una nu se va perde de alta;
Câcĭ acésta gură a mea aŭ ordonat, și spiritul seŭ le aŭ adunat.
Și el aŭ dat sorțul pentru acestea, 17
Și mâna luĭ aŭ împărțit lor cu măsură aceea *țérră*;
Și o vor moșteni în etern,
Din generațiune în generațiune vor locui într'ênsa.

CAPUL XXXV.

Starea fericită a mântuiților luĭ Iehova.

Deșertul și uscatul se vor bucura de ele, 1
Și pustiul se va veseli și va înflori ca rosa.
Va înflori și se va veseli; Da, se va veseli și va jubila: 2
Gloria Libanuluĭ se va da luĭ,
Escelența Carmeluluĭ și a Șaronuluĭ;
Acestea vor vedé gloria luĭ Iehova,
Mărirea Dumnedeuluĭ nostru.
Împuterniciți mânile neputinciόse, Și întăriți genunchiĭ șovăitorĭ! 3
Spuneți către ceĭ fricoșĭ de ânimă: „Fițĭ tarĭ, nu ve temețĭ; 4
„Eca! Dumnedeul vostru va veni *cu* resbunare,
„*Da*, Dumnedeul *cu* recompensă; El va veni și vĕ va mântui".
Atuncĭ ochiĭ orbilor se vor deschide, 5
Și urechile surzilor se vor destupa.
Atuncĭ ologul va sări ca cerbul, Și limba mutuluĭ va jubila, 6
Câcĭ în deșerturĭ vor isbucni ape, Și rîurĭ în pustie.
Și pămêntul uscat va deveni lac, 7
Și pămêntul însetat fontânĭ de apă;
În locuința draconilor, unde jăcéŭ,
Va fi verdéță cu trestie și cu papură.
Și acolo va fi calea și drum *pentru popul*, 8
Și se va numi: Drumul Sânt;
Cel necurat nu va trece prin ea, ci *va fi* pentru dênșiĭ;
Călătoriĭ chiar și nesciutoriĭ nu se vor rătăci.
Leŭ nu va fi acolo, Și féra râpitóre nu se va urca acolo; 9
Nu se va afla acolo; Ci ceĭ mântuițĭ vor âmbla *acolo*.
Și ceĭ mântuițĭ a-ĭ luĭ Iehova se vor întorna, 10
Și vor veni cu jubilare în Zion;
Și bucuria eternă *va fi* asupra capuluĭ lor;
Veselie și bucurie vor dobândi, Dară păsul și suspinul vor fugi.

CAPUL XXXVI.

Ierusalimul asediat de Senacherib.

1 Şi s'aŭ întêmplat în al patru-spre-ḑecelea an al luĭ Hezekia,
regele, *cá* Senacherib, regele Assirieĭ, se sui contra tu-
2 turor cetăţilor fortificate ale luĭ Iuda, şi le conceri. Şi aŭ trâmis
regele Assirieĭ pre Rabşake de la Lachiş la Ierusalim către re-
gele Hezekia cu armată mare. Şi aŭ stătut lângă apaducele iazuluĭ
3 de sus în calea cea mare a ţĕrrăneĭ nălbitoruluĭ. Atuncĭ aŭ eşit
la el Eliakim, fiiul luĭ Hilkia, carele *era* preste casă, şi Şebna, se-
cretariul, şi Joah, fiiul luĭ Asaf, cancelariul.
4 Şi ḑise către eĭ Rabşake: „Spuneţĭ acum luĭ Hezekia; Aşia
ḑice regele cel mare, regele Assirieĭ: Ce *este* încrederea acésta, în
5 care te încreḑĭ? Eŭ ḑic, *ḑicĭ tu*, (dar *sûnt* vorbe *numaĭ* din
buze): *Am* consiliŭ şi putere pentru resbel. Acum în cine te în-
6 creḑĭ, în cât te revoltezĭ în contra mea? Éca! te încreḑĭ în
toiégul de trestia cea frântă, în Egipt; pre care, de se va rezema
cine-va, 'şi va înţepa mâna sa, şi o va străpunge; ast-feliŭ *este*
7 Faraon, regele Egiptuluĭ, către toţĭ ceĭ ce se încred în el. Dară
de veĭ ḑice către mine: în Iehova, Dumneḑeul nostru, ne încredem;
nu *este* însu'şĭ acela ale căruia nălţimĭ şi altarie le departase Heze-
kia, şi ḑise luĭ Iuda şi luĭ Ierusalim: Înaintea acestuĭ altariŭ se
8 ve închinaţĭ voĭ? Acum decĭ, dă obseḑĭ domnuluĭ meŭ, regele As-
sirieĭ, şi eŭ 'ţĭ voiŭ da ţie doue miĭ caĭ, dacă poţĭ din partea ta
9 se daĭ călăreţĭ asupra lor. Cum decĭ veĭ întórce înderĕpt façia
unuĭ gubernator din ceĭ maĭ micĭ servĭ aĭ domnuluĭ meŭ; şi te
10 încreḑĭ în Egipt pentru care şi călăreţĭ? Şi acum, fără
Iehova m'am suit eŭ óre contra ţerreĭ acesteia, spre a o sfărâma?
Iehova 'mĭ ḑise mie: Sui-te contra ţerreĭ acesteia şi o destruge
pre ea."
11 Atuncĭ ḑiseră Eliakim, şi Şebna, şi Ioah către Rabşake:
„Vorbesce, rogu-te, către serviĭ teĭ în limba Siriéna, căcĭ *o* înţe-
legem; dară se nu ne vorbescĭ în limba Iudeilor în urechiele popu-
12 luluĭ de pre mur." Dară Rabşake ḑise: „Domnul meŭ m'aŭ trâmis
óre către domnul têŭ şi către tine, ca se vorbesc cuvintele acestea?
Nu *m'aŭ trâmis* către barbaţiĭ, cariĭ şed pre mur, ca se mănănce
escrementul lor, şi se bea apa lor propriă cu voĭ?"
13 Atuncĭ Rabşake stete şi strigâ în limba Iudeilor cu vóce tare,
şi ḑise: „Ascultaţĭ cuvintele regeluĭ celuĭ mare, regele Assirieĭ:
14 Aşia grăesce regele: Se nu vĕ încélă Hezekia; căcĭ nu va putea
15 se vĕ scape. Şi se nu vĕ mângăe Hezekia cu Iehova, ḑicĕnd: Ie-
hova de sigur ne va elibera; cetatea acésta nu se va trăda în
16 mâna regeluĭ Assirieĭ. Nu ascultaţĭ pre Hezekia; căcĭ aşia grăesce
regele Assirieĭ: Faceţĭ învoire cu mine, şi eşiţĭ la mine, şi mân-
caţĭ fiă-care din viţa sa de viă, şi fiă-carele din smochinul seŭ,

și bețĭ fiă-carele din apele cisterneĭ sale; Până când voiŭ veni și 17
vĕ voiŭ lua într'o țérră asemenea cu țérra vóstră, o țérră de grêŭ
și de must, țérră de pâne și de viă. Se nu vĕ amăgéscă Heze- 18
kia, ḑicĕnd: Iehova ne va elibera. Óre vre unul din ḑeiĭ națiu-
nilor 'șĭ eliberă țérra sa din mâna regeluĭ Assirieĭ? Unde *sunt* 19
ḑeiĭ luĭ Hamath și aĭ luĭ Arpad? Unde *sunt* ḑeiĭ luĭ Sefarvaim?
aŭ eliberat óre pre Samaria din mâna mea? Carĭ dintre toțĭ ḑeiĭ 20
țerrilor acestora aŭ eliberat țérra lor din mâna mea, Ca Iehova se
elibereze Ierusalimul din mâna mea?" Ânse eĭ tăcură și nu'ĭ 21
respunseră luĭ nicĭ un cuvênt; căcĭ ordinea regeluĭ *era*, ḑicĕnd:
„Se nu'ĭ respundețĭ luĭ".
Atuncĭ Eliakim, fiiul luĭ Hilkia, carele *era* preste case, și 22
Șebna, secretariul, și Ioah, fiiul luĭ Asaf, cancelariul, veniră cătră
Hezekia cu vestminte sfâșiate, și'ĭ anunțiară luĭ cuvintele luĭ
Rabșake.

CAPUL XXXVII.

Și s'aŭ întêmplat, când *o* auḑi regele Hezekia 'șĭ sfâșiâ vest- 1
mintele sale, și se acoperi cu un sac și întrâ în casa luĭ Iehova.
Și trâmise pre Eliakim, care *era* preste casă, și Șebna, se- 2
cretariul, și ceĭ maĭ bătrânĭ dintre preoțĭ, acoperițĭ cu sacĭ, la
Isaia, profetul, fiiul luĭ Amoz; Și'ĭ ḑiseră luĭ: Așia grăesce He- 3
zekia: „Ḑi de strâmtorare și de injurie și de blasfeme *este* ḑioa
acésta; căcĭ copiiĭ ajunseră la nascere, dară putere nu *este* spre a
nasce. Póte va auḑi Iehova, Dumneḑeŭ têŭ, cuvintele luĭ 4
Rabșake, pre care regele Assirieĭ, domnul luĭ, 'l trâmise, se blas-
feme pre viul Dumneḑeŭ, și se'l injure prin cuvintele, care le auḑi
Iehova, Dumneḑeŭ têŭ; de aceea înalță rugăciunea *ta* pentru res-
tul ce remase ăncă".
Și veniră serviĭ regeluĭ Hezekia la Isaia. Și li ḑise lor 5 6
Isaia: „Așia vețĭ ḑice domnuluĭ vostru: Așia grăesce Iehova:
Nu te teme de cuvintele, ce le aĭ auḑit, cu care serviĭ regeluĭ
Assirieĭ me blasfemară. Éca! eŭ voiŭ da în el *un ast-feliŭ* de 7
spirit, câ, auḑind veste, se va re'ntórce în țérra sa; și'l voiŭ face
pre dênsul se cadă prin sabiă în țérra sa."
Rabșake dar se re'ntórse și afla pre regele Assirieĭ resbe- 8
luindu-se contra Libneĭ; căcĭ auḑise, câ purcesese de la Lachiș.
Și *regele, când* auḑi spuindu-se despre Tirhaka, regele Etiopieĭ: 9
Éca! el eși spre a se resbelui cu tine, auḑind *acésta* trâmise érăși
nunțĭ cătră Hezekia, ḑicênd: „Așia se spunețĭ luĭ Hezekia, re- 10
gele luĭ Iuda, dicênd: Dumneḑeul têŭ, în care te încreḑĭ, se nu
te încele, ḑicênd: Ierusalimul nu se va trăda în mâna regeluĭ Assirieĭ.
Éca! aĭ auḑit tu, ce aŭ făcut regiĭ Assirieĭ tuturor țerrilor, destru- 11
gêndu-le pre ele; și tu se fiĭ mântuit? Óre ḑeiĭ națiunilor eli- 12

beră pre acela, ce părinţiĭ meĭ 'ĭ destruseră: pre Gozan şi pre
13 Haran şi pre Rezef şi pre fiiĭ luĭ Eden ceĭ din Thelassar? Unde
este regele luĭ Hamath, şi regele luĭ Arpad şi regele cetăţeĭ Se-
farvaim, Hena şi Iva?"
14 Şi luând Hezekia epistola din mâna nunţilor, o ceti; şi se
sui Hezekia în casa luĭ Iehova, şi o întinse înaintea luĭ Iehova.
15 16 Şi se rugâ Hezekia înaintea luĭ Iehova, ḑicênd: „Iehova, Dum-
neḑeul oştirilor şi al luĭ Israel, cel ce şeḑĭ *între* Cherubim, tu singur
escĭ Dumneḑeul tuturor regatelor pămêntuluĭ; tu aĭ făcut ceriul
17 şi pămêntul. Iehova, plécă'ţĭ urechia ta, şi ascultă; deschide'ţĭ,
Iehova! ochiĭ teĭ şi veḑĭ; şi ascultă tóte cuvintele luĭ Senacherib,
18 carele trâmise spre a blasfema pre Dumneḑeul cel viŭ. În adevĕr,
19 Iehova! regiĭ Assirieĭ destruseră tóte naţiunile şi ţerrile lor; Şi a-
runcară în foc pre ḑeiĭ lor; pentru câ nu *eraŭ* ḑeĭ, ci făptura mânelor
ómenilor, lemne şi petre; pentru acésta 'ĭ destruseră pre eĭ.
20 Deci acum, Iehova, Dumneḑeul nostru! mântuesce-ne din mâna
luĭ, pentru ca se cunóscă tóte regatele pămêntuluĭ, că tu *escĭ* Ie-
hova, tu singur."
21 Atuncĭ trâmise Isaia, fiiul luĭ Amoz, câtră Hezekia, ḑicênd:
Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Câte te-aĭ rugat mie
22 contra luĭ Senacherib, regeluĭ Assirieĭ, le *am auḑit.* Acesta *este*
cuvêntul, ce Iehova grăi despre el:
„Virgina, fiia Zionuluĭ, te despreţui, Te derise pre tine;
„Fiia Ierusalimuluĭ clăti din cap dinapoia ta.
23 „Pre cine aĭ înjurat şi aĭ blasfemat?
„Şi contra cuĭ aĭ înălţat vocea *ta*?
„Şi aĭ râdicat sus ochiĭ teĭ?— Contra Sântuluĭ luĭ Israel.
24 „Pre Domnul aĭ înjurat prin serviĭ teĭ, şi aĭ ḑis:
„Cu mulţimea carelor mele m'am suit eŭ
„Pre înălţimea munţilor, pre cóstele Libanuluĭ;
„Şi am tăiat cedriĭ seĭ ceĭ înalţĭ *şi* piniĭ seĭ ceĭ aleşĭ;
„Şi voiŭ veni pănă la nălţimile sale cele maĭ estreme, până în pă-
25 „Am săpat şi am beut ape *streine*, [durea cea maĭ désă.
„Şi cu talpele mele de picióre am secat tóte fluviele fortăreţelor.
26 „N'aĭ auḑit, că eŭ am făcut-o de demult,
„*Şi* din ḑile vechĭ am pregătit acésta? Acum am efectuat-o,
„Pentru ca tu se fiĭ, spre a destruge cetăţile fortificate,
„*Reducĕndu-le* în grămeḑĭ de ruine.
27 „De aceea *aŭ fost* locuitoriĭ lor de o mică forţă;
„S'aŭ spăimântat şi s'aŭ ruşinat;
„Aŭ dèvenit *ca* iérba câmpuluĭ, şi *ca* verdéţa,
„*Ca* iérba de pre acoperiminte,
„Şi *ca grâul*, ce s'aŭ ars maĭ 'nainte de a înspica.
28 „Dară eŭ sciŭ locuirea ta, şi eşirea ta, şi întrarea ta,
„Şi turbarea ta contra mea.

„Fiind câ turbarea ta contra mea, şi mândria ta aŭ ajuns la ure- 29
„Pentru acésta voiŭ pune veriga mea în nările tale, [chiele mele,
„Şi zabalele mele în buzele tale,
„Şi te voiŭ re'ntórce prin calea, prin care aĭ venit.
Şi acésta'ţĭ *va fi* semn: 30
Anul *acesta* se va mânca orĭ ce cresce de sine;
Şi în al doilea an orĭ ce resare din acésta;
Şi în al treilea an semenaţĭ, şi seceraţĭ,
Şi plantaţĭ vie, şi mâncaţĭ fructul lor.
Şi restul caseĭ luĭ Iuda, ce maĭ remâne 31
Se va înrădicina érăşĭ de desubt, Şi de asupra va da fructul.
Câcĭ din Ierusalim va eşi remăşiţa, 32
Şi din muntele Sion tot ce s'aŭ scăpat;
Zelul luĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor va face acésta.
De aceea aşia grăesce Iehova de regele Assirieĭ: 33
Nu va întra în cetatea acésta, Nicĭ va săgeta în ea săgéta,
Nicĭ se va înfăçioşa contra eĭ cu scutul,
Nicĭ va râdica contra eĭ un val.
Pre calea, pre care aŭ venit, pre aceea se va re'ntórce; 34
În cetatea acésta ânse nu va întra, ḑice Iehova.
Câcĭ voiŭ apăra cetatea acésta, ca se o mântuesc, 35
Pentru mine, şi pentru servul meŭ David.

Atuncĭ aŭ eşit ângelul luĭ Iehova şi ucise în castrele Assirie- 36
nilor o sută opt-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ; şi când *locuitoriĭ* s'aŭ sculat
demânéţa, éca! toţĭ *jăceaŭ* corpurĭ mórte.
Şi aŭ purces Senacherib, regele Asirieĭ, şi se duse şi se 37
re'ntórse şi locui în Ninive. Şi s'aŭ întêmplat, că pre când se în- 38
chinâ în casa luĭ Nisroch, ḑeul sêŭ, Adramelech şi Şarezer, fiiĭ
luĭ, 'l loviră pre el cu sabia; şi eĭ fugiră în ţérra Armenieĭ; *şi* în
locu'ĭ regi Esahaddon, fiiul luĭ.

CAPUL XXXVIII.

Bóla cea grea a luĭ Hezekia. Vindecarea luĭ. Lauda luĭ Dumneḑeŭ.

În ḑilele acelea Hezekia se bolnăvi de mórte; şi veni la 1
dênsul Isaia, profetul, fiiul luĭ Amoz, şi 'ĭ ḑise luĭ: Aşia
grăesce Iehova: „Reguléză'ţĭ casa ta; câcĭ veĭ muri, şi nu veĭ trăi".
Atuncĭ 'şĭ întórse Hezekia façia sa la părete, şi se ruga luĭ Iehova, 2
şi ḑise: „O Iehova! amintesce'ţĭ acum, rogu-te, cum am âmblat 3
înaintea ta în veritatea şi cu ânima întrégă, şi am făcut *ce este*
bun în ochiĭ teĭ". Şi aŭ plâns Hezekia cu plângere mare. Atuncĭ veni 4
cuvêntul luĭ Iehova câtră Isaia, ḑicênd: Mergĭ şi ḑi luĭ Hezekia: 5
Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ David, părintele têŭ; „Am
auḑit rugăciunea ta, am vĕḑut lacrimele tale; éca! eŭ voiŭ adăugi
la ḑilele tale cincĭ-spre-ḑece anĭ; Şi te voiŭ elibera pre tine şi 6

cetatea acésta din mâna regeluĭ Assirieĭ, şi voiŭ protegia cetatea
7 acésta. Şi acesta *va fi* ţie semnul de la Iehova, câ va face Ie-
8 hova lucrul acesta, ce grăi: Éca! voiŭ întórce înapoĭ cu ḑece
grade umbra gradelor, care se pogorise în cadranul luĭ Ahaz; şi
s'aŭ întors sórele ḑece grade, pre care grade se pogorise.
9 Scrisórea de câtră Hezekia, regele luĭ Iuda, când s'aŭ bol-
năvit, şi s'aŭ vindecat din bóla sa:
10 „Eŭ am ḑis: pre la améḑă-ḑi a ḑilelor mele
„Merg la porţile infernuluĭ, M'am lipsit de restul anilor meĭ.
11 „Am ḑis: Nu voiŭ *maĭ* vedé pre Iehova,
„Iehova în ţérra celor viĭ;
„Nu voiŭ maĭ vedé ómenĭ, locuitorĭ lumeĭ.
12 „Locuinţa mea s'aŭ rupt şi s'aŭ mutat de la mine, ca cortul păs-
„S'aŭ tăiat viéţa mea, ca ţesetura ţesătoruluĭ; [toruluĭ;
„Din iţa me rumpe; De demănéţă pănă séra o finescĭ cu mine.
13 „Asceptam în linisce pănă demănéţa; ca un leŭ
„'Mĭ sfărâmă tóte ósele mele;
„De demănéţă pănă séra o finescĭ cu mine.
14 „Ca rândunică, *ca* cocor aşia ciripiam; Me vaitam ca turtureua;
„Ochiĭ meĭ aŭ langeḑit *aţintind* în sus;
„Sum strimtorat; Iehova! scapă-me.
15 „Ce se ḑic? El 'mĭ aŭ promis-*o*, şi aŭ esecutat-*o*;
„Me voiŭ duce în toţĭ aniĭ meĭ *la dênsul*,
„Când sufletul meŭ 'mĭ va fi întristat.
16 „Întru acestea, Iehova, trăiesc ómeniĭ,
„Şi în tóte aceste *se află* viéţa spirituluĭ meŭ;
„Căcĭ tu m'aĭ întărit şi m'aĭ vindecat.
17 „Éca! amărăciunea mea cea mare s'aŭ prefăcut în pace,
„Şi tu pentru iubirea *aĭ scăpat* sufletul meŭ din grópa stricăciuneĭ;
„Câcĭ aĭ aruncat înapoia ta tóte pecatele mele.
18 „Câcĭ infernul nu te póte lăuda; Mórtea nu te póte glorifica;
„Ceĭ ce cobor în grópă nu pot aşcepta fidelitatea ta.
19 „Cel ce trăesce, cel ce trăesce, el te va lăuda, precum eŭ în ḑioa acésta,
„Tatăl va încunoştiinţa pre fiiĭ seĭ fidelitate ta.
20 „Iehova *aŭ venit* se me mântuéscă;
„Pentru aceea vom cânta cântarea mea în instrumente de córde
„În tóté ḑilele vieţeĭ nóstre, în casa luĭ Iehova."
21 Câcĭ Isaia ḑisese, se ia eĭ o legătură de smochine şi se'*o*
22 pue ca blastru pre plagă, şi se va vindeca. Şi Hezekia ḑisese:
Care *este* semnul, că eŭ me voiŭ sui în casa luĭ Iehova?

CAPUL XXXIX.

Ambiţiunea luĭ Hezekia se pedepsesce.

1 În timpul acela Merodach-Baladan, fiiul luĭ Baladan, regele
Babilonuluĭ, trâmise epistole şi dar cătră Hezekia; câcĭ

audise, că fusese bolnav, şi s'aŭ vindecat. Şi s'aŭ bucurat de 2
acestea Hezekia, şi li-aŭ aretat lor casa lucrurilor sale cele preţióse :
argintul, aurul, şi aromatele, şi mirurile cele preţióse, şi întréga sa
casă de arme, şi tot ce se află în tesaurele sale; n'aŭ fost nimic
în casa luĭ, nicĭ sub domnia luĭ, pre care Hezekia se nu li fiă
aretat lor.

Atuncĭ veni Isaia, profetul, către regele Hezekia, şi 'ĭ dise 3
luĭ: Ce aŭ spus ómeniĭ acestia? şi de unde aŭ venit la tine?
Şi Hezekia dise: Din ţérra depărtată aŭ venit eĭ la mine, de la
Babilon. Şi el dise: Ce vedură în casa ta? Şi Hezekia respunse: 4
Vesură tot ce *este* în casa mea; nu este nimic în tesaurele mele,
pre care eŭ se nu'l fiŭ aretat lor. Atuncĭ dise Isaia către He- 5
zekia: Ascultă cuvêntul luĭ Iehova, al *Dumnedeuluĭ* oştirilor: Éca! 6
vin dile, în care tot ce *este* în casa ta, şi *tot* ce părinţiĭ têĭ aŭ
adunat până în dioa de astădi, se va strămuta la Babilon; nu va
remâne nimic, dice Iehova. Şi din fiĭ teĭ, carĭ vor eşi din tine, 7
pre carĭ veĭ naşce, se vor lua, şi vor deveni eunuchĭ în palatul regeluĭ
Babilonuluĭ. Atuncĭ dise Hezekia către Isaia: Bun *este* cuvêntul 8
luĭ Iehova, ce aĭ vorbit. Aŭ dis âncă: Dacă ar fi pace şi sigu-
ranţă în dilele mele.

CAPUL XL.

Consolare pentru poporul luĭ Dumnedeŭ. Atot putinţa şi necuprinderea luĭ Dumnedeŭ.

Consolaţĭ, consolaţĭ pre poporul meŭ, 1
Dice Dumnedeul vostru.
Cuvêntaţĭ consolare către Ierusalim şi strigaţĭ către dênsul, 2
Că timpul lupteĭ sale s'aŭ împlinit, Că inicitatea luĭ s'aŭ ertat;
Căcĭ aŭ luat din mâna luĭ Iehova
Îndoit pentru tóte pecatele sale.
O voce strigă în pustiă: „Preparaţĭ calea luĭ Iehova; 3
„Aplanaţĭ în deşert calea Dumnedeuluĭ nostru.
„Ver ce vale se va 'nălţa, 4
„Şi tot muntele şi colnice se va umili,
„Şi cotitura va deveni dréptă,
„Şi locurile cele sgrebulóse se vor netedi;
„Şi gloria luĭ Iehova se va manifesta, 5
„Şi tótă carnea împreună *o* va vedé;
„Căcĭ gura luĭ Iehova aŭ vorbit".
Vocea dise: Strigă; şi el dise: Ce se strig? 6
„Tóta carnea *este* iérbă, Şi tótă graţia eĭ ca flórea câmpuluĭ.
„Iérba se uscă, flórea vestejesce, 7
„Pentru că suflarea luĭ Iehova aŭ suflat preste ea;
„Iérbă într'adevĕr *este* poporul;

8 „Iérba se uscă, flórea vestejesce,
„Dară cuvêntul Dumneḑeuluĭ nostru remâne în etern.
9 Tu, cel ce aducĭ la Zion bune înştiinţărĭ, urcă-te pre muntele
Tu, cel ce aducĭ bune înştiinţărĭ la Ierusalim, cel 'nalt;
Înălţă tare vocea ta; Înalţă-*o*, nu te teme;
Ḑi cetăţilor luĭ Iuda; Éca! Dumneḑeul vostru!
10 Ecă! Iehova, Dumneḑeul va veni cu putere,
Şi braçiul luĭ va stăpâni pentru el:
Éca! plata luĭ *este* cu dênsul, Şi resplătirea luĭ înaintea luĭ.
11 Va pasce turma sa ca un păstor, Va strânge mieĭ în braçiul luĭ,
Şi *le* va purta în sinul sêŭ;
Şi va conduce blând pre ceĭ ce sug.
12 Cine aŭ măsurat apele în cavitatea mâneĭ sale,
Şi aŭ cumpenit ceriurĭ cu palma,
Şi aŭ coprins în măsurătóre ţerrina pămêntuluĭ,
Şi aŭ cântărit munţiĭ prin cântar, Şi colniciĭ prin balanţă?
13 Cine aŭ îndreptat spiritul luĭ Iehova,
Séŭ *ca* consiliatorul luĭ 'l aŭ învĕţat?
14 Cu cine s'aŭ consultat, că 'ĭ aŭ dat inteleginţă,
Şi 'l aŭ instruit calea dreptuluĭ; Şi 'l aŭ învĕţat sciinţa,
Şi 'ĭ-aŭ arătat calea înţelepciuneĭ?
15 Éca! naţiunile *sûnt* ca picătură din vadră,
Şi sunt socotiţĭ ca praful din balanţă;
Éca! el râdică insulele ca praful.
16 Şi Libanul nu *este* suficient spre ardere,
Nicĭ animalele luĭ destule spre sacrificie de ardere.
17 Tóte naţiunele înaintea luĭ *sûnt* ca nimic, [de cât deşertăciune.
Sunt considerate pre lângă dênsul maĭ puçin de cât nimicul, şi
18 Cu cine dar veţĭ asemăna pre Dumneḑeŭ?
Séŭ ce asemănare veţĭ pune pentru dênsul?
19 Artistul topesce imagine sculpată,
Şi argintarul întinde aur pre dênsă,
Şi tórnă lanţiurĭ de argint.
20 Cel maĭ serac 'şĭ alege de lemn neputrezit;
Şi 'şĭ caută un artist abil, ca se facă imagine sculpată ce nu se
21 Nu cunósceţĭ? n'aţĭ auḑit? [clatină.
Nu s'aŭ anunţat vouĕ din început?
N'aţĭ înţeles de la fondarea pămêntuluĭ?
22 *Acesta este* cel ce şede de asupra globuluĭ pămêntuluĭ,
Şi locuitoriĭ luĭ *sûnt* ca locuste;
Cel ce întinde ceriurĭ, ca un vêl,
Şi 'ĭ prelungesce ca un cort spre locuinţă;
23 Cel ce reduce pre principĭ în nimic,
Şi face în nimic pre judecătoriĭ pămêntuluĭ.
De abiea s'aŭ sădit; De abiea s'aŭ semănat;

De abiea s'aŭ înrădicinat în pământ tulpina lor;
El suflă numaĭ peste eĭ, şi se uscă,
Şi vêrtejul îĭ smulge ca pre plévă.
Cu cine dar me veţĭ asemăna, 25
Ca se fiŭ egal? — Ḑice Sântul.
Râdicaţĭ în sus ochiĭ vostri şi vedeţĭ Cine aŭ creat acestea 26
Scoţnd oştirea lor dupre numêr;
Chĭămând tóte cu nume?
Înaintea măririĭ putereĭ sale, şi a tareĭ luĭ forţă
Nu lipseşte nimine.
De ce ḑicĭ, Iacobe, şi vorbesce, Israel: 27
Calea mea este ascunsă de la Iehova,
Şi judecată mea se nesocotesce de Dumneḑeul meŭ?
Nu *o* cunoscĭ tu? n'aĭ auḑit? Un etern Dumneḑeŭ este Iehova, 28
Creatorul marginilor pământuluĭ;
El nu ostenesce, nicĭ nu obosesce,
Înţelepciunea luĭ *este* necoprinḑibilă.
Dă tăria celor osteniţĭ, Şi cresce puterea celor neputincioşĭ. 29
Chiar têneriĭ ostenesc şi obosesc, Şi ceĭ aleşĭ têneri se împedică. 30
Dară ceĭ ce aşteptă pre Iehova înnoesc puterea *lor*; 31
Se suiŭ pre aripe ca acvile, Alerg şi nu obosesc;
Âmblă şi nu ostenesc.

CAPUL XLI.

Dumneḑeŭ se judecă cu poporul seŭ. Vanitatea idolilor.

Tăceţĭ înaintea mea, ţerrĭ depărtate, şi popaliĭ înnoéscă puterea 1
Se se apropie; atuncĭ se vorbéscă; [*lor*;
Se venim împreună la judicată,
Cine aŭ sculat pre invingĕtorul de la resărit, 2
'L aŭ făcut pre el se 'ĭ urmeḑe paşiĭ,
Aŭ supus înaintea luĭ naţiunile,
Şi 'l-aŭ făcut domn preste regĭ,
Le sabia luĭ 'ĭ făcu ca praf, La arcul luĭ ca plévă spulberată?
Le-aŭ urmărit, aŭ trecut sigur 3
Calea, pre-*care* nu âmblase cu picióreie sale.
Cine aŭ lucrat şi aŭ făcut *acésta*? 4
Chĭamând generaţiunile de la început?
Eŭ Iehova, cel ântâiŭ, Şi cu ceĭ din urmă, tot acelaşĭ.
Ţerrile depărtate o vêḑură şi se temură; 5
Mărginile pământuluĭ se cutremurară,
Se apropiară şi veniră.
Aŭ ajutat fiă-carele pre aprópele seŭ, 6
Şi aŭ ḑis unul câtră altul: Fiĭ tare.
Şi lemnarul înbărbătéză pre argintarul, 7

Și cel ce subțiéză *cu* ciocanul pre ciocănătorul pre nicovană,
Dicênd: Bine *este* pentru îmbinare;
Și întăreşte acésta cu cuie *ca* se nu se clatine.
8 Dară tu, Israel, serv al meŭ, Iacobe, pre care am ales,
Seminţa luĭ Abraam, amicul meŭ;
9 *Tu*, pre care te am luat din marginile pămêntuluĭ,
Şi te am chiămat din confiniele luĭ,
Şi 'ţĭ am dis ţie: Tu *escĭ* servul meŭ;
Eŭ te am ales pre tine, şi nu te voiŭ lepăda.
10 Nu te teme; câcĭ eŭ *sum* cu tine;
Nu te înspăimênta; câcĭ eŭ *sum* Dumnedeul têŭ;
Te întăresc şi te ajut, Te scutesc cu drépta mea cea învin-
11 Éca! toţĭ ceĭ ce s'aŭ mâniat în contra ta [gĕtóriă.
Se vor ruşina şi se vor confunde; Vor fi ca un nimic;
Ceĭ ce'ţĭ s'aŭ opus vor peri.
12 Îĭ veĭ căuta pre dênşiĭ, dară nu'ĭ veĭ găsi,
Pre ceĭ ce s'aŭ certat cu tine; Ceĭ ce s'aŭ luptat în contra ta
Vor fi ca nimică şi ca lucru de nimică.
13 Câcĭ eŭ, Iehova, Dumnedeul têŭ, *sum* cel ce ţine drépta ta,
Dicênd câtră ţine: Nu te teme, eŭ te voiŭ ajuta.
14 Nu te teme, verme al luĭ Iacob, grămădioră a luĭ Israel;
Eŭ te voiŭ ajuta pre tine, dice Iehova,
Şi Mântuitor al têŭ, Sântul luĭ Israel.
15 Éca! eŭ te voiŭ face pre tine trăerătoriă ascuţită, nouĕ cu multe
Veĭ trăera munţiĭ şi'*ĭ* veĭ subţia, [tăiăşe;
Şi veĭ face colniciĭ ca plévă.
16 Le veĭ vêntura şi vêntul le va duce, Şi vêrtejul le va resipi;
Tu ânse te veĭ bucura în Iehova, Te veĭ făli în Sântul luĭ Israel.
17 *Când* seraciĭ şi neavuţiĭ caută apă, şi nu *este*,
Şi limba lor se uscă de sete, Eŭ, Iehova, îĭ voiŭ asculta,
Eŭ, Dumnedeul luĭ Israel nu'ĭ voiŭ părăsi:
18 Voiŭ deschide fluviĭ de pre înălţimĭ, Şi fôntânĭ în mijlocul văilor;
Voiŭ face deşertul baltă de apă, Şi pămêntul uscat isvor de apă.
19 În deşert voiŭ sădi cedrul, acaţia, Şi mirtul şi olivul;
În pustiŭ voiŭ pune cipresa, Pinul şi bradul împreună;
20 Pentru ca se védă, şi se cunóscă,
Şi se se pricépă şi se înţelégă împreună,
Câ mâna luĭ Iehova aŭ făcut acésta,
Şi *câ* Sântul luĭ Israel o aŭ creat acésta.
21 Aduceţĭ causa vóstră, dice Iehova;
Apropiaţi-vĕ cu dovedile vóstre, dice regele luĭ Iacob.
22 Apropie-se şi anunţe-ne nouĕ ce se va întêmpla;
Anunţe cele de maĭ 'nainte ce *aŭ fost*,
Ca se ne gândim *la* ele, şi ca se pricepem finitul lor;
Séŭ facă-ne se audim cele viitóre.

Anunțiațĭ cele ce se vor întêmpla la urmă, 23
Ca se cunóscem câ *sûnteţĭ* deĭ; Da, faceţĭ bine, séŭ faceţĭ rêŭ,
Ca se ne mirăm şi se *o* vedem împreună.
Éca! *sûnteţĭ* nimic, 24
Şi lucrul vostru *maĭ puçin* de cât nimicul,
Abominaţiune *este cel ce* ve aŭ ales.
Am sculat *pre unul* din nord, şi veni, 25
De la rĕsăritul sórelui aŭ invocat numele meŭ;
Şi aŭ călcat preste principĭ ca *preste* lut,
Şi ca olarul calcă argilul.
Cine anunţiâ *acestea* de la început, ca să *o* fim cunoscut, 26
Şi de maĭ 'nainte, ca se ḑicem: „Drept"?
Nimine nu *este* care anunţă, da, nimenĭ nu *este* care înșciinţéză;
Nimenĭ nu *este* care ascultă cuvintele vóstre.
Eŭ cel de'ntĕiŭ *voiŭ ḑice* câtră Zion: Éca! Éca acestea! 27
Şi voiŭ da Ierusalimuluĭ un anunţiatoriŭ de bine.
Câcĭ m'am uitat, şi nu *era* nimenĭ, 28
Da, între dênşiĭ, dară nu *se afla* un consiliator,
Ca se pótă respunde un cuvênt, când 'ĭ-am întrebat.
Éca! toţĭ *sûnt* vanitate, Lucrurile lor nimic; 29
Imaginele lor sculpate *sûnt* vênt şi deşertăciune.

CAPUL XLII.

Blândeţa şi constanţa servuluĭ luĭ Dumneḑeŭ. Îndemnare de a lăuda pre Dumneḑeŭ pentru bine-cuvêntările luĭ.

Éca! servul meŭ, pre care 'l susţin, 1
Alesul meŭ, *de care* sufletul meŭ are plăcere;
Am pus spiritul meŭ pre dênsul; Va aduce drept la naţiunĭ.
Nu va striga, nicĭ va rădica *vocea sa*, 2
Nicĭ va face se se auḑă vocea sa pre stradă.
Trestie spartă nu va sfărâma, Şi lin fumegând nu va stânge; 3
Va scóte judicată în adevêr;
Nu va obosi nicĭ se va desputerici, 4
Până când va pune judicată pre pămênt,
Şi ţerrile depărtate vor ascepta legea luĭ.
Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeŭ, 5
Cel ce aŭ creat ceriurile, şi le-aŭ întins;
Cel ce aŭ lăţit pămêntul cu făpturile luĭ;
Cel ce dă suflare la popului de pre dênsul,
Şi spirit la ceĭ ce âmblă pre el:
Eŭ, Iehova, te am chiămat pre tine spre mântuire, 6
Şi ţin măna ta, Şi te voiŭ păstra, şi te voiŭ face alianţa poporuluĭ,
Lumina naţiunilor;
Spre a deschide ochiĭ ceĭ orbĭ, 7

Spre a scóte din închisóre pre ceĭ legaţĭ,
Pre ceĭ ce şed în întuneric din casa carcereĭ.
8 Eŭ *sum* Iehova; acesta *este* numele meŭ;
Şi nu voiŭ da gloria mea la altul, Nicĭ lauda mea la imaginĭ sculpate.
9 Éca! s'aŭ împlinit cele d'întéiŭ, Şi nouĕ *lucrurĭ* eŭ anunţiŭ;
Până a nu se ivi ele eŭ ve înscimţez *despre ele*.
10 Cântaţĭ luĭ Iehova o cântare nouă,
Lauda luĭ din marginele pămêntuluĭ,
Voĭ ce coborîţĭ în mare, şi tóte cele dintr'ênsa;
Ţerrĭ depărtate şi locuitoriĭ lor.
11 Deşertul şi cetăţile luĭ rădice *vóce*,
Cătunele, pre *care* locuesce Kedar;
Jubileze locuitoriĭ de pre stîncă, Răcnéscă din vêrful munţilor.
12 Dee glorie luĭ Iehova, Şi anunţe lauda luĭ în ţerrĭ depărtate.
13 Iehova ese ca un eroŭ, Descéptă jalusia ca un luptător,
Strigă, şi mugesce chiar, Prevaluéză contra inimicilor seĭ.
14 „De mult am tăcut; „Remăné-voiŭ pururea liniscit?
„Opri-me-voiŭ óre? „*Acum* voiŭ striga ca femeea de facere;
„Voiŭ sfărăma şi voiŭ înghiţi împreună.
15 „Voiŭ pustii munţĭ şi colnicĭ, Şi voiŭ usca tóte erburile *lor*;
„Şi voiŭ reduce fluviĭ în pămênt uscat, Şi bălţile le voiŭ usca.
16 „Şi voiŭ conduce pre orbĭ prin calea, pre care nu sciaŭ,
„Îĭ voiŭ îndrepta în căĭ, pre *care* nu cunosceaŭ;
„Întunericul îl voiŭ face lumină înainte lor, Şi cele cotite drepte.
„Aceste lucrărĭ li voiŭ face lor, şi nu-ĭ voiŭ părăsi."
17 Se vor întorna înapoĭ, se vor ruşina,
Ceĭ ce se încred în imaginĭ sculpate,
Ceĭ ce ḑic cătră imaginile vĕrsate: „Voĭ *sûnteţĭ* ḑeiĭ nostri."
18 Ascultaţĭ, surḑilor, Şi căutaţĭ, orbilor, ca se vedeţĭ.
19 Cine *este* orb afară de servul meŭ?
Séŭ surd ca nunţiul meŭ, *pre care* 'l am trămis?
Cine *este* orb, ca cel ascultător?
Şi cine orb, ca servul luĭ Iehova?
20 Veḑĭ multe, dară nu observĭ; Deschiḑĭ urechiele, dară nu auḑĭ.
21 Iehova doresce din causa îndurăreĭ luĭ,
Ca legea se se măréscă şi se se glorifice.
22 Dară el *este* popul jefuit şi despoiat;
Eĭ toţĭ *sûnt* prinşĭ în cursă la speluncĭ,
Şi ascunşĭ în case de închisorĭ;
Eĭ sûnt de prédă fără eliberator,
De răpire, şi nimenĭ ḑice: dă-*o* înapoĭ.
23 Care din voĭ *va* lua acésta în urechia?
Va asculta şi auḑi pentru viitoriŭ.
24 Cine 'l aŭ dat pre Iacob prédă, Şi pre Israel la jefuitorĭ?
Nu este Iehova, contra caruia noĭ am pecătuit?

Şĭ n'aŭ voit se âmble în căile luĭ, Nicĭ nu aŭ ascultat de legea luĭ.
Pentru aceea aŭ vêrsat asupra luĭ 25
Aprinderea mănieĭ sale şi puterea resbeluluĭ;
Şi 'l aŭ aprins jur împrejur, El ânse n'aŭ înţeles;
Şi 'l aŭ ars, dară el n'aŭ luat-*o* la ânimă.

CAPUL XLIII.

Consolarea luĭ Israel. Israel ca mărturia omnipotenţeĭ luĭ Dumnedeŭ.

Şi acum aşia grăesce Iehova, Creatorul têŭ, Iacobe, 1
Şi Făcĕtorul têŭ, Israele:
Nu te teme, câcĭ eŭ te am rescumpĕrat,
Te am chiămat pre numele têŭ; al meŭ *escĭ*.
Când trecĭ prin ape, cu tine *voiŭ fi*; 2
Şi prin fluviĭ, nu vor denunda asupra ta;
Când âmbli prin foc, nu te veĭ arde, Nicĭ nu te va arde flacăra;
Câcĭ eŭ Iehova, Dumnedeul têŭ, Sântul luĭ Israel *sum* Mântuitorul têŭ. 3
Pentru rescumpĕrarea ta am dat pre Egiptul,
Pentru tine Ethiopia şi pre Seba.
Fiind câ escĭ preţios ochilor meĭ, Escĭ onorat şi eŭ te am iubit; 4
De aceea am dat ómenĭ *mulţĭ* pentru tine, Şi popul̆ pentru viéţa ta.
Nu te teme; câcĭ eŭ *sum* cu tine; 5
De la rĕsărit voiŭ aduce seminţa ta, Şi de la apusurĭ te voiŭ aduna;
Voiŭ dice către nord: Dă; Şi către sud: nu '*l* opri; 6
Adu pre fiiĭ meĭ de departe,
Şi pre fiicele mele de la marginile pămêntuluĭ;
Pre tot cel ce se chiamă cu numele meŭ; 7
Pre cel ce 'l-am creat pentru gloria mea, pre care 'l-am format,
Şi 'l-am făcut.
Scóte pre popúlul cel orb ce are ochĭ, 8
Şi pre cel surd ce are urechĭ.
Adune-se tóte naţiunele, Şi culégă-se toţĭ populiĭ; 9
Care dintre eĭ póte anunţa acésta şi însciinţa nouĕ cele de maĭ 'na-
Aducă pre martoriĭ lor, spre a se îndrepta, [inte?
Séŭ audă şi dică: Adevêr.
Voĭ *sûnteţĭ* martoriĭ meĭ, grăesce Iehova, 10
Şi servul meŭ, pre care 'l am ales,
Ca se cunósceţĭ şi se credeţĭ în mine,
Şi se înţelegeţĭ câ eŭ acelaşĭ *sum*;
Înaintea mea nicĭ un Dumnedeŭ n'aŭ fost, Nicĭ va fi după mine.
Eŭ, eŭ *sum* Iehova; Şi afară de mine mântuitor nu *este*. 11
Eŭ am anunţiat şi am mântuit, 12
Şi am însciinţat, când n'*aŭ fost* la voĭ *deŭ* strein;
Şi voĭ *sûnteţĭ* martoriĭ meĭ, grăesce Iehova, Câ eŭ *sum* Dumnedeŭ.
Şi înainte de *a fi* timpul eŭ acelaşĭ *sum*, 13

Şi nu *este* cel ce póte elibera din mâna mea;
Lucrez, şi cine póte se'mpedice?
14 Aşia grăesce Iehova, Rescumpĕrătorïul vostru, Sântul luĭ Israel:
Pentru voĭ am trămis la Babilon,
Şi am dat jos tóte zăvórele luĭ,
Şi jubilarea Chaldeilor o *am prefăcut* în suspinurĭ.
15 Eŭ *sum* Iehova, Sântul vostru, Creatorul luĭ Israel, Regele vostru.
16 Aşia grăesce Iehova, Care aŭ făcut drum în mare,
Şi cale în apele cele tarĭ;
17 Cel ce aŭ scos care şi caĭ, armată şi putere;
Tóte împreună s'aŭ întins jos, nu se vor maĭ scula;
S'aŭ trecut, s'aŭ stins ca călţiĭ.
18 Se nu ve aduceţĭ aminte de cele de maĭ 'nainte,
Şi se nu ve gândiţĭ la cele din vechime?
19 Eca! eŭ fac un lucru noŭ; Acum rĕsare; nu 'l cunósceţĭ?
Da, fac drum în pustiă, Fluviĭ în locurĭ secetóse.
20 Férele câmpuluĭ mĕ vor onora, Draconiĭ şi struţiĭ;
Pentru câ daŭ ape în pustiă, Fluviĭ în locurĭ secetóse,
Spre a adăpa populul meŭ cel ales:
21 Pre populul pre care mi 'l am format, El se nareze lauda mea.
22 Dară tu, Iacobe, nu m'aĭ invocat, Te aĭ săturat de mine, Israele!
23 N'aĭ oferit mie mieiĭ sacrificiilor tale de ardere,
Nicĭ m'aĭ onorat cu oblaţiunile tale;
Nicĭ nu te am ingreuiat cu ofrande, Nicĭ nu te am obosit cu tămîe;
24 N'aĭ cumpĕrat cu argint trestie mirositóre pentru mine,
Nicĭ m'aĭ îndestulat de grăsimea sacrificielor tale;
Ci m'aĭ ingreuiat cu pĕcatele tale, M'aĭ obosit cu inicităţile tale.
25 Eŭ, eŭ *sum* cel ce sterge fără de legile tale pentru mine ênsumĭ,
Şi nu'mĭ voiŭ aduce aminte pĕcatele tale.
26 Adu-mĭ aminte; se ne judicăm împreună, Ḑi tu, ca se te îndreptezĭ.
27 Principele tĕŭ aŭ pĕcătuit, Şi profeţiĭ teĭ 'mĭ făcură fără de lege;
28 Pentru aceea am profanat pre principiĭ ceĭ sânţĭ;
Şi am predat pre Iacob blestemuluĭ, Şi pre Israel la oprobriĭ.

CAPUL XLIV.

Majestatea luĭ Dumneḑeŭ lăudată. Idolatria lepădată.

1 Dară acum, ascultă, servul meŭ, Iacobe,
Şi Israele, pre care am ales:
2 Aşia grăesce Iehova, care te-aŭ făcut,
Şi te-aŭ creat din pântece, *care* te va ajuta;
Nu te teme, servul meŭ, Iacobe, Şi *tu* Iesurun, pre care am ales;
3 Câcĭ voiŭ vĕrsa apă preste cele setóse, Şi fluviĭ pre uscat;
Voiŭ revĕrsa spiritul meŭ preste seminţa ta,
Şi bine-cuvêntarea mea preste posteritatea ta:

Şi vor răsări ca pr'între érbă, Ca păşune pre lângă rîurile apelor. 4
Unul va dice: Eŭ *sum* al luĭ Iehova; 5
Şi cel-alt *se* va numi cu numele Iacob;
Şi altul se va subsçrie *cu* mâna sa luĭ Iehova,
Şi *se* va surnumi cu numele Israel.
Aşia grăesce Iehova, regele luĭ Israel, 6
Şi rescumpĕrătorul luĭ, Iehova, *Dumnedeul* oştirilor:
Eŭ *sum* primul, şi ultimul, Şi afară de mine nu *este* Dumnedeŭ.
Şi cine se póte numi asemine mie? 7
Apoĭ anunţe-o şi espună mie *ce s'aŭ întêmplat,*
De când am creat un popul străvechiŭ;
Şi cele fiitóre, şi cele ce vor veni, Însciinţeze-se.
Nu vĕ temeţĭ, nicĭ nu ve înspăimântaţĭ; 8
Tot-de-euna nu 'ţĭ-am spus ţie şi nu am anunţiat *acésta?*
Voĭ *sûnteţĭ* marturiĭ meĭ; Afară de mine este óre Dumnedeŭ?
Nu *este alt* Dumnedeŭ; Nu cunosc pre *nicĭ unul.*
Făcĕtoriĭ de idolĭ, toţĭ *sûnt* vanitate, 9
Şi cele maĭ frumóse lucrurĭ ale lor nu folosesc;
Şi eĭ *sûnt* marturiĭ lor propriĭ: Nu vĕd, nicĭ înţeleg,
Pentru ca se se ruşineze.
Cine aŭ format un deŭ, 10
Séŭ aŭ tornat o imagine sculpată, *care* nu folosesce nimica?
Éca! toţĭ soçiĭ luĭ se vor ruşina; 11
Căcĭ artiştiĭ eĭ ênsişĭ *sûnt* numaĭ ómenĭ;
Se adună toţĭ împreună, staŭ; Se tem, *şi* se ruşinéză împreună.
Unul taĭe o bucată de fer cu bătătoriă, 12
Şi lucréză cu cărbunĭ, şi cu ciocaniĭ 'l formă,
Şi 'l prelucréză cu braçiul seŭ cel tare,
Flămândesce chiar încât obosesce, Apă nu bea, şi slăbesce.
Altul lucréză lemne, întinde dreptarul, îl însemnéză cu condeiul; 13
Îl netedesce cu oblul; Şi 'l însemnéză prin compas,
Şi 'l face după chipul unuĭ om,
După frumuseţa omenéscă, Ca se remănă în casă.
'Şĭ taiă cedri: 'Şĭ iea cipresul şi stejarul, 14
Carĭ 'şĭ le alege dintre arboriĭ pădureĭ;
Plantă pin şi plóia '*l* cresce.
Apoĭ servesce omuluĭ pentru ars; Şi iea din el şi se încăldesce; 15
Apoĭ '*l* maĭ arde, şi cóce pâne; Şi face un deŭ, şi se închină *luĭ,*
Îl face imagine sculpată, şi îngenunchiă înaintea luĭ.
Parte d'intr'ênsul aŭ ars'o în foc; Cu cea-l-altă parte mănâncă 16
Frige friptura, şi se satură; [carnea;
Şi *se* încăldesce, dicênd: O! mĕ încăldiiŭ, vêduiŭ focul.
Şi restul d'intr'ênsul 'l face un deŭ, o imagine sculpată, 17
Îngenunchiă 'naintea luĭ şi se închină *luĭ,* Şi se rógă luĭ, şi dice:
„Eliberă-mĕ; căcĭ *escĭ* deul meŭ."

18 Nu cunosc şi nu înţeleg; Fiind câ aŭ închis ochiĭ lor, ca se nu
Şi ânimele lor ca se nu înţelégă. [védă,
19 Şi nu o iea la ânima sa,
Nicĭ nu *este* sciinţa *în el*, nicĭ prudenţa spre a dice:
„Ars-am o parte d'într'ênsul în foc, „Copt am pâne pre cărbuniĭ luĭ,
„Fript-am carne şi mâncat-*o*-am, Şi restul luĭ se'l fac abominaţiune?
„Închina-me-voiŭ buluculuĭ de lemne?"
20 Pasce cenuşă; amăgita *luĭ* ânima 'l aŭ rătăcit,
Ca se nu pótă elibera sufletul seŭ, nicĭ se dică:
„La drépta mea, óre nu *este* minciună?
21 Ţine minte acestea, Iacobe şi Israele; Câcĭ serv al meŭ *escĭ*;
Eŭ te am format; serv al meŭ *escĭ*; Israele, nu veĭ fi uitat de mine.
22 Am făcut se péră ca aburĭ fără de legile tale,
Şi ca pre un nuor pĕcatele tale;
Întórnă-te la mine, căcĭ eŭ te am rescumpĕrat.
23 Jubilaţĭ, ceriurĭ! câcĭ Iehova aŭ făcut *acésta*;
Chiuiţĭ, cele de sub pămênt! Scóteţĭ jubilare, munţĭ,
Pădurĭ şi toţĭ arboriĭ din ele! Câcĭ Iehova aŭ rescumpĕrat pre
Şi s'aŭ glorificat întru Israel. [Iacob,
24 Aşia grăesce Iehova, Rescumpĕrătoriŭl tĕŭ,
Şi care te aŭ format din pântece:
Eŭ *sum* Iehova, care aŭ făcut tóte;
Care aŭ întins ceriurile singur; Care aŭ lăţit pămêntul de mine;
25 Care zădărnicesce semnele vorbitorilor de minciunĭ, [ênsu-mĭ;
Şi smintesce pre divinatorĭ; Care tórnă pre înţelepţiĭ înapoĭ,
Şi nerodesce sciinţa lor;
26 Care întăresce cuvêntul servuluĭ seŭ,
Şi împlinesce consiliul nunţilor seĭ;
Care dice câtră Ierusalim: „Veĭ fi locuit;
Şi către cetăţile luĭ Iuda: „Ve veţĭ rezidi,
„Şi voiŭ rădica ruinele luĭ;"
27 Care dice câtră adâncimea: „Fă-te uscat,
„Şi voiŭ seca fluviile tale;"
28 Care dice câtră Cir: „*Acesta este* păstorul meŭ,
„Şi va îndeplini tóte voinţele mele;"
Şi care dice câtră Ierusalim: „Te veĭ rezidi;"
Şi câtră templu: „Se vor aşeda temeliile tale."

CAPUL XLV.

Chiămarea luĭ Cir. Omnipotenţa şi mântuirea luĭ Dumnedeŭ.

1 Aşia grăesce Iehova câtră unsul seŭ,
Câtră Cir, a căruia mână drépta am ţinut,
Ca se supun naţiunile nainteа luĭ; Şi voiŭ deslega cópsele regilor,
Ca se deschid uşile înaintea luĭ; Şi porţile nu se vor închide.

Eŭ voiŭ merge 'naintea ta, Şi voiŭ neteḑi 'nălţimile cele mândre; 2
Voiŭ sfărâma uşile de aramă, Şi voiŭ tăiă zăvórele de fer;
Şi 'ţĭ voiŭ da ţie tesaurile întunericuluĭ, Şi avuţiĭ ascunse; 3
Ca se cunóscețĭ câ eŭ, Iehova, Care te chiamă cu nume,
Sum Dumneḑeul luĭ Israel.
Pentru Iacob, servul meŭ, Şi pentru Israel, alesul meŭ, 4
Te am chiămat cu numele têŭ; Te am numit, de şi nu m'aĭ cunoscut.
Eŭ *sum* Iehova şi nu *este* altul; Nu *este* afară de mine Dumneḑeŭ; 5
Eŭ te am încins, de şi nu m'aĭ cunoscut;
Ca se cunóscă de la resăritul sórelui, 6
Şi de la apus, câ afară de mine nu *este* nimenĭ;
Eŭ *sum* Iehova, şi nu *este* altul;
Cel ce aŭ format lumina, şi aŭ creat întunericul; 7
Cel ce face pace şi creéză rêul: Eŭ, Iehova, fac tóte acestea.
Picuraţĭ de sus, ceriurĭ! Şi curgă, nuorĭ, fericire! 8
Deschidă-se pămêntul şi nască măntuire,
Şi dreptatea resară împreună; Eŭ, Iehova, am făcut acésta.
Vaĭ celuĭ, care se luptă în contra Făcĕtoruluĭ seŭ! 9
Un hărb dintre hărburile de prin ţerrĕnă!
Lutul se ḑică către formătorul seŭ: „Ce facĭ?"
Séŭ fapta ta: „El n'are mânĭ?"
Vaĭ celuĭ ce ḑice către părintele *seŭ*: „Ce nascĭ?" 10
Séŭ către muerea: „La ce aĭ durerĭ de facere?"
Aşia grăesce Iehova, Sântul luĭ Israel, şi Creatorul luĭ: 11
Întrebaţi-me despre cele viitóre; despre fiiĭ meĭ,
Şi despre lucrul mânilor mele ordonaţi-'mĭ.
Eŭ am făcut pămêntul, Şi am creat pre omul de pre dênsul; 12
Eŭ *prin* mâĭnele mele am întins ceriurĭ,
Şi am dat ordinĭ la tótă oştirea lor.
Eŭ am resculat pre acela spre mântuire, 13
Şi voiŭ îndrepta tóte căile luĭ;
El va zidi cetatea mea, şi va elibera pre captiviĭ meĭ,
Nu cu preţiŭ, nicĭ cu darurĭ, Grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Aşia grăesce Iehova: Munca Egiptuluĭ, şi comerţiul Ethiopieĭ, 14
Şi al Sabeilor, bărbaţĭ marĭ de corp,
Vor trece la tine, şi aĭ teĭ vor fi;
Din îndĕrătul têŭ vor urma; cu lanţiuri vor trece,
Şi 'ţĭ se vor închina, se vor pleca 'naintea ta,
Ḑicênd: Dumneḑeŭ *este* numaĭ la tine,
Nu *este* alt Dumneḑeŭ afară de dênsul!
Într'adevêr tu escĭ Dumneḑeŭ ascunḑêndu-te, 15
Dumneḑeule al luĭ Israel, Mântuitor.
Se vor ruşina şi se vor confunda, 16
Vor ajunge defaimă toţĭ împreună Lucrătoriĭ de idolĭ.
Dară Israel se va mântui prin Iehova cu mântuire eternă, 17

Nu ve veţĭ ruşina, nicĭ ve veţĭ confunda în etern şi perpetuŭ.
18 Căcĭ aşia grăesce Iehova, cel ce aŭ creat ceriurile;
Acest Dumneḑeŭ, care aŭ format pămêntul, şi 'l aŭ făcut;
El 'l aŭ stabilit.
El nu 'l aŭ creat în zadar, ci'l aŭ format ca se se locuéscă;
Eŭ *sum* Iehova, şi nu *este* altul.
19 N'am vorbit pre ascuns, în loc întunecos al pămêntuluĭ;
N'am ḑis către seminţa luĭ Iacob: Căutaţĭ-me în zadar;
Eŭ Iehova vorbesc dreptatea, anunţiŭ cele drepte.
20 Adunaţĭ-ve şi veniţĭ,
Apropiaţĭ-ve împreună ceĭ scăpaţĭ din naţiunĭ;
N'aŭ cunoscinţă câţĭ pórtă lemnul imagineĭ lor sculpate,
Şi se rógă către un ḑeŭ *care* nu póte mântui.
21 Anunţiaţĭ, şi aduceţi'*ĭ* încóce; Şi consulte-se împreună;
Cine aŭ însciinţat acésta din început?
Cine aŭ anunţiat acésta din acel timp?
Nu eŭ, Iehova? şi nu *este* fără de mine alt Dumneḑeŭ;
Dumneḑeŭ drept şi mântuitor; fără de mine nu *este* altul.
22 Căutaţĭ la mine, şi mântuiţĭ-ve, tóte marginile pămêntuluĭ;
Căcĭ eŭ *sum* Dumneḑeŭ, şi nu *este* altul.
23 Am jurat pre mine, Mântuire aŭ eşit din gura mea,
Un cuvênt ce nu se va înturna,
Câ tot genunchiul se va pleca naintea mea,
Tótă limba 'mĭ va jura *mie*.
24 Vor ḑice de mine: Numaĭ în Iehova *este* mântuirea şi puterea
La el vor veni, Şi se vor ruşina toţĭ ceĭ ce se mânie în contru luĭ;
25 În Iehova se va îndrepta şi se va făli, Tótă seminţa luĭ Israel.

CAPUL XLVI.

Îndemnare pentru depărtare de idolatriă, la căderea ameninţătóriă a Babilonuluĭ.

1 Se plécă Bel, se încovóe Nebo;
Idoliĭ lor se află pre animale şi vite;
Ceĭ portaţĭ de voĭ *sunt* încărcaţĭ, O sarcină a animaluluĭ ostenit.
2 Se încovóe, se plécă împreună, Nu pot scăpa sarcina,
Ci eĭ ênşişĭ se aduc la captivitate.
3 Ascultaţi-me, casa luĭ Iacob, Şi tot restul caseĭ luĭ Israel,
Acelor duşĭ *de mine* din pântece,
Pre carĭ 'ĭ am purtat din mitre:
4 Şi până la bătrâneţile *vóstre* eŭ acela *sum*;
Şi până la pîri albĭ eŭ *ve* voiŭ purta;
Eŭ *v*'am făcut, şi eŭ *ve* voiŭ duce;
Da, eŭ ve voiŭ duce şi *ve* voiŭ scăpa.
5 Cu cine *me* veţĭ asemĕna, şi *me* veţĭ potrivi,
Şi me veţĭ compara, ca se fim semenĭ?

Vérsă aur din sac, Şi cumpĕnesc argint prin balanţă, 6
Şi însimbriadă argintar; şi'l face deŭ;
Apoĭ îngenunchiă şi se închină.
'L râdică pre umerĭ, 'l aduc, Şi aşéda la locul luĭ, şi stă *acolo*; 7
Din locul seŭ nu se va maĭ mişca;
Apoĭ strigă câtră el, dară nu póte se respundă,
Din nevoea sa nu póte se 'l mântuéscă.
Ţineţĭ minte acésta, şi arĕtaţi-ve barbaţĭ, 8
Luaţĭ-*o* la ânimă, voĭ fără de lege!
Tineţĭ minte cele de maĭ 'nainte, din vechime; 9
Câcĭ eŭ *sum* Dumnedeŭ, şi nu *este* altul,
Eŭ *sum* Dumnedeŭ, şi nimenĭ al meŭ semen;
Care de la început anunţă sfârşitul, 10
Şi de maĭ 'nainte cele neîntêmplate,
Dicênd: Consiliul meŭ va sta,
Şi voiŭ împlini tótă voinţa mea:
Chiămând răpitórea pasăre de la rĕsăriturĭ, 11
Pre bărbatul consiliuluĭ meŭ de la ţérra depărtată,
Da, am vorbit şi voiŭ lăsa se vină;
O am escugetat; şi o voiŭ şi face.
Ascultaţĭ-me, tarĭ de ânimă, Ceĭ depărtaţĭ de mântuire! 12
Am apropiat fericirea mea; nu este departe, 13
Şi mântuirea mea nu va întârdia;
Şi voiŭ da în Zion mântuirea, Pentru Israel, gloria mea.

CAPUL XLVII.

Judecata luĭ Dumnedeŭ asupra Babilonuluĭ.

Cobórâ-te, şi şedĭ în ţĕrrină, virgine fiică a Babilonuluĭ! 1
Şedĭ pre pămênt Fără tron, fiică a Chaldeilor!
Câcĭ nu te veĭ maĭ numi fragetă şi delicată.
Iea răşniţa, şi macină făină; 2
Râdică vĕlul, suflecă'ţĭ pólele, Golesce'ţĭ şoldurile, trecĭ rîurile.
Goliciunea ta se va desgoli, Da, ruşinea ta se va vedé; 3
Resbunare voiŭ lua, Şi nu voiŭ cruţa om.
Resbunătorul nostru, 4
Iehova, Dumnedeul oştirilor, *este* numele luĭ, Sântul luĭ Israel.
Şedĭ tăcêndă, şi intră în întunerec, fiica a Chaldeilor! 5
Câcĭ nu te veĭ maĭ numi: Regina regatelor.
M'am mâniat contra poporuluĭ meŭ, 6
Am profanat moscenirea mea, Şi 'ĭ am dat în mâna ta;
Dară tu n'aĭ arătat lor îndurare;
Aĭ îngreuét tare jugul têŭ *chiar* asupra bătrânuluĭ.
Şi aĭ dis: în etern voiŭ fi regină; 7

În cât nu'ţĭ aĭ luat acestea la ânima ta,
Nicĭ 'ţĭ aĭ adus aminte de urmele lor.
8 Acum dară ascultă acésta, tu lucsuriósă,
Ceea ce locuesce fără grijă, Ceea ce ḑicĭ în ânima ta:
„Eŭ *sum* şi afară de mine nicĭ o altă;
„Nu voiŭ şedé vĕduvă. Şi nu voiŭ cunósce nefacere de copiĭ".
9 Dară amândoue acestea vor veni asupră'ţĭ de o dată, într'o ḑi:
Nefacere de copiĭ şi vĕduvie;
Vor veni preste tine în tótă plinitatea lor
Pentru mulţimea farmecelor tale,
Şi pentru marea abundanţă a încântărilor tale.
10 Şi aĭ fost sigură în reutatea ta,
Şi aĭ ḑis: Nu me vede nimenĭ;
Inţelepciunea ta şi sciinţa ta te aŭ amăgit;
Şi aĭ ḑis în anima ta: „Eŭ *sum* şi afară de mine nicĭ o altă."
11 Pentru aceea va veni rĕŭ peste tine,
Fără se sciĭ se o împedicĭ;
Şi nevoie va cădé preste tine, Fără se o poţĭ abate;
Şi peire va veni de odată preste tine, pre neasceptate.
12 Opresce-te acum cu descântările tale,
Şi cu mulţimea farmecelor tale,
Cu care te aĭ muncit din têncreţile tale;
Póte te poţĭ ajuta, Póte te poţĭ opune!
13 Aĭ obosit óre în mulţimea consiliclor tale?
Scóle-se acum şi se te ajute astrologiĭ, observatoriĭ stelelor,
Cariĭ anunţă în fiă-care luna, Cele ce ţi se vor întêmpla!
14 Ėca! sunt ca paiul, Focul 'l arde;
Nu pot se se elibere de puterea flacăreĭ,
Nu *remâne* cărbune, ca se se încălḑéscă *cineva,*
Nicĭ foc, ca se şéḑă înaintea luĭ.
15 Aşia 'ţĭ vor fi ţie aceia, cu care te aĭ ostenit,
Cu carĭ aĭ avut a face din têncreţele tale:
Vor fugi rătăcindu-se fiă-care în partea sa;
Nimenĭ nu te va mântui.

CAPUL XLVIII.

Îndemnarea luĭ Israel şi scăparea luĭ.

1 Ascultaţĭ acésta, casa luĭ Iacob,
Ceĭ chiămaţĭ cu numele luĭ Israel,
Şi ceĭ eşiţĭ din sorgintele luĭ Iuda,
Ceĭ ce juraţĭ în numele luĭ Iehova,
Şi invócă pre Dumneḑeul luĭ Israel,
Nu *ânse* în adevêr, nicĭ în dreptate.

Căcĭ se numesc din cetatea cea sântă, 2
Şi se réḑămă în Dumneḑeul luĭ Israel,
Iehova *Dumneḑeul* oştirilor *este* numele luĭ.
Cele de 'nainte de demult am anunţiat; 3
Şi aŭ eşit din gura mea, şi le am însciinţat;
Am făcut *acestea* de odată şi s'aŭ împlinit.
Pentru că cunosc că escĭ îndărătnic, 4
Şi grumasul têŭ *este* vină de fer, Şi fruntea ta de aramă:
De aceea am anunţiat *acésta* cătră tine de demult;
Pănă a nu se face, am însciinţat *acesta* ţie, 5
Ca se nu ḑicĭ: Idolul meŭ aŭ făcut acestea;
Şi imaginea mea sculpată şi imaginea mea vĕrsată aŭ ordonat acestea.
Aĭ auḑit; *acum* veḑĭ tóte acestea; Şi nu voiţĭ a *o* mărturi? 6
De acum te însciinţez despre noue lucrurĭ;
Maĭ ales secrete şi pre care tu nu aĭ sciut.
Acum se făcură, şi nu de demult, 7
Înaintea ḑileĭ *acesteĭa* n'aĭ auḑit despre ele;
Ca se nu ḑicĭ: Éca! eŭ sciam acestea.
Nicĭ aĭ auḑit, nicĭ aĭ sciut, 8
Nicĭ de demult s'aŭ deschis urechea ta;
Căcĭ sciam că te porţĭ necredincios,
Şi din pântece te aĭ numit abătător.
Pentru numele meŭ eŭ prelungesc mânia mea, 9
Şi pentru lauda mea eŭ abţin de la tine,
În cât se nu te estirp.
Éca! te am curăţit, dară nu ca argintul; 10
Te am ales în topitórea strimtorărеĭ.
Pentru mine, pentru mine eŭ fac *acésta*, 11
Căcĭ altmintrelea cum s'ar fi profanat *numele meŭ*!
Dară nu daŭ gloria mea la altul.
Ascultă-me, Iacobe, Şi Israele, pre care am chiămat, 12
Eŭ acela *sum*; eŭ primul şi eŭ ultimul;
Şi mâna mea aŭ întemeiat pămêntul, 13
Şi drépta mea aŭ întins ceriurile, Le chiăm, şi staŭ împreună.
Adunaţĭ-ve, toţĭ voĭ, şi ascultaţĭ; 14
Care dintre dênşiĭ aŭ anunţiat acestea?
Iehova 'l aŭ iubit, *decĭ* va îndeplini voinţa luĭ contra Babilonuluĭ,
Şi braçiul luĭ *va fi preste* Chaldeĭ.
Eŭ, eŭ am vorbit; da, 'l am chiămat, 15
'L am adus, şi calea luĭ va prospera.
Apropiaţĭ-ve de mine, ascultaţĭ acésta; 16
De la început n'am vorbit pre ascuns;
De când s'aŭ făcut acésta, eŭ *eram* acolo;
Şi acum Iehova Domnul m'aŭ trâmis pre mine, şi Spiritul seŭ.
Aşia grăesce Iehova, Rescumpĕrătorul têŭ, Sântul luĭ Israel; 17

Eŭ *sum* Iehova, Dumneḑeŭ têŭ, cel ce te învéţă pentru folosul têŭ,
Cel ce te conduce pre calea, *pre care* se mergĭ.
18 Ah de aĭ fi ascultat comandementele mele!
Atuncĭ pacea ta ar fi fost ca un fluviŭ,
Şi fericirea ta ca valurile măriĭ;
19 Şi seminţa ta ar fi fost ca nisipul,
Şi posteritatea măruntaelor tale ca prundel eĭ;
Numele luĭ n'ar fi estirpit nicĭ nu s'ar fi sters din 'naintea mea.
20 Eşiţĭ din Babilon,
Fugiţĭ de Chaldeĭ; cu voce de jubilare
Anunţiaţĭ, însciinţaţĭ acésta;
Scoteţĭ acésta pănă la marginile pămêntuluĭ;
Spuneţĭ: „Iehova aŭ rescumpĕrat pre servul seŭ Iacob.
21 Şi nu însetară, *când* ĭĭ conducea prin deşerturĭ;
Aŭ făcut se curgă pentru dênşiĭ ape din stîncă;
Aŭ despicat stînca, şi apele aŭ curs.
22 Pace nu *este* la nelegiuiţĭ, grăesce Iehova.

CAPUL XLIX.

Chiămarea luĭ Israel. Iubirea luĭ câtră Zion şi resturnarea luĭ.

1 Auḑiţĭ-me, ţerrĭ, Şi ascultaţĭ, popullĭ din depărtare;
Iehova m'aŭ chiămat din pântece,
Din vintrele mameĭ mele aŭ amintit numele meŭ.
2 Şi aŭ făcut gura mea ca sabiă ascuţită;
Sub umbra mâneĭ sale m'aŭ ascuns,
Şi m'aŭ făcut *ca* o săgétă polită; În tolba sa m'aŭ închis.
3 Şi aŭ ḑis câtră mine: Tu *escĭ* servul meŭ,
Israel în care me voiŭ glorifica.
4 Ânse eŭ am ḑis: În deşert am ostenit,
Întru nimic şi în deşert 'mĭ am consumat puterea mea;
Dară dreptul meŭ *este* cu Iehova,
Şi resplătirea mea cu Dumneḑeul meŭ.
5 Acum dar, ḑice Iehova,
Care m'aŭ format din pântece, *spre a fi* servul seŭ,
Ca se readuc pre Iacob la el,
Şi ca se se adune la dênsul Israel,
De aceea me voiŭ glorifica în ochiĭ luĭ Iehova,
Şi Dumneḑeul meŭ este puterea mea.
6 Şi aŭ ḑis: Puçin este ca se fiĭ servul meŭ,
Spre a râdica seminţiile luĭ Iacob,
Şi se reducĭ pre ceĭ scăpaţĭ aĭ luĭ Israel;
Te voiŭ maĭ face lumină la naţiunĭ,
Ca se fiĭ mântuirea mea pănă la marginea pămêntuluĭ.

Aşia grăesce Iehova, 7
Rescumpĕrătorul luĭ Israel, Sântul luĭ:
Către acela, pre care 'l desprețuesce fiă-carele,
Către acela, pre care 'l defaimă națiunile.
Către servul domnilor, Regĭ se vor uita şi se vor scula,
Principĭ, şi se vor închina *ție*, Pentru Iehova, care este fidel,
Pentru Sântul luĭ Israel, care te aŭ ales.
Aşia grăesce Iehova: În timpul îndurăreĭ te am ascultat, 8
Şi în ḑioa mântuireĭ te am ajutat,
Şi te voiŭ păzi, şi te voiŭ da drept alianță a poporuluĭ,
Ca se îndreptezĭ pămêntul, şi se facĭ se se moscenéscă posesiunĭ
Ca se ḑicĭ către ceĭ prisonierĭ: „Eşițĭ"; [devastate; 9
Către ceĭ din întuneric: „Aretațĭ-ve".
Şi vor pasce pre lângă căĭ,
Şi păşunile lor *vor fi* pre tóte 'nălțimile;
Nu vor flămânḑi, nicĭ nu vor înseta, 10
Nu'ĭ va lovi nicĭ arşița, nicĭ sóre;
Câcĭ cel ce'ĭ miluesce 'ĭ va conduce,
Şi lângă sorginte de ape ĭ va duce.
Şi voiŭ face toțĭ munțĭ meĭ căĭ, Şi căile mele se vor 'nălța. 11
Eca! acestia vin de departe, 12
Şi éca! acestia de la nord şi de la apus,
Şi acestia din țérra luĭ Sinim.
Jubilațĭ, cerĭurĭ, şi bucură-te, pămênte! 13
Scótețĭ jubilare, munțĭ!
Câcĭ Iehova aŭ mângăiat pre poporul seŭ,
Şi pre ceĭ strîmtorațĭ aĭ seĭ aŭ miluit.
Dară Zion ḑice; Iehova m'aŭ părăsit, 14
Şi domnul meŭ m'aŭ uitat.
Se póte óre muierea se uite pre pruncul seŭ, care suge la țiță, 15
Încât se nu miluéscă pre cel născut din pântecele seŭ?
Da, ele pot uita, Ânse pre tine nu te voiŭ uita.
Éca! pre palmele mele te am săpat, 16
Zidurile tale *sûnt* tot d'auna înaintea mea.
Fiiĭ teĭ alérgă, 17
Dară ceĭ ce te aŭ destrus şi te aŭ devastat se duc de la tine.
Înalță împrejur ochiĭ teĭ şi veḑĭ; 18
Toțĭ acestia se adună, vin către tine.
Dupre cum eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova:
Tu te veĭ îmbrăca cu toțĭ acestia ca cu un ornament,
Şi ca o mirésă 'ĭ veĭ lega pre dênşiĭ *de tine*.
Câcĭ devastatele şi ruinatele tale locurĭ, şi țérra ta cea stricată 19
Sûnt acum prea strimte pentru locuitorĭ;
Dară acela, care te consumaŭ, se depărtéză.
Fiiĭ, pre carĭ veĭ căpăta dupre nefacerea ta de copiĭ, 20

Vor ḑice încă la urechiele tale: „Strimt *este* locul pentru mine;
„Fă-'mĭ loc se locuesc."
21 Atuncĭ veĭ ḑice în ânima ta: „Cine'mĭ nâscu mie pre acestia?
„Eŭ eram lipsit de copiĭ, eram sterilă,
„Captivă şi depărtată; pre acestia dar, cine 'ĭ aŭ crescut?
„Éca! eŭ remâseiŭ singură; acestia, unde *eraŭ*?
22 Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Éca! voiŭ 'nălţa mâna mea spre naţiunĭ,
Şi voiŭ râdica stindardul meŭ spre popul,
Şi vor aduce pre fiiĭ teĭ în braçie,
Şi fiicele tale se vor duce pre umerĭ.
23 Şi regĭ vor fi nutritoriĭ copiilor teĭ,
Şi reginele lor nutricele tale,
Se vor închina ţie cu façia la pămênt,
Şi vor linge ţĕrrĕna picioarilor tale;
Şi veĭ cunósce câ eŭ *sum* Iehova,
Şi câ ceĭ ce me ascépta nu se vor ruşina.
24 Se póte lua préda de la cel tare,
Séŭ râpirea învingătoruluĭ scăpa?
25 Ânse aşia ḑice Iehova: „Şi răpirea celuĭ tare se va lua,
„Şi préda celuĭ puteric se va scăpa;
„Câcĭ eŭ voiŭ certa cu ceĭ ce cértă cu tine,
„Şi voiŭ mântui pre fiiĭ teĭ. [cărnurĭ;
26 „Dară pre ceĭ ce te oprimă voiŭ face se 'şĭ mănânce propriile lor
„Şi se vor îmbĕta chiar cu propriul lor sânge ca cu must;
„Şi va cunósce tótă carnea,
„Câ eŭ, Iehova, *sum* Mântuitorul têŭ, şi Rescumpĕrătorul têŭ,
„Putericul luĭ Iacob."

CAPUL L.

Îndemnarea de a'şĭ pune încrederea în Dumneḑeŭ şi în Servul seŭ.

1 Aşia grăesce Iehova:
Unde este cartea de despărţeniă a mameĭ vóstre,
Pre care am lepădat-o?
Séŭ cine *este* dintre împrumutătoriĭ meĭ, la care v'am vêndut?
Éca! pentru inicităţile vóstre v'aţĭ vêndut,
Şi pentru fără de legile vóstre este lepădată mama vóstră.
2 Pentru ce, *când* am venit, nu *era* nimenĭ?
Şi *când* am chiămat, nu *era* nimenĭ ca se respunḑă?
Mâna mea este ea scurtă în cât se nu pótă rescumpĕra?
Séŭ n'am putere a elibera?
Éca! eŭ cu mustrarea mea usc marea,
Fac fluviile deşerturĭ, Pesciĭ lor put de lipsa de apă,
Şi mor de sete.

Eŭ îmbrac ceriurile cu întuneric, 3
Şi puiŭ sac pentru acoperemêntul lor.
Iehova, Dumneḑeŭ, 'mĭ aŭ dat mie o limbă elocuentă, 4
Ca se sciŭ cum se vorbesc cuvêntul la timp către cel obosit;
Descéptă în fiă-care demănéţă, 'mĭ descéptă urechia mea,
Ca se aud ca discipuliĭ.
Iehova, Domnul aŭ deschis urechia în mine, 5
Şi eŭ nu fuiŭ abătător, Nicĭ m'am întornat înapoĭ.
Dosul meŭ 'l am dat la bătĕtorĭ, 6
Şi fălcile mele la smulgătorĭ;
N'am ascuns façia mea de injuriă şi scuipătură.
Căcĭ Iehova, Dumneḑeŭ, me ajută; 7
Pentru accea nu me voiŭ confunde,
Pentru accea am pus façia mea ca o pétră tare,
Şi sciŭ câ nu me voiŭ ruşina.
Aprópe *este cel ce* me îndréptă; 8
Cine se va judeca cu mine? se stăm împreună;
Care *este* adversarul meŭ? apropie-se de mine.
Éca! Iehova, Domnul, me ajută; 9
Cine *este* acela *ce* me va condemna?
Éca! toţĭ acestia se vor învechi ca un vestmênt;
Molia 'ĭ va mânca.
Care *este* între voĭ cel ce se teme de Iehova, 10
Cel ce ascultă la vocea servuluĭ luĭ?
Acesta, şi *dacă* âmblă *în* întuneric şi n'are lumină,
Se se încréḑă în numele luĭ Iehova,
Şi se se rézăme în Dumneḑeul seŭ.
Éca! voĭ toţĭ, ceĭ ce aprindeţĭ foc, Şi puneţĭ flacăre, 11
Âmblaţĭ în lumina foculuĭ vostru,
Şi prin flacările, pre *care* le aţĭ aprins.
Acesta vi s'aŭ făcut din mâna mea, în pâsurĭ se zăceţĭ.

CAPUL LI.

Zion se consoléză prin promisiunile luĭ Dumneḑeŭ.

Ascultaţĭ-me, voĭ ceĭ ce urmaţĭ după dreptate, 1
Ceĭ ce căutaţĭ pre Iehova;
Uitaţĭ-ve spre stîncă, *din care* v'aţĭ sculpat,
Şi spre gura fontâneĭ, *din care* aţĭ fost săpaţĭ.
Căutaţĭ la Abraam, părintele vostru, 2
Şi la Sara, care v'aŭ născut;
Căcĭ eŭ 'l am chiămat pre el *fiind* unul,
Şi l am bine-cuvêntat, şi 'l am îmmulţit.
Căcĭ Iehova va consola pre Zion; 3

El va consola tóte ruinele luĭ;
Şi va face deşertul luĭ ca pre Eden,
Şi pustiul luĭ ca grădina luĭ Iehova,
Bucurie şi veselie se va afla într'ênsul,
Mulţiumirea şi vócea de cântare.
4 Ascultă-me, popule al meŭ!
Şi iea în urechiă, naţiunea mea! Câcĭ legea ese de la mine,
Şi pun judicata mea pentru lumina populilor.
5 Mântuirea mea se apropiă; ajutorul meŭ aŭ eşit,
Şi braçele mele vor face dreptate la populĭ;
Ţerrile depărtate me aşteptă pre mine, Şi sper în braçiul meŭ.
6 Înălţaţĭ ochiĭ vostri la ceriurĭ, Şi căutaţĭ la pămênt jos,
Câcĭ ceriurile se vor disolva ca fum,
Şi pămêntul se va învechi ca un vestmênt,
Şi ceĭ ce locuesc într'ênsul vor muri ca muscile;
Dară mântuirea mea va fi în etern,
Şi ajutorul meŭ nu se va trece.
7 Ascultaţĭ-me, voĭ ceĭ ce cunósceţĭ dreptate,
Popul în ânima căruia *este* legea mea!
Nu ve temeţĭ de oprobriul ómenilor,
Nicĭ se ve înspăimêntaţĭ de injuriele lor;
8 Câcĭ 'ĭ va mânca vermele ca pre un vestmênt,
Şi ca pre lâna îĭ va mânca molia;
Dară mântuirea mea va remâné în etern,
Şi ajutorul meŭ din generaţiune în generaţiune.
9 Scólă-te! scólă-te! îmbracă-te cu putere;
Scólă-te! ca în ḑilele din vechime, între cele vechĭ generaţiunĭ.
Nu *escĭ* tu, care aĭ lovit pre Raab, Aĭ vulnerat pre draconul?
10 Nu *escĭ* tu, cel ce aĭ uscat marea, Apele mareluĭ abis?
Cel ce aĭ făcut adâncurile măreĭ cale de trecere pentru ceĭ rescumpĕraţĭ?
11 Astfeliŭ ceĭ rescumpĕraţĭ aĭ luĭ Iehova se întórnă,
Şi vin cu jubilare în Zion, Şi bucurie eternă *va fi* pre capul lor,
Veselie şi bucurie vor dobândi, Întristarea şi suspinul vor fugi.
12 Eŭ, eŭ *sum* consolătorul vostru;
Tu, cine *escĭ*, că te temĭ de un om muritor,
Şi de fiul omuluĭ, care se face ca érba?
13 Şi aĭ uitat pre Iehova, Făcĕtorul tĕŭ,
Pre cel ce aŭ întins ceriurile, şi aŭ întemeiat pămêntul,
Şi te temeaĭ tot d'a-una în tóte ḑilele De urgia apĕsătoruluĭ,
Ca cum ar fi fost gata se destrugă?
Şi unde *este acum* urgia apĕsătoruluĭ?
14 Cel captiv iute se deslégă, Şi nu va muri în grópă,
Nicĭ nu va lipsi pânea sa;
15 Câcĭ eŭ *sum* Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, Cel ce turbură marea,
Câ valurile eĭ vuiaŭ; Iehova Dumneḑeul oştirilor *este* numele luĭ.

Şi am pus cuvintele mele în gura ta, 16
Şi te am acoperit cu umbra mâneĭ mele,
Spre a planta ceriul, şi a întemeia pămêntul,
Şi a ḑice către Zion: „Poporul meŭ *escĭ?*“
Scólă-te! scólă-te! descéptă-te, Ierusalime! 17
Tu, care aĭ bĕut din mâna luĭ Iehova cupa mănieĭ luĭ;
Aĭ bĕut, aĭ deşertat chiar drojdia din cupa ameţeleĭ.
Nu *este* cine se o conducă Din toţĭ fiĭ, pre carĭ 'ĭ aŭ născut, 18
Nicĭ unul *este* din toţĭ fiĭ, pre carĭ 'ĭ aŭ crescut,
Cine s'o apuce de mână.
Aceste doue aŭ venit asupra ta; Cine te miluesce pre tine? 19
Devastare şi peire, şi fómete şi sabia; Prin cine se te consol?
Fiiĭ teĭ s'aŭ lăngezit, 20
Zac pre marginile tuturor căilor ca un taur silbatic în lanţiurĭ;
Sûnt plinĭ de mănia luĭ Iehova, De mustrarea Dumneḑeuluĭ têŭ.
Decĭ, ascultă acum acésta, întristată 21
Şi înbĕtată, însă nu de vin:
Aşia grăesce Domnul têŭ, Iehova, 22
Şi Dumneḑeul têŭ, *care* apĕră causa poporuluĭ seŭ;
Éca! am luat din mânele tale cupa ameţeleĭ,
Drojdia cupeĭ orgieĭ mele; Nu veĭ maĭ bé acesta în viitor:
Ci'l voiŭ pune în mâna apĕsătorilor teĭ, 23
Care aŭ ḑis către sufletul têŭ: Plécă-te, ca se trecem,
Şi tu aĭ făcut corpul têŭ ca pămênt,
Şi ca drum pentru ceĭ trecătorĭ.

CAPUL LII.

Mântuirea Zionuluĭ.

Scólă-te, scólă-te, îmbracă-te cu puterea ta, Zione; 1
Îmbracă-'ţĭ vestmintele tale cele frumóse, Ierusalime, cetatea
Căcĭ în viitor nu va maĭ intra la tine [sântă;
Cel netăiat împrejur nicĭ cel necurat.
Scutură'ţĭ ţerrină, Pune-te drept, Ierusalime, 2
Deslégă legăturele de la grumazul têŭ, Captivă fiică a Zionuluĭ.
Căcĭ aşia grăesce Iehova: V'aţĭ vêndut pentru nimic, 3
Şi ve veţĭ rescumpera fără argint.
Căcĭ aşia grăesce Iehova Domnul: 4
Poporul meŭ s'aŭ coborît odată în Egipt, ca se mână acolo;
Asemine şi Assirianiĭ fără causa 'ĭ aŭ apĕsat.
Acum dară, ce am *a face* aci, ḑice Iehova, 5
Fiind câ poporul meŭ fu luat pentru nimic?
Ceĭ ce'l domnesc 'l fac a urla, ḑice Iehova,
Şi numele meŭ se blasfemă tot d'auna în tóte ḑilele.
De aceea poporul meŭ va cunósce numele meŭ, 6

Pentru acésta *va cunósce* în ḑiua aceea,
Că eŭ *sum* cel cuvêntând; éca! eŭ.
7 Cât de frumóse sûnt pre munţĭ
Piciórele celor ce însciinţéză despre bine, care anunţiă pace!
Care însciinţéză despre bine, care anunţiă mântuire,
Care ḑice câtră Zion: Dumneḑeul têŭ domnesce!
8 Vócea custoḑilor teĭ! înalţă vócea, Jubiléză împreună;
Câcĭ vêd, ochiŭ câtră ochiŭ, Că Iehova se întórce la Zion.
9 Tresaltaţĭ, jubilaţĭ împreună, Voĭ ruinele Ierusalimuluĭ;
Câcĭ Iehova aŭ consolat populul seŭ, aŭ rescumpĕrat Ierusalimul.
10 Iehova aŭ desgolit sântul seŭ braçiŭ,
Înaintea ochilor tutulor naţiunilor;
Şi tóte marginile pămêntuluĭ
Vor vedé mântuirea Dumneḑeuluĭ nostru.
11 Depărtaţĭ-ve, depărtaţĭ-ve, eşiţĭ d'acolo,
Se nu ve atingeţĭ de un ce necurat, Eşiţĭ din mijlocul luĭ;
Curăţiţi-ve, voĭ cari portaţĭ vasele luĭ Iehova!
12 Câcĭ nu veţĭ eşi cu iuţélă, Nicĭ cu fuga nu veţĭ merge:
Câcĭ Iehova va merge 'naintea vóstră,
Şi Dumneḑeul luĭ Israel *va fi* cea din urmă a vóstră gardă.
13 Éca! servul meŭ va prospera,
Se va rădica, şi se va 'nălţa şi se va urca fórte sus.
14 Precum mulţĭ aŭ remas uĭmiţĭ despre tine,
(Atâta era façia luĭ deformată maĭ mult de cât la orĭ-care,
Şi chipul luĭ maĭ mult de cât a fiilor ómenilor.)
15 Aşia va sdrobi multe naţiunĭ;
Regi vor astupa gura lor despre dênsul;
Fiind câ vor vedé *aceea* care nu s'aŭ cuvêntat lor,
Şi vor înţelege *aceea* care n'aŭ auḑit.

CAPUL LIII.

Suferinţele Servuluĭ luĭ Iehova. Bine-făcĕtorile lor urmărĭ.

1 Cine aŭ creḑut în vestirea nóstră?
Şi braçiul luĭ Iehova cuĭ s'aŭ descoperit?
2 Câcĭ s'aŭ urcat înaintea luĭ ca o fragetă plantă,
Şi ca rădăcină din pămênt uscat; N'are formă nicĭ frumuseţe;
Şi'l vêḑurăm, Dară n'*avea* frumuseţe ca se'l dorim.
3 Despreţiuit şi părăsit de ómenĭ, Om de durere şi cunoscut cu păs,
Şi ca unul ce'şĭ ascunde façia de la noĭ,
'*L*-am despreţuit, şi nu'l am stimat.
4 Acesta ânse aŭ portat bóla nóstră,
Şi cu durerile nóstre s'aŭ încărcat;
Anse noĭ'l ţinurăm de bătut, lovit de Dumneḑeŭ, şi fórte necăjit,
5 El ânse *s'aŭ* rănit pentru fără de legile nóstre,

S'aŭ sdrobit pentru inicitățile nóstre;
Pedépsa, *care aduce* pacea nóstră, *era* asupra luĭ,
Şi prin rănile luĭ ne-am vindecat.
Noĭ toțĭ ne-am retăcit ca oĭ, Ne-am întornat fiă-care în calea sa; 6
Dară Iehova aŭ lăsat se'l afle inicitatea nóstră a tuturora.
El era apĕsat şi necăjit, Totuşĭ n'aŭ deschis gura sa; 7
S'aŭ adus ca un miel spre junghiare,
Şi ca o óe mută înaintea tunḑĕtoruluĭ eĭ, Aşia n'aŭ deschis gura sa.
Prin apĕsare şi judicată fu răpit; 8
Ânse generațiunea luĭ cine o va spune?
Fiind câ s'aŭ estirpit din țérra celor viĭ,
Pentru fără de legea poporuluĭ meŭ s'aŭ lovit.
Şi s'aŭ făcut mormêntul luĭ cu nelegiuițiĭ, 9
Şi la cel avut aŭ fost îmmormêntarea luĭ, De şi n'aŭ făcut violență,
Nicĭ *s'aŭ aflat* vielenie în gura luĭ.
Dară luĭ Iehova 'i-aŭ plăcut se'l lovéscă; *'L*-aŭ întristat; 10
Dară după ce veĭ fi făcut sufletul luĭ sacrificiŭ pentru culpă,
Va vedé semința, va prelungi ḑilele *sale*,
Şi voința luĭ Iehova va prospera în mâna luĭ.
Va vedé *fructele* dureriĭ sufletuluĭ seŭ, şi se va sătura; 11
Prin recunoscința sa dreptul meŭ serv va îndrepta mulțĭ,
Câcĭ el aŭ purtat inicitățile lor.
Pentru aceea voiŭ da luĭ parte între ceĭ maĭ marĭ, 12
Şi cu ceĭ tarĭ va împărți şi préda;
Fiind câ 'şi-aŭ dat sufletul luĭ la mórte,
Şi fu enumerat cu ceĭ fără de lege,
Şi aŭ purtat pĕcatele multora, Şi s'aŭ rugat pentru ceĭ fără de lege.

CAPUL LIV.

Consolarea luĭ Zion.

Jubiléză, stérpă, *care* nu născuşĭ; 1
Scóte jubilare, chiuiă *ceea ce* n'aveaĭ durerĭ de facere;
Câcĭ maĭ mulțĭ *sunt* copiĭ celeĭ părăsite,
De cât copiĭ celeĭ căsătorite, ḑice Iehova.
Lărgesce locul cortuluĭ tĕŭ, Şi întinḑă-se cortinele locuințeĭ tale, 2
Nu reține; prelungesce funiile tale, Şi întăresce pariĭ teĭ.
Câcĭ te veĭ întinde la drépta şi la stânga; 3
Şi semința ta va mosceni națiunele,
Şi va face deşertele cetățĭ se se locuiéscă.
Nu'țĭ fiă témă; câcĭ nu te veĭ ruşina; 4
Nicĭ nu te confunde; câcĭ nu te veĭ ruşina;
Câcĭ veĭ uita ruşinea tênereților tale,
Şi nu'țĭ veĭ maĭ aduce aminte de oprobriul vêduvieĭ tale.

5 Câcĭ Făcĕtorul têŭ *este* bărbatul têŭ;
Iehova *Dumneḑeul* oştirilor *este* numele luĭ;
Şi Măntuitorul têŭ *este* Sântul luĭ Israel;
El se va numi Dumneḑeul a tot pămêntuluĭ. [spirit;
6 Câcĭ Iehova te-aŭ chiamat ca pre o muiere părăsită şi întristată în
Da, pre tine, muierea tênereţeĭ, când fuşĭ lepădată, ḑice Dumneḑeul têŭ.
7 Pentru puçin timp te am părăsit,
Ânse cu îndurare mare te voiŭ readuna.
8 În mănia mică am ascuns façia mea de la tine pentru un moment;
Cu milă ânse eternă te voiŭ milui, Grăesce Iehova, Măntuitorul têŭ.
9 Câcĭ acésta 'mĭ *este* mie ca apele luĭ Noe; Câcĭ *precum* am jurat,
Câ apele luĭ Noe nu vor maĭ veni asupra pămêntuluĭ, Aşia am jurat,
Câ nu mĕ voiŭ mănia *maĭ mult* asupra ta, nicĭ te voiŭ mustra.
10 Câcĭ mute-se munţiĭ, Şi clatine-se colniciĭ,
Mila mea ânse nu se va strămuta de la tine,
Nicĭ alianţa păceĭ mele nu se va clătina,
Grăesce Iehova, care se îndură de tine.
11 O tu strimtorată, aruncată de furtună, inconsolabile!
Éca! eŭ voiŭ aşterne petrele tale de smaragd,
Şi voiŭ pune temeliile tale de safir;
12 Şi voiŭ face tăriile tale de peatră agată, Şi porţile tale de carbuncul,
Şi tóte marginele tale de petre plăcute;
13 Şi toţĭ fiiĭ teĭ *vor fi* învĕţaţĭ de Iehova, Şi mare *va fi* pacea fiilor teĭ.
14 Prin dreptate te veĭ întări;
Fiĭ departe de spăĭmêntare, câcĭ nu trebuĭ se te temĭ,
Şi de frică, câcĭ nu se va apropia de tine.
15 Éca! pot mănia; ânse nu de la mine *vine acésta*;
Câţĭ se vor mănia contra ta pentru tine vor cădé.
16 Éca! eŭ am făcut pre făurarul, Care suflă cărbuniĭ în foc,
Şi scóte unealta pentru lucrul seŭ;
Şi eŭ am făcut devastatorul spre a destruge.
17 Nicĭ o armă făcută în contra ta nu va prospera,
Şi ver ce limbă, *care* se rădică contra ta, veĭ condemna la judicată.
Acésta *este* moscenirea servilor luĭ Iehova
Şi îndreptarea lor de mine, grăesce Iehova.

CAPUL LV.

Despre adevĕrata căinţă şi despre cuvêntul luĭ Dumneḑeŭ.

1 O voĭ toţĭ ceĭ însetaţĭ! Veniţĭ la ape;
Şi ceĭ ce n'aŭ argint, veniţĭ, cumpĕraţĭ şi măncaţĭ;
Da, veniţĭ, cumpĕraţĭ vin şi lapte Fără argint şi fără preţiŭ.
2 Pentru ce cheltuiţĭ argint pentru *ceea ce* nu *este* păne?
Şi ostenéla vóstră pentru *ceea ce* nu satură?

Ascultaţi-me şi mâncaţĭ bunurĭ,
Şi sufletul vostru se va desfăta în grăsime.
Plecaţĭ urechia vóstră şi veniţĭ la mine; 3
Ascultaţĭ, şi sufletul vostru va trăi,
Şi voiŭ încheia cu voĭ alianţă eternă;
Îndurările cele adeverite ale luĭ David.
Éca! 'l-am dat *de* martur populilor, Principe şi comandator la populĭ. 4
Éca! veĭ chiăma o naţiune, *pre care* n'aĭ cunoscut-*o*; 5
Şi naţiunĭ, *carĭ* nu te cunosceaŭ, vor alerga la tine,
Pentru Iehova, Dumneḑeul têŭ,
Şi pentru Sântul luĭ Israel; câcĭ te-aŭ glorificat.
Câutaţĭ pre Iehova, pre când se póte afla, 6
Invocaţĭ'l pre el, pre când este aprópe;
Părăséscă nelegiuitul calea sa, Şi nedreptul cugetările sale, 7
Şi întórne-se la Iehova, şi'l va îndura,
Şi la Dumneḑeul nostru, câcĭ el va ierta cu abundenţă.
Câcĭ cugetările mele nu *sûnt* cugetările vóstre, 8
Nicĭ căile vóstre căile mele, grăesce Iehova.
Câcĭ cât *sûnt* de înalte ceriurile de la pămênt, 9
Atâta căile mele sûnt maĭ 'nalte de cât căile vóstre,
Şi cugetările mele de cât cugetările vóstre.
Câcĭ precum descinde plóia şi neoa din ceriŭ, 10
Şi nu se întórnă acolo, Ci adapă pămêntul,
Şi face se producă şi se resară,
Ca se dea seminţă la seminător, şi păne la mâncător:
Aşia este cuvêntul meŭ, care ese din gura mea; 11
Nu se va întorna la mine deşert; Ci va face ce vreŭ,
Şi va prospera la ver ce 'l trămit.
Câcĭ veţĭ eşi în bucurie, Şi ve veţĭ conduce în pace; 12
Munţiĭ şi colniciĭ vor scóte jubilare 'naintea vóstră,
Şi toţĭ arboriĭ câmpuluĭ vor bate în mânĭ.
În locul de spinĭ se va sui cipresul, 13
Şi în locul urḑiceĭ se va sui mirta,
Şi acésta va fi la Iehova spre nume,
Spre semn etern *care* nu va lipsi.

CAPUL LVI.

Îndemnare la pietate. Mustrarea custoḑilor muţĭ.

Aşia grăesce Iehova: Păḑiţĭ judicată şi faceţĭ dreptate; 1
Câcĭ mântuirea mea s'apropiă se viă,
Şi fericirea mea se se descopere.
Ferice de omul, *care* face acésta, 2
Şi de fiiul omuluĭ, *care* se ţine tare de acésta;
Care păḑesce Sabbatul, în cât se nu 'l profaneze,

Şi reţine măna sa, în cât se nu facă nicĭ un rĕŭ.
3 Şi fiiul străinuluĭ, cel adăogit cătră Iehova, se nu spună,
Dicĕnd: Iehova m'aŭ despărţit de populul seŭ;
Nicĭ eunuhul se dică: Éca! eŭ *sum* arbor uscat.
4 Căcĭ aşia vorbesce Iehova cătră eunuhiĭ,
Câţĭ pădesc Sabbatele mele, Şi aleg cele plăcute mie,
Şi se ţin tare de alianţa mea:
5 Lor voiŭ da în casa mea, Şi în năuntrul zidurilor mele loc şi
Maĭ bun de cât fiilor şi fiicelor; [nume,
Voiŭ da lor nume etern, Care nu se va stînge.
6 Şi pentru fiiĭ străinuluĭ, cariĭ se adaog cătră Iehova,
Ca se serve luĭ, şi se iubéscă numele luĭ Iehova,
Ca se fiă serviĭ luĭ; Câţĭ pădesc pre Sabbatul aşia în cât se
Şi se ţin tare de alianţa mea; [nu 'l profaneze,
7 Îĭ voiŭ aduce la sântul meŭ munte,
Şi'ĭ voiŭ desfăta în casa mea de rugăciune; [tariul meŭ;
Sacrificiele lor de ardere şi oblaţiunele lor *vor fi* primite pre al-
Căcĭ casa mea se va numi „Casă de rugăciune" pentru toţĭ populiĭ.
8 Aşia dice Iehova, Dumnedeŭ, cel ce adună pre ceĭ rĕspândiţĭ al luĭ Israel:
Voiŭ aduna ăncă *şi pre alţiĭ* la dênşiĭ,
Afară de ceĭ ce sûnt adunaţĭ.
9 Veniţĭ, măncaţĭ, tóte vitele câmpuluĭ, Tóte férele pădureĭ!
10 Custodiĭ luĭ *sûnt* orbĭ; toţĭ *sûnt* fără înţelegere;
Toţĭ căniĭ muţĭ, neputĕnd se latre;
Viséză, dorm, iubesc a dormita.
11 Da, *sûnt* cânĭ nesăţioşĭ, *carĭ* nu cunosc saţiul:
Şi *sûnt* păstorĭ, *carĭ* nu înţeleg nimic;
Toţĭ sûnt întornaţĭ spre calea lor.
Fiă-care în partea sa pentru propriul lor căscig.
12 Veniţĭ, *dic eĭ*, voiŭ aduce vin,
Şi se ne îmbĕtăm cu bĕutură îmbĕtătóriă;
Şi mâne va fi ca dioa acésta, *Şi* maĭ multă abundanţă.

CAPUL LVII.

Dumnedeŭ mustră pre idolatoriĭ şi promite celuĭ pocăit pace.

1 Dreptul pere, şi nimenĭ nu ica acésta la ânimă,
Şi bărbaţiĭ pioşĭ se răpesc, fără se pricépă cineva,
Câ dreptul se răpesce pre dinaintea rĕuluĭ.
2 Întră în pace; se repauséză în paturile lor,
Âmblând *fiă-carele* în dreptatea lor.
3 Voi ânse apropiaţi-ve aci, fiiĭ fermecătoreseĭ,
Seminţa adulteruluĭ şi a meretriceĭ!
4 De cine ve bateţĭ joc? Contra cuĭ lărgiţĭ gura?
Şi scóteţĭ limba? Nu *sûnteţĭ* fiĭ fără de lege, seminţa minciuneĭ?

Înflăcărându-ve pentru idolĭ Sub ver ce arbore verde; 5
Înjunghiând pre fiiĭ în vâĭ Sub crăpăturile stîncilor.
Partea ta *este* între *petrele* cele netede ale văieĭ, 6
Acestea, acestea *sûnt* moscenirea ta;
Şi la acestia aĭ vĕrsat libaţiune, Aĭ oferit sacrificiŭ pănatic;
Mulţemi-me-voiŭ la acestea?
Asupra munteluĭ 'nalt şi rădicat 'ţĭ-aĭ pus patul; 7
Şi acolo te-aĭ urcat ca se oferĭ un sacrificiŭ.
Şi în dosul uşilor şi a stâlpilor aĭ pus memoriea ta; 8
Câcĭ departe de mine aĭ mers, Te-aĭ suit, şi ţi'aĭ lărgit patul tĕŭ,
Şi te-aĭ unit cu *bărbaţĭ de* aceia;
Aĭ iubit patul lor, 'ţĭ aĭ cătat loc comod.
Te-aĭ dus chiar la rege *unsă* cu oleŭ, Şi aĭ îmmulţit mirurile tale, 9
Şi aĭ trămis departe pre nunţiĭ teĭ, Şi te-aĭ umilit pre tine până la infern.
Te-aĭ ostenit în drumul tĕŭ cel îndelungat, Dară nu ḑicĭ; „În deşert," 10
Aĭ aflat plăcerea măneĭ tale, De aceea nu te întristezĭ.
Şi de cine te-aĭ sfiit, séŭ te-aĭ temut, În cât se deviĭ necredinciósă? 11
Si nu'ţĭ aduce aminte de mine, nicĭ se'ţĭ ieĭ *acésta* la ânimă?
Nu este óre pentru că eŭ am tăcut âncă de mult,
Pentru acésta nu te-aĭ temut tu de mine?
Eŭ 'ţĭ anunţiŭ fericirea, dară faptele tale nu te folosesc. 12
Când veĭ striga, se te scape mulţimile tale *de idolĭ*, 13
Vêntul ânse 'i va răpi pre eĭ toţĭ, O suflare '*ĭ* va lua;
Dară cel ce se încrede în mine Va mosceni ţérra,
Şi va posede sântul meŭ munte;
Atuncĭ va ḑice: Înălţiaţĭ, înălţiaţĭ, pregătiţĭ calea, 14
Scóteţĭ afară pedicile din calea popululuĭ meŭ.
Câcĭ aşia grăesce cel maĭ Înalt şi Sublim, Cel ce tronéză în etern, 15
Numele căruia *este* Sântul: Eŭ locuesc *întru* 'nălţime, şi în *loc* sânt;
Ânse şi cu cel sdrobit şi umilit la spirit;
Spre a vivifica spiritul celor umiliţĭ, Spre a vivifica ânima celor sdrobiţĭ.
Câcĭ nu voiŭ certa în etern, Nicĭ voiŭ fi tot-de-auna mănios; 16
Fiind câ ar lipsi dinaintea mea spiritul, Şi sufletele *ce le* am făcut.
Pentru inicitatea avariţieĭ luĭ m'am măniat, 17
Şi 'l am lovit; am întornat *façia mea*, şi m'am măniat;
Atuncĭ el aŭ urmat abătător drumul ânimiĭ sale.
Am vêḑut căile luĭ, şi'l voiŭ vindeca, 18
Şi'l voiŭ conduce, şi'ĭ voiŭ da iarăşĭ consolaţiunĭ Luĭ şi jălitorilor luĭ.
Eŭ sum Creatorul fructuluĭ buzelor; 19
Pace, pace celuĭ depărtat şi celuĭ de aprópe,
Grăesce Iehova; şi'l voiŭ vindeca.
Ânse nelegiuiţiĭ *sûnt* ca marea turburată, Când nu se póte linisci, 20
Şi valurile eĭ aruncă afară tină şi lut.
Pace nu *este* la nelegiuiţĭ, ḑice Dumneḑeul meŭ. 21

CAPUL LVIII.

Postul adeverat și minciunos. Sânțirea Sabbatuluĭ.

1 Strigă tare, nu reține, Înalță vocea ta ca o trompetă,
Și anunțiă poporuluĭ meŭ fără de legile lor,
Și caseĭ luĭ Iacob pĕcatele lor.
2 Tot me consultéză în tóte ḑilele, Și doresc se afle căile mele,
Ca națiune, care face dreptatea,
Și n'aŭ părăsit ordinul Dumneḑeuluĭ seŭ;
Eĭ me întreb despre sentențile drepte,
Doresc se se apropie de Dumneḑeŭ.
3 Pentru ce postim, *ḑic eĭ*, și nu veḑĭ?
Chinuim sufletul nostru, și nu pricepĭ?
Éca! în ḑioa postireĭ vóstre aflațĭ plăcere,
Și facețĭ tóte afacerile vóstre.
4 Écă! postițĭ spre certare și sfadă,
Pentru a bate cu pumnul nelegiuireĭ;
Nu postițĭ cum *se cuvine* în *acésta* ḑi,
Ca se se auḑă sus vocea vóstră.
5 Acesta este óre postul pre care 'l-am ales eŭ!
Se'șĭ chinuéscă omul sufletul o ḑi!
Se'șĭ plece capul ca papură,
Și se'*șĭ* subașterne sac și cenușă!
Post veĭ numi acésta, și ḑiua priimită luĭ Iehova!
6 Nu *este* acesta postul, pre care eŭ 'l am ales?
Se deslegĭ legăturile nelegiuireĭ, Se desfacĭ grelele sarcinĭ,
Și se lașĭ liberĭ pre ceĭ apĕsațĭ, Și se sfărămĭ ver ce jug?
7 Óre nu *este* se împarțĭ pânea ta la cel flămând?
Și se ducĭ în casa *ta* pre ceĭ fără adepostire săracĭ?
Când veḑĭ pre cel gol se'l îmbracĭ,
Și se nu te ascunḑĭ de propria ta carne?
8 Atuncĭ lumina ta va resări ca ḑiorile,
Și sănătatea ta iute va cresce,
Și fericirea ta va merge înaintea ta,
Și gloria luĭ Iehova va fi cea din urma ta gardă.
9 Atuncĭ veĭ chiăma, și Iehova va respunde,
Veĭ striga și el va ḑice: Éca! eŭ.
Dacă veĭ depărta din mijlocul têŭ jugul,
Arătarea degetuluĭ și vorbirea nelegiuireĭ,
10 Și veĭ întinde sufletul têŭ câtră cel flămând,
Și veĭ sătura sufletul intristat;
Atuncĭ lumina ta va resări în întuneric,
Și întunericul têŭ *va fi* ca méḑiă-ḑi;
11 Și Iehova te va conduce pururea,
Și va sătura sufletul têŭ în secetă, Și va întări óscle tale,

Şi veĭ fi ca o grădină adăpată, şi ca un sorginte de apă,
Apele căruia nu lipsesc.
Şi *ceĭ* de la tine vor reedifica ruinările cele vechĭ; 12
Veĭ rădica temeliele multor generaţiunĭ;
Şi te veĭ numi: Reparatorul stricăturilor,
Restauratorul căilor pentru locuire.
De retragĭ piciorul têŭ de la Sabbat, 13
De a face plăcerea ta în sânta mea ḑi,
Şi numescĭ Sabbatul desfătare, Sântă *ḑioa*, onorată a luĭ Iehova,
Şi o onorĭ, neurmând propriile tale căĭ,
Nicĭ aflând a ta plăcere, Nicĭ balbiănd balbiările *tale*:
Atuncĭ te veĭ desfăta în Iehova, 14
Şi eŭ te voiŭ face se te suĭ pre înalţimile pământuluĭ,
Şi te voiŭ face se guştĭ moscenirea tatăluĭ têŭ, Iacob;
Câcĭ gura luĭ Iehova *o* aŭ cuvêntat.

CAPUL LIX.

Pecatele Iudeilor se pedepsesc. Mântuitorele promis.

Éca! mâna luĭ Iehova nu s'aŭ scurtat, în cât se nu pótă mântui; 1
Nicĭ urechia luĭ nu s'aŭ îngreuiat, în cât se nu pótă auḑi;
Ci inicităţile vóstre aŭ pus despărţirĭ 2
Între voĭ şi între Dumneḑeul vostru;
Şi pecatele vóstre aŭ ascuns façia *luĭ* de la voĭ, ca se nu auḑă.
Câcĭ mânile vóstre sunt pângărite cu sânge, 3
Şi degetele vóstre cu inicitate;
Buzele vóstre vorbesc minciunĭ; Limba vóstră spune inicitate.
Nimenĭ nu strigă după dreptatea, nimenĭ nu se judică într'adevêr, 4
Se încred în vanitate, şi vorbesc minciunĭ;
Concep reutate şi nasc nefericire.
Oue de basilisc clocesc, Şi pânză de păiajân ţes eĭ; 5
Cine mâncă din ouele lor móre,
Şi de se calcă vre unul, ese din el viperă.
Ţeseturele lor nu sûnt bune de vestminte, 6
Nicĭ se vor învestmênta din lucrările lor;
Lucrările lor *sûnt* lucrărĭ de inicitate,
Şi fapta violenţeĭ *este* în mânele lor.
Piciórele lor alérgă spre rêŭ, 7
Şi se silesc a vêrsa sânge inocent;
Cugetările lor *sûnt* cugetărĭ de inicitate,
Ruinare şi destrugere *este* în căile lor.
Calea păceĭ n'o cunosc eĭ, Şi nu *este* drept în paşi lor, 8
'Şĭ sucesc cărările lor;
Ver cine âmblă într'ênsele nu va cunósce pace.

9 Pentru aceea mântuirea este departe de noĭ,
Şi fericirea nu ne ajunge; Speră'n lumina, dară éca întuneric!
Lucire, *dară* âmblăm în obscuritate.
10 Pipăim ḑidul ca orbĭ, Şi pipăim ca ceĭ ce n'*aŭ* ochĭ;
În améḑă ne împedicăm ca în nópte;
Sûntem între întunecime ca morţĭ.
11 Toţĭ mugim ca urşĭ, Şi ne văităm ca turturele;
Fericire asceptăm, dară nu *este*;
Mântuirea, *dară* este departe de noĭ.
12 Câcĭ fără de legile nóstre s'aŭ îmmulţit înaintea ta,
Şi pecatele nóstre martorĭ în contra nóstră;
Câcĭ *sûnt* cu noĭ fără de legile nóstre,
Şi inicităţile nóstre noĭ le cunóscem.
13 Pecătuirăm şi minţirăm câtră Iehova,
Şi ne depărtarăm din dosul Dumneḑeuluĭ nostru;
Cuvêntarăm apĕsare şi abatere;
Conceptarăm şi escugetarăm în ânimă cuvinte de minciună.
14 Şi tot dreptul s'aŭ întornat înapoĭ, Şi dreptatea stă departe;
Câcĭ adevĕrul aŭ căḑut în cale, Şi ecitatea nu póte se încapă.
15 Da, lipsesce adevĕrul,
Şi cel *ce* se lépădă din rêŭ se ţine de turbat.
Şi aŭ vêḑut Iehova, Şi nu'ĭ aŭ plăcut, că *nu era* drept,
16 Şi aŭ vêḑut că nu *este* om, Şi s'aŭ mirat că nu *este* mijlocitor;
Drept aceea aŭ trebuit se 'l ajute pre dênsul braçiul luĭ,
Şi dreptatea luĭ, ea 'l aŭ susţinut.
17 Şi s'aŭ îmbrăcat cu dreptate ca cu un scut,
Şi'şĭ *aŭ pus* pre cap coiful mântuireĭ,
Şi aŭ îmbracat *ca* vestmênt vestmintele resbunăreĭ,
Şi ca într'o mantă s'aú înfăşurat în zel.
18 După faptele *lor*, aşia va resplăti:
Urgie adversarilor seĭ, resplătire inimicilor seĭ,
La ţerrĭ în departare va face resplătire.
19 Ast-feliŭ se vor teme de numele luĭ Iehova de la apus,
Şi de gloria luĭ de la resăritul sóreluĭ;
Când inimicul va supra-veni ca un fluviŭ,
Spiritul luĭ Iehova va 'nălţa un stindard înaintea luĭ.
20 Şi mântuitorul va veni în Zion, [lor, ḑice Iehova.
Şi câtră aceĭ din aĭ luĭ Iacob ce se vor converti din fără de legile
21 Cât pentru mine acésta *este* alianţa mea cu dênşiĭ, ḑice Iehova:
Spiritul meŭ cel de asupra ta,
Şi cuvintele mele, care am pus în gura ta,
Nu se vor depărta din gura ta, Nicĭ din gura seminţeĭ tale,
Nicĭ din gura seminţeĭ seminţeĭ tale, ḑice Iehova,
De acum şi pănă în etern.

CAPUL LX.

Gloriă viitoriă a Zionuluĭ.

Scólă-teĭ lumineză! câcĭ lumina ta aŭ venit, 1
Şi gloria luĭ Iehova aŭ resărit asupra ta.
Câcĭ éca! întuneric va acoperi pămêntul, 2
Şi negura pre naţiunile; Dară asupra ta va resări Iehova,
Şi gloria luĭ se va arĕta supra ta.
Şi naţiunile vor veni la lumina ta, 3
Şi regiĭ la strălucirea ta cea resăritoriă.
Râdică împrejur ochiĭ teĭ şi vedĭ: 4
Toţĭ acestia se adună, vin la tine; Fiiĭ teĭ vin de departe,
Şi fiicele tale se pórtă în braçie.
Atuncĭ veĭ vedé şi te veĭ bucura, 5
Şi ânima ta se va spăimênta şi se va lărgi;
Pentru câ plinitatea măreĭ se va întorna spre tine,
Averile naţiunilor vor veni spre tine.
Mulţime de cămile te vor acoperi, 6
Dromaderele luĭ Madian şi a le luĭ Efa,
Toţĭ ceĭ de la Şeba vor veni; Aur şi tămâiă vor aduce,
Şi vor anunţia laudele luĭ Iehova.
Tóte oile luĭ Kedar se vor aduna la tine; 7
Berbeciĭ luĭ Nebaoth vor fi pentru trebuinţa ta;
Se vor sui pre altariul meŭ bucuroşĭ,
Şi eŭ voiŭ glorifica casa gloriei mele.
Care *sûnt* ceĭ *ce* sbóră ca nuorĭ, 8
Şi ca columbe în ferestrele lor?
Da, ţerrĭ depărtate me vor ascepta, 9
Şi maĭ ântĕiŭ navele din Tarşiş,
Ca se aducă de departe pre fiiĭ teĭ,
Argintul lor şi aurul lor cu dênşi,
Pentru numele luĭ Iehova, Dumnedeul têŭ,
Şi pentru Sântul luĭ Israel; câcĭ te glorifică.
Şi fiiĭ celor străinĭ vor reedifica zidurile tale, 10
Şi regiĭ lor te vor servi; Câcĭ în urgia mea te am lovit;
Dară în mila mea me voiŭ îndura de tine.
Şi porţile tale vor fi tot d'auna deschise; 11
Nu se vor închide dioa şi nóptea,
Ca se ducă la tine averile naţiunilor, Şi *ca* captivĭ pre regiĭ lor.
Câcĭ naţiunea şi regatul, Care nu va voi a te servi, vor peri; 12
Da, naţiunile *acelea* de tot se vor estirpi.
Gloria Libanuluĭ va veni la tine, 13
Cipresa, pinul şi bradul împreună,
Spre a împodobi locul Sanctuaruluĭ meŭ;
Şi voiŭ glorifica locul piciórelor mele.

14 Şi fiiĭ celor ce te aŭ strimtorat vor veni închinându-se ţie,
Şi toţĭ ceĭ ce te aŭ despreţuit se vor arunca la piciórelor tale;
Şi te vor numi: Cetatea luĭ Iehova, Zion Sântuluĭ luĭ Israel.
15 Şi în loc *ce* fuşĭ părăsită şi urîtă,
În cât nimenĭ nu trecea prin mijlocul *têŭ*,
Te voiŭ face gloria eternă, Bucurie ale generaţiunilor viitóre.
16 Şi veĭ suge laptele naţiunilor, Da, veĭ suge ţiţele regilor,
Şi veĭ cunósce că eŭ, Iehova, *sum* Mântuitorul têŭ,
Şi Rescumpĕrătorul têŭ, cel puteric al luĭ Iacob.
17 În loc de aramă voiŭ aduce aur,
Şi în loc de fer voiŭ aduce argint, Şi în loc de lemn aramă,
Şi în loc de petre fer; Şi voiŭ face pace pre deregătoriĭ teĭ,
Şi dreptate pre judicătoriĭ teĭ.
18 Nu se va maĭ audi violenţa în pămêntul têŭ,
Ruinare şi destrugere în confiniile tale;
Ci veĭ numi zidurile tale: Mântuire, Şi porţile tale: Laudă.
19 Nu va maĭ fi în tine sórele lumina dileĭ,
Nicĭ luna prin lucirea eĭ nu te va lumina;
Ci Iehova va fi ţie lumină eternă. Şi Dumnedeul têŭ gloria ta.
20 Sórele têŭ nu va maĭ apune, Nicĭ nu se va maĭ retrage luna ta;
Căcĭ Iehova va fi eterna ta lumină,
Şi dilele jăleĭ tale se vor fi finit.
21 Şi populul têŭ *vor fi* toţĭ drepţĭ,
Vor mosceni pămêntul în etern, Ramura sădireĭ mele,
Lucrul mânilor mele, ca se me glorific.
22 Cel mic va deveni una mie, Şi puçinul, popul tare;
Eŭ Iehova voiŭ grăbi acésta în timpul seŭ.

CAPUL LXI.

Oficiul de învĕţământ al Unsuluĭ luĭ Dumnedeŭ. Bucuria Zionuluĭ.

1 Spiritul luĭ Iehova, Domnul, *este* asupra mea,
Fiind câ Iehova m'aŭ uns,
Spre a anunţia mântuire celor sermanĭ;
M'aŭ trâmis spre a tămădui pre ceĭ sdrobiţĭ la ânima;
Spre a anunţia libertate la ceĭ captivĭ,
Şi deschiderea închisóreĭ celor legaţĭ;
2 Spre a anunţia anul îndurăreĭ luĭ Iehova,
Şi dioa resbunăreĭ Dumnedeuluĭ nostru;
Spre a mângaia pre toţĭ care jălesc;
3 Spre a pune la ceĭ ce jălesc în Zion,
Spre a li da lor podóbă în loc de cenuşe,
Oleŭ de bucurie în loc de jăle,
Vestmênt de laudă în loc de spirit intristat;

Ca se se numéscă: Arborĭ aĭ dreptăţeĭ,
Sădire a luĭ Iehova, ca se se glorifice.
Şi vor reedifica ruinările cele vechĭ; 4
Vor râdica desolaţiunele de dinainte;
Şi vor reînnoi cetăţile devastate,
Cele ruinate de multe generaţiunĭ.
Şi străinĭ vor sta şi vor păşuna turmele vóstre, 5
Şi fiĭ străinilor *vor fi* plugariĭ vostri, şi vieriĭ vostri;
Voĭ ânse ve veţĭ numi: Preuţĭ aĭ luĭ Iehova, 6
Serviĭ Dumneḑeuluĭ nostru ve vor ḑice;
Veţĭ mânca bunurile naţiunilor, Şi în gloria lor ve veţĭ făli.
In locul ruşineĭ vóstre *veţĭ avé* îndoite; 7
Şi *în locul* confundăreĭ se vor veseli în moscenirea lor;
Deci în pămêntul lor vor mosceni îndoit,
Eternă bucurie vor avé.
Câcĭ eŭ Iehova iubesc dreptul, Uresc răpirea şi inicitatea; 8
Şi li voiŭ da plata lor în credinţă,
Şi voiŭ încheia cu dênşiĭ o alianţă eternă.
Şi seminţa lor va fi renumită între naţiunĭ, 9
Şi posteritatea lor între populĭ, Toţĭ vêḑêndu-ĭ vor cunósce,
Câ *sûnt* seminţa, *pre care* Iehova aŭ bine-cuvêntat-o.
Me bucur în Iehova, 10
Sufletul meŭ este vesel în Dumneḑeul meŭ;
Câcĭ m'aŭ îmbracat cu vestmêntul mântuireĭ,
M'aŭ învĕlit cu manta fericireĭ,
Ca pre un mire ce pune ornamentul,
Şi ca o mirésă ce se ornéză cu juvaeriĭ eĭ.
Câcĭ precum pămêntul resare vlăstarul seŭ, 11
Şi precum grădina scóte din sine seminăturele sale,
Aşia Iehova, Domnul, va face fericirea şi lauda
Se resară înaintea tuturor naţiunilor.

CAPUL LXII.

Gloria şi bine-cuvêntarea Zionuluĭ.

Pentru Zion nu voiŭ tăcé, 1
Şi pentru Ierusalim nu me voiŭ linisci;
Până când fericirea luĭ, va eşi ca lucire,
Şi mântuirea luĭ ca o făclie arḑêndă.
Şi vor vedé naţiunile fericirea ta, Şi toţĭ regiĭ gloria ta; 2
Ş te veĭ numi cu nume noŭ,
Pre care 'l va numi gura luĭ Iehova.
Şi veĭ fi cunună gloriósă în mâna luĭ Iehova, 3
Şi diademă regală în palma Dumneḑeuluĭ têŭ.
Nu te veĭ maĭ numi: Părăsită; 4

Nicĭ pămêntul têŭ nu se va maĭ numi: Deşert;
Ci te veĭ numi: Hefziba (plăcerea mea este într'ênsul);
Şi ţérra ta: Beula (măritată);
Căcĭ Iehova are plăcere în tine, şi ţérra ta va fi măritată.
5 Căcĭ *precum* tênerul se însóră cu virgină,
Aşia fiiĭ teĭ se vor însura cu tine;
Şi *precum* mirele se bucură de mirésă,
Aşia Dumneḑeul têŭ se va bucura de tine.
6 Pre zidurile tale, Ierusalime, am aşeḑat păḑitorĭ,
Carĭ nicĭ odată nu vor tăcé, nicĭ ḑioa nicĭ nóptea;
Câţĭ învocaţĭ pre Iehova, nu ve odihniţĭ,
7 Şi nu 'ĭ daţĭ repaos,
Până când va stabili şi va face Ierusalim laudă pre pămênt.
8 Iehova aŭ jurat pre drépta sa, şi pre braçiul luĭ cel puteric:
Nu voiŭ maĭ da grâul têŭ Nutriment la inimiciĭ teĭ;
Nicĭ fiiĭ străinuluĭ nu vor maĭ bé vinul têŭ,
Pentru care te aĭ ostenit.
9 Ci ceĭ ce'l aŭ adunat 'l vor mânca, Şi vor lauda pre Iehova;
Şi culegătoriĭ de viĭ 'l vor bé În curţile mele cele sânte.
10 Treceţĭ, treceţĭ prin porţĭ;
Preparaţĭ drumul poporuluĭ; Înălţiaţĭ, înălţiaţĭ calea;
Scoteţĭ afară petrele; Înălţiaţĭ un stindard popolilor.
11 Éca! Iehova aŭ anunţiat până la marginile pămêntuluĭ:
Spuneţĭ fiiceĭ Zionuluĭ: Éca! mântuirea ta vine;
Éca! plata luĭ *este* cu dênsul, şi resplătirea luĭ 'naintea luĭ.
12 Şi'ĭ vor numi: Sântul popul, Ceĭ rescumperaţĭ de la Iehova;
Şi tu te veĭ numi: Căutată, Cetatea nepărăsită.

CAPUL LXIII.

Resbunarea mântuitoruluĭ asupra luĭ Edom. În mâniă 'şĭ amintesce de îndurare. Ruga pentru Zion.

1 Cine *este* acesta, ce vine din Edom?
Cu vestminte roşiĭ din Bozra?
Acesta glorios în investmêntarea sa,
Âmblând în mărirea putereĭ sale?
„Eŭ cel ce cuvêntez în dreptate,
„Cel puteric spre a mântui".
2 Pentru ce *este* róşiă investmêntarea ta,
Şi vestmintele tale *sûnt* asemenea calcătoruluĭ în lin?
3 „Am călcat singur în lin, Şi nimenĭ din popul nu *era* cu mine;
„Şi 'ĭ am strivit în mânia mea, Şi 'ĭ am călcat în furia mea;
„Sângele lor aŭ stropit pre vestmintele mele,
„Şi am mângit tótă învestmêntarea mea.
4 „Căcĭ ḑioa resbunăreĭ *era* în ânima mea,

„Şi aŭ sosit anul celor rescumpĕraţĭ aĭ meĭ.
„Şi m'am uitat împrejur, şi nu *era* ajutătoriŭ; 5
„Şi m'am mirat că nu *era* cel ce susţine;
„Decĭ braçiul meŭ propriŭ aŭ lucrat mântuire pentru mine,
„Şi urgia mea, acésta m'aŭ susţinut.
„Şi am călcat popul în mânia mea, 6
„Şi 'ĭ am îmbătat cu urgia mea,
„Şi am vĕrsat la pâmênt sângele lor".
Voiŭ se amintesc îndurările luĭ Iehova, 7
Laudele luĭ Iehova, Dupre tóte câte ne-aŭ arĕtat Iehova,
Şi bunătatea cea mare către casa luĭ Israel,
Care aŭ arĕtat-o lor după îndurarea sa, Şi după multa sa milă.
Câcĭ aŭ ḑis: Într'adevêr popululul meŭ *sûnt* acestia, 8
Fiĭ, *carĭ* nu vor minţi; Ast-feliŭ li era lor Mântuitorul.
La tótă strimtorarea lor se strimtoră el, 9
Şi ângerul feçieĭ luĭ 'ĭ aŭ mântuit,
Intru iubirea sa şi mila sa 'ĭ aŭ rescumpĕrat el,
Şi 'ĭ aŭ râdicat şi 'ĭ aŭ purtat în tóte ḑilele din vechime.
Eĭ ânse fură abătătorĭ, şi superară pre sântul luĭ Spirit, 10
Atuncĭ li s'aŭ prefăcut lor într'un inimic,
Şi aŭ luptat singur contra lor. [*şi* de popululul seŭ,
Atuncĭ 'şĭ aŭ adus aminte de ḑilele din vechime, de Moise, 11
Cum ĭ aŭ scos din mare, Cu păstorul turmeĭ sale,
Cum aŭ pus pre sântul seŭ Spirit in mijlocul lor; 12
Conducêndu-'ĭ la drépta luĭ Moise prin gloriosul seŭ braçiŭ,
Despicând apele înaintea lor, Pentru ca se'şĭ facă nume etern;
Conducêndu-ĭ prin adâncimĭ, 13
Ca un cal prin şes, fără se se împedice.
Ca pre o vită *care* descinde în vale, 14
Spiritul luĭ Iehova 'ĭ aŭ odihnit; Aşia aĭ condus pre popululul têŭ,
Ca se'ţĭ facĭ nume glorios.
Caută din cer, Şi veḑĭ din locuinţa ta cea sântă şi gloriósă: 15
Unde *este* zelul têŭ şi puterea ta, Mila ta şi îndurarea ta?
Opritu-s'aŭ pentru mine?
In adevêr tu *escĭ* părintele nostru; 16
Chiar dacă nu ne scie Abraam, Şi Israel nu ne cunósce;
Tu, Iehova, *escĭ* părintele nostru, rescumpĕrătorul nostru,
Din eternitate *este* numele têŭ.
Pentru ce, Iehova, ne aĭ lăsat se ne rătăcim din căile tale? 17
Şi s'aŭ învertoşat ânima nóstră aşia în cât se nu ne temem de tine?
Întórnă-te pentru serviĭ teĭ, Seminţiile moscenireĭ tale.
Numaĭ puçin timp aŭ posedat-*o* popululul têŭ cel sânt, 18
Adversariĭ nostri aŭ călcat Sanctuariul têŭ;
Am devenit *ca* aceia asupra cărora n'aĭ domnit nicĭ odată, 19
Nicĭ se numiaŭ după numele têŭ.

CAPUL LXIV.

Laudă pentru miracolele divine. Ruga pentru mântuire.

1 Ah! se fi despicat tu ceriurile, se te fi coborît,
Ca se se topéscă munţiĭ 'naintea ta!—
2 Ca foc arḑênd vlăstărĭ, Ca foc făcênd a clocoi apa—
Ca se facĭ numele têŭ cunoscut la adversariĭ teĭ,
Ca se se spăimênteze naţiunile înaintea ta.
3 Când aĭ făcut lucrurĭ teribile, *carĭ* nu le asceptam,
Te aĭ coborît *şi* munţiĭ s'aŭ topit înaintea ta.
4 Câcĭ din începutul lumeĭ nu aŭ auḑit,
Nicĭ aŭ priceput prin urechie,
Nicĭ ochiul n'aŭ vêḑut Dumneḑeŭ afară de tine,
Care se fi făcut *aseminea* la ceĭ ce speră într'ênsul.
5 De aĭ afla pre uniĭ cariĭ bucurându-se fac drept,
Cariĭ 'şĭ aduc aminte de tine în căile tale;
Éca! de te-aĭ mănia, pentru câ noĭ pecătuim;
Printr'ênşiĭ pentru tot-de-auna ne-am măntui.
6 Toţĭ ânse ne făcurăm ca *un lucru* necurat:
Şi tótă dreptatea nóstră ca vestmênt ingălit;
Pentru acésta vestejirăm toţĭ ca frunḑa,
Şi inicităţile nóstre ne răpiaŭ ca vêntul.
7 Şi nu era cine se invóce numele têŭ,
Cel ce se scólă ca se s'apuce de tine;
Câcĭ 'ţĭ-aĭ ascuns façia ta de la noĭ,
Şi aĭ făcut se perim din causa inicităţilor nóstre.
8 Dară acum, Iehova, tu *escĭ* părintele nostru;
Noĭ *sûntem* lutul, şi tu olariul nostru;
Şi toţĭ *sûntem* lucrul mânelor tale.
9 Nu te mânia tare, Iehova,
Nicĭ nu ţine a minte tot d'auna inicitatea;
Éca! uită-te, noĭ popul al têŭ *sûntem* toţĭ.
10 Sântele tale cetăţĭ aŭ devenit deşerte,
Zion este deşert, Ierusalim desolaţiune.
11 Sânta şi frumósa nóstră casă, În care părinţiĭ noştri te laudaŭ
S'aŭ ars în foc, Şi tóte cele plăcute ale nóstre s'aŭ devastat.
12 Reţine-te-veĭ óre, Iehova, pentru acéstea?
Tăce-veĭ şi ne veĭ strimtora atâta?

CAPUL LXV.

Chiămarea populilor. Iudeiĭ mustraţĭ pentru pecatele lor. O remăşiţă va scăpa. Noul Ierusalim.

1 Eram căutat de ceĭ ce nu întrebară *de mine*;
Eram aflat de ceĭ ce nu me cătară;

Am ḑis: Éca! éca-me!
Câtră o naţiune, *care* nu se numia dupre numele meŭ.
Am întins mânele mele tótă ḑiua Câtră un popul abătětor, 2
Care âmblă într'o cale *care* nu *este* bună, În urma cugetărilor lor:
Un popul ce me supěră tot d'auna în facia mea; 3
Care sacrifică în grădinĭ, Şi tămâiézä pre cărămiḑĭ;
Care şede în morminte, Şi noptézä în pescerĭ, 4
Măncând carne de rămător,
Şi *în* vasele sale *are* zémă de *animale* spurcate;
Carĭ ḑic: retrage-te, se nu me atingĭ; 5
Câcĭ sum maĭ sânt decât tine.
Acestia *sûnt* fum în nările mele, Foc ce arde tótă ḑiua.
Éca! înscris *este* 'naintea mea, Nu voiŭ tăcé, ci voiŭ resplăti, 6
Da, li voiŭ resplăti în sinul lor
Inicităţile vóstre şi inicităţile părinţilor vostri împreună, grăesce Iehova; 7
Carĭ aŭ tămâĭat pre munţĭ, Şi m'aŭ desonorat pre colnicĭ;
Pentru aceea voiŭ resplăti în sinurile lor fapta lor cea de la început.
Aşia grăesce Iehova: Precum *când* se găsesce must în strugure, 8
Şi *unul* ḑice: Nu'l strica, câcĭ *este* bine-cuvêntare în el:
Aşia voiŭ face pentru servii meĭ, ca se nu'ĭ destrug pre toţĭ.
Şi voiŭ scóte o seminţă din Iacob, 9
Şi un moscenitor al munţilor meĭ din Iuda;
Şi aleşiĭ meĭ vor mosceni acésta, Şi serviĭ meĭ vor locui acolo.
Şi Şaron va fi stîna turmelor, 10
Şi valea luĭ Achor jăcere pentru oĭ,
Pentru popului meŭ, care me caută.
Pre voĭ ânse, carĭ părăsiţĭ pre Iehova, 11
Carĭ uitaţĭ sântul meŭ munte, Cari preparaţĭ masă luĭ Gad,
Şi cari faceţĭ libaţiune luĭ Meni;
Ve voiŭ numera pentru sabiă, Şi toţĭ ve veţĭ pleca spre junghiare; 12
Pentru că chiămam, şi nu respundeaţĭ;
Cuvêntam şi nu auḑiaţĭ; Ci făceaţĭ rêul în ochiĭ meĭ,
Şi alegeaţĭ *aceea* de care nu-am plăcere.
Decĭ aşia grăesce Iehova Domnul; 13
Eca! serviĭ meĭ vor mănca — dară voĭ veţĭ fi flămânḑĭ;
Eca! serviĭ meĭ vor bé — dară voĭ veţĭ înseta;
Eca! serviĭ meĭ se vor bucura — voĭ ânse ve veţĭ ruşina.
Éca! serviĭ meĭ vor jubila de veselia ânimeĭ — 14
Voĭ ânse veţĭ striga în durere de ânimă,
Şi veţĭ urla de sdrobirea spirituluĭ.
Şi veţĭ lăsa numele vostru la aleşiĭ meĭ drept blăstem; 15
Căcĭ Iehova, Domnul, te va omorî,
Şi cu alt nume va numi pre serviĭ seĭ:
Ca cine se bine-cuvêntă pre sine în ţérră se se bine-cuvênte la Dum- 16
[noḑeul adevěrat;

Şi cine se jură în ţérră se se jure pre Dumnedeul adevěrat;
Pentru câ cele de maĭ 'nainte strimtorârĭ s'aŭ uĭtat,
Şi pentru câ s'aŭ ascuns de la ochiĭ meĭ.
17 Cácĭ, éca! creez ceriurĭ nuoe şi un pămênt nuoŭ,
Şi nu se vor aminti cele de maĭ 'nainte;
Nicĭ nu vor veni în minte.
18 Ci ve veţĭ bucura şi ve veţĭ veseli în etern
Despre ceea ce eŭ creez; Câcĭ, éca! eŭ fac Ierusalimul spre bucurie,
Şi pre poporul luĭ spre desfătare;
19 Şi me voiŭ bucura de Ierusalim, Şi me voiŭ veseli de popolul meŭ,
Şi nu se va maĭ audi în el vóce de plângere,
Nicĭ vóce de lamentaţiune.
20 Nu va maĭ fi acolo prunc de puçine dile,
Nicĭ un bătrăn, care n'aŭ împlinit dilele luĭ;
Câcĭ ca un copil va muri cel de una sută de anĭ,
Şi cel *ce móre* de una sută de anĭ va fi blăstemat ca un pěcătos.
21 Şi vor edifica case, şi vor locui *în ele*,
Şi vor sădi viĭ, şi vor mănca fructul lor.
22 Nu vor zidi eĭ şi altul se locuéscă,
Nu vor sădi eĭ şi altul se mănânce;
Câcĭ dilele populuĭ meŭ *vor fi* ca dilele arboreluĭ,
Şi aleşiĭ meĭ vor gusta mult timp lucrul mânelor lor.
23 Nu vor munci în deşert, Nicĭ nu vor nasce spre spaĭmă;
Câcĭ *sûnt* seminţa celor bine-cuvêntaţĭ aĭ luĭ Iehova,
Şi posteritatea lor cu eĭ.
24 Şi va fi până a nu chiăma eĭ, eŭ voiŭ respunde,
Şi pre când eĭ vorbesc ăncă, voiŭ audi.
25 Lupul şi mielul vor pasce împreună;
Şi leul va mănca paie ca boul; Şi pânea şerpeluĭ *va fi* pulbere;
În tot Sântul meŭ munte nu vor dauna nicĭ strica, Grăesce Iehova.

CAPUL LXVI.

Dumnedeŭ vroesce a fi servit cu sinceritate. Restabilirea Zionuluĭ. Pedépsa impiilor.

1 Aşia grăesce Iehova: Ceriul *este* tronul meŭ,
Şi pămêntul scaunul piciórilor mele;
Care *este* casa, ce veţĭ edifica pentru mine?
Şi care *este* locul repausuluĭ meŭ?
2 Da, mâna mea aŭ făcut tóte acestea,
Câ tóte acestea eraŭ, grăesce Iehova; Şi la acésta me uit,
La cel serman şi la cel sdrobit la spirit, Care tremură de cuvêntul meŭ.
3 *Dară* cel ce înjunghiă un boŭ *este ca* cel ce ucide un om;
Cel ce sacrifică un miel *ca* cel ce taiă gâtul câneluĭ;
Cel ce oferă oblaţiune *ca şi cel ce ofere* sânge de râmător;

Cel ce arde tămâiă *ca* cel ce bine-cuvênteză pre un idol,
Precum eĭ aleseră căile lor,
Şi sufletul lor se bucură de abominaţiunile lor,
Ast leheŭ eŭ voiŭ alege neferĭcirea lor, 4
Şi voiŭ aduce asupra lor tóte acele de carĭ se tem;
Pentru că chiămam, şi nimenĭ nu respundea;
Cuvêntam, şi nu audiaŭ; Ci făceaŭ reul în ochiĭ meĭ,
Şi alegeaŭ *ceea* de care n'aveam plăcere.
Ascultaţi cuvêntul luĭ Iehova, 5
Voĭ ceĭ ce tremuraţi de cuvêntul luĭ; Fraţiĭ voştri, carĭ ve uresc,
Şi ve lépădă pentru numele meŭ, aŭ ḑis: Glorifice-se Iehova;
El ânse se va areta spre bucuria vóstră, dară aceia se vor ruşina.
Vóce de vuet din cetate, Vóce din templu, 6
Vócea luĭ Iehova, care resplătesce inimicilor seĭ.
Maĭ 'nainte de a suferi durerĭ de facere, aŭ făcut; 7
Până a nu'ĭ veni durerile, s'aŭ uşurat de un copil.
Cine aŭ audit aseminea lucru? cine aŭ vĕḑut aseminea lucrurĭ? 8
Póte o ţérră avé durerĭ de facere într'o ḑi?
Séŭ o naţiune a se nasce d'odată?
Căcĭ Zion în dată ce avea durerea de facere aŭ născut pre fiiĭ seĭ.
Se deschid óre mitra şi se nu fac ca se se nască? 9
Se fac se se nască, şi se închid óre *mitra*? grăesce Dumneḑeul têŭ.
Bucuraţi-ve cu Ierusalim, 10
Şi veseliţi-ve cu dênsul, toţĭ ceĭ ce 'l iubiţĭ;
Bucuraţi-ve cu bucurie cu dênsul, Toţĭ ce jălesc pentru dênsul;
Ca se sugeţĭ, şi se ve săturaţĭ din ţiţele măngăerilor luĭ; 11
Ca se sugeţĭ, şi se ve desfătaţĭ în abundanţia glorieĭ luĭ.
Căcĭ aşia grăesce Iehova: 12
Éca! într'ênsu voiŭ aduce pacea ca pre un fluviŭ,
Şi avuţia naţiunilor ca pre un torent deundâtoriŭ;
Atuncĭ veţĭ suge, Veţĭ fi portaţĭ pre braçie,
Şi veţĭ fi desmerdaţĭ pre genunche.
Ca un *copil*, pre care'l consoléză mama sa, 13
Aşia ve voiŭ consola, Da, ve veţĭ consola în Ierusalim.
Şi veţĭ vedé, şi ânima vóstră se va bucura, 14
Şi ósele vóstre vor înflori ca ïérba;
Şi măna luĭ Iehova se va cunósce la serviĭ luĭ,
Dară mânia *luĭ* la inimiciĭ luĭ.
Căcĭ éca! Iehova vine cu foc, Şi cu carele luĭ ca un vêrtejiŭ, 15
Ca se verse urgia sa cu văpaiă, Şi mustrarea sa cu flacără de foc;
Căcĭ cu focul şi cu sabia luĭ Va judica Iehova ver ce carne; 16
Şi ceĭ ucişĭ de Iehova vor fi mulţĭ.
Ceĭ ce se consacră şi se curăţe în grădinĭ 17
După un *arbore* în meḑiloc,
Măncând carne de râmător, şi scârbele şi şóriciĭ,

Vor peri împreună, grăesce Iehova.
18 Căcĭ eŭ *sciŭ* faptele lor şi cugetele lor,
Şi va veni *timpul* când voiŭ aduna tóte naţiunile şi limbele;
Şi vor veni şi vor vedé gloria mea.
19 Şi voiŭ pune semn între dênşiĭ;
Şi pre ceĭ scăpaţĭ dintr'ênşiĭ 'ĭ voiŭ trămite la naţiunĭ,
La Tarşiş, Pul şi Lud carĭ tind arcul,
La Tubal şi Javan, *la* insulele depărtate,
Carĭ nu auḑiră faima mea, Nicĭ nu vĕḑură gloria mea;
Şi vor anunţia gloria mea între naţiunĭ.
20 Şi vor aduce pre toţĭ fraţiĭ vostri din tóte naţiunile
Ca ofrande la Iehova, Pre caĭ, în care şi pre lectice,
Şi pre catîrĭ şi pre dromedarĭ
La sântul meŭ munte, Ierusalim, grăesce Iehova,
Precum fiiĭ luĭ Israel aduc ofrande
În vas curat câtră casa luĭ Iehova.
21 Şi dintr'acestia voiŭ lua *Ca se fiă* preuţĭ *şi* Leviţĭ, grăesce Iehova.
22 Căcĭ precum ceriurile cele nuoe şi nuoul pămênt,
Pre care le voiŭ face, Staŭ 'naintea mea, grăesce Iehova,
Aşia va remăné seminţia vóstră şi numele vostru.
23 Şi se va întêmpla de la o lună nuoă până la cea-l-altă,
Şi de la un Sabbat până la cel-l-alt,
Va veni ver ce carne se se închine înaintea mea, Grăesce Iehova.
24 Şi vor eşi şi vor vedé cadavrele ómenilor,
Carĭ aŭ nelegiuit contra mea; Căcĭ vermele lor nu va muri,
Nicĭ focul lor nu se va stinge, Şi vor fi ură la tótă carnea.

CARTEA LUI IEREMIA.

CAPUL I.

Chiămarea luĭ Ieremia.

Cuvintele luĭ Ieremia, fiiul luĭ Hilchia, *unul* dintre preu- 1
ţiĭ cariĭ *eraŭ* în Anathoth în pămêntul luĭ Beniamin:
Cătră care veni cuvêntul luĭ Iehova în ḑilele luĭ Iosia, fiiul luĭ 2
Amon, regele luĭ Iuda, în anul al treĭ-spre-ḑecelea al regieĭ luĭ.
Asemine veni şi în ḑilele luĭ Iehoiakim, fiiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda, 3
până la finele anuluĭ al un-spre-ḑecelea al luĭ Zedekia, fiiul luĭ
Iosia, regele luĭ Iuda, *adecă*, până la transportarea Ierusalimuluĭ
în luna a cincea.

Atuncĭ cuvêntul luĭ Iehova veni cătră mine, ḑicĕnd: 4
„Maĭ 'nainte de a te forma în pântece eŭ te-am cunoscut; 5
„Şi maĭ 'nainte de a eşi tu din matcă eŭ te-am sacrat,
„*Şi* te-am instalat profet pentru popoliĭ."

Atuncĭ am respuns; „O Iehova, Dumneḑeule! Eca! eŭ nu sciŭ 6
se vorbesc; fiind câ *sum* copil." Iehova ânse mĭ-aŭ ḑis: Nu 7
grăesce: „*Sum* copil; fiind câ tu veĭ merge cătră toţĭ aceĭ la carĭ te
voiŭ trămite, şi li veĭ vorbi lor tóte acelea ce'ţĭ voiŭ ordona. Nu 8
te teme de feçiele lor, grăesce Iehova, fiind câ eŭ *sum* cu tine spre
a te elibera." Şi aŭ întins Iehova mâna sa şi atinse gura mea; şi 9
apoi Iehova mi-aŭ ḑis: „Éca! am pus cuvintele mele în gura ta.

„Veḑĭ! eŭ astăḑĭ te-am instalat preste naţiunĭ, 10
„Şi preste regate, Spre a desrădicina şi spre a sfărăma,
„Spre a destruge şi spre a ruina, Spre a edifica şi spre a planta."

Cuvêntul luĭ Iehova veni érăşĭ cătră mine, ḑicĕnd: „Ce veḑĭ, 11
Ieremia?" Şi am respuns: „Vĕd un toiég de migdal." Şi 'mi-aŭ 12
ḑis Iehova: „Bine aĭ vĕḑut; pentru câ me voiŭ sili ca se împli-
nesc cuvêntul meŭ." Şi veni cuvêntul luĭ Iehova cătră mine a 13
duoa óră, ḑicĕnd: „Ce veḑĭ?" şi am respuns: „Vĕd un casan fer-
bĕnd, şi faça luĭ *este întórsă* spre nord."

Şi Iehova grăi cătră mine: 14
„De la nord se va vĕrsa rêul Preste toţĭ locuitoriĭ ţerreĭ.
„Căcĭ éca! eŭ voiŭ chiăma tóte familiile regatelor norduluĭ, 15
„Grăesce Iehova, Şi vor veni,
„Şi va pune fiă-care tronul seŭ La întrarea porţilor Ierusalimuluĭ,
„Şi împrejurul tuturor zidirilor luĭ, Şi a tuturor cetăţilor luĭ Iuda.
„Şi voiŭ pronunţia judicăţile mele asupra lor pentru tótă reutatea lor, 16
„Fiind câ me lăsară şi tămăiară ḑeilor străinĭ,

„Și se închinară înaintea lucrurilor mânelor lor.
17 „Tu decĭ cinge'țĭ cópsele tale și scólă-te,
„Și spune li tóte câte li ordon lor; Nu te teme de dênșiĭ,
„Ca se nu te confund 'naintea lor.
18 „Câcĭ éca! eŭ te-am făcut pre tine astădĭ o cetate fortificată și o
„Și ziduri de aramă contra țerreĭ întregĭ, [colónă de fer,
„Contra regilor luĭ Iuda și contra principilor luĭ,
„Contra preuților luĭ, și contra poporuluĭ țerreĭ.
19 „Și se vor lupta în contra ta, Dară nu te vor învinge;
„Câcĭ eŭ *sum* cu tine, grăesce Iehova, spre a te elibera."

CAPUL II.

Împutările și mustrările făcute Iudeilor.

1 Și cuvêntul luĭ Iehova veni cătră mine, dicĕnd:
2 Du-te și strigă în urechiele Ierusalimuluĭ, dicĕnd:
Așia grăesce Iehova: 'mĭ-am adus aminte de tine,
De bunătatea junețeĭ tale, de amórea logodireĭ tale,
Când m'aĭ urmat pre mine în deșert, Într'un pămênt nesemĭnat.
3 Israel *era atuncĭ* sânt luĭ Iehova,
Premițiele fructelor sale:
Toțĭ aceĭ, ce voiră se'l înghiță, aŭ fost pedepsițĭ;
Rĕul aŭ venit preste dênșiĭ, Grăesce Iehova!
4 Ascultă cuvêntul luĭ Iehova, casa luĭ Iacob!
Și tóte familiile caseĭ luĭ Israel!
5 Așia grăesce Iehova: „Ce nedreptate aflară în mine părinții vostri,
„De se depărtară de la mine,
„Și âmblară în urma vanitățeĭ, și deveniră și eĭ *ênșiĭșĭ* vanĭ?
6 „Și nu diseră: Unde *este* Iehova,
„Care ne scóse din pămêntul Egiptuluĭ,
„Care ne conduse prin deșert, Printr'o țérră a pustieĭ și a prăpastieĭ,
„Printr'o țérră a seceteĭ și a umbreĭ morțeĭ,
„Printr'o țérră, prin care nu trecuse nicĭ un om,
„Și unde nimenĭ nu locuise?
7 „Și v'am adus într'un pămênt fructifer,
„Ca se mâncațĭ fructele luĭ și binele luĭ;
„Ânse după ce ațĭ intrat, ațĭ necurățit pămêntul meŭ,
„Și ațĭ prefăcut moscenirea mea în abominațiune:
8 „Preuțiĭ nu diseră: Unde *este* Iehova?
„Și portătoriĭ legeĭ nu me cunoscură,
„Și păstorii se revoltară în contra mea,
„Și profețiĭ profetisară pentru Baal,
„Și âmblară după *lucrurĭ* fără de folos."
9 Pentru acésta voesc a me maĭ certa cu voĭ, grăesce Iehova,

Şi cu fiiĭ fiilor vostri voesc a me certa.
Câcĭ treceţĭ *numaĭ* în insulele Chittim, şi vedeţĭ; 10
Şi trămiteţĭ la Kedar şi observaţĭ bine,
Şi vedeţĭ dacă se întêmplă ceva asemene?
Schimbâ vre un popul pre ḑeiĭ *seĭ*, cu tóte că acestia nu *sûnt* ḑeĭ? 11
Populul meŭ ânse aŭ schimbat gloria sa cu un *lucru* fără de folos.
Spăimêntaţi-ve, ceriurĭ, de acésta! Şi înfricoşaţi-ve! 12
Cutremuraţi-ve fórte! grăesce Iehova.
Câcĭ populul meŭ făcu duoe rele: Me lăsâ pre mine, isvorul apeĭ vie, 13
Şi 'şĭ săpâ sieşĭ puţurĭ, puţurĭ crepate, Care nu pot conţiné apă.
Óre *este* Israel sclav séŭ fiiŭ de sclav? 14
Pentru ce deveni prédă?
Puiĭ de leŭ aŭ mugit asupra luĭ, şi 'şĭ-aŭ rădicat vócea lor, 15
Şi aŭ făcut pămêntul luĭ un deşert;
Cetăţile luĭ s'aŭ ars *şi aŭ remas* fără locuitorĭ.
Ênşişĭ fiiĭ luĭ Nof şi aĭ luĭ Tahapanes 'ţĭ-aŭ frânt craniul têŭ. 16
Nu 'ţi-aĭ făcut tu singur acésta, 17
Pentru câ aĭ părăsit pre Iehova Dumneḑeul têŭ,
În timp, când *el* te conducea pre cale?
Şi acum ce aĭ *a face* în calea Egiptuluĭ, 18
Pentru ca se beĭ *din* apa Sihoruluĭ?
Aŭ ce aĭ *a face* în calea Assirieĭ,
Pentru ca se beĭ *din* apa fluviuluĭ?
Reutatea ta are se te pedepséscă, 19
Şi abaterile tale aŭ se te mustreze;
Cunósce dar şi veḑĭ Cât de rêŭ şi amar *este*,
Câ aĭ lăsat pre Iehova, Dumneḑeul têŭ,
Şi *câ* nu *este* frica mea în tine, grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor.
Fiind câ de mult am sfărămat jugul têŭ, 20
Am rumpt legăturele tale, şi tu aĭ ḑis: Nu voiŭ *maĭ* nelegiui.
Cu tóte acestea pre fiă-care colnice 'nalt,
Şi sub fiă-care arbore verde, Te-aĭ culcat ca o meretrice.
Totuşĭ te-am plantat *ca* pre o viă alésă, 21
Din seminţă în totul adevĕrată;
Decĭ cum te-aĭ prefăcut înaintea mea într'o plantă degenerată a
Câcĭ dacă te veĭ spĕla cu nitru, [uneĭ viĭ străine? 22
Şi 'ţĭ veĭ lua mult sopon,
Pĕcatul têŭ va remâne însemnat înaintea mea,
Grăesce Iehova Dumneḑeŭ.
Cum poţĭ ḑice: Nu m'am necurăţit, 23
N'am urmat pre Baalim? Veḑĭ calea ta în vale,
Cunósce ce aĭ făcut;
Escĭ un dromedarĭu uşor, îndreptând calea sa aci şi acolo,
Asină silbatică deprinsă în deşert, 24
Care în patima sa forcăe după vênt;

Patima sa aprinsă, cine póte se o îndestuleze?
Toţi carĭ o caută nu vor osteni; În luna eĭ o vor afla.
25 Opresce piciorul têŭ de a *nu âmbla* ne'ncălçiat,
Şi gâtul têŭ de la sete: Ânse tu aĭ ḑis: „În zadar, nu!
„Căcĭ am iubit pre străinĭ, Şi în urma lor voiŭ merge.“
26 Precum furul se ruşinéză când se găsesce,
Aşia se va ruşina casa luĭ Israel, Eĭ, regiĭ lor, principiĭ lor,
Şi preuţiĭ lor şi profeţiĭ lor;
27 Carĭ ḑic lemnuluĭ: „Tu *escĭ* părintele meŭ;“
Şi petreĭ: „Tu m'aĭ născut;“
Căcĭ aŭ întors spre mine dosul, şi nu façia;
In timpul calamităţeĭ lor ânse ḑic: Scólă-te, şi ne mântuí pre noĭ!
28 Şi unde *sûnt* ḑeiĭ teĭ, pre carĭ 'ţi-'ĭ aĭ făcut?
Lasă se se scóle, dacă pot se te mântuiă în timpul calamităţeĭ tale;
Căcĭ pre câte *sûnt* cetăţile tale, pre atâţia sùnt ḑeiĭ teĭ, o Iuda.
29 Pentru ce ve certaţĭ cu mine?
Voĭ toţĭ v'aţĭ revoltat contra mea, grăesce Iehova.
30 În zadar am lovit pre fiiĭ vostri; N'aŭ primit îndreptare;
Sabia vóstră ăŭ sfăşiat pre profeţiĭ vostri, Ca un leŭ devastator.
31 O voĭ generaţiune *presintă*! consideraţĭ cuvêntul luĭ Iehova, *care* [*ḑice*:
„M'am făcut eŭ óre un deşert pentru Israel,
„Un pămênt de întuneric?“ Pentru ce ḑice poporul meŭ:
„Noĭ sûntem domniĭ, Nu vom maĭ veni la tine?“
32 Póte o fecioră se uite ornamentele sale *séŭ* o mirésă gătirea sa?
Cu tóte acestea poporul meŭ m'ăŭ uitat de ḑile fără număr.
33 Pentru ce vînezĭ calea ta, spre a'ţĭ căuta amor?
Într'adevêr chiar pre cele maĭ rele le-aĭ învĕţat căile tale.
34 Şi în pólele tale s'aŭ aflat sânge
Al sufletelor sermanilor inocenţĭ.
Nu am aflat acésta *în locurĭ* ascunse, ci pre tóte acestea.
35 Tu ânse ḑicĭ: „Fiind câ sum inocent,
„Cu drept cuvênt mănia luĭ se va întórce de la mine.“
Éca! eŭ me voiŭ judica cu tine, Fiind câ ḑicĭ: N'am pĕcătuit.
36 Pentru ce alergĭ atât de mult, spre a'ţĭ schimba calea ta?
Tu te veĭ ruşina de Egipt, Precum te-aĭ ruşinat de Assiria.
37 Da! tu veĭ eşi de aicĭ Cu mânele tale pre capul têŭ;
Fiind câ Iehova aŭ lepădat pre ceĭ în carĭ te încreḑĭ,
Şi nu veĭ prospera cu dênşiĭ.

CAPUL III.

Mustrările şi îndemnările, adresate regatelor luĭ Iuda şi a luĭ Israel.

1 Se ḑice: Dacă cine-va demite pre femeea sa,
Şi *ea* se duce de la dênsul, şi devine *femeea* altuĭ bărbat,

Se va întórce acela érăşĭ la dênsa?
Pămêntul acela nu este óre cu totul necurăţit?
Tu ânse aĭ fornicat cu mulţĭ iubitorĭ;
Dară întórce-te érăşĭ către mine, grăesce Iehova.
Rădică ochiĭ teĭ spre locurile 'nalte, 2
Şi cautâ unde nu te-aĭ necinstit; Pre câĭ 'ĭ-aĭ asceptat pre dênşiĭ,
Precum Arabul în deşert, Şi aĭ necurăţit ţérra
Cu fornicaţiunile tale, şi cu relele tale.
Pentru acésta s'aŭ reţinut ploile, Şi nu s'aŭ dat plóe tărḑiă; 3
Dară tu aĭ frunte de meretrice, Aĭ refusat de a te ruşina.
Nu *este* óre *aşia*? de acum veĭ striga câtră mine: 4
„Părintele meŭ! Tu *escĭ* conducĕtorul tinereţeĭ mele?
„Va ţine óre *mănia sa* pentru tot-dé-una? 5
„*O* va păḑi până în etern?“
Éca! *aşia* aĭ vorbit şi *tot* aĭ făcut rele, cât aĭ putut.
Iehova grăi âncă câtră mine în ḑilele regeluĭ Iosia: 6
Aĭ veḑut ce aŭ făcut Israel cel abătĕtor? S'aŭ dus pre fiă-
care colnice 'nalt, şi sub fiă-care arbore verde, şi aŭ comis acolo
fornicaţiunĭ. Şi după ce aŭ făcut tóte acestea, am ḑis: În- 7
tórce-te câtră mine; dară nu s'aŭ întors. Şi *acésta* aŭ veḑut so-
ra cea perfidă, Iuda. Şi am vĕḑut, câ, de şi am demis pre Isra- 8
el cel abătĕtor pentru adulteriul seŭ, şi 'ĭ-am dat carte de des-
părţeniă, Iuda, sora sa cea perfidă, totuşĭ nu s'aŭ temut, ci s'aŭ dus
şi aŭ comis fornicaţiunĭ. Şi prin uşiurinţa fornicaţiuneĭ sale 9
aŭ necurăţit ţérra, şi aŭ comis adulterie cu petrele şi cu lemnele.
Şi pre lângă tóte acestea Iuda, sora sa cea perfidă, nu s'aŭ întors 10
câtră mine din tótă ânima sa, ci *într'un mod* minciunos, grăesce Iehova.
Şi Iehova grăi câtră mine: Israel cel abătĕtor s'aŭ îndreptat 11
'naintea mea maĭ mult de cât Iuda cel perfid. Mergĭ şi procla- 12
mă cuvintele acestea spre nord, şi ḑi:
Întórce-te, Israele abătĕtor! grăesce Iehova,
Şi nu voiŭ face, ca se cadă mănia mea preste voĭ,
Căcĭ *sum* milos, grăesce Iehova;
Şi nu voiŭ ţine *mănia* pentru tot-dé-una.
Numaĭ cunósce'ţĭ pĕcatul têŭ, 13
Câ aĭ pĕcătuit în contra luĭ Iehova, Dumneḑeul têŭ,
Şi aĭ fost rîsipitor cu drumurile tale câtră străinĭ
Sub fiă-carearbore verde, Şi nu aţĭ ascultat de vócea mea, grăesce
Întórceţi-ve, fiĭ abătĕtorĭ, Grăesce Iehova; [Iehova. 14
Căcĭ eŭ am dreptul soçiuluĭ asupra vóstră,
Şi ve voiŭ lua câte unul din cetate şi câte duoĭ din familiă,
Şi ve voiŭ duce la Zion.
Şi vi voiŭ da păstorĭ dupre ănima mea, 15
Carĭ ve vor pasce cu sciinţă şi cu minte.
Şi va fi, când ve veţĭ înmulţi, şi veţĭ cresce în ţérra, 16

În ḑilele acelea, grăesce Iehova
Nu vor maĭ ḑice: Arca alianţeĭ luĭ Iehova;
Nicĭ li va veni în gândul *lor*,
Nicĭ 'şĭ vor aduce aminte de dênsa: nicĭ *o* vor menţiona;
Nicĭ nu se va maĭ face.
17 În timpurile acelea vor numi Ierusalimul tronul luĭ Iehova;
Şi toţĭ populiĭ se vor aduna câtră dênsul, la numele luĭ Iehova, la
Şi nu vor maĭ urma durităţeĭ ânimeĭ lor celeĭ rele. [Ierusalim,
18 În ḑilele acelea casa luĭ Iuda va âmbla cu casa luĭ Israel,
Şi vor veni împreună din pămêntul norduluĭ
În pămêntul, pre care eŭ 'l am dat spre moscenire părinţilor vostri.
19 Şi eŭ ḑisesem: Cum te voiŭ pune între fiiĭ *meĭ*!
Şi'ţĭ voiŭ da pămêntul dorit,
Moscenire, podóbă între podóbele populilor;
Ânse am gândit: Tu me veĭ numi părinte,
Şi nu te veĭ întórce de la mine.
20 În adevêr, *precum* o femee este necredinciósă în contra bărbatuluĭ seŭ,
Aşia aţĭ devenit necredincioşĭ *şi voĭ* în contra mea,
Casa luĭ Israel, grăesce Iehova.
21 O vóce se auḑi pre locurile 'nalte,
Plângerea *şi* rugăciunea fiilor luĭ Israel,
Pentru câ suciseră calea lor, Uĭtaseră pre Iehova, Dumneḑeul lor.
22 Întórceţi-ve, fiĭ abătĕtorĭ, *Şi* voiŭ vindeca abaterile vóstre.
„Éca! noĭ venim la tine;
„Pentru câ tu *escĭ* Iehova, Dumneḑeul nostru.
23 „În adevêr, în zadar *se speréză mântuire* de la 'nălţimĭ,
„*Şi de la* mulţimea munţilor;
„Numaĭ la Iehova, Dumneḑeul nostru, *este* mântuirea luĭ Israel.
24 „Dară *idoliĭ*, ruşinea *nóstră*, aŭ consumat din juneţa nóstră căsci-
„Oile lor şi boiĭ lor, [gul părinţilor nostri:
„Pre fiiĭ lor şi pre fiĭcele lor.
25 „În ruşinea nóstră jăceaŭ *âncă*,
„Şi confusiunea nóstră ne acoperi pre noĭ:
„Câcĭ am pĕcătuit în contra luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru,
„Noĭ şi părinţiĭ nostri din juneţa nóstră pănă în ḑiua de astăḑĭ,
„Şi n'am ascultat de vócea luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru."

CAPUL IV.

Mustrările şi ameninţările, adresate Iudeilor.

1 Israele! dacă te veĭ întórce,
Grăesce Iehova, *dacă* te veĭ întórce câtră mine;
Şi dacă veĭ depărta de la faţia mea abominaţiunile tale,
Şi nu veĭ retăci,
2 Şi te veĭ jura: *Dupre cum* Iehova *este* viŭ!

În adevêr, drept și dreptate:
Apoĭ popoliĭ se vor bine-cuvênta într'ênsul,
Și se vor lăuda într'ênsul.
Căcĭ așia grăesce Iehova 3
Cătră bărbațiĭ luĭ Iuda și aĭ Ierusalimuluĭ:
Arațĭ pămêntul vostru înțelenit, Și nu seminațĭ printre spinĭ!
Voĭ bărbațĭ aĭ luĭ Iuda și locuitorĭ aĭ Ierusalimuluĭ, 4
Circumcideți-ve luĭ Iehova, Și departațĭ preputiul ânimeĭ vóstre,
Ca nu cumva se isbucnéscă mănia mea, ca un foc,
Și se ardă, și nemine se nu pótă se *o* stîngă,
Din causa reutățeĭ faptelor vóstre.
Anunțiațĭ *acésta* în Iuda, 5
Și *o* proclamațĭ în Ierusalim, și vorbițĭ:
Suflațĭ în trompetă prin țérră; Strigațĭ, adunați-ve și dicețĭ:
Stringeți-ve, și se întrăm în cetățile fortificate.
Înălțiațĭ stindardul spre Zion; Fugițĭ, nu stațĭ; 6
Pentru că aduc rêul de la nord, Și o calamitate mare.
Leul s'aŭ suit din tufărișul seŭ. 7
Și destructorul națiunilor s'aŭ pornit;
Aŭ eșit din locul seŭ, spre a reduce țérra ta în pustiĭ;
Cetățile tale se vor nimici din lipsa de locuitorĭ.
Pentru acésta încingeți-ve cu sacĭ, plângețĭ și ve văitațĭ, 8
Pentru că mănia cea înfocată a luĭ Iehova nu s'aŭ întors de la noĭ.
Și va fi în diua aceea, grăesce Iehova, 9
Ânima regeluĭ și ânima principilor se va perde;
Și preuțiĭ se vor spăimênta, și profețiĭ se vor uimi.
Atuncĭ am dis: O! Iehova Dumnedeule! 10
Aĭ amăgit decĭ pre acest popul și pre Ierusalimul,
Dicênd: vețĭ avé pace; În óre ce sabia aŭ ajuns până la suflet.
În timpul acela se va dice poporuluĭ acestuia și Ierusalimuluĭ: 11
Un vênt ardêtoriŭ *suflă de pre* locurile 'nalte ale deșertuluĭ
Spre fiia poporuluĭ meŭ. nu pentru ca se vênture, nicĭ ca se purifice:
Da, un vênt puteric vine din *locurile* acestea de la mine; 12
Și acum voiŭ pronunția judicata asupra lor.
Éca! el se 'nalță ca nuoriĭ, 13
Și carele luĭ ca un vêrtejiŭ;
Caiĭ luĭ sînt maĭ iuțĭ de cât vulturiĭ;
Vaĭ de noĭ! căcĭ sûntem prĕdațĭ.
Ierusalime! spélă ânima ta de reutate, Ca se te mântuĭ; 14
Până când vor locui în mijlocul têŭ cugetările tale cele rele?
Căcĭ o vóce anunțiă de la Dan, 15
Și vestesce nefericire de la muntele Efraim.
Anunțiațĭ *acésta* popolilor; éca! 16
Publicațĭ Ierusalimuluĭ:
Asediatoriĭ vin dintr'o țérră depărtată,

Şi strigă în contra cetăţilor luĭ Iuda.
17 S'aŭ pus în jurul luĭ ca păḑitoriĭ de ogóre,
Pentru câ s'aŭ rescolat contra mea, grăesce Iehova.
18 Purtarea ta şi faptele tale 'ţĭ-aŭ causat acésta:
Nefericirea ta aşia de amară, care ajunse până în ânima ta.
19 Măruntaele mele! măruntaele mele!
Simt durerea în adâncurile ânimeĭ mele;
Ânima mea se turbură în mine; nu pot se tac,
Pentru câ aĭ auḑit, suflete al meŭ, Sonul trompeteĭ, alarma resbeluluĭ.
20 Sfărămare preste sfărămare! se strigă;
Câcĭ tótă ţérra este devastată;
De odată corturile mele sûnt devastate,
Paviliónele mele într'un moment.
21 Până când voiŭ vedé stindardul? Voiŭ auḑi sonul trompeteĭ?
22 „Pentru câ populul meŭ *este* fără de minte;
„Nu m'aŭ cunoscut; *Sûnt* fiĭ neroḑĭ, Şi n'aŭ cunoscinţă;
„*Sûnt* înţelepţĭ într' a face rêul, Se facă ânse binele nu sciŭ.“
23 Me uĭt pre ţérră şi éca! *ea este* neformată şi deşértă;
Şi spre ceriurĭ, *şi* nu *aŭ* lumina lor.
24 Vêd munţiĭ şi éca! tremură, Şi toţĭ colniciĭ se cutremură;
25 Me uĭt, şi éca! nu esistă nicĭ un om. Şi tóte paserile ceriuluĭ fug;
26 Me uĭt, şi éca! carmelul *este* deşert,
Şi tóte cetăţile luĭ sûnt ruinate Din causa presenţeĭ luĭ Iehova,
Din causa aprindereĭ mânieĭ luĭ.
27 Câcĭ aşia grăesce Iehova: Tótă ţérra va deveni deşértă;
Ânse nu *o* voiŭ nimici.
28 Pentru acésta pământul jălesce, Şi ceriul de de-asupra se întunecă,
Pentru câ eŭ am pronunţiat, am decis,
Şi nu'mĭ va păre rêŭ, nicĭ me voiŭ întórce de la acésta.
29 Tótă cetatea fuge De vuetul călăreţilor şi al arcaşilor;
Merge în tuferişe; Şi se caţără pre stîncĭ;
Tótă cetatea *este* lăsată, Şi nicĭ un om nu locuesce într'ênsa.
30 Şi tu devastată! ce veĭ face? De te veĭ îmbraca cu purpur,
De te veĭ orna cu ornamente de aur,
De 'ţĭ veĭ boi ochiĭ cu dresurĭ, În zadar te veĭ orna;
Amoresiĭ *teĭ* te despreţuesc, caută viéţa ta.
31 Câcĭ aud o vóce ca a uneĭ femeĭ de facere,
Un suspin, ca acel al ânteiŭ născătóreĭ, Vócea ficeĭ Zionuluĭ;
Suspină, tinḑênd mânele sale: Vaĭ de mine!
Câcĭ sufletul meŭ sucumbe ucigătorilor.

CAPUL V.

Corrupţiunea Iudeilor. Ameninţărĭ.

1 Cutrieraţĭ stradele Ierusalimuluĭ,
Şi uĭtaţi-ve, şi cunósceţĭ, şi căutaţĭ în pieţele luĭ,

Dacă poteţĭ afla *aci* un om, Dacă esistă cel ce face judicată,
Cel ce caută adevêrul; şi 'l voiŭ ierta.
Şi cu tóte că dic: *Dupre cum* Iehova *este* viŭ! Totuşĭ jură fals. 2
Iehova! ochiĭ teĭ nu *căută* eĭ spre adevêr? 3
Tu 'ĭ-aĭ lovit pre eĭ, — ânse eĭ nu simţiră,
'I-aĭ nimicit pre dênşiĭ, — *ânse* refusară de a se corrige;
Împetritu-s'aŭ feçiele lor maĭ mult de cât stînca;
Refusară de a se întórce.
Atuncĭ am dis: Acestia *sûnt* numaĭ seracĭ, sûnt nerodĭ, 4
Pentru câ nu cunosc calea luĭ Iehova, Judicata Dumnedeuluĭ lor.
Me voiŭ duce câtră ceĭ marĭ, Şi li voiŭ grăi lor; 5
Câcĭ acestia cunosc calea luĭ Iehova, Judicata Dumnedeuluĭ lor;
Anse acestia aŭ sfărămat cu totul jugul *şi* aŭ rumpt legăturile.
De aceea un leŭ din pâdure 'ĭ lovesce pre dênşiĭ, 6
Un lup din deşert 'ĭ nimicesce pre eĭ,
Un leopard pândesce la cetăţile lor;
Tot cel ce ese de acolo se sfăşiă;
Pentru câ s'aŭ îmmulţit pěcatele lor, *Şi* s'aŭ mărit abaterile lor.
Cum? se te iert pentru acésta? Fiiĭ teĭ m'aŭ lăsat, 7
Şi jură pre *ceĭ ce* nu *sûnt* deĭ;
După ce 'ĭ-am îndestulat pre dênşiĭ, atuncĭ comiseră adulterie,
Şi se adunară în casa meretriceĭ.
Sûnt *ca* nisce caĭ sătuĭ *şi* cotocioşĭ, 8
Fiă-care nechesa în urma femeeĭ aprópeluĭ seŭ.
Se nu pedepsesc pentru acestea, grăesce Iehova? 9
Şi sufletul meŭ se nu se resbune contra uneĭ asemenĭ naţiunĭ?
Suiţi-ve pre didurile luĭ şi *le* sfărămaţĭ; 10
Dară se nu le nimiciţĭ cu totul, Smuulgeţĭ curpeniĭ luĭ;
Câcĭ nu *sûnt* ale luĭ Iehova.
Câcĭ casa luĭ Israel şi casa luĭ Iuda 11
S'aŭ purtat în contra mea fórte perfid, grăesce Iehova.
Se lepădară de Iehova, Şi aŭ dis: „El nu *este*, 12
„Şi nicĭ nu va veni asupra nóstră vre un rêŭ,
„Nicĭ vom vedé sabia nicĭ fómetea;
„Şi profeţiĭ vor deveni vênt, 13
„Şi cuvêntul *luĭ Iehova* nu *este* într'ênşiĭ."
Ast feliŭ li se va întêmpla lor ênşi'şĭ.
Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Dumnedeul oştirilor: 14
Fiind câ voĭ pronunţiaţĭ aceste vorbe,
Éca! eŭ voiŭ face vorbele mele *se fiă* în gura ta foc,
Şi pre popului acesta *se fiă* lemne, şi'ĭ va consuma pre dênşiĭ.
O! casa luĭ Israel! grăesce Iehova: 15
Eca! aduc în contra vóstră un popul din depărtare;
Este popul puteric, *este* popul antic,
Un popul, a căruia limbă nu cunoscĭ, Nicĭ înţelegĭ ce vorbesce;

16 Tulba lor *este* ca un mormênt deschis, Toţĭ *sûnt* eroĭ.
17 Şi vor mănca seceri̧şul tĕu şi pânea ta,
Pre care fiiĭ teĭ şi fiicele tale trebuiaŭ se mănânce;
Vor mănca oile tale şi turmele tale;
Vor mânca viele tale şi smochinii teĭ;
Şi vor nimici prin sabie cetăţile tale cele fortificate, În care te încreḑĭ.
18 Dară cu tóte acestea, grăesce Iehova, în ḑilele acelea,
Nu ve voiu nimici cu totul.
19 Şi va fi când veţĭ ḑice:
Pentru ce ni-aŭ făcut nouĕ Iehova, Dumneḑeul nostru, tóte acestea?
Atuncĭ li veĭ respunde lor: Precum m'aţĭ lăsat,
Şi aţĭ servit pre ḑeĭ străinĭ în ţérra vóstră:
Ast feliŭ veţĭ servi pre străinĭ într'o ţérră, *care* nu *este* a vóstră.
20 Anunţiaţĭ acestea caseĭ luĭ Iacob:
Şi publicaţĭ acestea în Iuda, ḑicĕnd:
21 O popul nerod şi fără de minte! ascultă acum acestea:
Voĭ, cariĭ aveţĭ ochĭ şi nu vedeţĭ; Aveţĭ urechĭ şi nu auḑiţĭ:
22 De mine nu ve temeţĭ? grăesce Iehova,
Şi nu tremuraţĭ 'naintea mea?
Care am pus de margine a măreĭ năsipul,
Dupre un ordin perpetuŭ, preste care nu póte trece,
Şi valurile eĭ se turbură, ânse nu'l prevaluă;
Şi mugi, ânse nu trecu preste *marginile* sale.
23 Anse acest popul are o ânimă ne'nfrânată şi îndĕrĕtnică;
S'aŭ resculat şi *apoĭ* s'aŭ dus;
24 Şi nu ḑic în ânima lor: Se ne temem acum de Iehova, Dumneḑeul
Care da plóe timpuriă şi tărḑiă la timpul seŭ; [nostru,
Şi păḑesce pentru noĭ septemânele otărîte culesuluĭ.
25 Iniciităţile vóstre aŭ deturnat acestea,
Şi pĕcatele vóstre aŭ împedicat binele de la voĭ.
26 Căci se află în popului meŭ sceleraţĭ,
Carĭ se pun la pândă, precum ceĭ ce tind cursele,
Aşéḑă reţeua, prind pre ómenĭ.
27 Precum cuşca este plină de păserĭ,
Aşia şi casele lor *sûnt* pline de amăgire;
Prin acésta s'aŭ mărit şi s'aŭ înavuţit;
28 S'aŭ îngrăşat, s'aŭ făcut tarĭ; Şi aŭ întrecut faptele celor reĭ;
Nu fac judicată, Judicată orfanuluĭ ca se prospere;
Nicĭ dreptatea seracilor nu o fac.
29 Se nu pedepsesc pentru acestea, grăesce Iehova?
Şi sufletul meŭ se nu se rebune în contra unuĭ asemenea popul?
30 *Lucrurĭ* înspăimêntătóre şi teribile se întêmplă în ţérră:
31 Profeţiĭ profetiséză minciunóse,
Şi preuţiĭ lor dominéză prin mijlocul lor;
Şi poporuluĭ meŭ 'ĭ place acésta; Şi ce veţĭ face în viitor?

CAPUL VI.

Dumnedeŭ îndémnă pre Iudeĭ la îndreptare.

Fiiĭ luĭ Beniamin! fugiţĭ Din mijlocul Ierusalimuluĭ, 1
Şi suflaţĭ în trompetă în Tekoa,
Şi rădicaţĭ un semnal de foc în Beth-Haccherem;
Câcĭ rêul se apropiă de la nord, Şi ruinare mare.
Pre cea frumósă şĭ delicată, Pre fia Zionuluĭ, o voiŭ dirima. 2
Păstoriĭ şi turmele lor vin la dênsa; Aşédă corturĭ în jurul eĭ, 3
Fă-care pasce pre partea luĭ.
Preparaţĭ resbel contra eĭ, 4
Sculaţi-ve, şi se ne suim câtră médă-di.
Pěcat pentru noĭ, câ diua declină, Câ se întind umbrele de séră.
Sculaţi-ve ânse şi se ne suim nóptea, Şi se'ĭ ruinăm palaturile sale. 5
Câcĭ aşia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oştirilor: 6
Tăeţĭ arborĭ, Şi faceţĭ un val în contra Ierusalimuluĭ;
Acésta *este* cetatea de pedépsă, Într'ênsa *este* tótă apěsarea.
Precum puţul undéză apa sa, Aşia undéză ea reutatea eĭ; 7
Violenţă şi răpire se aud într'ênsa;
Înaintea mea ne'ncetat *se presintă* suferinţĭ şi plângerĭ.
Înţelepţesce-te, Ierusalime! 8
Ca nu cumva se se retragă sufletul meŭ de la tine;
Ca nu cumva se te reduc într'un deşert, într'o ţérră nelocuită.
Aşia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oştirilor: 9
Vor culege ca pre o viă remăşiţele luĭ Israel;
Întinde mâna ta âncă o dată ca un culegětoriŭ spre panere!
Câtră cine voiŭ vorbi, Şi pre cine voiŭ preveni ca se *me* asculte? 10
Éca! urechia lor nu *este* circumcisă, Şi nu pot se audă;
Éca! cuvêntul luĭ Iehova li este lor spre batjocură,
Nu aŭ plăcere de dênsul.
Pentru acésta sum plin de mânia luĭ Iehova; 11
Nu pot se *o* maĭ reţin,
O voiŭ vêrsa asupra pruncilor carĭ se află pre cale,
Şi asupra adunătureĭ têneriIor;
Câcĭ bărbatul se va prinde şi femeea, Bătrânul şi cel sătul de dile.
Şi casele lor vor trece *în posesiunea* altora, 12
Cu ogórele şi femeiele lor; Câcĭ tind mâna mea
Asupra locuitorilor ţerreĭ aceşteia, grăesce Iehova.
Pentru câ de la cel maĭ mic al lor până la cel maĭ mare al lor 13
Fiă-care s'aŭ dedat avariţieĭ; Şi de la profet până la preut
Fiă-care practică amăgire;
Şi lecuesc plăgele fiieĭ poporuluĭ meŭ uşor, 14
Dicěnd: Pace! Pace! Şi pacea nu esistă.
Ore s'aŭ ruşinat, când aŭ comis abominaţiunea? 15
Nu s'aŭ ruşinat de feliŭ, Nicĭ nu cunosc *ce este* roşirea;

Pentru acésta vor cădé unul asupra altuia;
Când 'i voiŭ pedepsi pre dênșii, vor cădé, grăesce Iehova.
16 Așia grăesce Iehova: Stați pre căĭ, și căutați,
Și întrebați despre căile vechĭ,
Care *este* calea cea bună, și âmblațĭ pre dênsa,
Și vețĭ afla repaus pentru sufletele vóstre.
Dară eĭ aŭ dis: „Nu voim se âmblăm *pre dênsa.*"
17 Am pus âncă custodĭ asupra vóstră,
Carĭ diceaŭ: „Ascultațĭ sonul trompetei,"
Dară eĭ aŭ dis: „Nu voim se audim."
18 Pentru acésta ascultațĭ, poporiĭ! și tu adunare! cunósce,
Ce *se petrece* între acestia.
19 Ascultă, pămênte! Eca! eŭ voiŭ aduce rêŭ asupra poporuluĭ acestuia,
Ca fruptul cugetărilor lor;
Pentru câ n'aŭ ascultat de cuvintele mele,
Nicĭ de legea mea; ci aŭ lepădat-o.
20 La ce 'mĭ folosesce tămâia adusă de la Șeba?
Și trestiea aromatică dintr'un pămênt depărtat?
Sacrificiele vóstre de ardere nu *sûnt* acceptabile;
Și oblațiunile vóstre nu'mĭ plac mie.
21 De aceea, așia grăesce Iehova:
Eca! eŭ voiŭ pune pedică 'naintea poporuluĭ acestuia,
De care părințiĭ și fiiĭ luĭ se vor ciocni împreună,
Vecinul și amicul luĭ vor peri.
22 Așia grăesce Iehova; Eca! vine un popor din țérra nordului,
Și un popor mare se rădică de la marginile pământuluĭ;
23 Arc și lance are în mânĭ; *Sûnt* crudĭ și fără de milă;
Vócea lor mugesce ca marea, Și vin calare pre caĭ,
Înșirațĭ ca bărbațiĭ de resbel Contra ta, fiia Zionuluĭ.
24 Noĭ am audit vócea lor; Mănele nóstre aŭ devenit lașe,
Agonia ne-aŭ cuprins pre noĭ, Durerĭ ca ale uneĭ femeĭ de facere.
25 Nu șițĭ la ogor, nicĭ nu âmblațĭ pre cale;
Pentru câ sabia inimiculuĭ *respăndesce* frică în tot locul.
26 Fiia poporuluĭ meŭ! încinge-te cu un sac,
Și culcă-te pre cenușă, Fă'țĭ doliŭ, ca pentru un fiiŭ unic,
Și lamentațiunĭ amare:
Pentru câ destructorul vine de-o-dată asupra nóstră.
27 Ca un topitoriŭ de aur te-am instalat întru poporul meŭ,
Pentru ca se cunoscĭ și se cercĭ calea lor.
28 Toțĭ *sûnt* abătĕtorĭ, calomniatorĭ,
Ca de aramă și de fer; eĭ *sûnt* cu toțiĭ corupțĭ.
29 Foile s'aŭ ars; Plumbul s'aŭ consumat de foc;
Topitoriul topesce în zadar, Căcĭ reiĭ nu s'aŭ separat.
30 Argint fals vor fi numițĭ, Pentru câ Iehova 'ĭ-aŭ lepădat pre eĭ.

CAPUL VII.

Credința vană a Iudeilor. Amenințările luĭ Dumnedeŭ.

Cuvêntul, care veni de la Iehova câtră Ieremia, ḑicênd: Stă 1
în pórta caseĭ luĭ Iehova, şi proclamă acolo cuvêntul a-
cesta, şi ḑi:
Auḑițĭ cuvêntul luĭ Iehova, toțĭ *ómeniĭ* luĭ Iuda, 2
Carĭ întrațĭ prin porțile acestea, ca se ve închinațĭ luĭ Iehova.
Aşia grăesce Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel: 3
Corigețĭ căile vóstre şi faptele vóstre,
Şi ve voiŭ lăsa se locuițĭ în locul acesta.
Nu ve încredețĭ în vorbe false, ḑicênd: 4
„Templul luĭ Iehova, Templul luĭ Iehova,
„Templul luĭ Iehova *sûnt* acestia!"
Ânse dacă în adevêr vețĭ corige căile vóstre şi faptele vóstre; 5
Dacă vețĭ face judecată într'un om şi aprópele luĭ;
Dacă nu vețĭ asupri pre străin, pre orfan şi pre vĕduvă, 6
Şi nu vețĭ vêrsa sânge inocent în locul acesta,
Nicĭ nu vețĭ urma pre ḑeiĭ străinĭ spre dauna vóstră;
Atuncĭ ve voiŭ lăsa se locuițĭ în locul acesta, 7
În pămêntul, pre care 'l am dat părinților vostri, în etern şi perpetuŭ.
Éca! voĭ ve încredețĭ în vorbe false, ce nu folosesc la nimica, 8
Cum! furațĭ, ucidețĭ şi comitețĭ adulterie, 9
Şi ve jurațĭ fals, şi tămăiațĭ luĭ Baal,
Şi urmațĭ pre alțĭ ḑeĭ, pre carĭ nu'ĭ cunóscețĭ?
Şi apoĭ venițĭ şi stațĭ 'naintea mea în casa acésta, 10
Care se numesce după numele meŭ,
Şi ḑicețĭ: „Noĭ sûntem eliberațĭ!" pentru ca se facețĭ tóte aceste crime!
Casa acésta, care se numesce după numele meŭ, 11
Aŭ devenit óre 'naintea ochilor vostri o pescerâ de talharĭ?
Éca! eŭ ênsu'mĭ am vêḑut *acestea*, grăesce Iehova.
Câcĭ mergețĭ acum la locul meŭ, care *era* în Şilo, 12
Unde am pus numele meŭ la început,
Şi vedețĭ ce 'ĭ am făcut pentru reutatea poporuluĭ meŭ Israel.
Şi acum fiind că ațĭ făcut tóte aceste fapte, grăesce Iehova, 13
Şi v'am vorbit, Sculându-me demănéță şi vorbind — dară n'ațĭ
Şi v'am strigat, — dară n'ațĭ respuns: [auḑit;
Pentru acésta voiŭ face caseĭ, care se numesce după numele meŭ, 14
În care ve încredețĭ,
Şi loculuĭ, pre care 'l-am dat vouĕ şi părinților vostri,
Precum am făcut luĭ Şilo;
Şi ve voiŭ arunca de la fația mea, 15
Precum am aruncat pre toțĭ frațiĭ vostri,
Pre tótă semința luĭ Efraim.

16 De aceea nu te ruga pentru popolul acesta,
Nicĭ nu rădica vóce séŭ rugăciune pentru dênşiĭ,
Nicĭ nu stărui la mine; Pentru că nu te voiŭ asculta.
17 Nu vedĭ ce fac eĭ în cetăţile luĭ Iuda,
Şi în stradele Ierusalimuluĭ?
18 Fiiĭ culeg lemne, şi părinţiĭ aprind focul,
Şi femeile frementă aluatul, Ca se facă turte regineĭ ceriuluĭ,
Şi se verse libaţiunĭ deilor străinĭ, Ca se me mânie;
19 Óre pre mine me mâniă? grăesce Iehova;
Óre nu pre sine ênşi'şĭ, spre ruşinea feçielor lor?
20 De aceea, aşia grăesce Iehova Dumnedeul:
Éca! mânia mea şi furia mea se vérsă asupra loculuĭ acestuia,
Asupra omuluĭ, şi asupra animaluluĭ, Şi asupra arborilor câmpuluĭ,
Şi asupra fruptelor pămêntuluĭ;
Şi se va aprinde, şi nu se va stînge.
21 Aşia grăesce Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Adaugiţĭ sacrificiele vóstre de ardere la oblaţiunile vóstre,
Şi măncaţĭ carne.
22 Câcĭ n'am vorbit cu părinţiĭ vostri, nicĭ li-am dat lor comandamente
In diua, în care 'ĭ-am scos pre eĭ din pămêntul Egiptuluĭ,
În privirea sacrificielor de ardere şi a oblaţiunilor;
23 Ci cuvêntul acesta li-am ordonat lor, dicĕnd:
Ascultaţĭ vócea mea, Şi voiŭ fi Dumnedeul vostru,
Şi voi veţĭ fi popolul meŭ:
Şi âmblaţĭ pre tóte căile, ce vi ordon vouĕ, Ca se vi fiă bine.
24 Dară n'aŭ ascultat, nicĭ n'aŭ plecat urechia lor,
Ci aŭ âmblat după consiliele *şi* duritatea ânimeĭ lor celeĭ rele,
Şi s'aŭ întors înapoĭ şi n'*aŭ mers* înainte.
25 Din diua, în care aŭ eşit părinţiĭ vostri din pămêntul Egiptuluĭ
Până în diua de astădĭ, Am trămis la voĭ pre toţĭ serviĭ meĭ, pre
Sculându-me în fiă-care deměnéţă şi trămiţĕndu'*ĭ pre eĭ*; [profeţĭ,
26 Cu tóte acestea nu m'aŭ ascultat, nicĭ aŭ plecat urechia lor,
Ci aŭ întărit cerbicea lor;
Aŭ făcut maĭ rêŭ decât părinţiĭ lor.
27 Şi de li veĭ vorbi lor tóte aceste cuvinte,
Nu te vor asculta; Şi de veĭ striga la dênşiĭ,
Nu'ţĭ vor respunde.
28 Li veĭ dice ânse lor:
Acesta *este* un popul, care nu ascultă de vócea luĭ Iehova, Dumne-
Nicĭ primesce instrucţiunĭ; [deul seŭ,
Adevĕrul aŭ perit şi aŭ despărut de la gura lor.
29 Tunde'ţĭ pĭrul têŭ, *Ierusalime*, şi '*l* lépădă,
Şi scóte o lamentaţiune pre locurĭ 'nalte!
Pentru că Iehova aŭ lepădat şi părăsit generaţiunea mănieĭ sale.
30 Câcĭ fiiĭ luĭ Iuda aŭ făcut rele 'naintea mea, grăesce Iehova;

Aŭ pus abominaţiunile lor în casa,
Care se numesce după numele meŭ, pentru ca se o necurăţéscă.
Şi aŭ ḑidit înălţimile luĭ Tofeth, 31
Care *este* în valea fiiuluĭ luĭ Hinnom,
Ca se ardă pre fiiĭ lor şi pre fiiele lor în foc;
Ceea ce n'am ordonat şi ce n'am cugetat.
Pentru acésta, éca! vin ḑilele, grăesce Iehova, 32
în care nu se va numi Tofeth, Nicĭ valea fiiuluĭ luĭ Hinnom,
Ci valea mâcelului;
Câcĭ vor îmmormênta în Tofeth, până când nu va maĭ fi loc.
Şi cadavrele acestuĭ popul vor deveni nutrimêntul 33
Paserilor ceriuluĭ şi al férelor pămêntuluĭ;
Şi nu va fi cine se *le* sperie.
Şi voiŭ face se înceteze din cetăţile luĭ Iuda, 34
Şi de pre stradele Ierusalimuluĭ
Vócea de bucurie şi vócea de veselie,
Vóce de mire şi vóce de mirésă; Câcĭ ţérra va deveni deşértă.

CAPUL VIII.

Preḑicerea ruinăreĭ Ierusalimuluĭ.

În timpul acela, grăesce Iehova, vor scóte 1
Ósele regilor luĭ Iuda şi ósele principilor luĭ,
Şi ósele preuţilor şi ósele profeţilor,
Şi ósele locuitorilor Ierusalimuluĭ, din mormintele lor;
Şi le vor întinde în façia sóreluĭ şi a luneĭ, 2
Şi în façia tuturor oştirilor cerescĭ, pre carĭ eĭ le-aŭ iubit,
Pre carĭ le-aŭ adorat, şi pre carĭ le-aŭ urmat,
Şi pre carĭ le aŭ căutat, şi cârora s'aŭ închinat;
Nu se vor aduna, nicĭ nu se vor îmmormênta;
Vor deveni gunoiŭ pre suprafaçia pămêntuluĭ.
Şi mórtea va fi maĭ dorită de cât viéţa 3
Intregeĭ remăşiţe ce va fi remas din acea generaţiune rea,
Ce va fi remas în tóte locurile, unde 'ĭ voiŭ alunga pre eĭ,
Grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Maĭ ḑi-li lor: Aşia grăesce Iehova: 4
Dacă cine-va cade, óre nu se scólă?
Dacă cine-va retăcesce, óre nu se întórce?
Pentru ce *decĭ* popolul acesta al Ierusalimuluĭ aŭ retăcit 5
Cu retăcire perpetuă? Ţin tare la încelăciune,
Şi refusă de a se întórce.
Am ascultat şi am auḑit; Nu vorbesc drept; 6
Nu este nemine, care se se căéscă de reutatea sa,
Ḑicĕnd: Ce am făcut? Fiă-care se porni pre calea sa,

Ca calul, ce se aruncă în luptă.
7 Chiar şi cocostîrcul de sub ceriŭ cunósce timpul seŭ;
Turturica, runduneua şi cocorul observă timpul venireĭ lor;
Dară poporul meŭ nu cunósce dreptul luĭ Iehova.
8 Cum ḑicețĭ: Şûntem înțelepțĭ,
Şi legea luĭ Iehova *este* cu noĭ?
Într'adevĕr! În zadar *o* aŭ făcut *pre ea*;
9 Péna scriitorilor *este* fără de folos.
Înțelepțiĭ sunt ruşinațĭ, Se spăimĕntară şi fură prinşĭ;
Éca! lepădară cuvêntul luĭ Iehova;
Ce înțelepciune decĭ *se află* într'ênşiĭ?
10 Pentru acésta voiŭ da femeile lor altora,
Ogórele lor la poseditorĭ *nuoĭ*; [avarițieĭ;
Pentru câ fiă-care de la cel maĭ mic până la cel maĭ mare Se dedaŭ
De la profet până la preut, Fiă-care practică amăgire.
11 Câcĭ lecuiră plaga fiieĭ poporuluĭ meŭ uşor,
Ḑicĕnd: Pace! Pace! Şi pacea nu este.
12 Óre se ruşinară când aŭ comis abominațiune?
Nu se ruşinară de feliŭ, Nicĭ nu cunosc ce *este* roşirea;
Pentru acésta vor cădé unul asupra altuia,
Când 'ĭ voiŭ pedepsi pre dênşiĭ, vor cădé, Grăesce Iehova.
13 'Ĭ voiŭ consuma pre eĭ cu totul, grăesce Iehova;
Nu *se vor afla* strugurĭ în vie, Nicĭ smochine pre smochin;
Şi frunḑa va vesteji;
Şi *bunurile, pre carĭ* li-am dat lor, se vor lua de la dênşiĭ.
14 Pentru ce şedem?
Adunați-ve, şi se întrăm în cetățile fortificate, Şi se amuțim acolo;
Câcĭ Iehova, Dumneḑeul nostru, ne va face se amuțim,
Şi ne va adăpa pre noĭ cu fiere,
Pentru câ am pĕcătuit în contra luĭ Iehova.
15 Am asceptat pace, şi nu *vine* nicĭ un bine;
Tĭmp de vindecare, şi éca! spaimă.
16 Forcăirea cailor luĭ se auḑi de la Dan;
Tot pământul se mişcă de sunetul necheḑetureĭ *cailor* luĭ celor putericĭ;
Câcĭ veniră şi consumară țérra şi tot ce *era* pre dênsa;
Cetatea şi pre ceĭ ce locuiaŭ într'ênsa.
17 Câcĭ éca! eŭ trămit la voĭ şerpĭ, basiliscĭ,
Pentru carĭ nu *este* nicĭ o fermecare, Şi ve vor muşca, grăesce Iehova.
18 *Unde* aflaŭ mângăere în întristare!
Ânima mea *este* în mine bolnavă.
19 Éca! vócea de strigare a fiieĭ poporuluĭ meŭ dintr'o țérră depărtată!
„Iehova nu *este* el óre în Zion? Regele luĭ nu *este* într'ênsul?“
„Pentru ce m'aŭ măniat prin imaginile lor sculpate,
„Prin vanitățĭ străine?“
20 „Aŭ trecut secerişul, s'aŭ finit véra,

„Şi noi nu sûntem ăncă măntuiţi.“
Eŭ sum rănit pentru rana fiieĭ populuhuĭ meŭ; 21
Sum în doliŭ, spaimă m'aŭ cuprins.
Óre nu *este* balsam în Galaad? Óre nu *este* acolo vre un medic? 22
Pentru ce deci fiiea populuhuĭ meŭ nu se însenătoşi?

CAPUL IX.

Profetul sufere din causa crimelor şi a nenorocirilor Iudeilor.

Ah! de s'ar preface capul meŭ în apă, 1
Şi ochiĭ meĭ în un isvor de lacrimĭ,
Ca se plâng ḑiua şi nóptea, Pre ucişiĭ fiieĭ populuhuĭ meŭ!
De aşĭ avé un bordeiŭ de călător în deşert, 2
Ca se las pre populul meŭ, şi se me duc de la dênsul!
Pentru câ eĭ toţĭ *sûnt* adulterĭ, Adunătură de perfiḑĭ.
Tind limba lor *ca* pre arcul lor *spre a asvărli săgeţĭ de* minciună; 3
Dară nu se împuternicesc pre pămênt pentru adevêr;
Căcĭ trec din reutate în reutate,
Ânse pre mine nu me cunosc, grăesce Iehova.
Păziţi-ve fiă-care de aprópele seŭ, 4
Şi nu ve încredeţĭ în nicĭ un frate; Căcĭ fiă-care frate încélă,
Şi fiă-care aprópe merge *ca* un calomniator.
Da, fiă-care încelă pre aprópele seŭ, 5
Şi nu vorbesc adevêrul;
Aŭ deprins limba lor ca se vorbéscă minciună,
Şi se ostinesc într'a face rele.
Locuinţa ta *este* în mijlocul încelăciuneĭ, 6
Şi prin încelăciune nu voesc de a me cunósce, grăesce Iehova.
Pentru acésta aşia grăesce Iehova *Dumneḑeul* oştirilor: 7
Éca! 'ĭ voiŭ topi pre eĭ, şi'ĭ voiŭ cerca pre eĭ;
Căcĭ ce alta se fac pentru fiiea populuhuĭ meŭ?
Limba lor *este ca* o săgétă ucidetóră; Ea vorbesce amăgire; 8
Fiă-care vorbesce de pace cu gura luĭ către aprópele seŭ,
Dară în ânima sa 'l pândesce pre el.
Se nu'ĭ pedepsesc pre eĭ pentru acestea? grăesce Iehova, 9
Şi sufletul meŭ se nu'şĭ resbune în contra unuĭ asemine popul?
(Pentru munţĭ voiŭ scóte plângerĭ şi ţipete, 10
Şi pentru păşunile deşertuluĭ o lamentaţiune;
Pentru câ s'aŭ ars, în cât nicĭ un om nu póte se tréca,
Nicĭ nu auḑi vócea turmeĭ;
Si fugiră paserile ceriuluĭ şi animalele, S'aŭ depărtat;)
Şi voiŭ reduce Ierusalimul în grămăḑĭ, în locuinţa draconilor; 11
Şi pre cetăţile luĭ Iuda le voiŭ face un deşert fără locuitorĭ.
Cine *este* omul cel înţelept, care póte se înţelégă acésta? 12
Şi câtră care aŭ grăit gura luĭ Iehova, ca se anunţie acésta,

Pentru ce ţérra aŭ perit,
S'aŭ ars ca un deşert, în cât nemine nu trece?
13 Şi Iehova grăi: Pentru câ lăsară legea mea,
Pre care li-am propus lor, Şi nu ascultară vócea mea,
Nicĭ nu âmblară după dênsa;
14 Ci aŭ âmblat după duritatea ânimeĭ lor,
Şi după Baalimĭ, pre carĭ părinţiĭ lor 'ĭ-aŭ învĕţat:
15 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Éca! eŭ 'ĭ voiŭ nutri pre acestia, *adecă* pre acest popul al meŭ,
Şi'ĭ voiŭ adăpa cu apă de fiere; [cu pelin,
16 Şi'ĭ voiŭ împrăscia pre eĭ pintre populiĭ,
Pre carĭ eĭ şi părinţiĭ lor nu'ĭ cunoscură;
Şi voiŭ trămite sabia în urma lor, Până când 'ĭ voiŭ nimici pre eĭ.
17 Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor:
Căutaţĭ şi chiămaţĭ plângĕtórele, ca se vină;
Şi trămiteţĭ după cele înţelepte, ca se vină,
18 Şi se se grăbéscă, şi se rădice plângere pentru noĭ,
Ca ochiĭ nostri se lese lacrimĭ, Şi pleópele nóstre se isvoréscă apă.
19 Căcĭ vócea de întristare se aude din Zion:
„Cât sûntem de perduţĭ! sûntem fórte ruşinaţĭ!
„Pentru câ am părăsit ţérra, Pentru câ aŭ surpat locuinţele nóstre."
20 Ascultaţĭ decĭ, femeĭ! cuvêntul luĭ Iehova,
Şi se priméscă urechia vóstră cuvêntul gureĭ luĭ,
Si învĕţaţĭ pre fiiele vóstre plângerea,
Şi fiă-care pre vecina sa lamentaţiunea.
21 Căcĭ mórtea se sui pre ferestele nóstre,
Întrâ în palatele nóstre;
Ca se estirpéscă pre prunciĭ de pre drumurĭ,
Şi pre têneriĭ de pre pieţe.
22 Ḑi: Aşia grăesce Iehova:
Cadavrele ómenilor vor cădé ca gunoiul pre supra-façia pămêntuluĭ,
Şi ca o mână *de spice* în urma secerătoriuluĭ, şi nemine nu *le* va
23 Aşia grăesce Iehova: [culege.
Se nu se laude înţeleptul cu înţelepciunea sa,
Se nu se laude putericul cu puterea sa,
Se nu se laude avutul cu avuţia sa;
24 Ci cel ce se laudă se se laude cu acésta,
Câ me înţelege şi me cunósce pre mine,
Câ eŭ *sum* Iehova, cel ce face misericordiă,
Dreptul şi dreptatea pre pămênt;
Căcĭ în acestea aflaŭ plăcere, grăesce Iehova.
25 Éca! vin ḑile, grăesce Iehova,
Când voiŭ pedepsi pre toţĭ tăiaţiĭ împrejur cu netăiaţiĭ împrejur:
26 Egiptul şi Iuda şi Edomul Şi fiiĭ luĭ Ammon şi Moab,
Şi toţĭ ceĭ-ce taiă marginile pĭruluĭ capuluĭ,

Carĭ locuesc în deşert;
Căcĭ toţĭ *acestĭ* popułĭ *sûnt* netăiaţĭ împrejur,
Şi tótă casa luĭ Israel *este* netăiată împrejur la ânimă.

CAPUL X.

Îndemnare de a fugi de tótă idolatria.

Ascultaţĭ cuvêntul, pre care vi aŭ grăit Iehova vouĕ, casa luĭ 1
Aşia grăesce Iehova: [Israel! 2
Nu ve deprindeţĭ în calea păgânilor,
Şi nu ve spăimêntaţĭ de semnele ceriuluĭ,
De şi păgâniĭ se sparià de ele.
Căcĭ datinele păgânilor *sûnt* vane; 3
Căcĭ eĭ taiă un lemn din pădure cu barda,
Mânele teslariului 'l lucréză;
'L ornéză cu argint şi aur; 'L întăresc cu cue şi ciocane, 4
Ca se nu se clatine.
Staŭ drepte ca finiciĭ, Ânse nu vorbesc: 5
Trebue se fiă purtate, Căcĭ nu pot se âmble.
Nu ve temeţĭ de dênsele; fiind că nu pot se facă rêŭ,
Nicĭ a face bine nu pot.
Nemine nu *este* ţie egal, Iehova! 6
Escĭ mare, şi numele têŭ *este* mare în putere.
Cine nu se teme de tine, Rege al popułilor! 7
Căcĭ *acésta* 'ţĭ se cuvine ţie; Căcĭ între toţĭ înţelepţiĭ popułilor,
Şi între tóte regatele lor, nu *esistă* nemine egal ţie.
Ci sûnt cu toţiĭ bruţĭ şi nerodĭ, 8
Chiar lemnul ênsu'şĭ *este* mustrarea vanităţiĭ *lor*.
Argint ciocănit se aduce de la Tarşiş, 9
Şi aur de la Ufaz, Lucrul artistuluĭ,
Şi al mânelor argintariuluĭ:
Vestmêntul lor *este* iacint şi purpur;
Tóte acestea *sûnt* lucrul iscusiţilor.
Dară Iehova *este* Dumnedeul cel adevĕrat, 10
Este Dumnedeul cel viŭ, şi Regele etern,
De mânia luĭ pămêntul se cutremură, Şi popułiĭ nu pórtă urgia luĭ.
(Aşia li veţĭ vorbi lor: 11
„Deiĭ carĭ n'aŭ făcut ceriul şi pămêntul
„Vor peri de pre façia pămêntuluĭ şi de sub ceriul acesta.“)
El făcu pămêntul cu puterea sa, Fundâ lumea cu înţelepciunea sa, 12
Şi întinse ceriurile cu înteleginţa sa.
La vuetul când dă mulţimea de apă în ceriurĭ, 13
Şi rădică nuorĭ de la marginile pămêntuluĭ,
Face fulgere cu plóe, Şi scóte vênt din tesaurele sale;
Apoĭ tot omul remâne nerod cu cunoscinţa *sa*; 14

Tot argintariul remâne ruşinat cu imaginile sale sculpate;
Căcĭ idolul sculpat *este* minciună, Şi nu *are* în sine suflare.
15 *Sûnt* vanitățĭ, lucru de încelăciune;
În timpul pedepseĭ lor vor peri.
16 Partea luĭ Iacob nu *este* ca acestea, căcĭ el *este* Creatorul a tóte;
Şi Israel *este* tribul mosceniretĭ luĭ;
Numele luĭ *este* Iehova *Dumnedeul* oştirilor.
17 Adună de pre pămênt avutul têŭ,
Tu care locuescĭ în fortereță.
18 Căcĭ aşia grăesce Iehova:
Éca! eŭ voiŭ arunca pre locuitoriĭ țerreĭ astă dată,
Şi'ĭ voiŭ constringe pre eĭ ast-feliŭ, în cât se vor găsi.
19 Vaĭ de mine pentru suferința mea,
Rana mea este dureróşă; şi eŭ am ḑis:
Numaĭ acéstă suferință, şi o voiŭ purta;
20 *Totuşĭ* cortul meŭ se pustiă şi tóte funiele mele se rumpseră,
Fiiĭ meĭ se depărtară de la mine, şi nu maĭ *sûnt*;
Nu *este* cine se maĭ întindă cortul meŭ, Şi se rădice paviliónele mele.
21 Căcĭ păstoriĭ s'aŭ nerodit, Şi nu căutară pre Iehova;
Pentru acésta nu prosperă, Şi tóte turmele lor s'aŭ risipit.
22 Vuet de tumult! éca vine, Şi mişcare mare din țérra norduluĭ,
Pentru ca se reducă cetățile luĭ Iuda într'un deşert,
În locuință draconilor.
23 Iehova! cunosc, că nu a omuluĭ *este* calea sa propriă;
Că nu *este* în *puterea* omuluĭ, ce âmblă, de a'şĭ îndrepta paşiĭ seĭ.
24 Iehova, pedepsesce-me, — ânse cu judicată;
Nu cu mânia ta, — ca nu cum-va se me nimicescĭ.
25 Vérsă mânia ta asupra populilor, carĭ nu te cunosc pre tine,
Şi asupra familielor, care nu invócă numele têŭ;
Căcĭ aŭ consumat pre Iacob,
Şi 'l-aŭ nimicit pre el, şi 'l-aŭ sfăşiat, Şi aŭ pustiat locuința luĭ.

CAPUL XI.

Îndemnărĭ Iudeilor, ca se 'şĭ aducă aminte de alianța lor cu Dumnedeŭ.

1 Cuvêntul, care veni cătră Ieremia de la Iehova, ḑicênd:
2 Ascultațĭ cuvintele alianțeĭ acesteia, şi vorbesce bărbați-
3 lor luĭ Iuda şi locuitorilor Ierusalimuluĭ, şi li ḑi lor: Aşia gră-
esce Iehova, Dumnedeul luĭ Israel: Blăstemat *fiă* omul, care nu
4 ascultă de cuvintele alianțeĭ acesteia, Pre care o-am ordonat pă-
rinților vostri în ḑiua *în care* 'ĭ-am scos pre eĭ din pămêntul E-
giptuluĭ, din coptiorul de fer, ḑicênd: Ascultațĭ vócea mea, şi fa-
cețĭ tóte câte vi ordon vouĕ; ast-feliŭ vețĭ fi poporul meŭ, şi eŭ voiŭ fi
5 Dumnedeul vostru; Ca se împlinesc jurămêntul, ce am jurat

părinţilor vostri, de a li da lor un pămênt, în care curge lapte
şi miere, precum *este* în ḑiua de astăḑĭ. Atuncĭ eŭ am respuns, şi
am ḑis: Aşia se fiă, Iehova.
Şi Iehova grăi cătră mine: Publică tóte cuvintele acestea în 6
cetăţile luĭ Iuda şi pre stradele Ierusalimuluĭ, ḑicĕnd: Ascultaţĭ cu-
vintele alianţeĭ acesteia, şi faceţi-le pre ele. Căcĭ serios am pre- 7
venit pre părinţiĭ vostri în ḑiua *în care* 'ĭ-am scos pre eĭ din pă-
mêntul Egiptuluĭ până în ḑiua de astăḑĭ, sculându-me demănéţă
şi prevenindu'*ĭ*, ḑicĕnd: Ascultaţĭ vócea mea. Dară n'aŭ au- 8
ḑit şi n'aŭ plecat urechia lor, ci aŭ âmblat fiă-carele dupre du-
ritatea ânimeĭ lor celeĭ rele; pentru acésta voiŭ aduce asupra lor
tóte cuvintele alianţeĭ acesteia, pre carĭ *li*-am ordonat *lor* de a *le*
face, ânse nu *le*-aŭ făcut.
Şi Iehova grăi cătră mine: Între bărbaţiĭ luĭ Iuda şi între lo- 9
cuitoriĭ Ierusalimuluĭ s'aŭ aflat o conspiraţiune. S'aŭ re'ntors la 10
inicităţile strămoşilor lor, carĭ refusară se audă cuvintele mele;
şi aŭ urmat dupre alţĭ ḑeĭ spre a 'ĭ servi pre dênşiĭ; casa luĭ Israel şi
casa luĭ Iuda aŭ rupt alianţa mea ce o am făcut cu părinţiĭ lor.
Pentru acésta aşia grăesce Iehova: 11

Éca! voiŭ aduce asupra lor rêŭ,
De care nu vor puté scăpa, Şi vor striga cătră mine,
Ânse nu 'ĭ voiŭ asculta pre eĭ.
Apoĭ mérgă cetăţile luĭ Iuda şi locuitoriĭ Ierusalimuluĭ, 12
Şi strige cătră ḑeiĭ, cărora li tămăiară;
Ânse nu'ĭ vor mântui pre eĭ În timpul nenorociriĭ lor.
Căcĭ, pre câte *eraŭ* cetăţile tale, pre atâtea eraŭ *şi* ḑeiĭ teĭ, o Iuda! 13
Şi dupre câte *eraŭ* stradele Ierusalimuluĭ,
Aţĭ rădicat altare pentru *acel* lucru ruşinos,
Adecă, altare spre a tămăia luĭ Baal.
Pentru acésta nu te ruga pentru populul acesta, 14
Nicĭ nu rădica vóce nicĭ rugăciune pentru dênşiĭ;
Căcĭ nu'*ĭ* voiŭ asculta, când vor striga cătră mine
Din causa nenorociriĭ lor.
Ce va face iubita mea în casa mea, 15
După ce aŭ practicat desfrênarea cu mulţĭ,
Şi s'aŭ luat de la tine sacrificiul cel sânt?
Când practicĭ rêul, atuncĭ te bucurĭ.
Iehova te aŭ numit: 16
Oliv pururea verde, frumos, de un bun frupt;
Dară cu vóce de alarmă mare s'aŭ aprins focul pre dênsul,
Şi ramurile luĭ s'aŭ rupt.
Căcĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, care te-aŭ plantat, 17
Aŭ anunţiat nenorocire asupra ta,
Pentru reutatea caseĭ luĭ Israel şi a caseĭ luĭ Iuda,
Pre care 'şĭ aŭ făcut-o, Spre a me mânia, tămăiând luĭ Baal.

18 Şi Iehova m'aŭ însciinţat ca se o cunosc;
Atuncĭ 'mĭ-aŭ arĕtat mie faptele lor.
19 Ânse eŭ *eram* ca un miel blând *care* se aduce spre junghiare;
Şi n'am înţeles, că eĭ aŭ făcut contra mea uneltirĭ, *ḑicĕnd*:
„Se nimicim arborele cu fruptul luĭ,
„Şi se'l estirpim pre el din ţérra celor viĭ,
„Încât numele luĭ se nu se maĭ amintéscă."
20 Ânse o Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, cel ce judecĭ drept,
Cel ce cercĭ rerunchiĭ şi ânima,
Fă ca se vĕd resbunarea ta asupra acestora!
Pentru câ ţie 'ţĭ-am încredinţiat causa mea.
21 Pentru acésta aşia grăesce Iehova
Despre bărbaţiĭ din Anathoth, cariĭ cautâ după viéţa ta, ḑicĕnd:
Se nu profetisezĭ în numele luĭ Iehova,
Ca se nu morĭ prin mânele nóstre:
22 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Éca! eŭ 'ĭ voiŭ pedepsi pre eĭ; Tĕneriĭ vor muri de sabiă;
Fiiĭ lor şi fiiele lor vor muri de fóme;
23 Şi nu va remăne nimenĭ din eĭ;
Câcĭ voiŭ aduce rele preste bărbaţiĭ din Anathoth,
Adecă anul pedepseĭ lor.

CAPUL XII.

Prosperitatea rêuluĭ.

1 Drept *escĭ* tu Iehova! când me judic cu tine;
Ânse cu tóte acestea trebue se te întreb pre tine despre [judicăţile *tale*;
Pentru ce calea reilor prosperă?
Pentru ce sûnt fericiţĭ toţĭ aceĭ, ce se pórtă perfid?
2 'I-aĭ plantat pre eĭ, eĭ aŭ şi prins rădicină;
Cresc, şi încă daŭ şi frupt; Tu *escĭ* aprópe de gura lor,
Dară departe de rerunchiĭ lor.
3 Ânse tu, Iehova, me cunoscĭ;
M'aĭ vĕḑut, şi aĭ cercat simţirea mea câtră tine;
Trage'ĭ pre eĭ, ca pre oile la junghiare!
Şi prepară'ĭ pre eĭ pentru ḑiua junghiăreĭ!
4 Până când ţérra va jăli, Şi iérba a tot ogoruluĭ se va usca,
Din causa reutăţeĭ locuitorilor eĭ? Animalele şi paserile s'aŭ nimicit;
Pentru câ ḑic: *Iehova* nu va vedé viitorul nostru.
5 Dacă fugind cu pedestriĭ te făcură se ostenescĭ,
Atuncĭ cum veĭ rivalisa cu caiĭ?
Şi *dacă* escĭ ne'ngrijit în pămêntul de pace,
Atuncĭ cum veĭ face la inundarea Iordanuluĭ?
6 Câcĭ şi fraţiĭ teĭ şi casa părinteluĭ têŭ,
Şi acestia s'aŭ purtat perfid contra ta;

Da, acestia aŭ strigat în urma ta cu *vóce* tare;
Nu'ĭ crede pre eĭ, de şi 'ţĭ vorbesc ţie de bine.
Am părăsit casa mea, Am lăsat moscenirea mea, 7
Am dat pre iubita sufletuluĭ meŭ în mânele inimicilor eĭ.
Moscenirea mea s'aŭ făcut pentru mine ca un leŭ în pădure; 8
Scóse vócea sa contra mea, Pentru acésta eŭ am urît-o pre dênsa.
Moscenirea mea *deveni* pentru mine o pasere răpitóre; 9
Paserile răpitóre *decĭ fiă* în jurul eĭ;
Veniţĭ, adunaţi-ve, tóte férele câmpuluĭ,
Veniţĭ se o mâncaţĭ *pre dênsa.*
Mulţĭ păstorĭ corupseră via mea, Călcară în picióre partea mea, 10
Făcură partea mea cea plăcută deşértă şi pustiă.
Aŭ făcut-o pre dênsa pustiere; Pustiată, ea jălesce în juru'mĭ; 11
Tótă ţérra s'aŭ pustiat,
Pentru câ nimene 'şĭ iea la ânimă *de dênsa.*
Pre tóte 'nălţimĭ ale deşertuluĭ veniră destructoriĭ; 12
Câcĭ sabia luĭ Iehova consumâ
De la o margine a ţerreĭ până la alta;
Nicĭ un muritor nu are pace.
Semănară grâŭ, — dară vor secera spinĭ; 13
Se osteniră, — *dară* n'aŭ nicĭ un folos;
Şi ve veţĭ ruşina de venitul vostru
Din causa mânieĭ celeĭ aprinse a luĭ Iehova.
Aşia grăesce Iehova Contra tuturor vecinilor meĭ celor reĭ, 14
Carĭ se ating de moscenirea ce am dat-o în posesiune poporuluĭ
Éca! eŭ 'ĭ voiŭ smulge pre eĭ din pământul lor, [meŭ Israel;
Şi voiŭ smulge pre casa luĭ Iuda din mijlocul lor.
Şi va fi, după ce 'ĭ voiŭ fi smuls pre eĭ, 15
Me voiŭ întórce, şi 'ĭ voiŭ milui pre eĭ, şi voiŭ readuce
Pre fiă-carele în moscenirea sa, şi pre fiă-carele în pământul seŭ.
Şi va fi, dacă vor învěţa căile poporuluĭ meŭ, 16
Şi vor jura pre numele meŭ: *Dupre cum* Iehova *este* viŭ!
Precum se învěţă poporul meŭ se jure pre Baal;
Atuncĭ eĭ vor fi stabilitĭ în mijlocul poporuluĭ meŭ; 17
Ânse dacă nu vor asculta,
Voiŭ smulge pre acest popul, smulgĕnd şi nimicind! Grăesce Iehova.

CAPUL XIII.

Emblema cingĕtoreĭ ascunse.

Aşia grăi Iehova câtră mine: Du-te şi cumpĕră'ţĭ o cin- 1
gĕtóre de lin, şi cinge cu dênsa cópsele tale, dară se nu o
punĭ în apă. Decĭ am cumpĕrat o cingĕtóre dupre cuvêntul luĭ 2
Iehova, şi *o* am pus în jurul cópselor mele. Şi veni câtră mi- 3

4 ne cuvêntul luĭ Iehova de a doua óră, ḑicĕnd: Iea cingĕtórea
ce 'ţi-aĭ cumpĕrat şi care *este* în jurul cópselor tale, şi sculându-
te mergĭ la Eufrat, şi o ascunde pre ea în borta vre uneĭ stîncĭ.
5 Decĭ m'am dus şi o am ascuns pre ea aprópe de Eufrat, pre-
6 cum 'mĭ ordonase mie Iehova. Şi s'aŭ întêmplat după trece-
rea multor ḑile, că grăi Iehova câtră mine: Scólă-te, mergĭ la
Eufrat, şi iea de acolo cingĕtórea de care 'ţi-am ordonat ţie, ca se
7 o ascunḑĭ acolo. Atuncĭ m'am dus la Eufrat, am săpat, şi am luat
cingĕtórea din locul în care o ascunsesem pre ea; şi éca! cingĕ-
8 tórea era putredă, şi nu era bună de nimic. Atuncĭ cuvêntul
luĭ Iehova veni câtră mine, ḑicĕnd:
9 Aşia grăesce Iehova:
Ast-feliŭ voiŭ sfărâma măndria luĭ Iuda,
Şi măndria cea mare a luĭ Ierusalim.
10 Acest popul rêŭ, care refusă de a asculta cuvintele mele,
Şi âmblă dupre duritatea ânimeĭ lor,
Şi merg după alţĭ ḑeĭ, Spre a 'ĭ servi şi a li se închina,
Vor deveni ca acéstă cingĕtóre, care nu este bună de nimic.
11 Câcĭ precum cingĕtórea este lipită de cópsele omuluĭ,
Aşia şi eŭ am lipit de mine tótă casa luĭ Israel,
Şi tótă casa luĭ Iuda, grăesce Iehova; Ca se 'mĭ fiă mie popul,
Şi renume, laudă şi mărire; Ânse n'aŭ vroit se asculte.
12 Pentru acésta veĭ vorbi lor cuvêntul acesta;
Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel:
Tot burduvul se âmple de vin; Şi dacă eĭ 'ţĭ ḑic ţie:
Nu cum-va noĭ nu cunóscem, câ fiă-care burduv se âmple de vin?
13 Atuncĭ li veĭ ḑice lor: Aşia grăesce Iehova:
Éca! voiŭ âmple de beţie pre toţĭ locuitoriĭ ţerreĭ acesteia,
Pre regiĭ, carĭ şed pre tronul luĭ David,
Şi pre preuţiĭ şi pre profeţiĭ, Şi pre toţĭ locuitoriĭ Ierusalimuluĭ.
14 Şi'ĭ voiŭ sfărâma pre eĭ uniĭ prin alţiĭ,
Pre părinţiĭ şi pre fiiĭ la un loc, grăesce Iehova;
Nu me voiŭ îndura, nicĭ nu 'ĭ voiŭ cruţa, nicĭ nu voiŭ milui,
Ci 'ĭ voiŭ nimici pre eĭ.
15 Auḑiţĭ şi ascultaţĭ, nu ve îngânfaţĭ; Câcĭ Iehova grăi.
16 Daţĭ mărire luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru,
Maĭ 'nainte de a aduce el întuneric,
Şi maĭ 'nainte de a lăsa se se împedice piciórele vóstre de munţiĭ
Şi în óra ce asceptaţĭ lumina, [obscurĭ;
El o schimbă în umbră de mórte, *şi o* face un întuneric des.
17 Ânse dacă nu veţĭ asculta acésta,
Sufletul meŭ va plânge în secret pentru măndria *vóstră*;
Şi ochiĭ meĭ vor plânge amar, şi vor scóte lacrimĭ;
Pentru că turma luĭ Iehova se duce în captivitate.
18 Spuneţĭ regeluĭ şi regineĭ: Umiliţi-ve, înjosiţi-ve;

Căcĭ de pre capitele vóstre este căḑută Corona vóstră cea gloriósă.
Cetăţile de la méḑă-ḑi sûnt închise, Şi nu *este* cine se *le* deschidă; 19
Tot Iuda se duce în captivitate, În totul devine captiv.
Rădicaţĭ ochiĭ vostri şi uitaţi-ve la ceĭ ce vin de la méḑă-nópte; 20
Unde *este* turma. dată ţie, frumósa ta turmă?
Ce veĭ ḑice, când te va pedepsi, 21
Fiind că 'ĭ-aĭ deprins pre eĭ *se fiă* principĭ *şi* capĭ preste tine?
Nu te vor cuprinde durerile, ca pre o femee de facere?
Şi dacă veĭ ḑice în ânima ta: 22
Pentru ce mi s'aŭ întêmplat acésta mie?
Pentru mulţimea inicităţilor tale s'aŭ descoperit pólele tale,
S'aŭ desgolit călcăile tale. [sale?
Póte Etiopénul se schimbe pelea luĭ, şi panthera pestriţăturele 23
Astfeliŭ puteţĭ şi voĭ se faceţĭ bine, voĭ carĭ sûnteţĭ deprinşĭ într'a
Pentru acésta 'ĭ voiŭ împrăscia pre eĭ, ca pre paele, [face rêul. 24
Ce se duc de vêntul deşertuluĭ.
Acésta *este* sórtea ta, partea ce 'ţĭ-am destinat-o ţie, grăesce Iehova; 25
Căcĭ m'aĭ uitat şi te-aĭ increḑut în minciună.
Pentru acésta voiŭ descoperi pólele tale pre façia ta, 26
Şi se va areta ruşinea ta.
Am vĕḑut adulteriele tale şi necheḑıările tale, 27
Desfrănarea ta cea rea, Şi abominaţiunile tale,
Pre délurĭ *şi* pre câmpie. Vaĭ de tine Ierusalime!
Tot nu te purificĭ, după, Ah! cât de lung timp!

CAPUL XIV.

Iudea amenințată de secetă și fómete.

Cuvêntul luĭ Iehova, care veni cătră Ieremia despre secetă. 1
Iuda jălesce, şi porţile *Ierusalĭmuluĭ* sûnt lăngeḑite; 2
Zac pre pămênt inegrite,
Şi se suie *la ceriurĭ* strigătul Ierusalimuluĭ.
Şi capiĭ lor trămit pre supuşiĭ lor după apă; 3
Vin la fôntână *şi* nu află apă; Se întorc cu vasele lor deşerte;
Se ruşinéză şi se confund, Şi acoper capetele lor.
Fiind că pământul aŭ crepat 4
Din causă că n'aŭ plouat pre pămênt, Arătoriĭ s'aŭ ruşinat,
Aŭ acoperit capetele lor.
Şi cerbóica încă pre câmp 5
Lasă puĭul seŭ, fiind că nu este iérbă;
Şi asiniĭ silbaticĭ staŭ pre locurile 'nalte, 6
Trag aerul ca draconiĭ;
Ochiĭ lor lăngeḑesc, fiind că nu *este* iérbă.
Iehova! şi dacă inicităţile nóstre mărturisésc contra nóstră, 7
Totuşĭ fă pentru numele têŭ;

Da, abaterile nóstre sûnt multe; Am pĕcătuit în contra ta.
8 Speranța luĭ Israel, mântuirea luĭ în timpul strîmtorireĭ!
Pentru ce escĭ cam străin în țérră,
Şi ca un călător *care 'șĭ* întinde cortul seŭ spre a mâne nóptea?
9 Pentru ce escĭ ca un om surprins,
Ca un puteric, *care* nu póte se mântuiă?
Anse tu, Iehova! *escĭ* în mijlocul nostru,
Şi noĭ ne numim după numele têŭ; — nu ne lăsa pre noĭ.
10 Aşia grăesce Iehova câtră popului acesta:
Fiind că li-aŭ plăcut a se retăci,
Şi n'aŭ reținut piciórele lor,
Pentru acésta Iehova n'are plăcere de dênşiĭ;
Acum 'şĭ aduce aminte de inicitatea lor,
Şi pedepsesce pĕcatele lor.
11 Şi Iehova grăi câtră mine:
Nu te ruga pentru populul acesta spre binele *lor.*
12 Dacă ajunézā, nu voiŭ asculta strigătul lor;
Şi dacă ofer sacrificiele de ardere şi oblațiunĭ, nu le voiŭ priimi;
Ci 'ĭ voiŭ nimici pre eĭ prin sabiă,
Şi prin fómete şi prin ciumă.
13 Atuncĭ am ḑis: O! Iehova, Dumneḑeule!
Éca! profeţiĭ li vorbesc lor:
Nu vețĭ vedé sabiă, nicĭ vețĭ avé fómete,
Ci vi voiŭ da pace neclintită în locul acesta.
14 Şi Iehova grăi câtră mine:
Profețiĭ profetiséză minciunĭ în numele meŭ;
Eŭ nu 'ĭ am trâmis pre eĭ, nicĭ nu li am ordonat lor,
Nicĭ n'am vorbit cu dênşiĭ;
Eĭ vi profetiséză visiunĭ minciunóse şi divinațiunĭ,
Şi vanitate şi încelăciunea ânimeĭ lor.
15 Pentru acésta aşia grăesce Iehova [trâmis pre dênşiĭ,
Despre profețiĭ ce pofetiséză în numele meŭ, în óre ce eŭ nu 'ĭ-am
Şi carĭ ḑic: Sabiă şi fómete nu vor fi în țérra acésta;
Prin sabiă şi prin fómete se vor nimici profețiĭ aceia.
16 Şi populul, căruĭa eĭ profetisară,
Vor fi aruncațĭ pre stradele Ierusalimuluĭ,
Din causa fómeteĭ şi a sabieĭ,
Şi nu *va fi* cine se'ĭ înmormênteze pre eĭ,
Pre femeile lor şi pre fiiĭ lor şi pre fiicele lor;
Ast-feliŭ voiŭ vêrsa preste dênşiĭ pedépsa reutățeĭ lor.
17 Pentru acésta se li vorbescĭ lor cuvintele acestea:
Ochiĭ meĭ vĕrsă lacrimĭ nóptea şi ḑiua,
Şi nu încetéză; Câcĭ fecióră fiica a populuiuĭ meŭ aŭ suferi
O daună mare, o lovitură fórte durerósă.
18 Dacă es în câmp, Atuncĭ éca! ceĭ ucişĭ de sabiă;

Şi dacă întru în cetate, Atuncĭ éca! ceĭ carĭ mor de fóme!
Câcĭ şi profetul şi preutul
Se duc într'un pământ, pre carele nu'l cunosc.
Aĭ lepadat cu totul pre Iuda? 19
Sufletul têŭ s'aŭ îngrăţoşat de Zion?
Pentru ce ne-aĭ lovit pre noĭ aşia, încât nu *este* lecuire pentru noĭ?
Am asceptat pace, şi nu *vine* nicĭ un bine;
Timpul lecuireĭ, şi éca! nelinisce.
Cunoscem, Iehova! reutatea nóstră, 20
Şi inicitatea părinţilor nostri; Câcĭ am pecătuit în contra ta.
Pentru numele têŭ nu *ne* lepăda *pre noĭ*; 21
Nu desonora tronul glorieĭ tale:
Adu'ţĭ aminte de alianţa ta cu noĭ *şi* nu *o* rumpe.
Esistă *cineva* între idoliĭ naţiunilor, care se dee plóe? 22
Aŭ ceriurile daŭ plóea?
Óre nu *escĭ* tu acela, o Iehova Dumneḑeul nostru?
Pentru acésta noĭ sperăm în tine;
Pentru că tu facĭ tóte acestea.

CAPUL XV.

Mânia luĭ Dumneḑeŭ în contra luĭ Israel.

Atuncĭ grăi Iehova cătră mine: 1
Şi dacă Moise şi Samuel ar sta înaintea mea,
Sufletul meŭ n'*ar fi* pentru populul acesta;
Alungă'*ĭ pre dênşiĭ* de la faţia mea, şi lasă'ĭ se se ducă.
Şi va fi, dacă 'ţĭ vor ḑice ţie: Unde se ne ducem? 2
Atuncĭ li veĭ respunde lor: Aşia grăesce Iehova:
Câţĭ *sûnt destinaţĭ* spre mórte — la mórte;
Şi câţĭ spre sabiă — la sabiă; Şi câţĭ spre fómete — la fómete;
Şi câţĭ spre captivitate — la captivitate.
Câcĭ voiŭ aduce asupra lor patru feliurĭ, grăesce Iehova; 3
Sabiă spre a ucide, şi cânĭ spre a sfăşia,
Şi paserele ceriuluĭ şi férele pământuluĭ,
Spre a mânca şi spre a nimici.
Şi'ĭ voiŭ trăda pre eĭ apĕsăreĭ tutulor regatelor pământuluĭ 4
Din causa luĭ Manase, fiiul luĭ Hezekia, regele luĭ Iuda,
Pentru câte aŭ făcut în Ierusalim.
Câcĭ cine va compătimi cu tine, Ierusalime? 5
Séŭ cine va jăli pentru tine?
Şi cine se va întórce, ca se te întrebe de sănĕtate?
Tu m'aĭ lasat, grăesce Iehova, Aĭ mers îndĕrêpt; 6
Pentru acésta voiŭ tinde mâna mea asupra ta, şi te voiŭ perde,
Câcĭ sum sătul de a face îndurare.

7 Şi'ĭ voiŭ vĕntura pre eĭ cu vĕnturătóre prin porţile ţerreĭ;
'*I* voiŭ despoia de copiĭ, şi voiŭ nimici pre poporul meŭ,
Fiind câ nu se întorc de la căile lor.
8 Vĕduvele lor s'aŭ 'mmulţit 'naintea mea maĭ mult de cât năsipul măriĭ;
Am adus contra mamelor tinerilor
Pre un destructor în *timpul de* méḑă-ḑi.
Am făcut se cadă asupra lor de o dată nelinisce şi frică.
9 Aceea ce născu şepte lângeḑesce. Aŭ trădat spiritul seŭ,
Sórele eĭ apuse, în óre ce *era* âncă ḑiuă;
Se ruşinâ şi deveni confundată.
Şi remăşiţa lor o voiŭ trăda sabieĭ
Inaintea inimicilor lor, grăesce Iehova.
10 Vaĭ de mine, mama mea,
Că m'aĭ născut pre mine, *ca se fiŭ* bărbat de cértă,
Şi bărbat de sfadă ţerreĭ întregĭ!
Nicĭ am împrumutat pre cineva, nicĭ m'am împrumutat de la altul;
Şi cu tóte acestea fiă-carele dintr'ênşiĭ me blăstemă.
11 Iehova grăi: În adevêr! te voiŭ elibera spre fericirea *ta,*
Voiŭ face ca inimicul se te trateze bine
În timpul nenorocireĭ si al strîmtorăreĭ.
12 Ferul va frânge óre pre ferul nordului şi pre aramă?
13 Avutul têŭ şi tesaurele tale le voiŭ trăda la prédă Fără preţiŭ;
Şi *acestea* din causa tuturor pecatelor tale şi în tóte marginile tale.
14 Şi *te* voiŭ duce prin inimiciĭ teĭ
Intr'o ţérră *pre care* tu nu *o* cunoscĭ;
Pentru câ aŭ isbucnit foc în mănia mea *care* va fi aprinsă asupra [vóstră,
15 Tu Iehova! *o* sciĭ; adu'ţĭ aminte de mine,
Şi uită-te la mine, şi me resbună asupra apĕsătorilor meĭ;
In îndelungata ta răbdare nu lăsa se me iee;
Cunósce, câ pentru tine am suferit batjocură.
16 *Cum* sosiră cuvintele tale, le-am sorbit pre ele;
Şi cuvêntul têŭ 'mĭ era mie bucuria şi plăcerea ânimeĭ mele;
Câci eŭ me numesc după numele têŭ, Iehova, Dumneḑeul oştirilor!
17 N'am şeḑut în adunarea voioşilor, nicĭ m'am bucurat *cu eĭ*;
Am şeḑut singur din causa măneĭ tale,
Fiind câ m'aĭ âmplut de indignaţiune.
18 Pentru ce durerea mea este perpetuă,
Şi nevindecabilă plaga mea, *care* nu voesc a se vindeca?
Veĭ deveni pentru mine ca un minciunos, *şi ca* apa *ce* n'are durată?
19 Pentru acésta, aşia grăesce Iehova:
Dacă te veĭ întórce, eŭ te voiŭ restabili,
Şi veĭ sta 'naintea mea;
Şi dacă veĭ distinge preţuibilul de dispreţuibil,
Veĭ fi ca gura mea; Acestia se se întórcă spre tine;
Dară tu nu te întórce spre dênşiĭ.

Şi te voiŭ face se fiĭ câtră acest popul un mur tare de aramă; 20
Şi te vor combate, ânse nu te vor învinge;
Căcĭ eŭ *sum* cu tine, spre a te măntui,
Şi spre a te elibera, grăesce Iehova.
Şi te voiŭ elibera din mâna celor reĭ, 21
Şi te voiŭ măntui din mâna apesătorilor.

CAPUL XVI.

Iudea spăimĕntată de nenorocirĭ maĭ marĭ.

Şi cuvêntul luĭ Iehova veni câtră mine, ḑicĕnd: 1
Se nu'ţĭ ieĭ ţie femee, 2
Nicĭ se nascĭ fiĭ séŭ fiie în locul acesta.
Căcĭ aşia grăesce Iehova Despre fiiĭ şi fiiele născuţĭ în acest loc, 3
Şi despre mamele lor, care 'ĭ-aŭ făcut pre eĭ,
Şi despre părinţiĭ lor, carĭ 'ĭ-aŭ născut pre eĭ în ţérra acésta:
Eĭ vor muri cu mórte durerósă; 4
Nu vor fi plânşĭ, nicĭ îmmormêntaţĭ;
Vor deveni ca gunoiŭ pre façia pămêntuluĭ;
Şi se vor nimici de săbiĭ şi de fóme;
Şi cadavrele lor vor deveni nutrimêntul
Paserilor ceriuluĭ şi al férelor pămêntuluĭ.
Căcĭ aşia grăesce Iehova: Se nu întri în nicĭ o casă de doliŭ, 5
Şi se nu te ducĭ se jălescĭ séŭ se plângĭ pentru dênşiĭ,
Fiind că eŭ am retras pacea mea de la populul acesta,
Bunătatea şi îndurarea *mea*, grăesce Iehova.
Vor muri şi ceĭ marĭ şi ceĭ micĭ în ţérra acésta, 6
Nu se vor îmmormênta, nicĭ 'ĭ vor plânge pre eĭ,
Nu vor face incisiunĭ *corpurilor lor*, nicĭ se vor rade pentru dênşiĭ;
Nicĭ li va împărţi cine-va în timpul doliuluĭ pâne, 7
Spre a 'ĭ consola pre dênşiĭ pentru cel mort;
Nicĭ 'ĭ va adăpa pre eĭ cu paharul consolaţiuneĭ
Pentru părintele lor séŭ pentru maica lor.
Se nu întri în casa ospiţiuluĭ, 8
Ca se şeḑĭ cu dênşiĭ spre a mânca şi a bé.
Căcĭ aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel: 9
Eca! eŭ voiŭ face ca se înceteze de pre locul acesta,
'Naintea ochilor vostri şi în ḑilele vóstre,
Vócea de bucuriă şi vócea de desfătare,
Vócea de mire şi vócea de mirésă.
Şi va fi, când veĭ anunţia popululuĭ acestuia tóte cuvintele a- 10
cestea, şi 'ţĭ vor ḑice ţie: Pentru ce Iehova aŭ pronunţiat tótă nefe-
ricire acésta cea mare în contra nóstră? şi care *este* inicitatea
nóstră? şi care *este* pĕcatul nostru, ce am pĕcătuit în contra luĭ
Iehova, Dumneḑeul nostru? Atuncĭ li veĭ respunde lor: 11

Pentru că m'aŭ părăsit părinţiĭ vostri, grăesce Iehova,
Şi aŭ urmat după alţĭ ḑeĭ, Şi 'ĭ aŭ servit şi li s'aŭ închinat lor,
Şi m'aŭ lăsat pre mine, şi n'aŭ ţinut legea mea;
12 Şi voĭ aţĭ făcut maĭ rele de cât părinţiĭ vostri;
Şi éca! fiă carele *din voĭ* âmblă dupre duritatea ânimeĭ sale celeĭ rele,
Încât nu voiţĭ se me maĭ ascultaţĭ;
13 Pentru acésta eŭ ve voiŭ arunca din ţérra acésta
Intr'o ţérră pre care n'aţĭ cunoscut-o, niceĭ voĭ niceĭ părinţiĭ vostri;
Şi acolo serviţĭ pre alţĭ ḑeĭ ḑiua şi nóptea;
Fiind că nu voesc a vi face voue graţiă.
14 Pentru acésta, éca! vin ḑile, grăesce Iehova,
Câ nu se va maĭ ḑice: *Dupre cum* Iehova *este* viŭ,
Care aŭ scos pre fiiĭ luĭ Israel din pămêntul Egiptuluĭ;
15 Ci: *Dupre cum* Iehova *este* viŭ,
Care aŭ scos pre fiiĭ luĭ Israel din pămêntul norduluĭ,
Şi din tóte ţerrile unde 'ĭ alungase pre eĭ;
Şi'ĭ voiŭ aduce pre eĭ érăşĭ în pămêntul lor,
Pre care 'l-am dat părinţilor lor.
16 Éca! voiŭ trămite pĕscarĭ mulţĭ,
Grăesce Iehova, şi'ĭ vor pĕscari pre eĭ;
Şi după acésta voiŭ trămite vĕnătorĭ mulţĭ,
Şi'ĭ vor vĕna pre eĭ din toţĭ munţiĭ,
Şi din tóte 'nălţimile şi din tóte despicăturile stîncilor.
17 Câcĭ ochiĭ meĭ *sûnt îndreptaţĭ* asupra tuturor căilor lor;
Nu sûnt ascunse de la façia mea,
Nicĭ inicitatea lor nu este ascunsă de dinaintea ochilor meĭ.
18 Anse maĭ ântĕiŭ voiŭ resplăti îndoit inicitatea lor şi pĕcatul lor;
Pentru câ aŭ profanat ţérra mea Cu uriciósa lor idolatriă,
Şi aŭ împlut mosceniręa mea de abominaţiunile lor.
19 Iehova! puterea mea şi fortăreţa mea,
Şi refugiul meŭ în ḑiua strîmtorăreĭ!
Populiĭ vor veni la tine de la marginile pămêntuluĭ,
Şi vor ḑice: În adevĕr, părinţiĭ nostri aŭ moscenit minciună *şi* va-
Şi lucrurĭ fără de folos. [nitate,
20 Omul 'şĭ va face óre sieşĭ ḑeĭ, Pre aceĭ ce nu *sûnt* ḑeĭ?
21 Pentru acésta, éca! 'ĭ voiŭ face pre eĭ astă dată se cunóscă,
'Ĭ voiŭ face pre eĭ se cunóscă mâna mea şi puterea mea;
Şi vor cunósce, câ numele meŭ *este* Iehova.

CAPUL XVII.

Reutatea Iudeilor; confienţa cea vană a lor.

1 Pĕcatul luĭ Iuda *este* scris cu un condeiŭ de fer,
Şi cu un vêrf de diamant;
Este gravat pre tabla ânimeĭ lor, Şi pre córnele altarelor vóstre.

Precum memoria fiilor lor, *ast-feliŭ* li *sûnt* şi altarele lor şi dum- 2
Lângă arborĭ verḑĭ preste colnicĭ 'nalţĭ. [bravele lor
Muntele meŭ pre câmp! 3
Voiŭ trăda spre prédă avutul têŭ *şi* tóte tesaurele tale,
Şi 'nălţimile tale, din causa pĕcatuluĭ *têŭ* în tóte marginile tale.
Şi tu prin propria ta cupă veĭ fi scósă 4
Din moscenirea ta, pre care 'ţĭ-am dat-o ţie;
Şi te voiŭ face se servescĭ pre inimiciĭ teĭ
Într'o ţérră, pre care n'aĭ cunoscut-o;
Câcĭ foc aţĭ aprins în mânia mea, *Care* va arde în etern.
Aşia grăesce Iehova: 5
Blăstemat *este* omul, care se încrede într'un om,
Şi 'şĭ face din carne un braçiŭ,
Şi ânima căruia se depărtéză de Iehova.
El va fi ca o tamarindă în deşert, 6
Şi nu va vedé, când vine binele;
Ci va locui în locurĭ uscate în deşert,
*Într'*un pămênt serat şi nelocuit.
Bine-cuvêntat *este* omul care se încrede în Iehova, 7
Şi a căruia speranţă este Iehova;
El va fi ca un arbore plantat lângă apele, 8
Care împrăsciă rădicinile sale aprópe de rîŭ,
Şi nu va simţi când vine arşiţa,
Dară frunḑa luĭ va fi verde; Şi nu se va îngriji de anul secetei,
Nicĭ va înceta se aducă frupte.
Ânima *este* maĭ încelătóră de cât tóte, 9
Şi fórte coruptă; cine póte se o cunóscă pre ea?
Eŭ, Iehova, esaminez ânima, Cerc rerunchiĭ, 10
Ca se daŭ fiă-căruia dupre căile sale,
Şi dupre fruptul faptelor sale.
Precum poternichea, ce cresce puĭ, pre carĭ nu 'ĭ-aŭ născut, 11
Aşia şi cel ce adună cu nedreptul avuţie;
Le va lăsa în mijlocul ḑilelor sale,
Şi la finele seŭ va fi un nerod.
Locul Sanctuaruluĭ nostru *este* 12
Un tron de gloriă, înalţat de la început.
Iehova! Speranţa luĭ Israel, Toţĭ aceĭ ce te lasă se vor ruşina, 13
Şi ceĭ ce se abat de la dênsul se vor scrie în pulbere;
Pentru că aŭ lăsat pre Iehova, isvorul apeĭ vie.
Iehova! vindecă-me, şi voiŭ fi vindecat; 14
Mântuesce-me, şi voiŭ fi mântuit; Căcĭ tu *escĭ* lauda mea.
Éca! acestia 'mĭ ḑic mie: 15
Unde *este* cuvêntul luĭ Iehova? — Se vină acum.
Ansă eŭ n'am stăruit de a te urma, ca un păstor, 16
Nicĭ am dorit ḑiua cea nefericită, tu scĭĭ;

Cele ce eşiră din buscle mele sûnt înaintea façeĭ tale.
17 Nu te face mie de frică,
Tu speranţa mea în ḑiua nenorocireĭ!
18 Se se ruşineze apĕsătoriĭ meĭ, ânse eŭ se nu me ruşinez;
Eĭ se se spăĭmânteze, eŭ ânse se nu me spăĭmântez;
Adu asupra lor ḑi de nenorocire, Şi lovesce'ĭ pre eĭ cu o plagă duplă.
19 Aşia grăi Iehova câtră mine: Mergĭ şi stă în pórta fiilor
poporuluĭ, prin care 'ntră şi prin care es regiĭ luĭ Iuda, şi în tóte
20 porţile Ierusalimuluĭ; şi vorbesce-li lor: Ascultaţĭ cuvêntul
luĭ Iehova, regiĭ luĭ Iuda şi tot Iuda, şi toţĭ locuitoriĭ Ierusalimuluĭ,
21 carĭ întraţĭ prin porţile acestea! Aşia grăesce Iehova: Luaţĭ
sémă asupra-vi, şi nu purtaţĭ sarcină în ḑiua de Sabbat, nicĭ o
22 aduceţĭ prin porţile Ierusalimuluĭ; Nicĭ scóteţĭ sarcină din casele
vóstre de Sabbat, şi nu faceţĭ nicĭ un lucru; ci sânţiţĭ ḑiua de
23 Sabbat, precum am ordonat părinţilor vostri. Nu s'aŭ supus
ânse, nicĭ aŭ plecat urechia lor, ci 'şĭ aŭ întărit cerbicea lor, ca
se nu audă, şi se nu priméscă instrucţiune.
24 Şi va fi, dacă me veţĭ asculta pre mine, grăesce Iehova,
Încât se nu aduceţĭ sarcină prin porţile cetăţeĭ acesteĭa
În ḑiua de Sabbat,
Şi dacă veţĭ sânţi ḑiua de Sabbat, nefăcĕnd în acéstă *ḑi* nicĭ un lucru;
25 Atuncĭ vor întra prin porţile cetăţeĭ acesteĭa
Regĭ şi principĭ carĭ şed pre tronul luĭ David,
Traşĭ de trăsurĭ şi călărĭ, Acestia şi principiĭ lor,
Ómeniĭ luĭ Iuda şi locuitoriĭ Ierusalimuluĭ;
Şi cetatea acésta va fi locuită în etern.
26 Şi vor veni din oraşele luĭ Iuda,
Şi din împrejurimile Ierusalimuluĭ,
Şi din ţérra luĭ Beniamin, şi de la şes,
Şi de la munţĭ şi de la méḑă-ḑi,
Aducênd sacrificie de ardere şi oblaţiunĭ,
Şi sacrificie pănatice şi tămâĭărĭ,
Şi aducênd sacrificie de mulţumire în casa luĭ Iehova.
27 Ânse dacă nu me veţĭ asculta,
Încât se *nu* sânţiţĭ ḑiua de Sabbat, şi se nu purtaţĭ sarcină,
Şi se *nu* întraţĭ prin porţile Ierusalimuluĭ în ḑiua de Sabbat,
Atuncĭ voiŭ aprinde foc în porţile luĭ,
Şi va arde palatele Ierusalimuluĭ, Şi nu se va stinge.

CAPUL XVIII.

Emblema olariuluĭ. Complotul Iudeilor în contra luĭ Ieremia.

1 Cuvêntul ce veni câtră Ieremia de la Iehova, ḑicênd:
2 Scólă-te, şi pogórĭ-te în casa olariuluĭ, şi acolo voiŭ face

se ascultĭ cuvintele mele. Atuncĭ m'am pogorît în casa olariuluĭ; 3
și éca! făcu un lucru cu rótă. Și s'aŭ stricat în mânele olariuluĭ 4
vasul, pre care 'l făcuse, și făcu un alt vas, precum 'ĭ plăcu o-
lariuluĭ se '*l* facă. Atuncĭ veni cuvêntul luĭ Iehova câtră mine, 5
ḑicênd:

Casa luĭ Israel! nu pot eŭ se vi fac vouĕ 6
Precum acest olariŭ? grăesce Iehova.
Éca! precum lutul în mânele olariuluĭ,
Ast-feliŭ *sûnteţĭ* și voĭ, casa luĭ Israel, în mâna mea. [unuĭ regat,
În momentul, *în care* am decis în contra uneĭ naţiunĭ séŭ în contra 7
Ca se'l desrădicinez, și se'l destrug, și se'l nimicesc;
Dacă acea naţiune, în contra căreia am făcut decisiunea, 8
Se va întórce de la reutatea eĭ,
Atuncĭ 'mĭ va păré rêŭ de rêul, ce am voit se'ĭ fac eĭ.
Și în momentul, *în care* voiŭ decide pentru popul séŭ pentru regat, 9
De a'l edifica și de a'l planta;
Dacă va face rêŭ în contra mea, încât se nu asculte vócea mea, 10
Atuncĭ 'mĭ va păré rêŭ de binele, ce am voit se'ĭ fac luĭ.
Și acum spune bărbaţilor luĭ Iuda, 11
Și locuitorilor Ierusalimuluĭ, ḑicênd: Așia grăesce Iehova:
Eca! eŭ prepar rêŭ contra vóstră;
Și escuget un plan în contra vóstră;
Întórceţĭ-ve decĭ fiă-carele de la calea vóstră cea rea,
Și corigeţĭ căile vóstre și faptele vóstre.
Éĭ ânse ḑiseră: În zădar; Căcĭ vom urma cugetărilor nóstre, 12
Și fiă-carele va face după duritatea ânimeĭ luĭ celeĭ rele.
Pentru acésta, așia grăesce Iehova: 13
Întrebaţĭ acum naţiunile, Cine aŭ auḑit de acestea?
Fecióra luĭ Israel aŭ făcut un lucru fórte teribil.
Va lăsa óre câmpul neua Libanuluĭ *ce curge* din stîncă? 14
Séŭ va părăsi *cine-va* apele recĭ curgĕtóre ce vin de departe?
Ânse populul meŭ m'aŭ uitat pre mine, aŭ tămăiat vanităţeĭ, 15
Și s'aŭ abătut din calea lor, din căile cele vechie,
Ca se âmble pre urme, pre căĭ nebătute; [perpetuŭ;
În cât se reducă pămêntul lor într'un deșert *și* într'un despreţiŭ 16
Tot trecĕtoriul înaintea luĭ va remâné uimit, și va clăti capul seŭ.
'I voiŭ împrăscia pre eĭ înaintea inimiculuĭ, ca cu un vênt de la resărit; 17
Li voiŭ areta lor dosul și nu faça în ḑiua nenorociriĭ lor.
Atuncĭ aŭ ḑis: Veniţĭ, și se facem machinaţiunĭ în contra luĭ Ieremia; 18
Căcĭ legea nu se va perde de la preut,
Nicĭ consiliul de la înţelept, Nicĭ cuvêntul de la profet;
Veniţĭ, și se'l lovim pre el cu limba,
Și se nu băgăm de sémă la cuvintele luĭ.
Iea sémă la mine, Iehova, 19
Și auḑĭ vócea adversarilor meĭ.

20 Óre se resplătesce binele cu rêŭ?
Câcĭ aŭ săpat o grópă pentru sufletul meŭ
Adu'ţi aminte, că am stat înaintea ta, ca se vorbesc pentru dênşiĭ
Ca se întorc mânia ta de la dênşiĭ. [de bine,
21 Pentru acésta dă pre fiiĭ lor fómeteĭ,
Şi tradă'ĭ pre eĭ sabieĭ:
Şi lasă femeile lor se fiă despoiate de copiĭ şi se devină veduve;
Şi bărbaţiĭ lor lasă se se omóră;
Têneriĭ lor *lasă se* fiă bătuţĭ de sabiă în luptă.
22 Lasă se se audă strigăt din casele lor,
Când facĭ, ca se vină de o dată asupra lor cete;
Câcĭ aŭ săpat o grópă ca se me prindă,
Şi aŭ ascuns curse pentru piciórele mele.
23 Tu ânse, Iehova, cunóscĭ tóte consiliele lor în contra mea, ca se *me*
Nu ierta incitatea lor, [omóră;
Şi pĕcatul lor se nu'l stergĭ de dinaintea ta;
Ci se se arunce 'naintea ta;
Fă în contra lor în timpul mânieĭ tale.

CAPUL XIX.

Ruinarea Ierusalimuluĭ presentată printr'o emblemă.

1 Aşia grăesce Iehova: Du-te, şi cumpĕră'ţĭ un vas de lut a
vre unuĭ olariŭ, şi iea cu tine pre *óre carĭ* din bĕtrâniĭ
2 poporuluĭ şi din ceĭ maĭ bĕtrânĭ aĭ preuţilor; Şi eşĭ în valeaĭ
fiiuluĭ luĭ Hinnom, care *este* la întrarea porţeĭ de la resărit, şi pu-
blică acolo cuvintele, ce'ţĭ voiŭ spune ţie, şi ḑi:
3 Ascultaţĭ cuvêntul luĭ Iehova, regiĭ luĭ Iuda, şi locuitoriĭ Ie-
rusalimuluĭ! Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Is-
rael: Éca! eŭ voiŭ aduce asupra loculuĭ acestuia rele, pre care
4 fiă-care auḑindu-le, 'ĭ vor ţipa urechiele. Pentru că m'aŭ lăsat,
şi aŭ profanat locul acesta, şi aŭ tămâiat aicĭ altor ḑeĭ pre carĭ
nu 'ĭ-aŭ cunoscut, nicĭ eĭ nicĭ părinţiĭ lor nicĭ regiĭ luĭ Iuda,
5 şi aŭ împlut locul acesta de sângele inocenţilor, Şi aŭ edificat înăl-
ţimĭ luĭ Baal, ca se ardă pre fiiĭ lor în foc ca sacrificie de ardere
luĭ Baal; acea ce n'am ordonat nicĭ n'am vorbit, şi *ce* nicĭ nu'mĭ
veni în gând.
6 Pentru acésta, éca! vin ḑile, grăesce Iehova, că locul acesta nu
se va maĭ numi Tofeth, nicĭ valea fiiuluĭ luĭ Hinnom ci valea mă-
7 celărieĭ. Şi voiŭ nimici în locul acesta consiliul luĭ Iuda şi al
Ierusalimuluĭ; şi'ĭ voiŭ face pre eĭ se cadă de sabiă 'naintea inimicilor
lor, şi de mâna celor ce caută viéţa lor, şi cadavrele lor le voiŭ da
8 spre nutrimêntul paserilor ceriuluĭ şi férelor pămêntuluĭ. Şi voiŭ
preface acéstă cetate într'un deşert şi într'un despreţiŭ. Tot trecĕto-
riul înaintea luĭ va remâne uimit, şi batjocurindu'l va şuera pentru tóte

plagile luĭ. Şi voiŭ face, ca se mănânce carnea fiilor lor şi 9
carnea fiielor lor, şi va mănca fiă-carele carnea amicului seŭ în
timpul asediăreĭ şi al strîmtorăreĭ. cu care inimiciĭ lor şi ceĭ ce
caută viéţa lor 'ĭ vor strîmtora pre eĭ.
Atuncĭ se stricĭ vasul înaintea ochilor ómenilor, ce eşiră cu 10
tine; Şi se li ḑicĭ lor: Aşia grăesce Iehova *Dumneḑeul* oşti- 11
rilor: Aşia voiŭ sfărăma pre acest popul şi acéstă cetate, precum
sfarăma cine-va vasul olariuluĭ. care nu se maĭ póte restabili; şi
vor înmormênta în Tofeth, până când nu *va maĭ fi* loc de înmor-
mêntare. Aşia voiŭ face loculuĭ acestuia, grăesce Iehova, şi locui- 12
torilor luĭ, şi voiŭ face cetatea acésta asemenea luĭ Tofeth. Şi 13
casele Ierusalimuluĭ şi casele regilor luĭ Iuda vor fi necurate, ca
locul Tofeth, cu tóte casele, pre acoperemêntul cărora tămăiară
tuturor oştirilor ceresci, şi vêrsară libaţiunĭ ḑeilor străinĭ.
Atuncĭ veni Ieremia din Tofeth, unde Iehova 'l trămise se 14
profetiseze; şi stând la intrarea caseĭ luĭ Iehova vorbi câtră tot
populul: Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ 15
Israel: Éca! voiŭ aduce asupra cetăţeĭ acesteia şi asupra tuturor
oraşelor eĭ tóte relele, câte am decis contra eĭ; pentru câ 'şĭ-aŭ
întărit cerbicea lor, încât nu ascultară cuvintele mele.

CAPUL XX.

Paşur lovesce pre Ieremia. Plângerea profetuluĭ.

Éră Paşur, fiiul luĭ Immer, preutul, care *era* şi supra- 1
veghiător în casa luĭ Iehova, când auḑi pre Ieremia pro-
fetisând lucrurile acestea; Atuncĭ Paşur lovi pre Ieremia pro- 2
fetul, şi 'l-aŭ pus pre el în butuc, care *era* în pórta de sus a luĭ
Beniamin, în casa luĭ Iehova.
Şi s'aŭ întêmplat a doua ḑi, câ aŭ scos Paşur pre Ieremia 3
din butuc. Şi Ieremia 'ĭ-aŭ ḑis luĭ: Iehova nu te-aŭ numit Pa-
şur, ci Magor Misabib (spaima jur împrejur). Câcĭ aşia grăes- 4
ce Iehova: Éca! eŭ te voiŭ face de spaima ta şi a tuturor amicilor teĭ;
Şi vor cădé de sabia inimicilor lor, şi ochiĭ teĭ vor vedé *acésta*;
şi voiŭ da pre tot Iuda în mâna regeluĭ Babilonuluĭ, care 'ĭ va du-
ce pre eĭ prisonierĭ la Babilon, şi'ĭ va tăia pre eĭ cu sabia. Şi 5
voiŭ trăda tótă averea cetăţeĭ acesteia, şi tóte lucrurile eĭ, şi tóte
preţiósele eĭ, şi tóte tesaurele regilor luĭ Iuda, în mâna inimicilor
lor, carĭ'ĭ vor preda pre eĭ, şi'ĭ vor lua, şi'ĭ vor duce la Babilon. Şi 6
tu, Paşur, şi toţĭ ceĭ carĭ locuesc în casa ta, veţĭ merge în cap-
tivitate; şi veĭ veni la Babilon, şi acolo veĭ muri, şi acolo te vor
înmormênta pre tine şi pre toţĭ amiciĭ teĭ, cărora li-aĭ profetisat
minciună.
Iehova! Tu m'aĭ îndemnat, şi m'am lăsat se fiŭ îndemnat: 7

Tu escĭ maĭ tare de cât mine, şi aĭ prevaluat;
M'am făcut de rîs în tóte ḑilele; fiă-care me batjocuresce.
8 Câcĭ de câte orĭ vorbesc,
Trebue se strig despre violenţă şi se răcnesc despre răpire;
Câcĭ cuvêntul luĭ Iehova 'mĭ s'aŭ făcut mie
Spre ruşine şi batjocură în tóte ḑilele.
9 Atuncĭ am gândit: Nu voiŭ aminti de dênsul,
Nicĭ nu voiŭ maĭ vorbi în numele luĭ;
Ânse *cuvêntul luĭ* era în ânima mea ca un foc arḑĕnd, închis
Şi m'am ostenit a me abţine, şi n'am putut. [în óselc mele,
10 Câcĭ am auḑit insulte de la mulţĭ; frică din tóte părţilc;
Denunţiaţĭ, *ḑic*: noĭ 'l vom denunţia pre el;
Toţĭ ceĭ ce eraŭ în pace cu mine aŭ păndit o greşală a mea,
Póte, câ va fi îndemnat, şi 'l vom prevalŭa pre el, [*ḑicĕnd*:
Şi ne vom resbuna asupra luĭ.
11 Ânse Iehova *este* cu mine ca un eroŭ puteric;
Pentru aceea persecutătoriĭ meĭ vor cădé, şi nu vor prevalua;
Se vor ruşina fórte, pentru câ nu li reuşi,
O ruşine eternă *care* nu se va uita.
12 Da, Iehova *Dumneḑeul* oştirilor! cel ce încercĭ pre cel drept,
Cel ce veḑĭ rerunchiĭ şi ânima, Se vĕd resbunarea ta asupra lor;
Câcĭ ţie 'ţĭ-am încredinţiat causa mea.
13 Căntaţĭ luĭ Iehova, lăudaţĭ pre Iehova;
Câcĭ aŭ eliberat sufletul seraculuĭ din mâna celor reĭ.
14 Blăstemată *se fiă* ḑiua, în care m'am născut;
Ḑiua, în care mama mea m'aŭ născut, se nu fiă bine-cuvêntată.
15 Blăstemat *fiă* omul, care aŭ anunţiat părinteluĭ meŭ,
Ḑicĕnd: Ţi s'aŭ născut ţie un fiiŭ, Bucurându'l pre dènsul fórte.
16 Omul acela fiă ca cetăţile,
Pre care Iehova le strică, şi nu 'ĭ-aŭ părut rêŭ;
Şi se audă demănéţa strigăt, Şi améḑă-ḑi urlete.
17 Pentru ce n'am fost ucis din matca *mameĭ mele*?
Încât mama mea se fiă devenit mormêntul meŭ,
Şi matca eĭ se fiă fost tot-de-auna îngreunată *cu mine*.
18 Pentru ce am eşit din matcă, Se vĕd ostenélă şi doliu,
Se se finéscă ḑilele mele cu ruşine?

CAPUL XXI.

Preḑicerea captivăreĭ Ierusalimuluĭ de Nebucadnezar.

1 Cuvêntul ce veni de la Iehova cătră Ieremia, când trămise
la dênsul regele Zedekia pre Paşur, fiiul luĭ Melchia, şi
2 pre Zefania, fiiul luĭ Maasia preutul, ḑicĕnd: Consultă, te rog,
pre Iehova despre noĭ; câcĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ se

luptă în contra nóstră; póte, câ Iehova va lucra dupre tóte minunele
sale pentru noĭ, încât se se retragă de la noĭ.
Atuncĭ Ieremia li respunse: Așia se spunețĭ luĭ Zedekia: 3
Așia grăesce Iehova, Dumnedeul luĭ Israel: Éca! eŭ voiŭ detur- 4
na armele de resbel, care *se află* în mânele vóstre, cu care voĭ
combatețĭ în contra regeluĭ Babilonuluĭ și a Chaldeilor, carĭ asediéză
afară de didurile *vóstre*; și'ĭ voiŭ aduna pre eĭ în mijlocul ce-
tățeĭ acesteia. Și me voiŭ lupta în contra vóstră cu mâna în- 5
tinsă și cu braçiŭ puteric, cu mănia și furiă și cu indignațiune ma-
re. Și voiŭ lovi pre locuitoriĭ cetățeĭ acesteia, pre om și 6
vite; vor muri de ciumă mare. Și după acestea grăesce Iehova, 7
voiŭ trăda pre Zedekia, regele luĭ Iuda, și pre serviĭ seĭ, și pre
populul, și pre ceĭ ce vor fi remașĭ în acéstă cetate de ciumă, de
sabiă și de fómete, în măna luĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ,
și în mâna inimicilor lor, și în mânele celor ce caută viéța lor;
și el 'ĭ va lovi cu ascuțitul sabieĭ; nu'ĭ va cruța pre eĭ, nicĭ nu va
compătimi cu dênșiĭ și nicĭ nu se va îndura de dênșiĭ.
Și popululuĭ acestuia se dicĭ: Așia grăesce Iehova: Éca! 8
eŭ vi propun calea de viéță și calea de mórte. Cine remâne 9
în cetatea acésta va muri de sabiă, de fómete séŭ de ciumă; ânse
cine va eși, și se va duce la Chaldeiĭ ce ve asediéză, va trăi, și
viéța luĭ 'ĭ va fi o prédă. Câcĭ am pus fașia mea asupra 10
cetățeĭ acesteia spre rêŭ și nu spre bine, grăesce Iehova; se va
trăda în mânele regeluĭ Babilonuluĭ, și el o va arde pre dênsa cu foc.
Ânse câtră casa regeluĭ luĭ Iuda *veĭ dice*: Ascultațĭ cuvên- 11
tul luĭ Iehova. Casa luĭ David! Așia grăesce Iehova: Judicațĭ 12
drept demănéță, și eliberațĭ pre cel predat din mânele apĕsătoru-
luĭ, ca nu cum-va mănia mea se isbucnéscă ca un foc și se
ardă, fără ca se fiă cine se *o* stingă, din causa faptelor lor celor
rele. Éca! eŭ *sum* în contra ta, grăesce Iehova, tu care locuescĭ 13
în vale *și* pre stînca șesuluĭ; *sum* în contra vóstră, carĭ dicețĭ:
Cine se va pogorî contra nóstră? Și cine va întra în locuințele
nóstre? Ânse eŭ ve voiŭ pedepsi dupre fruptul faptelor vóstre,
grăesce Iehova; și voiŭ aprinde foc în pădurile eĭ și va consuma
tóte împrejurimile eĭ.

CAPUL XXII.

Profețiă în contra Ierusalimuluĭ. Conia.

Așia grăesce Iehova: Pogórî-te în casa regeluĭ luĭ Iuda, și 1
vorbesce acolo cuvêntul acesta, și di:
Ascultă cuvêntul luĭ Iehova, rege al luĭ Iuda! 2
Cel ce ședĭ pre tronul luĭ David,
Tu și serviĭ teĭ și populul têŭ, Carĭ întrațĭ prin porțile acestea.
Așia grăesce Iehova: Facețĭ drept și dreptate, 3

Şi eliberaţĭ pre cel predat din mânele apĕsătoruluĭ;
Şi nu nedreptăţiţĭ, nicĭ nu violaţĭ
Pre străin, pre orfan şi pre vĕduvă;
Şi nu vĕrsaţĭ în locul acesta sânge inocent.
4 Câcĭ dacă veţĭ face acésta,
Atuncĭ vor întra prin porţile acesteĭ case
Regĭ, carĭ şed pre tronul luĭ David, Traşĭ de trăsurĭ şi călărĭ,
Eĭ şi serviĭ lor şi populul lor.
5 Ânse dacă nu veţĭ asculta cuvintele acestea,
Me jur pre mine ênsu'mĭ, grăesce Iehova,
Câ casa acésta se va reduce într'un deşert.
6 Câcĭ aşia grăesce Iehova despre casa regeluĭ luĭ Iuda:
Tu 'mĭ escĭ mie *ca* Galaad *şi ca* un vêrf de Liban;
Ânse te voiŭ reduce într'un deşert, *Ca* oraşe nelocuite.
7 Şi voiŭ prepara în contra ta destructorĭ.
Fiă-carele cu armele sale; Şi vor tăia cedriĭ teĭ ceĭ aleşĭ,
Şi'ĭ vor arunca în foc.
8 Şi mulţĭ populĭ vor trece 'naintea cetăţeĭ acesteia,
Şi vor dice fiă-carele către aprópele seŭ:
Pentru ce Iehova aŭ făcut ast-feliŭ acesteĭ cetăţĭ marĭ?
9 Şi vor responde:
Pentru câ părăsiră alianţa luĭ Iehova, Dumnedeul lor,
Şi se închinară la alţĭ deĭ şi 'ĭ serviră pre dênşiĭ.
10 Nu plângeţĭ pre cel mort,
Şi nu purtaţĭ doliŭ pentru dênsul;
Plângeţĭ maĭ bine pre cel strămutat,
Fiind câ nu se va maĭ întórce,
Şi nu va maĭ vedé pămêntul nasccreĭ sale.
11 Câcĭ aşia grăesce Iehova
Despre Şallum, fiiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda,
Care domnia în locul luĭ Iosia, părintele seŭ,
Care aŭ eşit din locul acesta: Nu se va maĭ întórce încóce,
12 Ci va muri în locul, În care 'l-ăŭ dus pre el în captivitate,
Şi nu va maĭ vedé ţérra acésta.
13 Vaĭ de cel ce edifică casa sa pre nedreptate,
Şi camerile sale pre nedrept;
Cel ce se servesce de aprópele seŭ fără plată,
Şi ce nu plătesce lucrul acestuia;
14 Cel ce dice: 'Mĭ voiŭ edifica mie casă mare şi camere întinse;
Cel ce face la dênsa ferestre,
Şi o acopere cu cedru, şi *o* văpsesce cu colorĭ.
15 Óre escĭ tu rege, ca se te închidĭ în cedri?
Nu mânca şi bea părintele têŭ, Şi făcu drept şi dreptate?
Atuncĭ prosperâ.
16 Apĕrâ causa seracululĭ şi a lipsituluĭ, Atuncĭ prosperâ;

Nu era acesta a me cunósce? grăesce Iehova.
Dară ochiĭ teĭ şi ânima ta nu *sûnt îndreptaţĭ* 17
De cât câtră avariţia ta şi vĕrsarea de sânge inocent,
Şi câtră facerea apĕsăreĭ şi a violenţeĭ.
Pentru acésta aşia grăesce Iehova 18
Despre Iehoiakim, fiiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda:
Nu'l vor plânge pre el, *dicĕnd*: Vaĭ de fratele meŭ şi vaĭ de soră!
Nu'l vor plânge pre el, *dicĕnd*: Vaĭ dómne, şi vaĭ majestatea sa!
Se va îmmormênta cu îmmormêntare de asin, 19
Târît şi aruncat dincolo de porţile Ierusalimuluĭ.
Sui-te în Liban şi strigă! 20
Rădică vócea ta din Başan şi strigă din Abarim!
Pentru câ aŭ perit toţĭ amoresiĭ teĭ.
Am vorbit cu tine în *timpul* prosperităţei tale; 21
Ânse aĭ dis: Nu voesc se ascult.
Acésta *aŭ fost* maniera ta din tênereţele tale,
Câ n'aĭ ascultat vócea mea.
Vêntul va împrăscia pre toţĭ păstoriĭ teĭ, 22
Şi amoresiĭ teĭ vor merge în captivitate;
Atuncĭ te veĭ ruşina şi confunda
Pentru tótă reutatea ta.
Tu care locuescĭ în Liban, care facĭ cuĭbul têŭ în cedri, 23
Cât de plină de charĭ veĭ fi, când vor veni durerile asupra ta,
Durerea ca a uneĭ femeĭ de facere!
Dupre cum sum viŭ, grăesce Iehova, 24
Şi dacă Conia, fiiul luĭ Iehoiakim, regele luĭ Iuda,
Ar fi fost un sigil pre mâna mea cea dréptă,
Şi de acolo te-aşĭ fi smuls.
Şi te voiŭ trăda în mâna celor, ce caută dupre sufletul têŭ, 25
Şi în mânele acelora, de acărora faciă te temĭ,
Adecă în mânele luĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ,
Şi în mâna Chaldeilor.
Şi te voiŭ arunca pre tine, 26
Şi pre mama ta, care te-aŭ născut,
Într'un pămênt străin, în care nu v'aţĭ născut;
Şi acolo veţĭ muri.
Dară în pămêntul, la care sufletul lor tinde a se întórce, 27
Acolo nu se vor întórce.
Acest om Conia, óre *este* el un idol despreţuit *şi* sfărămat? 28
Vas în care nu *este* plăcere?
Pentru ce s'aŭ depărtat el şi seminţa luĭ,
Şi s'aŭ aruncat într'o ţérră pre care eĭ nu o cunosc?
O! pămênte! pămênte! pămênte! ascultă cuvêntul luĭ Iehova. 29
Aşia grăesce Iehova: Scrieţĭ pre omul acesta fără copiĭ, 30
Un om *care* nu va prospera în dilele luĭ;

Căcĭ nu va prospera din seminţa luĭ nicĭ un om,
Care se şédă pre tronul luĭ David,
Şi se guverneze âncă pre Iuda.

CAPUL XXIII.

Mustrărĭ în contra păstorilor minciunoşĭ. Preḑicere despre nascerea luĭ Messia.

1 Vaĭ de păstoriĭ, Ce destrug şi risipesc oile păşuneĭ mele!
Grăesce Iehova.
2 Pentru acésta, aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel,
În contra păstorilor, ce păstoresc pre populul meŭ:
Voĭ aţĭ împrăsciat oile mele şi le-aţĭ alungat pre ele,
Şi n'aţĭ luat séma de dênsele;
Eca! eŭ ve voiŭ pedepsi pre voĭ
Pentru reutatea faptelor vóstre, grăesce Iehova.
3 Şi voiŭ aduna restul oilor mele
Din tóte ţerrile, unde le-am alungat pre ele,
Şi le voiŭ aduce érâşĭ la staulul lor,
Şi vor fi fruptiferĭ şi se vor înmulţi.
4 Şi voiŭ pune păstorĭ preste dênsele, carĭ le vor păstori;
Şi nu se vor maĭ teme nicĭ se vor speria,
Şi nicĭ unul dintr'ênşiĭ nu va lipsi, grăesce Iehova.
5 Éca! vin ḑile, grăesce Iehova,
Câ voiŭ scula luĭ David un germen drept,
Şi un rege va domni şi va prospera,
Şi va esecuta drept şi dreptate pre pămênt.
6 În ḑilele sale Iuda se va mântui, Şi Israel va locui în siguranţă;
Şi acesta *este* numele luĭ, cu care se va numi:
Iehova Dreptatea Nóstră.
7 Pentru acésta, éca! vin ḑile, grăesce Iehova,
Câ nu vor maĭ ḑice: *Dupre cum* Iehova *este* viŭ,
Care aŭ scos pre fiiĭ luĭ Israel din pămêntul Egiptuluĭ;
8 Ci: *Dupre cum* Iehova *este* viu,
Care aŭ scos şi care aŭ adus seminţa caseĭ luĭ Israel
Din pămêntul nordulũĭ şi din tóte locurile, unde 'ĭ alungasem pre eĭ;
Şi vor locui în pămêntul lor.
9 Câtră profeţĭ ânima mea se sfărâmă în mine;
Se clatină tóte ósele mele; Sum ca un om bét,
Şi ca un om învins de vin, Din causa luĭ Iehova,
Şi din causa cuvintelor sânţenieĭ luĭ.
10 Câcĭ ţérra este plină de adulterĭ;
Din causa blăstemuluĭ ţérra jălesce,
Păşunele deşertuluĭ s'aŭ uscat;
Cursul lor *este* reutate, şi puterea lor nedreptate.

Câcĭ şi profetul şi preutul sunt nelegiuiţĭ; 11
Chiar şi în casa mea am aflat reutăţile lor, grăesce Iehova.
Pentru acésta calea lor li va deveni lor 12
O cale alunecósă în întuneric;
Vor fi împinşĭ şi vor cădé pre dênsa;
Câcĭ voiŭ aduce asupra lor rele: Anul pedepseĭ lor, grăesce Iehova.
Am vĕḑut deci prostia în profeţiĭ Samarieĭ; 13
Aŭ profetisat pentru Baal şi aŭ amăgit pre poporul meŭ Israel.
Şi între profeţiĭ Ierusalimuluĭ eŭ am vĕḑut un lucru oribil: 14
Comit adulterie şi âmblă cu minciunĭ;
Şi împutericesc mânele reilor,
Încât nicĭ unul nu se întórce de la reutatea sa;
Toţĭ acestia aŭ devenit 'naintea mea ca Sodoma,
Şi locuitoriĭ luĭ ca aceĭ aĭ Gomorreĭ. [contra profeţilor:
Pentru acésta aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, în 15
Éca! eŭ 'ĭ voiŭ nutri pre eĭ cu pelin;
Şi'ĭ voiŭ adăpa pre eĭ cu apă de fiere;
Câcĭ de la profeţiĭ Ierusalimuluĭ Eşi nelegiuire preste tótă ţérra.
Aşia grăesce Iehova *Dumneḑeul* oştirilor: 16
Nu ascultaţĭ cuvintele profeţilor carĭ vĭ profetiséză vouĕ;
Acestia vĕ ademenesc la vanitate, vorbind visiunĭ din ânima lor
Şi nu din gura luĭ Iehova. [propriă,
Ḑic tot-de-a-una celor ce me despreţiuesc: 17
Iehova grăesce: Pace veţĭ avé;
Şi ḑic câtră tot acel ce âmblă dupre duritatea ânimeĭ sale:
Nu va veni rêul asupra vóstră.
Câcĭ cine aŭ asistat la consiliul luĭ Iehova, 18
Încât se fiă vĕḑut şi auḑit cuvêntul luĭ?
Cine ascultă cuvêntul luĭ se'*l* fiă auḑit?
Éca! de la Iehova aŭ eşit cu urgiă o fortună, 19
Şi un vêrtejiŭ puteric Va cădé preste capul celor impiĭ.
Mânia luĭ Iehova nu se va înturna, [meĭ sale; 20
Până când nu va esecuta, şi până când nu va efectua cugetările âni-
În ḑilele de pre urmă veţĭ înţelege acésta cu deplinitate.
N'am trămis pre aceştĭ profeţĭ — totuşĭ aŭ alergat; 21
Nu li-am vorbit lor — totuşĭ aŭ profetisat.
Câcĭ dacă ar'fi asistat la consiliul meŭ, 22
Atuncĭ ar fi făcut pre poporul meŭ se audă cuvintele mele,
Şi 'ĭ-ar fi întors pre eĭ de la calea lor cea rea,
Şi de la reutatea faptelor lor.
Óre *sum* Dumneḑeŭ de aprópe, grăesce Iehova, 23
Şi nu şi Dumneḑeu de departe?
Dacă cine-va se ascunde în locurĭ ascunse, 24
Nu pot se 'l ved pre el? grăesce Iehova.
Nu împlu ceriul şi pămêntul? grăesce Iehova.

25 Am audit, ce dic profeţiĭ,
Ceĭ ce profetiséză în numele meŭ minciună,
Dicĕnd: Am visat! Am visat!
26 Până când va fi *acésta* în ânimile profeţilor, ce profetiséză minciună?
În adevĕr, profetiséză înceăciunile ânimeĭ lor;
27 Carĭ cugetă se facă pre popului meŭ
Se uite numele meŭ prin visurile lor,
Pre carĭ le spune fiă-carele aprópeluĭ seŭ,
Precum uitară părinţiĭ lor numele meŭ din causa luĭ Baal.
28 Profetul, care visâ — se spună visul seŭ;
Şi acela ce are cuvêntul meŭ — se anunţie cuvêntul meŭ în veritate.
Ce *este comun* între pae şi grâŭ? grăesce Iehova.
29 Nu *este* cuvêntul meŭ ca un foc? grăesce Iehova,
Şi ca un ciocan, *ce* sfarămă stînca?
30 Pentru acésta éca! eŭ *sum* în contra profeţilor, grâesce Iehova,
Carĭ fură cuvintele mele, fiă-carele de la aprópele seŭ.
31 Éca! eŭ *sum* în contra profeţilor, grăesce Iehova,
Carĭ deprind limba lor ca se dică: *Iehova* grăesce.
32 Éca! eŭ *sum* contra celora, ce profetiséză visurĭ minciunóse, grăes-
Şi le spun şi amăgesc pre popului meŭ [ce Iehova,
Cu minciunile lor şi cu temeritatea lor;
În óre-ce eŭ nu 'ĭ-am trămis pre eĭ, nicĭ li-am ordonat lor;
Şi eĭ nicĭ nu folosesc popululuĭ acestuia, grăesce Iehova.
33 Şi dacă popului acesta,
Séŭ profetul, séŭ preutul te vor întreba, dicĕnd:
„Care *este* sarcina luĭ Iehova?"
Atuncĭ li veĭ respunde lor: „Care *este* sarcina? *acésta*:
„Voesc se ve părăsesc pre voĭ, grăesce Iehova."
34 Cât pentru profetul şi preutul şi pre popului,
Care ar dice: „Sarcina luĭ Iehova,"
Eŭ voiŭ pedepsi pre unul ca acesta şi casa luĭ.
35 Aşia se vorbiţĭ fiă-carele câtră aprepele seŭ,
Şi fiă-carele câtră fratele seŭ: „Ce aŭ respuns Iehova?"
Şi: Ce aŭ grăit Iehova?"
36 Anse se nu maĭ vorbiţĭ despre „Sarcina luĭ Iehova";
Fiind câ cuvêntul fiă-căruia va fi sarcina sa;
Câcĭ aţĭ sucit cuvintele Dumnedeuluĭ celuĭ viŭ,
Ale luĭ Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al nostru.
37 Aşia se dicĭ profetuluĭ: Ce 'ţĭ-aŭ respuns Iehova?
Şi: Ce aŭ grăit Iehova?
38 Anse fiind câ diceţĭ: „Sarcina luĭ Iehova",
Pentru acésta aşia grăesce Iehova:
Fiind câ spuneţĭ cuvêntul acesta: „Sarcina luĭ Iehova,"
Şi eŭ am trămis câtră voĭ, dicĕnd;
Se nu diceţĭ: „Sarcina luĭ Iehova;"

Pentru acésta éca! eŭ ve voiŭ smulge, 39
Şi ve voiŭ lepăda de la façia mea,
Şi cetatea ce vi am dat vouĕ şi părinţilor vostri;
Şi vóiŭ aduce asupra vóstră defaimare perpetuă, 40
Şi ruşine eternă, care nu se va uita.

CAPUL XXIV.

Emblemă profetică despre cele doue panere de smochine.

Iehova me fĕcu se vĕd, şi éca! doue panere de smochine 1
eraŭ puse 'naintea templuluĭ luĭ Iehova, după ce strămu-
tase Nabucadnezar, regele Babilonuluĭ, din Ierusalim pre Ieconia,
fiiul luĭ Iehoiakim, regele luĭ Iuda, şi pre principiĭ luĭ Iuda şi pre tes-
lariĭ şi pre ferariĭ, şi 'ĭ-aŭ dus pre eĭ la Babilon. Un paner *a-* 2
vea smochine fórte bune, ca smochinele cele ântêie, dară cel-
alt paner *avea* smochine fórte rele, carĭ din causa reutăţeĭ lor nu putu-
ră fi măncate. Atuncĭ m'aŭ întrebat pre mine Iehova, ḑicĕnd: Ce veḑĭ, 3
Ieremia? şi am respuns: Smochine; smochinele cele bune fórte bune,
dară cele rele fórte rele, încât nu pot fi măncate din causa reu-
tăţeĭ lor.

Şi veni cuvêntul luĭ Iehova cătră mine, ḑicĕnd: 4
Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: 5
Precum aceste smochine bune,
Aşia voiŭ recunósce de ceĭ strămutaţĭ din Iuda,
Pre carĭ 'ĭ-am trămis din locul acesta
În pămêntul Chaldeilor, spre binele *lor*;
Căcĭ voiŭ îndrepta asupra lor ochiĭ meĭ spre bine, 6
Şi'ĭ voiŭ restabili pre eĭ în pămêntul acesta,
Şi'ĭ voiŭ edifica pre eĭ — şi nu'*ĭ* voiŭ destruge *pre eĭ*,
Şi'ĭ voiŭ planta pre eĭ — şi nu'*ĭ* voiŭ desrădicina *pre eĭ*.
Şi li voiŭ da lor ânimă, ca se me cunóscă că eŭ *sum* Iehova; 7
Şi vor fi poporul meŭ, şi eŭ voiŭ fi Dumneḑeul lor;
Căcĭ se vor întórce cătră mine din tótă ânima lor.

Şi precum aceste smochine rele, care nu pot fi măncate din 8
[causa reutăţeĭ lor,
În adevĕr, aşia grăesce Iehova,
Aşia voiŭ trăda pre Zedekia, regele luĭ Iuda,
Şi pre maĭ mariĭ luĭ,
Şi pre restul Ierusalimuluĭ, care remâne în pămêntul acesta,
Şi pre ceĭ ce locuesc în pămêntul Egiptuluĭ,
Şi'ĭ voiŭ trăda tuturor regatelor pămêntuluĭ, 9
Ca se fiă de opresiune, de nenorocire, de ruşine şi de proverb,
[de rîs şi de blăstem,
În tóte locurile, unde 'ĭ voiŭ alunga pre eĭ.
Şi voiŭ trămite asupra lor sabia, fómetea şi ciuma, 10
Până ce se vor nimici de pre ţerră,
Pre care o am dat lor şi părinţilor lor.

CAPUL XXV.

Preḑicere despre durata captivităţeĭ. Mănia luĭ Dumneḑeŭ în contra popululor.

1 Cuvêntul care veni câtră Ieremia despre tot poporul luĭ
Iuda, în anul al patrulea al regieĭ luĭ Iehoiakim, fiiul
luĭ Iosia, regele luĭ Iuda, care *aŭ fost* anul întĕiŭ al luĭ Nebucad-
2 nezar, regele Babilonuluĭ; Pre care Ieremia profetul 'l-aŭ vorbit
câtră tot poporul luĭ Iuda, şi câtră toţĭ locuitoriĭ Ierusalimuluĭ, ḑicĕnd:
3 De la anul al treĭ-spre-ḑecelea al luĭ Iosia, fiiul luĭ Amon, re-
gele luĭ Iuda. până în ḑiua acésta, care *este* anul al doueḑecĭ şi
treilea, cuvêntul luĭ Iehova aŭ venit câtră mine şi eŭ vĭ am vorbit vouĕ,
4 sculându-me demănéţa şi vorbind; dară n'aţĭ ascultat. Şi aŭ
trămis Iehova câtră voĭ pre toţĭ şerviĭ seĭ, pre profeţĭ, sculându-se
demănéţa şi trămiţĕnd; dară n'aţĭ ascultat, nicĭ aţĭ plecat urechia vós-
5 tră, ca se auḑiţĭ. Eĭ aŭ ḑis: întórceţĭ-ve fia-care de la calea
sa cea rea, şi de la reutatea faptelor sale, şi locuiţĭ pre pămêntul
ce Iehova vĭ aŭ dat vouĕ şi părinţilor vostri în etern şi perpe-
6 tuŭ. Şi nu urmaţĭ după alţĭ ḑeĭ ca se'ĭ serviţĭ, şi se ve închinaţĭ lor
şi nu me provocaţĭ prin lucrurile mânelor vóstre; şi nu vĭ voiŭ
7 face nicĭ un rêŭ. Anse nu m'aţĭ ascultat, grăesce Iehova: încât
me provocaţĭ prin lucrurile mânelor vóstre, spre rêul vostru.
8 Pentru acésta aşia grăesce Iehova *Dumneḑeul* oştirilor:
9 fiind câ n'aţĭ ascultat cuvintele mele; Eca, eŭ voiŭ trămite, şi voiŭ a-
duna tóte familiile norduluĭ, grăesce Iehova, şi pre Nebucadnezar,
regele Babilonuluĭ, servul meŭ, şi'ĭ voiŭ aduce pre eĭ în contra
pămêntuluĭ acestuia, şi în contra locuitorilor luĭ, şi în contra tutu-
ror naţiunilor acestora de prin prejur, şi'ĭ voiŭ nimici pre eĭ, şi'ĭ
voiŭ face pre eĭ de uimire şi de dispreţiŭ şi de desolaţiune eternă.
10 Şi voiŭ face se înceteze dintre dênşiĭ
Vócea de bucurie şi vócea de desfătare,
Vócea de mire şi vócea de mirésă,
Vuetul petreĭ de móră şi lumina de lampă.
11 Şi tot pămêntul acesta va fi redus într'un deşert *şi* în desola-
ţiune; şi naţiunele aceste vor servi pre regele Babilonuluĭ şep-
12 te-ḑecĭ de anĭ. Se va întêmpla ânse când se vor împlini şepte
ḑecĭ de anĭ, voiŭ pedepsi, grăesce Iehova, pre regele Babilonuluĭ
şi pre poporul acela pentru nelegiuirea lor şi pre pămêntul Chal-
13 deilor, pre care 'l voiŭ reduce într'o desolaţiune perpetuă. Şi
voiŭ esecuta asupra pămêntuluĭ aceluia tóte cuvintele mele, pre
carĭ am vorbit contra luĭ aceea ce este scris în cartea acésta, ce
14 Ieremia aŭ profetisat contra tuturor naţiunilor. Căcĭ după ce mulţĭ
popolĭ şi marĭ regĭ 'ĭ vor fi subjugat şi pre dênşiĭ; apoĭ li voiŭ
resplăti dupre faptele lor, şi dupre lucrurile mânelor lor.
15 Căcĭ aşia grăesce câtră mine Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel:
Iea cupa acésta de vinul mănieĭ *mele* din mâna mea, şi adapă din

el toţĭ poporul câtră carĭ eŭ te voiŭ trămite. Şi vor bé, şi 16
se vor turbura, şi vor furia din causa sabieĭ, pre care o voiŭ
trămite în mijlocul lor.
Atuncĭ am luat cupa din mâna luĭ Iehova, şi am adăpat toţĭ po- 17
puliĭ, la carĭ Iehova m'aŭ trămis; *Adecă*: Ierusalimul, şi ce- 18
tăţile luĭ Iuda, pre regiĭ luĭ şi principiĭ luĭ, ca se'ĭ reduc pre eĭ
la desolaţiune, la uimire, la batjocură şi la blăstem, precum *se oflă*
astăḑĭ; Pre Faraon, regele Egiptuluĭ, şi pre serviĭ luĭ, şi pre 19
principiĭ luĭ, şi pre tot poporul luĭ; Şi pre tot poporul cel ames- 20
tecat *al Arabieĭ*, şi pre toţĭ regiĭ ţerreĭ Uz, şi pre toţĭ regiĭ ţerreĭ
Filistenilor, şi pre Aşkelon, şi pre Gaza, şi Ekron, şi restul Aşdoduluĭ;
Pre Edom, şi pre Moab, şi pre fiiĭ luĭ Ammon; Pre toţĭ regiĭ 21 22
Tiruluĭ, şi pre toţĭ regiĭ Sidonuluĭ, şi pre regiĭ insulelor, carĭ *se*
afla dincolo de marea, Pre Dedan, şi pre Tema, şi pre Buz, 23
şi pre toţĭ aceia ce taiă marginile pĭruluĭ capuluĭ, Şi pre toţĭ 24
regiĭ Arabieĭ, şi pre toţĭ regiĭ popuIilor amestecaţĭ, carĭ locuesc
în deşerturĭ; Şi pre toţĭ regiĭ Zimrieĭ, şi pre toţĭ regiĭ Elameĭ, şi 25
pre toţĭ regiĭ Meḑilor; Şi pre toţĭ regiĭ norduluĭ, pre ceĭ de de- 26
parte şi pre ceĭ de aprópe, unul cu altul, şi pre toţĭ regiĭ ţer-
relor, carĭ *se afla* pre supra-façia pământuluĭ; şi regele Şeşachuluĭ va
bé după dênşiĭ.
Pentru acésta li veĭ vorbi lor: Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul 27
oştirilor şi al luĭ Israel: Beţĭ, ca se ve îmbĕtaţĭ, ca se vĕrsaţĭ şi se cădeţĭ,
şi ca se nu ve maĭ sculaţĭ din causa sabieĭ, pre care voiŭ trămite în
mijlocul vostru.
Şi va fi, dacă vor refusa se iee cupa din mâna ta, ca se beă, 28
atuncĭ spune li lor: Aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Veţĭ bé în adevĕr. Câcĭ éca! în óre-ce eŭ încep a aduce 29
rêul asupra cetăţeĭ care se numesce dupre numele meŭ, voĭ veţĭ
remăne óre nepedepsiţĭ? nu veţi remăne nepedepsiţĭ; pentru câ
eŭ voiŭ chiăma sabie asupra tuturor locuitorilor pământuluĭ, grăesce
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Pentru acésta tu profetiséză contra lor tóte cuvintele aces- 30
tea, şi ḑi li lor:
Iehova răcnesce din înălţime,
Şi face se resune vócea luĭ din locuinţa luĭ cea sântă;
Răcnesce puteric contra locuinţeĭ sale;
Scóte un strigăt ca călcătoriĭ *de vin*
Contra tuturor locuitorilor pământuluĭ.
Vuet se respăndesce până la marginile pământuluĭ; 31
Căcĭ Iehova se judică cu naţiunile;
El aŭ pronunţiat sentenţa contra a tot moritoriuluĭ,
Va trăda pre toţĭ reiĭ la sabie, grăesce Iehova.
Aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: 32
Éca! rêul ese din naţiune la naţiune,

Şi un vêrtejiŭ mare se rădică
De la marginile pămêntuluĭ.
33 Şi în ḑiua aceea, ucişiĭ de Iehova vor jăcé
De la o margine a pămêntuluĭ până la *cea-l-altă* margine a pămêntuluĭ;
Nu vor fi plânşĭ, nicĭ strânşĭ, nicĭ *chiar* înmormêntaţĭ;
Vor deveni gunoiŭ pre supra-façia pămêntuluĭ.
34 Urlaţĭ, voĭ păstorilor, şi strigaţĭ;
Tăvăliţi-ve *în pulbere*, voĭ conducĕtoriĭ turmeĭ;
Câcĭ aŭ venit ḑilele sfâşiareĭ vóstre şi a împrăsciareĭ vóstre;
Şi veţĭ cădé *pre pămênt* ca un vas de preţiŭ.
35 Şi păstoriĭ nu vor avé nicĭ un refugiŭ,
Şi conducĕtoriĭ turmeĭ nu vor avé scăpare.
36 Resună strigarea păstorilor,
Şi urletul conducĕtorilor turmeĭ;
Câcĭ Iehova aŭ devastat păşunea lor.
37 Şi păşunile pacĭnice se destrug
Din causa aprindereĭ mănieĭ luĭ Iehova.
38 El părăsesce tufărişul luĭ, ca un leŭ,
Câcĭ pămêntul lor devine desolaţiune
Din causa furóreĭ destructoriuluĭ,
Şi din causa aprindereĭ mănieĭ luĭ.

CAPUL XXVI.

Preḑicere despre destrucţiunea templuluĭ din Ierusalim. Ieremia prins se acusă şi se eliberéză.

1 La începutul domnieĭ luĭ Iehoiakim, fiiul luĭ Iosia, regele
luĭ Iuda, aŭ venit acest cuvênt de la Iehova *câtră Iere-*
mia, ḑicĕnd:
2 Aşia grăesce Iehova: Stăĭ în porticul caseĭ luĭ Iehova, şi vor-
besce tuturor cetăţilor luĭ Iuda, carĭ vin se se închine în casa luĭ
Iehova, tóte cuvintele, ce'ţĭ-am ordonat ţie de a li vorbi lor; nu
3 lăsa nicĭ o vorbă; Póte câ vor auḑi şi se vor întórce fiă-care
de la calea sa cea rea, şi mie 'mĭ va păré rêŭ de rêul, ce am de
4 gând se fac lor pentru reutatea faptelor lor. Şi spune li lor:
Aşia grăesce Iehova: Dacă nu me veţi asculta, ca se âmblaţĭ dupre
5 legea mea ce v'am propus, De a ve supune cuvintelor servi-
lor meĭ, profeţilor, pre carĭ 'ĭ trămit câtră voĭ, sculându-me de-
6 mănéţa şi trămiţindu'*ĭ*, ânse voĭ nu m'aţĭ ascultat; Atuncĭ voiŭ
face casa acésta ca pre Şilo, şi pre cetatea acésta o voiŭ re-
duce spre blăstemul tuturor naţiunilor pămêntuluĭ.
7 Şi aŭ auḑit preuţiĭ şi profeţiĭ şi tot poporul pre Ieremia vorbind
8 cuvintele acestea în casa luĭ Iehova. Şi s'aŭ întêmplat după ce Iere-
mia aŭ încetat de a vorbi tóte, câte '*ĭ* aŭ ordonat *luĭ* Iehova se vorbéscă

cătră tot poporul, câ preuţiĭ şi profeţiĭ şi tot poporul 'l aŭ prins pre
el, ḑicĕnd: Trebue se morĭ; Pentru ce aĭ profetisat în numele 9
luĭ Iehova, ḑicĕnd: casa acésta va deveni ca Şilo, şi cetatea a-
césta se va pustia, încât se nu fiă cine se locuéscă într'ênsa?
Şi tot poporul s'aŭ adunat contra luĭ Ieremia în casa luĭ Ie-
hova. Si auḑind principiĭ luĭ Iuda aceste lucrărĭ, s'aŭ suit din 10
casa regeluĭ în casa luĭ Iehova, şi aŭ şeḑut în întratul porţeĭ ce-
leĭ noue *a caseĭ* luĭ Iehova. Atuncĭ preuţiĭ şi profeţiĭ aŭ vorbit 11
cătră principiĭ şi cătră tot poporul, ḑicĕnd: Pedépsa de mórte *se
cuvine* omuluĭ acestuia, pentru că aŭ profetisat contra cetăţeĭ a-
cesteia, precum aţĭ auḑit cu urechiele vóstre.
Atuncĭ Ieremia vorbi cătră toţĭ principiĭ şi cătră tot poporul, ḑi- 12
cĕnd: Iehova m'aŭ trămis, ca se profetisez în contra caseĭ acesteia,
şi în contra cetăţeĭ acesteia tóte cuvintele, pre carĭ le-aţĭ auḑit. Şi 13
acum corigeţĭ căile vóstre şi faptele vóstre, şi ascultaţĭ de vóce luĭ Ie-
hova, Dumneḑeul vostru; apoĭ luĭ Iehova 'ĭ va păré rêŭ de rêul, ce aŭ
pronunţiat în contra vóstră. Dară eŭ *sum* în mânele vóstre; faceţĭ 14
cu mine cum *este* bine şi plăcut în ochiĭ vostri. Dară se sciţĭ cu sigu- 15
ranţă, câ dacă me veţĭ omorî, veţĭ aduce asupra vóstră sângele
inocent, şi asupra cetăţeĭ acesteia, şi asupra locuitorilor eĭ;
câcĭ Iehova în adevĕr m'aŭ trămis cătră voĭ, ca se vorbesc în
urechiele vóstre tóte cuvintele acestea.
Atuncĭ ḑiseră principiĭ şi tot poporul cătră preuţiĭ şi cătră 16
profeţiĭ: Pedépsa de mórte nu *se cuvine* omuluĭ acestuia; pentru
câ aŭ vorbit cătră noĭ în numele luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru.
Atuncĭ s'aŭ rădicat óre carĭ din bĕtrâniĭ ţerreĭ şi aŭ vorbit câ- 17
tră totă adunarea poporuluĭ, ḑicĕnd: Micha, Maraştheneul pro- 18
fetisâ în ḑilele luĭ Hezekia, regele luĭ Iuda, şi vorbi cătră tot po-
porul luĭ Iuda, ḑicĕnd: Aşia grăesce Iehova *Dumneḑeul* oştirilor:
„Zionul se va ara *ca* un ogor, şi Ierusalimul va deveni o grămadă de
petre, şi muntele templuluĭ *va deveni* ca *nisce* locurĭ înalte ale
uneĭ pădurĭ.“ Óre Hezekia, regele luĭ Iuda, şi tot Iuda 'l-aŭ o- 19
morît pre el? Nu s'aŭ temut de Iehova, şi nu 'l-aŭ rugat pre Ie-
hova, şi luĭ Iehova 'ĭ- aŭ părut rêŭ de rêul ce aŭ pronunţiat în con-
tra lor? Noĭ prin urmare am face un mare rêŭ în contra sufle-
telor nóstre.
S'aŭ sculat âncă un om, care profetisâ în numele luĭ Iehova, 20
adecă, Uriia, fiiul luĭ Şemaia din Kiriath-Iearim, şi profetisâ în
contra cetăţeĭ acesteia şi în contra pămêntuluĭ acestuia după tóte
cuvintele luĭ Ieremia; Şi când aŭ auḑit regele Iehoiakim, şi toţĭ 21
puternicĭ luĭ, şi toţĭ principiĭ cuvintele luĭ, regele aŭ căutat se'l o-
móră pre el; dară când auḑi Uriia, se temu, şi fugi, şi se duse în E-
gipt; Si regele Iehoiakim trămise ómenĭ în Egipt: pre Elnathan, 22
fiiul luĭ Achbor, şi câţĭ-va cu dênsul în Egipt; Şi 'l scóseră
pre Uriia din Egipt, şi 'l aduseră pre el cătră regele Iehoiakim, şi 23

'l uciseră pre el cu sabiă, şi aruncară corpul seŭ mort în mor-
24 mintele fiilor vulguluĭ. Dară mâna luĭ Ahikam, fiiul luĭ Şafan,
era cu Ieremia, ca se nu'l trădee pre el în mânele poporuluĭ, ca
se'l omóră pre el.

CAPUL XXVII.

Emblemă profetică a jugurilor.

1 La începutul domnieĭ luĭ Iehoiakim, fiiul luĭ Iosia, regele
luĭ Iuda, veni acest cuvênt de la Iehova câtră Ieremia,
dicĕnd:
2 Aşia grăesce Iehova câtră mine: Fă'ţĭ ţie legăturĭ şi jugurĭ,
3 şi pune-le pre ele pre grumazul têŭ; Şi trămite le pre ele rege-
luĭ Edomuluĭ, şi regeluĭ Moabuluĭ, şi regeluĭ fiilor luĭ Ammon, şi re-
geluĭ Tiruluĭ, şi regeluĭ Sidonuluĭ, prin mânile nunţilor, carĭ vin
4 la Ierusalim câtră Zedekia, regele luĭ Iuda; Şi ordonéză-li
lor se spună domnilor lor: Aşia grăesce Iehova, Dumnedeul oştirilor
5 şi al luĭ Israel; aşia veţĭ vorbi cătră domniĭ vostri: Eŭ am făcut
pămêntul, pre omul, şi animalele de pre supra-faşia pămêntuluĭ, cu
puterea mea cea mare, şi prin braţiul meŭ cel întins; şi 'l-am dat pre
6 el cuĭ am voit. Şi acum eŭ am dat tóte aceste ţerrĭ în
mâna luĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, servul meŭ; şi chiar
7 fiérele câmpuluĭ 'i-am dat se'l servéscă pre el. Şi toţĭ popoliĭ 'l vor
servi pre el, şi pre fiiul luĭ, şi pre fiiul fiiuluĭ luĭ, până când va veni şi
timpul ţerreĭ luĭ; apoĭ popolĭ mulţĭ şi regĭ marĭ se vor servi de
8 dênsul. Şi va fi, pre poporul şi pre regatul care nu'l va servi
pre el, *adecă* pre Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, şi care nu va
voi se pună grumazul seŭ sub jugul regeluĭ Babilonuluĭ, pre po-
porul acela 'l voiŭ pedepsi, grăesce Iehova, cu sabiă şi cu fómete
şi cu ciumă, până când 'l voiŭ nimici pre el prin mâna aceluia.
9 Voĭ însĕ nu ascultaţĭ pre profeţiĭ vostri, niciĭ pre devinatoriĭ
vostri, niciĭ pre visătoriĭ vostri, niciĭ pre prognosticatoriĭ vostri de
timp, niciĭ pre fermecătoriĭ vostri, carĭ vorbesc câtră voĭ, di-
10 cĕnd: Nu veţĭ servi pre regele Babilonuluĭ; Căcĭ eĭ vi profe-
tiséză vouĕ minciună, ca se ve depărteze din ţérra vóstră; şi ca
11 se ve alung, şi se periţĭ. Dară pre poporul, care va pune gru-
mazul seŭ sub jugul regeluĭ Babilonuluĭ şi 'l va servi pre el, pre acela
'l voiŭ lăsa se remână încă în ţérra sa, grăesce Iehova, si o va
lucra pre ea, şi va locui într'ênsa.
12 Am vorbit şi luĭ Zedekia, regele luĭ Iuda, dupre tóte cuvin-
tele acestea, dicĕnd: Puneţĭ grumazele vóstre sub jugul regeluĭ
13 Babilonuluĭ, şi 'l serviţĭ pre el şi pre poporul luĭ, şi veţĭ trăi. Pentru
ce voiţĭ se muriţĭ, tu şi poporul têŭ, de sabiă, de fómete şi de ciumă,
precum Iehova aŭ vorbit despre poporul, ce nu va servi pre regele

Babilonuluĭ? Pentru acésta nu ascultaţĭ cuvintele profeţilor, 14
carĭ vi grăesc vouĕ, ḑicĕnd: Nu veţĭ servi pre regele Babilonuluĭ;
câcĭ eĭ vi profetiséză minciună. Câcĭ eŭ nu 'ĭ-am trămis 15
pre eĭ, grăesce Iehova, ânse eĭ profetiséză minciună în numele meŭ,
ca se ve alung, şi se periţĭ, voĭ şi profeţiĭ carĭ vi profetiséză vouĕ.
Am vorbit şi la preuţiĭ şi la tot poporul acesta, ḑicĕnd: Aşia gră- 16
esce Iehova: Nu ascultaţĭ cuvintele profeţilor vostri, carĭ vi pro-
fetiséză, ḑicĕnd: Éca! vasele caseĭ luĭ Iehova se vor readuce în cu-
rênd din Babilon; câcĭ eĭ vi profetiséză minciună. Nu 'ĭ ascul- 17
taţĭ pre eĭ; serviţĭ pre regele Babilonuluĭ, şi veţĭ trăi; Pentru ce 18
acéstă cetate se fiă redusă în ruine? Dacă eĭ *sûnt* profeţĭ şi cuvên-
tul luĭ Iehova este cu dênşiĭ, se se róge acum luĭ Iehova,
Dumneḑeul oştirilor, în cât se nu mérgă la Babilon vasele,
carĭ aŭ remas în casa luĭ Iehova şi în casa regeluĭ luĭ Iuda şi
în Ierusalim.
Câcĭ aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, despre co- 19
lonele, despre marea, despre basinul şi despre restul vaselor, ce aŭ
remas în cetatea acésta, Pre care Nebucadnezar, regele Babilo- 20
nuluĭ nu le-aŭ luat, când aŭ dus captiviĭ din Ierusalim în Babilon
pre Ieconia, fiiul luĭ Iehoiakim, regele luĭ Iuda, şi pre nobiliĭ luĭ
Iuda şi aĭ Ierusalimuluĭ; Da, aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul 21
oştirilor şi al luĭ Israel, despre vasele, ce aŭ remas *în* casa luĭ
Iehova, şi *în* casa regeluĭ luĭ Iuda şi *în* Ierusalim; Ele se vor 22
transporta în Babilon, şi vor remâné acolo până în ḑiua în care
eŭ 'mĭ voiŭ aduce a minte de ele, grăesce Iehova; atuncĭ le voiŭ
readuce pre ele la locul acesta.

CAPUL XXVIII.

Mustrările luĭ Dumneḑeŭ contra profetuluĭ fals, Hanania.

Şi s'aŭ întêmplat în acelaş an, la începutul domnieĭ luĭ Ze- 1
dekia, regele luĭ Iuda, *adecă* pre la anul al patrulea, în
luna a cincea, că Hanania, fiiul luĭ Azur, profetul, care *era* din Ghi-
beon, aŭ vorbit câtră mine în casa luĭ Iehova 'naintea preuţilor şi
a tot poporuluĭ, ḑicĕnd: „Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor 2
şi al luĭ Israel, ḑicĕnd: Am sfărămat jugul regeluĭ Babilonuluĭ.
Până în doĭ aní de ḑile, voiŭ readuce în locul acesta tóte vasele 3
caseĭ luĭ Iehova, pre carĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, le-aŭ
luat din locul acesta, şi le-aŭ dus în Babilon; Şi voiŭ readu- 4
ce în locul acesta, grăesce Iehova, pre Ieconia, fiiul luĭ Iehoia-
kim, regele luĭ Iuda, şi pre toţĭ captiviĭ luĭ Iuda, carĭ s'aŭ dus
în Babilon: câcĭ voiŭ sfărâma jugul regeluĭ Babilonuluĭ."
Atuncĭ aŭ vorbit Ieremia profetul câtră profetul Hanania 'na- 5
intea preuţilor, şi 'naintea a tot poporuluĭ, carĭ steteră în casa luĭ Ieho-
va; Şi aŭ ḑis profetul Ieremia: Amin! Iehova se facă aşia; Iehova 6

împlinéscă cuvintele tale, pre carî tu aî profetisat, *şi* se readucă
din Babilon în locul acesta vasele caseî luî Iehova, şi toţî ceî ce
7 s'aŭ dus captiv. Ânse acum ascultă cuvêntul acesta, pre care eŭ
8 'l grăesc la urechiele tale şi la urechiele a tot poporuluî: Pro-
feţiî, carî eraŭ 'naintea mea şi 'naintea ta din vechime, aŭ profe-
tisat contra multor ţerrî şi regilor marî despre resbel, rele şi
9 ciumă. Profetul, care profetiséză despre pace, când cuvêntul
profetuluî se întêmplă, *atuncî* se va cunósce profetul, câ în a-
devĕr Iehova 'l-aŭ trămis.
10 Atuncî Hanania profetul aŭ luat jugul de de-asupra gruma-
11 zuluî profetuluî Ieremia, şi 'l-aŭ sfărămat pre el. Şi aŭ vorbit
Hanania 'naintea a tot poporuluî, ḑicĕnd: Aşia grăesce Iehova:
Ast-feliŭ voiŭ sfărăma jugul luî Nebucadnezar, regele Babilonuluî, de
deasupra grumazuluî tuturor popolilor pănă în doî anî de ḑile.
Şi profetul Ieremia s'aŭ dus în calea sa.
12 Şi aŭ venit cuvêntul luî Iehova câtră Ieremia, după ce Ha-
nania profetul aŭ sfărămat jugul de de-asupra grumazuluî profetu-
luî Ieremia, ḑicĕnd: Du-te şi spune luî Hanania, ḑicĕnd: aşia gră-
13 esce Iehova: Tu aî sfărămat jugurile de lemn; ânse în locul
14 acestora veî face jugurî de fer. Câcî aşia grăesce Iehova, Dum-
neḑeul oştirilor şi al luî Israel: jug de fer am pus pre grumazul
tuturor acestor popolî, ca se servéscă pre Nebucadnezar, rege-
le Babilonuluî; şi 'l vor servi pre el, şi âncă şi fiérele câmpuluî
le-am dat luî
15 Atuncî aŭ ḑis Ieremia profetul câtră Hanania profetul: „Ascultă
acum, Hanania; nu te-aŭ trămis Iehova; ci tu facî pre popolul
16 acesta se se încrédă în minciună. Pentru acésta aşia grăesce
Iehova: Éca! eŭ te voiŭ arunca de pre supra-facia pămêntuluî; în
anul acesta veî muri, pentru câ aî predicat abatere de la Iehova."
Şi aŭ murit Hanania profetul în anul acela, în luna a şeptea.

CAPUL XXIX.

Scrisórea luì Ieremia câtră Iudeiî captivî în Babilon.

1 Acestea *sunt* cuvintele scrisóreî, ce Ieremia profetul aŭ trămis
din Ierusalim câtră restul betrânilor, care s'aŭ dus în cap-
tivitate, şi câtră preuţiî, şi câtră profeţiî, şi câtră tot popolul, pre care
Nebucadnezar 'l-aŭ fost strămutat captiv din Ierusalim în Babi-
2 lon; (După ce Ieconia regele, şi regina, şi eunuhiî, principiî
luî Iuda şi aî Ierusalimuluî, şi teslariî, şi ferariî aŭ eşit din Ieru-
3 salim;) Prin Elasa, fiiul luî Şafan, şi prin Ghemaria, fiiul luî
Hilkia, pre carî Zedekia, regele luî Iuda, 'î trămisese în Babilon
câtră Nebucadnezar, regele Babilonuluî, ḑicĕnd:
4 Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luî Israel,

câtră toţĭ captiviĭ, pre carĭ eŭ 'ĭ-am dus captiv din Ierusalim în Babilon;
Edificaţĭ case, şi *le* locuiţĭ; 5
Şi plăntaţĭ grădinĭ, şi măncaţĭ fruptele lor.
Luaţĭ femeĭ, şi nasceţĭ fiĭ şi fiĭe; Şi luaţĭ femeĭ pentru fiiĭ voştri; 6
Şi daţĭ pre fiĭele vóstre după bărbaţĭ, Şi se nască fiĭ şi fiĭe,
Şi ve îmmulţiţĭ acolo, şi nu ve împuçinaţĭ;
Şi căutaţĭ pacea cetăţeĭ, 7
În care eŭ v'am făcut se fiţĭ duşĭ captivĭ,
Şi ve rugaţĭ luĭ Iehova pentru dênsa;
Câcĭ în pacea eĭ veţĭ avé şi voĭ pace.
Câcĭ aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel: 8
Se nu ve încele pre voĭ profeţiĭ voştri,
Carĭ *se află* în mijlocul vostru, şi devinatoriĭ voştri,
Şi nu luaţĭ sémă la visurile vóstre, Pre carĭ le visaţĭ.
Câcĭ vi profetiséză minciună în numele meŭ; 9
Eŭ nu 'ĭ-am trămis pre dênşiĭ, grăesce Iehova.
Câcĭ aşia grăesce Iehova: 10
După ce se vor împlini şepte-ḑecĭ de anĭ pentru Babilon,
'Mĭ voiŭ aduce a minte de voĭ, şi voiŭ esecuta cuvêntul meŭ cel
Şi ve voiŭ readuce pre voĭ în locul acesta. [bun cu voĭ,
Câcĭ eŭ cunosc, grăesce Iehova, cugetările ce eŭ le-am pentru 11
Cugetărĭ de pace şi nu de rêŭ, [voĭ,
Ca se vi daŭ un finit *ast-feliŭ cum* voĭ doriţĭ.
Atuncĭ me veţĭ invoca, Şi veţĭ veni şi ve veţĭ închina mie, 12
Şi eŭ ve voiŭ asculta pre voĭ.
Me veţĭ căuta şi *me* veţĭ afla; 13
Câcĭ me veţĭ căuta din tótă ânima vóstră.
Şi *me* voiŭ lăsa se fiŭ găsit de voĭ, grăesce Iehova; 14
Şi voiŭ re'ntórce captiviĭ voştri,
Şi ve voiŭ aduna dintre toţĭ populiĭ,
Şi din tóte locurile, unde v'am alungat, grăesce Iehova;
Şi ve voiŭ readuce în locul, De unde v'am făcut se fiţĭ duşĭ captivĭ.
Fiind că aţĭ ḑis: Iehova ni-aŭ sculat nouĕ profeţĭ în Babilon; 15
Apoĭ *cunósceţĭ* că aşia grăesce Iehova 16
Despre regele, ce şede pre tronul luĭ David,
Şi despre tot populul, ce locuesce în cetatea acésta,
Despre fraţiĭ voştri, carĭ n'aŭ mers cu voĭ în captivitate;
Aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: 17
Éca! eŭ voiŭ trâmite asupra lor sabiă, fómete şi ciumă,
Şi'ĭ voiŭ face pre eĭ ca pre smochinele stricate,
Carĭ pentru reutatea lor nu pot fi mâncate.
Şi'ĭ voiŭ persecuta pre eĭ cu sabiă, fómete şi ciumă, 18
Şi'ĭ voiŭ trăda pre eĭ tuturor regatelor pămêntuluĭ,
În cât *se fiă* de apĕsare, de blăstem, de uĭmire, despreţiŭ şi de oprobriŭ

Tutulor populilor, unde 'i-am alungat pre eĭ;
19 Pentru că n'aŭ ascultat cuvintele mele, grăesce Iehova,
Când am trâmis la dênşiĭ pre serviĭ meĭ, profeţiĭ,
Sculându-me demănéţa şi trâmiţĕndu'ĭ;
Ânse n'aţĭ voit a asculta, grăesce Iehova.
20 Ascultaţĭ deci cuvêntul luĭ Iehova, voĭ toţĭ ceĭ din captivi-
21 tate, pre carĭ 'ĭ am trâmis din Ierusalim în Babilon: Aşia
grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel, despre Ahab,
fiiul luĭ Kolaia, şi despre Zedekia, fiiul luĭ Maaseia, carĭ vi pro-
fetiséză vouĕ minciunĭ în numele meŭ; éca! eŭ 'ĭ voiŭ trăda pre
eĭ în mâna luĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, şi 'ĭ va ucide
22 pre eĭ 'naintea ochilor vostri. Şi din *numele* lor se va forma
un blăstem între toţĭ captiviĭ luĭ Iuda, carĭ *se află* în Babilon,
ḑicênd: Iehova se te facă ca pre Zedekia şi ca pre Ahab, pre
23 carĭ regele Babilonuluĭ 'ĭ arse în foc; Pentru că făcură in-
famie în Israel, şi aŭ comis adulterie cu femeile apropilor lor, şi
aŭ vorbit cuvinte minciunóse în numele meŭ, cea ce eŭ nu li-am
ordonat lor; da, eŭ sciŭ şi *sum* martur, grăesce Iehova.
24 25 *De asemine* veĭ vorbi luĭ Şemaia, Nehelameul, ḑicênd: Aşia
grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel, ḑicênd: Fiind
că tu aĭ trămis scrisorĭ în numele têŭ cătră tot poporul cel din
Ierusalim şi câtră Zefania, fiiul luĭ Maaseia, preutul, şi câtră toţĭ
26 preuţiĭ, ḑicênd: „Iehova te-aŭ pus preut în locul luĭ Iehoiada,
preutul, ca se fiĭ supra-veghiător în casa luĭ Iehova asupra tot
omuluĭ, ce *este* nebun şi profetiséză, şi se'l pună pre el în butuc
27 şi în prinsóre. Acum deci pentru ce n'aĭ mustrat pre Ieremia
28 din Anathoth, care vi profetiséză vouĕ? Căcĭ el pentru a-
césta aŭ trămis câtră noĭ *în* Babilon, ḑicênd: *captivitatea* acésta
va fi lungă; edificaţĭ case, şi locuiţĭ *într'ênsele*; şi plantaţĭ grădinĭ,
29 şi mâncaţĭ fruptul lor.“ Şi Zefania preutul ceti scrisórea acésta
în auḑul profetuluĭ Ieremia.
30 31 Atuncĭ veni cuvêntul luĭ Iehova câtră Ieremia, ḑicênd: Tră-
mite cătră toţĭ captiviĭ, ḑicênd: Aşia grăesce Iehova despre Şemaia,
Nehelameul: Fiind că Şemaia v'aŭ profetisat vouĕ, în óra ce nu
'l-am trămis pre dênsul, şi v'aŭ făcut se ve încredeţĭ în minciună;
32 Pentru acésta aşia grăesce Iehova: Éca! eŭ voiŭ pedepsi pre
Şemaia, Nehelameul, şi pre seminţa sa; El nu va avé nicĭ un om,
care se locuéscă în mijlocul poporuluĭ acestuia, nicĭ va vedé bi-
nele, ce eŭ voesc a face poporuluĭ meŭ, grăesce Iehova; pentru că
el predică abatere contra luĭ Iehova.

CAPUL XXX.

Predicere despre re'ntórcerea din captivitate.

Cuvêntul ce veni câtră Ieremia de la Iehova, dicĕnd: 1
Aşia grăesce Iehova, Dumnedeul luĭ Israel, dicĕnd: Scrie'ţĭ 2
în carte tóte cuvintele, ce am grăit câtră tine; Câcĭ éca! vin dile, 3
grăesce Iehova, când voiŭ întórce pre captiviĭ poporuluĭ meŭ, Israel
şi Iuda, grăesce Iehova; şi 'ĭ voiŭ re'ntórce pre eĭ în pămêntul, ce'I
am dat lor, şi 'l vor lua în posesiune. Şi acestea *sûnt* cuvintele 4
ce aŭ grăit Iehova despre Israel şi despre Iuda.

Aşia grăesce Iehova: 5
Noĭ am audit o vóce de spaimă, De frică şi nu de pace.
Întrebaţĭ acum şi vedeţĭ. 6
Dacă bărbatul are durerile de facere?
Pentru ce vĕd pre fiă-care bărbat cu mânele pre cópsele sale,
Ca o femee de facere, Şi tóte feçele devenite palide?
Vaĭ! câcĭ mare *este* diua aceea; Şi aseminea eĭ n'*aŭ fost*; 7
Este timpul nenorocireĭ luĭ Iacob.
Cu tóte acestea el se va mântui de ea.
Şi va fi în diua aceea, grăesce Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, 8
Voiŭ sfărâma jugul luĭ de pre grumazul têŭ,
Şi voiŭ rupe legăturele tale *ast-feliŭ*,
În cât străiniĭ nu se vor maĭ servi de dênsul;
Ci vor servi pre Iehova, Dumnedeul lor, 9
Şi pre David, regele lor, pre care 'l voiŭ scula lor.
Tu ânse servul meŭ, Iacobe, nu te teme, grăesce Iehova; 10
Nicĭ nu te speria tu, Israele;
Câcĭ éca! eŭ te voiŭ mântui din departare,
Şi pre seminţa ta din pămêntul captivităţeĭ lor,
Şi Iacob se va re'nturna, Şi va fi în repaus şi liniscit,
Şi nimine nu'*l* va inspăimênta.
Câcĭ eŭ *sum* cu tine, grăesce Iehova, ca se te mântuiŭ; 11
Şi dacă nimicesc toţĭ popoliĭ, între carĭ te împrăsciaĭ,
Pre tine nu te voiŭ nimici,
Ânse te voiŭ mustra cu mĕsură, şi nu te voiŭ lăsa nepedepsit.
Câcĭ aşia grăesce Iehova: Lovitura ta *este* incurabilă, 12
Plaga ta *este* durerósă.
Nu *este* cine se apere causa ta, ca se te indrepţĭ, 13
Nu *sûnt* pentru tine remediĭ însănătoşitóre.
Toţĭ amoresiĭ teĭ te aŭ uitat; Nu te caută; 14
Câcĭ eŭ te-am lovit cu o plagă de inimic,
Cu o pedépsă crudă,
Din causa mulţimeĭ nelegiuirilor tale;
Multe sûnt pĕcatele tale.
Pentru ce strigĭ din causa răneĭ tale? 15

Durerea ta *este* incurabilă din causa mulţimeĭ nelegiuirilor tale;
Pĕcatele tale s'aŭ îmmulţit; *pentru acésta* 'ţĭ am făcut ţie acestea.
16 Totuşĭ toţĭ consumătoriĭ teĭ se vor consuma;
Şi toţĭ inimiciĭ teĭ toţĭ împreună vor merge în captivitate;
Şi despoitoriĭ teĭ vor fi despoiaţĭ,
Şi pre toţĭ răpitoriĭ teĭ eŭ 'ĭ voiŭ trăda la râpire.
17 Căcĭ eŭ voiŭ restabili sănitatea în tine,
Şi te voiŭ vindeca de plăgele tale, grăesce Iehova;
De şi eĭ te aŭ numit pre tine: Alungatul, *ḑicĕnd:*
„Acesta *este* Zionul dupre care nimine nu întrébă."
18 Aşia grăesce Iehova: Éca! eŭ voiŭ readuce captivii corturilor
Şi voiŭ avé milă de locuinţele luĭ; [luĭ Iacob,
Şi cetatea se va reedifica pre ruinele eĭ,
Şi palatul se va locui dupre modul luĭ *de maĭ înainte.*
19 Şi din *gura* lor va eşi lauda, Şi vócea celor carĭ se bucura,
Şi'ĭ voiŭ îmmulţi pre eĭ — şi nu se vor impuçina;
Şi ĭ voiŭ mări pre eĭ — şi nu se vor înjosi.
20 Şi copiiĭ lor vor fi ca maĭ 'nainte,
Şi adunarea lor se va întări 'naintea mea,
Şi voiŭ pedepsi pre apĕsătoriĭ lor.
21 Şi nobiliĭ lor vor fi dintre dênşiĭ,
Şi gubernatoriul lor va eşi din mijlocul lor;
Şi'l voiŭ face pre el se se apropie, da, se va apropia de mine;
Pentru câ cine este acela, ce se încrede de a se apropia de mine?
Grăesce Iehova.
22 Şi veţĭ fi poporul meŭ, Şi eŭ voiŭ fi Dumneḑeul vostru.
23 Éca! un vêrtejiŭ furios ese de la Iehova,
Vêrtejiŭ grozav, cade asupra capetelor celor rele.
24 Aprinderea mânieĭ luĭ Iehova nu se va întórce, până ce nu va esecuta,
Şi până nu va împlini cugetările ânimeĭ luĭ;
Acésta veţĭ înţelege-o în ḑilele din urmă.

CAPUL XXXI.

Emblema ogoruluĭ cumpĕrat.

1 În timpul acela, grăesce Iehova,
Voiŭ fi Dumneḑeul tutulor familielor luĭ Israel,
Şi eĭ vor fi poporul meŭ.
2 Aşia grăesce Iehova:
Poporul care aŭ scăpat de sabiă aŭ aflat graţiă în pustiŭ,
Adecă, Israel, când se duse în repaus.
3 Iehova mi s'aŭ arĕtat de mult, *ḑicĕnd:*
În adevĕr eŭ te am iubit cu amóre eternă;
Pentru acésta te am atras cu graţia *mea.*

Eŭ te voiŭ reedifica, 4
Şi veĭ fi reedificată, fecióra luĭ Israel!
Te veĭ orna érăşĭ cu tamburele tale,
Şi veĭ eşi érăşĭ în *mijlocul* choruluĭ de dansătorĭ.
Veĭ planta érăşĭ vie pre munţiĭ Samarieĭ; 5
Plantătoriĭ vor planta şi vor mânca *fruptul lor.*
Câcĭ va fi o ḑi, *În care* custoḑiĭ vor striga pre muntele Efraim: 6
„Sculaţi-ve, şi se ne suim în Zion,
„La Iehova, Dumneḑeul nostru."
Câcĭ aşia grăesce Iehova: 7
Cântaţĭ cântărĭ de bucurie pentru Iacob,
Şi chiuiţĭ despre capul naţiunilor; Anunţiaţĭ, laudaţĭ şi ḑiceţĭ:
Mântuesce, Iehova! pre poporul têŭ, pre restul luĭ Israel.
Éca! eŭ 'ĭ voiŭ aduce pre eĭ din pămêntul de la nord, 8
Şi'ĭ voiŭ aduna pre eĭ de la marginile pămêntuluĭ,
Împreună şi cu dênşiĭ pre orbul, şchiopul, pre femea grea, şi pre
Adunare mare se va întórce aci. [cea ce nasce,
Vor veni cu plâns, Şi 'ĭ voiŭ readuce pre eĭ cu suplicaţiunĭ, 9
Îĭ voiŭ conduce pre eĭ la riurile apelor
Pre o cale dréptă, în care nu se vor poticni;
Câcĭ eŭ sum luĭ Israel părinte,
Şi Efraim *este* ântêiŭ născutul meŭ.
Ascultaţĭ, popoli, cuvêntul luĭ Iehova! 10
Şi anunţiaţĭ ţerrelor depărtate, şi ḑiceţĭ:
Cel ce aŭ împrăsciat pre Israel îl va aduna pre el,
Şi'l va păzi pre el ca păstoriul turma sa.
Câcĭ Iehova aŭ mântuit pre Iacob, [dênsul. 11
Şi'l aŭ eliberat pre el din mâna *celuĭ, ce era* maĭ tare de cât
Şi vor veni, şi vor cânta pre 'nălţimea Zionuluĭ, 12
Şi vor alerga la bine-cuvêntarea luĭ Iehova
În grâŭ, în must şi în oleŭ, Şi în oĭ şi în boĭ;
Şi sufletul lor va fi ca o grădină udată;
Şi nu se vor maĭ întrista.
Atuncĭ fecióra se va bucura în chorul dansătorilor, 13
Şi cu dênsa têneriĭ şi bêtrâniĭ;
Câcĭ voiŭ schimba jălea lor în bucurie, [lor.
Şi'ĭ voiŭ consola pre eĭ, şi'ĭ voiŭ veseli, *eliberându'ĭ* de întristarea
Şi voiŭ sătura sufletul preuţilor de grăsime; 14
Şi poporul meŭ se va sătura de bine-cuvêntarea mea, grăesce Iehova.
Aşia grăesce Iehova: O vóce s'aŭ auḑit în Rama, 15
Lamentaţiune *şi* plângere amară;
Rahel plângênd pre copiiĭ seĭ,
Refusă de a fi mângâiată pentru copiiĭ eĭ, pentru că nu *sûnt.*
Aşia grăesce Iehova: Opresce vócea ta de la plâns, 16
Şi ochiĭ teĭ de la lacrimĭ;

Câcĭ fapta ta va fi recompensată, grăesce Iehova;
Şi se vor re'ntórce din pămêntul inimiculuĭ.
17 Şi este speranţă pentru viitorul têŭ, grăesce Iehova;
Şi copiiĭ teĭ se vor re'ntórce în confiniele lor.
18 Am audit pre Efraim, plângêndu-se:
„Tu m'aĭ instruit şi eŭ m'am instruit, ca un viţel ne'nvĕţat;
„Întórce-me, şi me voiŭ întórce;
„Câcĭ tu *escĭ* Iehova, Dumnedeul meŭ;
19 „În adevĕr după ce m'am intors, 'mĭ aŭ părut rêŭ;
„Şi după ce m'am instruit, mĭ-am lovit cópsa *mea*.
„M'am ruşinat, şi m'am confundat,
„Pentru câ am purtat oprobriul têntereţelor mele."
20 Efraim *nu este* óre pentru mine un fiŭ scump?
Un copil plăcut? Câcĭ de aceea, ce am vorbit de dênsul,
'Mĭ aduc aminte încă de dênsul;
Pentru acésta măruntaele mele sûnt turburate pentru dênsul;
Şi me voiŭ milui asupra luĭ, grăesce Iehova.
21 Pune 'ţĭ semne pre cale, Fă'ţĭ ţie grămădĭ de pietre;
Aţintesce ânima ta spre calea cea bătută,
Spre calea, pre care te aĭ dus; Întórce-te, fecióra luĭ Israel!
Întórce-te în aceste cetăţĭ ale tale.
22 Până când veĭ retăci, fiică abătĕtóră?
Câcĭ Iehova aŭ creat un ce noŭ pre pămênt:
Femea va cuprinde pre un bărbat.
23 Aşia grăesce Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Vor dice încă cuvêntul acesta în pămêntul luĭ Iuda,
Şi în cetăţile luĭ, când voiŭ readuce pre captiviĭ lor:
„Iehova se te bine-cuvênteze pre tine, locuinţa dreptăţeĭ, munte sânt!"
24 Şi vor locui într'ênsul Iuda, şi în tóte cetăţele luĭ împreună
Agricultoriĭ şi ceĭ ce merg cu turme.
25 Câcĭ voiŭ recori pre sufletul obosit,
Şi voiŭ mulţumi pre tot sufletul cel întristat.
26 La acestea eŭ m'am desceptat, şi m'am uitat;
Şi visul meŭ 'mĭ era plăcut.
27 Éca! vin dile, grăesce Iehova,
Când voiŭ semina casa luĭ Israel şi casa luĭ Iuda
Cu seminţă de om şi cu seminţă de vite.
28 Şi va fi, precum am veghiat asupra lor,
Ca se'ĭ desrădicinez, şi se'ĭ sfărăm, şi se'ĭ ruinez,
Şi se'ĭ perd, şi se li fac rêŭ; Aşia voiŭ veghia asupra lor,
Ca se'ĭ edific şi se'ĭ plântez, grăesce Iehova.
29 În dilele acelea nu vor maĭ dice:
Părinţiĭ aŭ mâncat aguride, Şi dinţiĭ fiiilor s'aŭ strepedit;
30 Ci fiă-care va muri pentru inicitatea sa;
Tot omul ce va mânca aguride, dinţiĭ luĭ se vor strepedi.

Éca! vin ḑile, grăesce Iehova, Când voiŭ face o alianţă nouă 31
Cu casa luĭ Israel şi cu casa luĭ Iuda;
Nu ca alianţa, ce am făcut-o cu părinţiĭ lor 32
În ḑiua, *în care* 'ĭ am apucat pre eĭ de mână,
Ca se 'ĭ scot pre eĭ din pămêntul Egiptuluĭ;
Care alianţă a mea eĭ aŭ rupt-o,
Deşi eŭ aveam dreptul soţuluĭ asupra lor, grăesce Iehova.
Ci acésta *este* alianţa, 33
Pre care voesc a o face cu casa luĭ Israel:
După ḑilele acelea, grăesce Iehova,
Voiŭ pune legea mea în năuntrul lor,
Şi o voiŭ scrie pre dênsa în ânimele lor;
Şi voiŭ fi Dumneḑeul lor, Şi eĭ vor fi poporul meŭ.
Şi nu vor maĭ învěţa 34
Fiă-care pre aprópele seŭ, şi fiă-carele pre fratele seŭ, ḑicĕnd:
Cunósceţĭ pre Iehova; Câcĭ toţĭ me vor cunósce
De la cel maĭ mic al lor până la cel maĭ mare al lor, grăesce Iehova;
Câcĭ voiŭ ierta' fără de legile lor,
Şi nu'mĭ voiŭ maĭ aduce aminte de pĕcatul lor.
Aşia grăesce Iehova, Cel ce dă sórele spre lumina ḑileĭ, 35
Şi legile luneĭ şi ale stelelor spre lumina nopţeĭ,
Cel ce mişcă marea şi face ca valurile eĭ se mugéscă;
Iehova *Dumneḑeul* oştirilor *este* numele luĭ:
Dacă aceste legĭ vor dispàré de dinaintea mea, grăesce Iehova, 36
Atuncĭ seminţa luĭ Israel va inceta
De a fi un popul înaintea mea pentru tot-de-una.
Aşia grăesce Iehova: Dacă ceriul sus se póte mĕsura, 37
Şi temeliele pămêntuluĭ jos a se cerceta,
Atuncĭ şi eŭ voiŭ lepăda tótă seminţa luĭ Israel
Pentru tóte câte aŭ făcut, grăesce Iehova.
Éca! vin ḑile, grăesce Iehova: Când se va edifica luĭ Iehova 38
De la turnul Hananeeluĭ până la pórta de la unghiŭ;
Şi sfóra de mĕsură va trece încă 39
În façia eĭ preste colnicele Gareb,
Şi se va întorce spre Goath.
Şi tótă valea cadavrelor şi a cenuşeĭ, 40
Şi tóte ogórele până la rîul Kidron,
Şi până la unghiul porţeĭ căilor spre resărit
Vor fi sante luĭ Iehova; Nu se vor maĭ de râdicina,
Nicĭ nu se vor maĭ ruina în etern.

CAPUL XXXII.

Emblema ogoru'uĭ cumperat.

1 Cuvêntul ce veni de la Iehova câtră Ieremia în anul al decelea al luĭ Zedekia, regele luĭ Iuda, care *este* anul al
opt-spre-decelea al luĭ Nebucadnezar.
2 Atuncĭ oştirea regeluĭ Babilonuluĭ asediâ Ierusalimul; şi
profetul Ieremia era închis în curtea închisóreĭ, ce *se afla* în casa
3 reguluĭ luĭ Iuda. Câcĭ Zedekia, regele luĭ Iuda, 'l închisese pre
el, dicĕnd: pentru ce profetiseẓĭ şi ḑicĭ: Aşia grăesce Iehova:
Eca! eŭ voiŭ trăda cetatea acésta în mânele regeluĭ Babilonuluĭ,
4 şi o va conceri pre dênsa; Şi Zedekia, regele luĭ Iuda, nu va
scăpa de mâna Chaldeilor, ci va fi trădat în mâna regeluĭ Babilonuluĭ, şi va vorbi cu dênsul gură câtră gură, şi ochiĭ seĭ vor
5 vedé pre ochiĭ luĭ; Şi va duce pre Zedekia în Babilon, şi acolo
va remâne, până când 'mĭ voiŭ aminti de dênsul, grăesce Iehova; şi
dacă ve veţĭ lupta contra Chaldeilor, nu veţĭ prospera.
6 Şi aŭ ḑis Ieremia: Cuvêntul luĭ Iehova veni câtră mine, ḑi-
7 cĕnd: Éca! Hanameel, fiiul luĭ Şallum, unchiul têŭ, va veni
la tine, şi'ţĭ va ḑice: Cumpĕră'ţĭ ogorul meŭ, care *se află* în Anathoth; câcĭ al têŭ *este* dreptul de rescumpĕrare, ca se'*l* cumperĭ
8 *pre el.* Şi aŭ venit la mine Hanameel, fiiul unchiuluĭ meŭ, în
curtea prinsóreĭ dupre cuvêntul luĭ Iehova, şi 'mĭ aŭ ḑis mie:
Cumpĕră, me rog, ogorul meŭ, care *se află* în Anathoth cel din
pâmêntul luĭ Beniamin; câcĭ al têŭ *este* dreptul de moscenire şi a
ta *este* rescumpĕrarea; cumpĕră'*l pre el* pentru tine. Atuncĭ am
9 cunoscut că cuvêntul luĭ Iehova *aŭ fost* acesta. Şi am cumpĕrat de la Hanameel, fiiul unchiuluĭ meŭ, ogorul cel din Anathoth,
şi 'ĭ am plătit pentru dênsul baniĭ, adecă, şepte-spre-ḑecĭ sicle
10 de argint. Şi am scris contractul, şi '*l* am sigilat, şi am
11 luat marturĭ, şi am cumpânit baniĭ în cumpănă. Şi am luat contractul de vênḑare, sigilat dupre lege şi statute, precum şi pre cel
12 deschis. Şi am dat contractul de vênḑare luĭ Baruch, fiiul luĭ
Neriia, fiiul luĭ Maaseia, în presenţa luĭ Hanameel, *fiiul* unchiuluĭ meŭ, şi în presenţa marturilor, carĭ aŭ sub-scris contractul
de vênḑare, şi în presenţa tuturor Iudeilor, carĭ se aflaŭ în curtea
13 închisóreĭ. Şi am ordonat luĭ Baruch în presenţa lor, ḑicĕnd:
14 Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel: Iea contractele acestea, contractul acesta de vênḑare şi cel sigilat şi cel
deschis; şi le pune pre ele într'un vas de lut, ca se remână *a-*
15 *colo* multe ḑile. Câcĭ aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor
şi al luĭ Israel: Case şi ogóre şi vie érăşĭ se vor cumpĕra în ţéra acésta.
16 După ce am dat contractul de vĕnḑare luĭ Baruch, fiiul luĭ
17 Neriia, m'am rugat luĭ Iehova, ḑicĕnd: O! Iehova Dumneḑeule!

Éca! tu aĭ făcut ceriul şi pămêntul cu puterea ta cea mare şi cu
braţiul têŭ cel întins; pentru tine nimic nu este cu neputinţă.
Tu care facĭ misericordie la miĭ, şi resplătescĭ inicitatea părin- 18
ţilor în sinul fiilor lor după dênşiĭ; Dumneḑeŭ Mare, Puteric, Ie-
hova, *Dumneḑeul* oştirilor *este* numele luĭ. Mare în consiliŭ şi 19
puteric în fapte: aĭ căruia ochiĭ *sûnt* deschişĭ asupra tuturor căi-
lor fiilor omenilor, ca se plătescĭ fiă-căruia dupre căile sale şi
dupre fruptul lucrurilor sale; Cel ce aĭ făcut semne şi mira- 20
cole în pămêntul Egiptuluĭ, *cunoscute* până în ḑiua acésta şi în
Israel şi *altor* ómenĭ, şi 'ţi-aĭ făcut un renume ca în ḑiua de
astăḑĭ. Şi aĭ scos pre popului têŭ Israel din pămêntul Egiptu- 21
luĭ cu semne, şi miracole, cu o mână puterică, şi un braţiŭ întins,
şi cu o frică mare; Şi li-aĭ dat lor pămêntul acesta, ce aĭ ju- 22
rat părinţilor lor, se li daĭ, un pămênt, în care curge miere şi lapte;
Şi eĭ aŭ întrat aicĭ şi 'l-aŭ luat în posesiune; ânse nu s'aŭ as- 23
cultat de vócea ta, nicĭ aŭ âmblat dupre legea ta; n'aŭ făcut *nimic*
din cele ce li aĭ ordonat lor se facă; pentru acésta aĭ adus asupra
lor tot rêul acesta. Éca! valurile sûnt rădicate contra cetăţeĭ, 24
ca s'o conceréscă pre dênsa; şi cetatea s'aŭ trădat în mânele
Chaldeilor, carĭ o combat, *lăsându'ĭ se móră* de sabie, de fómete
şi de ciumă: şi *tot* ce aĭ vorbit s'aŭ întêmplat; şi éca! tu *o* veḑĭ.
Şi tu Iehova, Dumneḑeule! aĭ ḑis câtră mine: cumpĕră'ţĭ ţie un ogor 25
cu banĭ, şi iea marturĭ; cu tóte că cetatea s'aŭ trădat în mânile
Chaldeilor.

Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova câtră Ieremia, ḑicĕnd: Éca! 26 27
eŭ *sum* Iehova, Dumneḑeul a tótă carnea; óre este pentru mine
ceva cu neputinţă? Pentru acésta aşia grăesce Iehova: Éca! eŭ 28
voiŭ trăda cetatea acésta în mânile Chaldeilor şi în mânile luĭ Ne-
bucadnezar, regele Babilonuluĭ, şi o va concerі pre dênsa: Şi 29
Chaldeiĭ carĭ combat cetatea acésta vor veni, şi vor pune foc cetăţeĭ
acesteia, şi o vor arde pre dênsa şi casele, pre acoperemintele
cărora aŭ tâmăiat luĭ Baal, şi aŭ vĕrsat libaţiunĭ altor ḑeĭ, ca se
me mănie. Căcĭ fiiĭ luĭ Israel şi fiiĭ luĭ Iuda aŭ lucrat numaĭ 30
rêul înaintea mea din juneţa lor; da, fiiĭ luĭ Israel altă n'aŭ
făcut, de cât se me mănie prin lucrurile mânilor lor, grăesce Ieho-
va. Căcĭ cetatea acésta aŭ fost pentru mine provocaţiunea 31
mănieĭ mele şi a indignaţiuneĭ mele din ḑiua, în care o aŭ edi-
ficat pre dênsa, până în ḑiua acésta, ca se o lepăd pre dênsa de
la faţia mea, Din causa a tóteĭ reutăţĭ a fiilor luĭ Iuda, ce aŭ 32
făcut, ca se me mănie eĭ, şi regiĭ lor, principiĭ lor, preuţiĭ lor şi pro-
feţiĭ lor, şi bărbaţiĭ luĭ Iuda şi locuitoriĭ Ierusalimuluĭ. Şi aŭ întors 33
dosul spre mine şi nu faţia; deşi 'ĭ-am învĕţat pre eĭ, sculându-
me demănéţa şi învĕţându'ĭ, ânse n'aŭ ascultat, ca se priméscă in-
strucţiune. Ânse aŭ pus abominaţiunile lor în casa, care se 34
numesce dupre numele meŭ, ca se o necurăţéscă pre dênsa; Şi 35

aŭ edificat înălţimile luĭ Baal în valea fiiuluĭ luĭ Hinnom, pen-
tru ca se tréćă *prin foc* pre fiiĭ lor şi pre fiiele lor la Moloch;
ceia ce eŭ nu li-am ordonat, nicĭ nu mi-aŭ venit vre-o-dată în
gând, ca eĭ se facă abominaţiunea acésta, încât se facă ca se pĕ-
cătuéscă şi Iuda.
36 Şi cu tóte acestea aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ
Israel, despre cetatea acésta despre care voĭ ḑiceţĭ, câ va fi tră-
dată în mânile regeluĭ Babilonuluĭ prin sabie fómete şi ciumă;
37 Éca! eŭ 'ĭ voiŭ aduna pre eĭ din tóte ţerrele, unde 'ĭ-am
alungat pre eĭ în mănia mea, şi în furia mea, şi în indignaţiunea mea
cea mare; şi'ĭ voiŭ întórce pre eĭ în locul acesta, şi'ĭ voiŭ face
38 se locuéscă în siguranţă; Şi eĭ vor fi populul meŭ, şi eŭ voiŭ
39 fi Dumneḑeul lor. Şi li voiŭ da lor o ânimă şi o cale, ca se
se témă de mine în tóte ḑilele pentru binele lor şi al fiilor lor
40 după dênşiĭ. Şi voiŭ încheia cu eĭ o alianţă eternă, câ eŭ nu
me voiŭ întórce îndĕrĕpt de la dênşiĭ, ca se li fac bine; şi voiŭ
41 pune frica mea în ânima lor, ca se nu se abată de la mine. Şi
me voiŭ bucura de dênşiĭ, ca se li fac bine, şi'ĭ voiŭ planta pre
eĭ în pămêntul acesta cu adevĕr din tótă ânima mea şi din tot
sufletul meŭ.
42 Câcĭ aşia grăesce Iehova: Precum am adus asupra populu-
luĭ acestuia tóte aceste rele marĭ, aşia voiŭ aduce asupra lor tóte
43 bunurile, ce eŭ li-am promis. Şi aşia se va cumpĕra ogóre în
pămêntul acesta, despre care voĭ ḑiceţĭ: „Este deşert, fără de om
44 şi de vită, s'aŭ trădat în mânele Chaldeilor.“ Vor cumpĕra o-
góre pentru argint, şi sub-scrie contracte, şi *le* sigila, şi vor lua
marturĭ în pămêntul luĭ Beniamin, şi în împrejurimile Ierusalimu-
luĭ, şi în cetăţile luĭ Iuda, şi în cetăţile părţeĭ muntóse, şi în ce-
tăţile părţeĭ câmpene, şi în cetăţile de meaḑă-ḑi; câcĭ voiŭ rea-
duce pre captiviĭ lor, grăesce Iehova.

CAPUL XXXIII.

Preḑicere despre luarea Ierusalimuluĭ. Promisiunea luĭ Iehova privitóră la alianţa sa cu David.

1 Şi veni cuvêntul luĭ Iehova de a doua óră cătră Ieremia în
óre ce el era închis în curtea prinsóreĭ, ḑicĕnd:
2 Aşia grăesce Iehova, cel ce aŭ creat pămêntul,
Iehova, cel ce 'l-aŭ format pre el, spre a'l stabili,
Şi al căruĭa nume *este* Iehova;
3 Strigă cătră mine, şi'ţĭ voiŭ respunde,
Şi'ţĭ voiŭ anunţia ţie *lucrurĭ* marĭ şi tarĭ,
Pre carĭ tu nu le cunoscĭ.
4 Câcĭ aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel,

Despre casele cetăţeĭ acesteia, Şi despre casele regilor luĭ Iuda,
Carĭ se sfărămară pentru valurĭ şi în contra sabie.
În óre ce locuitoriĭ eĭ vin ca se combată pre Chaldeiĭ,
Ea va fi împlută de cadavrele ómenilor,
Pre carĭ voiŭ lovi în mănia mea şi în indignaţiunea mea, 5
Pentru a cărora reutate eŭ am ascuns façia mea de la cetatea acésta.
Éca! eŭ voiŭ aduce lor sănătate şi însănătoşare, şi'ĭ voiŭ vindeca 6
Şi'ĭ voiŭ face pre eĭ se vadă abundanţă de pace şi de adevĕr. [pre eĭ,
Şi voiŭ re'ntórce pre captiviĭ luĭ Iuda, Şi pre captiviĭ luĭ Israel, 7
Şi'ĭ voiŭ restabili pre eĭ ca maĭ 'nainte.
Şi'ĭ voiŭ curăţi pre eĭ de tóte fără-de-legile lor, 8
Cu carĭ aŭ pĕcătuit în contra mea,
Şi voiŭ ĭerta tóte fără-de-legile lor,
Cu carĭ aŭ pĕcătuit,
Şi prin carĭ se abătură de la mine.
Şi *cetatea acésta* 'mĭ va fi mie un nume de bucurie, 9
Laudă şi glorie 'naintea tuturor popoilor pămêntuluĭ,
Carĭ vor audi tóte bunurile, ce eŭ li voiŭ face lor;
Şi se vor spăimênta şi se vor cutremura de tóte bunurile,
Şi de tótă prosperitatea ce eŭ voiŭ da eĭ.
Aşia grăesce Iehova: 10
Érăşĭ se va audi în locul acesta,
Despre care voĭ diceţĭ: „*Este* deşert, fără de om şi fără de vite,"
În cetăţile luĭ Iuda, şi în stradele Ierusalimuluĭ,
Carĭ sûnt deşerte, fără de ómenĭ, Şi fără de locuitorĭ şi fără de vite,
Vócea de bucurie şi vócea de desfătare, 11
Vócea mireluĭ şi vócea mireseĭ,
Vócea celor ce dic: Lăudaţĭ pre Iehova, *Dumnedeul* oştirilor,
Câcĭ bun *este* Iehova, Câcĭ îndurarea luĭ *durézâ* în etern,
Şi vócea celor ce aduc sacrificie de mulţumire în casa luĭ Iehova;
Câcĭ voiŭ readuce captiviĭ pămêntuluĭ acestuia
Ca maĭ 'nainte, grăesce Iehova.
Aşia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oştirilor: 12
Érăşĭ în locul acesta, care *este* deşert,
Fără de om şi fără de vită,
Şi în tóte cetăţile luĭ, Vor fi locuinţe pentru păstorĭ,
Ca se culce turmele *lor*.
În cetăţile *părţeĭ* muntóse şi în cetăţile *părţeĭ* câmpene, 13
Şi în cetăţile suduluĭ, şi în pămêntul luĭ Beniamin,
Şi în împrejurimile Ierusalimuluĭ, şi în cetăţile luĭ Iuda,
Vor trece érăşĭ turmele
Sub mânele celuĭ ce *le* numeră, grăesce Iehova.
Éca! vin dile, grăesce Iehova, 14
Când voiŭ esecuta cuvêntul cel bun, ce am promis
Caseĭ luĭ Israel şi caseĭ luĭ Iuda,

15 În ḑilele acelea şi în timpul acela
Voiŭ face se resară luĭ David un germen al dreptăţeĭ,
Şi va face pre pămênt drept şi dreptate.
16 În ḑilele acelea Iuda se va màntui,
Şi Ierusalimul va locui în siguranţă;
Şi acesta *este numele*, cu care se va numi:
Iehova Dreptatea Nóstră.
17 Căcĭ aşia grăesce Iehova: Nu va lipsi luĭ David un om,
Care se şéḑă pre tronul caseĭ luĭ Israel;
18 Nicĭ dintre preuţiĭ, Leviţiĭ, nu va lipsi un om înaintea mea,
Ca se oferă sacrificie de ardere, şi se aprindă sacrificiele pănatice,
Şi se facă oblaţiunĭ în tóte ḑilele.
19 Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova către Ieremia, ḑicĕnd:
20 Aşia grăesce Iehova: Dacă puteţĭ se rupeţĭ alianţa mea de ḑi,
Şi alianţa mea de nópte,
În cât se nu maĭ fiă în timpul lor ḑi şi nópte;
21 *Atuncĭ* póte se se rupă şi alianţa mea cu David, servul meŭ,
În cât se nu aibă fiiŭ, ca se domnéscă preste tronul luĭ;
Şi cu Leviţiĭ, preuţiĭ, carĭ me servesc pre mine.
22 Precum oştirea ceriuluĭ nu póte se fiă numerată,
Nicĭ nâsipul mâreĭ se fiă mĕsurat,
Aşia voiŭ îmmulţi seminţa luĭ David, servul meŭ,
Şi pre Leviţiĭ carĭ me servesc pre mine.
23 Şi veni cuvêntul luĭ Iehova către Ieremia, ḑicĕnd:
24 N'ai vĕḑut ce aŭ vorbit poporul acela, ḑicĕnd:
Cele douĕ familiĭ, pre carĭ Iehova le-aŭ ales,
El le aŭ lepădat pre ele? Aşia aŭ dispreţuit pre poporul meŭ,
În cât se nu li maĭ fiă lor popor.
25 Aşia grăesce Iehova:
Dacă n'*am făcut* alianţa mea de ḑi şi de nópte,
Şi dacă n'am stabilit legile ceriuluĭ şi ale pămêntuluĭ,
26 Atuncĭ voiŭ lepăda seminţa luĭ Iacob şi a luĭ David, servul meŭ,
În cât se nu ieŭ dintre coborîtoriĭ luĭ dominatorĭ
Asupra seminţeĭ luĭ Abraam, a luĭ Isaac şi a luĭ Iacob;
Căcĭ voiŭ readuce pre captiviĭ lor, şi me voiŭ îndura de dênşiĭ.

CAPUL XXXIV.

Preḑicere despre destrucţiunea Ierusalimuluĭ.

1 Cuvêntul ce veni către Ieremia de la Iehova, când Nebucad-
nezar, regele Babilonuluĭ, şi tótă armata luĭ, şi tóte re-
gatele pămêntuluĭ dominaţiuneĭ sale, şi toţĭ popoliĭ combătură
contra Ierusalimuluĭ şi contra tuturor cetăţilor sale, ḑicĕnd:
2 Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Mergĭ şi vorbes-
ce luĭ Zedekia, regele luĭ Iuda, şi ḑi'ĭ luĭ: Aşia grăesce Iehova;

Éca! eŭ voiŭ trăda cetatea acésta în mânile regeluĭ Babilonuluĭ, şi
o va arde pre dênsa cu foc; Şi tu nu veĭ scăpa din mâna luĭ, 3
ci veĭ fi prins, şi veĭ fi trădat în mâna luĭ; şi ochiĭ teĭ vor ve-
dé pre ochiĭ regeluĭ Babilonuluĭ, şi gura ta va vorbi cu gura
luĭ, şi veĭ merge la Babilon.
Ascultă ânse cuvêntul luĭ Iehova, Zedekia regele luĭ Iuda! 4
Aşia grăesce Iehova despre tine: Nu veĭ muri de sabie; Veĭ 5
muri în pace; şi cu tóte arderile *de parfumurĭ făcute* părinţilor
teĭ, regilor precedenţĭ carĭ aŭ domnit maĭ 'nainte de tine, cu a-
cestea 'ţĭ vor face ţie arderĭ, şi te vor plânge, *ḑicĕnd*: Vaĭ! dómne!
câcĭ eŭ am pronunţiat *acest* cuvênt, grăesce Iehova.
Şi aŭ vorbit profetul Ieremia câtră Zedekia, regele luĭ Iuda, tóte 6
cuvintele acestea în Ierusalim. Şi armata regeluĭ Babilonuluĭ 7
combătu în contra Ierusalimuluĭ şi a tuturor cetăţilor luĭ Iuda, carĭ
remăseseră, *adecă*, Lachiş şi Azeka; câcĭ aceste cetăţĭ fortificate
maĭ remăseseră între cetăţile luĭ Iuda.
Acesta este cuvêntul ce veni câtră Ieremia de la Iehova, după ce 8
regele Zedekia aŭ făcut o alianţă cu tot populul *ce se afla* în Ierusalim,
ca se proclame libertate între sine; Ca fiă-carele se demită 9
liber pre servul seŭ, şi fiă-carele pre serva sa, ebreŭ séŭ ebreă,
ca se nu aibă nimene de serv pre un Iudeŭ, fratele seŭ; Şi când 10
auḑiră toţĭ principiĭ şi tot populul, care întra în alianţă, ca fiă-ca-
rele se demită liber pre servul seŭ, şi fiă-carele pre serva sa, în-
cât se nu'ĭ maĭ aibă pre eĭ servĭ, apoĭ aŭ ascultat, şi 'ĭ-aŭ de-
mis pre eĭ. După acésta ânse 'şĭ schimbară gândul, şi întórse- 11
ră érăşĭ pre serviĭ şi serve, pre carĭ 'ĭ demiseră liber, şi 'ĭ siliră
pre eĭ, ca *se fiă* servĭ şi serve.
Şi veni cuvêntul luĭ Iehova câtră Ieremia de la Iehova, ḑi- 12
cĕnd: Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: „Eŭ am 13
făcut alianţă cu părinţiĭ vostri, în ḑiua în care 'ĭ-am scos pre
eĭ din pămêntul Egiptuluĭ, din casa serviciĭ, ḑicĕnd: La finele 14
a şepte anĭ fiă-care se demită pre fratele seŭ, ebreŭ, care aŭ fost
vêndut ţie, şi 'ţĭ-aŭ servit şese anĭ; apoĭ se'l demiţĭ pre el liber
de la tine; ânse părinţiĭ vostri nu m'aŭ ascultat nicĭ nu aŭ plecat u-
rechea lor. Şi acum ve întórserăţĭ şi făcurăţĭ cele drepte 'na- 15
intea mea, proclămând fiă-carele libertatea aprópeluĭ seŭ; şi făcuse-
răţĭ alianţă 'naintea mea în casa, ce se numesce după numele meŭ;
Acum ânse vi schimbarăţĭ gândul, şi profanarăţĭ numele meŭ, şi 16
întórserăţĭ fiă-care pre servul seŭ, şi fiă-carele pre serva sa, pre
carĭ voĭ 'ĭ demiserăţĭ liberĭ dupre voinţa lor, şi'ĭ silirăţĭ, ca se vi
fiă servĭ şi serve.
Pentru acésta aşia grăesce Iehova: Voĭ nu m'aţĭ ascultat, ca se 17
proclamaţĭ fiă-care libertatea frateluĭ seŭ, şi fiă-care aprópeluĭ seŭ, éca!
decĭ grăesce Iehova, eŭ vi proclam libertatea sabieĭ, ciumeĭ, şi fómeteĭ; şi
ve voiŭ trăda spre apĕsare tuturor regatelor pămêntuluĭ. Şi voiŭ tră- 18

da pre ómenii, carĭ aŭ călcat alianţa mea, şi carĭ nu împliniră cu-
vintele alianţeĭ, ce aŭ făcut înaintea mea, când tăiară viţelul în
19 doue, şi trecură prin mijlocul bucăţilor luĭ. Şi pre principiĭ luĭ
Iuda, şi pre principiĭ Ierusalimuluĭ, pre eunuhĭ, şi pre preuţĭ, şi pre
20 tot poporul ţerreĭ, care aŭ trecut printre bucăţile viţeluluĭ; Pre
dênşiĭ 'ĭ voiŭ trăda în mânele inimicilor lor, şi în mânele celor ce
caută sufletul lor; şi cadavrele lor vor fi spre nutrimêntul păse-
21 rilor ceriuluĭ şi a fiérelor pămêntuluĭ. Şi pre Zedekia, regele
luĭ Iuda, şi pre principiĭ luĭ 'ĭ voiŭ trăda în mânele inimicilor lor,
şi în mânele celor ce caută sufletul lor, şi în mânele armateĭ re-
22 geluĭ Babilonuluĭ, carĭ s'aŭ dus de la voĭ. Éca! eŭ voiŭ or-
dona, şi'ĭ voiŭ întórce pre eĭ câtră cetatea acésta; şi se vor lupta
contra eĭ, şi o vor conceri, şi o vor arde pre dênsa cu foc; şi
voiŭ reduce pre cetăţile luĭ Iuda într'un deşert, încât se nu *fiă*
niciĭ un locuitor.

CAPUL XXXV.

Ascultarea Rechabiţilor opusă neascultăreĭ Iudeilor.

1 Cuvêntul ce veni de la Iehova câtră Ieremia în ḑilele luĭ
2 Iehoiakim, fiiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda, ḑicênd: Du-
te la casa Rechabiţilor, şi li vorbesce lor, şi fă'ĭ se viă în casa luĭ
Iehova, într'una din odăile, şi fă'ĭ se bea vin.
3 Atuncĭ am luat pre Iazania, fiiul luĭ Ieremia, fiiul luĭ Ha-
bazinia, şi pre fraţiĭ luĭ, şi pre toţĭ fiiĭ seĭ, şi pre tótă casa Re-
4 chabiţilor, Şi 'ĭ-am dus pre eĭ în casa luĭ Iehova, în odaia
fiilor luĭ Hanan, fiiul luĭ Igdalia, omul luĭ Dumneḑeŭ, care *era*
aprópe de odaia principilor, de-asupra odăiĭ luĭ Maaseia, fiiul luĭ
5 Şallum, custodele pregeĭ. Şi am pus înaintea fiilor caseĭ Re-
chabiţilor vase pline de vin, şi cupe, şi li am ḑis lor: „Beţĭ vin."
6 Dară eĭ aŭ respuns: nu voim se bem vin; căcĭ Ionadab, fiiul
luĭ Rechab, părintele nostru, nĭ-aŭ ordonat noue, ḑicênd: Se nu
7 beţĭ vin, nicĭ voĭ nicĭ fiiĭ voştri în etern; Se nu edificaţĭ nicĭ
casă, nicĭ se seminaţĭ sĕminţă, nicĭ se nu plântaţĭ vie, nicĭ se le
aveţĭ; ci în corturĭ se locuiţĭ în tóte ḑilele, ca se trăiţĭ mult timp
8 pre pămêntul, pre care sûnteţĭ străinĭ. Şi noĭ ascultăm vócea
luĭ Ionadab, fiiul luĭ Rechab, părintele nostru, în tot acea ce nĭ-aŭ
ordonat noue, se nu bem vin în tóte ḑilele nóstre, noĭ şi femeele
9 nóstre, fiiĭ nostri şi fetele nóstre; Nicĭ se edificăm case, ca se
10 locuim; si n'avem vie, aŭ ogor, aŭ sĕminţă. Ci locuim în cor-
turĭ, şi am ascultat, şi am făcut după tóte ce nĭ-aŭ ordonat noue
11 Ionadab, părintele nostru. S'aŭ întêmplat ânse, când Nebucad-
nezar, regele Babilonuluĭ, s'aŭ suit în acéstă ţérră, am ḑis: Veniţĭ, se
mergem în Ierusalim înaintea armateĭ Chaldeilor şi a armateĭ Si-
rienilor; ast-feliŭ locuim în Ierusalim.

Atuncĭ veni cuvêntul luĭ Iehova cătră Ieremia, ḑicĕnd: 12
Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel: Mergĭ şi 13
vorbesce ómenilor luĭ Iuda, şi locuitorilor Ierusalimuluĭ: Óre nu veţĭ
priimi instrucţiune, ca se ascultaţĭ cuvintele mele? grăesce Iehova.
Cuvintele luĭ Ionadab, fiiul luĭ Rechab, care aŭ ordonat fiilor seĭ, 14
ca se nu bea vin, s'aŭ esecutat; căcĭ până în ḑiua de astăḑĭ nu beŭ,
ci ascultă comandamentul părinteluĭ lor; Eŭ ânse v'am grăit
vouĕ, sculându-me demănéţa şi grăind; cu tóte acestea nu m'aţĭ as-
cultat. Şi am trămis la voĭ pre toţĭ serviĭ meĭ, pre profeţĭ, scu- 15
lându-me demănéţa şi trămiţêndu'ĭ, ca se *vi* vorbéscă: Întórceţi-
ve fiă-care de la calea sa cea rea, şi corigeţĭ faptele vóstre, şi
nu urmaţĭ după alţĭ ḑeĭ, ca se'ĭ serviţĭ pre eĭ, şi veţĭ locui în pământul,
pre care 'l-am dat vouĕ şi părinţilor vostri; ânse n'aţĭ plecat u-
rechea vóstră, şi nu m'aţĭ ascultat. Pentru câ fiiĭ luĭ Ionadab, fiiul 16
luĭ Rechab, aŭ împlinit comandamentul părinteluĭ lor, ce li aŭ
ordonat lor, în óre ce populul acesta nu m'aŭ ascultat; Pentru a- 17
césta, aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Éca! eŭ voiŭ aduce asupra luĭ Iuda, şi asupra tuturor locuitori-
lor Ierusalimuluĭ, tóte relele ce am pronunţiat contra lor; pentru
câ li-am grăit lor, dară nu m'aŭ ascultat; şi am strigat cătră dên-
şiĭ, dară nu '*mĭ*-aŭ respuns.
Şi aŭ vorbit Ieremia cătră casa Rechabiţilor: Aşia grăesce Ie- 18
hova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel: Fiind câ aţĭ ascultat po-
runca luĭ Ionadab, părintele vostru, şi aţĭ păzit tóte comanda-
mentele luĭ, şi aţĭ făcut după tóte cele ce v'aŭ ordonat vouĕ; Pen- 19
tru acésta, aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Nu va lipsi om din Ionadab, fiiul luĭ Rechab, care va sta 'naintea
mea în etern.

CAPUL XXXVI.

Cartea dictată de Ieremia luĭ Baruch şi cetită luĭ Iehoiakim, pre care acesta aŭ aruncat'o în foc.

Şi s'aŭ întêmplat în anul al patrulea al luĭ Iehoiakim, fiiul 1
luĭ Iosia, regele luĭ Iuda, *câ* veni cătră Ieremia cuvên-
tul acesta de la Iehova, ḑicĕnd:
Iea'ţĭ un tuiŭ de carte, şi scrie într'ênsul tóte cuvintele, ce am 2
pronunţiat 'naintea ta contra luĭ Israel, şi contra luĭ Iuda, şi con-
tra tuturor populilor, din ḑiua în care am grăit cătră tine, din
ḑilele luĭ Iosia, până în ḑiua acésta; Póte câ va auḑi casa luĭ 3
Iuda tóte relele, ce eŭ am de gând se'ĭ fac, în cât se se întór-
că fiă-care de la calea sa cea rea, şi se iert fără-de-legea lor
şi pĕcatul lor.
Atuncĭ aŭ chiămat Ieremia pre Baruch, fiiul luĭ Neria; şi Baruch 4
aŭ scris din gura luĭ Ieremia tóte cuvintele luĭ Iehova, ce aŭ vorbit

5 către dênsul, în tuiul de carte. Și aŭ ordonat Ieremia luĭ Ba-
ruch, ḑicĕnd: Eŭ *sum* închis, nu pot se întru în casa luĭ Ieho-
6 va; Pentru acésta întră tu, și citesce în auḑul poporuluĭ de pre
tuiul, ce aĭ scris din gura mea, cuvintele luĭ Iehova, în casa luĭ
Iehova, în ḑi de ajunare; și cetesce acésta ăncă în auḑul a tot
7 Iuda, câțĭ vin din cetățile lor; Póte că rugăciunea lor va a-
junge 'naintea luĭ Iehova, și că se va întórce fiă-care de la ca-
lea sa cea rea; căcĭ mare *este* mânia și furia, ce Iehova aŭ pro-
nunțiat contra acestuĭ popul.
8 Și aŭ făcut Baruch, fiiul luĭ Nerĭa, dupre tóte cele ce
'ĭ-aŭ ordonat Ieremia, profetul, cetind de pre carte cuvintele luĭ
9 Iehova în casa luĭ Iehova. Și s'aŭ întêmplat în anul al cince-
lea al luĭ Iehoiakim, fiiului luĭ Iosia, regele luĭ Iuda, în luna a noua,
aŭ fost proclamat o ajunare 'naintea luĭ Iehova, pentru tot poporul
din Ierusalim, și pentru tot poporul, ce venia de prin cetățile luĭ
10 Iuda în Ierusalim. Și aŭ cetit Baruch în auḑul a tot poporuluĭ
de pre carte cuvintele luĭ Ieremia în casa luĭ Iehova, în camera
luĭ Ghemaria, fiiul luĭ Șafan, secretariul, în curtea de sus în în-
tratul porțeĭ celeĭ noue a caseĭ luĭ Iehova.
11 Și aŭ auḑit Micaia, fiiul luĭ Ghemaria, fiiul luĭ Șafan, tóte
12 cuvintele luĭ Iehova din cartea acésta. Și s'aŭ pogorît spre
casa regeluĭ în camera secretariuluĭ; și éca! toțĭ principiĭ ședeaŭ
acolo; *adecă*: Elișama, secretariul, și Delaia, fiiul luĭ Șemaia, și El-
nathan, fiiul luĭ Achbor, și Ghemaria, fiiul luĭ Șafan, și Zedekia,
13 fiiul luĭ Hanania, și toțĭ principiĭ. Și li-aŭ amintit lor Micaia tóte cu-
vintele, pre carĭ le-aŭ auḑit, când Baruch cetia din cartea în a-
uḑul poporuluĭ.
14 Și aŭ trămis toțĭ principiĭ către Baruch pre Iehudi, fiiul luĭ
Nethania, fiiul luĭ Șelemia, fiiul luĭ Cuși, ḑicĕnd: Tuiul ce
aĭ cetit în auḑul poporuluĭ, ĭea'l în mânele tale, și vino. Și aŭ luat
Baruch, fiiul luĭ Nerĭa, tuiul în mânele sale, și aŭ venit la dênșiĭ.
15 Și 'ĭ-aŭ ḑis luĭ: Șeḑĭ acum, și cetesce-'l în auḑul nostru; și aŭ
16 cetit Baruch în auḑul lor. Și s'aŭ întêmplat, cum auḑi tóte vor-
bele, s'aŭ uitat înspăimêntațĭ unul la altul, și aŭ ḑis către Baruch:
17 Vom anunția regeluĭ tóte cuvintele acestea. Și aŭ întrebat pre
Baruch, ḑicĕnd: Spune-ni nouĕ acum: cum aĭ scris tóte cuvinte-
18 le acestea din gura luĭ? Și aŭ respuns lor Baruch: din gura
luĭ 'mĭ-aŭ dictat mie tóte cuvintele acestea, și eŭ le-am scris cu
19 negrélă în carte, Și aŭ ḑis principiĭ luĭ Baruch: Du-te *și* te as-
cunde, tu și Ieremia; și se nu scie vre un om unde ve aflațĭ.
20 Și aŭ intrat la regele în curte; aŭ lăsat ânse tuiul în odaia
21 luĭ Elișama, secretariul, și aŭ anunțiat regeluĭ tóte cuvintele. Și
aŭ trămis regele pre Iehudi se ĭee tuiul; și 'l-aŭ luat pre el din
odaia luĭ Elișama, secretariul. Și 'l-aŭ cetit pre el Iehudi în
auḑul regeluĭ, și în auḑul tuturor principilor, carĭ steteră în jurul

regeluī. Dară regele şedea în casă de iérnă, în luna a noua, şi 22
era 'naintea luī un cămin aprins. Şi s'aŭ întêmplat cum Iehudi 23
cetia treī séŭ patru pagine, el le tăiâ cu cuţitaşul secretariuluī, şi
le arunca în focul de pre cămin, până când aŭ fost ars tot tuiul
în focul de pre cămin. Ânse nu s'aŭ spăimêntat, nicī 'şī-'aŭ rupt 24
vestmintele lor, nici regele, nicī servii luī, carī aŭ ascultat cu-
vintele acestea. Şi cu tóte câ Elnathan şī Delaia şi Ghemaria 25
aŭ rugat pre regele, ca se nu ardă tuiul, el nu 'ī-aŭ ascultat pre
eī. Şi aŭ ordonat regele luī Ierameel, fiiul luī Hamelech, şi luī 26
Seraia, fiiul luī Azriel, şi luī Şelemia, fiiul luī Abdeel, se prindă
pre Baruch, cărturariul, şi pre Ieremia, profetul. Ânse Iehova 'ī-aŭ
ascuns pre eī.
Şi aŭ venit cuvêntul luī Iehova cătră Ieremia, după ce re- 27
gele aŭ ars tuiul şi cuvintele, pre care le-aŭ scris Baruch din gu-
ra luī Ieremia, ḑicĕnd: Ié'ţī un alt tuiŭ, şi scrie într'ênsul tóte cu- 28
vintele de maī 'nainte, carī aŭ fost scrise în tuiul ântĕiŭ, ce 'l-aŭ
ars Iehoiakim, regele luī Iuda; Şi luī Iehoiakim, regele luī Iu- 29
da, se'ī spuī: Aşia grăesce Iehova: tu aī ars tuiul acesta, ḑicĕnd:
Pentru ce aī scris într'ênsul, ḑicĕnd: Regele Babilonuluī va veni,
şi va destruge ţérra acésta, şi va face se lipséscă de pre dênsa
ómeniī şi vitele? Pentru acésta aşia grăesce Iehova despre Ie- 30
hoiakim, regele luī Iuda:
Nu va avé pre nimene cine se şédă pre tronul luī David;
Şi cadavrul luī se va lepăda La căldura ḑileī,
Şi la frigul nopţeī;
Şi'l voiŭ pedepsi pro el, şi seminţa luī. şi pre serviī luī, 31
Pentru fără-de-legea lor; Şi voiŭ aduce asupra lor,
Şi asupra locuitorilor Ierusalimuluī, şi asupra ómenilor luī Iuda,
Tóte relele, ce li am anunţiat lor, Şi *carī* n'aŭ voit se audă.
Şi aŭ luat Ieremia un alt tuiŭ, şi 'l-aŭ dat pre el luī Baruch, 32
fiiul luī Neria, cărturariul, şi aŭ scris în el din gura luī Ieremia
tóte cuvintele cărţeī, ce aŭ ars Iehoiakim, regele luī Iuda, în foc;
şi s'aŭ adaos âncă şi alte de aseminea cuvinte.

CAPUL XXXVII.

Ieremia pus în prinsóre. Bunătatea luī Zedekia.

Şi Zedekia, fiiul luī Iosia, deveni rege în locul luī Conia, 1
fiiul luī Iehoiakim, pre care Nebucadnezar, regele Ba-
bilonuluī, 'l făcuse rege în pămêntul luī Iuda. Dară nicī el nicī 2
serviī luī nicī populul ţerreī nu ascultară cuvintele luī Iehova, ce
li anunţiase prin Ieremia, profetul.
Şi aŭ trămis regele Zedekia pre Jehucal, fiiul luī Şelemia, 3
şi pre Zefania, fiiul luī Maaseia, preutul, cătră profetul Ieremia,
ḑicĕnd: Rógă-te, me rog, pentru noī luī Iehova, Dumneḑeul nostru.

4 Dară Ieremia întră și ese printre popul; căcî nu'l puseră pre el în
5 prinsóre. Și aŭ eșit armata luî Faraon din Egipt; și când Chal-
deiî, ceî ce asediaseră Ierusalimul, aŭ audit fama lor, s'aŭ depărtat
de Ierusalim.
6 Și veni cuvêntul luî Iehova cătră Ieremia profetul, dicĕnd:
7 Așia grăesce Iehova, Dumnedeul luî Israel: Așia se spuneţî re-
geluî luî Iuda, care v'aŭ trămis pre voî la mine, ca se me între-
baţi: Éca! armata luî Faraon, care aŭ eșit spre ajutoriul vostru,
8 se va întórce în ţérra sa, în Egipt. Și Chaldeiî se vor re'ntór-
ce, și vor combate contra cetăţeî acesteia, și o vor conceri pre ea,
9 și o vor arde pre dênsa cu foc. Așia grăesce Iehova: Nu ve
încelaţî, dicĕnd: Chaldeiî se vor depărta de la noî; căcî nu se vor
10 depărta. Căcî chiar de aţî fi lovit tótă armata Chaldeilor, carî
combat în contra vóstră, si ar fi remas d'intre eî numaî bărbaţî
răniţî, tot s'ar scula acestia fiă-care din cortul seŭ, și ar arde ceta-
tea acésta cu foc.
11 Și s'aŭ întêmplat, când armata Chaldeilor s'aŭ depărtat de
12 Ierusalim de frica armateî luî Faraon, Atuncî aŭ eșit Ieremia din
Ierusalim, ca se se ducă în pămêntul luî Beniamin, se scape în-
13 colo din mijlocul poporuluî. Și când acesta aŭ venit în pórta
luî Beniamin, capul gardeî *se afla* acolo, numele căruia *era* Iriia,
fiiul luî Șelemia, fiiul luî Anania; și 'l-aŭ prins pre profetul Ie-
14 remia, dicĕnd: Tu perfugî la Chaldeî. Și aŭ respuns Ieremia:
Minciunî: nu perfug la Chaldeî: înse nu 'l-aŭ ascultat pre el; și
15 Iriia apucă pre Ieremia, și 'l-aŭ dus la principiî. Și principiî
se măniară asupra luî Ieremia, și bătĕndu'l 'l puseră în închisóre
în casa luî Ionathan, secretariul; căcî pre acésta o făcu-
seră prinsóre.
16 Când Ieremia aŭ întrat în grópă și în prinsóre, și Ieremia
17 aŭ ședut acolo multe dile, Atuncî aŭ trămis Zedekia, regele, și
'l-aŭ scos pre el, și 'l-aŭ întrebat pre el regele în ascuns în casa
sa, și aŭ dis: Este vre un cuvênt de la Iehova? și Ieremia aŭ
respuns: Este; și aŭ adaos: veî fi trădat în mânele regeluî Ba-
18 bilonuluî. Și aŭ dis Ieremia regeluî Zedekia: Ce am greșit 'nain-
tea ta, séŭ 'naintea servilor teî, séŭ 'naintea poporuluî acestuia, de
19 ma'ţî pus în prinsóre? Și unde *sûnt* profeţiî vostri, ceî ce vi pro-
fetiséză vouĕ, dicĕnd: regele Babilonuluî nu va veni în contra vós-
20 tră și în contra ţerreî acesteia? Pentru acésta ascultă acum,
me rog, Domnul meŭ rege! și fiă primită 'naintea ta, me rog, ru-
găciunea mea; și se nu me re'ntorcî în casa luî Ionathan, secre-
21 tariul, ca se nu mor acolo. Atuncî aŭ ordonat regele Zedekia,
de aŭ închis pre Ieremia în curtea prinsóreî, și 'î-aŭ dat luî acolo în
fiă-care di o pâne din strada pităriilor, până când s'aŭ consumat
tótă pânea în cetate. Așia aŭ remas Ieremia în curtea prinsóreî.

CAPUL XXXVIII.

Ieremia se aruncă în o grópă, de unde Zedekia 'l scóte.

Atuncĭ aŭ auḑit Şefatia, fiiul luĭ Mattan, şi Ghedalia, fiiul luĭ 1
Paşur, şi Iucal, fiiul luĭ Şelemia, şi Paşur, fiiul luĭ Mal-
chĭa, cuvêntul ce Ieremia aŭ pronunţiat asupra tot poporuluĭ, ḑicĕnd:
Aşia grăesce Iehova: Cine remâne în cetatea acésta va muri 2
de sabie, de fómete şi de ciumă; dară cine ese câtră Chaldeĭ va
via; şi véţa luĭ va fi pentru dênsul spre prédă, şi va via. Aşia 3
grăesce Iehova: Cetatea acésta se va trăda în mânele armateĭ re-
geluĭ Babilonuluĭ, şi o va conceri pre dênsa. Şi aŭ ḑis princi- 4
piĭ câtră regele: se se omóră, ne rugăm, omul acesta; căcĭ
ast-feliŭ el laşitéză mânele bărbaţilor de resbel, carĭ aŭ remas în
cetatea acésta, şi mânele a tot poporuluĭ, grăindu-li lor ast-feliŭ de
cuvinte; căcĭ omul acesta nu caută binele poporuluĭ acestuia, ci
rêul. Şi aŭ respuns Zedekia, regele: Éca! el *este* în mânele 5
vóstre; căcĭ regele nu póte nimic contra vóstra. Atuncĭ aŭ luat 6
pre Ieremia şi 'l-aŭ aruncat pre el în grópa luĭ Malchia, fiiul luĭ
Hamelech, care *se afla* în curtea prinsóreĭ; şi aŭ pogorît pre Ie-
remia *acolo* cu funiele; şi în grópă nu era apă, ci *numaĭ* tină; şi
Ieremia s'aŭ cofundat în tină.
Şi când Etiopénul Ebed-Melech, unul dintre eunuhiĭ, ce *se a-* 7
flaŭ în casa regeluĭ, au auḑit, câ aŭ pus pre Ieremia în grópă,
în óre-ce regele şedea în pórta luĭ Beniamin, Aŭ eşit Ebed- 8
Melech din casa regeluĭ, şi aŭ vorbit regeluĭ, ḑicĕnd: Domnul 9
meŭ rege! Ómeniĭ aceştia aŭ facut rêŭ în tot aceea, ce aŭ făcut
profetuluĭ Ieremia, pre care 'l-aŭ aruncat în grópă; şi el este se
móră de fóme în locul în care se află; căcĭ nu maĭ este pâ-
ne în cetate. Şi aŭ ordonat regele luĭ Ebed-Melech Etiopénul, 10
ḑicĕnd: Iea de aicĭ treĭ-ḑecĭ de ómenĭ cu tine, şi scóte pre pro-
fetul Ieremia din grópă maĭ 'nainte de a mori. Şi aŭ luat Ebed- 11
Melech pre ómeniĭ cu sine, şi aŭ întrat în casa regeluĭ de de-
suptul tesauruluĭ, şi aŭ luat de acolo petecĭ rupte şi stremţe vechĭ,
şi le-aŭ pogorît pre ele cu funiele în grópă la Ieremia. Şi aŭ 12
ḑis Ebed-Melech Etiopénul luĭ Ieremia: pune acum stremţele şi
peticele cele rupte sub-suórele tale preste acestea funiele: şi aŭ
făcut Ieremia aşia. Şi 'l-aŭ tras pre Ieremia cu funiele, şi 'l-aŭ 13
scos pre el din grópă; şi aŭ remas Ieremia în curtea prinsóreĭ.
Şi aŭ trămis Zedekia regele, şi aŭ adus pre Ieremia profetul 14
la dênsul, în întratul al treileă, care *se afla* în casa luĭ Iehova;
şi aŭ ḑis regele luĭ Ieremia: Vreŭ se te întreb ceva; se nu as-
cunḑĭ nemic de dinaintea mea.
Şi aŭ respuns Ieremia luĭ Zedekia: Dacă anunţiŭ *acésta* ţie, 15
óre nu me veĭ omorî? şi dacă 'ţĭ daŭ ţie consilie, nu me veĭ asculta.
Şi aŭ jurat în ascuns Zedekia, regele, luĭ Ieremia, ḑicĕnd: 16

Dupre cum Iehova *este* viŭ, care nĭ-aŭ dat nouĕ acest suflet, câ nu
te voiŭ omorî, nicĭ nu te voiŭ trăda în mânele ómenilor acestora,
carĭ cautâ sufletul têŭ.
17 Şi Ieremia grăi luĭ Zedekia: Aşia grăesce Iehova, Dumne-
ḑeul oştirilor, Dumneḑeul luĭ Israel: dacă veĭ eşi câtră principiĭ
regeluĭ Babilonuluĭ, atuncĭ sufletul têŭ va via, şi cetatea acésta nu
18 va fi arsă cu foc; şi veĭ via, tu şi casa ta; Ci dacă nu veĭ
eşi câtră principiĭ regeluĭ Babilonuluĭ, atuncĭ cetatea acésta se va
trăda în mânile Chaldeilor, şi o vor arde pre dênsa cu foc, şi tu
nu veĭ scăpa din mânele lor.
19 Şi aŭ ḑis Zedekia regele câtră Ieremia: eŭ me tem de Iudeiĭ,
carĭ aŭ perfugit la Chaldeĭ, ca nu cumva se me trădea în mânele
lor, şi se'şĭ bată joc de mine.
20 Atuncĭ Ieremia aŭ respuns: nu *te* vor trăda. Ascultă, me
rog, vócea luĭ Iehova ce eŭ 'ţĭ grăesc ţie; ast-feliŭ 'ţĭ va fi ţie bine, şi
21 sufletul têŭ va via. Dară dacă refuşĭ de a eşi, acesta *este* cu-
22 vêntul ce Iehova 'mĭ-aŭ arĕtat mie: Éca! tóte femeele, ce aŭ
remas în casa regeluĭ luĭ Iuda, se vor scóte câtră principiĭ regeluĭ
Babilonuluĭ, şi ele vor ḑice: Amiciĭ teĭ te încelară, şi te învinseră pre
23 tine; piciórele tale se cofundară în tină, *şi* eĭ s'aŭ retras. Şi
tóte femeele tale şi toţĭ copiiĭ teĭ se vor lua de Chaldeĭ, şi tu nu
veĭ scăpa din mânile lor, ci vor fi prins prin mâna regeluĭ Ba-
bilonuluĭ; şi va face ca cetatea acésta se fiă arsă de foc.
24 Şi aŭ ḑis Zedekia câtră Ieremia: se nu sciă nimene despre
25 vorbele acestea, şi nu veĭ muri. Şi dacă principiĭ vor auḑi, câ
am grăit cu tine, si vor veni la tine, şi vor ḑice: anunţiă ni nouĕ
ce aĭ grăit cu regele; nu ascunde *acésta* de la noĭ, şi nu te vom
26 omorî; şi ce 'ţĭ-aŭ respuns regele; Atuncĭ respunde li lor: Eŭ
am presentat rugăciunea mea 'naintea regeluĭ, se nu me re'ntór-
că în casa luĭ Ionathan, spre a muri acolo.
27 Aŭ venit decĭ toţĭ principiĭ la Ieremia, şi 'l-aŭ întrebat pre
dênsul: şi lĭ-aŭ spus lor dupre tóte acestе cuvinte, ce 'ĭ-aŭ or-
donat luĭ regele; şi eĭ aŭ încetat se'l maĭ întrebe pre dênsul, câcĭ
28 lucrul nu li deveni cunoscut. Şi aŭ remas Ieremia în curtea
prinsóreĭ până în ḑiua în care s'aŭ concerit Ierusalimul; şi el era
acolo când Ierusalimul s'aŭ concerit.

CAPUL XXXIX.

Concerirea Ierusalimuluĭ. Ebed-Melech.

1 În anul al noulea al luĭ Zedekia, regele luĭ Iuda, în luna
a ḑecea, aŭ venit Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, şi tótă
2 armata luĭ, contra Ierusalimuluĭ, şi 'l-aŭ asediat pre el. *Şi* în
anul al un spre-ḑecelea al luĭ Zedekia, în luna a patra, la nouă a

lunei, se sparse cetatea. Şi toţi principii regelui Babilonului 3
aŭ întrat, şi aŭ şeḑut în pórta de mijloc, *adecă*: Nergal-Şarezer,
Samgar-Nebo, Sarsechim, Rab-Saris, Nagal-Şarezer, Rab-Mag, şi
cei-l-alţi principi ai regelui Babilonului.
Şi s'aŭ întêmplat, cum 'i-aŭ vĕḑut pre ei Zedekia, regele lui 4
Iuda, şi toţi bărbaţii de resbel, aŭ fugit, şi aŭ eşit nóptea din ce-
tate pre calea grădinei regelui, prin pórta dintre cei duoi muri;
şi *regele* apucâ drumul spre şes. Dară armata Chaldeilor 'i-aŭ 5
urmărit pre dênşii, şi 'l ajunse pre Zedekia în şesurile din Iericho,
şi 'l-aŭ prins pre dênsul, şi 'l-aŭ dus la Nebucadnezar, re-
gele Babilonului, în Ribla din ţérra Hamath, şi el aŭ pronunţiat sen-
tenţiă cortra lui. Şi aŭ tăiat regele Babilonului pre fiii lui Ze- 6
dekia în Ribla 'naintea ochilor lui; şi aŭ tăiat regele Babilonului
pre toţi principii lui Iuda. Şi *apoi* aŭ scos ochii lui Zedekia, şi 7
'l-aŭ legat pre dênsul cu douĕ lanţuri de aramă, ca se'l ducă pre
dênsul în Babilon. Şi Chaldeii aŭ ars cu foc casa regelui şi 8
casele poporului, şi aŭ sfărămat murii Ierusalimului.
Dară restul poporului, care aŭ remas în cetate, şi pre cei ce 9
perfugiseră la dênsul, şi restul poporului ce remăsese, 'l aŭ dus
captiv în Babilon Nebuzar-Adan, capul gardei regale. Ânse din 10
popul pre cei seraci, cari n'aveaŭ nimic, 'i-aŭ lăsat Nebuzar-A-
dan, capul gardei regale, în ţérra lui Iuda, şi li-aŭ dat lor vii şi
ogóre în timpul acela.
Si aŭ dat ordin Nebucadnezar, regele Babilonului, lui Nebu- 11
zar-Adan, capul gardei regale, despre Ieremia, ḑicĕnd: Iea'l 12
pre acesta, se aibi grije de dênsul. şi se nu'i faci lui vre un
rêŭ; ci cum 'ţi va ḑice ţie, aşia se'i faci lui. Şi aŭ trămis Ne- 13
buzar-Adan, capul gardei regale, şi Nebuşaşban, Rab-Saris, şi
Nergal-Şarezer, şi Rab-Mag şi toţi principii regelui Babilonului, Aŭ 14
trămis, şi aŭ luat pre Ieremia din curtea prinsórei, şi 'l-aŭ trădat
pre dênsul lui Ghedalia, fiiul lui Ahikam, fiiul lui Şafan, ca se'l
transpórte pre dênsul în casa lui; şi aŭ locuit în mijlocul poporului.
Şi aŭ venit cuvêntul lui Iehova câtră Ieremia, în óre-ce era 15
închis în curtea prinsórei, ḑicĕnd: Du-te, şi vorbesce lui Ebed- 16
Melech, Etiopénul, ḑicĕnd:
Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al lui Israel:
Éca! eŭ voiŭ face se se înplinéscă cuvintele mele asupra cetă-
Spre rêŭ şi nu spre bine; [ţei acesteia,
Şi se vor întêmpla 'naintea ta în ḑiua aceea.
Te voiŭ mântui ânse pre tine în ḑiua aceea, grăesce Iehova; 17
Şi nu te vei trăda în mânele ómenilor,
De faţia cărora tu te temi;
Câci te voiŭ mântui, Şi nu vei câdé sub sabie, 18
Ci viéţa ta va fi pentru tine spre prédă,
Pentru câ te-ai increḑut în mine, grăesce Iehova.

CAPUL XL.

Ieremia pus în libertate se retrage aprópe de Ghedalia.

1 Cuvêntul ce aŭ venit de la Iehova cătră Ieremia, după ce
Nebuzar-Adan, capul gardeĭ regale, 'l demise liber pre dên-
sul de la Rama, pre care 'l luase încătuşat fiind în fere între toţĭ
aceĭ strămutaţĭ din Ierusalim, şi din ţérra luĭ Iuda, carĭ fură duşĭ
captivĭ în Babilon.
2 Şi aŭ luat capul gardeĭ regale pre Ieremia, şi 'ĭ-aŭ ḑis
luĭ: Dumneḑeul têŭ aŭ pronunţiat tote relele acestea asupra
3 loculuĭ acestuea. Iehova decĭ aŭ adus *acestea*, şi aŭ făcut
precum aŭ ḑis; pentru câ aţĭ pĕcătuit înaintea luĭ Iehova, şi n'aţĭ
4 ascultat de vócea luĭ, pentru acésta s'aŭ întêmplat cu voĭ aşia: Şi
acum éca! eŭ te desleg astăḑĭ de lanţiurile, carĭ se aflaŭ pre mâ-
nele tale: şi dacă 'ţĭ pare ţie bine se mergĭ cu mine în Babilon,
vino; şi eŭ voiŭ avé grijă de tine; ânse dacă 'ţĭ pare ţie rêŭ de
a merge cu mine în Babilon, lasă-*o*; éca! tótă ţérra *este* 'naintea
5 ta: unde 'ţĭ se pare bine şi plăcut se mergĭ, du-te acolo. Şi
pre când nu se întorcea âncă, *aŭ ḑis*: Întórce-te decĭ la Ghedalia,
fiiul luĭ Ahikam, fiiul luĭ Şafan, pre care regele Babilonuluĭ 'l-aŭ
pus preste cetăţile luĭ Iuda, şi locuesce cu dênsul în mijlocul po-
poruluĭ; séŭ du-te unde 'ţĭ place se mergĭ.
Şi 'ĭ-aŭ dat luĭ capul gardeĭ regale întreţinere şi presente,
6 şi 'ĭ dede drumul. Şi s'aŭ dus Ieremia la Ghedalia, fiiul luĭ
Ahikam în Mizpa, şi aŭ locuit cu dênsul în mijlocul poporuluĭ
ce remase în ţérră.
7 Auḑind ânse capiĭ armateĭ ce *se aflaŭ* în câmp, eĭ şi băr-
baţiĭ lor, câ regele Babilonuluĭ aŭ pus pre Ghedalia, fiiul luĭ Ahi-
kam, preste ţérră, şi câ 'ĭ-aŭ încredinţiat luĭ pre bărbaţiĭ, femeile
şi copiĭ, şi dintre seraciĭ ţerreĭ pre aceĭ ce nu se strămutaseră în
8 Babilon; Aŭ venit la Ghedalia în Mizpa Işmael, fiiul luĭ Nethania,
Iohanan şi Ionathan, fiiŭ luĭ Kareah, şi Seraia. fiiul luĭ Tanhumeth, şi fiiĭ
luĭ Efai. Netofateul, şi Iezania, fiiŭ al unuĭ Maacatén, eĭ şi bărbaţiĭ lor.
9 Şi aŭ jurat lor şi bărbaţilor lor Ghedalia, fiiul luĭ Ahikam,
fiiul luĭ Şafan, ḑicĕnd: Nu ve temeţĭ de a fi serviĭ Chaldeilor;
10 locuiţĭ în ţérră, şi serviţĭ pre regele Babilonuluĭ, şi vi va fi bine. Dară
éca! eŭ, voiŭ locui în Mizpa, ca se me present înaintea Chaldei-
lor, carĭ vor veni spre noĭ; şi voĭ adunaţĭ vinul, şi fruptele şi o-
leul, şi *le* puneţĭ *pre dênsele* în vasele vóstre, şi locuiţĭ în ce-
tăţile vóstre, ce le ocupaţĭ.
11 De aseminea şi toţĭ Iudeiĭ, carĭ *se aflaŭ în* Moab, şi în-
tre fiiĭ luĭ Ammon, şi ceĭ *ce eraŭ* în Edom şi în tóte ţerrele, când
aŭ auḑit că regele Babilonuluĭ aŭ lăsat o remăşiţă în Iuda, şi câ
preste dênşiĭ aŭ pus pre Ghedalia, fiiul luĭ Ahikam, fiiul luĭ Şafan;
12 Atuncĭ s'aŭ întors toţĭ Iudeiĭ din tóte locurile, unde eraŭ împrăs-

ciaţĭ, şi aŭ venit în pămêntul luĭ Iuda câtră Ghedalia în Mizpa, şi
aŭ cules vinul şi fruptele, *care eraŭ* fórte multe.
Dară Iohanan, fiiul luĭ Kareah, şi toţĭ capiĭ armatelor, ce *se* 13
aflaŭ în câmp, aŭ venit la Ghedalia în Mizpa, Şi 'ĭ-aŭ ḑis 14
luĭ: Sciĭ, câ Baalis, regele fiilor luĭ Ammon, aŭ trămis pre Işmael,
fiiul luĭ Nethania, ca se te omóră? Ânse Ghedalia, fiiul luĭ Ahi-
kam, nu 'ĭ-aŭ creḑut pre dênşiĭ. Atuncĭ Iohanan, fiiul luĭ Ka- 15
reah, aŭ vorbit în ascuns luĭ Ghedalia în Mizpa, ḑicĕnd: Se me duc
acum şi se ucid pre Işmael, fiiul luĭ Nethania, şi nu va sci ni-
mene *acésta*; pentru ce se te ucidă, şi ast feliŭ toţĭ Iudeiĭ, carĭ
sûnt adunaţĭ în jurul tĕŭ se se împrăscie, şi restul luĭ Iuda se se
nimicéscă? Anse Ghedalia, fiiul luĭ Ahikam, aŭ respuns luĭ 16
Iohanan, fiiul luĭ Kareah: Se nu facĭ acésta; fiind câ vorbescĭ
minciună contra luĭ Işmael.

CAPUL XLI.

Işmael ucide pre Ghedalia.

Şi s'aŭ întêmplat în luna a şeptea, veniră Işmael, fiiul luĭ 1
Nathania, fiiul luĭ Elişama, din seminţă regéscă, şi prin-
cipiĭ regeluĭ, şi ḑece bărbaţĭ cu dênsul la Ghedalia, fiiul luĭ Ahi-
kam, în Mizpa, şi eĭ aŭ mâncat pâne împreună în Mizpa. Şi s'aŭ 2
sculat Işmael, fiiul luĭ Nethania, şi ceĭ ḑece bărbaţĭ ce eraŭ cu dênsul,
şi aŭ lovit pre Ghedalia, fiiul luĭ Ahikam, fiiul luĭ Şafan cu sabia,
şi aŭ omorît pre acela, ce regele Babilonuluĭ 'l pusese preste ţérra.
Şi aŭ omorît Işmael pre toţĭ Iudeiĭ, ce eraŭ cu dênsul, cu Ghedalia 3
în Mizpa, şi pre Chaldeiĭ ce se aflaŭ acolo, bărbaţĭ de resbel.
Şi s'aŭ întêmplat a doua ḑi după ce aŭ omorît pre Ghedalia, 4
şi nu sciuse nimene *acésta*, Atuncĭ veniră óre-carĭ din Sichem, 5
din Şilo, şi din Samaria, opt-ḑecĭ de bărbaţĭ, avênd barbele rase
şi vestmintele sfâşiate şi incisiunĭ, *ţinênd* în mânele lor sacrificie
de ardere şi libaţiunĭ, ca se le aducă în casa luĭ Iehova. Şi aŭ 6
eşit Işmael, fiiul luĭ Nethania, spre întimpinarea lor din Mizpa, şi
mergênd plângea; şi s'aŭ întêmplat când 'ĭ-aŭ întâlnit pre dênşiĭ,
'lĭ-aŭ ḑis lor: Întraţĭ la Ghedalia, fiiul luĭ Ahikam. Şi s'aŭ în- 7
têmplat, când aŭ venit în mijlocul cetăţeĭ, 'ĭ tăiară Işmael, fiiul luĭ
Nethania, el şi bărbaţiĭ ceĭ cu dênsul, şi *'ĭ-aŭ aruncat* în grópă.
Dară ḑece ómenĭ s'aŭ aflat între acestia, carĭ aŭ ḑis luĭ Işmael: 8
Nu ne omorî; câcĭ noĭ avem în câmp tesaure de grâŭ, orḑ, oleŭ
şi de miere. Şi ast-feliŭ s'aŭ abstinut, şi nu 'ĭ-aŭ ucis pre eĭ
împreună cu fraţiĭ lor.
Şi grópa, în care Işmael aŭ aruncat tóte cadavrele ómeni- 9
lor, pre carĭ 'ĭ-aŭ ucis din causa luĭ Ghedalia, *era* aceea, ce o
făcuse regele Asa din causa luĭ Baaşa, regele luĭ Israel; pre a-
césta Işmael, fiiul luĭ Nethania, aŭ implut'o de ceĭ ucişĭ.

10 Şi aŭ dus captiv Işmael tot restul poporuluĭ, *remas* în Mizpa,
pre fetele regeluĭ şi pre tot poporul, ce remăsese în Mizpa, pre
care Nebuzar-Adan, capul gardeĭ regale, încredinţase luĭ Gheda-
lia, fiiul luĭ Ahikam; şi aŭ dus captiv pre acestea Işmael, fiiul luĭ
Nethania, şi s'aŭ dus se trécă la fiiĭ luĭ Ammon.
11 Dară când aŭ auḑit Iohanan, fiiul luĭ Kareah, şi toţĭ maĭ mariĭ
armateĭ ce *eraŭ* cu dênsul, tóte relele ce aŭ făcut Işmael, fiiul
12 luĭ Nethania, Aŭ luat pre toţĭ ómeniĭ *lor*, şi s'aŭ dus se se
lupte cu Işmael, fiiul luĭ Nethania, şi 'l-aŭ aflat pre dênsul a-
13 própe de apele cele marĭ ce se află în Ghibeon. Şi s'aŭ întêm-
plat, cum aŭ vĕḑut tot poporul ce *era* cu Işmael pre Iohanan,
fiiul luĭ Kareah, şi pre toţĭ maĭ mariĭ armateĭ ce *eraŭ* cu dênsul,
14 s'aŭ bucurat. Şi tot poporul, pre care 'l dusese captiv Işmael
din Mizpa, s'aŭ întors, şi s'aŭ re'ntornat, şi s'aŭ dus cu Iohanan,
15 fiiul luĭ Kareah. Eră Işmael, fiiul luĭ Nethania, aŭ fugit de Io-
hanan cu opt ómenĭ, şi s'aŭ dus la fiiĭ luĭ Ammon.
16 Şi aŭ luat Iohanan, fiiul luĭ Kareah, şi toţĭ maĭ mariĭ armateĭ,
carĭ *eraŭ* cu dênsul, pre tot restul poporuluĭ, pre care 'l readuse
de la Işmael, fiiul luĭ Nethania, din Mizpa, după ce *acesta* u-
cisese pre Ghedalia, fiiul luĭ Ahikam, *adecă*, pre bărbaţiĭ de resbel,
pre femeĭ, pre copiĭ şi pre eunuhĭ, pre carĭ ĭ readuse din Ghibeon.
17 Şi s'aŭ dus şi aŭ locuit în Gheruth-Chimham, care *este* aprópe de
Bethlehem, ca se se retragă în Egipt, din causa Chaldeilor; pentru
câ se temea de dênşiĭ, din causă câ Işmael, fiiul luĭ Nethania, aŭ
ucis pre Ghedalia, fiiul luĭ Ahikam, pre care regele Babilonuluĭ
'l pusese asupra ţerreĭ.

CAPUL XLII.

Ieremia consultă prè Dumneḑeŭ, şi îndémnă pre Iudeĭ a nu se rètrage în Egipt.

1 Atuncĭ se apropiară toţĭ maĭ mariĭ armateĭ, şi Iohanan, fiiul luĭ
Kareah, şi Iezania, fiiul luĭ Hoşaia, şi tot poporul de la
2 mic până la mare, Şi aŭ ḑis profetuluĭ Ieremia: Se fiă, ne
rugăm, priimită rugăciunea nóstră 'naintea ta, şi te rógă pentru noĭ
luĭ Iehova, Dumneḑeul têŭ, pentru tótă remăşiţa acésta; căcĭ din
3 mulţĭ am remas puçinĭ, precum ne vĕd ochiĭ teĭ; Ca se ni a-
rĕte noue Iehova, Dumneḑeul têŭ, calea, pre carea trebue se âm-
blăm, şi ceea ce trebue se facem.
4 Şi aŭ respuns lor profetul Ieremia: *O* am auḑit; éca! eŭ me
voiŭ ruga luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru, dupre cuvintele vóstre;
şi va fi orĭ-ce vi va respunde Iehova vouĕ, eŭ vi voiŭ anunţia
vouĕ: nu voiŭ ascunde nemic de voĭ.
5 Şi eĭ aŭ ḑis luĭ Ieremia: Iehova se fiă între noĭ adevĕrat
şi credincios martur, câ noĭ vom face după cuvintele *luĭ*, pentru

care Iehova, Dumnedeul tĕŭ, te trămite la noĭ. Séŭ bine séŭ rêŭ, 6
vom asculta de vócea luĭ Iehova, Dumnedeul nostru, câtră care noĭ
te trămitem, ca se ni fiă bine, când vom asculta de vócea luĭ Iehova,
Dumnedeul nostru.
Şi s'aŭ întêmplat după dece dile, câ cuvêntul luĭ Iehova veni 7
câtră Ieremia. Şi aŭ chiămat pre Iohanan, fiiul luĭ Kareah, şi 8
pre toţĭ maĭ mariĭ armateĭ ce *eraŭ* cu dênsul, şi pre tot poporul
de la maĭ mic până la maĭ mare, Şi aŭ dis lor: Aşia gră- 9
esce Iehova, Dumnedeul luĭ Israel, câtră care voĭ m'aţĭ trămis, ca
se presint rugăciunea vóstră 'naintea luĭ:
Dacă veţĭ continua se locuiţĭ în ţérra acésta, 10
Atuncĭ eŭ ve voiŭ edifica, şi nu *ve* voiŭ destruge,
Ve voiŭ planta, şi nu *ve* voiŭ desrădicina;
Câcĭ mie 'mĭ pare rêŭ de nenorocirea ce v'am făcut vouĕ.
Nu ve temeţĭ de regele Babilonuluĭ, De care *acum* ve temeţĭ; 11
Nu ve temeţĭ de dênsul, grăesce Iehova;
Câcĭ eŭ *sum* cu voĭ, ca se ve mântuiŭ pre voĭ,
Şi se ve eliberez pre voĭ din mânele luĭ.
Şi vi voiŭ arĕta vouĕ misericordia, Ca se aibă milă cu voĭ, 12
Şi se ve re'ntórcă în ţérra vóstră.
Şi dacă voĭ diceţĭ: Nu voim se locuim în ţérra acésta, 13
Neascultând de vócea luĭ Iehova, Dumnedeul vostru,
Dicĕnd: Nu! ci vom merge în ţérra Egiptuluĭ, 14
Unde nu vom vedé resbel, Nicĭ nu vom audi vóce de trompetă,
Nicĭ nu vom avé lipsă de pâne, Şi vom locui acolo;
Apoĭ ascultaţĭ acum cuvêntul luĭ Iehova, voĭ remaşiĭ din Iuda; 15
Aşia grăesce Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Dacă voĭ sûnteţĭ de tot otărîţĭ, ca se mergeţĭ în Egipt,
Şi se ve duceţĭ, ca se locuiţĭ acolo,
Atuncĭ se va întêmpla, câ sabia, De care voĭ ve temeţĭ, 16
Ve va ajunge acolo în pămêntul Egiptuluĭ;
Şi fómetea, de carea voĭ ve spâimêntaţĭ,
Va fi alipită de voĭ acolo în Egipt, Şi veţĭ muri acolo;
Şi toţĭ omeniĭ, 17
Carĭ sûnt tare otărîţĭ, de a se duce în Egipt, ca se locuéscă acolo,
Vor muri de sabie, de fóme şi de ciumă,
Şi nimene dintr'ênşiĭ nu va remâne, séŭ scăpa
De rêul, ce eŭ voiŭ aduce asupra lor.
Câcĭ aşia grăesce Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel: 18
Precum mănia mea şĭ indignaţiunea mea s'aŭ vĕrsat
Asupra locuitorilor Ierusalimuluĭ,
Aşia se va vĕrsa mănia mea asupra vóstră,
Când veţĭ întra în Egipt; Şi veţĭ fi spre blăstem, şi spre uimire,
Spre esecraţiune, şi spre oprobriŭ,
Şi nu veţĭ maĭ vedé locul acesta.

19 Iehova aŭ grăit despre voĭ: O! voĭ remaşiĭ din Iuda, nu ve
ducețĭ în Egipt; cunóscețĭ bine, câ astădĭ v'am prevenit pre voĭ.
20 Căcĭ voĭ v'ațĭ încelat pre voĭ înşi-ve, când m'ațĭ trămis la Iehova,
Dumnedeul vostru, dicĕnd: Rógâ-te luĭ Iehova, Dumnedeul nostru,
pentru noĭ, şi anunțiă-ni noue tot aceea ce va grăi Iehova Dum-
21 nedeul nostru, şi noĭ o vom face; Şi vi am făcut voue astădĭ
cunoscut aceste; ânse voĭ nu ațĭ ascultat de vócea luĭ Iehova, Dum-
22 nedeul vostru, nicĭ cele pentru care el m'aŭ trămis la voĭ. Acum
decĭ se scițĭ de sigur, câ vețĭ muri de sabie, de fómete, şi de ciumă
în locul în care voițĭ se mergețĭ ca se locuițĭ *acolo.*

CAPUL XLIII.

Consiliul luĭ Ieremia respins de Iudeiĭ carĭ 'l duc cu sine în Egipt.

1 Şi s'aŭ întêmplat, *cănd* aŭ încetat Ieremia de a vorbi câtră
tot poporul tóte cuvintele luĭ Iehova, Dumnedeul lor,
pentru carĭ Iehova, Dumnedeul lor, 'l trămisese pre dênsul la dênşiĭ,
2 *adecă* tóte cuvintele acestea, Atuncĭ aŭ vorbit Azaria, fiiul luĭ Hoşaia,
şi Iohanan, fiiul luĭ Kareah, şi toțĭ bărbațiĭ ceĭ mândri, dicĕnd luĭ
Ieremia: Minciunĭ spuĭ! Iehova, Dumnedeul nostru, nu te-aŭ trămis
3 se vorbescĭ: „Nu ve ducețĭ în Egipt, ca se locuițĭ acolo; Ci Baruch,
fiiul luĭ Neriia, te îndémnă contra nóstră, ca se ne trădaĭ în mânele
4 Chadeilor, se ne omóră, şi se ne ducă captivĭ în Babilon." Ast-
feliŭ n'aŭ ascultat Iohanan, fiiul luĭ Kareah, şi toțĭ ceĭ marĭ aĭ ar-
mateĭ, şi tot poporul de vócea luĭ Iehova, se locuéscă în țérra luĭ Iuda.
5 Ânse Iohanan, fiiul luĭ Kareah, şi toțĭ ceĭ marĭ aĭ armateĭ
aŭ luat pre toțĭ ceĭ remaşĭ din Iuda, carĭ se întorseră de la toțĭ
popoliĭ unde se împrăsciaseră, ca se locuéscă în țérra luĭ Iuda,
6 *Adecă*: pre bărbațĭ, şi pre femeĭ şi pre copiĭ, şi pre fiile regeluĭ,
şi pre tot omul, ce Nebuzar-Adan, capul gardeĭ regale, lăsase cu
Ghedalia, fiiul luĭ Ahikam, fiiul luĭ Şafan, şi pre profetul Ieremia,
7 şi pre Baruch, fiiul luĭ Neria; Şi aŭ întrat în pământul Egiptu-
luĭ; câcĭ nu aŭ ascultat de vócea luĭ Iehova; şi aŭ venit până la
Tahpanhes.
8 Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova câtră Ieremia în Tahpanhes,
9 dicĕnd: Iea în mânele tale pietre marĭ, şi ascunde-le pre ele
'naintea ochilor bărbaților luĭ Iuda în lutul căminuluĭ de cărămidărie,
10 care *se află* la întrarea caseĭ luĭ Faraon din Tahpanhes. Şi dĭ li
lor: Aşia grăesce Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Éca! eŭ voiŭ trămite, şi voiŭ lua pre Nebucadnezar regele
Babilonuluĭ, servul meŭ, şi voiŭ pune tronul luĭ de-asupra acestor
pietre, pre care le-am ascuns; şi va tinde cortul seŭ de-asupra
11 lor. Şi va veni şi va lovi pre pământul Egiptuluĭ, şi'ĭ *va trăda* pre ceĭ
pentru mórte la mórte; pre ceĭ pentru captivitate la captivitatea; şi pre ceĭ

pentru sabie la sabie. Şi voiŭ aprinde foc în casele ḑeilor E- 12
gipteni; şi pre casele le va arde, şi *pre ḑeĭ* 'ĭ va duce captivĭ; şi
se va îmbrăca cu Egiptul *ast-feliŭ*, precum un păstor se îmbracă
cu vestmêntul seŭ; şi va eşi de acolo cu pace. Şi va sfărăma 13
idoliĭ din Beth-Şemeş (Casa Sóreluĭ), care *se află* în pămêntul E-
giptuluĭ; şi casele ḑeilor Egipteni le va arde cu foc.

CAPUL XLIV.

Bănuele şi mustrări adresate Iudeilor, carĭ se retrăseseră în Egipt.

Cuvêntul care aŭ venit câtră Ieremia despre toţĭ Iudeiĭ, 1
carĭ locuesc în pămêntul Egiptuluĭ, carĭ locuesc în Mig-
dol, în Tahpanhes, în Nof şi în ţérra Pathros, ḑicĕnd:
Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel: 2
Voĭ aţĭ vĕḑut tóte relele, ce am adus asupra Ierusalimuluĭ şi a-
supra tuturor cetăţilor luĭ Iuda; şi éca! ele astăḑĭ *sûnt reduse* într'un
deşert, şi nu este cine se locuéscă într'ênsele: Din causa 3
reutăţeĭ lor, ce aŭ făcut, ca se me mânie, ducĕndu-se se tămâeze
şi se serve pre alţĭ ḑeĭ, pre carĭ eĭ nu 'ĭ-aŭ cunoscut, nicĭ eĭ, nicĭ voĭ, nicĭ
părinţiĭ vostri. Şi am trămis la voĭ pre toţĭ serviĭ meĭ, pre profeţiĭ, 4
sculându-me demănéţa şi trămiţĕndu'ĭ, *ca se vĭ* ḑică: Nu faceţĭ a-
céstă abominaţiune, pre care eŭ o uresc. Ânse n'aŭ ascultat, 5
nicĭ aŭ plecat urechia lor, ca se se întórcă de la reutatea lor,
aşia în cât se nu tămâeze altor ḑeĭ. Pentru acésta s'aŭ vĕrsat mâ- 6
nia mea şi indignaţiunea mea, şi s'aŭ aprins în cetăţile luĭ Iuda şi
în stradele Ierusalimuluĭ, în cât aŭ devenit ruine *şi* desolaţiune, pre-
cum *este* în ḑiua acésta.
Şi acum aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor, Dum- 7
neḑeul luĭ Israel: Pentru ce faceţĭ voĭ *acest* mare rêŭ contra vós-
tră ênşi-ve, ca se nimicéscă de la voĭ, din mijlocul luĭ Iuda, băr-
bat şi femee, copil şi prunc, *şi* ca se nu vĭ lase nicĭ o remăşiţă?
Mâniându-me pre mine prin faptele mânelor vóstre, *şi* tămâiând 8
altor ḑeĭ în pămêntul Egiptuluĭ, unde aţĭ venit se locuiţĭ acolo,
în cât se ve nimicéscă pre voĭ, şi se deveniţĭ de blăstem şi de
oprobriŭ tuturor popoilor pămêntuluĭ. Nu cum-va aţĭ uĭtat re- 9
lele părinţilor vostri, şi relele regilor luĭ Iuda, şi relele femeilor,
şi relele vóstre, şi relele femeilor vóstre, ce făcură în pămên-
tul luĭ Iuda şi în stradele Ierusalimuluĭ? Nu s'aŭ umilit până 10
în ḑiua acésta, nicĭ s'aŭ temut, nicĭ aŭ âmblat dupre legea mea,
şi dupre statutele mele, ce eŭ v'am propus vouĕ şi părinţilor vostri.
Pentru acésta aşia grăesce Iehova Dumneḑeul oştirilor şi al 11
luĭ Israel: Éca! eŭ aţintesc façia mea în contra vóstră spre rêŭ,
şi ca se nimicesc pre tot Iuda. Şi voiŭ lua pre remăşiţa luĭ 12
Iuda, carĭ şi-aŭ îndreptat feçele spre a merge în pămêntul Egip-

tuluĭ, ca se locuéscă acolo; şi se vor nimici toţĭ în pămêntul E-
giptuluĭ; vor cădé de sabie, *şi* se vor nimici de fómete: vor muri
de la cel maĭ mic până la cel maĭ mare de sabie şi de fómete; şi vor
deveni de blăstem, de uĭmire, de esecraţiune şi de oprobriŭ.
13 Şi voiŭ pedepsi pre ceĭ ce locuesc în pămêntul Egiptuluĭ *ast-felĭŭ*,
14 precum am pedepsit Ierusalimul, prin sabie, fómete şi ciumă; Şi
nemine din remăşiţa luĭ Iuda, care s'aŭ dus în pămêntul Egiptu-
luĭ, ca se locuéscă acolo, nu va scăpa nicĭ va remâne, în cât se
se întórcă în pămêntul luĭ Iuda, la care sufletul lor tinde a se
re'ntórce *şi* a locui acolo; câcĭ nu se vor întórce de cât ceĭ
scăpaţĭ.
15 Atuncĭ toţĭ bărbaţiĭ, carĭ cunoscură câ femeile lor aŭ tămâiat
altor ḑeĭ, şi tóte femeile presente, o adunare mare, şi tot popu-
lul, ce locui în pămêntul Egiptuluĭ, în Pathros, aŭ respuns luĭ Ie-
remia, ḑicĕnd:
16 Nu te vom asculta în privirea cuvêntuluĭ, ce ni-aĭ vorbit
17 nouĕ în numele luĭ Iehova; Ci vom face tot ce eşise din gura
nóstră, tămăiând regineĭ ceriuluĭ, şi vĕrsând libaţiunĭ 'naintea eĭ,
precum făceam noĭ, şi părinţiĭ nostri, regiĭ nostri şi principiĭ nos-
tri, în cetăţile luĭ Iuda şi în stradele Ierusalimuluĭ; atuncĭ eram sătuĭ
18 de pâne, şi ne aflam bine şi nu vĕḑurăm nicĭ un rêŭ. Ânse de
când am încetat se tămâiăm regineĭ ceriuluĭ, şi se'ĭ vĕrsăm libaţiunĭ,
ne-am lipsit de tóte, şi ne-am consumat de sabie şi de fómete.
19 Şi când noĭ tămâiam regineĭ ceriuluĭ şi 'ĭ vĕrsam libaţiunĭ, nu cum-
va fără de bărbaţiĭ nostri făceam noĭ eĭ turte, cá se'ĭ închinăm eĭ,
şi'ĭ vĕrsam libaţiunĭ?
20 Şi aŭ respuns Ieremia câtră tot poporul, câtră bărbaţĭ şi femeĭ
şi câtră tot poporul, ce 'ĭ-aŭ respuns luĭ *ast-felĭŭ*, ḑicĕnd:
21 Nu cum-va tămâea, cu care aţĭ tămâiat în cetăţile luĭ Iuda
şi în stradele Ierusalimuluĭ, voĭ şi părinţiĭ vostri, regiĭ vostri şi
principiĭ vostri şi poporul ţerreĭ, nu'şĭ aduse Iehova a minte de
22 dênsa, şi nu o luâ la ânimă? În cât Iehova n'aŭ maĭ putut
se *o* sufere, din causa reutăţeĭ faptelor vóstre, din causa abomi-
naţiunilor ce aţĭ comis; pentru carĭ pămêntul vostru aŭ devenit
un deşert, desolaţiune şi blăstem, fără locuitorĭ, precum *este* astăḑĭ.
23 Pentru câ aţĭ tămâiat, şi pentru câ aţĭ pĕcătuit înaintea luĭ Iehova, şi
n'aţĭ ascultat de vócea luĭ Iehova, şi n'aţĭ âmblat dupre legea luĭ, şi
dupre statutele luĭ, şi dupre preceptele luĭ, pentru acésta s'aŭ în-
têmplat vouĕ acest rêŭ, precum *este* astăḑĭ.
24 Şi aŭ vorbit Ieremia câtră tot poporul, şi câtră tóte femeile:
Ascultaţĭ cuvêntul luĭ Iehova, toţĭ Iudeiĭ, carĭ *se află* în pămêntul
25 Egiptuluĭ! Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ
Israel, ḑicĕnd: Voĭ şi femeile vóstre aţĭ vorbit cu gura vóstră, şi
aţĭ îndeplinit cu mânele vóstre ceea ce aţĭ ḑis: Vom ţiné voturile nós-
tre ce am făcut, tămăiând înaintea regineĭ ceriuluĭ, şi vĕrsând li-

baţiunĭ; voĭ îndepliniţĭ votul vostru, şi faceţĭ ceea ce aţĭ votat.
Pentru acésta ascultaţĭ cuvêntul luĭ Iehova, toţĭ Iudeiĭ! ce locuesc 26
în pămêntul Egiptuluĭ: Éca! eŭ m'am jurat pre numele meŭ cel
mare, grăesce Iehova, câ numele meŭ nu se va maĭ numi
prin gura a nicĭ unuĭ om din Iuda în tot pămêntul Egiptuluĭ,
ḑicĕnd: *Dupre cum* Iehova Dumneḑeul *este* viŭ. Éca! eŭ voiŭ 27
veghia asupra lor spre rêŭ şi nu spre bine; şi toţĭ bărbaţiĭ luĭ
Iuda, carĭ *se aflaŭ* în pămêntul Egiptuluĭ se vor nimici de sabie şi de
fómete, până când se vor consuma cu totul. Éră ceĭ ce vor 28
fi scăpaţĭ de sabie, puçinĭ la numer, se vor întórce din pămêntul
Egiptuluĭ în pămêntul luĭ Iuda, şi tótă remăşiţa luĭ Iuda ce s'aŭ
dus în pămêntul Egiptuluĭ, ca se locuéscă acolo, vor cunósce al
cuĭ cuvênt se va dovedi, al meŭ séŭ al lor.
Şi acésta vi *va fi* un semn, grăesce Iehova, câ eŭ ve 29
voiŭ pedepsi în locul acesta, ca se cunósceţĭ, câ cuvintele mele
se vor dovedi contra vóstră spre rêŭ; Aşia grăesce Iehova: 30
Éca! eŭ voiŭ trăda pre Faraon-Hofra, regele Egiptuluĭ, în mânele
inimicilor luĭ, şi în mânele celor ce caută sufletul luĭ, precum am
trădat pre Zedekia, regele luĭ Iuda, în mânele luĭ Nebucadnezar,
regele Babilonuluĭ, inimiculuĭ luĭ, şi celuĭ ce căuta sufletul luĭ.

CAPUL XLV.

Ieremia consoléză pre Baruch.

Cuvêntul, pre care profetul Ieremia 'l-aŭ vorbit luĭ Baruch, 1
fiiul luĭ Neria, când *acesta* aŭ scris cuvintele acestea în
carte din gura luĭ Ieremia în anul al patrulea al luĭ Iehoiakim, fiiul
luĭ Iosia, regele luĭ Iuda, ḑicĕnd: Aşia grăesce Iehova, Dum- 2
neḑeul luĭ Israel, despre tine, Baruch:
Aĭ ḑis: Acum vaĭ de mine! 3
Pentru câ Iehova aŭ adaos întristare preste durerea mea;
Am ostenit în suspinurile mele, Şi nu aflu repaus.
Decĭ se'ĭ ḑicĭ luĭ: Aşia grăesce Iehova: 4
Êca! *aceea* ce am edificat eŭ voiŭ ruina;
Şi *aceea* ce am plantat eŭ voiŭ desrădicina;
Adecă, pre tótă ţérra acésta.
Şi tu cauţĭ pentru tine lucrurĭ marĭ! Nu căuta; 5
Câcĭ éca! eŭ voiŭ aduce rele asupra ver ce carne, grăesce Iehova;
Ţie ânse 'ţĭ voiŭ da viéţa ta ca pre o prédă
În tot locul unde veĭ merge.

CAPUL XLVI.

Predicere despre victoria reportată de Nebucadnezar asupra luĭ Faraon-Neco.

1 Cuvêntul luĭ Iehova care veni câtră Ieremia profetul con-
2 tra populilor; Contra Egiptuluĭ, contra armateĭ luĭ
Faraon-Neco, regele Egiptuluĭ, care era aprópe de fluviul Eufrat
în Carchemiş, pre care Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, aŭ bă-
tut'o în anul al patrulea al luĭ Iehoiakim, fiiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda.
3 Preparaţĭ scutul şi clipeul; Şi apropiaţi-ve de resbel!
4 Înhamaţĭ caiĭ, şi încălecaţĭ, călăreţilor!
Înşiraţi-ve cu coifurĭ! Ascuţiţĭ lancile, îmbrăcaţĭ torace!
5 Pentru ce'ĭ vêd pre eĭ înfricoşaţĭ *şi* întorşĭ cu dosul?
Da, eroiĭ lor sûnt sfăşiaţĭ, Şi fug fără a se uita îndĕrĕpt;
Frica *este respăndită* în tóte părţile, grăesce Iehova.
6 Nu fuge cel repede, Şi nu scapă eroiĭ;
Şiovăesc şi cad Spre nord aprópe de fluviul Eufrat.
7 Cine *este* acesta, *care* se sue ca un fluviŭ,
Ale căruia ape se restogolesc ca *apele* fluviilor?
8 Egiptul se sue ca un fluviŭ,
Şi apele *luĭ* se restogolesc ca *apele* fluviilor;
Şi vorbesce: „Me voiŭ sui, voiŭ acoperi ţérra;
„Voiŭ nimici cetatea şi pre locuitoriĭ eĭ."
9 Suiţi-ve, caiĭ! şi furiaţĭ, care! Şi se ésă ceĭ eroĭ,
Ceĭ din Ethiopia şi din Libia, carĭ mănuesc scutul,
Şi Nubieniĭ, carĭ mănuesc *şi* tind arcul!
10 Căcĭ acéstă ḑi *este* pentru Iehova, Dumneḑeul oştirilor,
Ḑi de resbunare, ca se'şĭ resbune asupra inimicilor seĭ;
Ca sabia *'ĭ* consumă *pre dênşiĭ*,
Şi ca se sature şi se se îmbete de sângele lor;
Căcĭ Iehova, Dumneḑeul oştirilor, ţine un sacrificiŭ
În pămêntul de nord, aprópe de fluviul Eufrat.
11 Sui-te în Galaad şi iea balsam, Fecióră, fiica Egiptuluĭ.
În zadar întrebuinţezĭ multe remediĭ;
Căcĭ însănătoşarea nu *este* pentru tine.
12 Populiĭ aud ruşinea ta, Şi strigătul têŭ împle tot pămêntul;
Căcĭ eroiĭ ciocnesc unul asupra altuia, Amêndoĭ împreună cad.
13 Cuvêntul, ce aŭ grăit Iehova profetuluĭ Ieremia despre ve-
nirea luĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, ca se lovéscă pămên-
tul Egiptuluĭ.
14 Anunţiaţĭ în Egipt, şi publicaţĭ în Migdol,
Şi publicaţĭ în Nof şi Tahpanhes; Ḑiceţĭ: Înşiră-te şi te prepară!
Căcĭ sabia consumă pre ceĭ de prin prejurul têŭ.
15 Pentru ce s'aŭ răpit eroiĭ teĭ?
Nu se opun, pentru că Iehova 'ĭ-aŭ resturnat pre dênşiĭ;
16 Aŭ făcut ca mulţĭ se cadă, Da, cădeaŭ unul preste altul;

Şi ḑiceaŭ: Scólă-te şi se ne re'ntornăm la populul nostru,
Şi în pămêntul nostru natal, De dinaintea sabieĭ apĕsătoruluĭ.
Strig acolo: „Faraon regele Egiptuluĭ nu *era de cât* un resunet! 17
„Aŭ lăsat se trécă timpul propice!"
Dupre cum eŭ *sum* viŭ, grăesce Regele, 18
Al căruia nume *este* Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Precum Taborul *se află* între munţĭ,
Şi precum Carmelul *se află* aprópe de marea, *aşia* acela vine.
Locuitóriă, fiia Egiptuluĭ! Preparéză vase pentru captivitate; 19
Pentru câ Noful va fi desolvat;
Şi va fi redus într'un deşert, fără locuitorĭ.
Pre frumósă juncă, Egipte! 20
Măcelariul vine, vine de la nord!
Şi chiar năimiţiĭ luĭ în mijlocul luĭ *sînt* ca nisce viţeĭ îngrăşiaţĭ; 21
Câcĭ şi aceslia întorc *dosul*, Fug împreună: nu staŭ,
Pentru câ ḑiua calamităţeĭ lor aŭ venit asupra lor,
Timpul pedepseĭ lor.
Vócea luĭ făşue ca *vócea* unuĭ şerpe; 22
Câcĭ eĭ se apropiă cu putere armată,
Şi cu topóre contra luĭ, Ca tăiătoriĭ de lemne.
Taiă, grăesce Iehova, pădurea luĭ, Cu tóte câ este nemĕsurabilă; 23
Sûnt maĭ numeroşĭ de cât locustele, Da, *sûnt* nenumerabilĭ.
Se ruşinâ fiia Egiptuluĭ; Se trădâ în mânele populuIuĭ de nord. 24
Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel, grăesce: 25
Éca! eŭ voiŭ pedepsi pre Amon *ḑeul* din No,
Şi pre Faraon şi Egiptul, Şi pre ḑeiĭ luĭ şi pre regiĭ luĭ,
Da, pre Faraon, şi pre ceĭ ce se încred în el;
Şi'ĭ voiŭ trăda pre dênşiĭ în mânele celor ce caută sufletul lor, 26
În mânele luĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ,
Şi în mânele servilor luĭ; Şi apoĭ va fi locuit
Ca şi maĭ 'nainte, grăesce Iehova.
Tu ânse, servul meŭ Iacobe! nu te teme, 27
Nicĭ nu te înspăimênta, Israele!
Câcĭ, éca! te voiŭ mântui din depărtare,
Şi pre seminţa ta din pămêntul captivităţeĭ lor,
Şi Iacob se va re'ntórce, şi va avé linisce
Şi repaus, şi nemine nu'*l* va înfricoşa *pre dênsul.*
Nu te teme, servul meŭ Iacobe! 28
Câcĭ eŭ *sum* cu tine, grăesce Iehova;
Câcĭ şi dacă voiŭ nimici pre toţi populiĭ,
Între carĭ te împrăsciasem, Pre tine ânse nu te voiŭ nimici;
Ânse te voiŭ mustra cu mĕsură, Şi nu te voiŭ lăsa nepedepsit.

———

CAPUL XLVII.

Profeție contra Filistenilor, contra Tirienilor și a Zidonienilor.

1 Cuvêntul luĭ Iehova, care veni câtră profetul Ieremia contra Filistenilor, maĭ 'nainte de ce Faraon aŭ lovit Gaza;
Așia grăesce Iehova:
2 Éca! ape se rădică de la nord, Și devin fluviŭ inundător,
Și inundă țérra și tot de pre dênsa; Cetatea și locuitoriĭ seĭ;
Atuncĭ ómeniĭ strigă, Și toțĭ locuitoriĭ țerreĭ se vaită,
3 Din causa vuetului călcăturilor de copite ale putericilor seĭ *caĭ*,
Din causa sunetuluĭ carelor luĭ,
Și din causa scârțiituluĭ roților sale.
Părințiĭ nu se întorc spre copiiĭ lor,
Din causa lipseĭ de curajiŭ,
4 Din causa ḑileĭ ce vine, Se prede pre toțĭ Filisteniĭ,
Și se estirpă de la Tir și Zidon
Tot ajutoriul, ce li maĭ remase;
Câcĭ Iehova va nimicĭ pre Filistenĭ, Remășița insuleĭ Caftor.
5 Gaza aŭ devenit pleșuvă;
Așkelon, restul vâeĭ sale, este redus în tăcere.
Până când 'țĭ veĭ face ție tăeturĭ?
6 O sabiă a luĭ Iehova! Până când nu veĭ înceta?
Întră în téca ta, Liniscesce-te, și fiĭ în tăcere!
7 Ânse cum póte înceta? Când Iehova aŭ dat eĭ ordin
Contra Așkelonuluĭ, și contra țerrelor de pre malul mâreĭ;
Într'acea parte el aŭ îndreptat-o pre dênsa.

CAPUL XLVIII.

Preḑicere contra țerreĭ Moabuluĭ.

1 Contra luĭ Moab.
Așia grăesce Iehova, Dumneḑeul oștirilor și al luĭ Israel:
Vaĭ de Nebo! câcĭ este devastat;
Kiriiathaim s'aŭ rușinat, *câcĭ este* concerit;
Misgab s'aŭ rușinat și s'aŭ spăimêntat.
2 S'aŭ finit gloria luĭ Moab;
În Hești bon (meditațiune) aŭ meditat rêul contra luĭ:
„Veniți și se'l estirpim pre dênsul, în cât se nu maĭ *fiă* un popul."
Și tu Madmen (ruină) veĭ fi ruinată, Sabia te va persecuta.
3 Se aude un strigăt din Horonaim:
„Predăciune și destrucțiune mare."
4 Moab este sfărămat! Copiiĭ luĭ aŭ scos un strigăt;
5 Câcĭ la suirea câtră Luhith Se 'nalță vaet preste vaet,
Câcĭ la coborîrea câtră Horanaim
Ênsu'șĭ inimiciĭ aud strigătul *lor* de durere.

Fugiţĭ, scăpaţi-vĭ viéţa vóstră! 6
Şi ve faceţĭ ca tamarinií deşertuluĭ!
Pentru cà te-aĭ încredut în forterețele tale şi în tesaurele tale, 7
Tu veĭ fi concerit; Şi Chemoş se va duce în captivitate,
Preuţiĭ luĭ, şi principiĭ luĭ la un loc.
Şi va veni destructorul în fiă-care cetate, 8
Şi nicĭ o cetate nu va scăpa; Şi valea va peri,
Şi şesul se va destruge, Precum aŭ grăit Iehova.
Daţĭ aripĭ luĭ Moab, Ca se sbóre şi se fugă; 9
Câcĭ cetăţile sale se vor reduce într'un deşert,
Fără ca se fiă cine se locuéscă într'ênsele.
Blăstemat *se fiă* cel ce face lucrul luĭ Iehova lăsătoriŭ; 10
Şi blăstemat *se fiă* cel ce împedecă sabia sa de la *vêrsare* de sânge.
Moab aŭ rĕmas liniscit din juneța sa, 11
Şi aŭ repausat pre drojdiele sale,
N'aŭ fost turnat dintr'un vas în altul,
Nicĭ aŭ fost dus în captivitate;
Pentru acésta gustul luĭ aŭ remas într'ênsul,
Şi mirosul luĭ nu s'aŭ schimbat.
Pentru acésta, éca! vin dile, grăesce Iehova, 12
Când voiŭ trămite la dênsul strămutătorĭ, şi'l vor strămuta pre dênsul;
Şi'ĭ vor vĕrsa vasele luĭ, si'ĭ vor strica ulciórele luĭ.
Şi Moab se va ruşina din causa luĭ Chemoş, 13
Precum s'aŭ ruşinat casa luĭ Israel din causa Betheluluĭ, speranța luĭ.
Cum diceţĭ: „Noĭ *sûntem* eroĭ, Şi bărbaţĭ bravĭ în resbel?" 14
Moab s'aŭ predat, cetăţile luĭ s'aŭ ars, 15
Şĭ têneriĭ luĭ ceĭ aleşĭ aâ cădut în măcel, grăesce Regele,
Al căruia nume *este* Iehova, *Dumnedeul* oştirilor.
Perderea luĭ Moab se apropiă se vină, 16
Şi nefericirea luĭ se îngrébă fórte.
Toţĭ ceĭ ce'l încunjuraţĭ pre dênsul, compătimiţĭ cu dênsul! 17
Şi toţi ceĭ ce cunósceţĭ numele luĭ, diceţĭ:
„Cum s'aŭ sfărămat sceptrul luĭ cel puteric,
„*Şi* bastonul luĭ cel glorios."
Pogórî-te din gloria ta şi şedĭ în secete, 18
Tu locuitóră, fiĭca Diboneluĭ!
Câcĭ destructorul luĭ Moab se sue de-a-supra ta,
Şi sfarămă forterețele tale.
Stăĭ aprópe de cale, şi uită-te, Locuitóră a Aroeruluĭ! 19
Întrébă pre fugariŭ şi pre cea scăpată, Di: „Ce s'aŭ făcut?"
Moab s'aŭ ruşinat, căcĭ s'aŭ spăimêntat; 20
Văitaţĭ şi strigaţĭ, Anunţiaţi-o în Arnon, că Moab este devastat!
Şi judicata aŭ venit asupra ţerreĭ şesuluĭ, 21
Asupra luĭ Holon, asupra Iaazeĭ şi asupra Mefaatheĭ,
Asupra Diboneluĭ, asupra Nebeĭ, şi asupra Beth-diblathaiimuluĭ, 22

23 Şi asupra Kiriathaimuluĭ, asupra Bethgamuluiuĭ şi asupra Beth-
24 Şi asupra Kiriothuluĭ şi asupra Bozreĭ, [meonuluĭ.
Şi asupra tuturor cetăţilor pămêntuluĭ Moabuluĭ, cele de departe,
25 Cornul luĭ Moab s'aŭ rupt, [şi cele de aprópe.
Şi braţiul luĭ s'aŭ sfărămat, grăesce Iehova.
26 Îmbĕtaţi'l pre dênsul, Căcĭ s'aŭ 'nălţiat contra luĭ Iehova,
În cât Moab se tăvăli în vomitul seŭ,
Şi ca se devină şi el spre rîs.
27 Nu cum-va Israel n'aŭ fost de rîsul têŭ?
Nu cum-va aŭ fost prins între furĭ?
Câ de câte-orĭ vorbescĭ de dênsul, clătescĭ din cap.
28 Locuitorilor luĭ Moab! Lăsaţĭ cetăţile şi locuiţĭ în stîncĭ,
Şi ve faceţĭ ca porumbiţa,
Ce'şĭ face cuibul seŭ în laturile crepătureĭ uneĭ caverne.
29 Am audit de măndria luĭ Moab, (este fórte măndru,)
De 'nălţiarea luĭ şi de aroganţa luĭ,
De superbia şi îngânfarea ânimeĭ luĭ;
30 Eŭ cunosc furia luĭ, grăesce Iehova;
Minciunóse sûnt cuvintele luĭ, Minciunóse faptele luĭ.
31 Pentru acésta eŭ me vait pentru Moab,
Da, strig pentru tot Moab;
Se suspină pentru ómeniĭ din Kir-Heres.
32 O viă din Sibna!
Eŭ plâng pentru tine maĭ mult de cât am plâns pentru Iazer;
Curpeniĭ teĭ aŭ trecut preste mârĭ,
Aŭ ajuns până la marea Iazeruluĭ;
Destructoriul aŭ cădut asupra fruptelor tale de véră şi asupra cu-
33 Şi bucuria şi mulţumirea aŭ dispărut [lesuluĭ têŭ.
Din câmpul cel fructifer şi din pămêntul luĭ Moab;
Şi am făcut se lipséscă vinul din tésc,
Şi nimene nu va maĭ călca cu cântare;
Strigăt de resbel, nu de cules!
34 De la Heşbon resună strigăt până la Eleale,
Până la Iahaz rădică vócea lor,
De la Zoar până la Horonaim, până la al treilea Eglath;
Căcĭ şi apele Nimrimuluĭ s'aŭ prefăcut în pustie.
35 Şi voiŭ face se disparä din Moab, grăesce Iehova,
Cel ce se sue pre 'nălţimĭ, Şi ce tămâeză deilor seĭ.
36 Pentru acésta ânima mea lamentă pentru Moab ca un fluer,
Da, ca un fluer lamentă ânima mea pentru bărbaţiĭ din Kir-Heres;
Pentru câ tóte bunurile câscigate de dênsul s'aŭ perdut.
37 Căcĭ tot capul *este* pleşuv, Şi tótă barba este rasă;
Pre tóte mânele *sûnt* tăeturĭ. Şi pre cópsele sacĭ.
38 Pre tóte acoperemêntele luĭ Moab şi pre pieţele luĭ
Tot *este* lamentaţiune; Căcĭ am sfărămat pre Moab,

Ca pre un vas fără de folos, grăesce Iehova.
Cum este el sfărămat! văitaţi-ve; 39
Cum aŭ întors Moab dosul, se ruşinéză!
Da, Moab s'aŭ făcut de rîs,
Şi de înfricoşare pentru toţĭ ceĭ ce'l încunjură.
Căcĭ aşia grăesce Iehova: Éca! sbóră ca un vultur, 40
Şi întinde aripele sale de-asupra luĭ Moab.
Castelele s'aŭ concerit, şi forterețele sale s'aŭ luat, 41
Şi ânimele eroilor luĭ Moab vor fi în ḑiua aceea,
Ca ânima uneĭ femeĭ ce sufere de durerile faceref.
Şi Moab va fi dirimat în cât nu *va fi* un popul, 42
Pentru câ s'aŭ 'nălţiat contra luĭ Iehova.
Frică, grópa şi mreje *vin* asupra ta, 43
Locuitorule al luĭ Moab! grăesce Iehova.
Cel ce fuge de frică va cădé în grópă; 44
Şi cel ce ese din grópă se va prinde în mreje;
Căcĭ eŭ aduc asupra luĭ, asupra luĭ Moab,
Anul pedepseĭ lor, grăesce Iehova.
La umbra Heşbonu'uĭ se opresc Fără putere fugariĭ; 45
Dară foc isbucnesce din Heşbon,
Şi flacăre din mijlocul Sihonuluĭ, Şi consumă barba luĭ Moab
Şi crăniul falnicilor.
Vaĭ de tine, Moab! Popului din Chemoş este perdut; 46
Căcĭ fiiĭ teĭ s'aŭ prins captivĭ, Şi fiiele tale captive.
Ânse eŭ voiŭ readuce captiviĭ luĭ Moab 47
În ḑilele cele din urmă, grăesce Iehova.
Până aice *este* judicata asupra luĭ Moab.

CAPUL XLIX.

Profeţie contra diverselor naţiunĭ.

Despre fiiĭ luĭ Ammon, aşia grăesce Iehova: 1
Nu cum-va Israel nu are fiĭ?
Nu are moscenitorĭ? Pentru ce *decĭ* Malcam aŭ moscenit pre Gad,
Şi populul luĭ locuesce în cetăţile aceluia?
Pentru acésta éca! vin ḑile, grăesce Iehova, 2
Când voiŭ face se se audă alarmătul resbeluluĭ
În Rabba fiilor luĭ Ammon; Şi va deveni grămăḑĭ de ruine,
Şi oraşele eĭ se vor arde cu foc;
Atuncĭ Israel va mosceni pre ceĭ ce 'l-aŭ moscenit pre dênsul,
Văitéză-te, Heşbone! căcĭ Ai se devastă; [grăesce Iehova. 3
Strigaţĭ, fiiele Rabbeĭ! Încingeţi-ve cu sacĭ;
Jăliţĭ, şi âmblaţĭ în jurul zidurilor!

Căcĭ Malcam va merge în captivitate
Împreună cu preuţiĭ luĭ şi cu principiĭ luĭ.
4 Pentru ce te îngânfezĭ cu văile tale?
Valea ta curge *de sânge*, fiiă abătĕtórĕ!
Care se încrede în tesaurele sale, *dicĕnd*: Cine va veni contra mea?
5 Éca! eŭ voiŭ aduce asupra ta frică,
Grăesce Iehova, Dumnedeul oştirilor, De la toţĭ veciniĭ teĭ;
Şi ve veţĭ împrăscia fiă-carele drept înaintea luĭ;
În cât nu va fi cine se adune pre fugariĭ.
6 Ânse după acésta voiŭ readuce captiviĭ
Fiilor luĭ Ammon, grăesce Iehova.
7 Despre Edom. Aşia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oştirilor:
Nu maĭ *este* înţelepciune în Teman?
Aŭ perit consiliul de la ceĭ cu minte?
Aŭ fugit înţelepciunea lor?
8 Fugiţĭ, locuitorilor luĭ Dedan! întórceţi-ve *dosurile*, faceţĭ gropĭ pen-
Căcĭ eŭ aduc asupra luĭ Esaŭ nenorocire: [tru locuit;
Timpul *în care* 'l pedepsesc.
9 Dacă ar veni la tine culegĕtorĭ,
Nu 'ţĭ-ar lăsa câte-va strugurĭ remase?
Dacă furiĭ nóptea, eĭ ar strica ce li-ar fi de ajuns.
10 Dară eŭ am desvălit pre Esaŭ,
Am descoperit locurile luĭ ascunse,
În cât n'aŭ putut a se ascunde;
Seminţa luĭ este nimicită, şi fraţiĭ luĭ şi veciniĭ luĭ;
Şi el nu *maĭ* este.
11 Lasă pre orfaniĭ teĭ, eŭ 'ĭ voiŭ întreţine *pre dênşiĭ*;
Şi vĕduvele tale se se încrédă în mine!
12 Căcĭ aşia grăesce Iehova:
Éca! aceia, cărora nu le-aŭ *convenit* se bea din cupă, o aŭ bĕut.
Şi tu — tu veĭ remăné în totul nepedepsit?
Nu veĭ remăné nepedepsit, Ci *o* veĭ bé în adevĕr.
13 Căcĭ m'am jurat pre mine ênsu'mĭ, grăesce Iehova,
Câ Bozra va fi trădată spre desolaţiune,
Spre oprobriŭ, spre deşertare şi spre blăstem;
Şi tóte cetăţile eĭ vor fi reduse într'un deşert perpetuŭ.
14 Am audit veste de la Iehova,
Şi nunţiŭ este trămis la popul‍ĭ:
„Adunaţi-ve, şi mergeţĭ contra eĭ, Şi sculaţi-ve spre resbel!"
15 Căcĭ éca! eŭ te voiŭ face mică între populĭ,
Şi despreţiuită între ómenĭ.
16 Frica de la tine, măndria ânimeĭ tale
Te-aŭ amăgit, tu care locuescĭ în despicăturile stîncilor,
Cel ce posedezĭ 'nălţimea munţilor.
Şi dacă veĭ 'nălţa cuibul tĕŭ ca vulturul,

De acolo te voiŭ coborî, grăesce Iehova.
Şi Edom va fi trădat spre desolaţiune, 17
Şi tot cel ce trece 'naintea luĭ se va uimi,
Şi batjocorind va făşii asupra luĭ pentru tóte plâgele luĭ.
Precum Sodoma şi Gomorra şi împrejurimile lor 18
S'aŭ resturnat, grăesce Iehova,
Aşia nu va locui nicĭ un om acolo,
Nicĭ vr'un fiiŭ de om nu va remăné acolo.
Éca! el se rădică, Ca un leŭ din inundarea Iordanuluĭ, 19
Spre locuinţa cea tare;
Éră eŭ în curênd 'l voiŭ alunga pre dênsul de aicĭ;
Şi cine *este* alesul *meŭ*, pre *acela* 'l voiŭ pune preste dênsul;
Câcĭ cine *este* egal cu mine? Şi cine me va cita?
Şi care *este* păstoriul acela, care va resista contra mea?
Pentru acésta ascultaţĭ decisiunea luĭ Iehova, 20
Ce o aŭ luat contra Edomuluĭ,
Şi cugetările luĭ, ce el aŭ cugetat contra locuitorilor din Teman;
În adevêr şi păstoraşiĭ 'ĭ voiŭ *pune* în fugă;
În adevêr, locuinţa lor se va ruina împreună cu dênşiĭ.
De sunetul căderei lor s'aŭ clătit pămêntul; 21
Vócea lamentaţiuneĭ eĭ s'aŭ auḑit până la Marea Roşă.
Éca! se 'nălţă şi sbóră ca un vulture, 22
Şi întinde aripele sale asupra Bozreĭ;
Şi în ḑiua aceea ânima eroilor Edomuluĭ
Va fi ca ânima uneĭ femeĭ, ce sufere de durerile facereĭ.
Despre Damasc. S'aŭ ruinat Hamath şi Arpad; 23
Câcĭ aŭ auḑit o veste rea, s'aŭ topit;
Lângă mare este turburare,
Nu póte se se liniscéscă.
Damascul s'aŭ slăbit, S'aŭ întors spre fugă, 24
Şi tremur '*l*-aŭ cuprins *pre dênsul*;
Agonia şi durerile 'l-aŭ surprins, Ca pre o femee de facere.
Cum de n'aŭ fost lăsată cetatea cea frumósă, Cetatea plăcereĭ mele! 25
Da, juniĭ luĭ cad prin pieţele luĭ, 26
Şi toţĭ bărbaţiĭ de resbel se nimicesc în ḑiua acésta,
Grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Şi voiŭ aprinde foc în muriĭ Damasculuĭ, 27
Şi va arde palatele luĭ Ben-Hadad.
Despre Kedar, şi despre regatele luĭ Hazor, pre carĭ le-aŭ 28
bătut Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, aşia grăesce Iehova:
Sculaţi-ve, şi ve suiţĭ spre Kedar,
Şi predaţĭ pre fiiĭ resărituluĭ!
Vor fi luate corturile lor şi turmele lor; 29
Vor lua pentru sine pavilionele lor,
Şi tóte vasele lor şi cămilele lor,

Şi vor striga câtră dênşiĭ: „Friċă din tóte părţile.“
30 Fugiţi, duceţi-ve departe, [Iehova;
Faceţĭ gropĭ adâncĭ spre locuinţă, locuitorilor Hazoruluĭ! grăesce
Căcĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, aŭ escugetat un plan contra
Şi aŭ luat decisiunĭ contra vóstră. [vóstră,
31 Sculaţi-ve! şi ve suiţĭ la populul cel liniscit,
Care locuesce în siguranţă, grăesce Iehova;
Carĭ n'aŭ nicĭ porţĭ, nicĭ zăvorĭ. Carĭ locuesc singuraticĭ.
32 Şi cămilele lor vor fi spre prédă,
Şi mulţimea vitelor lor *va deveni* spoliare,
Şi'ĭ voiŭ împrăscia pre dênşiĭ în tóte vênturile la locuitoriĭ celor
Şi voiŭ aduce nenorocirea lor [maĭ depărtate ţerrĭ;
De la tóte părţile lor, grăesce Iehova.
33 Şi Hazorul va deveni locuinţa draconilor, Un deşert în etern;
Nu va locui acolo om, nicĭ va remăné într'ênsul fiiŭ de om.
34 Cuvêntul luĭ Iehova care veni câtră Ieremia profetul asupra
Elamuluĭ la începutul domnieĭ luĭ Zedekia, regele luĭ Iuda, ḑi-
35 cĕnd: Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor:
Éca! eŭ voiŭ frânge arcul luĭ Elam, Puterea lor principală.
36 Şi voiŭ aduce asupra Elamuluĭ cele patru vênturĭ
De la cele patru marginĭ ale ceriuluĭ,
Şi'ĭ voiŭ împrăscia pre dênşiĭ la tóte aceste vênturĭ;
Şi nu va fi nicĭ un popul,
La care alungaţiĭ luĭ Elam se nu vină.
37 Şi voiŭ face se tremure Elam înaintea inimicilor seĭ,
Şi 'naintea celor ce caută viéţa luĭ;
Şi voiŭ aduce rĕŭ asupra lor,
Aprinderea mănieĭ mele, grăesce Iehova;
Şi voiŭ trămite sabia după dênşiĭ,
Până când 'ĭ voiŭ nimici pre dênşiĭ.
38 Şi voiŭ aşeḑa tronul meŭ în Elam, Şi voiŭ estirpi de acolo
Pre rege şi pre principiĭ, grăesce Iehova.
39 Ânse se va întêmpla în ḑilele din urmă
Voiŭ readuce captiviĭ Elamuluĭ, grăesce Iehova.

CAPUL L.

Preḑicere despre re'ntórcerea Iudeilor din captivitatea Babilonuluĭ.

1 Cuvêntul ce Iehova aŭ grăit contra Babilonuluĭ, contra
ţerreĭ Chaldeilor prin Ieremia profetul:
2 Anunţiaţĭ între populĭ, Şi publicaţĭ, şi rădicaţĭ stindartul!
Publicaţĭ, nu ascundeţĭ! Ḑiceţĭ: „S'aŭ concerit Babilonul!“
Belul este ruşinat, Merodacul este sfărămat!
S'aŭ ruşinat idoliĭ luĭ, Şi imaginile luĭ s'aŭ sfărămat!

Câcĭ de la nord se rădică un popul contra luĭ, 3
Care va reduce pre pămêntul luĭ într'un deşert,
Ca se nu fiă nicĭ un locuitor în el;
De la om până la vite Se vor strămuta, vor fugi.
În dilele acelea şi în timpul acela, grăesce Iehova, 4
Vor veni fiiĭ luĭ Israel, Eĭ şi fiiĭ luĭ Iuda împreună,
Mergĕnd şi plângĕnd;
Vor âmbla, şi vor căuta pre Iehova, Dumnedeul lor.
Vor întreba despre calea la Sion, 5
Şi înturnând feçele lor într'acolo, *vor dice*:
„Veniţĭ şi se ne întrunim cu Iehova
„Într'o alianţa perpetuă, *care* nu va fi uitată."
Poporul meŭ aŭ devenit *ca nisce* oĭ perdute; 6
Păstoriĭ lor 'ĭ-aŭ retăcit pre dênşiĭ,
Şi 'ĭ-aŭ făcut se cutriere munţĭ;
Aŭ trecut de pre munte pre colnice, Aŭ uitat staulul lor.
Toţĭ ceĭ ce 'ĭ-aŭ aflat pre dênşiĭ, 'ĭ-aŭ sfăşiat, 7
Şi inimiciĭ lor aŭ dis: „Noĭ nu sûntem vinovaţĭ,
„Câcĭ aŭ păcătuit în contra luĭ Iehova în locuinţa dreptăţeĭ;
„Da, contra luĭ Iehova, speranţa părinţilor lor"
Fugiţĭ din mijlocul Babilonuluĭ! 8
Şi eşiţĭ din pămêntul Chaldeilor!
Şi fiţĭ ca nisce ţapĭ 'naintea turmelor.
Pentru câ éca! eŭ voiŭ scula, Şi voiŭ aduce asupra Babilonuluĭ 9
O adunare de popul mari din ţérra norduluĭ,
Şi se vor pune în ordinea de bătaiă contra luĭ;
Şi de acolo se va conceri.
Săgeţile lor *vor fi* ca cele ale unuĭ eroŭ esperient;
Nu se vor întórce în deşert.
Ci Chaldeia va deveni o prédă, 10
Şi toţĭ prĕdătoriĭ eĭ se vor sătura, grăesce Iehova. [mele!
Pentru câ v'aţĭ bucurat şi aţĭ jubilat, Prĕdătorilor mosceniriĭ 11
Pentru câ aţĭ sburdat ca o viţică, *ce se află* în verdéţă,
Şi aţĭ nechezat ca nisce caĭ,
Pentru acésta mama vóstră s'aŭ ruşinat fórte, 12
Şi născătórea vóstră aŭ roşit;
Éca! *ea va fi* între popul cea maĭ ne'nsemnată,
Deşértă, ţérra uscată şi o pustiă.
Din causa mâniei luĭ Iehova nu va fi locuită, 13
Ci tótă va fi redusă într'un deşert;
Tot cel ce va trece lângă Babilon va remăné uimit,
Şi batjocurind va foşăi din causa tuturor plăgelor luĭ.
Puneţi-ve în ordin de bătae contra Babilonuluĭ împrejur; 14
Toţĭ ceĭ ce tindeţĭ arcul!
Săgetaţĭ contra luĭ, nu cruţaţĭ săgeţile!

Căcĭ aŭ pĕcătuit contra luĭ Iehova.
15 Strigaţĭ contra luĭ împrejur; El s'aŭ supus,
Temeliele luĭ aŭ cădut, Mariĭ luĭ s'aŭ ruinat;
Câcĭ asta *este* resbunarea luĭ Iehova; Resbunaţi-ve contra luĭ!
Precum el aŭ făcut, faceţĭ *şi voĭ* luĭ.
16 Nimiciţĭ din Babilon pre semĕnătorŭ,
Şi pre cel ce ţine o secere în timpul secerişuluĭ!
De dinaintea sabieĭ apĕsătoruluĭ,
Se va întórce fiă-care la populul seŭ,
Şi va fugi fiă-care în ţérra sa.
17 Israel *este ca* o óe rĕtăcitóre; Leiĭ *o* aŭ vênat *pre dênsa*;
Maĭ întĕiŭ regele Assirieĭ o aŭ consumat pre dênsa; [ósele eĭ.
Şi după aceea acest Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, 'ĭ-aŭ sfărămat
18 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Éca! eŭ voiŭ pedepsi pre regele Babilonuluĭ şi pre pămêntul luĭ,
Precum am pedepsit pre regele Assirieĭ;
19 Şi voiŭ restabili pre Israel în locuinţa luĭ,
Şi va pasce pre Carmel si pre Başan,
Şi sufletul luĭ se va sătura Pre muntele Efraim şi pre Galaad.
20 In dilele acelea şi în timpul acela, grăesce Iehova,
Inicitatea luĭ Israel se va căuta, şi nu *va fi*;
Şi pĕcatele luĭ Iuda, şi nu se vor afla;
Câcĭ voiŭ ierta pre ceĭ ce voiŭ face se rĕmână.
21 Contra pămêntuluĭ domnitorilor,
Suĭ-te contra lor şi contra locuitorilor pămêntuluĭ pedepseĭ!
Destruge şi nimicesce în urma lor, grăesce Iehova,
Şi fă după ceea ce 'ţĭ-am ordonat ţie.
22 Vóce de resbel în ţérră, Şi mare destrucţiune!
23 Cum s'aŭ rupt şi s'aŭ sfărămat ciocanul a tot pămêntuluĭ!
Cum aŭ devenit Babilon spre uimirea tuturor populilor!
24 Ţi-am tins cursă ţie, şi chiar te-aĭ prins,
Babilon! fără se o sciĭ; Tu aĭ fost aflat, şi chiar prins,
Câcĭ te-aĭ resculat contra luĭ Iehova.
25 Iehova aŭ deschis arsenalul seŭ, Şi aŭ scos armele mânieĭ luĭ;
Câcĭ Iehova, Dumnedeul oştirilor are o întreprindere
În contra pămêntuluĭ Chaldeilor.
26 Veniţĭ contra luĭ de la marginile *pămêntuluĭ*;
Deschideţĭ grănarele luĭ;
Puneţi'l pre dênsul în nisce grămădĭ, şi 'l destrugeţĭ pre dênsul,
Şi se nu'ĭ rĕmână nicĭ o remăşiţă!
27 Junghiaţĭ pre toţĭ viţeiĭ luĭ; Şi se fiă pogorîţĭ la tăiătóre!
Vaĭ de dênşiĭ! că aŭ venit diua lor, Timpul pedepseĭ lor.
28 *Se aude* o vóce a fugarilor şi a scăpaţilor din pămêntul Babilonuluĭ,
Ca se anunţiă în Zion resbunarea luĭ Iehova, Dumnedeul nostru,
Resbunarea templuluĭ seŭ.

Chiămaţĭ pre arcaşĭ contra Babilonuluĭ! 29
Toţĭ ceĭ ce încordaţĭ arcul, Campaţi-ve în contra luĭ jur împrejur!
Se nu scape nimene dintre dênşiĭ;
Resplătiţi'ĭ dupre faptele luĭ!
După ceea ce aŭ făcut, faceţi'ĭ şi voĭ luĭ!
Căcĭ s'aŭ mândrit contra luĭ Iehova, Contra Sântuluĭ luĭ Israel.
Pentru acésta tênerii lor vor cădé pre pieţele *luĭ*, 30
Şi toţĭ bărbaţiĭ luĭ de resbel se vor nimici în ḑiua aceea, grăesce [Iehova.
Éca! eŭ *sum* contra ta, superbe! 31
Grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor;
Căcĭ aŭ venit ḑiua ta, timpul *în care* te voiŭ pedepsi.
Şi cel superb va şiovăi şi va cădé, 32
Şi nu va fi cine se'l rădice pre dênsul;
Şi voiŭ aprinde foc în cetăţile luĭ,
Şi va arde tóte cele de prin prejurul luĭ.
Aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: 33
Fiiĭ luĭ Israel şi fiiĭ luĭ Iuda *sûnt* apĕsaţĭ împreună;
Şi toţĭ ceĭ ce 'i-aŭ luat captivĭ 'ĭ ţin tare pre dênşiĭ;
Şi refusă de a'ĭ elibera pre dênşiĭ.
Ânse Mântuitoriul lor *este* tare; 34
Numele luĭ *este* Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
El va apĕra causa lor, Ca se liniscéscă pămêntul;
Ânse pre locuitoriĭ Babilonuluĭ el va turbura.
Sabie asupra Chaldeilor! grăesce Iehova, 35
Şi asupra locuitorilor Babilonuluĭ,
Şi asupra principilor luĭ şi asupra înţelepţilor luĭ!
Sabie asupra divinatorilor luĭ, ca se devină nebunĭ; 36
Sabie asupra eroilor luĭ, ca se se spăimênte;
Sabie asupra cailor lor şi asupra carelor lor, 37
Şi asupra poporuluĭ lor amestecat, care *se află* în mijlocul luĭ,
Ca se devină ca nisce femeĭ;
Sabie asupra tesaurelor luĭ, ca se se răpéscă.
Uscăciune asupra apelor luĭ, ca se se usce; 38
Căcĭ *este* ţérra imaginilor sculpate, Şi aŭ furiat cu idoliĭ lor.
Pentru acésta fiérele silbatice din deşert 39
Şi cele din insule vor locui acolo, Şi struţiĭ vor locui într'ênsul;
Şi nu va maĭ fi locuit în etern;
Şi nimene nu va remâné în tr'ênsul dintr'o generaţiune în alta.
Precum aŭ nimicit Dumneḑeŭ Sodoma şi Gomorra, 40
Şi împrejurimile lor, grăesce Iehova,
Ast-feliŭ nicĭ un om nu va locui acolo,
Nicĭ un fiiŭ de om nu va remâné într'ênsul.
Éca! un popul vine de la nord şi o naţiune mare; 41
Şi regĭ mulţĭ se scólă de la marginile pămêntuluĭ.
Apucă arc şi suliţă; *Sûnt* cruḑĭ şi fără de milă; 42

Vócca lor resună ca marea, Eĭ încalică pre caĭ,
Şi sûnt înarmaţĭ, ca un om de resbel, Contra ta, fiĭa Babilonuluĭ!
43 Regele Babilonuluĭ aŭ audit vuetul lor,
Şi mânele luĭ aŭ devenit slabe;
O agoniă 'l-aŭ cuprins pre dênsul,
Durerĭ, ca ale uneĭ femeĭ de facere.
44 Éca! *inimicul* se rădică, Ca un leŭ de inundarea Iordanuluĭ,
Către locuinţa cea tare.
Dară eŭ în curênd 'l voiŭ alunga pre dênsul de aicĭ,
Şi cine *este* alesul *meŭ, pre acela* 'l voiŭ pune asupra luĭ;
Căcĭ cine *este* egal cu mine? şi cine me va cita?
Şi cine *este* păstorul acela, care va resista în contra mea?
45 Pentru acésta ascultaţĭ decisiunea luĭ Iehova,
Ce o aŭ luat în contra Babilonuluĭ,
Şi cugetările luĭ, ce aŭ cugetat contra ţerreĭ Chaldeilor;
În adevĕr! şi păstoraşiĭ 'ĭ vor pune în fugă;
În adevĕr! locuinţa lor se va ruina împreună cu dênşiĭ.
46 De strigătul „Babilon s'aŭ concerit" s'aŭ cutremurat pămêntul,
Şi vaetul s'aŭ audit între naţiunĭ.

CAPUL LI.

Predicere contra Babilonuluĭ.

1 Aşia grăesce Iehova:
Éca! eŭ voiŭ scula contra Babilonuluĭ,
Şi contra celor ce locuesc în mijlocul adversarilor mei,
Un vênt destructoriŭ;
2 Şi voiŭ trămite asupra Babilonuluĭ vênturătorĭ,
Şi 'l vor vêntura pre dênsul, şi vor deşerta pămêntul luĭ;
Căcĭ în diua nenorocireĭ de jur împrejur se vor rădica contra luĭ!
3 Vino arcaşul contra *celuĭ ce* tinde arcul,
Şi contra *celuĭ ce* se mândresce în toracea sa!
Şi nu cruţaţĭ pre têneriĭ luĭ; Nimiciţĭ tótă armata luĭ,
4 În cât răniţiĭ la mórte se cadă în ţérra Chaldeilor,
Şi străpunşiĭ pre stradele lor.
5 Căcĭ Israel nu este părăsit,
Nicĭ Iuda, de Dumnedeul luĭ, de Iehova, Dumnedeul oştirilor,
Cu tóte că ţérra lor s'aŭ împlut de pĕcate contra Sântuluĭ luĭ Israel.
6 Fugiţĭ din mijlocul Babilonuluĭ!
Si scăpaţĭ fiă-care pre sine ênsuşĭ,
Ca se nu periţĭ din causa inicităţeĭ luĭ;
Căcĭ acesta este timpul resbunăreĭ luĭ Iehova;
El 'ĭ resplătesce luĭ aceea ce aŭ făcut el.
7 Babilonul *era* o cupă de aur în mânele luĭ Iehova,
Care îmbată pre tot pămêntul;

Din vinul luĭ aŭ bĕut popuiliĭ; De aceea populiĭ furiéză.
De o dată aŭ cădut Babilonul şi s'aŭ sfărămat; 8
Văitaţi-ve după dênsul; Luaţĭ balsam pentru durerea luĭ,
Póte că se va vindeca. [vindecat;
Am usat de medicamente pentru Babilon, ânse nu s'aŭ 9
Părăsiţĭ-'l pre dênsul, şi se ne ducem fiă-care în ţérra sa;
Căcĭ judicata luĭ ajunge până la ceriŭ, Şi se 'nălţă până la nuorĭ.
Iehova aŭ făcut se apară dreptatea nóstră; veniţĭ, 10
Şi se narăm în Zion fapta luĭ Iehova, Dumnedeul nostru.
Ascuţiţĭ săgeţile! apucaţĭ pavĕzele! 11
Iehova aŭ desceptat spiritul regilor Medilor;
Căcĭ gândul luĭ este contra Babilonuluĭ, ca se'l nimicéscă pre dênsul;
Căcĭ *este* resbunarea luĭ Iehova, Resbunarea templuluĭ seŭ.
Rădicaţĭ stindardul pre muriĭ Babilonuluĭ! 12
Întariţĭ garda, puneţĭ custodĭ! Preparaţĭ păndirĭ!
Căcĭ Iehova aŭ escugetat şi aŭ făcut
Ce aŭ decis contra locuitorilor Babilonuluĭ.
O! tu cel ce locuescĭ pre ape multe, cel *ce escĭ* avut în tesaure, 13
Aŭ venit finitul têŭ *şi* marginea avariţieĭ tale.
Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, s'aŭ jurat pre sine, *dicĕnd*; 14
În adevĕr! te voiŭ împle de ómenĭ ca de locuste;
Şi vor rădica contra ta un strigăt de resbel.
El aŭ făcut pămêntul cu puterea sa, 15
Fundâ lumea cu înţelepciunea sa,
Şi aŭ întins ceriurile cu inteliginţa sa?
Ca vuetul, când dă o mulţime de apă în ceriurĭ, 16
Şi rădică nuorĭ de la marginile pămêntuluĭ,
Face se fulgere cu plóe, Şi scóte vêntul din tesaurele sale,
Atuncĭ tot omul remâne nerod cu cunoscinţa *sa*, 17
Tot argintariul remâne ruşinat cu idolii sculpaţĭ;
Căcĭ idolul seŭ sculpat *este* minciună, Şi nu *are* în sine suflare.
Acestea *sûnt* vanităţĭ, lucru de încelăciune, 18
În timpul pedepseĭ lor vor peri.
Partea luĭ Iacob nu *este* ca acestea; 19
Căcĭ acesta *este* Creatorul a tóte;
Şi *Israel este* tribul mosceniriĭ sale;
Numele luĭ *este* Iehova, *Dumnedeul* oştirilor.
Tu *aĭ fost* ciocanul meŭ, arme de resbel: 20
Prin tine am sfărămat populĭ, Şi prin tine am destrus regate;
Şi prin tine am sfărămat pre calul şi pre călăreţul luĭ; 21
Şi prin tine am sfărămat carul şi conducĕtorul seŭ;
Si prin tine am sfărămat pre bărbatul şi pre femeea; 22
Şi prin tine am sfărămat pre bătrânul şi pre junele;
Şi prin tine am sfărămat pre tênĕrul şi pre fecióra;
Şi prin tine am sfărămat pre păstoriul şi pre turma sa; 23

Şi prin tine am sfărămat pre arătoriul şi părechea luĭ de boĭ,
Şi prin tine am sfărămat pre guvernatoriĭ şi pre maĭ mariĭ.
24 Şi voiŭ resplăti Babilonuluĭ, Şi tuturor locuitorilor Chaldeeĭ,
Tótă reutatea lor, ce aŭ făcut în Zion,
Înaintea ochilor vostri, grăesce Iehova.
25 Éca! eŭ *sum* contra ta, munte destructoriŭ! grăesce Iehova,
Care destruge tot pămêntul; Şi voiŭ întinde mâna mea asupra ta,
Şi te voiŭ resturna de pre stîncĭ,
Şi te voiŭ reduce într'un munte consumat de foc.
26 Şi nu vor puté se ĭea din tine vr'o pétră de unghiŭ,
Nicĭ pétră de fundament;
Ci veĭ fi redus într'un deşert perpetuŭ, grăesce Iehova.
27 Rădicaţĭ stindardul în ţérră!
Sunaţĭ cu trompetă între populĭ! Preparaţĭ pre populiĭ contra luĭ!
Chĭămaţĭ contra luĭ regatele de Ararat, de Minni şi de Aşchenaz!
Puneţĭ asupra luĭ ducĭ! Încălicaţĭ pre caĭ ca locustele sburlite!
28 Preparaţĭ contra luĭ pre populiĭ, pre regiĭ Medieĭ,
Pre guvernatoriĭ luĭ şi pre toţĭ maĭ mariĭ luĭ,
Şi pre tot pămêntul dominaţiuneĭ sale!
29 Şi pămêntul se va cutremura şi va suspina;
Câcĭ gândul luĭ Iehova se va esecuta contra Babilonuluĭ,
Ca se reducă ţérra Babilonuluĭ într'un deşert Fără de locuitorĭ.
30 Eroiĭ Babilonuluĭ vor înceta de a se lupta,
Vor remâné în forterețele *lor*; Puterea lor va dispăré;
Vor deveni ca nisce femeĭ; Vor arde locuinţele luĭ,
Zevórele *porţilor* luĭ se vor rumpe.
31 Un curieriŭ va alerga spre întimpinarea altuia,
Şi un anunţiătoriŭ spre întimpinarea altuia,
Ca se anunţieze regeluĭ Babilonuluĭ,
Câ cetatea luĭ s'aŭ concerit de o margine,
32 Şi câ vadurile sûnt ocupate, Şi câ s'aŭ ars cu foc trestiişul,
Şi bărbaţiĭ de resbel s'aŭ uimit.
33 Câcĭ aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Fiĭa Babilonuluĭ *este* ca o arie, *Aŭ venit* timpul de a se bate;
Ancă puçin, şi va veni timpul seceríşuluĭ eĭ.
34 Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, m'aŭ consumat,
M'aŭ sdrobit, M'aŭ făcut un vas inutil,
M'aŭ înghiţit ca un dracon,
Şĭ-aŭ împlut pântecele seŭ de delicateţele mele, M'aŭ espuls.
35 Violenţa comisă asupra mea şi asupra corpuluĭ meŭ *se vină* asupra
Va ḑice locuitóra Zionuluĭ. [Babilonuluĭ!
Şi sângele meŭ *se fiă* asupra locuitorilor din Chaldea!
Va ḑice Ierusalimul.
36 Pentru acésta aşia grăesce Iehova:
Éca! eŭ voiŭ apĕra causa ta, şi voiŭ resbuna pentru tine;

Şi voiŭ reduce marea luĭ în uscat, şi voiŭ usca sorginţiĭ luĭ.
Şi Babilonul va fi redus în grămădĭ, Într'o locuinţă a draconilor, 37
În *obiectul* uimireĭ şi al despreţiuluĭ, Fără de locuitoriŭ.
Vor răcni împreună ca leiĭ, Vor striga ca puiĭ de leŭ. 38
Când vor fi înferbântaţĭ, eŭ li voiŭ maĭ prepara ospeţe, 39
Şi'ĭ voiŭ îmbĕta pre dênşiĭ, ca se se bucure,
Şi se dórmă un somn etern, şi se nu se descepte, Grăesce Iehova.
Îĭ voiŭ duce pre dênşiĭ ca pre nisce mieĭ la junghiare, 40
Ca pre nisce berbecĭ şi ţapĭ.
Cum s'aŭ concerit Şeşach! 41
Şi cum s'aŭ prins lauda a tot pămêntuluĭ!
Cum aŭ devenit Babilonul uimirea între populiĭ!
Marea s'aŭ suit preste Babilon; 42
S'aŭ acoperit de mulţimea valurilor eĭ.
Cetăţile luĭ aŭ devenit o desolaţiune, O ţérră sécă şi deşértă, 43
O ţérră în care nu locuesce nicĭ un om,
Nicĭ fiiŭ de om trece printr'ênsa.
Şĭ voiŭ pedepsi pre Bel în Babilon, 44
Şi voiŭ scóte din gura luĭ câte aŭ înghiţit;
Şi populiĭ nu se vor maĭ aduna la dênsul,
Şi murul Babilonuluĭ va cădé.
Populul meŭ, esĭ din mijlocul luĭ! 45
Şi mântuiţĭ fiă-care viéţa sa De la aprinderea mâniеĭ luĭ Iehova.
Ca nu cum-va ânima vóstră se se móe, 46
Şi se ve temeţĭ de scirea ce se va audi prin ţérră;
De va veni scirea acésta în anul *acesta*,
Şi apoĭ scirea *aceea* în anul *acela*,
Şi de *va fi* violenţă în ţérră, un domnitor în contra celuĭ-l-alt.
Pentru acésta, éca! vin ḑile, 47
Când eŭ voiŭ ţine judicată asupra imaginilor sculpate ale Babilonuluĭ,
Şi tótă ţérra luĭ se va ruşina,
Şi toţĭ răniţiĭ luĭ vor cădé în mijlocul luĭ.
Atuncĭ ceriul şi pămêntul şi cele dintr'ênsele vor jubila de asupra Babilonuluĭ; 48
Câcĭ devastatoriĭ vor veni contra luĭ de la nord, grăesce Iehova.
Precum Babilonul *aŭ făcut* pre răniţiĭ luĭ Israel se cadă, 49
Aşia şi în Babilon vor cădé răniţĭ din tot pămêntul.
Ceĭ ce aţĭ scăpat de sabie, fugiţĭ, Nu staţĭ! 50
Aduceţi-ve a minte de departe de Iehova,
Şi Ierusalimul se revină în memoria vóstră.
Ne-am ruşinat, pentru câ am audit oprobriŭ; 51
Ruşinea acoperi façia nóstră, *ḑiceţĭ voĭ*;
Câcĭ aŭ întrat străiniĭ în Sanctuariul caseĭ luĭ Iehova,
Pentru acésta, éca! vin ḑile, grăesce Iehova, 52
Când 'mĭ voiŭ ţiné judicată asupra imaginilor sculpate ale luĭ,
Şi preste tot pămêntul luĭ vor geme răniţiĭ.

53 *Şi* dacă Babilonul s'ar sui până la ceriŭ,
Şi dacă s'ar fortifica pre locurile cele maĭ 'nalte ale potereĭ sale,
Şi într'acolo vor veni asupra luĭ de la mine destructorĭ, grăesce
54 Vóce de strigare *se aude* din Babilon, [Iehova.
Şi o sfărâmare mare din pămêntul Chaldeilor;
55 Pentru câ Iehova devastă Babilonul,
Şi nimicesce din mijlocul luĭ vuetul cel mare,
Câcĭ valurile luĭ mugesc ca ape puterice; Se aude vuetul vóceĭ luĭ;
56 Câcĭ destructoriul aŭ venit asupra luĭ,
Asupra Babilonuluĭ. Şi eroiĭ luĭ s'aŭ prins,
Tóte arcurile lor s'aŭ frânt;
Câcĭ Iehova, Dumneḑeul recompenseĭ, va resplăti.
57 Şi voiŭ îmbĕta pre principiĭ luĭ şi pre înţelepţiĭ luĭ,
Pre guvernatoriĭ luĭ, pre maĭ mariĭ luĭ şi pre braviĭ luĭ,
Şi vor dormi un somn etern, şi nu se vor descepta,
Grăesce Regele, al căruia nume *este* Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
58 Aşia grăesce Iehova, *Dumneḑevl* oştirilor:
Muriĭ ceĭ laţĭ aĭ Babilonuluĭ se vor strica cu totul,
Şi porţile luĭ cele 'nalte se vor arde cu foc;
În cât populiĭ s'aŭ ostenit în zadar, Şi naţiunile s'aŭ îngrijit pentru foc.
59 Ordinul, ce profetul Ieremia 'l-aŭ dat luĭ Seraia, fiiul luĭ Neria,
fiiul luĭ Maaseia, când el aŭ mers la Babilon cu Zedekia, regele luĭ
Iuda, în anul al patrulea al domnieĭ luĭ. Eră Seraia *era* camerie-
60 riul principal. Şi aŭ scris Ieremia într'o carte tóte relele, ce
eraŭ se vină asupra Babilonuluĭ, tóte aceste cuvinte, carĭ sûnt scrise
61 contra Babilonuluĭ. Şi aŭ vorbit Ieremia luĭ Seraia: Când veĭ
62 veni la Babilon, şi veĭ vedé, şi veĭ ceti tóte cuvintele acestea, A-
tuncĭ veĭ ḑice: Iehova! tu aĭ vorbit contra loculuĭ acestuia, ca se'l
nimicescĭ pre dênsul, aşia, în cât se nu fiă cine se locuéscă într'ên-
63 sul de la om până la animal, ci se fiă un deşert etern. Şi
după ce veĭ fini de cetit cartea acésta, se o legĭ de o pétră, şi
64 se o aruncĭ în mijlocul Eufratuluĭ; Şi se ḑicĭ: Aşia se se co-
funde Babilonul, şi se nu se rescóle din relele, ce eŭ voiŭ aduce
asupra luĭ; şi *Babilonenii* vor deveni neputincioşĭ.
Până aicĭ *sûnt* cuvintele luĭ Ieremia.

CAPUL LII.

Asediul Ierusalimuluĭ.

1 De doue-ḑecĭ şi unul de anĭ *era* Zedekia, când deveni re-
ge; şi domni un-spre-ḑecĭ anĭ în Ierusalim; şi numele
2 mameĭ sale *era* Hamutal, fiia luĭ Ieremia din Libna. Şi făcu rele
3 în ochiĭ luĭ Iehova, în totul cum făcuse Iehoiakim. Câcĭ de la
mânia luĭ Iehova, care aŭ avut'o contra Ierusalimuluĭ şi a luĭ Iuda,

până când 'ĭ-aŭ lepădat pre dênşiĭ de la façia sa, s'aŭ întêmplat,
câ Zedekia se revoltâ contra regeluĭ Babilonuluĭ.
Şi s'aŭ întêmplat în anul al noulea al domnieĭ sale, în luna a 4
ḑecea, în *ḑiua* a ḑecea a luneĭ, *câ* veni Nebucadnezar, regele
Babilonuluĭ, el şi tótă armataluĭ în contra Ierusalimuluĭ, şi 'l-aŭ a-
sediat, şi aŭ rădicat contra luĭ un val împrejur. Şi cetatea fu 5
asediată până la anul al un-spre-ḑecelea al regeluĭ Zedekia. În 6
a noua *ḑi* a luneĭ a patra fómetea crescuse în cetate ast-feliŭ, câ
nu era pâne pentru poporul ţerreĭ. Şi se sparse cetatea, şi toţĭ 7
bărbaţiĭ de resbel aŭ fugit, şi aŭ eşit din cetate nóptea pre calea
pórţeĭ, ce *se afla* între ceĭ doĭ murĭ şi aprópe de grădina re-
geluĭ, şi s'aŭ dus pre calea despre câmp; (éră Chaldeiĭ *eraŭ* a-
própe de cetate împrejur;) Şi armata Chaldeilor urmări pre 8
regele, şi ajunse pre Zedekia în şesurile de Iericho; şi tótă armata
luĭ se împrăsciâ de lângă el. Şi aŭ prins pre regele, şi 'l-aŭ 9
adus la regele Babilonuluĭ în Ribla, *care se află* în ţérra Hamatuluĭ,
şi aŭ pronunţiat sentenţia contra luĭ. Şi aŭ junghiat regele 10
Babilonuluĭ pre fiiĭ luĭ Zedekia 'naintea ochilor luĭ; aŭ junghiat âncă
în Ribla şi pre toţĭ maĭ mariĭ luĭ Iuda. Şi regele Babilonuluĭ 11
'ĭ-aŭ scos ochiĭ luĭ Zedekia, şi 'l legâ cu lanţiurĭ de aramă, şi 'l-aŭ
dus pre dênsul în Babilon, şi 'l-aŭ pus pre dênsul în casa prin-
sóreĭ până la ḑiua morţeĭ luĭ.
Éră în luna a cincea, la ḑece a luneĭ, care *este* (anul al nouă-spre 12
ḑecelea al luĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, veni contra Ierusa-
limuluĭ Nebuzar-Adan, capul gardeĭ regale, *care* servi pre regele Ba-
bilonuluĭ. Şi arse casa luĭ Iehova şi casa regeluĭ; şi tóte ca- 13
sele Ierusalimuluĭ şi tóte casele bărbaţilor marĭ le arse cu foc. Şi 14
tótă armata Chaldeilor, ce *era* cu capul gardeĭ regale, aŭ dirimat
toţĭ muriĭ Ierusalimuluĭ împrejur.
Şi Nebuzar-Adan, capul gardeĭ regale, strămutâ în Babilon dintre 15
ceĭ seracĭ aĭ poporuluĭ, şi restul poporuluĭ ce remăsese în cetate, şi pre
fugariĭ, carĭ perfugiaŭ la regele Babilonuluĭ şi pre restul mulţimeĭ.
Ânse dintre ceĭ seracĭ aĭ ţerreĭ Nebuzar-Adan, capul gardeĭ regale, 'ĭ 16
lăsâ pre eĭ, spre a fi lucrătorĭ de vie şi agricultorĭ. Şi colónele cele 17
de aramă din casa luĭ Iehova, şi vasele, şi marea cea de aramă
din casa luĭ Iehova le-aŭ sfărămat Chaldeiĭ, şi aŭ adus tótă arama
lor în Babilon. Aŭ luat âncă şi ólele şi lopeţile, şi fórfecele, 18
şi cupele, şi lingurile şi tóte vasele de aramă, cu carĭ se făcea
serviciul. Aŭ luat âncă capul gardeĭ regale cupele, şi tămăiătórele, 19
şi cupele, şi ólele, şi candelabrele, şi lingurile, şi buţile, şi tóte
câte eraŭ de aur şi de argint; Pre cele doue colóne, pre 20
marea, şi pre ceĭ doi-spre-ḑece viţeĭ de aramă, carĭ *serviaŭ* de
basene, pre carĭ 'ĭ făcuse regele Solomon pentru casa luĭ Iehova;
arama tuturor acestor vase nu era de cumpănit.
Şi *căt privesce* pre colóne, înălţimea uneĭ colonĭ *era* de 21

53 *Şi* dacă Babilonul s'ar sui până la ceriŭ,
Şi dacă s'ar fortifica pre locurile cele maĭ 'nalte ale potereĭ sale,
Şi într'acolo vor veni asupra luĭ de la mine destructorĭ, grăesce
54 Vóce de strigare *se aude* din Babilon, [Iehova.
Şi o sfărâmare mare din pămêntul Chaldeilor;
55 Pentru câ Iehova devastă Babilonul,
Şi nimicesce din mijlocul luĭ vuetul cel mare,
Căcĭ valurile luĭ mugesc ca ape puterice; Se aude vuetul vóceĭ luĭ;
56 Căcĭ destructoriul aŭ venit asupra luĭ,
Asupra Babilonuluĭ. Şi eroiĭ luĭ s'aŭ prins,
Tóte arcurile lor s'aŭ frânt;
Căcĭ Iehova, Dumneḑeul recompenseĭ, va resplăti.
57 Şi voiŭ îmbĕta pre principiĭ luĭ şi pre înţelepţiĭ luĭ,
Pre guvernatoriĭ luĭ, pre maĭ mariĭ luĭ şi pre bravíĭ luĭ,
Şi vor dormi un somn etern, şi nu se vor descepta,
Grăesce Regele, al căruia nume *este* Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
58 Aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Muriĭ ceĭ laţĭ aĭ Babilonuluĭ se vor strica cu totul,
Şi porţile luĭ cele 'nalte se vor arde cu foc;
În cât populiĭ s'aŭ ostenit în zadar, Şi naţiunile s'aŭ îngrijit pentru foc.
59 Ordinul, ce profetul Ieremia 'l-aŭ dat luĭ Seraia, fiiul luĭ Neria,
fiiul luĭ Maaseia, când el aŭ mers la Babilon cu Zedekia, regele luĭ
Iuda, în anul al patrulea al domnieĭ luĭ. Éră Seraia *era* camerie-
60 riul principal. Şi aŭ scris Ieremia într'o carte tóte relele, ce
eraŭ se vină asupra Babilonuluĭ, tóte aceste cuvinte, carĭ sûnt scrise
61 contra Babilonuluĭ. Şi aŭ vorbit Ieremia luĭ Seraia: Când veĭ
62 veni la Babilon, şi veĭ vedé, şi veĭ ceti tóte cuvintele acestea, A-
tuncĭ veĭ ḑice: Iehova! tu aĭ vorbit contra loculuĭ acestuia, ca se'l
nimicescĭ pre dênsul, aşia, în cât se nu fiă cine se locuéscă într'ên-
63 sul de la om până la animal, ci se fiă un deşert etern. Şi
după ce veĭ fini de cetit cartea acésta, se o legĭ de o pétră, şi
64 se o aruncĭ în mijlocul Eufratuluĭ; Şi se ḑicĭ: Aşia se se co-
funde Babilonul, şi se nu se rescóle din relele, ce eŭ voiŭ aduce
asupra luĭ; şi *Babilonenii* vor deveni neputincioşĭ.
Până aicĭ *sûnt* cuvintele luĭ Ieremia.

CAPUL LII.

Asediul Ierusalimuluĭ.

1 De doue-ḑecĭ şi unul de anĭ *era* Zedekia, când deveni re-
ge; şi domni un-spre-ḑecĭ anĭ în Ierusalim; şi numele
2 mameĭ sale *era* Hamutal, fiia luĭ Ieremia din Libna. Şi făcu rele
3 în ochiĭ luĭ Iehova, în totul cum făcuse Iehoiakim. Căcĭ de la
mânia luĭ Iehova, care aŭ avut'o contra Ierusalimuluĭ şi a luĭ Iuda,

până când 'ĭ-aŭ lepădat pre dênşiĭ de la façia sa, s'aŭ întêmplat,
câ Zedekia se revoltâ contra regeluĭ Babilonuluĭ.
Şi s'aŭ întêmplat în anul al noulea al domnieĭ sale, în luna a 4
decea, în *diua* a decea a luneĭ, *câ* veni Nebucadnezar, regele
Babilonuluĭ, el şi tótă armataluĭ în contra Ierusalimuluĭ, şi 'l-aŭ a-
sediat, şi aŭ rădicat contra luĭ un val împrejur. Şi cetatea fu 5
asediată până la anul al un-spre-decelea al regeluĭ Zedekia. În 6
a noua *di* a luneĭ a patra fómetea crescuse în cetate ast-feliŭ, câ
nu era pâne pentru populul ţerreĭ. Şi se sparse cetatea, şi toţĭ 7
bărbaţiĭ de resbel aŭ fugit, şi aŭ eşit din cetate nóptea pre calea
pórţeĭ, ce *se afla* între ceĭ doĭ murĭ şi aprópe de grădina re-
geluĭ, şi s'aŭ dus pre calea despre câmp; (éră Chaldeiĭ *eraŭ* a-
própe de cetate împrejur;) Şi armata Chaldeilor urmări pre 8
regele, şi ajunse pre Zedekia în şesurile de Iericho; şi tótă armata
luĭ se împrăsciâ de lângă el. Şi aŭ prins pre regele, şi 'l-aŭ 9
adus la regele Babilonuluĭ în Ribla, *care se află* în ţérra Hamatuluĭ,
şi aŭ pronunţiat sentenţia contra luĭ. Şi aŭ junghiat regele 10
Babilonuluĭ pre fiiĭ luĭ Zedekia 'naintea ochilor luĭ; aŭ junghiat âncă
în Ribla şi pre toţĭ maĭ mariĭ luĭ Iuda. Şi regele Babilonuluĭ 11
'ĭ-aŭ scos ochiĭ luĭ Zedekia, şi 'l legâ cu lanţiurĭ de aramă, şi 'l-aŭ
dus pre dênsul în Babilon, şi 'l-aŭ pus pre dênsul în casa prin-
sóreĭ până la diua morţeĭ luĭ.
Éră în luna a cincea, la dece a luneĭ, care *este* anul al nouă-spre 12
decelea al luĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, veni contra Ierusa-
limuluĭ Nebuzar-Adan, capul gardeĭ regale, *care* servi pre regele Ba-
bilonuluĭ. Şi arse casa luĭ Iehova şi casa regeluĭ; şi tóte ca- 13
sele Ierusalimuluĭ şi tóte casele bărbaţilor marĭ le arse cu foc. Şi 14
tótă armata Chaldeilor, ce *era* cu capul gardeĭ regale, aŭ dirimat
toţĭ muriĭ Ierusalimuluĭ împrejur.
Şi Nebuzar-Adan, capul gardeĭ regale, strămutâ în Babilon dintre 15
ceĭ seracĭ aĭ populuĭuĭ, şi restul populuĭuĭ ce remăsese în cetate, şi pre
fugariĭ, carĭ perfugiaŭ la regele Babilonuluĭ şi pre restul mulţimeĭ.
Ânse dintre ceĭ seracĭ aĭ ţerreĭ Nebuzar-Adan, capul gardeĭ regale, 'ĭ 16
lăsâ pre eĭ, spre a fi lucrătorĭ de vie şi agricultorĭ. Şi colónele cele 17
de aramă din casa luĭ Iehova, şi vasele, şi marea cea de aramă
din casa luĭ Iehova le-aŭ sfărămat Chaldeiĭ, şi aŭ adus tótă arama
lor în Babilon. Aŭ luat âncă şi ólele şi lopeţile, şi fórfecele, 18
şi cupele, şi lingurile şi tóte vasele de aramă, cu carĭ se făcea
serviciul. Aŭ luat âncă capul gardeĭ regale cupele, şi tămăiătórele, 19
şi cupele, şi ólele, şi candelabrele, şi lingurile, şi buţile, şi tóte
câte eraŭ de aur şi de argint; Pre cele doue colóne, pre 20
marea, şi pre ceĭ doi-spre-dece viţeĭ de aramă, carĭ *serviaŭ* de
basene, pre carĭ 'ĭ făcuse regele Solomon pentru casa luĭ Iehova;
arama tuturor acestor vase nu era de cumpănit.
Şi *căt privesce* pre colóne, înălţimea uneĭ colonĭ *era* de 21

opt-spre-ḑece coţĭ, şi un fir de doue-spre-ḑece coţĭ ar fi încun-
jurat pre fiă-care din ele; şi grosimea eĭ *era* de patru degete; şi
22 *era* deşértă. Şi capitelul de pre colónă *era* de aramă; înălţi-
mea unuĭ capitel *era* de cincĭ coţĭ; şi reţeua şi grenadele de prin
prejurul capiteluluĭ *eraŭ* tóte de aramă: tote acestea avea şi colóna
23 a doua, care avea şi grenade. Şi eraŭ noue-ḑecĭ şi şese de gre-
nade atărnânde; *şi* tóte grenadele de prin prejurul uneĭ reţele
eraŭ o sută.
24 Şi aŭ luat capul gardeĭ regale pre Seraia, primul preut, şi pre
25 Zefania, pre preutul al doilea, şi pre ceĭ treĭ custoḑĭ aĭ templuluĭ. Şi
din cetate aŭ luat pre un eunuh, care era comandantul bărba-
ţilor de arme; şi şepte ómenĭ din ceĭ ce prestaŭ 'naintea persó-
neĭ regeluĭ, carĭ se aflaŭ în cetate; şi pre secretariul capuluĭ ar-
mateĭ, care ţinea registrul poporuluĭ ţerreĭ; şi şese-ḑecĭ de bărbaţi
26 dintre poporul ţerreĭ, carĭ aŭ fost aflaţĭ în cetate. Şi luându'ĭ
pre acestia Nebuzar-Adan, capul gardeĭ regale, 'ĭ-aŭ dus pre dênşiĭ la
27 regele Babilonuluĭ în Ribla. Şi 'ĭ-aŭ lovit pre dênşiĭ regele Ba-
bilonuluĭ, şi 'ĭ-aŭ omorît pre dênşiĭ la Ribla, în ţérra Hamatuluĭ.
Ast-feliŭ Iuda aŭ fost strămutat afară de ţérra sa.
28 Acesta *este* poporul, pre care 'l-aŭ strămutat Nebucadnezar;
în anul al şeptelea el aŭ strămutat treĭ miĭ şi doue-ḑecĭ şi treĭ
29 de Iudeĭ; *Eră* in anul al opt-spre-ḑecelea al luĭ Nebucadnezar aŭ
strămutat din Ierusalim opt sute treĭ-ḑecĭ şi doue de suflete;
30 În anul al doue-ḑecĭ şi treilea al luĭ Nebucadnezar, Nebuzar-Adan,
capul gardeĭ regale, aŭ strămutat dintre Iudeĭ şepte sute patru-ḑecĭ şi
cincĭ de suflete; toţĭ ceĭ strămutaţĭ *fac preste tot* patru miĭ şi
şese sute.
31 Éră s'aŭ întêmplat în anul al treĭ-ḑecĭ şi şeptelea al capti-
vităţeĭ luĭ Iehoiakim, regele luĭ Iuda, în luna a doue-spre-ḑecea,
la doue-ḑecĭ şi cincĭ a luneĭ, *că* Evilmerodach, regele Babilonuluĭ,
în anul ce *aŭ început* a domni, aŭ rădicat capul luĭ Iehoiakim,
32 regele luĭ Iuda, şi 'l-aŭ scos pre dênsul din casa prinsóreĭ, Şi
'ĭ-aŭ vorbit plăcut, şi aŭ pus tronul luĭ maĭ sus de cât tronul *altor*
33 regĭ, carĭ *eraŭ* cu dênsul în Babilon. Şi aŭ schimbat vest-
mintele sale de prinsóre; şi mânca tot-de auna 'naintea luĭ în tóte
34 ḑilele vieţeĭ luĭ. Şi întreţinerea luĭ, o întreţinere continuă, 'i se
dede din partea regeluĭ Babilonuluĭ pre fiă-care ḑi, până la ḑiua
morţeĭ luĭ, pentru tóte ḑilele vieţeĭ luĭ.

PLANGERILE LUĬ IEREMIA.

CAPUL I.

Plângerĭ asupra Ierusalimuluĭ și asupra Iudeeĭ.

Cum șede singuratică cetatea atât de populată! 1
Aŭ devenit ca o vĕduvă cea mare între popullĭ!
Principesa asupra țerrilor s'aŭ făcut tributară!
Ne'ncetat nóptea plânge, și lacrimele eĭ *trec* pre fălcile eĭ; 2
Nu *este* nicĭ unul dintre amiciĭ eĭ, care se *o* consoleze;
Toțĭ amiciĭ eĭ s'aŭ purtat cu dênsa perfid; 'ĭ-aŭ devenit inimicĭ.
Iuda s'aŭ dus în captivitate din causa suferințelor și a servireĭ celeĭ 3
Ea *acum* locuesce printre popullĭ; nu află repaus; [împovórătóre;
Toțĭ persecutătoriĭ eĭ o aŭ ajuns în ângustiele *sale*.
Căile Zionuluĭ sûnt în doliŭ, pentru câ nimine nu merge *pre dên-* 4
Tóte porțile luĭ sûnt desolate; preuțiĭ luĭ suspină, [*sele* la serbătorĭ.
Feciórele luĭ sûnt triste, și el ênsu'șĭ, luĭ 'ĭ *este* amar.
Adversariĭ luĭ aŭ devenit capiĭ *luĭ*, inimiciĭ luĭ prosperéză; 5
Câcĭ Iehova 'l-aŭ întristat pre dênsul din causa abaterilor luĭ;
Pruncii luĭ aŭ mers în captivitate 'naintea inimiculuĭ.
Și s'aŭ retras de la fiia Zionuluĭ tótă gloria eĭ; 6
Principiĭ luĭ aŭ devenit semenĭ cu cerbiĭ, *carĭ* nu află pășune,
Și fugiaŭ fără de putere 'naintea vĕnătoruluĭ. [a minte
Ierusalimul în ḑilele suferințelor sale și ale miseriilor sale 'șĭ aduce 7
De tóte cele maĭ plăcute, carĭ eraŭ în ḑilele cele de maĭ 'nainte.
Când aŭ căḑut popului luĭ în mâna inimiculuĭ, și nu era cine se'l
Inimiciĭ 'l-aŭ vĕḑut, *și*'șĭ aŭ bătut joc de peirea luĭ. [ajute pre dênsul,
Ierusalimul greŭ aŭ pĕcătuit; pentru acéstă aŭ devenit ură; 8
Toțĭ amoresiĭ luĭ 'l-aŭ desprețiuit pre dênsul, pentru câ aŭ vĕḑut
El ênsu'șĭ suspină și se întórce îndĕrêpt. [nuditatea luĭ;
Necurățenia luĭ *aŭ lipit*-o la pólele vestmintelor luĭ; *totușĭ* nu șĭ'aŭ 9
adus a minte de finele seŭ;
Pentru aceea s'aŭ înjosit atâta, *și* nu *este* cine se'l consoleze
pre dênsul.
Veḑĭ, o Iehova! suferința mea, câcĭ inimicul se 'nălță.
Inimicul aŭ întins mâna sa asupra a tot maĭ plăcut al luĭ; 10
Da, el aŭ trebuit se védă pre păgânĭ, *câ* întraŭ în Sanctuariul luĭ,
Despre carĭ tu aĭ ordonat, se nu între în adunarea ta.
Tot popului luĭ suspină, căutând pâne; 11
Aŭ dat tóte lucrurile sale prețióse pentru nutrimênt, ca se'șĭ con-
Caută, Iehova! și veḑĭ, cât am devenit desprețuit. [serve viéța.
Nu vi este nimică, O! voĭ toțĭ carĭ trecețĭ pre cale? ['mĭ s'aŭ făcut mie, 12
Căutațĭ și vedețĭ, dacă este o durere asemine cu durerea mea, care
Cu care *m*'aŭ întristat Iehova în ḑiua aprindereĭ mânieĭ luĭ.

13 El aŭ aruncat din înălţime în ósele mele un foc, şi le-aŭ consumat pre ele;
Aŭ tins mreje 'naintea piciórelor mele, m'aŭ întors înapoĭ;
M'aŭ desolat, m'aŭ bolnăvit tótă ḑiua.
14 Jugul fără-de legilor mele s'aŭ strîns de mâna luĭ, *şi* s'aŭ împletit;
El 'l-aŭ pus pre grumazul meŭ; aŭ scăḑut puterea mea;
Domnul m'aŭ trădat în mâne, *din carĭ* nu pot se scap.
15 Domnul aŭ resturnat pre toţĭ putericiĭ meĭ în mijlocul meŭ;
Aŭ convocat în contra mea o adunare, ca se sfărâme pre tênĕriĭ meĭ;
Domnul aŭ calcat în tésc pre fecióra, pre fiia luĭ Iuda.
16 Pentru acestea plâng; ochiĭ meĭ, ochiĭ meĭ isvoresc lacrimĭ;
Câcĭ departe de mine este mângăitoriul care se'mĭ recorésca sufletul meŭ;
Fiiĭ meĭ s'aŭ nimicit câcĭ inimicul aŭ învins.
17 *Deşi* Zionul întinde mânele sale, nu este cine se'l mângăiă pre dênsul;
Iehova aŭ poruncit despre Iacob *ca* inimiciĭ luĭ *se fiă* împrejurul seŭ;
Ierusalimul aŭ devenit între dênşiĭ ură.
18 Drept este Iehova, câcĭ m'am revoltat contra comandamentuluĭ luĭ.
Ascultaţĭ, me rog, toţĭ populiĭ, şi vedeţĭ durerea mea!
Feciórele mele şi tênĕriĭ meĭ aŭ mers în captivitate.
19 Am chiamat pre amoresiĭ meĭ, *ânse* eĭ m'aŭ amăgit;
Preuţiĭ meĭ şi bătraniĭ meĭ aŭ murit în cetate,
Deşi căută nutriment pentru sine, spre a'şĭ conserva viéţa lor.
20 Caută Iehova! câcĭ me întristez; măruntaele mele se turbură;
Ânima mea se agită în năuntrul meŭ câcĭ am comis o abatere mare.
De dinafară aŭ despoiat sabia, în casă ciuma.
21 *M'*aŭ auḑit cum suspin, dară nu *este* cine se me mângăie;
Toţĭ inimiciĭ meĭ aŭ auḑit nenorocirea mea, *şi* s'aŭ bucurat, câ tu aĭ făcut *acésta.*
Veĭ face *ânse* ca se vină ḑiua, *ce* tu aĭ otărît, *şi* eĭ vor fi asemenea cu mine.
22 Se se presinte 'naintea ta tótă reutatea lor;
Şi fă-li lor, precum aĭ făcut mie pentru tóte fără-de-legile mele;
Câcĭ multe *sûnt* suspinurile mele, şi ânima mea *este* bolnavă.

CAPUL II.

Continuaţiunea plângerilor asupra Ierusalimuluĭ şi a Iudeĭ.

1 Cum Domnul în mânia sa aŭ acoperit cu nuor pre fiia Zionuluĭ!
Cum aŭ aruncat din ceriŭ pre pămênt gloria luĭ Israel!
Şi nu şi-aŭ adus a minte în ḑiua mâniеĭ sale de scăunelul piciórelor sale!
2 Domnul aŭ perdut tóte locuinţele luĭ Iacob, şi nu *le*-aŭ cruţat;
Aŭ ruinat în mânia sa *tóte* forterеţile fieĭ luĭ Iuda;
Le-aŭ aruncat la pămênt, aŭ profanat regatul şi pre principiĭ luĭ.
3 Aŭ frânt în aprinderea mâniеĭ *luĭ* tótă puterea luĭ Israel;
Aŭ întors drépta sa de dinaintea inimiculuĭ;

Şi s'aŭ aprins contra luĭ Iacob ca un foc arḑĕtoriŭ, *care* consumă pre cele de prin prejur.
Aŭ tins arcul seŭ ca un inimic, ş'aŭ cordat drépta sa ca un adversariŭ, 4
Şi aŭ ucis pre tot *ce era* plăcut ochilor în cortul fieĭ Zionuluĭ;
Aŭ vêrsat mânia sa ca pre un foc.
Domnul aŭ devenit ca un inimic, aŭ perdut pre Israel. 5
Aŭ perdut pre tóte palatele luĭ; aŭ nimicit fortereţile luĭ,
Şi aŭ înmulţit fieĭ luĭ Iuda doliul şi întristarea.
Şi aŭ resturnat cortul luĭ ca pre acel al uneĭ grădinĭ; aŭ nimicit 6
locul adunărilor luĭ;
Iehova aŭ făcut ca se se uite în Zion serbătórea şi Sabbat,
Şi în indignaţiunea mânieĭ luĭ el aŭ despreţuit pre rege şi pre preut.
Domnul aŭ lepădat *de la sine* altariul seŭ, aŭ urît Sanctuariul seŭ; 7
El aŭ trădat în mânele inimicilor muriĭ palatelor sale;
Eĭ aŭ scos strigăte în casa luĭ Iehova ca în ḑi de serbătóre.
Iehova aŭ decis se destruge murul fieĭ Zionuluĭ; 8
Aŭ întins o funiă, nu 'şĭ'aŭ retras mâna sa de a perde,
Şi aŭ făcut se jăléscă antemurul şi murul; lângeḑesc împreună.
Porţile luĭ s'aŭ cofundat în pămênt; aŭ nimicit şi aŭ sfărămat ze- 9
Regele luĭ şi principiĭ luĭ *se află* între populĭ; [vórele luĭ;
Legea nu *maĭ este*, nicĭ profeţiĭ luĭ nu *maĭ* vĕd visiunĭ de la Iehova.
Ceĭ maĭ bătrânĭ aĭ fieĭ Zionuluĭ şed la pămênt, tăcênd; 10
Aŭ preserat cenuşă pre capul lor, s'aŭ încins cu sacĭ;
Feciórele Ierusalimuluĭ aŭ plecat capetele lor spre pămênt.
Ochiĭ meĭ se consumă din causa lacrimilor, măruntaele mele s'aŭ 11
turburat, şi maiul meŭ s'aŭ vĕrsat pre pămênt,
Pentru sfărămarea fieĭ poporuluĭ meŭ,
Fiind că copiiĭ şi sugĕtoriĭ aŭ leşinat pre pieţele cetăţeĭ.
Eĭ aŭ ḑis câtră mamele lor: „Unde *este* grâul şi vinul?“ 12
Când aŭ leşinat pre pieţele cetăţeĭ ca ceĭ răniţĭ,
Când aŭ resuflat viéţa lor în sinul maicelor lor. [Ierusalimuluĭ?
Pre cine se ĭeŭ de martur pentru tine? Cu ce se te compar, fiia 13
Cu cine se te asemĕn, ca se te mângăiŭ, fecióră, fiia Zionuluĭ?
Căcĭ sfărămarea ta *este* mare ca marea, cine póte se te vindece?
Profeţiĭ teĭ aŭ vĕḑut pentru tine visiunĭ vane şi amăgitóre, 14
Şi n'aŭ descoperit nelegiuirea ta, ca se detórne captivitatea ta;
Ci aŭ vĕḑut pentru tine visiunĭ vane şi seducătóre.
Toţĭ trecătoriĭ pre cale aŭ bătut în palme la tine; 15
Aŭ şuerat, şi aŭ clătinat cu capetele lor de fiia Zionuluĭ, *ḑicĕnd*:
„Acésta *este* cetatea, despre care se ḑice: Acésta e perfecţiunea frumuseţeĭ, bucuria a tot pămêntuluĭ!“
Toţĭ inimiciĭ teĭ aŭ deschis gura lor contra ta; 16
Aŭ şuerat şi scrâşnit cu dinţiĭ, ḑicĕnd: „'*L* înghiţirăm *pre dênsul*:
„În adevĕr, acésta *este* ḑiua pre care noĭ am asceptat-o; acum am aflat-*o* şi am vĕḑut-*o*.“

17 Iehova făcu ceea ce decisese; aŭ îndeplinit cuvêntul seŭ, pre care
'l-aŭ escugetat de demult;
Aŭ nimicit şi n'aŭ cruţat, şi făcu pre inimicul se se bucure de tine,
Aŭ rădicat puterea adversarilor teĭ.
18 Ânima lor aŭ strigat câtră Domnul: O murul fieĭ Zionuluĭ!
Vérsă lacrimĭ ḑiua şi nóptea ca un fluviŭ;
Nu'ţĭ da repaus ţie ênsu'ţĭ, se nu înceteze *de a plânge* lumina
19 Scólă-te! strigă nóptea, când încep gardele *de nópte*, [ochilor teĭ.
Vérsă ânima ta ca pre o apă 'naintea feçeĭ Domnuluĭ;
Rădică spre dênsul mânele tale pentru viéţa pruncilor teĭ,
Carĭ lângeḑesc de fóme prin unghiurile tuturor stradelor.
20 Cautä Iehova! şi veḑĭ, cuĭ aĭ maĭ făcut ast-feliŭ?
Se mănânce femeile fruptul *pântecelui* lor, pre pruncií din faşa lor?
Se fiă ucişĭ în Sanctuariul luĭ Dumneḑeŭ preut şi profet?
21 Copilul şi bătrânul jac pre pământ pre strade;
Feciórele mele şi tênĕriĭ meĭ aŭ căḑut sub sabie;
Tu '*ĭ*-aĭ ucis în ḑiua mânieĭ tale, '*ĭ*-aĭ junghiat fără cruţare.
22 Aĭ chiămat pre apĕsătoriĭ meĭ din tóte părţile, ca într'o ḑi de serbătóre,
Şi nimene nu s'aŭ mântuit, nicĭ aŭ scăpat în ḑiua mânieĭ luĭ Iehova;
Pre aceĭ ce 'ĭ-am înfăşat şi 'ĭ-am crescut, inimicul meŭ 'ĭ-aŭ nimicit pre dênşiĭ.

CAPUL III.

Plângerile şi rugăciunea profetuluĭ.

1 Eŭ *sum* omul, *care* am vĕḑut suferinţa sub vérga mânieĭ luĭ,
2 M'aŭ condus, şi *m*'aŭ făcut se me duc *în* întuneric şi
nu *în* lumină;
3 În adevêr! el s'aŭ întors contra mea; *contra mea* aŭ întins mâna
luĭ tótă ḑiua.
4 Aŭ învechit carnea mea şi pelea mea; aŭ sfărămat ósele mele.
5 Aŭ edificat contra mea, şi *m*'aŭ încunjurat de venin şi de suferinţă.
6 M'aŭ pus în întuneric ca pre ceĭ morţĭ de demult.
7 M'au îngărdit, ca se nu maĭ es; aŭ îngreuiat lanţiul meŭ.
8 Ancă şi când strig şi me rog, opresce ruga mea.
9 Aŭ astupat cu petre cioplite căile mele, aŭ strâmbat cărărele mele.
10 El *aŭ devenit* pentru mine *ca* un urs pănditor, *şi ca* un leŭ în
cavernele *sale*.
11 El aŭ deturnat căile mele, şi m'aŭ sfăşiat, m'aŭ făcut nefericit.
12 Aŭ tins arcul seŭ, şi m'aŭ pus ca o ţintă pentru săgétă.
13 Aŭ înfipt în rerunchiĭ meĭ săgeţile tulbeĭ sale.
14 Am devenit de rîsul a tot poporuluĭ meŭ, *şi subiectul* cântăreĭ lor
15 M'aŭ săturat de amărăciune, m'aŭ îmbĕtat de pelin. [tótă ḑiua.
16 Şi mĭ'aŭ sfărămat dinţiĭ meĭ cu petricele; m'aŭ acoperit cu cenuşă.

Şi sufletul meŭ este depărte de pace; am uitat fericirea. 17
Şi am ḑis: Puterea mea este perdută şi speranţa mea în Iehova. 18
Amintirea strîmtorăreĭ mele şi miserieĭ mele *este* pelin şi fiere. 19
Sufletul meŭ 'şĭ aduce a minte *de acestea* ne'ncetat, şi el este 20
în mine umilit.
Acésta 'mĭ-o readuc în ânima mea, pentru acésta şi sper. 21
Este îndurarea luĭ Iehova, câ noĭ n'am fost consumaţĭ de tot, fiind 22
câ n'aŭ dispărut âncă mila luĭ.
Ea se re'nnoesce în fiă-care demănéţă; mare *este* fidelitatea ta. 23
Iehova *este* partea mea, aŭ ḑis sufletul meŭ; pentru acésta voiŭ 24
spera într'ênsul,
Bun *este* Iehova pentru ceĭ ce'l ascéptă pre dênsul, pentru sufle- 25
tul *ce*'l caută pre dênsul.
Bine *este* se spere cineva, şi se ascepte liniscit mântuirea luĭ Iehova. 26
Este bine pentru un om, ca se pórte jugul în juneţa sa. 27
Va şedé singur şi va tăcé, pentru câ *Dumneḑeŭ 'l*-aŭ pus asupra luĭ. 28
Va pune gura sa în pulbere, ca póte se fiă speranţă. 29
Va espune façia *sa* la cel ce'l lovesce pre dênsul; se va sătura 30
Câcĭ Iehova nu lépădă pentru tot-de-auna; [de batjocură. 31
Ci dacă întristézâ, el ânse va şi milui dupre mulţimea îndurăreĭ 32
Câcĭ nu strîmtoréză bucuros, nicĭ întristézâ pre fiiĭ ómenilor. [sale. 33
Când *cine-va* calcă în piciórele sale pre toţĭ captiviĭ pământuluĭ; 34
Când *cine-va* pervertesce dreptul omuluĭ 'naintea feçeĭ celuĭ Pré-nalt; 35
Când *cine-va* nedreptăţesce pre un om în causa luĭ; Iehova nu le 36
vede acestea?
Cine *este care* póte ḑice: Se se facă, fără ca Iehova se nu ordoneze? 37
Din gura celuĭ Pre-'nalt nu ese nefericirea şi fericirea? 38
Pentru ce ar murmura omul *care* trăesce, omul, pentru pedépsa 39
pĕcatelor sale?
Se căutăm câile nóstre, şi se le esaminăm, şi se ne întórcem spre Iehova. 40
Se 'nălţiăm ânimele nóstre şi mânele spre Dumneḑeŭ în ceriŭ, *ḑicênd*: 41
Am pĕcătuit, şi ne-am resculat; tu nu ne-aĭ iertat. 42
Te-aĭ învĕlit pre tine cu mânia, şi ne-aĭ persecutat pre noĭ; aĭ 43
omorît, *şi* nu ne-aĭ cruţat.
Te-aĭ învĕlit pre tine cu nuorĭ, ca se nu străbată la tine rugăciu- 44
nea nóstră.
Tu ne-aĭ redus pre noĭ *a fi* gunoiul şi lepădătura populilor. 45
Toţĭ inimiciĭ nostri aŭ deschis gura lor contra nóstră. 46
Frică şi cursă, desolaţiune şi destrucţiune aŭ venit asupra nóstră. 47
Rîurĭ de apă vĕrsă ochiul meu din causa destrucţiuneĭ fieĭ popu- 48
Ochiul meŭ picură şi nu încetéză, şi nu are repaus, [luluĭ meŭ. 49
Până când Iehova se va uita şi va vedé din ceriŭ. [ţeĭ mele. 50
Ochiul meŭ 'mĭ causéză durere mie din causa tuturor fielor cetă- 51
Inimiciĭ meĭ m'aŭ urmărit ne'ncetat fără de causă ca pre o 52
pasere.

53 Eĭ aŭ închis viéța mea în grópă, și aŭ aruncat o pétră de-asupra mea;
54 Apele aŭ inundat de-a-supra capuluĭ meŭ; am ḑis: „Sum perdut!“
55 Eŭ am invocat numele têŭ, Iehova! din grópa cea maĭ adâncă.
56 Aĭ auḑit vócea mea, nu ascunde urechia ta de suspinul meŭ, de strigătul meŭ.
57 Te-aĭ apropiat în ḑiua, *în care* te-am invocat; aĭ ḑis: „Nu te teme.“
58 Aĭ apărat, Iehova! causa mea; aĭ mântuit viéța mea.
59 Aĭ vĕḑut, Iehova! nedreptul meŭ; apără causa mea.
60 Aĭ vĕḑut tóte resbunările lor, tóte machinațiunile lor contra mea.
61 Aĭ auḑit, Iehova! batjocurile lor, tóte machinațiunile lor contra mea;
62 Buzele calomniatóre ale adversarilor meĭ, și planurile lor contra mea tótă ḑiua
63 Caută, când șed, și când me scol, eŭ *sum subiectul* cântecelor lor.
64 Resplătesce-li, Iehova! dupre lucrul mânelor lor.
65 Dă li lor învĕrtoșare de ânimă, blăstemul têŭ asupra lor!
66 Persecută'ĭ pre dênșiĭ în mânie, și estirpesce'ĭ pre dênșiĭ de sub ceriurile luĭ Iehova!

CAPUL IV.

Plângerile profetuluĭ privitóre pre judicata luĭ Dumneḑeŭ asupra Iudeilor.

1 Cum s'aŭ înegrit aurul! s'aŭ schimbat aurul cel maĭ fin!
Cum petrele Sanctuariuluĭ sûnt împrăsciate prin unghiurile tuturor căilor!
2 Cum s'aŭ socotit glorioșiĭ fiĭ aĭ Zionuluĭ, ceĭ prețiuițĭ ca aurul curat,
Ca vase de lut, un lucru al mânelor olariuluĭ!
3 Ancă și cețiĭ daŭ țițe și alăptéză pre puiĭ lor;
Éră fiia poporuluĭ meŭ *aŭ devenit* crudă ca struțiĭ în deșert.
4 Din causa seteĭ limba sugĕtoriuluĭ s'aŭ lipit de ceriul gureĭ sale;
Pruncii aŭ cerut pâne, *și* nu *era* cine se li taiă.
5 Ceĭ ce mâncaŭ bucate delicate per pre strade;
Ceĭ ce crescură în purpură aŭ îmbrățișat grămada de gunoiŭ.
6 Și pedépsa nelegiuireĭ fieĭ poporuluĭ meŭ este maĭ mare de cât pedépsa pĕcatuluĭ Sodomeĭ;
Care s'aŭ resturnat într'un moment, fără ca vr'o mână *de om* se se fiă ostenit la acésta.
7 Principiĭ eraŭ maĭ curațĭ de cât neua *și* maĭ albĭ de cât laptele,
Maĭ roșĭ la fáçiă de cât mărgénul, și strálucitorĭ ca safirul;
8 Fáçia lor s'aŭ înegrit *acum* maĭ mult de cât cărbuniĭ; *și* nu se maĭ cunosceaŭ pre strade;
Pelea lor s'aŭ lipit de ósele lor; s'aŭ uscat, aŭ devenit ca lemnele.
9 Ceĭ omorîțĭ de sabie sûnt maĭ fericițĭ de cât ceĭ omorîțĭ de fóme;
Căcĭ acestia se consumară *și* se străpunseră lipsițĭ fiind de productele ogórelor.

Mânele femeilor milostive aŭ fript pre copiiĭ lor; [pululuĭ meŭ! 10
Acestia aŭ devenit nutrimêntul lor în timpul sfăĭămăreĭ fieĭ po-
Iehova au îndestulat mânia sa, aŭ vĕrsat aprinderea mânieĭ sale, 11
Şi aŭ aprins foc în Zion, care aŭ consumat temeliele luĭ.
Nu aŭ credut regiĭ pămêntuluĭ, şi toţĭ locuitoriĭ lumeĭ, 12
Câ va întra adversariul şi inimicul în porţile Ierusalimuluĭ.
Acésta *s'aŭ întêmplat* pentru pĕcatele profeţilor luĭ, *şi* pentru nele- 13
giuirile preuţilor luĭ,
Carĭ vĕrsaŭ sângele celor dreptĭ în mijlocul luĭ.
Aŭ retăcit ca orbiĭ pre strade, *şi* s'aŭ pătat în sânge, 14
În cât ómeniĭ nu puteaŭ se se atingă de vestmintele lor.
„Retrageţi-ve, necuraţilor!“ strigaŭ câtră dênşiĭ: „retrageţi-ve! re- 15
trageţi-ve! nu ve apropiaţi!“
În óra ce fugiaŭ şi retăciaŭ, diceaŭ printre populĭ: „Nu vor maĭ lo-
cui *cu noĭ.*“
Mânia luĭ Iehova ĭ-aŭ despărţit pre dênşiĭ, *şi* nu maĭ caută spre dênşiĭ; 16
Nu respectá façia preuţilor *şi* nu miluesc pre ceĭ bătrânĭ. [cel van;
În óra ce âncă esistam, ochiĭ nostri lăngediseră după ajutoriul nostru 17
În óra ce âncă aveam speranţa, speram într'un popul, ce nu puteaŭ
se ne mântuiă.
Eĭ pândesc urmele nóstre, ca se nu âmblăm prin stradele nóstre; 18
S'aŭ apropiat finitul nostru, dilele nóstre s'aŭ împlinit, da, aŭ venit
finitul nostru.
Apĕsătoriĭ nostri sûnt maĭ uşorĭ de cât vulturiĭ ceriuluĭ; 19
Ne-aŭ urmărit pre noĭ prin munţĭ, ne-aŭ pândit în deşert.
Respirarea vieţeĭ nóstre, unsul luĭ Iehova, s'aŭ prins în grópele lor, 20
Acela despre care noĭ dicem: „Sub umbra luĭ noĭ vom trăi între
naţiunĭ.“
Bucură-te, şi desfătéză-te, fiĭa Edomuluĭ, ceea ce locuescĭ în ţérra Uz! 21
Âncă şi la tine va trece cupa; te veĭ îmbĕta, şi te veĭ desgoli.
Fiĭa Zionuluĭ! pedépsa nelegiuireĭ tale s'au împlinit, nu te va maĭ 22
duce în captivitate;
Nelegiuirea ta *ânse* el o va pedepsi, fiĭa Edomuluĭ! va descoperi pĕ-
catele tale.

CAPUL V.

Rugăciunea şi confusiunea popululuĭ luĭ Dumnedeŭ.

Adu'ţĭ a minte, Iehova! de cele ce s'aŭ făcut cu noĭ; 1
Caută, şi vedĭ oprobriul nostru.
Moscenirea nóstră s'aŭ întors la alţiĭ, Casele nóstre la străinĭ. 2
Am devenit orfanĭ, fără de părinte, Mamele nóstre ca vĕduve. 3
Noĭ am bĕut apa nóstră cu banĭ; 4
Lemnele nóstre ni s'aŭ vêndut noue.

5 Până la grumazul nostru noĭ ne urmărim;
Noĭ ne ostenim, *şi* nu avem repaus.
6 Am întins mâna nóstră *la* Egipteni,
La Assirieni, ca se ne săturăm de pâne.
7 Părinţiĭ nostri aŭ pĕcătuit, *şi* nu *maĭ sûnt*;
Şi noĭ purtăm nelĕgiuirile lor.
8 Serviĭ dominéză asupra nóstră;
Nu *este* cine se *ne* mântuiă din mâna lor.
9 Căutăm nutrimêntul nostru cu *pericolul* vieţeĭ nóstre,
Din causa săbieĭ deşertuluĭ.
10 Pelea nóstră arde ca un cuptior Din causa arşiţeĭ fómeteĭ.
11 Eĭ aŭ violat pre femeĭ în Zion, *Şi* pre fecióre în cetăţile luĭ Iuda.
12 Principiĭ s'aŭ spânđurat prin mâna lor;
N'aŭ onorat feçele celor bătrânĭ.
13 Têněriĭ s'aŭ pus la măcinat, Şi copiiĭ aŭ căđut sub lemnele.
14 Bătrâniĭ aŭ încetat *de a şedé* în porţĭ, Şi têněriĭ de a maĭ cânta.
15 Aŭ încetat bucuria ânimilor nóstre,
Danţiurile nóstre s'aŭ prefacut în doliŭ.
16 Aŭ căđut corona *de pre* capul nostru;
Vaĭ de noĭ, câcĭ am pĕcătuit!
17 Pentru acésta ânima nóstră este bolnavă,
Pentru acésta s'aŭ orbit ochiĭ nostri,
18 Din causa munteluĭ Zionuluĭ, care este deşert;
Vulpele se preâmblă pre dênsul.
19 Tu, Iehova! locuescĭ în etern;
Tronul têŭ *remâne* dintr'o generaţiune în alta.
20 Pentru ce ne uiţĭ pentru tot-de-auna?
Şi ne laşĭ un timp atât de lung?
21 Întórce-ne pre noĭ, Iehova! spre tine,
Şi ne vom întórce; înnoesce đilele nóstre ca maĭ 'nainte.
22 Óre se ne fiĭ despreţuit pre noĭ cu deplinitate;
Se te mâniĭ asupra nóstră fórte?

CARTEA LUI EZEKIEL.

CAPUL I.

Chiămarea luĭ Ezekiel. Gloria luĭ Dumneḑeŭ ’i-aŭ apărut într’o visiune misteriósă.

S’aŭ întêmplat în anul al treĭ-ḑecilea, în *luna* a patra, la cincĭ 1
a luneĭ, în óra ce *eram* între captivĭ aprópe de fluviul
Chebar, s’aŭ deschis ceriul, şi am vĕḑut visiunile luĭ Dumneḑeŭ.
În *ḑiua* a cincea a luneĭ anuluĭ acestuia, care *era* anul al cin- 2
celea al captivităţeĭ regeluĭ Iehoiakim, Veni cuvêntul luĭ Iehova 3
câtră Ezekiel, profetul, fiiul luĭ Buzi, în ţérra Chaldeilor, aprópe
de fluviul Chebar, şi acolo mâna luĭ Iehova aŭ fost asupra luĭ.
Şi am vĕḑut, şi éca! un vêrtejiŭ venia de la nord, un 4
nuor mare, şi un foc ce ’l încunjurâ; şi împrejurul acestuia *era*
strălucire, şi în mijlocul luĭ ca colórea ambreĭ din mijlocul foculuĭ.
Şi în mijlocul luĭ *se vedea* o asemĕnare de patru animale. Şi a- 5
césta *era* privirea lor; aveaŭ asemĕnarea unuĭ om. Şi fiă-care 6
avea patru feçie, şi fiă-care din tr’ênşiĭ avea patru aripĭ. Şi pi- 7
ciórele lor *eraŭ* picióre drepte; şi talpa piciórelor lor *semĕna* cu
talpa piciorului de viţel; şi scânteiaŭ ca colórea arameĭ strălucitóre.
Şi *aveaŭ* mânĭ de om sub aripile lor la tus-patru părţile lor; şi 8
tus-patru aveaŭ feçele lor, şi aripile lor. Aripile lor se întruniaŭ 9
una cu alta; *şi* mergĕnd nu se înturnaŭ; *ci* fiă-care mergea drept
înainte. Cât pentru asemĕnarea feçeĭ lor, aveaŭ façia unuĭ om, 10
şi tus-patru aveaŭ façia unuĭ leŭ la partea dréptă; şi tus-patru la
partea stângă façia unuĭ boŭ; şi tus-patru *şi* façia unuĭ vultur. 11
Ast-feliŭ *eraŭ* feçele lor, şi aripile lor *eraŭ* întinse în sus; douĕ
ale fiă-căruia se întruniaŭ una cu alta, şi douĕ acoperiaŭ corpurile
lor. Şi mergeaŭ fiă-carele drept înainte; unde era spiritul se 12
mérgă, *acolo* mergeaŭ *şi* ele, *şi* mergĕnd nu se înturnaŭ. Cât 13
pentru asemĕnarea animalelor, privirea lor *era* ca cărbunĭ de foc
arḑetoriŭ, ca privire de făcliĭ; foc se învêrtia pintre animale; şi
aveaŭ o strălucire, şi fulger eşia din foc. Şi animalele alergaŭ 14
în cóce şi în colo ca privirea fulgeruluĭ.
Şi am vĕḑut animalele, şi éca! *era* şi o rótă pre pămênt a- 15
própe de animale la tus-patru feçele lor. Privirea roţilor şi 16
lucrul lor *era* ca colórea crisolituluĭ; tus-patru aveaŭ aceeaşĭ ase-
mĕnare; şi privirea lor şi lucrul lor *eraŭ* ca când ar fi fost o rótă
în mijlocul uneĭ roţĭ. Când voiră se mérgă, se putură mişca 17
în tus-patru laturile lor; *şi* mergĕnd nu se învêrtiaŭ. Éră obe- 18
ḑele lor eraŭ aşia de ’nalte, în cât făcură frică; şi obeḑele tus-

19 patru roţilor *eraŭ* de jur împrejur pline de ochĭ.
Şi când animalele âmblaŭ, âmblaŭ şi róţile lângă dênsele; şi
20 când animalele se 'nălţaŭ de la pămênt, se 'nălţaŭ şi roţile. Unde
era se mérgă spiritul, *acolo* mergeaŭ şi ele; acolo merse şi spiritul
lor, şi róţile se 'nălţaŭ împreună cu dênsele; câcĭ spiritul animale-
21 lor *se afla* în roţĭ. Când mergeaŭ acelea, mergeaŭ şi *acestea*;
şi când acelea staŭ, staŭ şi *acestea*; éră şi când acelea se'nălţaŭ de la
pămênt, şi acestea se 'nălţaŭ împreună cu dênsele; câcĭ spiritul
animalelor *se afla* în roţĭ.
22 Şi asemĕnarea uneĭ boltiturĭ *era* de-asupra capetelor anima-
lelor ca colórea unuĭ cristal strălucitoriŭ, întins pre de-asupra ca-
23 petelor lor. De desuptul boltitureĭ aripile *eraŭ* îndreptate una
câtră cea-l-altă; fiă-care avea douĕ *aripĭ*, carĭ acoperiaŭ pre una
parte, şi fiă-carele avea douĕ *aripĭ*, carĭ acoperiaŭ pre cea-l-altă
24 parte a corpurilor lor. Şi când âmblaŭ, auḑiam sunetul aripi-
lor lor ca sunetul multor ape, ca tunetul a tot Putinteluĭ; şi
vócea vorbeĭ lor ca vuetul uneĭ armate: şi când staŭ, pogoriaŭ
25 aripile lor. Şi o vóce resunâ de de-asupra boltitureĭ, ce *se
afla* preste capul lor; când ele staŭ, pogoriaŭ aripile lor.
26 Şi de-asupra boltitureĭ, ce *se afla* preste capul lor, *se vedea*
o asemĕnare de tron, egală cu o pétră de safir; şi pre asemĕ-
narea de tron *se vedea o altă* asemĕnare, egală cu un om *ce şedea*
27 pre tron de-asupra. Şi am vĕḑut ca colórea de ambră ce se-
mĕna cu un foc *atât* în lăuntru *cât* şi împrejur de la imaginea
cópselor *omuluĭ* în sus; şi de la imaginea cópselor luĭ în jos am
vĕḑut ca o asemĕnare de foc, ce avea strălucire împrejurul seŭ.
28 Şi *era* privirea lumineĭ din prejur ca o asemĕnare de curcubeŭ,
care se formézâ în nuor într'o ḑi de plóe.
Acésta *era* privirea asemĕnăreĭ glorieĭ luĭ Iehova. Şi când am
vĕḑut, am căḑut pre façia mea, şi am auḑit o vóce a unuia ce vorbi.

CAPUL II.

Visiunea unuĭ tuiŭ scris pre din lăuntru şi pre dinafară.

1 Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Fiiul omuluĭ! stăĭ pre piciórele tale, şi
2 voiŭ vorbi câtră tine. Şi cum 'mĭ-aŭ vorbit mie, aŭ
intrat în mine un spirit, şi m'aŭ pus pre piciórele mele, şi am
3 auḑit pre cel ce'mĭ vorbia mie. Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Fiiul omu-
luĭ! eŭ te trămit la fiiĭ luĭ Israel, câtră poporul rebel, care s'aŭ
rebelat contra mea, eĭ şi părinţiĭ lor aŭ pĕcătuit contra mea până
4 în ḑiua de astăḑĭ; Şi *sûnt* fiiĭ de o façiă îndrăzneţă, şi de o
ânimă învêrtoşată. Eŭ te trămit la dênşiĭ, şi li veĭ ḑice lor: Aşia
5 grăesce Iehova, Domnul. Şi eĭ, séŭ te vor asculta, séŭ se
vor abştine (căcĭ *sûnt* o casă rebelă), vor cunósce, câ aŭ fost
un profet în mijlocul lor.

Si tu, fiiul omuluĭ! nu te teme de dênşiĭ, şi nu te spăria 6
de cuvintele lor, cu tóte câ *escĭ ca* în spinĭ şi pălămide, şi lo-
cuescĭ între scorpionĭ; nu te teme de vorbele lor, nicĭ de façia
lor nu te înspăimênta, cu tóte câ eĭ *sûnt* o casă rebelă. Şi 7
vorbesce li lor cuvintele mele, séŭ de te vor auḑi séŭ de se vor
abţine; câcĭ eĭ *sûnt* rebelĭ.
Tu ânse, fiiul omuluĭ! ascultă aceea ce eŭ 'ţĭ grăesc ţie: Nu 8
fiĭ rebel ca casa cea rebelă; deschide gura ta, şi mănâncă aceea
ce eŭ 'ţĭ daŭ ţie. Şi am vĕḑut, şi éca! o mână întinsă spre 9
mine, care ţinea un tuiŭ de carte. Şi 'l-aŭ desfăşurat pre dên- 10
sul înaintea mea, şi *era* scris din lăuntru şi pre din dos; şi în a-
cesta *eraŭ* scrise lamentaţiunĭ, plângerĭ şi văităr̆ĭ.

CAPUL III.

Visiunea luĭ Ezekiel esplicată.

Şi 'mi-aŭ ḑis mie: Fiiul omuluĭ! mănâncă aceea ce tu afli; 1
mănâncă acest tuiŭ, şi mergĭ de vorbesce caseĭ luĭ Is-
rael. Şi am deschis gura mea, şi 'mĭ dede de mâncat acest tuiŭ. 2
Şi 'mi-aŭ ḑis mie: Fiiul omuluĭ! fă se mănânce pântecele têŭ, şi 3
împle măruntaele tale de acest tuiŭ, ce eŭ 'ţĭ daŭ ţie. Şi '*l*-am
mâncat, şi era în gura mea dulce ca mĭerea. Şi 'mi-aŭ ḑis mie: 4
Fiiul omuluĭ! mergĭ de întră în casa luĭ Israel, şi vorbesce cu cu-
vintele mele câtră dênşiĭ. Câcĭ nu *escĭ* trămis la un popul de 5
o buză străină şi de o limbă grea, *ci* câtră casa luĭ Israel; Nu 6
câtră mulţĭ populĭ de o buză străină şi de o limbă grea, pre a-
cărora cuvinte nu le înţelegĭ. În adevĕr! de te-aşĭ trămite câtră 7
acestia, eĭ te-ar asculta. Ânse casa luĭ Israel nu va voi se te as-
culte; câcĭ nu voesc se me asculte pre mine, fiind câ tótă casa
luĭ Israel *este* de o frunte neruşinată şi de o ânimă învêrtoşată.
Éca! eŭ am făcut façia ta puterică contra feçeĭ lor, şi fruntea ta 8
puterică contra frunţeĭ lor. Şi eŭ am făcut fruntea ta ca un 9
diamant maĭ dur *de cât* cremenea; nu te teme de dênşiĭ, şi
nu te înspăimênta de façia lor, cu tóte câ *sûnt* o casă rebelă.
Şi 'mi-aŭ ḑis mie: Fiiul omuluĭ! ĭea în ânima ta şi ascultă cu 10
urechiele tale tóte cuvintele mele, ce eŭ 'ţĭ voiŭ grăi ţie. Mergĭ 11
şi întră la ceĭ captivĭ, la fiiĭ popululuĭ têŭ, şi li vorbesce, şi li
spune lor: Aşia grăesce Iehova, Domnul; de te vor asculta séŭ
de se vor abţiné.
Şi m'aŭ rădicat spiritul, şi am auḑit dinapoea mea o vóce de 12
un cutremur mare, *care ḑice*: „Bine-cuvêntată fiă gloria luĭ Ieho-
va din locul seŭ.“ Şi *am auḑit* sunetul aripilor animalelor carĭ 13
se întruniaŭ una cu alta, şi sunetul roţilor împreună cu dênsele,
şi vócea de un cutremur mare. Şi m'aŭ 'nălţat spiritul, şi m'aŭ 14

luat, şi am mers cu amărăciune *şi* cu aprinderea spiritului meŭ;
15 ânse mâna luĭ Iehova era tare asupra mea. Şi am venit la ceĭ cap-
tivĭ la Tel-Abib, carĭ locuiaŭ aprópe de rîul Chebar, şi am şeḑut
şi eŭ acolo unde aceia şedeaŭ, şi am remas acolo între dênşiĭ uĭ-
mit şepte ḑile.
16 Şi s'aŭ întêmplat la finitul celor şepte ḑile, câ cuvêntul luĭ
17 Iehova aŭ venit câtră mine, ḑicĕnd: Fiiul omuluĭ! te-am pus
pre tine păḑitoriŭ preste casa luĭ Israel; ascultă deci cuvêntul din
18 gura mea, si'ĭ previĭ pre eĭ de la mine. Când eŭ ḑic celuĭ ne-
legiuit: În adevĕr! veĭ muri, şi tu nu'l previĭ, şi nu vorbescĭ, ca se
întorcĭ pre cel nelegiuit de la calea luĭ nelegiuită, în cât se mântuĭ viéţa
luĭ, nelegiuitul va muri în inicitatea sa; de cât din mâna ta voiŭ
19 cere sângele luĭ. Ânse dacă tu previĭ pre cel nelegiuit, el ânse
nu se va întórce de la nelegiuirea luĭ şi de la calea luĭ cea ne-
legiuită, el va muri în inicitatea luĭ; éră tu 'ţi-aĭ mântuit sufletul têŭ.
20 De asemenea, dacă dreptul se deturnă de la dreptatea sa şi
face inicitate, apoĭ eŭ 'ĭ voiŭ pune pedecă 'naintea luĭ, el va mu-
ri; pentru câ nu 'l-aĭ prevenit, el va muri în pĕcatul seŭ; şi nu
se va aminti dreptatea, pre care el aŭ făcut'o; de cât din mâna
21 ta voiŭ cere sângele luĭ. Ânse dacă tu previĭ pre cel drept,
ca cel drept se nu pĕcătuéscă, şi el nu pĕcătuesce, în adevĕr! el
va via, pentru câ aŭ fost prevenit; şi tu aĭ mântuit sufletul têŭ.
22 Şi aŭ fost acolo mâna luĭ Iehova asupra mea, şi 'mĭ-aŭ ḑis
23 mie: Scólă-te! eşĭ la vale, şi acolo 'ţĭ voiŭ vorbi ţie. Şi m'am
sculat, şi am eşit la vale; şi éca! gloria luĭ Iehova sta acolo ca
gloria, pre care eŭ am vĕḑut'o aprópe de rîul Chebar: şi am că-
24 ḑut pre façia mea. Şi aŭ întrat Spiritul în mine şi m'aŭ pus
pre piciórele mele, 'mĭ-aŭ vorbit şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Mergĭ de te închi-
25 de în năuntrul caseĭ tale. Şi tu, fiiul omuluĭ! éca! vor pune
pre tine legăturĭ, şi te vor lega cu dênsele, încât nu veĭ puté
26 eşi în mijlocul lor. Şi voiŭ lipi limba ta de ceriul gureĭ tale,
şi veĭ fi mut, şi nu veĭ fi pentru dênşiĭ un om mustrătoriŭ; câcĭ eĭ
27 *sûnt* o casă rebelă. Ânse când eŭ voiŭ vorbi câtră tine, voiŭ
deschide gura ta, şi li veĭ ḑice lor: Aşia grăesce Iehova, Domnul,
cel ce aude, se audă; şi cel ce vre se se abţină, se se abţină; câcĭ
eĭ *sûnt* o casă rebelă.

CAPUL IV.

Preḑicerea asediuluĭ şi a fómeteĭ Ierusalimuluĭ.

1 Şi tu, fiiul omuluĭ! ĭea'ţĭ o cărămidă, şi pune-o 'naintea ta, şi
2 desemnéză pre dênsa cetatea Ierusalimul; Şi pune
asediŭ în jurul eĭ, şi edifică forterețe contra eĭ, şi fă un val
în jurul eĭ, maĭ pune âncă castre în façia eĭ, şi rădică maşine îm-

prejur în contra eĭ. Şi ĭea'ţĭ o placă de fer, şi o pune pre dên- 3
sa *ca* pre un mur de fer între tine şi cetatea, şi îndréptă façia ta
spre dênsa, şi *prin acésta* se va asedia, şi veĭ pune asediŭ contra
eĭ. Acésta *va fi* un semn pentru casa luĭ Israel.
Şi tu culcă-te pre partea ta cea stângă, şi pune inicitatea ca- 4
seĭ luĭ Israel pre dênsa; *dupre* numerul ḑilelor ce veĭ fi culcat pre
acésta veĭ purta inicitatea lor. Câcĭ eŭ ţi-am impus ţie aniĭ 5
inicităţeĭ lor după numerul ḑilelor, *carĭ sûnt* treĭ sute nouĕ-
ḑecĭ de ḑile; şi veĭ purta inicitatea caseĭ luĭ Israel. Şi după ce 6
veĭ fi împlinit aceste ḑile, culcă-te érăşĭ pre laturea dréptă a ta,
şi veĭ purta inicitatea luĭ Iuda patru-ḑecĭ de ḑile; eŭ 'ţi-am o-
tărît fiă-care ḑi pentru un an.
Şi veĭ întórce façia ta spre asediul Ierusalimuluĭ, şi bra- 7
ţiul têŭ *va fi* gol, şi veĭ profetisa contra luĭ. Şi éca! eŭ voiŭ 8
pune pre tine legăturĭ, şi nu te veĭ întórce de pre o lature pre
alta, până când nu veĭ fi finit ḑilele asediuluĭ têŭ.
Şi ĭea'ţĭ grâŭ, orz, bob, linte, meiŭ, şi alacĭ, şi le pune în- 9
tr'un vas, şi fă'ţĭ din acestea pânĭ; *dupre* numerul ḑilelor ce veĭ
şedé culcat pre laturea ta, *adecă* treĭ sute nouĕ-ḑecĭ de ḑile, veĭ
mânca dintr'acésta. Şi mâncarea ta ce veĭ mânca *va fi* cu 10
mĕsură, *adecă* douĕ-ḑeci de sicle pre ḑi; din timp în timp veĭ
mânca din acestea. Şi apa o veĭ bé cu mĕsură, *adecă* a şesea 11
parte dintr'un hin; şi veĭ bé din timp în timp. Şi tu veĭ 12
mânca aceste *ca* nisce azime de orz, pre carĭ le veĭ cóce în es-
cremente de om înaintea ochilor lor.
Şi aŭ ḑis Iehova: Aşia vor mânca fiiĭ luĭ Israel pânea lor 13
spurcată între populĭ, unde eŭ 'ĭ voiŭ împrăscia pre dênşiĭ. Şi 14
eŭ am ḑis: A! Iehova, Dómne! éca! sufletul meŭ nu s'aŭ spur-
cat încă; câcĭ din junimea mea până acum n'am mâncat carne
de vită mórtă de la sine séŭ sfăşiată; şi nicĭ aŭ întrat în gura
mea vre-o-dată carne abominabilă.
Şi 'mi-aŭ ḑis mie: Éca! eŭ 'ţĭ daŭ ţie escremente de boŭ 15
în loc de escremente de om, şi pre acestea veĭ cóce pânea ta.
Apoĭ 'mi-aŭ ḑis: Fiiul omuluĭ, éca! eŭ voiŭ sfărâma în Ie- 16
rusalim toégul pâneĭ, si vor mânca pânea cu mĕsură şi cu grijă;
şi vor bé apa cu mĕsură şi cu uimire. Ca se devină lipsiţĭ de 17
pâne şi de apă; şi ca se se uiméscă între dênşiĭ, şi se se consume
din causa inicităţeĭ lor.

CAPUL V.

Emblema capuluĭ ras al profetuluĭ.

Şi tu, fiiul omuluĭ! 'ĭea'ţĭ un cuţit ascuţit, un briciŭ de băr- 1
bieriŭ ĭea'ţĭ, şi fă ca se trécă acesta pre capul têŭ şi pre
barba ta; după acésta ĭea'ţĭ o cumpĕnă de mĕsurat, şi împarte *pĭrul.*

2 A treia parte o veĭ arde în foc în mijlocul cetăţeĭ, când se vor
împlini ḑilele asediuluĭ; şi pre a treia parte o veĭ lua *şi* o veĭ tăia
cu un cuţit în jurul eĭ; şi pre partea a treia o veĭ împrăscia în vênt;
3 şi eŭ voiŭ scóte în urma lor sabiă. Şi din aceştĭ perĭ veĭ lua
4 un numer mic, şi'ĭ veĭ lega la pólele tale. Apoĭ ĭea âncă câţĭ-
va din acestia, şi'ĭ aruncă în mijlocul foculuĭ, şi'ĭ arde cu foc;
de aicĭ va eşi foc în tótă casa luĭ Israel.
5 Aşia grăesce Iehova, Domnul: Acesta *este* Ierusalimul,
Pre care eŭ 'l-am pus în mijlocul populilor
Şi al ţerrilor de prin prejurul luĭ. [acea a populilor,
6 Ânse el aŭ schimbat judicăţile mele într'o nelegiuire maĭ rea de cât
Şi statutele mele le-*aŭ făcut* maĭ rele de cât cele ale ţerrilor
de prin prejurul luĭ;
Căcĭ aŭ lepădat judicăţile mele şi statutele mele;
N'aŭ âmblat într'ênsele.
7 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:
Pentru câ voĭ aţĭ vuit maĭ mult de cât populiĭ ceĭ din prejurul vostru,
Şi n'aţĭ âmblat dupre statutele mele,
Şi n'aţĭ făcut judicăţile mele, [rul vostru:
Şi n'aţĭ lucrat *chiar* nicĭ dupre datinele populilor, celor din preju-
8 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:
Éca! şi eŭ *sum* contra ta,
Şi voiŭ esecuta judicăţile în mijlocul têŭ 'Naintea populilor.
9 Şi'ţĭ voiŭ face ţie aceea ce n'am *maĭ* făcut,
Şi asemenea căruia nu voiŭ face nicĭ-o-dată,
Din causa tuturor abominaţiunilor tale.
10 Pentru acésta părinţiĭ vor mânca pre fiiĭ lor în mijlocul têŭ,
Şi fiiĭ vor mânca pre părinţiĭ lor;
Şi voiŭ esecuta judicăţile contra ta;
Şi pre remăşiţa ta o voiŭ împrăscia În tóte vênturile.
11 Pentru acésta, *dupre cum* eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Domnul;
În adevĕr! pentru câ tu aĭ pângărit Sanctuariul meŭ cu lucrurile
Şi cu tóte abominaţiunile tale, [tale cele uricióse,
Şi eŭ decĭ *te* voiŭ micşora, Şi ochiul meŭ nu va cruţa,
Nicĭ nu me voiŭ îndura *de tine.*
12 O a treia parte din tine va muri de ciumă,
Şi se vor consuma de fóme în mijlocul têŭ;
Şi o a treia parte va cădé de sabie în jurul têŭ;
Şi pre o a treia parte o voiŭ împrăscia în tóte vênturile,
Şi voiŭ scóte sabia în urma lor.
13 Ast-feliŭ se va împlini mânia mea,
Şi voiŭ îndestula furia mea într'ênşiĭ, Şi me voiŭ resbuna;
Şi vor cunósce, câ eŭ, Iehova, am grăit în zelul meŭ,
Când voiŭ împlini contra lor mânia mea.
14 Şi te voiŭ reduce într'un deşert,

Şi spre oprobriŭ între popóriĭ carĭ *sûnt* împrejurul têŭ,
În ochiĭ a tot trecĕtoriuluĭ.
Şi *țérra ta* va deveni oprobriŭ şi batjocură, Esemplul şi mirarea 15
Popórelor ce *sûnt* împrejurul têŭ,
Când voiŭ esecuta judicățile contra ta
În mâniă şi indignațiune şi în mustrarea furieĭ;
Eŭ Iehova am grăit.
Când voiŭ trămite contra lor săgețile cele rele ale fómeteĭ, 16
Cele omorîtóre, Pre carĭ le voiŭ trămite, ca se ve nimicéscă,
Atuncĭ voiŭ maĭ cresce âncă fómetea în voĭ,
Şi voiŭ sfărăma din voĭ toégul pâneĭ.
Şi voiŭ trămite asupra vóstră fómete şi fére rele, 17
Şi te vor lăsa orfanĭ; Şi ciumă şi sânge vor trece prin tine;
Şi voiŭ aduce sabia asupra ta. Eŭ, Iehova, am grăit.

CAPUL VI.

Predicere contra Iudeeĭ.

Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova câtră mine dicĕnd: Fiiul 1 2
omuluĭ! ațintesce fația ta spre munțiĭ luĭ Israel, şi pro-
fetiséză contra lor, şi dĭ:

Munțĭ aĭ luĭ Israel! ascultațĭ cuvêntul luĭ Iehova, Domnul; 3
Aşia grăesce Iehova, Domnul, câtră munțĭ şi câtră délurĭ,
Câtră pârîe şi câtră vâĭ: Éca! eŭ voiŭ aduce asupra vóstră sabie,
Şi voiŭ destruge 'nălțimile vóstre.
Şi altarele vóstre se vor pustia, 4
Şi imaginile vóstre se vor sfărăma;
Şi voiŭ face se cadă ucişiĭ voştri 'naintea idolilor voştri.
Şi voiŭ asterne cadavrele fiilor luĭ Israel 5
'Naintea idolilor lor; Şi voiŭ împrăscia ósele vóstre
În jurul altarelor vóstre.
Şi în tóte locuințele vóstre cetățile se vor pustia, 6
Şi 'nălțimile se vor desola,
În cât altarele vóstre se se pustieze şi se se nimicéscă,
Şi idoliĭ voştri se se sfărăme şi se disparâ,
Şi imaginile vóstre se se taiă, Şi lucrurile vóstre se disparâ.
Şi vor cădé în mijlocul vostru ucişiĭ, 7
Şi vețĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.

Voiŭ lăsa ânse o remăşiță, 8
Pentru ca se scape *óre carĭ* din voĭ de sabie între popórĭ,
Când ve vețĭ împrăscia prin țerrĭ.
Şi câțĭ dintre voĭ vor scăpa, 'şĭ vor aduce a minte de mine 9
Între popórĭ, unde vor fi duşĭ captivĭ,
A cărora ânimă fornicătóră am sfărămat,
Care s'aŭ abătut de la mine,

Şi aĭ cărora ochĭ aŭ fornicat după idoliĭ lor;
Atuncĭ se vor desgusta de câte rele aŭ făcut În tóte abominaţiunile lor.
10 Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova,
Şi câ n'am grăit în deşert, câ voesc a aduce asupra lor aceste rele.
11 Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Bate în mânele tale, Şi lovesce cu piciorul têŭ, şi ḑi:
Vaĭ! pentru tóte abominaţiunile cele rele ale caseĭ luĭ Israel!
Pentru câ aŭ se móră de sabie, fómete şi ciumă.
12 Cel depărtat va muri de ciumă; Şi cel de apróре va cădé de sabie;
Şi cel ce va remănó şi va fi asediat va muri de fómete;
Ast-feliŭ voiŭ împlini indignaţiunea mea contra lor.
13 Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, [altarelor acestora,
Când ceĭ ucişĭ dintre dênsiĭ vor jăcé printre idoliĭ lor în jurul
Pre fiâ-care dél înalt şi pre tóte vêrfurile de munţĭ,
Şi sub fiă-care arbore verde, şi sub toţĭ stejariĭ tufoşĭ,
Locurile, unde oferiaŭ odóre plăcute idolilor lor.
14 Ast-feliŭ voiŭ întinde mâna mea asupra lor,
Şi voiŭ reduce ţérra într'un deşert,
Maĭ deşert de cât deşertul Diblatheĭ, În tóte locuinţele lor;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.

CAPUL VII.

Continuaţiunea acelor preḑicerĭ.

1 2 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Şi
tu, fiiul omuluĭ! *ascultă*; aşia grăesce Iehova, Domnul,
despre pămêntul luĭ Israel:
În fine aŭ venit finitul Asupra celor patru marginĭ ale ţerreĭ.
3 Finitul aŭ venit acum asupra ta,
Şi voiŭ trămite asupra ta mânia mea,
Şi te voiŭ judica dupre câile tale,
Şi'ţĭ voiŭ resplăti pentru tóte abominaţiunile tale.
4 Şi ochiul meŭ nu te va cruţa, Şi nu voiŭ avé îndurare:
Ci'ţĭ voiŭ resplăti pentru câile tale,
Şi abominaţiunile tale vor fi în mijlocul têŭ;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
5 Aşia grăesce Iehova, Domnul: Rêŭ, éca! un rêŭ vine!
6 Finitul aŭ venit, finitul aŭ venit;
S'aŭ sculat contra ta; éca! aŭ sosit!
7 Nefericire aŭ venit asupra ta, locuitore al ţerreĭ!
Timpul aŭ venit, apróре *este* ḑiua turburăreĭ,
Şi nu a strigăreĭ de bucurie pre munţĭ.
8 Acum îndată voiŭ vĕrsa furórea mea asupra ta,
Şi voiŭ împlini mânia mea asupra ta;

Şi te voiŭ judica dupre câile tale,
Şi'ţĭ voiŭ resplătí pentru tóte abominaţiunile tale.
Şi ochiul meŭ nu te va cruţa, Şi nu voiŭ avé îndurare: 9
Dupre câile tale 'ţĭ voiŭ resplăti ţie,
Şi abominaţiunile tale vor fi în mijlocul têŭ;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, care *ve* lovesc.
Éca ḑiua! éca aŭ venit! Nenorocirea s'aŭ ivit; 10
Toégul aŭ înflorit, mândria aŭ germinat.
Violenţa aŭ crescut spre toégul nelegiuireĭ; 11
Nimene dintre dênşiĭ *nu va remăné*, nicĭ din mulţimea lor, nicĭ din aceĭ dintre dênşiĭ, carĭ fac vuet;
Şi nu *va fi* cine se pórte doliŭ pentru dênşiĭ.
Timpul aŭ venit, ḑiua s'aŭ apropiat; 12
Se nu se bucure cumpĕrătoriul, şi se nu jăléscă vênḑĕtoriul;
Căcĭ mânia *este* asupra întregeĭ lor mulţimĭ.
Căcĭ vênḑetoriul nu se va întórce la ceea ce aŭ vêndut, 13
Nicĭ chiar dacă se maĭ află între ceĭ viĭ; [tórce *la aceea*;
Căcĭ visiunea *este* pentru întréga lor mulţime, nimene nu se maĭ în-
Şi fiă-care se află în culpa sa, nu póte se se amelioreze pre
Nu se îmbărbătéză. [sine,
Eĭ suflă în trâmbeţă, şi tóte se prepară; 14
Decât nimene nu merge la resbel,
Căcĭ indignaţiunea mea *este* asupra întregeĭ luĭ mulţimĭ.
Afară *este* sabie, şi în întru *este* ciumă şi fómete; 15
Cel ce *se află* la ogor va muri de sabie;
Éră pre cel din cetate 'l vor consuma fómetea şi ciuma.
Şi câţĭ dintre dênşiĭ scapă, vor scăpa; 16
Vor fi ânse pre munţĭ ca porumbiĭ vâilor,
Portând doliŭ toţĭ acestia, fiă-care pentru inicitatea sa.
Tóte mânele vor slăbi, Şi tóte genunchiele vor curge *ca* o apă. 17
Şi se vor încinge cu sacĭ, Şi teróre 'ĭ va acoperi pre dênşiĭ; 18
Şi ruşine va fi pre tótă façia, Şi pre tóte capetele lor pleşuvie.
Vor lepăda pre strade argintul lor, 19
Şi aurul lor va deveni ca o necurăţenie;
Argintul şi aurul lor nu va puté se'ĭ elibereze pre dênşiĭ
În ḑiua mânieĭ luĭ Iehova; [trupul lor;
Nu *vor puté* se sature sufletele lor, şi nu vor puté se închple
Pentru câ ele aŭ fost causa inicităţeĭ lor.
Şi ornamentul lor cel maĭ preţios spre mândrie 'l-aŭ făcut; 20
Şi aŭ pus într'ênsul imaginile abominaţiunilor lor,
Şi ale lucrurilor lor celor urîte;
Pentru acésta şi eŭ 'l voiŭ reduce într'o necurăţenie pentru dênşiĭ.
Şi 'l voiŭ trăda pre dênsul spre râpirea mânelor celor străine, 21
Şi spre préda nelegiuiţilor ţerreĭ; Şi 'l vor profana pre dênsul.
Şi voiŭ întórce façia mea de la dênşiĭ, 22

Şi vor profana Sanctuariul meŭ;
Şi prĕdătoriĭ vor întra într'ênsul, şi'l vor profana pre dênsul.
23 Fă un lanţŭ; Câcĭ ţérra este plină de culpă de sânge,
Şi cetatea este plină de violenţă.
24 Pentru acésta voiŭ aduce pre ceĭ maĭ reĭ populĭ,
Şi vor lua în posesiune casele lor;
Şi voiŭ face se înceteze aroganţa celor putericĭ,
Şi sântele lor locurĭ se vor profana.
25 Destrucţiunea vine; Şi vor căuta pace, ânse nu *va fi.*
26 Nenorocire preste nenorocire va veni, şi veste preste veste va fi:
Atuncĭ vor cere de la profet visiune;
Dară va fi perdută legea de la preut,
Şi consiliul de la ceĭ maĭ bătrânĭ.
27 Regele va jăli, Şi principele se va îmbrăca cu doliŭ,
Si mânele poporuluĭ ţerreĭ se vor turbura;
Dupre câile lor li voiŭ face lor,
Şi dupre judicăţile lor 'ĭ voiŭ judica pre dênşiĭ;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.

CAPUL VIII.

Ezekiel se transpórtă cu spiritul din Chaldea în Ierusalim.

1 Şi s'aŭ întêmplat în anul al şeselea, în a cincea *ḑi* a luneĭ
a şesea, *în óra ce* eŭ şedeam în casa mea, şi ceĭ maĭ bă-
trânĭ aĭ luĭ Iuda şedeaŭ 'naintea mea, câ mâna luĭ Iehova, Domnul,
2 aŭ căḑut acolo asupra mea. Şi am vĕḑut, şi éca! un chip
ca asemĕnarea foculuĭ; de la asemĕnarea cópselor luĭ în jos *era*
un foc; şi de la cópsele luĭ în sus *era* ca privirea uneĭ luminĭ,
3 *ce avea* colórea ambreĭ. Şi aŭ întins chipul uneĭ mânĭ,
şi m'aŭ apucat de buclele capuluĭ meŭ, şi 'mĭ-aŭ 'nălţat spiritul
între pămênt şi ceriŭ, şi m'aŭ adus în visiunile luĭ Dumneḑeŭ la
Ierusalim, la uşa porţeĭ de din năuntru, ce caută spre nord, unde
4 era idolul jalusieĭ, care escită spre jalusie. Şi éca! gloria Dum-
neḑeuluĭ luĭ Israel era acolo după visiunea ce eŭ am vĕḑut-o în vale.
5 Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Fiiul omuluĭ! rădică acum ochiĭ teĭ spre
calea despre nord. Şi am rădicat ochiĭ meĭ spre calea despre nord,
şi éca! spre partea nordică în pórta altariuluĭ *era aşeḑat* idolul
6 acesta al jalusieĭ la întratul altariuluĭ. Atuncĭ 'mĭ-aŭ ḑis mie: Fiiul
omuluĭ! veḑĭ tu ce fac acestia? abominaţiunile cele marĭ, ce casa
luĭ Israel face acolo, ca se me depărteze de Sanctuariul meŭ?
Ânse întórce-te âncâ, *şi* veĭ vedé abominaţiunĭ şi maĭ marĭ.
7 Şi m'aŭ adus în pórta curţeĭ, şi am vĕḑut, şi éca! o bortă
8 în părete, Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Fiiul omuluĭ! sapă acum în pă-
9 rete; şi am săpat în părete, şi éca! o uşă. Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie:

Intră, şi vedĭ abominaţiunile cele rele ce acestia fac aicĭ. Şi am 10
întrat şi am vĕdut; şi éca! tóte chipurile de târîtóre şi de ani-
male abominabile, şi toţĭ idoliĭ caseĭ luĭ Israel *eraŭ* desemnaţĭ pre
păreţĭ de jur împrejur. Şi staŭ 'naintea lor şepte-decĭ de băr- 11
baţĭ dintre ceĭ maĭ bătrânĭ aĭ caseĭ luĭ Israel; éră în mijlocul lor
sta Iaazania, fiiul luĭ Şafan; şi ţinea fiă-care în mâna sa tămâ-
iătórea sa: şi se sui în sus un nuor gros de tămâe. Şi 'mĭ-aŭ 12
dis mie: Fiul omuluĭ! aĭ vĕdut ce fac la întuneric ceĭ maĭ bătrânĭ aĭ
caseĭ luĭ Israel, fiă-care în camera imaginilor sale? Câcĭ dic: „Ie-
hova nu ne vede; Iehova aŭ părăsit ţérra."

Şi 'mĭ-aŭ dis mie: Maĭ întórce-te încă, *şi* veĭ vedé şi maĭ 13
marĭ abominaţiunĭ, *ce* le fac acestia. Şi m'aŭ adus la întratul porţeĭ 14
caseĭ luĭ Iehova, ce *se află* spre nord, şi éca! acolo şedeaŭ femeĭ,
ce plângeaŭ pentru Tamuz. Şi 'mĭ-aŭ dis mie: Aĭ vĕdut, fiiul o- 15
muluĭ? întórce-te încă, şi veĭ vedé abominaţiunĭ şi maĭ marĭ
de cât acestea.

Şi m'aŭ adus în curtea cea interióră a caseĭ luĭ Iehova; şi 16
éca! în uşa templuluĭ luĭ Iehova, între portic şi altariŭ, aprópe de
douĕ-decĭ şi cincĭ de bărbaţĭ cu dosurile lor spre templul luĭ Ie-
hova, şi cu feçele lor spre resărit; se închinaŭ câtră resărit la
sóre. Şi 'mĭ-aŭ dis mie: Aĭ vĕdut, fiiul omuluĭ? Este acesta 17
un lucru mic pentru casa luĭ Iuda, se comită aceste abominaţiunĭ
ce acestia fac aicĭ? împlênd tótă ţérra de violenţă, şi continuă ca
se me mânie; şi éca! eĭ pun în nârile lor o ramură. Şi eŭ pen- 18
tru acésta me voiŭ purta cu mânie; ochiul meŭ nu va cruţa, nicĭ
voiŭ avé îndurare; şi când eĭ vor striga în audul meŭ cu
vóce tare, nu'ĭ voiŭ asculta pre dênşiĭ.

CAPUL IX.

Predicerea contra Ierusalimuluĭ. Ómeniĭ bunĭ marcaţĭ şi cruţaţĭ.

Şi aŭ strĭgat în audul meŭ cu vóce tare, dicĕnd: Se 1
se apropie inspectoriĭ cetăţeĭ, fiă-care *cu* arma sa de
destrugere în mâna sa. Şi éca! şese bărbaţĭ veniaŭ de pre ca- 2
lea porţeĭ celeĭ de sus ce caută spre nord, avênd fiă-care în mâna
sa arma sa de destrugere; şi unul dintre dênşiĭ *era* un om îmbră-
cat în in, *care avea* la cópsele sale o călămare de scriitoriŭ; şi
întrând aŭ stătut aprópe de altariul de aramă. Atuncĭ gloria 3
Dumnedeuluĭ luĭ Israel se'nălţâ de-asupra Cherubuluĭ, de-asupra
căruia ea era, spre pragul caseĭ;

Şi aŭ strigat câtră bărbatul, *ce era* îmbrăcat în in, *şi* care
avea în cópsele sale călămarea de scriitoriŭ; Şi aŭ dis Iehova 4
câtră dênsul: Trecĭ prin cetate, prin Ierusalim, şi fă semn pre frun-
ţile bărbaţilor, carĭ gem şi suspină pentru tóte abominaţiunile ce

5 se fac în mijlocul luĭ. Éră câtră cei-l-alţĭ aŭ ḑis în auḑul
meŭ: Treceţĭ în urma acestuia prin cetate şi loviţĭ; se nu cruţă
6 ochiul vostru, şi se nu aveţĭ îndurare; Urideţĭ, până veţĭ nimici pre
bătrânĭ *şi* tênĕrĭ, pre fecióre, prunci şi femeĭ; nu ve apropiaţĭ ânse
de tot omul, pre carele *este* semnul; şi începeţĭ de la Sanctuariul meŭ.
7 Şi eĭ aŭ început de la bărbaţiĭ ceĭ maĭ bătrânĭ, carĭ *se aflaŭ*
'naintea caseĭ. Şi lĭ-aŭ ḑis lor: Necurăţiţĭ casa, şi împleţĭ curţile
de *ómenĭ* ucişĭ; eşiţĭ. Şi aŭ eşit, şi aŭ ucis prin cetate.
8 Şi s'aŭ întêmplat când acestia 'ĭ ucideaŭ, şi remaseiŭ numaĭ eŭ
acolo, am căḑut pre façia mea, şi am strigat, şi am ḑis: Ah! Ie-
hova, Dómne! Veĭ estirpi tu óre pre tótă remăşiţa luĭ Israel, vĕr-
9 sând mânia ta asupra Ierusalimuluĭ? Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Ini-
citatea caseĭ luĭ Israel şi a luĭ Iuda s'aŭ mărit fórte, şi ţérra
este plină de sânge şi cetatea plină de corupţiune; căcĭ ḑic: „Ie-
10 hova aŭ părăsit ţérra, şi Iehova nu vede nimic." Pentru a-
césta ochiul meŭ nu va cruţa şi nu voiŭ avé misericordia; *ci*
voiŭ resplăti preste capul lor calea lor.
11 Şi éca! bărbatul îmbrăcat în in, care *purta* călămarea în
cópsele sale, aŭ adus respuns, ḑicĕnd: Am făcut precum 'mĭ-aŭ
ordonat mie.

CAPUL X.

Omul îmbrăcat în in. Roţile pline de ochĭ.

1 Apoĭ am vĕḑut, şi éca! pre boltitura de de-asupra capuluĭ
Cherubimilor se vedea de-asupra lor ca o pétră de sa-
2 fir, ce *avea* privirea uneĭ asemĕnărĭ de tron. Şi aŭ vorbit câ-
tră bărbatul, *ce era* îmbrăcat în in, şi aŭ ḑis: Întră între roţile
de sub Cherubimiĭ, şi împle mâna ta de cărbunĭ de foc din mijlo-
cul Cherubimilor, şi'ĭ împrăsciă *pre dênşiĭ* preste cetatea. Şi aŭ în-
trat înaintea ochilor meĭ.
3 Şi Cherubimiĭ staŭ la drépta caseĭ, când întra bărbatul a-
4 cela; şi s'aŭ împlut curtea de din lăuntru de nuor. Şi gloria
luĭ Iehova s'aŭ 'nălţat de de-asupra Cherubuluĭ spre pragul caseĭ: şi
s'aŭ împlut casa de nuor, şi curtea s'aŭ împlut de asemenea de
5 strălucirea glorieĭ luĭ Iehova. Şi vuetul aripilor Cherubimilor
se auḑia până la curtea de din afară, ca vócea Dumneḑeuluĭ celuĭ
atot Putinte, când vorbesce.
6 Şi s'aŭ întêmplat, când aŭ ordonat bărbatuluĭ, celuĭ îmbră-
cat în in, ḑicĕnd: Ĭea foc dintre roţile, dintre Cherubimĭ, atuncĭ
7 el aŭ întrat, şi aŭ stat aprópe de roţĭ. Şi un Cherub *din cei-
l-alţĭ* aŭ întins mâna sa spre focul, ce *se afla* între Cherubimiĭ, şi
aŭ luat *din acesta*, şi 'l-aŭ pus în mânele celuĭ îmbrăcat în in;
éră acesta '*l*-aŭ luat, şi aŭ eşit.

Şi se vĕḑu asemĕnare de mână de om la Cherubimĭ sub a- 8
ripile lor. Şi am vĕḑut, şi éca! patru roţĭ aprópe de Cheru- 9
bimĭ; o rótă *era* aprópe de un Cherub, şi o altă rótă *era* aprópe
de alt Cherub; şi asemĕnarea roţilor *era* egală cu colorea uneĭ
petre de chrisolit. Şi *cât pentru* privirea lor, tus-patru *aveaŭ* 10
aceaşĭ asemĕnare, ca când era o rótă în mijlocul unei *alte* roţĭ.
Şi când mergeaŭ, âmblaŭ pre *câte una* din laturile lor; şi în óra 11
ce âmblaŭ nu se 'nvêrtiaŭ; ci unde se îndrepta capul, cele-l-alte
'l urmaŭ pre acesta; nu se 'nvêrtiaŭ în óra ce âmblaŭ. Şi corpul 12
întreg *al Cherubimilor*, şi spetele lor, şi mânele lor, şi aripile lor,
şi roţile, tus-patru roţile lor eraŭ pline de jur împrejur de ochĭ.
Cât despre roţĭ, li s'aŭ strigat în auḑul meŭ: Galgal. (rótă 13
uşóră). Şi fiă-care *animal* avea patru feçie; façia unuia *era* 14
asemene cu façia unuĭ Cherub; şi façia celuĭ al doilea *era asemene cu*
façia unuĭ om; a celuĭ al treilea *cu* façia unuĭ leŭ, şi a celuĭ al
patrulea *cu* façia unuĭ vulture. Şi Cherubimiĭ s'aŭ 'nălţat; a- 15
cesta *este* animalul, ce am vĕḑut aprópe de rîul Chebar.

Şi când âmblaŭ Cherubimiĭ, âmblaŭ şi roţile aprópe de dên- 16
şiĭ; şi când Cherubimiĭ rădicaŭ aripile lor, ca se se 'nalţe de la
pămênt, roţile nu se depărtaŭ de lângă dênşiĭ. Şi când eĭ staŭ, 17
staŭ şi *ele*; şi când se 'nălţaŭ aceia, se 'nălţaŭ cu dênşiĭ *şi aces-*
tea; căcĭ spiritul animalelor *era* în roţĭ.

Atuncĭ gloria luĭ Iehova aŭ eşit de de-asupra praguluĭ caseĭ, şi 18
aŭ stat de-asupra Cherubimilor. Şi Cherubimiĭ aŭ rădicat a- 19
ripile lor, şi s'aŭ 'nălţat de la pămênt înaintea mea; când eĭ aŭ
eşit, *eşiră* şi roţile împreună cu dênşiĭ; şi *fiă-carele dintr'ênşiĭ* aŭ
stat în uşa porţeĭ de la resărit a caseĭ luĭ Iehova; şi gloria
Dumneḑeuluĭ luĭ Israel *era* asupra lor pre de-asupra. Acesta 20
este animalul, ce 'l-am vĕḑut sub Dumneḑeul luĭ Israel lângă rîul
Chebar; şi am cunoscut, că *eraŭ* Cherubimĭ. Fiă-care avea câte 21
patru feçie, şi fiă-care câte patru aripĭ, şi *eraŭ* asemĕnărĭ de
mânĭ de om pre sub aripile lor. Şi feçiele lor semĕnaŭ cu feçiele 22
ce le am vĕḑut lângă rîul Chebar, privirea lor şi ele înseşĭ;
şi mergea fiă-care drept înainte.

CAPUL XI.

Emblema ólei.

Şi m'aŭ rădicat spiritul érăşĭ, şi m'aŭ adus în pórta des- 1
pre resărit a caseĭ luĭ Iehova ce caută spre resărit; şi
éca! în uşa porţeĭ doue-ḑecĭ-şi-cincĭ de bărbaţĭ, şi între acestia
am vĕḑut pre Iaazania, fiiul luĭ Azur, şi pre Pelatia, fiiul luĭ Be-
naia, principiĭ poporuluĭ. Şi 'mĭ-aŭ grăit mie: Fiiul omuluĭ! a- 2
cestia *sûnt* ómeniĭ, ce escugetă nedreptatea, şi ceĭ ce daŭ consi-

3 liĭ rele în cetatea acésta; Ceĭ ce ḑic: „Nu *este* aprópe; se e-
4 dificăm case; cetatea acésta *este ca* o ólă, şi noĭ carnea.“ Pen-
5 tru acésta profetiséză contra lor, profetiséză, fiiul omuluĭ! Şi
spiritul luĭ Iehova aŭ căḑut asupra mea, şi 'mĭ-aŭ grăit: Vorbesce:
Aşia grăesce Iehova: Ast-feliŭ aţĭ vorbit, casa luĭ Israel!
Căcĭ eŭ cunosc ce vi vine în mintea vóstră.
6 Aţĭ omorît pre mulţĭ în cetatea acésta,
Şi aţĭ împlut stradele eĭ de ceĭ ucişĭ.
7 Pentru care aşia grăesce Iehova, Domnul:
Ceĭ ucişĭ aĭ voştri, pre carĭ 'ĭ-aţĭ pus în mijlocul eĭ,
Acestia *sûnt* carnea, şi cetatea acésta óla;
Pre voĭ ânse ve voiŭ scóte din mijlocul eĭ.
8 De sabie v'aţĭ temut;
Şi sabie voiŭ aduce asupra vóstră, grăesce Iehova, Domnul.
9 Şi ve voiŭ scóte din mijlocul eĭ,
Şi ve voiŭ trăda în mânele străinilor;
Şi voiŭ esecuta asupra vóstră judicăţĭ.
10 Veţĭ cădé prin sabie; Şi ve voiŭ judica la marginile luĭ Israel;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
11 *Cetatea* acésta nu va fi pentru voĭ o ólă;
Nici voĭ nu veţĭ fi în mijlocul eĭ carnea;
La marginile luĭ Israel ve voiŭ judica;
12 Şi veţĭ cunósce câ eŭ *sum* Iehova,
Pentru câ n'aţĭ âmblat dupre statutele mele,
Nicĭ aţĭ făcut judicăţile mele,
Ci aţĭ făcut dupre datinele populilor, ce *sûnt* împrejurul vostru.
13 Şi s'aŭ întêmplat în óra ce eŭ profetisam, câ aŭ murit Pelatia, fiiul
luĭ Benaia. Atuncĭ am căḑut pre façia mea, şi am strigat cu vóce ta-
re şi am ḑis: Vaĭ! Iehova Dómne! vreĭ tu óre se facĭ finitul remăşiţeĭ
14 15 luĭ Israel? Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul
omuluĭ! fraţiĭ teĭ, fraţiĭ teĭ, bărbaţiĭ rudenieĭ tale, şi tótă casa luĭ
Israel *sûnt* aceĭ, câtră carĭ aŭ ḑis locuitoriĭ Ierusalimuluĭ: „Depăr-
taţi-ve de la Iehova, noue ni s'aŭ dat ţérra acésta spre moscenire.
16 Pentru acésta ḑi: Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Şi dacă 'ĭ-am depărtat pre eĭ între populĭ,
Şi dacă 'ĭ-am împrăsciat pre dênşiĭ în ţerrĭ,
Voiŭ fi ânse pentru dênşiĭ ca un mic Sanctuariŭ
În ţerrile, unde aŭ venit.
17 Pentru acésta ḑi: Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Ve voiŭ aduna dintre populĭ,
Şi ve voiŭ strânge din ţerrile, unde sûnteţĭ împrăsciaţĭ,
Şi vi voiŭ da vouĕ ţérra luĭ Israel.
18 Şi venind acolo, [ţiunile eĭ.
Vor depărta de la dênsa tóte lucrurile eĭ urîte, şi tóte abomina-
19 Şi li voiŭ da lor o ânimă; Şi voiŭ pune în voĭ un spirit noŭ;

Şi voiŭ lua din trupul lor pre ânima cea de pétră,
Şi li voiŭ da lor ânimă de carne;
Ca se âmble dupre statutele mele, 20
Si se pădéscă ordinile mele, şi se le împlinéscă pre dênsele;
Şi vor fi populul meŭ, şi eŭ voiŭ fi Dumneḑeul lor.
Căt pentru aceia, a cârora ânimă âmblă 21
Dupre lucrurile lor celor rele şi a abominaţiunilor lor,
Eŭ voiŭ resplăti asupra capuluĭ lor calea lor,
Grăesce Iehova, Domnul.

Atuncĭ Cherubimiĭ aŭ 'nălţat aripile lor, şi roţile împreună 22
cu dênşiĭ; şi gloria Dumneḑeuluĭ luĭ Israel *era* preste dênşiĭ pre
de-asupra. Şi gloria luĭ Iehova s'aŭ rădicat din mijlocul cetăţeĭ, 23
şi aŭ stat pre muntele, ce *este* spre resăritul cetăţeĭ.

Şi m'aŭ rădicat érăşĭ spiritul, şi m'aŭ adus în visiune prin 24
spiritul luĭ Dumneḑeŭ în Chaldeea, la ceĭ captivĭ. Atuncĭ visiunea
ce am vĕḑut-o s'aŭ suit de la mine. Şi am spus câtră ceĭ captivĭ
tóte lucrurile, câte Iehova 'mĭ-aŭ arĕtat mie.

CAPUL XII.

Douĕ embleme profetice.

Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul 1 2
omuluĭ! tu locuescĭ într'o casă rebelă, care are ochĭ,
ca se védă, dară nu vede; are urechĭ, ca se audă, dară nu aude;
câcĭ *este* casă rebelă. Pentru acésta, tu, fiiul omuluĭ! prepară'ţĭ 3
ţie unelte de fugă, şi fugĭ ḑiua 'naintea ochilor lor; şi fugĭ de la
locul tĕŭ în alt loc înaintea ochilor lor; póte câ vor pricepe, câ *este*
casă rebelă. Şi scóte uneltele tale ḑiua pre dinaintea ochilor 4
lor, ca pre o unéltă de fugă; şi eşĭ séra pre dinaintea ochilor lor,
ca ceĭ ce es când fug. Înaintea ochilor lor sapă *o bortă* în 5
mur, *şi* scóte-le prinlr'ênsa. Înaintea ochilor lor pórtă le pre 6
umere, *şi* scóte *le* în întuneric; acopere façia ta, ca se nu veḑĭ
ţerra; câcĭ pre tine te-am pus spre semn pentru casa luĭ Israel.

Şi am făcut aşia, precum 'mĭ s'aŭ ordonat; am scos afară 7
unélta mea ḑiua ca pre o unéltă de fugă, şi séra am săpat în mur
o bortă cu mâna; şi am scos'o în întuneric, purtându-o 'naintea
ochilor lor pre umere. Şi demănéţa aŭ venit câtră mine cu- 8
vêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul omuluĭ! casa luĭ Israel, casa 9
cea rebelă, nu 'ţĭ-aŭ ḑis ţie, Ce facĭ? Respunde li lor: Aşia 10
grăesce Iehova, Domnul:

Sarcina acésta *privesce* pre principele în Ierusalim, şi pre
tótă casa luĭ Israel, care *se află* într'acésta.

Ḑi: Eŭ *sum* semnul vostru; 11

Precum am făcut eŭ, aşia se va face şi cu dênşiĭ;
Vor merge în ·ecsil, în captivitate.
12 Şi principele, care *este* în mijlocul lor, va purta pre umere
În întunerec, şi se va duce;
Vor săpa murul, ca se scótă printr'ênsul *uneltele sale*;
Va acoperi façia sa, ca se nu védă cu ochiĭ *seĭ*. [firele mele:
13 Voiŭ întinde ânse mreja mea preste dênsul, şi se va prinde în
Şi'l voiŭ duce pre el în Babilon, *în* ţérra Chaldeilor;
Ânse nu o va vedé pre dênsa, deşi acolo va muri.
14 Şi voiŭ împrăscia în tóte vênturile [armatele luĭ;
Pre toţĭ ceĭ ce'l încunjuraŭ pre dênsul ca se'l ajute, şi pre tóte
Şi voiŭ scóte sabia în urma lor.
15 Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova,
Când 'ĭ voiŭ împrăscia pre dênşiĭ printre populĭ,
Şi'ĭ voiŭ presera pre dênşiĭ în ţerrĭ.
16 Voiŭ lăsa ânse puçinĭ dintre dênşiĭ,
Carĭ vor scăpa de sabie, de fómete şi de ciumă,
Ca se spună tóte abominaţiunile lor Populilor, unde se duc,
Şi ca se cunóscă, câ eŭ *sum* Iehova.
17 Şi aŭ venit către mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
18 Fiiul omuluĭ! mănâncă pânea ta cu tremur,
Şi bea apa ta cu frică şi cu întristare;
19 Şi vorbesce populuiluĭ ţerreĭ: [despre ţérra luĭ Israel;
Aşia grăesce Iehova, Domnul, despre locuitoriĭ Ierusalimuluĭ, şi
Vor mânca pânea lor cu întristare, Şi vor bé apa lor cu uimire,
Pentru câ ţérra luĭ va fi deşértă, lipsită de abondenţa sa,
Pentru violenţa tuturor celor ce locuesc într'ênsa.
20 Şi cetăţile cele locuite se vor pustia,
Şi ţérra va deveni un deşert. Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
21 22 Şi aŭ venit către mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul
omuluĭ! ce *este* proverbul, ce aveţĭ în ţérra luĭ Israel, ḑicĕnd:
23 Ḑilele se întărḑiă, şi tótă visiunea s'aŭ perdut? Pentru acésta
ḑi-li lor:
Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Voiŭ face ca se înceteze proverbul acesta,
Şi nu 'l vor maĭ întrebuinţa în Israel; Ci ḑi li lor: Se apropiă ḑilele,
Şi împlinirea fiă-căreĭ visiunĭ.
24 Câcĭ nu va maĭ fi nicĭ o visiune minciunósă,
Nicĭ vr'o divinaţiune linguşitóră în casa luĭ Israel.
25 Câcĭ eŭ, Iehova, grăesc,
Şi cuvêntul ce eŭ grăesc se va întêmpla,
Şi nu se va maĭ întărḑia;
Ci în ḑilele vóstre, O casă rebelă! voiŭ vorbi cuvêntul,
Şi'l voiŭ împlini pre dênsul, grăesce Iehova, Domnul.
26 Şi aŭ venit către mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:

Fiiul omuluĭ! éca! casa luĭ Israel ḑice: 27
Visiunea ce acesta vede *este* pentru multe ḑile,
Şi profetiséză de timpurĭ depărtate.
Pentru acésta ḑi li lor: Aşia grăesce Iehova, Domnul: 28
Nicĭ un cuvênt al meŭ nu se va maĭ amăna,
Ci cuvêntul ce am grâit se va întêmpla,
Grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XIII.

Amenințărĭ contra profeților minciunoşĭ.

Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul 1 2
omuluĭ! profetiséză contra profeților luĭ Israel, carĭ pro-
fetiséză, şi ḑi celor ce profetiséză din propria lor ânimă:
Ascultațĭ cuvêntul luĭ Iehova!
Aşia grăesce Iehova, Domnul: Vaĭ de profețiĭ ceĭ neroḑĭ, 3
Carĭ âmblă dupre spiritul lor, şi n'aŭ vĕḑut nemic.
Israele! profețiĭ teĭ sûnt ca vulpile în deşert. 4
Nu v'ațĭ suit pre spărturile *murilor*, 5
Nicĭ ațĭ edificat murĭ pentru casa luĭ Israel,
Ca se stee în resbel în ḑiua luĭ Iehova!
Aŭ vĕḑut *visiunĭ* vane şi divinațiunĭ minciunóse; şi eĭ ḑic: 6
Iehova ḑice; şi Iehova nu 'ĭ-aŭ trămis pre dênşiĭ:
Şi aŭ făcut *pre alțĭ* se spereze, Câ cuvêntul lor se va împlini.
N'ațĭ vĕḑut óre visiunĭ vane, Şi n'ațĭ vorbit divinațiunĭ minciunóse? 7
Totuşĭ ḑicețĭ: Iehova aŭ grăit, În óra ce eŭ n'am grăit.
Pentru care aşia grăesce Iehova, Domnul: 8
Pentru câ voĭ vorbițĭ vanitățĭ, şi vedețĭ minciunĭ,
Pentru aceea, éca! eŭ *sum* contra vóstră,
Grăesce Iehova, Domnul.
Şi mâna mea va fi asupra profeților, 9
Carĭ vĕd vanitățĭ, şi divinéză minciunĭ;
Nu vor maĭ fi în consiliul poporuluĭ meŭ,
Şi nu se vor înscrie în registrul caseĭ luĭ Israel,
Şi nicĭ vor întra în țérra luĭ Israel;
Şi vețĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, Domnul.
Pentru câ, da, pentru câ aŭ amăgit pre poporul meŭ, 10
Ḑicĕnd: Pace; şi pacea nu *era*; Şi unul aŭ edificat un mur,
Şi éca! alțiĭ 'l-aŭ uns cu *tencuélă* nevărósă;
Ḑi celor ce ung cu *tencuélă* nevărósă, câ va cădé; 11
Va fi o plóe inundătóră;
Şi voĭ, petre de o grăndină mare! vețĭ cădé,
Şi un vênt furtunos '*l* va despica.
Éca! după ce murul aŭ căḑut, nu vi se va ḑice vouĕ; 12
Unde *este* unsórea, cu care '*l*-ațĭ uns?

13 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:
Voiŭ sfăşia *tóte* în mâniă mea printr'un vênt furtunos;
Şi în mânia *mea* va fi plóe inundătóră, [micéscă.
Şi în indignaţiune mea vor fi petre de o grăndină mare, ca se'*l* ni-
14 Şi voiŭ dirima murul, Ce 'l-aţĭ uns cu *tencuélă* nevărósă,
Şi'l voiŭ reduce pre dênsul până la pămênt,
Şi se va descoperi temeliele luĭ;
Şi va cădé, şi voĭ veţĭ fi nimiciţĭ sub dênsul;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
15 Ast-feliŭ voiŭ împlini mânia mea asupra muruluĭ,
Şi asupra celor ce'l ung cu *tencuélă* nevărósă; [dênsul!
Şi vi voiŭ ḑice vouĕ: Murul nu *maĭ este*, nicĭ ceĭ ce 'l-aŭ uns pre
16 *Adecă* pre profeţiĭ luĭ Israel, ceĭ ce profetiséză despre Ierusalim,
Şi ceĭ ce vĕd visiunĭ de pace pentru dênsul,
Şi pace nu *este*, grăesce Iehova, Domnul.
17 Şi tu, fiiul omuluĭ! Pune façia ta asupra fiielor poporuluĭ têŭ,
Carĭ profetiséză din propria lor ânimă;
18 Şi profetiséză contra lor, şi ḑi: Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Vaĭ de acele, ce cósă perinuţe pentru cótele mânelor,
Şi fac legăturĭ pentru capetele de tótă etatea, ca se prindeţĭ suflete!
Sufletele poporuluĭ meŭ prindeţĭ,
Şi voiţĭ a conserva sufletele vóstre?
19 Şi me profanaţĭ între poporul meŭ
Pentru mâne pline de orz şi bucatele de pâne,
Făcĕnd ca se móră suflete, carĭ n'ar fi trebuit se móră,
Şi se conservaţĭ suflete, pre carĭ n'ar fi trebuit se vieze,
Spunĕnd minciunĭ poporuluĭ meŭ ce ascultă minciunile vóstre.
20 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul;
Éca! eŭ *sum* contra perinuţelor vóstre,
Cu carĭ prindeţĭ suflete ca pre paserĭ,
Şi le voiŭ rupe din braţele vóstre,
Şi voiŭ lăsa pre sufletele se fugă,
Pre sufletele, pre carĭ voĭ le prindeţĭ ca pre paserĭ.
21 Şi voiŭ rupe legăturile vóstre,
Şi voiŭ elibera pre poporul meŭ din mânele vóstre,
Şi nu vor maĭ fi în mânele vóstre, ca se se prindă;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
22 Pentru câ cu minciunĭ aţĭ întristat sufletul celuĭ drept,
Pre care eŭ nicĭ o dată nu 'l-am întristat;
Şi aţĭ întărit mânele celuĭ nelegiuit,
În cât se nu se maĭ întórcă de la calea sa cea rea,
Ca se remână cu viéţă: [naţiunĭ:
23 Pentru acésta nu veţĭ maĭ vedé vanitate, şi nu veţĭ divina divi-
Căcĭ voiŭ elibera pre poporul meŭ din mânele vóstre;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.

CAPUL XIV.

Mustrărĭ contra idolatrilor.

Atuncĭ aŭ venit la mine óre-carĭ dintre ceĭ maĭ bătrânĭ aĭ 1
luĭ Israel, şi aŭ şedut 'naintea mea. Şi aŭ venit câ- 2
tră mine cuvêntul luĭ Iehova, dicĕnd: Fiĭul omuluĭ! bărbaţiĭ 3
acestia aŭ 'nălţat idoliĭ lor în ânimele lor, şi aŭ pus 'naintea feçeĭ
lor pedica inicităţeĭ lor: se fiŭ eŭ óre consultat de dênşiĭ? Pen- 4
tru acésta vorbesce-li lor, şi di-li: Aşia grăesce Iehova, Dom-
nul: Fiă-câruĭ om din casa luĭ Israel, care va rădica idoliĭ seĭ
în ânima sa, şi va pune pedica inicităţeĭ *luĭ* 'naintea feçeĭ sale,
şi va veni la profetul, eŭ Iehova voiŭ respunde aceluia ce vine
dupre mulţimea idolilor seĭ; Pentru ca se prind pre casa luĭ 5
Israel în însăşĭ ânima lor, carĭ toţĭ s'aŭ înstrăinat de la mine
prin idoliĭ lor.
Pentru acésta di caseĭ luĭ Israel: Aşia grăesce Iehova, Dom- 6
nul: Convertiţi-ve, şi întórceţi-ve de la idoliĭ vostri, şi deturna-
ţi-vi feçiele vóstre de la tóte abominaţiunile vóstre. Câcĭ fiă- 7
câruĭ om din casa luĭ Israel, şi dintre străiniĭ, ce locuesc în Is-
rael, care se va depărta de la mine, şi va rădica idoliĭ seĭ în â-
nima sa, şi va pune 'naintea feçeĭ sale pedica inicităţeĭ sale, şi va
veni la profet, ca se me consulteze pre mine printr'ênsul, ace-
luia eŭ Iehova 'ĭ voiŭ respunde prin mine însu'mĭ. Şi voiŭ 8
îndrepta façia mea contra omuluĭ aceluia, şi'l voiŭ face pre dên-
sul spre semn, şi spre proverb, şi'l voiŭ estirpi din mijlocul po-
poruluĭ meŭ; şi veţĭ cunósce câ eŭ *sum* Iehova.
Şi dacă profetul va fi amăgit, şi va pronunţia vr'un cuvênt, 9
eŭ Iehova am amăgit pre profetul acela; şi voiŭ întinde mâna
mea asupra luĭ, şi'l voiŭ nimici pre dênsul din mijlocul popolu-
luĭ meŭ Israel. Şi vor primi pedépsa inicităţeĭ lor; pedépsa 10
profetuluĭ va fi ca pedépsa celuĭ ce '*l* consultă; Pentru ca casa luĭ 11
Israel se nu se maĭ abată de la mine, şi se nu se maĭ pân-
găréscă de tóte fără-de-legile lor; ci se fiă popolul meŭ şi eŭ
se fiŭ Dumnedeul lor, grăesce Iehova, Domnul.
Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, dicĕnd: Fiĭul 12 13
omuluĭ! când o ţérră va pĕcătui, comiţĕnd 'naintea mea vr'o aba-
tere grea, atuncĭ eŭ voiŭ întinde mâna mea asupra eĭ, şi voiŭ
sfărâma toégul pâneĭ eĭ, şi voiŭ trămite asupra eĭ fómetea, şi voiŭ
estirpi şi om şi animal dintr'ênsa; Şi chiar dacă aceştĭ treĭ 14
bărbaţĭ, Noe, Daniel şi Iob, ar fi în mijlocul eĭ, ş'ar mântui *nu-
maĭ* sufletele lor proprie prin dreptatea lor, grăesce Iehova,
Domnul.
Şi dacă eŭ fac se tréçă prin ţérra acele fére rele, ca se 15
o despóe, în cât se devină deşértă, ca se nu pótă nimene trece
printr'ênsa din causa férelor, *Şi de şi* aceştĭ treĭ bărbaţĭ 16

s'ar afla în mijlocul eĭ, *dupre cum* eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova,
Domnul, n'ar mântui nicĭ pre fiĭ, nicĭ pre fiĭe; numaĭ eĭ sin-
gurĭ s'ar mântui, ânse ţérra *aceea* s'ar pustia.
17 Séŭ *dacă* aduc sabie asupra ţerreĭ aceleia, şi ḑic se tréčă
sabia prin ţérră, în cât se estirpesc dintr'ênsa pre om şi vite;
18 De şi aceştĭ treĭ bărbaţĭ *s'ar afla* în mijlocul eĭ, *dupre cum* eŭ
sum viŭ, grăesce Iehova, Domnul, n'ar mântui nicĭ pre fiĭ, nicĭ
pre fiĭe; numaĭ eĭ singurĭ s'ar mântui.
19 Séŭ *dacă* trimit ciumă asupra ţerreĭ aceleia şi vĕrs asupra
eĭ mânia mea cu sânge, spre a estirpi dintr'ênsa pre om şi vite;
20 De şi *s'ar afla* în mijlocul eĭ Noe, Daniel şi Iob, *dupre cum* eŭ
sum viŭ, grăesce Iehova, Domnul, n'ar mântui nicĭ pre fiĭ nicĭ
pre fiĭe; *numaĭ* ş'ar mântui sufletele lor proprie prin drep-
tatea lor.
21 Câcĭ aşia grăesce Iehova, Domnul: Cu atâta maĭ mult când
voiŭ trâmite asupra Ierusalimuluĭ pre cele patru judicăţĭ rele ale
mele: sabia, fómetea, férele cele rele, şi ciuma, ca se estirpesc
22 dintr'ênsul pre om şi vite! Ânse, éca! va remâné într'ênsul
o remăşiţă, care se va scóte: fiĭ şi fiĭe; éca! aceştia vor eşi
la voĭ, şi veţĭ vedé căile lor şi faptele lor; şi ve veţĭ mângăia
pentru *tóte* relele ce am adus asupra Ierusalimuluĭ, *adecă* tóte
23 cele ce am adus asupra luĭ. Şi aceştea ve vor mângăia pre
voĭ, când veţĭ vedé căile lor şi faptele lor; şi veţĭ cunósce, câ
eŭ n'am făcut fără causă tóte câte am făcut luĭ, grăesce Ieho-
va, Domnul.

CAPUL XV.

Ierusalimul representat prin lemnul de vie.

1 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
2 Fiĭul omuluĭ! ce este lemnul vieĭ, *când se* comparéză
cu alt lemn,
Viţele de vie *cu* tóte acele ce sûnt între lemnele pâdureĭ?
3 Ar puté se se ĭea un lemn dintr'ênsele, ca se se întrebuinţeze
spre lucru?
Séŭ ar puté se se facă dintr'ênsele un prepelég, ca se se anine
într'ênsul un vas óre-care?
4 Éca! el se aruncă în foc, ca se se consume;
Focul consumă amândouĕ capetele luĭ, Şi mijlocul luĭ se arde;
Folosesce spre un lucru *óre-care?*
5 Éca! când era întreg, nu era întrebuinţat spre un lucru óre-care;
Cu cât maĭ puçin va fi întrebuinţat la vr'un lucru,
Dupre ce focul 'l aŭ consumat pre dênsul şi s'aŭ ars?
6 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:

Precum *este* lemnul vieĭ între lemnele pâdurcĭ,
Pre care 'l am dat foculuĭ spre consumare,
Aşia voiŭ face locuitorilor Ierusalimuluĭ.
Şi voiŭ îndrepta façia mea contra lor; *De* es dintr'un foc, 7
Un *alt* foc 'ĭ va consuma pre dênşiĭ;
Şi când voiŭ îndrepta façia mea contra lor,
Veţĭ cunósce câ eŭ *sum* Iehova.
Şi voiŭ face ţérra un deşert, 8
Pentru câ aŭ comis o abatere *mare*, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XVI.

Îndurările luĭ Dumneḑeŭ asupra Ierusalimuluĭ. Ingratitudinea acestuia.

Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul 1 2
omuluĭ! fă pre Ierusalim se cunóscă abominaţiunile sale,
Aşia grăesce Iehova, Domnul, câtră Ierusalim: [şi ḑĭ: 3
Originea ta şi nascerea ta *era* din ţérra Chanaan;
Părintele têŭ *aŭ fost* Amoreŭ, şi mama ta Heteiă.
Iar la nascerea ta, 4
În ḑiua, în care te aŭ născut, buricul têŭ nu s'aŭ tâiat,
Şi în apă nu te aŭ scaldat, ca se *te* curăţĭ;
În sare nu te aŭ sarat; şi în pelincĭ nu te aŭ înfăşat. [tea,
Nicĭ un ochiŭ nu avea îndurare de tine, ca se'ţĭ facă ţie una din aces- 5
Ca se aĭbă compătimire de tine;
Ci aĭ fost aruncată pre câmpul liber, avêndu-se grózā de tine,
În ḑiua în care te aĭ născut. [sângele têŭ,
Atuncĭ am trecut pre lângă tine, şi te am vĕḑut tăvălită în 6
Şi 'ţĭ-am ḑis ţie, *când eraĭ* în sângele têŭ: Se trăescĭ;
Da, 'ţĭ-am ḑis ţie, *când eraĭ* în sângele têŭ: Se trăescĭ.
Te am făcut spre miriade ca pre iérba câmpuluĭ, 7
Şi aĭ crescut, şi te aĭ mărit,
Şi aĭ ajuns la culmea frumuseţeĭ;
Ţiţele *tale* s'aŭ format deplin, şi periĭ teĭ aŭ crescut;
Eraĭ ânse gólă şi descoperită.
Atuncĭ am trecut pre lângă tine, şi te am vĕḑut, 8
Éca! etatea ta *era* etatea de amóre;
Şi întinḑĕnd pólele mele preste tine am acoperit golăciunea ta;
Şi m'am jurat ţie, şi am întrat în alianţă cu tine,
Grăesce Iehova, Domnul, şi aĭ devenit a mea.
Şi te am scaldat în apă, 9
Şi am spalat sângele têŭ de pre tine, Şi te am uns cu oleŭ;
Şi te am îmbrăcat cu vestminte pestriţe, 10
Şi te am încălţat cu sandalĭ de pele de viţel marin,
Şi te am încins cu bissus, Şi te am îmbrăcat cu mătasă.

11 Şi te am ornat cu ornamente,
Şi am pus pre mânele tale brăţele, Şi pre grumazul têŭ salbă.
12 Şi am pus inel în nara ta, Şi cerceĭ în urechiele tele,
Şi cunună frumósă pre capul têŭ.
13 Ast-feliŭ eraĭ ornată cu aur şi argint;
Şi vestmintele tale *eraŭ* de bissus, de mătasă şi vestminte pe-
Mâncaĭ făina cea maĭ fină, mĭere şi oleŭ, [strite;
Şi aĭ devenit frumósă fórte, fórte, Şi aĭ ajuns la domniă.
14 Şi fama ta pentru frumuseţa ta aŭ fost respăndită între populĭ;
Câcĭ *era* perfectă în ornamentele mele
Ce le-am pus pre tine, grăesce Iehova, Domnul.
15 Tu ânsĕ te aĭ încredut în frumuseţa ta,
Şi aĭ fornicat din causa fameĭ tale,
Şi aĭ risipit fornicaţiunile tale la tot trecĕtorul, devenind a luĭ.
16 Şi aĭ luat din vestmintele tale,
Şi 'ţĭ aĭ făcut înălţimĭ de diferite colóre,
Şi aĭ fornicat pre dênsele,
Ast-feliŭ, câ nicĭ-o-dată nu s'aŭ vĕdut, nicĭ se va vedé.
17 Şi aĭ luat sculele tale cele preçióse,
Cele făcute din aurul, şi argintul meŭ, ce eŭ 'ţĭ 'l am dat ţie,
Şi 'ţĭ aĭ făcut ţie imaginĭ de bărbat, Şi aĭ fornicat cu dênsele;
18 Şi aĭ luat vestmintele tale cele pestriţe, şi le aĭ acoperit pre dênsele;
Şi 'ĭ-aĭ pus 'naintea lor oleul meŭ şi tămâia mea.
19 Şi pânea mea ce eŭ 'ţĭ-am dat-o ţie,
Făina cea fină, oleul şi mĭerea, *cu care* te am nutrit,
Aĭ depus şi acestea 'naintea lor, ca *se fiă* ca odóre plăcute;
Aşia aţĭ făcut, grăesce Iehova, Domnul.
20 Şi aĭ luat pre fiiĭ teĭ şi pre fiiele tale,
Ce 'mĭ aĭ născut mie,
Şi aĭ sacrificat pre acestia lor ca se se consume.
Era decĭ prea puçină fornicaţiunea ta,
21 Câ aĭ junghiat *âncă* pre fiiĭ meĭ, şi 'ĭ aĭ trădat pre dênşiĭ,
Ca se'ĭ trecĭ *prin foc* pentru dênşiĭ?
22 Şi în tóte abominaţiunile tale şi fornicaţiunile tale,
Nu 'ţĭ-aĭ adus aminte de ḑilele tênĕreţilor tale,
Când eraĭ gólă şi descoperită *şi* tăvălindu-te în sângele têŭ.
23 Şi s'aŭ întêmplat după tótă reutatea ta,
(Vaĭ, vaĭ de tine! grăesce Iehova, Domnul;)
24 *Câ* 'ţĭ-aĭ edificat ţie un loc înalt,
Şi 'ţĭ-aĭ preparat ţie 'nălţimĭ în tóte stradele.
25 La marginea fiă-căreĭ căĭ 'ţĭ-aĭ edificat ţie 'nălţimea ta,
Şi aĭ făcut frumuseţa ta spre ruşine,
Şi 'ţĭ-aĭ deschis picĭórele tale la tot trecĕtorĭul,
Şi aĭ înmulţit fornicaţiunile tale.
26 Şi aĭ fornicat cu Egiptenĭĭ, vecinĭĭ teĭ,

Carĭ sûnt de un corp mare;
Şi aĭ îmmulţit fornicaţiunile tale, ca se me mâniĭ.
Pentru acésta, éca! eŭ am întins mâna mea spre tine, 27
Şi 'ţĭ-am împuçinat *nutrimêntul* têŭ cel otărît,
Şi te am lăsat în voia acelora carĭ te uresc,
Fiĭelor Filistenilor, carĭ se ruşinézǎ pentru calea ta cea desfrânată.
Şi aĭ fornicat cu Assirieniĭ, Fiind câ escĭ nesăţiósă; 28
Da, aĭ fornicat cu dênşiĭ, Şi âncă nu te aĭ săturat.
Şi aĭ îmmulţit fornicaţiunea ta În ţérra Chanaanuluĭ până la Chaldea, 29
Şi nicĭ ast-feliŭ nu te aĭ sâturat.
Cât este de desfrânată ânima ta! grăesce Iehova, Domnul, 30
Fiind că facĭ tóte aceste,
Lucrurĭ de cea maĭ neruşinósă femee meretrice!
Câcĭ aĭ edificat locul têŭ cel înalt la marginile fiă-căreĭ câĭ, 31
Şi aĭ făcut înălţimĭ în tótă strada;
Şi n'aĭ fost ca o meretrice, de óre-ce aĭ despreţuit plată;
Ci *ca* o femee adulteriă, 32
Care primesce în locul bărbatuluĭ seŭ pre străinĭ.
Tuturor meretricilor li se dă plată; 33
Dară tu daĭ plata ta tuturor amoresilor teĭ,
Şi li plătescĭ lor, ca se între la tine din tóte părţile
Spre fornicaţiunea ta.
Şi în fornicaţiunea ta este contrariul *celor-l-alte* femeĭ; 34
Dupre tine nimene n'aŭ urmat spre a fornica;
Ci tu aĭ dat plată, şi nu 'ţĭ-aŭ dat ţie *alţiĭ* plată;
Ast-feliŭ cu tine se întêmplă din contra.
Pentru acésta ascultă, meretrice! cuvêntul luĭ Iehova; 35
Aşia grăesce Iehova, Domnul: Pentru câ aĭ risipit baniĭ teĭ, 36
Şi golăciunea ta s'aŭ descoperit 'naintea amoresilor teĭ în for-
Şi 'naintea tuturor idolilor teĭ celor abominabilĭ, [nicaţiunile tale,
Şi pentru sângele fiilor teĭ ce li aĭ dat lor;
Pentru acésta, éca! eŭ adun pre toţĭ amoresiĭ teĭ, 37
Cu carĭ te aĭ dismerdat, Şi pre toţĭ *ceĭ* ce 'ĭ-aĭ iubit,
Cu toţĭ *ceĭ* ce tu 'ĭ-aĭ urît pre dênşiĭ,
Şi 'ĭ voiŭ aduna pre dênşiĭ contra ta din tóte părţile,
Şi voiŭ descoperi golăciunea ta 'naintea lor,
Şi vor vedé tótă golăciunea ta. 38
Şi te voiŭ judica
Dupre judicăţile adulterielor şi acelora ce vérsă sânge;
Şi te voiŭ trăda la mórte *în* mânia şi jalusia *mea*!
Şi te voiŭ trăda în mânele lor; Şi vor dirima locul têŭ cel înalt, 39
Şi vor destruge 'nălţimele tale;
Te vor desbrăca âncă de vestmintele tale, şi vor lua sculele tale
Şi te vor lăsa gólă şi descoperită. [cele preçióse,
Şi vor aduce asupra ta o cétă, Care te vor ucide cu petre, 40

Şi te vor străpunge cu săbiele lor.
41 Şi vor arde cu foc casele tale,
Şi vor esecuta asupra ta judicăţile 'naintea multor femeĭ;
Şi te voiŭ face se încetezĭ de a fornica, Şi nu veĭ maĭ da plată.
42 Ast-feliŭ voiŭ face se înceteze mânia mea de de-asupra ta,
Şi jalusia mea se va depărta de la tine,
Şi me voiŭ linisci, şi nu me voiŭ maĭ mânia.
43 Pentru câ nu 'ţĭ-aĭ adus a minte de ḑilele ţênĕreţilor tale,
Ci m'aĭ mâniat în tóte acestea, [grăesce Iehova, Domnul;
Pentru acésta, éca! şi eŭ voiŭ resplăti câile tale asupra capuluĭ *têŭ*,
Şi nu veĭ face *dupre* desfrânarea acésta în tóte abominaţiunile tale.
44 Éca! tot cel ce se servesce de proverbe va face un proverb con-
Ḑicĕnd: „Cum *este* mama, *aşia este* şi fiĭa eĭ.“ [tra ta,
45 Tu *escĭ* fiĭa mameĭ tale,
Care s'aŭ desgustat de bărbatul eĭ şi de copiiĭ eĭ;
Şi *escĭ* sóra surorilor tale,
Carĭ s'aŭ desgustat de bărbaţiĭ lor şi de copiiĭ lor;
Maica ta *aŭ fost* Heteĭa, şi părintele têŭ Amoreŭ.
46 Şi sóra ta cea maĭ bătrână *este* Samaria,
Ea şi fiĭele eĭ, carĭ locuesc la stânga ta;
Şi sóra ta cea maĭ tênĕră, ceea ce locuesce la drépta ta,
Este Sodoma şi fiĭele eĭ.
47 Tu ânse n'aĭ âmblat în câile lor,
Şi n'aĭ făcut dupre abominaţiunile lor,
Ci, ca *când* acésta *ar fi un lucru* fórte mic,
Te-aĭ făcut maĭ coruptă de cât dênsele în tóte câile tale.
48 *Dupre cum* eŭ *sum* viŭ, grĕesce Iehova, Domnul:
Sóra ta Sodoma n'aŭ făcut, nicĭ ea, şi nicĭ fiĭele eĭ,
Precum aĭ făcut tu şi fiĭele tale.
49 Éca! acésta aŭ fost inicitatea suroreĭ tale Sodoma:
Mândria şi abondenţa de repaus şi fără de grijă
Avea ea şi fiĭele eĭ;
Dară pre cel serac şi pre cel neavut nu'l ajută.
50 Şi se îngânfaŭ şi făceaŭ abominaţiunĭ 'naintea mea;
Pentru care, cum am vĕḑut *acestea*, le-am depărtat. [tale;
51 Asemenea şi Samaria n'aŭ pĕcătuit nicĭ cu jumătate din pĕcatele
Ci tu aĭ făcut maĭ multe abominaţiunĭ de cât acelea, [făcut.
Şi aĭ justificat pre surorile tale prin tóte abominaţiunile tale, ce le-aĭ
52 Tu decĭ, care aĭ condemnat pre surorile tale, pórtă acum ruşinea ta!
Din causa pĕcatelor tale, cu carĭ aĭ devenit maĭ rea de cât dênsele:
Ele sûnt maĭ drepte de cât tine;
Pentru care ruşinéză-te şi tu, şi pórtă ruşinea ta!
Câ aĭ justificat pre surorile tale.
53 Când voiŭ readuce pre captiviĭ lor,
Adecă pre captiviĭ Sodomeĭ şi aĭ fiĭelor eĭ,

Şi pre captiviĭ Samarieĭ şi aĭ fiĭelor eĭ,
Atuncĭ *voiŭ întórce* cu acestia *şi* pre captiviĭ captivităţeĭ tale;
Ca se porţĭ ruşinea ta, 54
Şi se te ruşinezĭ pentru tóte câte aĭ făcut,
Şi se fiĭ pentru dênsele mângăere. [de maĭ 'nainte,
Când sora ta, Sodoma, şi fiĭele eĭ se vor întórce în starea lor 55
Şi Samaria şi fiĭele eĭ se vor întórce în starea lor de maĭ 'nainte,
Atuncĭ te veĭ întórce, tu şi fiĭele tale în starea vóstră de maĭ
Şi în gura ta nu s'aŭ auḑit de sóra ta Sodoma ['nainte. 56
În ḑilele mândrieĭ tale,
Maĭ 'nainte de ce se descoperi reutatea ta, 57
Precum *s'aŭ descoperit* în timpul dispreţiuluĭ *din partea* fiĭelor Sirieĭ,
Şi a tuturor celora ce o încunjură pre dênsa, *adecă* a fiĭelor Fi-
Carĭ te despreţiuesc din tóte părţile. [listenilor, 58
Tu aĭ purtat desfrânarea ta Şi abominaţiunile tale, grăesce Iehova.
Câcĭ aşia grăesce Iehova, Domnul: 59
Eŭ 'ţĭ voiŭ face ţie, precum aĭ făcut tu,
Care aĭ dispreţiuit jurămêntul, călcând alianţa.
Totuşĭ eŭ 'mĭ voiŭ aduce a minte de alianţa mea cu tine, 60
Ce am făcut în ḑilele tênĕreţilor tale,
Şi voiŭ face cu tine o alianţă eternă.
Atuncĭ 'ţĭ veĭ aduce a minte de căile tale, şi te veĭ ruşina, 61
Când veĭ primi pre surorile tale, cea maĭ bătrână, precum şi pre
Şi 'ţi le voiŭ da ţie de fiĭe, [cea maĭ tênĕră;
Nu ânse dupre alianţa ta.
Şi eŭ voiŭ stabili alianţa mea cu tine, 62
Şi veĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova;
Pentru ca se'ţĭ aducĭ a minte, şi se te ruşinezĭ, 63
Şi se nu maĭ deschizĭ gura ta din causa ruşineĭ tale,
Când 'ţĭ voiŭ ĭerta ţie tóte câte le-aĭ făcut,
Grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XVII.

Visiunea unuĭ vulture mare şi a unuĭ cedru.

Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul 1 2
omuluĭ, propune o enigmă, şi vorbesce o parabolă caseĭ
luĭ Israel, Şi ḑi: 3
Aşia grăesce Iehova: Un vulture mare de aripĭ marĭ,
De aripĭ lungĭ, plin de pene de diferite colóre,
Aŭ venit în Liban şi aŭ luat ramura cea maĭ 'naltă de cedru;
El aŭ rupt vêrfurile ramurilor luĭ celor maĭ fragede, 4
Şi le-aŭ dus pre dênsele într'o ţérră comercianta;
Le-aŭ pus pre dênsele într'o cetate de neguţiătorĭ.

5 Şi aŭ luat din sêmênţa pămêntuluĭ,
Şi aŭ pus'o pre dênsa într'un câmp fertil: [plantat'o pre dênsa.
Aŭ adus'*o pre dênsa* aprópe de apă multă, *şi ca* pre o salce aŭ
6 Şi aŭ crescut şi s'aŭ făcut o viţă de vie întinsă, de o statură mică,
Ramurile căreia eraŭ întinse spre *vulture*, şi rădicinele eĭ eraŭ pre
Şi aŭ devenit o viţă de vie, [sub dênsul;
Şi aŭ făcut ramurĭ şi aŭ produs botâşĭ.
7 Era şi un alt vulture mare cu aripĭ marĭ şi cu multe pene;
Şi éca! acéstă viţă de vie aŭ întors rădicinile eĭ spre dênsul,
Şi 'şĭ-aŭ întins ramurile sale spre dênsul, [plantată.
Pentru ca se o adăpe pre dênsa din şanţiuşórele, *în carĭ era*
8 Era plantată în pămênt bun, aprópe de ape multe,
Ca se facă ramurĭ, Şi se producă frupt,
În cât se devină o vie bună.
9 Ḑi: Aşia grăesce Iehova, Domnul; va prospera?
Vulturele cel ânteĭŭ nu va rupe rădicinile eĭ,
Şi nu va tâia fruptul eĭ, ca se se usuce?
Se vor usca tóte frunḑele odrasleĭ eĭ,
Şi fără se fiă necese de mare putere séŭ de mult popul, ca se o scótă
10 Şi deşi plantată, va prospera? [pre dênsa din rădicinele eĭ.
Nu se va usca cu totul, ca când ar atinge-o pre dênsa vêntul de
Se va usca în şanţiuşórele unde cresce. [resărit?
11 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
12 Ḑi acum caseĭ celeĭ rebele: Nu sciţĭ ce *însémnă* acestea?
Ḑi-*li*: Éca! regele Babilonuluĭ aŭ venit în Ierusalim,
Şi aŭ luat pre regele luĭ şi pre principiĭ luĭ,
Şi 'ĭ-aŭ adus pre dênşiĭ la sine în Babilon;
13 Şi aŭ luat din semênţa regéscă, şi aŭ făcut o alianţă cu dênsul,
Şi 'l-aŭ făcut pre dênsul se se jure;
El aŭ luat şi pre ceĭ puternicĭ aĭ ţerreĭ;
14 Ca se se umiléscă regatul, În cât se nu se *maĭ* rădice,
Ci se păḑéscă alianţa sa, în cât se pótă esista.
15 Ânse el s'aŭ revoltat, trămiţĕnd nunciĭ seĭ în Egipt,
Ca se'ĭ deie luĭ caĭ si popul mult.
Va prospera? Va scăpa cel ce face acestea?
Séŭ călcând alianţa, se va elibera el?
16 *Dupre cum* eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Domnul:
În locul *unde locuesce* regele, care 'l-aŭ pus pre dênsul rege,
Al căruia jurămênt aŭ despreţiuit, şi a căruia alianţă aŭ călcat,
Cu dênsul, în Babilon va muri. [cea puterică,
17 Şi Faraon nu va face pentru dênsul *nimic* în resbel cu armata
Şi cu mulţimea cea mare, [pi suflete multe.
Când *inimicul* va 'nălţa valurĭ şi va edifica fortăreţe, spre a estir-
18 Căcĭ aŭ dispreţiuit jurămêntul, călcând alianţa;
Şi éca! *după ce* aŭ dat mâna sa,

Aŭ făcut tóte acestea; el nu va scăpa.
Pentru acésta așia grăesce Iehova, Domnul: 19
Dupre cum eŭ *sum* viŭ; pre jurămêntul meŭ, ce 'l-aŭ dispreţiuit,
Şi alianţa mea ce aŭ călcat, Le voiŭ resplăti preste capul luĭ.
Şi voiŭ întinde mreja mea preste dênsul, 20
Şi se va prinde în firele mele;
Şi'l voiŭ aduce pre dênsul în Babilon,
Şi acolo me voiŭ judica cu dênsul pentru abaterea luĭ,
Ce s'aŭ abătut de la mine.
Şi toţĭ fugariĭ luĭ şi tóte trupele luĭ vor cădé de sabie, 21
Şi ceĭ remaşĭ se vor împrăscia în tóte vênturile;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ Iehova am vorbit.
Aşia grăesce Iehova, Domnul: [planta; 22
Voiŭ lua din ramura cea maĭ 'naltă a cedruluĭ 'nalt, şi *o* voiŭ
Voiŭ tăia din mlădiţele luĭ cele tênĕre una fragedă,
Şi *o* voiŭ planta pre un munte 'nalt şi rădicat;
Pre muntele cel 'nalt al luĭ Israel o voiŭ planta pre dênsa; 23
Şi va face mlădiţe, şi va produce frupt, şi va deveni un cedru mare;
Şi sub dênsul vor locui tot feliul de sburătóre şi tótă paserea;
La umbra ramurilor luĭ vor locui.
Şi toţĭ arboriĭ câmpuluĭ vor cunósce, [arborele cel mic, 24
Câ eŭ Iehova am umilit pre arborele cel 'nalt, *şi* am 'nălţat pre
Am uscat pre arborele cel verde, şi am făcut pre arborele cel
Eŭ Iehova am vorbit, şi am făcut. [uscat se înverdéscă.

CAPUL XVIII.

Fiă-care va purta pedépsa pĕcatelor sale cele propriĭ.

Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, dicĕnd: Ce 1 2
spuneţĭ voĭ în ţérra luĭ Israel proverbul acesta, dicĕnd:
Părinţiĭ aŭ mâncat aguride, şi dinţiĭ fiilor s'aŭ strepeḑit?
Dupre cum eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Domnul: 3
Nu veţĭ maĭ întrebuinţa Proverbul acesta în Israel.
Éca! tóte sufletele sûnt ale mele; 4
Precum sufletul părinteluĭ, aşia şi sufletul fiiuluĭ al meŭ este;
Sufletul ce pĕcătuesce va muri.
Ânse dacă un om este drept, Si face drept şi dreptate: 5
Nu mâncă pre munţĭ, 6
Şi nu rădică ochiĭ seĭ spre idoliĭ caseĭ luĭ Israel,
Şi nu pângăresce pre femeea aprópeluĭ seŭ,
Şi nu se apropiă de femeea, *ce este* în necurăţenia eĭ,
Şi nu încélă pre nimene, Re'ntórce datorniculuĭ seŭ amanetul luĭ, 7
Nu comite nicĭ o răpire, Dă pânea luĭ celuĭ flămând,
Şi îmbracă cu vestminte pre cel gol,

8 Nu dă cu dobânḑĭ, Şi nu ĭea maĭ mult de cât aŭ dat,
Întórce mâna sa de la nedreptate,
Esecută judicată dréptă între om şi om,
9 Âmblă în statutele mele,
Şi păḑesce judicăţile mele, ca se facă *ce este* drept;
Acesta *este* drept; va via, grăesce Iehova, Domnul,
10 *Dacă* ânse *acesta* nasce un fiiŭ scelerat *şi* vĕrsătoriŭ de sânge,
Şi *care* face una din acestea,
11 Şi care nu face vre-una din acele *datoriĭ*, [găresce,
Ci şi pre munţĭ mănâncă, Şi pre femeea aprópeluĭ seŭ pân-
12 Pre cel serac şi lipsit încélă, Comite răpirĭ,
Nu re'ntórce amanetul, Şi rădică ochiĭ seĭ spre idolĭ,
Face abominaţiunĭ,
13 Dă cu dobânḑĭ, Şi ĭea maĭ mult de cât aŭ dat;
Acesta va via? Nu va via;
Tóte aceste abominaţiunĭ le-aŭ făcut; va muri;
Sângele seŭ va fi asupra luĭ.
14 Éca! *dacă* acesta nasce un fiiŭ,
Care vĕḑênd tóte pĕcatele părinteluĭ seŭ, ce aŭ făcut,
Vede, dară nu face de acest feliŭ:
15 Nu mănâncă pre munţĭ,
Şi nu rădică ochiĭ seĭ spre idoliĭ caseĭ luĭ Israel,
Nu pângăresce pre femeea aprópeluĭ seŭ,
16 Şi nu încélă pre nimene, Nu reţine amanetul,
Şi nu comite răpire; Dă pânea sa celuĭ flămând,
Şi acopere pre cel gol cu un vestmênt,
17 Reţine mâna sa *de la a nedreptăţi* pre cel serac,
Nu ĭea dobânḑĭ séŭ maĭ mult de cât aŭ dat,
Esecută judicăţile mele, şi âmblă în statutele mele;
Acesta nu va muri pentru inicitatea părinteluĭ seŭ; el va via.
18 Părintele luĭ, Pentru câ oprima fórte,
Comitea răpirĭ la fratele seŭ,
Şi făcea în mijlocul popululuĭ seŭ *ceea* ce nu *era* bine,
Eca! acesta va muri în inicitatea sa. [teluĭ seŭ?
19 Voĭ ânse ḑiceţĭ: Pentru ce? fiiul nu pórtă inicitatea părin-
După ce fiiul aŭ făcut drept şi dreptate,
Aŭ păḑit tóte statutele mele şi le-aŭ practicat, Va via.
20 Sufletul ce pĕcătuesce — acela va muri;
Fiiul nu va purta inicitatea părinteluĭ,
Nicĭ părintele nu va purta inicitatea fiiuluĭ;
Dreptatea celuĭ drept va fi asupra luĭ,
Şi nelegiuirea celuĭ nelegiuit va fi asupra luĭ. [făcut,
21 Ânse dacă cel nelegiuit se întórce de la pĕcatele luĭ, ce aŭ
Şi păḑesce tóte statutele mele, şi esecută judicata şi dreptatea,
Va via, nu va muri.

Tóte fără-de-legile luĭ, ce aŭ făcut, Nu 'i se vor aminti luĭ; 22
El va via în dreptatea sa, ce aŭ facut.
Am eŭ óre vre o plăcere de mórtea celuĭ nelegiuit, 23
Grăesce Iehova, Domnul,
Şi nu ca se se întórcă de la căile lui, şi se vieze?
Când ânse cel drept se întórce de la dreptatea luĭ, [legiuitul, 24
Şi practică inicitatea, *Şi* face tóte abominaţiunile ce le face ne-
Va via? Tótă dreptatea luĭ, ce aŭ făcut-o el, nu 'i se va aminti luĭ;
În abaterea sa, ce s'aŭ abătut,
Şi în pĕcatul seŭ, ce aŭ pĕcătuit, În acestea va muri.
Voĭ ânse ḑiceţĭ: Calea Domnuluĭ nu este dréptă. 25
Ascultă acum, casa luĭ Israel!
Calea mea nu este óre dréptă? căile vóstre nu sûnt ele nedrepte?
Când cel drept se întórce de la dreptatea luĭ, 26
Şi face inicitate şi móre într'ênsa,
El va muri în inicitatea ce aŭ făcut;
Şi când cel nelegiuit se întórce De la nelegiuirea sa, 27
Ce aŭ făcut, Şi practică drept şi dreptatea,
Acesta face ca sufletul seŭ se vieze;
Fiind câ aŭ vĕḑut, Şi s'aŭ întors de la tóte fără-de-legile sale, 28
Va via, nu va muri. [ce le aŭ făcut,
Ânse casa luĭ Israel ḑice: Calea Domnuluĭ nu este dréptă! 29
Casa luĭ Israel! calea mea nu este óre dréptă?
Şi căile vóstre nu *sûnt* óre nedrepte?
Pentru acésta casa luĭ Israel! ve voiŭ judica, 30
Pre fiă-care dupre căile sale, grăesce Iehova, Domnul:
Convertiţi-ve şi întórceţi-ve de la tóte fără-de-legile vóstre;
Ast-feliŭ inicitatea vóstră nu va fi spre ruinarea vóstră.
Lepădaţĭ de la voĭ tóte fără-de-legile vóstre ce le-aţĭ comis, 31
Şi faceţi-vi o ânimă nouă şi un spirit noŭ;
Pentru ce voiţĭ se muriţĭ? casa luĭ Israel!
Câcĭ eŭ nu am plăcere de mórtea celuĭ ce móre, 32
Grăesce Iehova, Domnul; pentru acésta întórceţi-ve, şi viaţĭ.

CAPUL XIX.

Emblema uneĭ leóĭce şi a puilor eĭ, şi a uneĭ viĭ.

Şi tu rădică lamentaţiune pentru principiĭ luĭ Israel, Şi ḑi: 1 2
Ce *este* mama ta? o leóĭcă; Ea jăcea între leĭ,
Şi aŭ nutrit pre puiiĭ seĭ între leişorĭ.
Şi aŭ crescut pre unul din puiĭ seĭ, *În cât* aŭ devenit leuşor, 3
Şi s'aŭ deprins a răpi prĕḑĭ *şi* a mânca ómenĭ.
Şi aŭ auḑit populiĭ despre dênsul; 4
L'aŭ prins pre dênsul în grópele lor,

Şi 'l-aŭ adus pre dênsul cu lanţiurĭ în pămêntul Egiptuluĭ.
5 Şi vĕḑênd *leóĭca* câ aŭ sperat,
Speranţa eĭ ânse s'aŭ perdut, Ea aŭ luat pre un alt puiŭ al eĭ,
Şi 'l aŭ făcut leuşor.
6 Şi âmblând cu leiĭ, Aŭ devenit leuşor,
Şi s'aŭ deprins a răpi prĕḑĭ *şi* a mânca ómenĭ.
7 Şi aŭ năvălit în palaturile lor,
Şi aŭ redus într'un deşert pre cetăţile lor;
Şĭ s'aŭ spăimêntat ţérra şi tóte cele dintr'ênsa
De sunetul răcnituluĭ luĭ.
8 Atuncĭ populiĭ din ţerrile de prin prejurul luĭ s'aŭ pus contra luĭ,
Şi 'ĭ-aŭ întins mrejele lor, Şi s'aŭ prins în grópele lor.
9 Şi 'l-aŭ pus pre dênsul în cuşcă cu lanţiurĭ,
Şi l'aŭ adus pre dênsul înaintea regeluĭ Babilonuluĭ;
L'aŭ pus într'o prinsóre, Ca se nu se maĭ audă vócea luĭ
Pre munţiĭ luĭ Israel.
10 Mama ta *era* — *vorbesce* în parabolul têŭ — ca o vie, plantată aprópe de ape;
Ea aŭ devenit fructiferă şi plină de mlădiţe, fiind *lângă* ape multe;
Şi s'aŭ făcut într'ênsa bastóne tarĭ, *carĭ serviaŭ* de sceptre principilor.
11 Şi trunchĭul eĭ s'aŭ 'nălţat în mijlocul mlădiţelor frunḑóse,
În cât s'aŭ făcut însemnat prin înălţimea luĭ şi prin mulţimea ramurilor sale.
12 Ânse aŭ fost ruptă cu furie, *Şi* aruncată la pămênt,
Şi un vênt de la resărit aŭ uscat fruptele eĭ,
Şi viţele cele tarĭ s'aŭ rupt, şi s'aŭ uscat,
Un foc le-aŭ consumat pre dênsele.
13 Şi acum ea *este* plantată în pustie, Într'un pămênt sec şi uscat.
14 Şi aŭ eşit foc dintr'o ramură a mlădiţelor eĭ,
Şi aŭ consumat fruptul eĭ,
Încât nu maĭ *este* în acésta băţiŭ tare, *care se servésca* de sceptru domnieĭ.
Acésta *este* o lamentaţiune şi va fi o lamentaţiune.

CAPUL XX.

Mustrărĭ adresate poporuluĭ Iudeŭ.

1 Şi s'aŭ întêmplat în anul al şeptele, în *luna* a cincea, la
ḑece a luneĭ, *câ* aŭ venit óre-carĭ din ceĭ maĭ bătrânĭ
aĭ luĭ Israel, ca se consulte pre Iehova, şi aŭ şeḑut înaintea mea.
2 3 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiĭul o-
muluĭ! vorbesce celor maĭ bătrânĭ aĭ luĭ Israel, şi ḑi-li lor: A-
şia grăesce Iehova, Domnul; aţĭ venit ca se me consultaţĭ? *Du-
pre cum* eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Domnul, nu voiŭ fi con-
4 sultat de voĭ, grăesce Iehova, Domnul. 'Ĭ veĭ judica pre dênşiĭ? fiĭul

omuluĭ, 'ĭ veĭ judica? Fâ ca se sciă abominaţiunile părinţilor lor;
Şi ḑi-li lor: Aşia grăesce Iehova, Domnul: 5
În ḑiua în care am ales pre Israel,
Şi am rădicat mâna mea spre seminţa caseĭ luĭ Iacob,
Şi m'am făcut lor cunoscut în Egipt,
Şi am rădicat mâna mea spre dênşiĭ, ḑicĕnd:
Eŭ *sum* Iehova, Dumneḑeul vostru;
În ḑiua aceea am 'nălţat mâna mea spre dênşiĭ, 6
Spre a'ĭ scóte pre dênşiĭ din pămêntul Egiptuluĭ,
Intr'un pămênt pre care eŭ 'l-am prevĕḑut pentru dênşiĭ,
O ţérră în care curge miere şi lapte,
Care *este* cea maĭ frumósă din tóte ţerrile:
Atuncĭ li am ḑis lor: 7
Fiă-care se lepede lucrurile sale urîte de dinaintea ochilor seĭ,
Şi se nu se spurce de idoliĭ Egiptuluĭ;
Eŭ *sum* Iehova, Dumneḑeul vostru.
Eĭ ânse s'aŭ resculat contra mea, Şi n'aŭ voit se me asculte; 8
Nicĭ unul n'aŭ lepădat lucrurile sale urîte de dinaintea ochilor seĭ,
Şi n'aŭ părăsit pre idoliĭ Egiptuluĭ.
Atuncĭ am gândit se vĕrs furia mea asupra lor,
Se îndeplinesc mânia mea contra lor,
În mijlocul pămêntuluĭ Egiptuluĭ.
Decât, pentru numele meŭ, 9
Ca se nu se profaneze 'naintea populilor, Între carĭ eĭ *se aflaŭ*,
Şi 'naintea cărora m'am făcut lor cunoscut,
Am făcut, *ca* se'ĭ scot din pămêntul Egiptuluĭ.
Şi 'ĭ-am scos pre dênşiĭ din pămêntul Egiptuluĭ, 10
Şi 'ĭ-am adus în pustie;
Şi li-am dat lor statutele mele, 11
Şi li-am făcut lor cunoscute judicăţile mele,
Pre carĭ făcĕndu-le omul va via printr'ênsele;
Şi li-am dat lor âncă şi Sabbatele mele, 12
Ca se fiă spre semn între mine şi dênşiĭ;
În cât se cunóscă, câ eŭ *sum* Iehova, cel ce-'ĭ sânţesc pre dênşiĭ.
Ânse casa luĭ Israel s'aŭ revoltat în pustie contra mea, 13
N'aŭ âmblat în statutele mele, Şi aŭ despreţuit judicăţile mele,
Pre carĭ făcĕndu-le omul, va via printr'ênsele.
Şi Sabbatele mele le-aŭ profanat fórte;
Atuncĭ am gândit se revĕrs mânia mea asupra lor în pustie,
Ca se-'ĭ nimicesc pre dênşiĭ.
Înse am lucrat pentru numele meŭ, 14
Ca se nu se profaneze 'naintea populilor,
De dinaintea cărora eŭ 'ĭ-am scos pre dênşiĭ.
Asemine am maĭ rădicat mâna mea spre dênşiĭ în pustie, 15
Câ nu-'ĭ voiŭ aduce pre dênşiĭ în ţérra ce *li*-am dat *lor*,

În care curge mîere și lapte, Care *este* cea maî frumósă din tóte [ţerrile;
16 Pentru câ aŭ despreţuit judicăţile mele,
Şi n'aŭ âmblat în statutele mele, și aŭ profanat Sabbatele mele;
Câcî ânimele lor urmaŭ idolilor lor.
17 Totușî ochiul meŭ 'î-aŭ cruţat pre dênșiî, ca se nu-'î perd pre [dênșiî,
Și nu 'î-am nimicit pre dênșiî în pustie.
18 Atuncî am ḑis fiilor lor în pustie:
Nu âmblaţî în statutele părinţilor vostri,
Şi nu păḑiţî judicăţile lor, Şi nu ve spurcaţî de idoliî lor;
19 Eŭ *sum* Iehova, Dumneḑeul vostru;
În statutele mele âmblaţî, și judicăţile mele păḑiţî,
Şi le faceţî pre dênsele;
20 Şi sânţiţî Sabbatele mele; Şi se fiă între mine și voî spre semn,
Încât se cunósceţî, că eŭ *sum* Iehova, Dumneḑeul vostru.
21 Fiiî ânse s'aŭ revoltat contra mea;
N'aŭ âmblat în statutele mele,
Şi n'aŭ păḑit judicăţile mele, ca se le facă pre dênsele,
Pre carî făcĕndu-le omul va via printr'ênsele;
Aŭ profanat Sabbatele mele;
Atuncî am găndit se revers furia mea asupra lor,
Se îndeplinesc mânia mea contra lor în pustie.
22 Totușî am reţinut mâna mea,
Şi am făcut *acésta* pentru numele meŭ,
Ca se nu se profaneze 'naintea popuilor,
De dinaintea cărora eŭ 'î-am scos pre dênșiî.
23 Asemine am rădicat mâna mea spre dênșiî în pustie,
Ca se-'î împrăsciŭ pre dênșiî printre popuiî,
Şi se-'î resipesc pre dênșiî în ţerrî;
24 Pentru câ n'aŭ făcut judicăţile mele,
Ci aŭ despreţiuit statutele mele, Şi aŭ profanat Sabbatele mele,
Şi ochiî lor aŭ fost în urma idolilor părinţilor lor.
25 Pentru acésta și eŭ li-am dat lor statute *ce* nu *eraŭ* bune,
Şi judicăţî prin carî nu putură via.
26 Şi 'î-am lăsat se se spurce cu propriele lor darurî,
În óra ce eî aŭ trecut *prin foc* toţî ceî întêî născuţî;
Ca se 'î nimicesc, Şi ca se cunóscă, câ eŭ *sum* Iehova.
27 Pentru acésta, fiiul omuluî! vorbesce caseî luî Israel, și [ḑi-li lor:
Așia grăesce Iehova, Domnul:
Şi în acésta părinţiî vostri m'aŭ blasfemat pre mine,
Comiţĕnd *ast-feliŭ* de abatere contra mea:
28 'Î-am adus pre dênșiî în ţérra,
Spre care am rădicat mâna mea, ca se lî-o daŭ lor;
Eî ânse aŭ căutat spre tot délul înalt și spre tot arborele tufos,
Şi acolo aŭ sacrificat sacrificiele lor,
Şi aŭ depus acolo sacrificiele lor cele iritătóre,

Şi aŭ pus acolo odórele lor cele plăcute,
Şi aŭ făcut acolo libaţiunile lor. 29
Şi li-am ḑis lor: Ce *'nsémnă* 'nălţimea la care mergeţĭ?
Şi numele luĭ aŭ remas Bama ('nălţime) până astăḑĭ. 30
Pentru acésta ḑi caseĭ luĭ Israel:
Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Cum! ve spurcaţĭ în căile părinţilor vostri!
Şi fornicaţĭ după abominaţiunile lor,
Şi ve spurcaţĭ cu toţĭ idoliĭ vostri până astăḑĭ, 31
Aducĕnd darurile vóstre, Şi trecĕnd pre fiiĭ vostri prin foc;
Şi eŭ se fiŭ consultat de voĭ, casa luĭ Israel!
Dupre cum eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Domnul, nu voiŭ fi consultat de voĭ.
Şi ce vi vine în gând nu se va face nicĭ odată, 32
Câ voĭ ḑiceţĭ: Voim se fim ca populiĭ,
Ca familiile ţerrilor, adorând lemnele şi petrele.
Dupre cum eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Domnul, 33
Cu o mână puterică, şi cu un braţiŭ întins,
Şi cu o mânie vĕrsată, voiŭ domni preste voĭ.
Şi ve voiŭ scóte dintre populĭ, 34
Şi ve voiŭ aduna din ţerrile unde sûnteţĭ împrăsciaţĭ,
Cu o mână puterică, şi cu un braţiŭ întins, Şi cu o mânie revĕrsată.
Şi ve voiŭ duce în deşerturile populilor, 35
Şi acolo me voiŭ judica cu voĭ façiă în façiă.
Precum m'am judicat cu părinţiĭ vostri în deşertul pământuluĭ Egiptuluĭ, 36
Aşia me voiŭ judica cu voĭ, grăesce Iehova, Domnul;
Şi ve voiŭ trece pre sub vérgă, 37
Şi ve voiŭ aduce în legăturile alianţeĭ.
Şi voiŭ deosebi dintre voĭ pre rebelĭ, 38
Şi pre ceĭ ce se abat de la mine.
Şi'ĭ voiŭ scóte din ţérra în care locuesc,
Şi nu vor re'ntra în ţérra luĭ Israel;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
Şi voĭ, casa luĭ Israel! aşia grăesce Iehova, Domnul: 39
Mergeţĭ de serviţĭ fiă-care pre idoliĭ seĭ!
Şi de acum, dacă nu voiţĭ se me ascultaţĭ;
Nu maĭ profanaţĭ numele meŭ cel sânt
Cu darurile vóstre şi cu idoliĭ vostri.
Câcĭ pre muntele meŭ cel sânt, 40
Pre muntele 'nălţimeĭ luĭ Israel, grăesce Iehova, Domnul,
Acolo me va servi tótă casa luĭ Israel în ţérră;
Acolo voiŭ avé plăcere de dênşiĭ, Şi acolo voiŭ cere ofrandele vóstre,
Şi premiţiile darurilor vóstre cu tóte lucrurile cele sânte ale vóstre.
Voiŭ avé plăcere de odórele vóstre cele plăcute, 41

Când ve voiŭ scóte dintre popul,
Şi ve voiŭ aduna din ţerrile în carĭ sûnteţĭ împrásciaţĭ;
Şi me voiŭ sanctifica în voĭ 'naintea popululor.
42 Şi veţĭ cunósce că eŭ *sum* Iehova,
Când ve voiŭ aduce în ţérra luĭ Israel,
În ţérra *spre* care am rădicat mâna mea,
Spre a o da pre dênsa părinţilor vostri.
43 Şi acolo ve veţĭ aduce a minte de câile vóstre,
Şi de tóte faptele cu carĭ v'aţĭ spurcat;
Şi ve veţĭ desgusta de voĭ înşive
Pentru tóte relele, ce le-aţĭ făcut.
44 Şi veţĭ cunósce, că eŭ *sum* Iehova,
Când vi voiŭ face voue *ast-feliŭ* pentru numele meŭ,
Nu dupre câile vóstre cele rele, nicĭ dupre faptele vóstre cele
Casa luĭ Israel! grăesce Iehova, Domnul. [corupte,
45 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
46 Fiul omuluĭ! îndréptă façia ta spre sud, Şi predică spre sud,
Şi profetiséză contra pădureĭ din câmpul de sud;
47 Şi ḑi pădureĭ de la sud: Ascultă cuvêntul luĭ Iehova!
Aşia grăesce Iehova, Domnul: Éca! eŭ voiŭ aprinde foc în tine,
Şi va consuma în tine tot arborele verde, Şi tot arborele uscat;
Flacărea arḑĕtóriă nu se va stânge,
Dară tótă suprafaçia de la sud şi până la nord se va arde printr'ênsa.
48 Şi tot trupul va vedé, câ eŭ Iehova am aprins-o pre dênsa;
Nu se va stânge.
49 Atuncĭ am ḑis: Vaĭ! Iehova, Dómne!
Acestia ḑic despre mine: *omul* acesta nu vorbesce el *în* parabole?

CAPUL XXI.

Profeţie contra Ierusalimuluĭ.

1 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
2 Fiul omuluĭ! aţintesce façia ta spre Ierusalim,
Şi predică câtră locurile cele sânte!
Şi profetiséză contra ţerreĭ luĭ Israel!
3 Şi ḑi ţerreĭ luĭ Israel: Aşia grăesce Iehova; Eca! eŭ *sum* contra ta,
Şi voiŭ scóte sabia mea din téca eĭ,
Şi voiŭ estirpi din tine pre cel drept şi pre cel nelegiuit,
4 Fiind câ voesc a estirpi din tine pre cel drept şi pre cel nelegiuit,
Pentru acésta sabia mea va fi scósă din téca eĭ
Contra a tot trupuluĭ de la sud şi până la nord.
5 Şi va cunósce tot trupul,
Câ eŭ Iehova am scos sabia mea din téca eĭ;
Nu se va maĭ re'ntórce.

Pentru acésta tu, fiiul omuluĭ! 6
Oftéză, ca se se sdrobéscă cópsele *tale*;
Şi oftéză cu amar înaintea lor.
Şi va fi, când 'ţĭ vor ḑice ţie: „Pentru ce oftezĭ tu?“ 7
Veĭ respunde: „Pentru vestea; căcĭ vine *un rêŭ*,
„Şi tótă ănima se va topi, şi tóte mânele se vor slăbi,
„Şi tot spiritul va leşina, şi tóte genunchiele vor curge *ca* apă;
„Eca! vine şi se întêmplă, grăesce Iehova, Domnul!“
Şi aŭ venit cătră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: 8
Fiiul omuluĭ! profetiséză, şi ḑi: Aşia grăesce Iehova; 9
Ḑi: Sabia, sabia se ascute, şi se face lucitóră;
Se ascute spre a tăia, Se face lucitóră spre a scânteia, 10
Un vaiet scînteiând,
Un biciŭ cu ululare, care nu bagă de sémă de tot lemnul!
Şi aŭ dat'o *Iehova* pre dênsa, ca s'o lucéscă, pentru ca se fiă ţi- 11
Sabia acésta este ascuţită şi lucită, [nută în mână;
Ca se fiă dată în mâna celuĭa ce ucide.
Strigă şi urlă, fiiul omuluĭ! 12
Pentru câ acésta este contra poporuluĭ meŭ,
Este contra tuturor principilor luĭ Israel;
Frica va cuprinde pre poporul meŭ din causa sabieĭ;
Pentru acésta lovesce preste cópsa *ta*.
Pentru câ o cercare *s'aŭ făcut*; 13
Şi la ce? În adevêr! şi vérga cea a tot despreţuitóre
Nu face nimic, grăesce Iehova, Domnul.
Pentru acésta tu, fiiul omuluĭ! profetiséză, 14
Şi lovesce cu o mână pre ceea-l-altă,
Şi fă ca se se duplice sabia, se se triplice sabia celor ucişĭ;
Acésta *este* o sabie de uciderĭ marĭ,
Care va trece până la măruntaele lor.
Am pus sfăşiare de sabie la tóte porţile lor, 15
Ca se se secătuéscă *tótă* ânima, şi se se înmulţéscă ruinile.
Vaĭ! *s'aŭ* făcut spre a fulgera, *S'aŭ* ascuţit pentru ucidere.
Îndréptă-te, *sabie*! Bate la drépta *séŭ* la stânga, 16
Şi încotro se va întórce ascuţitul têŭ.
Şi eŭ voiŭ lovi cu o mână preste ceea-l-altă, 17
*Şi'*mĭ voiŭ îndeplini mânia mea; Eŭ Iehova am vorbit.
Şi aŭ venit cătră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: 18
Şi tu, fiiul omuluĭ! fă'ţĭ două căĭ, 19
Prin carĭ se trécă sabia regeluĭ Babilonuluĭ,
Amândouĕ *căile* se plece dintr'o ţérră;
Şi fă'ţĭ un semn, La întrarea căcĭ spre cetate fă'*l*.
Fă'ţĭ o cale prin care se vină sabia în Rahab al fiilor luĭ Ammon. 20
Şi *ceea-l-altă* în Iuda contra Ierusalimuluĭ cel fortificat.
Căcĭ regele Babilonuluĭ stă în despărţirea căilor, 21

La începutul amânduor câĭ, ca se întrebuinţeze devinaţiunile;
Aŭ amestecat săgeţile *magice*, Aŭ întrebat pre Terafimiĭ,
Şi aŭ observat ficatul.
22 La drépta luĭ aŭ picat sorţul pentru Ierusalim,
Ca se aşeḑe berbecĭ, Ca se deschidă gură cu strigăt de ucidere,
Se rădice vócea cu strigăt de resbel,
Se aşeḑe berbeciĭ contra porţilor,
Se facă val *şi* se edifice forttereţe.
23 Ânse acésta va fi în ochiĭ lor ca o devinaţiune vană,
În ochiĭ acelora, carĭ aŭ dat jurămênte sperjure;
El ânse li va aduce a minte de inicităţile *lor*, Ca se fiă prinşĭ.
24 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:
Pentru câ vi aŭ amintit inicităţile vóstre,
Descoperind fără-de-legile vóstre,
Încât s'aŭ arĕtat pĕcatele vóstre în tóte faptele vóstre;
Pentru câ v'aŭ adus a minte, *ḑic*, Veţĭ fi prinşĭ cu mâna.
25 Şi tu, principe profan nelegiuit al luĭ Israel, a căruia ḑi aŭ venit,
Când inicitatea *aŭ ajuns* la estremitate.
26 Aşia grăesce Iehova, Domnul: Rădică diadema şi lépădă corona,
Acésta nu *va remâné* ast-feliŭ;
Înalţă pre cel umilit, şi pre cel 'nalt umilesce;
27 Eŭ *o* voiŭ resturna, *o* voiŭ resturna, o voiŭ resturna,
Şi nu va sta, până când nu va veni *acela* căruia 'ĭ aparţine;
Şi *acestuia* o voiŭ da pre dênsa.
28 Şi tu, fiiul omuluĭ! profetiséză, şi ḑi:
Aşia grăesce Iehova despre fiiĭ luĭ Ammon,
Şi despre oprobriul lor; da, ḑi:
Sabia, sabia *este* scósă, *Făcută* lucitóră pentru sfăşiare,
Ca se nimicéscă fulgerând.
29 În óra ce eĭ vĕd pentru tine visiunĭ vane,
În óra ce eĭ preḑic pentru tine devinaţiunĭ minciunóse,
Se întêmplă, ca se te pună preste grumazul celor ucişĭ,
A celor nelegiuiţĭ, cărora li-aŭ venit ḑiua lor, când inicitatea lor *aŭ ajuns* până la estremitate.
30 Întórce-*o pre dênsa* în téca eĭ!
Te voiŭ judica în locul, unde aĭ fost făcut, În ţérra nascereĭ tale.
31 Şi vóiŭ revĕrsa mânia mea asupra ta;
Voiŭ sufla focul indignaţiuneĭ mele asupra ta;
Şi te voiŭ trăda în mânele ómenilor furioşĭ, isteţĭ la destrugere.
32 Veĭ deveni nutrimêntul foculuĭ;
Sângele têŭ va fi *vĕrsat* în mijlocul ţerreĭ *tale*;
Şi nu'şĭ vor *maĭ* aduce aminte de tine;
Câcĭ eŭ Iehova am vorbit.

CAPUL XXII.

Pĕcatele Ierusalimuluĭ. Profeţiĭ ceĭ minciunoşĭ.

Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: 1
Şi tu, fiiul omuluĭ! veĭ judica pre cetatea sângerósă? 2
Apoĭ arétă'ĭ tóte abominaţiunile eĭ.
Şi ḑi: Aşia grăesce Iehova, Domnul: 3
Cetatea! care aŭ vĕrsat sânge în mijlocul seŭ, ca se vină timpul seŭ,
Şi care aŭ preparat idolĭ contra sa însă'şĭ, ca se se spurce,
Aĭ devenit culpabilă prin sângele têŭ ce aĭ vĕrsat; 4
Şi te-aŭ spurcat cu idoliĭ teĭ ce aĭ făcut;
Şi aĭ făcut se se apropie ḑilele tale,
Şi aĭ ajuns până la *ultimiĭ* teĭ anĭ;
Pentru acésta te-am făcut oprobriul popul ilor,
Şi batjocură tuturor ţerrilor. [de tine,
Ceĭ ce sûnt aprópe şi *ceĭ ce sûnt* departe de tine 'şĭ vor bate joc 5
Care esci infamă *şi esci* mare în turburare.
Éca! principiĭ luĭ Israel 6
Esistaŭ în tine, ca se verse sânge, fiă-care dupre puterea sa.
În tine despreţuesc pre părinte şi pre mamă; 7
În mijlocul têŭ fac opresiune asupra străinuluĭ;
În tine încel pre orfan şi pre vĕduvă.
Despreţuescĭ lucrurile mele cele sânte, 8
Şi profanezĭ Sabbatele mele.
În tine sùnt bărbaţĭ calomniatorĭ, ca se verse sânge; 9
În tine mănânc pre munţĭ, În mijlocul têŭ comit desfrânare.
În tine descopĕr ruşinea părinteluĭ; 10
În tine umilesc pre *femeea*, cea despărţită pentru necurăţenia *eĭ*.
Şi unul face abominaţiune cu femeea aprópeluĭ seŭ, 11
Éră cel-l-alt spurcă într'un mod desfrânat pre nora sa;
Şi un altul umilesce pre sora sa, pre fiia părinteluĭ seŭ.
În tine ĭéŭ darurĭ, ca se verse sânge; 12
Ĭéŭ dobândă şi maĭ mult de cât s'aŭ dat,
Şi căscigĭ de la aprópele têŭ prin apĕsare;
Şi me uiţĭ pre mine, grăesce Iehova, Domnul.
Éca! pentru acésta eŭ am bătut cu mânele mele 13
Din causa căsciguluĭ têŭ cel nedrept, ce aĭ făcut,
Şi din causa culpeĭ tale de sânge ce era în mijlocul têŭ.
Va dura curagiul têŭ? aŭ vor fi tarĭ mânele tale 14
În ḑilele, în carĭ eŭ voiŭ lucra contra ta?
Eŭ Iehova am vorbit şi voiŭ face.
Şi te voiŭ împrăscia printre poporĭ, Şi te voiŭ resipi prin ţerrĭ, 15
Şi voiŭ consuma de la tine necurăţenia ta.
Şi te veĭ profana pre tine ênsu'ţĭ 'naintea popul ilor; 16
Şi veĭ cunósce, că eŭ *sum* Iehova.

17 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
18 Fiiul omuluĭ! casa luĭ Israel aŭ devenit pentru mine ca o sgură;
Toţĭ *sûnt* aramă, şi cositoriŭ, fer şi plumb în mijlocul topitóreĭ,
Sûnt sgură de argint.
19 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:
Pentru câ voĭ toţĭ aţĭ devenit sgură,
Éca! pentru acésta eŭ ve voiŭ aduna în mijlocul Ierusalimuluĭ.
20 *Precum* se adună în mijlocul topitóreĭ argintul, arama, ferul, plum-
Ca se sufle focul asupra lor, [bul şi cositoriul,
În cât se *le* topéscă *pre dênsele*,
Aşia în mânia mea şi în indignaţiunea mea *ve* voiŭ aduna *pre voĭ*,
Şi *ve* voiŭ pune *acolo*, şi ve voiŭ topi.
21 Da, ve voiŭ aduna, şi voiŭ sufla asupra vóstră cu focul mânieĭ mele,
Şi ve veţĭ topi în mijlocul luĭ.
22 Precum argintul se topesce în mijlocul topitóreĭ,
Aşia ve veţĭ topi în mijlocul luĭ;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ Iehova am vĕrsat mânia mea asupra vóstră.
23 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
24 Fiiul omuluĭ! ḑi'ĭ eĭ: Tu *escĭ* ţérra, ce nu s'aŭ curăţit,
Şi n'aŭ plouat asupra eĭ în ḑiua mânieĭ.
25 În mijlocul eĭ *este* o conspiraţiune a profeţilor seĭ;
Eĭ sûnt ca un leŭ, ce rage, şi răpesce préda;
Eĭ aŭ mâncat suflete, Aŭ luat avuţiĭ şi lucrurĭ preçióse,
Şi aŭ îmmulţit vĕduvele eĭ în mijlocul eĭ.
26 Preuţiĭ eĭ aŭ violat legea mea,
Şi aŭ profanat lucrurile mele cele sânte;
N'aŭ făcut distincţiune între cel sânt şi profan,
Şi între curat şi necurat eĭ n'aŭ făcut *diferinţă*,
Şi 'şĭ-aŭ ascuns ochiĭ lor de la Sabbatele mele,
Şi m'am profanat în mijlocul lor.
27 Principiĭ eĭ *sûnt* în mijlocul eĭ ca nisce lupĭ, ce răpesc préda,
Ca se verse sânge, ca se corupă suflete,
Şi ca se căscige căscigurĭ nedrepte.
28 Şi profeţiĭ eĭ 'ĭ-aŭ uns pre dênşiĭ cu *tencuélă* nevărósă,
Vĕḑênd visiunĭ vane şi devinându-li lor minciunĭ, ḑicĕnd:
Aşia grăesce Iehova, Domnul, în óra ce Iehova nu grăi.
29 Popululul din ţérră face apĕsare, şi comite răpirĭ,
Şi încélă pre cel serac şi pre cel lipsit,
Şi pre cel străin 'l asupresc fără de drept.
30 Şi am căutat între dênşiĭ un bărbat,
Care ar edifica murĭ, Şi ar sta în spărturĭ 'naintea mea
Pentru ţérră, ca se n'o nimicesc pre dênsa, Şi n'am aflat.
31 Pentru acésta am revĕrsat mânia mea asupra lor;
Eŭ 'ĭ-am consumat pre dênşiĭ în focul mânieĭ mele; [nul.
Şi am resplătit căile lor asupra capetelor lor, Grăesce Iehova, Dom-

CAPUL XXIII.

Emblema celor douĕ surorĭ desfrânate, representând pre regatele luĭ Israel și al luĭ Iuda.

Și aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: 1
Fiiul omuluĭ! eraŭ douĕ femeĭ, 2
Fiĭe ale uneia și aceleiașĭ mame;
Și aŭ fornicat în Egipt, Aŭ fornicat în tênĕreța lor; 3
Acolo țițele lor aŭ fost strînse, Și acolo sinul lor aŭ fost atins.
Numenile lor *eraŭ*: al aceleĭ maĭ marĭ Ahola, și al suroreĭ eĭ Aholiba; 4
Ele aŭ devenit ale mele, și aŭ născut fiĭ și fiĭe.
Cât pentru numele lor, Ahola *este* Samaria, și Aholiba Ierusalimul.
Și Ahola aŭ fornicat, în óra ce era a mea, 5
Și nebunia pentru amanțiĭ eĭ, pentru Assirieniĭ, veciniĭ seĭ,
Carĭ *eraŭ* îmbrăcațĭ în albastru, *eraŭ* guvernatorĭ și magistrațĭ, 6
Toțĭ tênĕrĭ amabilĭ, călărețĭ călărind pre caĭ.
Și aŭ comis fornicațiunile sale cu dênșiĭ, 7
Carĭ toțĭ *eraŭ* aleșiĭ Assirienilor,
Și cu toțĭ *aceia*, pentru carĭ nebunia, Se spurca cu toțĭ idoliĭ lor.
Și n'aŭ părăsit fornicațiunile sale *cele* din Egipt; 8
Câcĭ cu acésta eĭ s'aŭ culcat în juneța sa,
Și eĭ atinseră sinul eĭ cel feciorelnic,
Și vĕrsa fornicațiunea lor preste dênsa.
Pentru acésta eŭ am trădat'o în mânele amoresilor seĭ, 9
În mânele Assirienilor, pentru carĭ nebunia.
Acestia aŭ descoperit nuditatea eĭ; [sabia; 10
Aŭ luat pre fiiĭ eĭ și pre fiĭele eĭ și pre dênsa, și 'ĭ-aŭ omorît cu
Ast-feliŭ era vestită între femeĭ, Câcĭ aŭ esecutat judicata asupra eĭ.
Și când sora eĭ Aholiba aŭ vĕḑut *acésta*, 11
S'aŭ maĭ corupt în nebunia eĭ de cât aceea,
Și în fornicațiunile sale maĭ mult de cât sora eĭ în fornicațiunile *sale*:
Aŭ nebunit pentru Assirienĭ, veciniĭ seĭ, 12
Guvernatoriĭ și magistrațiĭ, frumos îmbrăcațĭ,
Călărețĭ călărind pre caĭ, Toțĭ tênĕrĭ amabilĭ.
Și am vĕḑut, câ s'aŭ spurcat; 13
Âmblând amândouĕ tot pre aceeașĭ cale.
Aŭ maĭ adaus încă la fornicațiunile sale, 14
Câcĭ cum aŭ vĕḑut bărbațĭ desemnațĭ pre murĭ,
Imaginile Chaldeilor, *carĭ eraŭ* desemnațĭ cu cenobru,
Încinșĭ cu brâe preste cópsele lor, 15
Purtând pre capetele lor diademă de diferite colóre,
Toțĭ avênd privire de nobilĭ,
După modul Babilonenilor din Chaldeea, țérra nascereĭ lor.
Și îndată ce 'ĭ-aŭ vĕḑut pre acestia cu ochiĭ seĭ, aŭ nebunit pen- 16
Și aŭ trămis la dênșiĭ nunțĭ în Chaldeea. [tru dênșiĭ,

17 Şi Babilonenii aŭ venit la dênsa în patul de amóre,
Şi aŭ spurcat'o pre dênsa cu fornicaţiunile lor, dênşiĭ.
Şi ea s'aŭ spurcat cu dênşiĭ, şi *apoĭ* sufletul eĭ s'aŭ înstrăinat de la
18 Când aú desvălit fornicaţiunile sale, şi aŭ desvălit nuditatea sa,
Atuncĭ sufletul meŭ s'aŭ înstrăinat de la dênsa,
Precum sufletul meŭ se înstrăinase de la sora eĭ.
19 Totuşĭ aŭ îmmulţit fornicaţiunile sale,
Amintindu-şĭ ḑilele tênĕreţeĭ sale,
Când făcea fornicaţiune în ţérra Egiptuluĭ.
20 Câcĭ aŭ nebunit pentru amoresiĭ seĭ,
Al cărora corp *este ca* corpul de asin,
Şi al cărora flus *este ca* flusul cailor.
21 Ast-feliŭ 'ţĭ-aĭ adus a minte de desfrânarea tênĕreţeĭ tale, [nice.
Când sinul têŭ era atins de Egipteni Din causa ţiţelor tale feciorel-
22 Pentru acésta, Aholiba! aşia grăesce Iehova, Domnul:
Éca! voiŭ rescula pre amanţiĭ teĭ contra ta,
De la carĭ sufletul têŭ s'aŭ înstrăinat,
Şi'ĭ voiŭ aduce pre dênşiĭ contra ta din tóte părţile:
23 Pre Babilonenĭ, şi pre toţĭ Chaldeiĭ,
Pre Pekod şi Şoa şi Koa *şi* pre toţi Assirieniĭ cu dênşiĭ;
Carĭ *sûnt* toţĭ tênĕrĭ amabilĭ,
Guvernatorĭ şi magistraţĭ, nobilĭ şi maĭ marĭ, Toţĭ călărind pre caĭ.
24 Şi vor veni contra ta cu care, căruţĭ şi roţĭ,
Şi cu mulţime de popuĭ;
Vor pune împrejur contra ta scuturĭ, paveze şi coifurĭ;
Şi li voiŭ trăda lor judicata, Şi te vor judica dupre legile lor.
25 Şi voiŭ pune jalusia mea contra ta,
Şi se vor purta cu tine furios;
'Ţĭ vor tâia nasul têŭ şi urechiele tale;
Şi rĕmăşiţa ta va cădé de sabie;
Acestia vor lua pre fiiĭ teĭ şi fiĭele tale;
Şi rĕmăşiţa ta se va consuma de foc.
26 Te vor desbrăca âncă de vestmintele tale,
Şi vor lua *de la tine* sculele tale cele preçióse.
27 Ast-feliŭ voiŭ face se înceteze din tine desfrânarea ta,
Şi fornicaţiunea ta cea din pămêntul Egiptuluĭ;
Şi nu veĭ rădica ochiĭ teĭ spre dênşiĭ,
Şi nu'ţĭ veĭ maĭ aduce a minte de Egipt.
28 Câcĭ aşia grăesce Iehova, Domnul:
Éca! eŭ te voiŭ trăda în mânele *acelora*, pre carĭ tu 'ĭ uresci,
În mâna *acelora*, de carĭ sufletul têŭ s'aŭ înstrăinat;
29 Şi se vor purta cu tine cu ură; Şi vor lua tóte muncile tale,
Şi te vor lăsa gólă şi desvălită;
Şi nuditatea fornicaţiuneĭ tale se va desvăli,
Atât desfrânarea ta cât şi fornicaţiunile tale.

Aceste 'ţĭ voiŭ face ţie, Pentru câ aĭ fornicat cu populiĭ, 30
Şi pentru câ te-aĭ spurcat cu idoliĭ lor.
În calea suroreĭ tale aĭ âmblat; 31
Pentru acésta voiŭ pune în mâna ta cupa eĭ.
Aşia grăesce Iehova, Domnul: 32
Cupa suroreĭ tale veĭ bé, *cupa* care este adâncă şi largă,
Spre a cuprinde mult; Veĭ fi de rîs şi de batjocură;
Te veĭ împlé de îmbĕtare şi întristare 33
Prin acéstă cupă de grózâ şi uimire,
Prin cupa suroreĭ tale Samaria.
Da, veĭ bé dintr'ênsa, şi *o* veĭ scurge, 34
Şi o veĭ sfărâma în bucăţĭ, Şi veĭ rupe ţiţele tale;
Câcĭ eŭ am vorbit, grăesce Iehova, Domnul.
Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul: 35
Pentru câ m'aĭ uitat, şi m'aĭ aruncat la spatele tale,
Pórtă şi tu pentru acésta pedépsa desfrânăreĭ tale şi a fornicaţiu-
Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie Iehova: [nilor tale. 36
Fiiul omuluĭ! veĭ judica pre Ahola şi pre Aholiba?
Apoĭ anunţiéză-li lor abominaţiunile lor:
Câ aŭ comis adulteriĭ, şi *este* sânge pre mânele lor, 37
Şi aŭ comis adulteriĭ cu idoliĭ lor,
Şi câ aŭ trecut pre copiiĭ lor, ce 'mĭ 'ĭ născuse mie, şi 'ĭ-aŭ lăsat se
Prin foc spre mâncare. [trécă la dênşiĭ
Mĭ'aŭ făcut încă şi acésta mie; 38
În aceeaşĭ ḑi aŭ spurcat şi Sanctuariul meŭ,
Şi aŭ profanat Sabbatele mele.
Câcĭ, când aŭ junghiat pre copiiĭ lor idolilor lor, 39
Atuncĭ întraŭ în aceeaşĭ ḑi în Sanctuariul meŭ, ca se'l profaneze,
Şi éca! ast-feliŭ făceaŭ în mijlocul caseĭ mele.
Da, chiar aŭ trămis la ómenĭ carĭ veniaŭ de departe, 40
Câtră carĭ *s'aŭ* trămis un nunţiŭ, şi éca! aŭ venit;
Pentru acestea te-aĭ scăldat,
Aĭ vĕpsit ochiĭ teĭ, şi te-aĭ înfrumuseţat cu ornamente.
Şi aĭ şeḑut pre un pat măreţiŭ, şi 'naintea luĭ *era* o masă preparată, 41
Pre care aĭ pus tămâia mea şi oleiul meŭ.
Şi vócea uneĭ mulţimĭ voióse *era* acolo, 42
Şi cu ómeniĭ vulguluĭ întraŭ Sabeeniĭ din deşert,
Punĕnd brăţele pre mânele lor,
Şi cununĭ frumóse pre capetele lor.
Atuncĭ am ḑis despre ceea îmbătrânită în adulteriĭ: 43
Vor maĭ face fornicaţiunĭ cu dênsa, fiind ea ast-feliŭ? [retrice,
Totuşĭ acestia întraŭ la dênsa; Precum întră *cine-va* la o femee me- 44
Aşia întraŭ la Ahola şi la Aholiba, femeile cele desfrânate.
Pentru acésta, bărbaţĭ drepţĭ, acestia o vor judica pre dênsa du- 45
pre legile femeilor adulterie,

Şi dupre legea celora ce vérsă sânge;
Pentru câ *sûnt* adultere şi pre mânele lor *este* sânge.
46 Câcĭ aşia grăesce Iehova, Domnul:
Voiŭ aduce asupra lor o mulţime de ómenĭ,
Şi le voiŭ trăda pre dênsele apĕsăreĭ şi răpireĭ.
47 Şi mulţimea le va ucide cu petre, Şi le va tăia cu sabiele lor;
Va ucide pre fiiĭ şi pre fiĭele lor,
Şi casele lor le va arde cu foc.
48 Ast-feliŭ voiŭ face se înceteze desfrânarea de prin ţérră,
Ca se se înveţe tóte femeile se nu facă dupre desfrânările vóstre.
49 Şi vi se vor resplăti vouĕ desfrânările vóstre,
Şi veţĭ purta pĕcatele idolilor vostri:
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, Domnul.

CAPUL XXIV.

Preḑicerea ruinăreĭ Ierusalimuluĭ.

1 Şi în anul al nouelea, în luna a ḑecea, la ḑece a luneĭ. aŭ
2 venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul
omuluĭ! însémnă'ţĭ ţie numele ḑileĭ, însă'şĭ a acesteĭ ḑile; *pentru*
câ regele Babilonuluĭ s'aŭ pus contra Ierusalimuluĭ în acésta ḑi.
3 Şi propune o parabolă caseĭ rebele, şi ḑi li lor:
Aşia grăesce Iehova, Domnul: Aşéḑă óla,
Aşéḑă-*o*, şi tórnă apă într'ênsa;
4 Pune într'ênsa bucăţile eĭ,
Tóte bucăţile cele bune, şoldul şi umerul;
Şi *o* împle de óse1e cele alese. [desubt;
5 Iea *âncă* cele maĭ alese ale turmeĭ, şi pune foc pentru ósele de
Ferbe-le acestea bine, şi se férbă într'ênsa şi înseşĭ ósele eĭ.
6 Câcĭ aşia grăesce Iehova, Domnul:
Vaĭ de cetatea sângiurilor, [şit dintr'ênsa!
De óla, a căreia spumă *este* într'ênsa, şi a căreia spumă n'aŭ e-
Scóte bucăţile eĭ dupre rând, fără ca se se pună la sorţĭ.
7 Câcĭ sângele eĭ este în mijlocul eĭ;
L'aŭ pus pre dênsul pre stîncă sécă;
Nu 'l-aŭ vĕrsat pre dênsul pre pămênt, spre a 'l acoperi cu ţerână.
8 Ca se isbucnéscă mânia, spre a lua resbunare,
Am pus sângele eĭ pre o stîncă sécă. Ca se nu se acoperă.
9 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:
Vaĭ de cetatea sângiurilor! şi eŭ voiŭ mări focul.
10 Adună lemnele, aprinde focul,
Consumă carnea, şi mişcă amestecătnre, se se ardă şi ósele.
11 Atuncĭ pune-o deşértă pre cărbunĭ, ca se se înferbinte arama eĭ,
Şi ca se se topéscă într'ênsa necurăţenia eĭ, [şi se ardă,
Şi se se consume spuma eĭ.

În deşert este ostenéla, Şi spuma eĭ cea mare n'aŭ eşit dintr'ênsa, 12
Spuma eĭ *n'aŭ fost scósă* prin foc.
Din causa necurateĭ tale desfrânărĭ, [ţenia ta, 13
Pentru câ eŭ am voit se te curăţiŭ şi nu te-aĭ curăţit de necură-
Nu te veĭ maĭ curăţi,
Până când voiŭ face se repauseze mânia mea asupra ta.
Eŭ Iehova am grăit: Vine, şi eŭ *o* voiŭ face: 14
Nu me voiŭ întórce, şi nu voiŭ cruţa, şi niciĭ nu me voiŭ căi;
Te voiŭ judica dupre câile tale şi dupre faptele tale,
Grăesce Iehova, Domnul.
Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: 15
Fiiul omuluĭ! éca! eŭ voiŭ lua de la tine 16
Plăcerea ochilor teĭ printr'o lovire;
Totuşĭ se nu porţĭ doliŭ, şi se nu plângĭ,
Şi se nu curgă lacrimele tale.
Abţine-te de la suspin, şi se nu facĭ doliŭ de morţĭ, 17
Acopere capul têŭ, şi pune în picióre le tale încălţemintele tale,
Şi se nu acoperĭ buzele *tale*, şi pânea ómenilor *de doliŭ* se n'o mănâncĭ.
Şi am vorbit poporuluĭ demănéţa, şi séra aŭ murit femeea 18
mea; şi am făcut demănéţa precum 'mĭ s'aŭ ordonat. Şi 'mĭ-aŭ 19
ḑis mie poporul: Nu ni anunţĭ noue ce *însémnă* pentru noĭ aces-
tea ce facĭ? Şi li-am respuns lor: Cuvêntul luĭ Iehova aŭ venit 20
câtră mine, ḑicĕnd: Spune caseĭ luĭ Israel: 21
Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Éca! eŭ voiŭ profana Sanctuariul meŭ, superbia potereĭ vóstre,
Cele plăcute ale ochilor vostri, Şi cele dorite ale sufletelor vóstre;
Şi fiiĭ şi fiĭele vóstre ce 'ĭ-aţĭ lăsat vor cădé de sabie.
Şi veţĭ face precum am făcut eŭ: [*de doliŭ*. 22
Nu veţĭ acoperi buzele *vóstre*, şi nu veţĭ mânca pânea ómenilor
Şi *vor fi* acoperite capetele vóstre şi încălţemintele vóstre în pi- 23
Nu veţĭ purta doliŭ, nicĭ veţĭ plânge; [ciórele vóstre;
Ci ve veţĭ lângeḑi din causa inicităţilor vóstre,
Şi veţĭ suspina unul câtră altul;
Şi Ezekiel vi *este* semn; Tóte câte aŭ făcut el veţĭ face *şi* voĭ; 24
Şi când acésta va veni, veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, Domnul.
Cât pentru tine, fiiul omuluĭ! 25
În ḑiua aceea, când voiŭ lua de la dênşiĭ puterea lor,
Bucuria gloriei lor, şi cele dorite de ochiĭ lor,
Şi dorinţa sufletelor lor: Pre fiiĭ şi fiĭele lor;
În ḑiua aceea va veni la tine ūn scăpat, 26
Ca se *o* anunţie în auḑul têŭ.
În ḑiua aceea gura ta se va deschide câtră cel scăpat, 27
Şi veĭ vorbi, şi nu veĭ maĭ fi mut;
Şi veĭ fi pentru dênşiĭ semn; Şi vor cunósce câ eŭ *sum* Iehova.

CAPUL XXV.

Profeţie contra diferitelor naţiunĭ.

1 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
2 Fiiul omuluĭ! îndréptă faţia ta spre fiiĭ luĭ Ammon, şi
3 profetiséză contra lor; Şi spune fiilor luĭ Ammon:
Ascultaţĭ cuvêntul luĭ Iehova;
Aşia grăesce Iehova, Domnul: [profanat,
Pentru câ aĭ vorbit: Ha! ha! contra Sanctuariuluĭ meŭ, când s'aŭ
Şi contra ţerreĭ luĭ Israel, când s'aŭ pustiat,
Şi contra caseĭ luĭ Iuda, când s'aŭ dus în captivitate; [cenire,
4 Pentru acésta, éca! eŭ te voiŭ trăda populilor de la resărit spre mos-
Şi eĭ vor aşeḑa staulele lor în mijlocul têŭ, şi vor face locuinţele lor în tine;
Vor mânca fruptele tale, şi vor bé laptele têŭ.
5 Şi voiŭ face din Rabba un staul de cămile,
Şi din *ţérra* fiilor luĭ Ammon o stînă de oĭ;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
6 Căcĭ aşia grăesce Iehova, Domnul:
Pentru câ aĭ bătut în mâne, şi aĭ lovit cu piciorul,
Şi te-aĭ bucurat cu tot despreţiul sufletuluĭ têŭ contra ţerreĭ luĭ Israel;
7 Pentru aceea, éca! voiŭ întinde mâna mea asupra ta,
Şi te voiŭ trăda populilor spre răpire,
Şi te voiŭ estirpi dintre populĭ, Şi te voiŭ prăpădi dintre ţerrĭ,
Te voiŭ nimici; şi veĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
8 Aşia grăesce Iehova, Domnul: Pentru câ Moab şi Seir ḑic:
Éca! casa luĭ Iuda *este* ca *şi* toţĭ populiĭ;
9 Pentru acésta, éca! eŭ voiŭ deschide partea luĭ Moab de pre la cetăţĭ,
Cetăţile luĭ *carĭ sûnt* pre frontierile luĭ, gloria ţerreĭ,
Beth-Ieşhimoth, Baal-Meon şi Kiriath-Aim,
10 'Naintea populilor resărituluĭ, *carĭ vin* în contra fiilor luĭ Ammon,
Şi le voiŭ trăda spre moscenirea,
Ca se nu se maĭ amintéscă fiiĭ luĭ Ammon între populĭ.
11 Şi voiŭ esecuta judicăţĭ contra luĭ Moab;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
12 Aşia grăesce Iehova, Domnul: [Iuda,
Pentru câ Edom s'aŭ purtat într'un mod resbunătoriŭ cu casa luĭ
Şi s'aŭ făcut culpabil, şi ş'aŭ resbunat contra lor;
13 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:
Voiŭ întinde mâna mea asupra Edomuluĭ,
Şi voiŭ estirpi dintr'ênsul pre om şi pre animal,
Şi 'l voiŭ reduce pre dênsul într'un deşert de la Teman pănă la Dedan;
Vor cădé de sabie. [puluthe meŭ Israel,
14 Şi voiŭ îndeplini resbunarea mea asupra Edomuluĭ prin mâna po-
Şi vor face Edomuluĭ dupre mânia mea şi dupre furia mea;

Și vor cunósce resbunarea mea, grăesce Iehova, Domnul.
Așia grăesce Iehova, Domnul: 15
Pentru câ Filistenii s'aŭ purtat într'un mod resbunătoriŭ,
Si ș'aŭ resbunat cu dispreţiul sufletului,
Spre a'*l* destruge, *mișcaţĭ fiind* de inimiciţia cea vechiă,
Pentru acésta așia grăesce Iehova, Domnul: 16
Éca! eŭ voiŭ întinde mâna mea asupra Filistenilor,
Și voiŭ estirpi pre Cherethimi,
Și voiŭ perde pre remășiţa malurilor mâreĭ;
Și voiŭ îndeplini asupra lor prin mustrărĭ furióse o resbunare mare; 17
Și vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova,
Când voiŭ îndeplini asupra lor resbunarea mea.

CAPUL XXVI.

Predicere despre ruinarea Tiruluĭ.

Și s'aŭ întêmplat în anul al un-spre-ḑecelea, în *ḑiua* în- 1
têia a luneĭ, *câ* aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Ie-
hova, ḑicĕnd:
Fiiul omuluĭ! pentru câ Tirul aŭ ḑis contra Ierusalimuluĭ, 2
„Ha! ha! pórta populilor este sfărâmată; Aŭ trecut la mine;
„Eŭ me voiŭ împlé, *fiind câ* ea este redusă într'un deșert;"
Pentru acésta așia grăesce Iehova, Domnul: 3
Éca! eŭ *sum* contra ta, Tire! Și voiŭ sui contra ta populĭ mulţĭ,
Precum marea rădică valurile sale.
Și vor ruina muriĭ Tiruluĭ, Și vor surpa turnele luĭ; 4
Și voiŭ rade pulberea luĭ de pre dênsul,
Și'l voiŭ reduce a fi asemenea cu o stîncă sécă.
Va fi loc de tins mrejele în mijlocul mâreĭ; 5
Câcĭ eŭ am vorbit, grăesce Iehova, Domnul,
Și va deveni populilor spre răpire,
Și cetăţile luĭ din câmp se vor nimici de sabie, 6
Și vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
Câcĭ așia grăesce Iehova: 7
Éca! eŭ voiŭ aduce contra Tiruluĭ
Pre Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ,
Regele regilor, de la nord, Cu caĭ și cu care,
Și cu călăreţĭ și cu adunătură și cu popul mult.
Acesta va nimici cu sabia cetăţile tale din câmp; 8
Și va rădica fortereţe contra ta, Și va face un val contra ta,
Și va 'nălţa contra ta paveze.
Și va îndrepta mașinele belice contra murilor teĭ, 9
Și cu securile sale va dirima turnurile tale.
De la mulţimea cailor luĭ pulberea te va acoperi; 10

Muriĭ teĭ se vor cutremura de vuetul călăreţilor,
Şi a roţilor şi a carelor, Când va întra în porţile tale,
Precum întră ómeniĭ într'o cetate stricată.
11 Cu copitele cailor luĭ va călca tóte stradele tale;
Pre poporul têŭ 'l va omorî cu sabie,
Şi statuele tale cele tarĭ vor fi trântite la pămênt.
12 Şi vor prĕda avuţiile tale, Şi vor răpi mărfurile tale;
Şi vor dirima muriĭ teĭ, Şi vor ruina casele tale cele frumóse;
Şi vor arunca petrele tale şi lemnele tale şi pulberea ta
În mijlocul apeĭ.
13 Şi voiŭ face se înceteze vuetul cântărilor tale,
Şi nu se va maĭ audi sonul citerelor tale;
14 Şi te voiŭ face de stîncă sécă!
Veĭ deveni un loc de întins mrejele; Nu te veĭ maĭ edifica;
Câcĭ eŭ Iehova am vorbit, grăesce Iehova, Domnul.
15 Aşia grăesce Iehova, Domnul, câtră Tir;
Nu se vor turbura óre insulele la vuetul cădereĭ tale,
Când răniţiĭ *teĭ* vor geme,
Când va avé loc în mijlocul têŭ uciderea?
16 Atuncĭ principiĭ mâreĭ se vor pogorî de pre tronurile lor,
Şi se vor desbrăca de clamidele lor, şi'şĭ vor depărta vestmintele lor cele brodate;
Se vor îmbrăca cu frică; Vor şedé la pământ,
Şi vor tremura în *tot* momentul, Şi se vor uimi de tine.
17 Şi vor rădica lamentaţiune asupra ta, şi'ţĭ vor dice ţie:
„Cum aĭ perit tu, cel ce *eraĭ* locuit de corăbierĭ!
„Cetate renumită, care eraĭ tare pre mare, Tu şi locuitoriĭ teĭ,
„Carĭ inspiraseră frica lor în toţĭ aceĭ ce locuiaŭ lângă dênsul:
18 „Acum insulele tremură în diua cădereĭ tale,
„Da, insulele din marea se turbură la peirea ta."
19 Câcĭ aşia grăesce Iehova, Domnul;
Când te voiŭ reduce într'o cetate deşértă,
Ca pre cetăţile nelocuite; Când voiŭ aduce asupra ta adâncimea,
Şi te voiŭ acoperi cu ape multe;
20 Când te voiŭ pogorî
Cu ceĭ ce se pogóră în grópă la poporul din vechime,
Şi te voiŭ pune în cele maĭ de desubt ale pământuluĭ, în locurile deşerte din vechime,
Cu ceĭ ce se pogóră în grópă, *ast-feliŭ* ca se nu maĭ fiĭ locuit,
Şi *când* voiŭ restabili gloria *mea* în ţérra celor viĭ;
21 De odată te voiŭ perde, ca se nu *maĭ* fiĭ;
Veĭ fi căutat, şi nu veĭ maĭ fi aflat în etern,
Grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XXVII.

Descripţiunea comerciuluĭ celuĭ mare al cetăţeĭ Tirului şi a ruinăreĭ sale.

Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Şi 1 2
tu fiiul omuluĭ! rădică lamentaţiune pentru Tır, Şi ḑi 3
Tiruluĭ:
Tu cel ce escĭ situat pre malul mâreĭ,
Cel ce facĭ negoţiŭ cu popul de prin multe insule,
Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Tire! tu aĭ ḑis: „Eŭ *sum* perfect în frumuseţe."
Confiniile tale *sûnt* în mijlocul mârilor, 4
Edificatoriĭ teĭ aŭ făcut perfect frumuseţa ta.
Aŭ zidit tóte laturile *vaselor* tale de ciprese din Senir, 5
Aŭ luat cedri din Liban, ca se facă catargurile tale.
Din stejariĭ din Başan aŭ făcut vêslele tale; 6
Aŭ făcut lăiţele tale *de* ivoriŭ,
Aşeḑate pre tisă *adusă* din insulele Chittimilor.
Stindardul têŭ *era* cu broderiĭ din pânḑa de lâna cea fină din E- 7
gipt, spre a'ţĭ servi de semn.
Iacint şi alabastru şi purpur din insulele Elişa Era cortul têŭ.
Locuitoriĭ Zidonuluĭ şi aĭ Arvadeĭ eraŭ vêslaşiĭ teĭ; 8
Înţelepţiĭ teĭ, Tire! *ce* eraŭ în tine, aceştia eraŭ luntraşiĭ teĭ.
Bătrâniĭ Ghebaluluĭ şi ceĭ înţelepţĭ aĭ luĭ eraŭ în tine reparatoriĭ teĭ 9
de spărturĭ.
Tóte corăbiile mâreĭ şi marinariĭ lor eraŭ în tine spre a face ne-
Perşiĭ şi Liḑiĭ [goţiul têŭ. 10
Şi Putiĭ eraŭ în armata ta, bărbaţiĭ teĭ de resbel;
Eĭ spênḑuraŭ în tine pavezele *lor* şi coifurile;
Acestia făceaŭ magnificenţa ta!
Bărbaţiĭ Arvateĭ cu armata ta *eraŭ* pre muriĭ teĭ împrejur, 11
Şi Gamadiţiĭ în turnurile tale;
Eĭ spênḑuraŭ pre muriĭ teĭ de jur împrejur pavezele lor;
Acestia complectaŭ frumuseţa ta.
Tarşis făcea negoţiŭ cu tine prin tot *feliul de* avuţiĭ; 12
La mercatul têŭ făcea negoţiŭ cu argint, cu fer, cu cositoriŭ şi cu
Iavan, Tubal şi Meşech *eraŭ* neguţitoriĭ teĭ; [plumb. 13
Făceaŭ cu tine negoţiŭ de omenĭ şi vase de aramă.
Ceĭ din casa Togarma cumpĕraŭ 14
La mercatul têŭ caĭ şi călăreţĭ şi catîrĭ.
Bărbaţiĭ din Dedan *eraŭ* neguţitoriĭ teĭ; 15
Negoţiul multor insule *era* în mânele tale;
Aduceaŭ la tine bucăţĭ de ivoriŭ şi abanos, *si le daŭ* în schimb.
Siria făcea negoţiŭ cu tine prin mulţimea lucrurilor făcute de tine. 16
Făceaŭ negoţiŭ la mercatul têŭ purpur, smaragd şi broderiĭ,
Şi pânḑă fină de in, şi mărgén şi agat.

17 Iuda și ţérra luĭ Israel *eraŭ* neguţitoriĭ teĭ;
Făceaŭ negoţiŭ cu tine cu grâŭ de Minit și de Panag,
Și miere și oleŭ și balsam.
18 Damascul *era* neguţitoriul têŭ prin mulţimea lucrurilor făcute de tine,
Prin tot feliul de avuţiĭ; Cu vin de Elbon și cu lână albă.
19 Și Dan și Iavan și Mosel făceaŭ negoţiŭ la mercatul têŭ
Cu fer lucrat, casie și trestie;
Acestea eraŭ *obiectele, cu carĭ* tu făceaĭ negoţiŭ.
20 Dedan făcea negoţiŭ cu tine prin pănḑeturile precióse pentru care.
21 Arabia și toţĭ principiĭ Kedaruluĭ eraŭ neguţitoriĭ teĭ,
Carĭ făceaŭ negoţiŭ cu tine Cu meĭ, berbecĭ și ţapĭ.
22 Neguţitoriĭ din Șeba și din Raama făceaŭ negoţiŭ cu tine,
Aducĕnd la mercatul têŭ tot feliul de arome alese,
Și *tot* feliul de petre scumpe și aur.
23 Haran, Canneh și Eden,
Neguţitoriĭ Șebeĭ, aĭ Assuruluĭ și aĭ Chilmadeĭ făceaŭ negoţiŭ cu tine.
24 Acestia făceaŭ cu tine negoţiŭ în tot feliul *de lucrurĭ*,
Prin vestminte albastre și brodate,
Și prin vase de o înfrumuseţare preçiósă, încinse cu cordele și
La mercatul têŭ. [preparate în cedru,
25 Corăbiele Tarșișuluĭ eraŭ caravanele negoţiuluĭ têŭ;
Așia eraĭ împlut, Și devenise'șĭ gloriósă în mijlocul mărilor.
26 Vêslașiĭ teĭ te duceaŭ pre ape marĭ;
Ânse vêntul de la resărit te-aŭ sfărămat în mijlocul mârilor.
27 Avuţiile tale și mercatele tale,
Negoţiul têŭ, marinariĭ teĭ și vêslașiĭ teĭ,
Reparatoriĭ teĭ de spărturĭ, și ceĭ ce fac negoţiul têŭ,
Și toţĭ bărbaţiĭ teĭ de resbel, *ce se află* în tine,
Și tótă mulţimea, *ce locuesce* în tine,
Vor cădé în mijlocul mâreĭ în ḑiua cădereĭ tale.
28 Suburbiele se vor cutremura, La vuetul strigătuluĭ vêslașilor teĭ.
29 Și toţĭ vêslașiĭ, Marinariĭ *și* toţĭ piloţiĭ mâreĭ,
Vor eși din corăbiele lor, *Și* vor sta pre pămênt.
30 Și vor striga cu vócea lor asupra ta, Și se vor plânge amar,
Si vor presera pulbere pre capetele lor, Și vor tăvăli în cenușă.
31 Și'șĭ vor rade cu desevârșire capetele lor pentru tine,
Și se vor îmbrăca în sacĭ,
Și vor plânge asupra ta cu amărăciunea ânimeĭ în jale *și* amar.
32 Și în văitarea lor vor rădica lamentaţiune pentru tine,
Și vor lamenta pentru tine: „Cine *este* ca Tirul,
„Ca cel amuţit în mijlocul mâreĭ?“
33 Când mărfurile tale treceaŭ prin mârĭ, Săturașĭ mulţĭ popúlĭ;
Cu mulţimea averilor tale și a negoţiuluĭ têŭ
Aĭ înavuţit pre regiĭ pământuluĭ.
34 Fiind că escĭ acum sfărămat, În mârĭ, în adâncul apelor,

Şi negoţiul têŭ şi tótă adunătura ta aŭ cădut cu tine,
Toţĭ locuitoriĭ insulelor se vor uimi de tine, 35
Şi regiĭ lor se vor spăimênta, Se vor turbura pre feçiele *lor*.
Neguţitoriĭ dintre populĭ vor şuera asupra ta; 36
De odată escĭ perdut! nu *veĭ* maĭ *fi* în etern.

CAPUL XXVIII.

Predicere contra Tiruluĭ şi contra regeluĭ luĭ.

Şi aŭ venit cătră mine cuvêntul luĭ Iehova, dicĕnd: 1
Fiiul omuluĭ! vorbesce cătră regele din Tir: 2
Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Pentru câ ânima ta s'aŭ rădicat, şi aĭ dis: „Eŭ *sum* Dumnedeŭ,
„*Şi* şed pre scaunul luĭ Dumnedeŭ în mijlocul mârilor;"
Totuşĭ *escĭ* om şi nu Dumnedeŭ;
Deşi facĭ spiritul têŭ asemenea spirituluĭ luĭ Dumnedeŭ;
Écă! tu *escĭ* maĭ înţelept de cât Daniel; 3
Nicĭ un secret nu este ascuns înaintea ta;
Prin înţelepciunea ta şi prin prudenţa ta tu 'ţi-aĭ făcut avere, 4
Şi aĭ adunat în tesauriĭ teĭ aur şi argint; [merţiul têŭ,
Prin înţelepciunea ta cea mare 'ţĭ-aĭ crescut avuţiile tale în co- 5
Şi ânima ta s'aŭ rădicat din causa avereĭ tale;
Pentru acésta, aşia grăesce Iehova, Domnul: 6
Pentru câ aĭ făcut spiritul têŭ asemenea spirituluĭ luĭ Dumnedeŭ,
Éca! pentru acésta voiŭ aduce contra ta pre străinĭ, 7
Pre ceĭ maĭ înfricoşaţĭ populĭ;
Şi vor scóte sabiele lor contra frumuseţeĭ înţelepciuneĭ tale,
Şi vor pângări strălucirea ta.
Te vor pogorî în grópă, Şi veĭ muri cu mórtea 8
Celor omorîţĭ în mijlocul mârilor.
Veĭ dice óre încă 'naintea celuĭ ce te omóră: „Eŭ *sum* Dumnedeŭ?" 9
Dară escĭ om şi nu Dumnedeŭ În mânele celuĭ ce te omóră.
Tu prin mânele străinilor veĭ muri mórtea celor netăiaţĭ împrejur; 10
Căcĭ eŭ am vorbit, grăesce Iehova, Domnul.
Şi aŭ venit cătră mine cuvêntul luĭ Iehova, dicĕnd: 11
Fiiul omuluĭ! rădică lamentaţiune pentru regele Tiruluĭ, 12
Şi di'ĭ luĭ: Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Tu aĭ ajuns până la perfecţiunea cea maĭ 'naltă,
Escĭ plin de înţelepciune, şi complet în frumuseţe.
Tu aĭ fost în Eden, grădina luĭ Dumnedeŭ; 13
Aĭ fost acoperit de tot feliul de petre preçióse:
De sardonic, de topas şi de adamant,
De crisolit, de onis şi de beril,
De safir, de smaragd şi de carbuncul şi de aur!

Gătirea tamburelor tale și a flautelor tale era preparată pentru tine
În diua nascereĭ tale.
14 *Eraĭ* un Cherub de *aripĭ* întinse și acoperitóre,
Și eŭ te-am pus pre muntele cel sânt al luĭ Dumnedeŭ, *acolo* eraĭ;
Tu âmblaĭ prin mijlocul petrelor de foc.
15 *Eraĭ* perfect în câile tale din diua nascereĭ tale,
Până când s'aŭ aflat nedreptate în tine.
16 Din causa întindereĭ negoțiuluĭ têŭ,
Te-aĭ împlut în mijlocul têŭ de violență, și aĭ pĕcătuit;
Pentru acésta eŭ te voiŭ arunca pre tine de pre muntele luĭ Dumnedeŭ, ca pre un ce spurcat;
Și te voiŭ nimici pre tine, Cherub acoperitoriŭ! din mijlocul pe-
17 Ânima ta s'aŭ rădicat din causa frumusețeĭ tale; [trelor de foc.
Aĭ corupt înțelepciunea ta prin strălucirea ta;
Te voiŭ arunca la pământ;
Și te voiŭ espune 'naintea regilor, ca se te védă pre tine.
18 Prin mulțimea inicităților tale, prin negoțiul têŭ cel nedrept.
Aĭ pângărit locurile tale cele sânte;
Pentru aceea am scos din mijlocul têŭ un foc,
Care te va consuma, și te voiŭ face cenușă pre pământ
În ochiĭ tuturor ce te-aŭ vĕdut.
19 Toțĭ ceĭ dintre popul, carĭ te cunosc pre tine, se vor uimi pentru tine;
De odată veĭ fi perdut, și nu *veĭ* maĭ *fi* în etern.
20 Și aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, dicĕnd:
21 Fiiul omuluĭ! îndréptă fația ta spre Zidon, și profetiséză contra luĭ,
22 Și di:
Așia grăesce Iehova, Domnul: Éca! eŭ *sum* contra ta, Zidone!
Și me voiŭ glorifica în mijlocul têŭ; Și vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova,
Când voiŭ esecuta judicățile *mele* într'ênsul,
Și *când* me voiŭ sântifica într'ênsul.
23 Câcĭ voiŭ trămite asupra luĭ ciumă, și sânge pre stradele luĭ;
Și ceĭ răniți vor cădé în mijlocul luĭ
Prin sabia, *ce va veni* asupra luĭ din tóte părțile;
Și vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
24 Și nu va maĭ fi pentru casa luĭ Israel
Un spin împungĕtoriŭ, și un scaiŭ usturătoriŭ
Din partea celor ce'ĭ încunjură și'ĭ desprețuesc pre dênșiĭ;
Și vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, Domnul.
25 Așia grăesce Iehova, Domnul:
Când voiŭ aduna pre casa luĭ Israel dintre popul,
Între carĭ sûnt împrăsciațĭ,
Și me voiŭ sântifica printr'ênșiĭ 'naintea popululor,
Atuncĭ vor locui în pământul lor, ce 'l-am dat servuluĭ meŭ Iacob.
26 Și vor locui într'ênsul în siguranță,
Și vor edifica case, și vor planta viĭ;

Da, vor locui în siguranţă, Când voiŭ esecuta judicăţile
Contra tuturor celor de prin prejur, carĭ 'ĭ despreţuesc pre dênşiĭ;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, Dumneḑeul lor.

CAPUL XXIX.

Profeţie contra luĭ Faraon şi contra Egiptuluĭ.

În anul al ḑecelea, în *luna* a ḑecea, la douĕ-spre-ḑece a 1
luneĭ, aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
Fiiul omuluĭ! îndréptă façia ta asupra luĭ Faraon, regele Egiptuluĭ, 2
şi profetiséză contra luĭ şi contra întreguluĭ Egipt; Vorbesce şi ḑi: 3
Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Éca! eŭ *sum* contra ta, Faraone, rege al Egiptuluĭ!
Crocodile cel mare, care şede culcat în mijlocul fluviilor sale;
Care aŭ ḑis: „Fluviul meŭ *este* al meŭ propriŭ, şi eŭ '*l*-am făcut
Dară voiŭ pune undiţa în fălcile tale, [pentru mine.“ 4
Şi voiŭ lipi de solziĭ teĭ pre pesciĭ fluviuluĭ têŭ,
Şi te voiŭ scóte din mijlocul fluviilor tale;
Şi toţĭ pesciĭ fluviilor tale *carĭ* sûnt lipiţĭ de solziĭ teĭ.
Şi te voiŭ arunca în deşerturĭ, 5
Pre tine şi pre toţĭ pesciĭ fluviilor tale;
Veĭ cădé pre câmp liber;
Nu te veĭ aduna, nicĭ veĭ fi strîns; Te voiŭ trăda spre mâncare
Férelor pământuluĭ şi paserilor ceriuluĭ;
Şi toţĭ locuitoriĭ Egiptuluĭ Vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, 6
Pentru câ eĭ aŭ fost *ca* un toég de trestie pentru casa luĭ Israel.
Când eĭ te-aŭ prins cu mâna, 7
Tu te-aĭ rupt, şi aĭ spintecat tot umerul lor;
Şi când eĭ s'aŭ rĕzimat pre tine,
Tu te-aĭ rupt, şi aĭ făcut cópsele lor se se clatine.
Pentru acésta, aşia grăesce Iehova, Domnul: 8
Eca! eŭ voiŭ aduce asupra ta sabie,
Şi voiŭ estirpi din tine pre om şi pre animal.
Şi pământul Egiptuluĭ va deveni pustiŭ şi deşert; 9
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova;
Pentru câ el aŭ ḑis: „Fluviul *este* al meŭ şi eŭ '*l*-am făcut.“
Pentru acésta éca! eŭ *sum* contra ta şi contra fluviilor tale; 10
Şi voiŭ face pre pământul Egiptuluĭ cu totul deşert *şi* pustiŭ,
De la Migdol până la Siene şi până la marginile Ethiopieĭ.
Picior de om nu va trece printr'ênsul, 11
Nicĭ copită de animal nu va trece printr'ênsul,
Şi nicĭ va fi locuit patru-ḑecĭ de anĭ.
Şi voiŭ reduce pre pământul Egiptuluĭ într'un pustiŭ 12

În mijlocul ţerrilor deşerte, [pustiate patru- ḑecĭ de anĭ;
Şi cetăţile luĭ vor fi reduse într'un deşert în mijlocul cetăţilor
Şi voiŭ împrăscia pre Egipteni printre popoli,
Şi'ĭ voiŭ răsipi pre dênşiĭ în ţerrĭ.
13 Totuşĭ aşia grăesce Iehova, Domnul:
La finele celor patru-ḑecĭ de anĭ voiŭ aduna pre Egiptenii
Dintre populiĭ, între carĭ aŭ fost împrăsciaţĭ;
14 Şi voiŭ re'ntórce pre captivii Egiptuluĭ,
Şi'ĭ voiŭ aduce pre dênşiĭ *în* ţérra Pathros,
În ţérra nascereĭ lor; Şi vor deveni acolo un regat umilit.
15 Va fi maĭ umilit de cât tóte regatele;
Şi nu se va maĭ 'nălţa preste populĭ; [pra populilor.
Câcĭ eŭ 'ĭ voiŭ micşora pre dênşiĭ, ca se nu maĭ domineze asu-
16 Şi nu va maĭ fi încrederea caseĭ luĭ Israel,
Amintindu'şĭ inicitatea, Când căutaŭ după dênşiĭ;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, Domnul.
17 Şi s'aŭ întêmplat în anul al douĕ-ḑecĭ şi şeptelea, în *luna*
ântĕia, în *ḑiua* ântĕia a luneĭ, *câ* aŭ venit câtră mine cuvêntul
luĭ Iehova, ḑicĕnd;
18 Fiiul omuluĭ! Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ,
Aŭ făcut pre armata sa se facă un serviciŭ mare contra Tiruluĭ;
Tot capul *aŭ* pleşuvit, şi tot umerul *s'aŭ* ros;
Ânse n'aŭ luat plata de la Tir, nicĭ el, nicĭ armata luĭ,
Pentru serviciul, ce aŭ făcut contra luĭ.
19 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul;
Éca! eŭ daŭ pămêntul Egiptuluĭ
Luĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ,
Şi va rădica pre mulţimea luĭ,
Şi va răpi préda luĭ, şi va face prădăciune;
Şi acésta va fi plata armateĭ luĭ. [tuluĭ,
20 *Ca* o plată a sa, pentru care aŭ servit, eŭ 'ĭ-am dat luĭ pămêntul Egip-
Pentru câ aŭ lucrat pentru mine, grăesce Iehova, Domnul.
21 În ḑiua aceea voiŭ face se înflorésca cornul caseĭ luĭ Israel,
Şi te voiŭ face se deschiḑĭ gura ta în mijlocul lor;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.

CAPUL XXX.

Preḑicere contra Egiptuluĭ.

1 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
2 Fiiul omuluĭ! profetiséză, şi ḑi:
Aşia grăesce Iehova, Domnul: Urlaţĭ: Vaĭ de ḑiua!
3 Câcĭ aprópe *este* ḑiua, Da, ḑiua luĭ Iehova *este* aprópe;
Ḑiua nuorósă va fi timpul populilor.

Şi va veni asupra Egiptuluĭ sabia, Şi va fi frică mare în Ethiopia, 4
Când ceĭ răniţĭ vor cădé în Egipt,
Şi vor lua pre mulţimea luĭ, Şi se vor ruina temeliile luĭ.
Ethiopia şi Put şi Liḑii, 5
Şi tot poporul cel amestecat al Arabieĭ şi Chub,
Şi ómeniĭ ţerreĭ aliate, Vor cădé cu dênşiĭ de sabie.
Aşia grăesce Iehova: Vor cădé şi ceĭ ce susţin pre Egipt; 6
Şi aroganţa potereĭ luĭ se va înjosi;
De la Migdol până la Siena vor cădé într'ênsul de sabie,
Grăesce Iehova, Domnul.
Şi se vor desola în mijlocul ţerrilor desolate, 7
Şi cetăţile luĭ vor fi în mijlocul cetăţilor reduse într'un deşert.
Şi vor cunósce câ eŭ *sum* Iehova, Când voiŭ pune foc în Egipt, 8
Şi *când* se vor sfărăma toţĭ ceĭ ce'l ajutaŭ pre dênsul.
In ḑiua aceea vor eşi de la mine nunţĭ în corăbiĭ, 9
Ca se sperie pre Ethiopiĭ ceĭ nepăḑitorĭ;
Şi va veni asupra lor frică mare, precum în ḑiua Egiptuluĭ;
Căcĭ éca! vine!
Aşia grăesce Iehova, Domnul; 10
Şi voiŭ face se înceteze mulţimea Egiptuluĭ
Prin mâna luĭ Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ.
El şi popolul luĭ cu dênsul, ceĭ maĭ înfricoşaţĭ popolĭ, 11
Vor fi aduşĭ, ca se nimicéscă ţérra;
Şi vor scóte sabiele lor contra Egiptuluĭ,
Şi vor împlé ţérra de ucişĭ.
Şi voiŭ seca rîurile, Şi voiŭ trăda ţérra în mânele reilor; 12
Şi voiŭ pustia ţérra şi tot ce este într'ênsa
Prin mânele străinilor; Eŭ Iehova am vorbit.
Aşia grăesce Iehova, Domnul: 13
Şi voiŭ nimici pre idoliĭ,
Şi voiŭ face se înceteze imaginile din Nof;
Şi nu va maĭ fi un principe din pământul Egiptuluĭ;
Şi voiŭ pune frică în pământul Egiptuluĭ.
Şi voiŭ pustia Pathros, Şi voiŭ pune foc în Zoan, 14
Şi voiŭ esecuta judicăţile în No.
Şi voiŭ vĕrsa mânia mea asupra Sinuluĭ (Pelusiu), fortereţa 15
Egiptuluĭ,
Şi voiŭ estirpi mulţimea din No.
Şi voiŭ pune foc în Egipt; Sin 'l va lua o frică mare, 16
Şi No se va dirima, Şi Nof *va fi* în tótă ḑiua în strîmtorare.
Juniĭ Aveneĭ şi a Pibesethuluĭ vor cădé de sabie; 17
Şi vor fi duşĭ în captivitate.
Şi în Tafnes se va întuneca ḑiua, 18
Când voiŭ sfărăma acolo jugurile Egiptuluĭ;
Şi îngânfarea potereĭ luĭ va înceta într'ênsul;

Pre dênsul 'l va acoperi un nuor,
Şi fiîele luî se vor duce în captivitate.
19 Ast-feliŭ voiŭ esecuta judicăţile asupra Egiptuluî;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
20 Şi s'aŭ întêmplat în anul al unu-spre-ḑecelea, în *luna* ântĕîa,
la şepte ale luneî, *câ* aŭ venit câtră mine cuvêntul luî Iehova, ḑicĕnd:
21 Fiiul omuluî! eŭ am sfărămat braţiul luî Faraon, regele Egiptuluî,
Şi éca! nu se va lega, ca se se tămăduéscă,
În cât înfăşurându-se cu legăturî se capete putere, spre a puté ţine [sabia.
22 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:
Êca! eŭ *sum* contra luî Faraon, regele Egiptuluî,
Şi voiŭ frânge braţele luî, pre cel puteric şi pre cel frânt;
Şi voiŭ face ca se cadă sabia din mâna luî.
23 Şi voiŭ împrăscia pre Egipteniî printre popolî,
Şi'î voiŭ risipi pre dênşiî printre ţerrî.
24 Şi voiŭ împuterici braţele regeluî Babilonuluî,
Şi voiŭ pune în mâna luî sabia mea;
Da, braţele luî Faraon le voiŭ sfărăma,
Şi va suspina 'naintea luî cu suspinele unuî străpuns.
25 Braţele ânse ale regeluî Babilonuluî le voiŭ împuterici;
Dară braţele luî Faraon vor cădé;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova,
Când voiŭ pune sabia mea în mâna regeluî Babilonuluî,
Şi o va întinde pre dênsa asupra pămêntuluî Egiptuluî.
26 Şi voiŭ împrăscia pre Egiptenî printre popolî,
Şi'î voiŭ risipi pre dênşiî printre ţerrî;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.

CAPUL XXXI.

Ruinarea Assirieî o prevenire pentru Egiptul.

1 Şi s'aŭ întêmplat în anul al unu-spre-ḑecelea, în *luna* a treia,
la *ḑi* ântĕia a luneî, *câ* aŭ venit câtră mine cuvêntul luî
2 Iehova, ḑicĕnd: Fiiul omuluî! ḑi luî Faraon, regele Egiptuluî, şi
mulţimeî luî:
Cu cine te asemenî în mărirea ta?
3 Eca! Assur *era ca* un cedru în Liban cu ramurî frumóse,
Cu frunḑe umbrătorie, şi 'nalt la statură;
Şi vêrful luî era în mijlocul tufişiuluî.
4 Apele 'l-aŭ nutrit pre dênsul, şi adâncimea 'l-aŭ crescut
Cu rîurile carî curgeaŭ în jurul rădicinilor luî,
Şi carî duceaŭ pâriile sale la toţî arboriî câmpuluî. [câmpuluî,
5 Pentru acésta 'nălţimea luî s'aŭ rădicat maî presus de toţî arboriî
Şi crengele luî s'aŭ înmulţit, şi ramurile luî s'aŭ lungit,

Când s'aŭ întins din causa apelor celor multe.
Tóte paserile ceriuluĭ 'şĭ făceaŭ între ramurile luĭ cuĭburile sale; 6
Şi tóte animalele câmpuluĭ fătaŭ sub craciĭ luĭ;
Şi la umbra luĭ locuiaŭ toţĭ populiĭ ceĭ marĭ.
Era decĭ frumos în mărimea sa, În lungimea cracilor seĭ; 7
Căcĭ rădicinele luĭ eraŭ aprópe de ape multe.
Nicĭ un cedru din grădina luĭ Dumneḑeŭ nu'l întrecea pre dênsul; 8
Ciparoşiĭ nu egalaŭ cu craciĭ luĭ,
Şi castaniĭ nu egalaŭ cu ramurile luĭ;
Nicĭ un arbore în grădina luĭ Dumneḑeŭ 'ĭ semĕna luĭ în frumuseţă.
Eŭ 'l-am făcut pre dênsul frumos în mulţimea ramurilor sale, 9
În cât toţĭ arboriĭ Edenuluĭ, ce *se aflaŭ* în grădina luĭ Dumne-ḑeŭ, 'l invidiaŭ pre dênsul.
Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul: 10
Pentru câ te-aĭ 'nălţat în statură,
Şi aĭ făcut ca cel ce 'şĭ-aŭ rădicat vêrful seŭ dintre tufişiŭ,
Şi *ce* 'şĭ-aŭ rădicat ânima sa pre 'nălţimea sa;
Pentru acésta 'l-am trădat în mânele celuĭ maĭ puteric dintre populĭ, 11
Care se va purta cu dênsul după reutatea sa;
Eŭ 'l-am alungat pre dênsul.
Şi străiniĭ, ceĭ maĭ înfricoşaţĭ populĭ, 'l-aŭ tăiat pre dênsul, 12
Şi 'l-aŭ lăsat pre dênsul;
Craciĭ luĭ aŭ căḑut pre munţĭ şi în tóte vâile,
Şi ramurile luĭ sûnt rupte de tóte părîele pămêntuluĭ;
Şi toţĭ populiĭ pămêntuluĭ s'aŭ retras de la umbra luĭ,
Şi 'l-aŭ lăsat pre dênsul.
Pre dênsul căḑutul şed tóte paserile ceriuluĭ, 13
Şi tóte animalele câmpuluĭ sûnt pre ramurile luĭ.
Şi acésta, pentru ca se nu se 'nalţă pentru statura sa nicĭ un arbore de lângă ape, 14
Şi pentru ca se nu rădice vêrfurile sale dintre tufişiŭ;
Şi din toţĭ *arboriĭ* adăpaţĭ de apă,
Nicĭ unul din acestia se nu remână în înălţimea sa;
Căcĭ tóte s'aŭ trădat morţeĭ, celor maĭ de desubt ale pămêntuluĭ,
Între fiiĭ ómenilor, Cu aceĭ ce se pogóră în grópă.
Aşia grăesce Iehova, Domnul: 15
În ḑiua, în care s'aŭ pogorît în infern, eŭ am făcut se se jăléscă;
Eŭ am acoperit adâncimea pentru dênsul,
Şi am reţinut fluviile luĭ, şi apele cele marĭ s'aŭ împedicat;
Şi am făcut pre Liban se fiă în doliŭ pentru dênsul,
Şi toţĭ arboriĭ câmpuluĭ s'aŭ lângeḑit pentru dênsul.
Am făcut pre populĭ se se spăimênte la vuetul cădereĭ luĭ, 16
Când 'l-am pogorît pre dênsul în infern cu ceĭ ce se pogóră în grópă;
Şi toţĭ arboriĭ Edenuluĭ, ceĭ aleşĭ şi frumoşĭ aĭ Libanuluĭ, toţĭ câţĭ sûnt adăpaţĭ de apă,

S'aŭ mângăiat în cele maĭ de desubt ale pămêntuluĭ.
17 Şi acestia s'aŭ pogorît cu dênsul în infern
La ceĭ ucişĭ de sabie; Şi ajutătoriĭ luĭ *carĭ* locuiaŭ sub umbra luĭ
În mijlocul popullilor.
18 Cu cine te asemenĭ decĭ tu în glorie
Şi în mărire între arboriĭ Edenuluĭ?
Totuşĭ te veĭ pogorî cu arboriĭ Edenuluĭ
În cele maĭ de desubt ale pămêntuluĭ;
Te veĭ culca cu ceĭ netăiaţĭ împrejur, Cu ceĭ omorîţĭ de sabie;
El — Faraon, şi tótă mulţimea luĭ, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XXXII.

Plângere pentru Egipt.

1 Şi s'aŭ întêmplat în anul al douĭ-spre-ḑecelea, în luna a douĕ-
spre-ḑecea, în *ḑiua* ântĕia a luneĭ, *câ* aŭ venit câtră mine
2 cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul omuluĭ! rădică o lamenta-
ţiune pentru Faraon, regele Égiptuluĭ, şi ḑi'ĭ luĭ:
Te asemenĭ cu un puiŭ de leŭ între popullĭ,
Şi *escĭ* ca un crocodil în mârĭ, Şi aĭ plecat spre fluviile tale,
Şi turburaĭ apele cu picióreIe tale, şi călcaĭ fluviile lor.
3 Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Pentru acésta eŭ cu adunătură de mulţĭ popullĭ voiŭ întinde mrejele [mele preste tine,
Şi te vor trage în laţiul meŭ.
4 Şi te voiŭ lăsa pre pămênt,
Şi te voiŭ arunca pre supra-faça câmpuluĭ,
Şi voiŭ face se şédă pre tine tóte pasĕrile ceriuluĭ,
Şi voiŭ sătura din tine férele a tot pămêntuluĭ.
5 Şi voiŭ pune carnea ta pre munţĭ,
Şi voiŭ împlé vâile de cadavrul têŭ.
6 Şi voiŭ adăpa cu sângele têŭ pămêntul unde tu plutescĭ,
Până la munţĭ; Şi părîele se vor împlé de tine.
7 Şi când te veĭ stânge,
Voiŭ acoperi ceriul, şi voiŭ întuneca stelele luĭ;
Voiŭ învăli cu nuorĭ sórele, şi luna nu va lumina cu lumina sa.
8 Pentru tine eŭ voiŭ face se se întunece toţĭ luminătoriĭ ceĭ stră-
luciţĭ aĭ ceriuluĭ,
Şi voiŭ pune întuneric asupra ţerreĭ tale, grăesce Iehova, Domnul.
9 Şi voiŭ face ca se se spăimênte ânima a multor popullĭ,
Când voiŭ aduce *scire* între popullĭ *despre* destrugerea ta
În ţerrile ce tu nu le-aĭ cunoscut.
10 Şi voiŭ face ca mulţĭ popullĭ se se uiméscă de tine,
Şi regilor lor li se va sburli pîrul,
Când voiŭ mişca sabia mea pre dinaintea lor;
Şi vor tremura în *tot* momentul,

Fiă-care pentru sine, în ḑiua căderei tale.
Câcĭ aşia grăesce Iehova, Domnul: 11
Sabia regeluĭ Babilonuluĭ va veni asupra ta.
Prin sabiele celor putericĭ eŭ voiŭ face se cadă mulţimea ta; 12
Toţĭ acestia *sûnt* ceĭ maĭ înfricoşaţĭ populĭ;
Şi vor resturna mândria Egiptuluĭ,
Şi tótă mulţimea luĭ se va nimici.
Şi voiŭ face se péră tóte animalele luĭ de lângă ape multe; 13
Şi nu le va maĭ turbura pre acestea picior de om,
Şi copită de animal nu le va turbura pre dênsele.
Atuncĭ voiŭ face se se liniscéscă apele lor, [Domnul. 14
Şi voiŭ face ca fluviile lor se curgă ca oleŭ, Grăesce Iehova,
Când voiŭ face pămêntul Egiptuluĭ desolat, 15
Şi ţérra se va deşerta de ceea ce *este* într'ênsa;
Când voiŭ lovi pre toţĭ ceĭ ce locuesc într'ênsa,
Atuncĭ vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
Acésta *este* lamentaţiunea care vor cânta; 16
Fiĭele populilor o vor cânta; O vor cânta pentru Egipt,
Şi pentru tótă mulţimea luĭ, grăesce Iehova, Domnul.
Şi s'aŭ întêmplat în anul al douĭ-spre-ḑecelea, în cincĭ-spre-ḑece 17
ḑile ale luneĭ, *câ* aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
Fiiul omuluĭ! jălesce pentru mulţimea Egiptuluĭ, şi'ĭ pogóră 18
Pre dênsul şi pre fiele populilor celor putericĭ, [pre dênşiĭ,
În cele maĭ de desubt ale pămêntuluĭ, cu ceĭ ce se pogóră în grópă.
De cât cine escĭ tu maĭ frumos? 19
Pogóră-te, şi te pune lângă ceĭ netăiaţĭ împrejur!
Vor cădé în mijlocul celor omorîţĭ de sabie; 20
El s'aŭ trădat sabieĭ!
Trageţi'l pre dênsul *în mormênt* şi pre toţĭ populiĭ luĭ.
Ceĭ maĭ putericĭ dintre ceĭ putericĭ vor vorbi de dênsul 21
Din mijlocul infernuluĭ, *şi* de ceĭ ce 'l-aŭ ajutat pre dênsul;
S'aŭ pogorît, şi se culcă *ca* ceĭ netăiaţĭ împrejur, ucişĭ de sabie.
Acolo *este* Assur, şi tótă ceata luĭ; mormintele sale *sûnt* în 22
Toţĭ acestia ucişĭ, căḑuţĭ prin sabie, [jurul luĭ;
Ale cărora morminte sûnt aşeḑate în fundul grópeĭ, 23
Şi ceata luĭ este în jurul mormêntuluĭ luĭ;
Toţĭ acestia ucişĭ, căḑuţĭ prin sabie,
Carĭ respăndiaŭ frică în ţérra celor viĭ.
Acolo *se află* Elam şi tótă mulţimea luĭ în jurul mormêntu- 24
Toţĭ acestia ucişĭ, căḑuţĭ prin sabie, [luĭ luĭ;
Pogorîţĭ *ca* netăiaţĭ împrejur în cele maĭ de desubt ale pămêntuluĭ,
Carĭ respăndiaŭ frica lor în ţérra celor viĭ;
Totuşĭ aŭ purtat ruşinea lor cu ceĭ ce se pogóră în grópă.
'I-aŭ pus luĭ patul cu mulţimea sa 25
În mijlocul celor morţĭ, *şi* mormintele sale *sûnt* în jurul luĭ;

Acestia toţĭ netăiaţĭ împrejur, ucişĭ de sabie,
Cu tóte câ frica lor era respândită în ţérra celor viĭ,
Totuşĭ aŭ purtat ruşinea lor la toţĭ ceĭ ce se pogóră în grópă,
Şi s'aŭ pus în mijlocul celor ucişĭ.
26 Acolo *este* Meşech, Tubal,
Şi tótă mulţimea luĭ; şi mormintele eĭ *sûnt* în jurul luĭ;
Acestia toţĭ netăiaţĭ împrejur, ucişĭ de sabie,
Cu tóte câ respândiaŭ frica lor în ţérra celor viĭ.
27 De cât eĭ nu se culcă cu ceĭ putericĭ dintre netăiaţiĭ împrejur carĭ [*aŭ* căḑut,
Carĭ s'aŭ pogorît în infern cu armele lor de resbel;
Şi aŭ pus sabiele lor sub capetele lor,
Şi *uneltele* inicităţilor lor sûnt pre ósele lor;
Cu tóte câ *eraŭ* terórea celor putericĭ în ţérra celor viĭ.
28 Da, tu te veĭ sfărâma în mijlocul celor netăiaţĭ împrejur,
Şi te veĭ culca cu ceĭ ucişĭ de sabie.
29 Acolo *este* Edom, regiĭ luĭ şi toţĭ principiĭ luĭ,
Carĭ cu tótă puterea lor s'aŭ pus între ceĭ ucişĭ de sabie;
Acestia se culcă cu ceĭ netăiaţĭ împrejur,
Şi cu ceĭ ce se pogóră în grópă.
30 Acolo *sûnt* principiĭ norduluĭ; toţĭ acestia
Şi toţĭ Zidoneniĭ, carĭ s'aŭ pogorît cu ceĭ omorîţĭ,
Cu tótă terórea lor *respăndită* prin puterea lor sûnt ruşinaţĭ,
Şi se culcă netăiaţĭ împrejur cu ceĭ ucişĭ de sabie,
Şi pórtă ruşinea lor cu ceĭ ce se pogóră în grópă.
31 Faraon 'Ĭ va vedé pre dênşiĭ,
Şi se va mângăia pentru tótă mulţimea luĭ,
Faraon şi tótă armata luĭ, ceĭ ucişĭ de sabie, grăesce Iehova, Domnul.
32 Câcĭ eŭ am respăndit frica mea în ţérra celor viĭ;
Şi se va culca în mijlocul celor netăiaţĭ împrejur
Cu ceĭ ucişĭ de sabie,
Faraon şi tótă mulţimea luĭ, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XXXIII.

Obligaţiunile şi autoritatea profeţilor.

1 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd:
2 Fiiul omuluĭ! vorbesce fiilor poporuluĭ têŭ, şi ḑi li lor:
Când voiŭ aduce sabia asupra óre-căreĭ ţerrĭ,
Şi poporul acesteĭ ţerrĭ va lua pre un om óre-care din mijlocul seŭ,
Şi'l vor pune de păḑitoriŭ;
3 Şi acesta vĕḑênd sabia venind asupra ţerreĭ,
Va trombeta din trombeţa, şi va preveni pre poporul;
4 Atuncĭ cel ce aŭ auḑit vócea trombeţeĭ şi nu s'aŭ ferit,
Dacă sabia venind 'l va răpi pre dênsul,
Sângele luĭ va fi asupra capuluĭ seŭ.

Aŭ auḑit vócea trombeţeĭ şi nu s'aŭ ferit; 5
Sângele luĭ va fi asupra luĭ;
Cine ânse se va feri 'şĭ va elibera sufletul seŭ.
Ânse dacă păḑitoriul, vĕḑênd câ sabia vine, 6
Nu va trombeta din trombeţă, şi popului nu se va feri,
Şi sabia venind va răpi pre *cineva* dintr'ênşiĭ,
Acesta va fi răpit în inicitatea sa,
De cât sângele luĭ 'l voiŭ cere din mâna păḑitoriuluĭ.
Şi tu, fiiul omuluĭ! 7
Eŭ te-am pus pre tine păḑitoriŭ preste casa luĭ Israel;
Ascultă decĭ cuvêntul din gura mea, şi 'ĭ previne din partea mea.
Când ḑic celuĭ nelegiuit: Nelegiuite! veĭ muri; 8
Şi tu nu veĭ vorbi, ca se previĭ pre cel nelegiuit de la calea sa,
Acel nelegiuit va muri în inicitatea sa,
De cât din mâna ta eŭ voiŭ cere sângele luĭ.
Ânse dacă tu veĭ preveni pre cel nelegiuit, ca se se întórcă de la 9
Şi nu se va întórce de la calea sa, [calea sa,
Acela va muri în inicitatea sa, Eră tu 'ţĭ-aĭ eliberat sufletul têŭ.
Pentru acésta tu, fiiul omuluĭ! ḑi caseĭ luĭ Israel; 10
Aşia aţĭ vorbit voĭ, ḑicĕnd:
Dacă fără-de-legile nóstre şi pĕcatele nóstre *sûnt* asupra
Cum vom via decĭ? [nóstră, şi noĭ perim din causa lor,
Ḑi li lor: *Dupre cum* eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Domnul, 11
N'am plăcere de mórtea celuĭ nelegiuit,
Ci se se întórcă cel nelegiuit de la calea sa, şi se trăéscă.
Întórceţi-ve! întórceţi-ve de la câile vóstre cele rele!
Pentru ce voiţĭ se muriţĭ, casa luĭ Israel?
Pentru acésta, tu, fiiul omuluĭ! vorbesce fiilor poporuluĭ têŭ: 12
Dreptatea celuĭ drept nu'l va elibera pre dênsul
În ḑiua în care el va pĕcătui;
Şi cel nelegiuit nu va cădé pentru nelegiuirea sa
În ḑiua în care se va întórce de la nelegiuirea sa;
Şi cel drept nu va puté se vieze pentru *dreptatea* sa
În ḑiua în care va pĕcătui.
Când voiŭ ḑice celuĭ drept, *câ* va via, 13
Şi el încreḑĕndu-se în dreptatea sa va face nedreptate,
Tótă dreptatea luĭ nu se va aminti,
Ci va muri în nedreptatea ce aŭ făcut-o.
Şi când voiŭ ḑice celuĭ nelegiuit: Veĭ muri; 14
Dară el, întorcĕndu-se de la pĕcatul seŭ va face drept şi dreptate:
Dacă cel nelegiuit va înapoi amanetul, 15
Va re'ntórce răpitura,
Va âmbla în statutele vieţeĭ, nefăcĕnd nedreptatea,
El va via, nu va muri;
Tóte pĕcatele luĭ ce aŭ pĕcătuit nu 'ĭ se vor *maĭ* aminti luĭ; 16

El aŭ făcut drept şi dreptate; va trăi.
17 Fiiĭ ânse aĭ poporuluĭ têŭ ḑic: Calea Domnuluĭ nu este dréptă,
Ânse calea lor ênsă'şĭ nu este dréptă.
18 Când cel drept se va întórce de la dreptatea luĭ,
Şi va face nedreptate, Pentru acésta va muri.
19 Şi când cel nelegiuit se va întórce de la nelegiuirea sa,
Şi va face drept şi dreptate, Acesta pentru acésta va via.
20 Voĭ ânse ḑiceţĭ: Calea Domnuluĭ nu este dréptă.
Casa luĭ Israel! ve voiŭ judica pre fiă-care dupre câile sale.
21 Şi s'aŭ întêmplat în anul al duoĭ-spre-ḑecelea al captivităţeĭ
nóstre, în *luna* a ḑecea, la cincĭ a luneĭ, *câ* aŭ venit la mine un
22 scăpat din Ierusalim, ḑicĕnd: Cetatea s'aŭ bătut. Şi mâna luĭ
Iehova aŭ fost asupra mea séra, maĭ 'nainte de a veni cel scăpat,
şi el 'mĭ-aŭ deschis gura mea 'nainte de a veni *acesta* la mine
demănéţă; şi îndată ce am deschis gura mea, nu am maĭ tăcut.
23 24 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul omu-
luĭ! ceĭ ce locuesc acele ruine în ţérra luĭ Israel vorbesc, ḑicĕnd:
Unul aŭ fost Abraam, şi aŭ moscenit ţérra; noĭ ânse *sûntem* mulţĭ;
25 nouĕ ni s'aŭ dat ţérra spre moscenire. Pentru acésta ḑi lĭ lor:
Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Voĭ mâncaţĭ *carne* în sânge,
Şi rădicaţĭ ochiĭ vostri spre idoliĭ vostri, şi vĕrsaţĭ sânge;
Şi voiţĭ a mosceni ţérra!
26 Voĭ ve încredeţĭ în sabia vóstră,
Faceţĭ abominaţiune, şi spurcaţĭ fiă-care pre femea aprópeluĭ seŭ;
Şi voiţĭ a mosceni ţérra!
27 Vorbesce-li lor ast-feliŭ: Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Dupre cum eŭ *sum* viŭ, ceĭ ce *se aflaŭ* în ruine vor cădé prin
sabie;
Şi pre cel *ce se află* pre câmpul liber 'l voiŭ trăda la fére, ca
se'l mănânce pre dênsul;
Şi ceĭ *ce se aflaŭ* în fortereţe şi în pescere vor muri de ciumă.
28 Câcĭ voiŭ face ţérra o pustiă *şi* un deşert,
Şi mândria potereĭ eĭ va înceta, [pre acolo.
Şi munţiĭ luĭ Israel vor remâné deşerţĭ, în cât se nu trécă nimene
29 Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova,
Când voiŭ preface ţérra într'o pustiă şi într'un deşert
Pentru tóte abominaţiunile lor ce aŭ făcut.
30 Şi tu, fiiul omuluĭ! Fiiĭ poporuluĭ têŭ vorbesc contra ta
Lângă murĭ şi în uşele caselor,
Şi vorbesc între dênşiĭ, fiă-care câtră fratele seŭ, ḑicĕnd:
Veniţĭ decĭ, şi auḑiţĭ care *este* cuvêntul, Ce aŭ eşit de la Iehova.
31 Şi vin la tine, precum se adună poporul,
Şi şede 'naintea ta *ca* poporul meŭ,
Şi ascultă cuvintele tale, ânse nu le fac pre dênsele;

Câcĭ cu gura lor arétă multă amóre,
Ânse ânima lor âmblă după cupiditatea lor.
Şi éca! tu *escĭ* pentru dênşiĭ 32
Ca o cântare plăcută a unuĭ om de vóce bună,
Şi care cântă frumos din instrumente;
Câcĭ ascultă vorbele tale, ânse nu le fac pre dênsele.
De cât când va veni acésta, (şi *éca*! se apropiă), 33
Atuncĭ vor cunósce, câ aŭ fost un profet în mijlocul lor.

CAPUL XXXIV.

Profeţie contra păstorilor celor reĭ. Promisiunea luĭ Mesia. Alianţa păceĭ.

Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul 1 2
omuluĭ! profetiséză contra păstorilor luĭ Israel, şi ḑi li lor:
Aşia grăesce Iehova, Domnul, câtră păstorĭ:
Vaĭ de păstoriĭ luĭ Israel, carĭ se pasc pre sine înşi'şĭ!
Nu trebue se pască păstoriĭ turmele?
Voĭ mâncaţĭ grăsimea, şi ve îmbrăcaţĭ cu lâna,
Junghiaţĭ *oile* cele îngrăşiate, nu pasceţĭ *ânse şi* turma.
N'aţĭ întărit pre ceĭ slabĭ, Şi n'aţĭ vindecat pre ceĭ bolnavĭ, 4
Şi n'aţĭ legat pre cel frânt, Şi n'aţĭ întors pre ceĭ rĕtăciţĭ,
Şi n'aţĭ căutat pre ceĭ perduţĭ;
Ci le-aţĭ domnit prin forţă şi prin severitate.
Şi ele s'aŭ împrăsciat, pentru câ *nu aveaŭ* păstorĭ; 5
Şi aŭ devenit mâncarea tuturor férelor câmpuluĭ. şi s'aŭ împrăsciat.
Oile mele aŭ rĕtăcit pre toţĭ munţiĭ şi pre tot délul înalt; 6
Da, pre tótă façia pămêntuluĭ s'aŭ împrăsciat oile mele;
Şi nu *era* cine se întrebe *dupre dênsele* şi se *le* caute.
Pentru acésta ascultaţĭ, păstorilor! cuvêntul luĭ Iehova; 7
Dupre cum eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova. Domnul: 8
În adevĕr! pentru câ oile mele aŭ devenit prédă,
Şi oile mele aŭ devenit mâncarea tuturor férelor câmpuluĭ, din
Şi păstoriĭ meĭ n'aŭ căutat oile mele, [causa lipseĭ de păstoriŭ,
Ci păstoriĭ s'aŭ păscut pre sine, şi n'aŭ păscut oile mele;
Pentru acésta ascultaţĭ, păstorilor! cuvêntul luĭ Iehova! 9
Aşia grăesce Iehova, Domnul: Éca! eŭ *sum* contra păstorilor! 10
Şi voiŭ cere oile mele din mânele lor;
Şi'ĭ voiŭ face se înceteze de a păstori oile;
Şi nu se vor maĭ păstori păstoriĭ pre sine înşi'şĭ;
Câcĭ eŭ voiŭ elibera din gura lor oile mele,
Şi nu li vor maĭ fi de mâncare.
Câcĭ aşia grăesce Iehova, Domnul: 11
Éca! eŭ, eŭ voiŭ întreba după oile mele, şi le voiŭ căuta pre dênsele.
Precum păstoriul caută turma sa, 12

Când el se află în mijlocul oilor sale împrăsciate,
Aşia voiŭ căuta oile mele,
Şi le voiŭ elibera pre dênsele din tóte locurile,
Unde eraŭ împrăsciate în ḑi nuorósă şi întunecósă.
13 Şi le voiŭ scóte pre dênsele dintre popull,
Şi le voiŭ aduna pre dênsele dintre ţerrĭ,
Şi le voiŭ aduce pre dênsele în ţérra lor,
Şi le voiŭ păşuna pre munţiĭ luĭ Israel,
Aprópe de rîurĭ şi pre tóte locurile locuibile ale ţerreĭ.
14 Le voiŭ pasce în păşune bună,
Şi stâna lor va fi pre munţiĭ ceĭ 'nalţĭ aĭ luĭ Israel;
Acolo vor jăcé într'o stână bună,
Şi se vor pasce *în* păşiunĭ grase pre munţiĭ luĭ Israel.
15 Eŭ voiŭ păstori oile mele, şi le voiŭ face se jacă,
Grăesce Iehova, Domnul.
16 Voiŭ căuta cele perdute, Şi voiŭ re'ntórce pre cele rĕtăcite,
Şi voiŭ lega cele frânte, Şi voiŭ întări pre cele slabe;
Ânse voiŭ nimici pre cele grase *şi* puterice;
Cu dreptate eŭ le voiŭ pasce.
17 Şi voĭ, turma mea! aşia grăesce Iehova, Domnul:
Éca! eŭ voiŭ judica între óe şi óe, între berbecĭ şi ţapĭ.
18 *Este* mic lucru pentru voĭ, câ aţĭ păşiunat păşiunea cea bună,
Éră restul păşiuneĭ vóstre trebue se'l călcaţĭ în picióre?
Şi câ aţĭ bĕut apă curată,
Eră pre ceea-l-altă trebue se o turburaţĭ cu piciórele vóstre?
19 Şi oile mele aŭ păşiunat cele călcate de piciórele vóstre,
Şi aŭ bĕut cele turburate de piciórele vóstre.
20 Pentru acésta, aşia grăesce Iehova, Domnul, despre dênsele;
Éca! eŭ, eŭ voiŭ judica între óea cea grasă şi óea cea macră.
21 Pentru câ voĭ aţĭ împins cu lature şi cu umere,
Şi aţĭ împuns cu córnele vóstre pre tóte oile cele slabe,
Până când le-aţĭ împrăsciat pre dênsele afară;
22 Pentru acésta eŭ voiŭ mântui pre oile mele, şi nu vor maĭ fi de prédă;
Şi voiŭ judica între óe şi óe.
23 Şi voiŭ pune asupra lor un păstoriŭ, şi le va pasce pre dênsele,
Pre servul meŭ David;
El le va pasce pre dênsele, şi el va fi păstoriul lor.
24 Şi eŭ, Iehova, voiŭ fi Dumneḑeul lor;
Şi servul meŭ David va fi principe în mijlocul lor;
Eŭ, Iehova, am grăit.
25 Şi voiŭ încheia cu dênsele alianţa de pace;
Şi voiŭ face se înceteze de pre pământ férele cele rele;
Şi în deşert vor locui în siguranţă, şi vor dormi chiar şi în pădurĭ.
26 Şi le voiŭ face pre dênsele şi împrejurimile colniceluĭ meŭ bine-
Şi voiŭ face se cadă plóe la timp; [cuvêntare;

Plóea bine-cuvêntăreĭ va fi.
Şi arborele câmpuluĭ 'şĭ va da fruptul seŭ, 27
Şi pămêntul 'şĭ va da venitul seŭ,
Şi vor fi siguri în ţérra lor; Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova,
Când voiŭ sfărâma legăturile juguluĭ lor,
Şi'ĭ voiŭ elibera pre dênşiĭ din mânele celor ce s'aŭ servit de dênşiĭ.
Şi nu vor maĭ fi de préda popul lor, 28
Şi férele pămêntuluĭ nu'ĭ vor *maĭ* sfăşia pre dênşiĭ;
Ci vor locui în siguranţă, şi nu *va fi* cine se'ĭ spăimênte.
Şi le voiŭ rădica lor o plantă renumită, 29
Şi nu vor maĭ fi răpiţĭ de fóme în ţérră,
Şi nu vor maĭ purta ruşinea popul lor.
Şi vor cunósce, câ eŭ Iehova, Dumneḑeul lor, *sum* cu dênşiĭ, 30
Şi *câ* eĭ, casa luĭ Israel, *sûnt* poporul meŭ,
Grăesce Iehova, Domnul:
Şi voĭ, oile mele, oile păşiuneĭ mele! voĭ *sûnteţĭ* ómenĭ, 31
Şi eŭ *sûm* Dumneḑeul vostru, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XXXV.

Profeţie contra Edumeeĭ.

Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul 1 2
omuluĭ! îndréptă faţia ta câtră muntele Seir, şi profeti-
séză contra luĭ, Şi ḑi'ĭ luĭ:
Aşia grăesce Iehova, Domnul: 3
Éca! muntele Seiruluĭ! eŭ *sum* contra ta;
Şi voiŭ întinde mâna mea contra ta,
Şi te voiŭ face pustiŭ şi deşert.
Voiŭ reduce pre cetăţile tale într'o ruină, şi tu veĭ fi pustiat; 4
Şi veĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova;
Pentru câ aĭ avut o ură perpetuă, 5
Şi aĭ trădat pre fiiĭ luĭ Israel în timpul nenorocireĭ lor sabieĭ,
Când inicitatea *ajunsese* până la estremitate.
Pentru acésta *dupre cum* eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Domnul: 6
Te voiŭ pune în sânge, şi sângele te va urmări; [mări;
Fiind câ n'aĭ urît *vĕrsarea de* sânge, de aceea sângele te va ur-
Şi voiŭ preface pre muntele Seir în pustiŭ şi deşert, 7
Şi voiŭ estirpi dintr'ênsul pre trecătoriul şi pre cel ce se întórce.
Şi voiŭ împlé munţiĭ luĭ de ucişiĭ luĭ, 8
Şi vor cădé ceĭ ucişĭ de sabie
În munţiĭ teĭ şi în vâile tale şi în tóte rîurile tale.
Te voiŭ reduce într'un deşert etern, şi cetăţile tale nu se vor locui; 9
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
Pentru câ aĭ ḑis; 10

Amândouĭ acestĭ popul̆ĭ şi amăndoue aceste ţerrĭ vor fi ale mele,
Şi noĭ le vom lua de moscenire, Şi dacă Iehova era acolo.
11 Pentru acésta *dupre cum* eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Domnul,
Te voiŭ trata dupre mânia ta şi dupre invidia ta,
Ce aĭ întrebuinţat din ura ta contra lor,
Şi me voiŭ face lor cunoscut, când te voiŭ judica.
12 Şi veĭ cunósce, câ eŭ Iehova am audit tóte blasfemele tale ce aĭ
Contra munţilor luĭ Israel, dicĕnd: [pronunţiat
Aceste aŭ devenit deşerte, ni s'aŭ dat noue spre mâncare.
13 Şi cu gurele vóstre v'aţĭ fălit contra mea,
Şi aţĭ îmmulţit vorbele vóstre contra mea; eŭ *le*-am audit.
14 Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Când tot pămêntul se va bucura, eŭ te voiŭ reduce într'un deşert.
15 Cum te-aĭ bucurat de moscenirea luĭ Israel,
Pentru câ ea s'aŭ pustiat; Aşia 'ţĭ voiŭ face ţie:
Veĭ deveni un deşert, munte al Seiruluĭ! şi ênsă'şĭ tótă Idumea,
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova. [da, tótă;

CAPUL XXXVI.

Profeţie contra inimicilor luĭ Israel.

1 Şi tu, fiiul omuluĭ! profetiséză munţilor luĭ Israel, şi di:
Munţiĭ luĭ Israel! ascultaţĭ cuvêntul luĭ Iehova;
2 Aşia grăesce Iehova, Domnul;
Pentru câ inimicul aŭ dis contra vóstră:
Ha! ha! şi 'nălţimile cele vechĭ aŭ devenit moscenirea nóstră;
3 Pentru acésta profetiséză, şi di: Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Fiind câ el v'aŭ redus într'un deşert, şi v'aŭ dorit pre voĭ şi tot a-
ceea ce era împrejurul vostru,
Ca se deveniţĭ moscenirea celor-l-alţĭ popul̆ĭ,
Şi sûnteţĭ pre limba celor vorbareţĭ, Şi sûnteţĭ defaima ómenilor;
4 Pentru acésta, munţiĭ luĭ Israel! ascultaţĭ cuvêntul luĭ Iehova, Domnul;
Aşia grăesce Iehova, Domnul, munţilor şi délurilor,
Rîurilor şi vâilor, Ruinelor desolate şi cetăţilor părăsite,
Carĭ aŭ devenit préda, şi batjocură
Celor-l-alţĭ popul̆ĭ de prin prejur;
5 Da, pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:
În adevĕr! în focul jalusieĭ mele am vorbit
Contra celor-l-alţĭ popul̆ĭ şi contra a tóteĭ Idumea,
Carĭ 'şĭ-aŭ făcut ţérra mea proprietatea lor
Cu bucuria tóteĭ *lor* ânime,
Şi cu despreţiul sufletuluĭ, ca s'o espună pre dênsa la prédă.
6 Pentru acésta profetiséză asupra ţerreĭ luĭ Israel,
Şi vorbesce munţilor şi délurilor, Rîurilor şi vâilor:
Aşia grăesce Iehova, Domnul;

Éca! eŭ am vorbit în jalusia mea şi în mânia mea,
Pentru câ portaţĭ despreţiul populilor;
Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul: Eŭ am rădicat mâna mea, 7
În adevĕr! populiĭ de prin prejurul vostru vor purta ruşinea lor.
Voĭ ânse, munţiĭ luĭ Israel! veţĭ da crengele vóstre, 8
Şi veţĭ purta fruptul vostru pentru popului meŭ Israel;
Carĭ vor veni de curĕnd.
Câcĭ éca! eŭ sum pentru voĭ, şi me voiŭ întórce spre voĭ, 9
Şi veţĭ fi araţĭ şi semĕnaţĭ.
Şi voiŭ îmmulţi pre voĭ ómeniĭ, Pre tótă casa luĭ Israel, da, tótă. 10
Şi cetăţile se vor locui, şi ruinele se vor reedifica.
Şi voiŭ îmmulţi preste voĭ pre ómenĭ şi pre animale, 11
Şi se vor îmmulţi, şi vor produce frupt;
Şi ve voiŭ face se locuiţĭ precum aţĭ fost maĭ 'nainte,
Şi *vi* voiŭ face bine maĭ mult de cât la începutul vostru;
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
Da, voiŭ face, ca se âmble preste voĭ ómenĭ, popului meŭ Israel; 12
Şi te vor poseda, şi li veĭ fi de moscenire,
Şi de acum nu'*ĭ* veĭ maĭ lipsi *pre dênşiĭ*.
Aşia grăesce Iehova, Domnul: Pentru câ v'aŭ ȡis vouĕ: 13
Tu *escĭ ţérra ce* mănâncĭ pre ómenĭ, şi aĭ lipsit pre populiĭ teĭ,
Pentru acésta nu veĭ maĭ mânca ómenĭ, 14
Nicĭ veĭ lipsi pre populiĭ teĭ, grăesce Iehova, Domnul:
Şi nu voiŭ maĭ face se se audă în tine ruşinea populilor, 15
Şi nu veĭ maĭ purta oprobriul populilor, [Domnul.
Şi nu veĭ maĭ face pre populiĭ teĭ se se lipséscă, grăesce Iehova,
Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ȡicĕnd: Fiiul 16 17
omuluĭ! când casa luĭ Israel aŭ locuit în ţérra lor,
Eĭ aŭ pângărit'o prin purtarea lor şi prin faptele lor;
Calea lor era 'naintea mea ca necurăţenia uneĭ femeĭ separate.
Pentru acésta eŭ am vĕrsat asupra lor mânia mea 18
Pentru sângele ce aŭ vĕrsat în ţérră,
Şi pentru idoliĭ lor *cu carĭ* eĭ 'l-aŭ pângărit;
Şi 'ĭ-am răsipit printre populĭ, Şi eraŭ împrăsciaţĭ între ţerrĭ; 19
Şi eŭ 'ĭ-am judicat pre dênşiĭ dupre purtarea lor şi dupre faptele lor.
Şi când aŭ venit la populiĭ, unde merseseră, 20
Aŭ profanat numele meŭ cel sânt, vorbindu-se despre dênşiĭ:
„Acestia *sûnt* popului luĭ Iehova, şi din ţérra luĭ aŭ eşit."
Eŭ m'am îndurat ânse pentru numele meŭ cel sânt, pre care casa 21
între populĭ, la carĭ venise. [luĭ Israel 'l-aŭ profanat
Pentru acésta ȡi caseĭ luĭ Israel: Aşia grăesce Iehova, Domnul: 22
Nu pentru voĭ, casa luĭ Israel! fac eŭ *acésta*,
Ci pentru numele meŭ cel sânt, ce 'l-aţĭ profanat
Între populiĭ, la carĭ aţĭ venit.
Şi voiŭ sântifica numele meŭ cel mare, ce s'aŭ profanat între populĭ, 23

Pre care voĭ 'l-aţĭ profanat în mijlocul lor;
Şi vor cunósce populiĭ, câ eŭ *sum* Iehova, [ochilor lor.
Grăesce Iehova, Domnul, când me voiŭ sântifica de voĭ 'naintea
24 Căcĭ ve voiŭ lua dintre populĭ, Şi ve voiŭ aduna dintre tóte ţer-
Şi ve voiŭ aduce în ţérra vóstră. [rile,
25 Şi voiŭ stropi preste voĭ apă curată, şi veţĭ fi curaţĭ;
Ve voiŭ curăţi de tóte necurăţeniele vóstre şi de toţĭ idoliĭ vostri,
26 Şi vi voiŭ da vouĕ o ânimă nouă; Şi voiŭ pune în voĭ un spirit noŭ,
Şi voiŭ depărta din trupul vostru ânima cea de pétră,
Şi vi voiŭ da ânimă de trup.
27 Şi voiŭ pune în voĭ spiritul meŭ,
Şi voiŭ face se âmblaţĭ în statutele mele,
Şi se păḑiţĭ judicăţile mele, şi se *le* faceţĭ.
28 Şi veţĭ locui în ţérra, ce am dat-o părinţilor vostri,
Şi veţĭ fi populul meŭ, şi eŭ voiŭ fi Dumneḑeul vostru.
29 Şi ve voiŭ mântui de tóte necurăţeniele vóstre;
Şi voiŭ chiăma grâul, şi'l voiŭ îmmulţi pre dênsul,
Şi nu voiŭ maĭ aduce asupra vóstră fómete.
30 Şi voiŭ îmmulţi fruptul arborilor şi venitul câmpuluĭ,
Ca se nu maĭ purtaţĭ între populĭ oprobriul fómeteĭ.
31 Atuncĭ ve veţĭ aduce a minte de câile vóstre cele rele,
Şi de faptele vóstre ce nu eraŭ bune,
Şi veţĭ fi desgustaţĭ de voĭ înşive
Pentru incităţile vóstre şi pentru abominaţiunile vóstre.
32 Eŭ nu fac *acestea* pentru voĭ, grăesce Iehova, Domnul,
Se vi fiă vouĕ cunoscut;
Ruşinaţi-ve, şi confundaţi-ve pentru câile vóstre, casa luĭ Israel!
33 Aşia grăesce Iehova, Domnul:
În ḑiua în care ve voiŭ curăţi de tóte inicităţile vóstre,
Voiŭ face încă se se locuéscă cetăţile, Şi ca se se reedifice ruinele.
34 Şi ţérra cea deşertată se va cultiva,
În timp ce era desolată în ochiĭ fiă-căruĭ trecĕtoriŭ.
35 Şi vor ḑice:
Ţérra acésta, care aŭ fost desolată, aŭ devenit ca grădina Edenuluĭ,
Şi cetăţile cele ruinate, desolate şi dirimate,
S'aŭ fortificat *şi* s'aŭ locuit.
36 Şi populiĭ carĭ aŭ remas în jurul vostru vor cunósce,
Câ eŭ Iehova am edificat cele dirimate şi am plantat cele desolate;
Eŭ Iehova am vorbit, şi voiŭ face.
37 Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Şi *în privirea* acésta voiŭ asculta casa luĭ Israel, ca se li o fac lor,
'I voiŭ îmmulţi cu ómenĭ ca pre o turmă; [lemne,
38 Ca turma cea sântă, ca turma Ierusalimuluĭ în serbătórele luĭ so-
Aşia cetăţile cele ruinate vor deveni pline de turme de ómenĭ;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.

CAPUL XXXVII.

Visiunea óselor secate, carĭ primesc viéța. Emblemă a două bucățĭ de lemn, carĭ se împreună la un loc.

Aŭ fost asupra mea mâna luĭ Iehova, şi m'aŭ scos Iehova 1
în spiritul, şi m'aŭ pus în mijlocul uneĭ vâĭ, care *era*
plină de óse. Şi m'aŭ făcut se trec lângă dênsele de jur îm- 2
prejur; şi éca! ele *eraŭ* fórte multe pre supra-façia vâeĭ, şi éca! *e-*
raŭ cu totul uscate.
Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Fiiul omuluĭ! pot óre ósele acestea se 3
re'nvie? şi am respuns: Iehova Dómne! tu sciĭ. Şi 'mĭ-aŭ ḑis 4
mie: Profetiséză asupra óselor acestora, şi ḑi li lor: Óse uscate!
ascultațĭ cuvêntul luĭ Iehova; Aşia grăesce Iehova, Domnul, ó- 5
selor acestora: Éca! eŭ voiŭ face se între în voĭ spirit, şi vețĭ
re'nvia; Şi voiŭ înşira pre voĭ vine, şi voiŭ face se crésçă a- 6
supra vóstră trup, şi ve voiŭ acoperi pre voĭ cu pele, şi voiŭ pune
în voĭ spirit, si vețĭ re'nvia; şi vețĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova.
Şi am profetisat, precum 'mi s'aŭ ordonat; şi când am pro- 7
fetisat, s'aŭ făcut un vuet, şi éca! cutremur, şi ósele s'aŭ împreu-
nat la un loc, un os cu osul luĭ. Şi am vĕḑut, şi éca! vine şi 8
trup aŭ crescut pre dênsele, şi le-aŭ acoperit pre de-asupra
pelea; ânse nu *era* într'ênsele spirit. Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: 9
Profetiséză spirituluĭ, profetiséză, fiiul omuluĭ! şi ḑi spirituluĭ: A-
şia grăesce Iehova, Domnul: Spirite! vino de la cele patru vên-
turĭ, şi suflă asupra acestor morțĭ, ca se re'nvie. Şi am pro- 10
fetisat, dupre cum mi s'aŭ ordonat; şi spiritul aŭ întrat într'ênşiĭ;
şi aŭ re'nviat, şi aŭ stătut pre piciórele lor, o armată mare fórte, fórte.
Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Fiiul omuluĭ! aceste óse sûnt tótă casa 11
luĭ Israel; éca! eĭ ḑic: Ósele nóstre s'aŭ uscat, şi speranța nóstră
s'aŭ nimicit; noĭ sûntem perduțĭ. Pentru acésta profetiséză, şi ḑi li lor: 12

Aşia grăesce Iehova, Domnul!
Éca! populul meŭ! eŭ voiŭ deschide mormintele vóstre,
Şi ve voiŭ scóte din mormintele vóstre,
Şi ve voiŭ aduce în țérra luĭ Israel.
Şi vețĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, 13
Când, populul meŭ! voiŭ deschide mormintele vóstre,
Şi ve voiŭ scóte din mormintele vóstre.
Şi voiŭ pune spiritul meŭ în voĭ, şi vețĭ re'nvia, 14
Şi ve voiŭ aşeḑa în țérra vóstră;
Şi vețĭ cunósce, câ eŭ Iehova am vorbit şi *o* am făcut,
Grăesce Iehova.

Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd; Şi tu, 15 16
fiiul omuluĭ! iéa'țĭ un toég, şi scrie pre dênsul: „Pentru Iuda şi pen-
tru fiiĭ luĭ Israel, socìĭ luĭ;“ apoĭ iéa'țĭ un alt toég, şi scrie pre dênsul:
„Pentru Iosef, (toégul luĭ Efraim) şi *pentru* tótă casa luĭ Israel,

17 socii luĭ.“ Şi 'ţi le întrunesce pre dênsele la un loc într'un toég,
ca se devină în mâna ta un *bâţiŭ*,
18 Şi când fiiĭ poporuluĭ têŭ te vor întreba, ḑicĕnd: Nu voescĭ
19 se ni spuĭ noue ce *însémnă* acestea? Respunde-li lor: Aşia grăesce Iehova, Domnul: Éca! eŭ voiŭ lua toégul luĭ Iosef, ce *se află*
în mâna luĭ Efraim şi a seminţiilor luĭ Israel, sociĭ luĭ, şi 'l voiŭ
pune preste dênsul, *adecă* preste toégul luĭ Iuda, şi voiŭ face dintr'ên-
20 sele un toég, şi vor fi unul în mâna mea. Şi toégurile, pre
21 carĭ tu aĭ scris, vor fi 'naintea ochilor lor în mâna ta. Şi ḑi li lor:
Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Éca! eŭ voiŭ lua pre fiiĭ luĭ Israel Dintre popoliĭ unde s'aŭ dus,
Şi'ĭ voiŭ aduna pre dênşiĭ de prin prejur,
Şi'ĭ voiŭ aduce pre dênşiĭ în ţérra lor.
22 Şi voiŭ face dintr'ênşiĭ un popul în ţérra pre munţiĭ luĭ Israel;
Şi un rege va domni preste dênşiĭ toţĭ,
Şi nu vor maĭ fi douĭ populĭ,
Şi nu vor fi de acum despărţiţĭ în doue regate;
23 Şi nu se vor maĭ spurca cu idoliĭ lor, Nicĭ cu abominaţiunile lor,
Nicĭ cu tòte fără-de-legile lor;
Ci 'ĭ voiŭ scóte din tóte locuinţele lor, în carĭ aŭ pĕcătuit,
Şi'ĭ voiŭ curăţi pre dênşiĭ;
Şi eĭ vor fi popolul meŭ, şi eŭ voiŭ fi Dumneḑeul lor.
24 Şi David, servul meŭ, *va fi* rege preste dênşiĭ;
Şi va fi pentru dênşiĭ toţĭ un păstoriŭ;
Şi vor âmbla în judicăţile mele,
Şi vor păḑi statutele mele, şi le vor face;
25 Şi vor locui în ţérra ce eŭ am dat-o servuluĭ meŭ Iacob,
Unde aŭ locuit părinţiĭ vostri; Şi într'ênsa vor locui,
Eĭ, şi fiiĭ lor, şi fiiĭ fiilor lor în etern;
Şi David, servul meŭ, *va fi* principele lor în etern.
26 Şi voiŭ încheia cu dênşiĭ alianţă de pace,
Şi acésta va fi o alianţă eternă cu dênşiĭ;
Şi'ĭ voiŭ stabili, şi'ĭ voiŭ îmmulţi pre dênşiĭ,
Şi voiŭ pune Sanctuariul meŭ în mijlocul lor în etern.
27 Şi locuinţa mea va fi în mijlocul lor;
Şi voiŭ fi Dumneḑeul lor, şi eĭ vor fi popolul meŭ.
28 Şi vor cunósce popoliĭ, că eŭ Iehova *sum* cel ce sânţesc pre Israel,
Când Sanctuariul meŭ va fi în mijlocul lor în etern.

CAPUL XXXVIII.

Profeţie contra luĭ Gog şi a luĭ Magog.

1 2 Şi aŭ venit câtră mine cuvêntul luĭ Iehova, ḑicĕnd: Fiiul
omuluĭ! îndréptă faţia ta asupra luĭ Gog, *asupra* ţerreĭ
Magog şi a principelui de Roş, de Meşech şi de Tubal, şi profe-

tiséză contra luĭ, Şi ḑi: Aşia grăesce Iehova, Domnul: 3
Éca! eŭ *sum* contra ta, Goge,
Principe de Roş, de Meşech şi de Tubal!
Şi te voiŭ re'ntórce, 4
Şi voiŭ pune undiţe în fălcile tale, şi te voiŭ scóte,
Şi pre tótă armata ta, caĭ şi călăreţĭ,
Toţĭ frumos îmbrăcaţĭ,
Adunătură mare, *înarmaţĭ cu* scuturĭ şi *cu* paveze,
Carĭ toţĭ mănuesc sabia;
Cu dênşiĭ pre Persia, pre Ethiopia şi pre Put; 5
Toţĭ acestia *înarmaţĭ* cu scuturĭ şi cu coifurĭ.
Pre Gomer şi pre tóte cetele luĭ; 6
Pre casa luĭ Togarma de la partea estremă a norduluĭ, şi tóte [cetele luĭ;
Şi pre mulţĭ popolĭ cu tine.
Fiĭ gata şi te prepară, Tu, şi tótă mulţimea adunată la tine, 7
Şi fiĭ-li lor păḑitor!
După multe ḑile veĭ fi mustrat; 8
În aniĭ de pre urmă veĭ veni în ţérra
Acelora carĭ aŭ fost mântuiţĭ de sabie,
Şi adunaţĭ dintre mulţĭ popolĭ,
Pre munţiĭ luĭ Israel, carĭ aŭ fost deşerţĭ mult timp:
Ânse sûnt scoşĭ dintre popolĭ, Şi locuesc toţĭ în siguranţă.
Te veĭ sui şi veĭ veni ca o furtună; 9
Veĭ fi ca un nuor, spre a acoperi ţérra,
Tu, şi tóte cetele tale, şi popolĭ mulţĭ cu tine.
Aşia grăesce Iehova, Domnul: 10
Va fi în ḑiua aceea, *câ* multe lucrurĭ vor veni în mintea ta,
Şi veĭ escugeta planurĭ rele;
Şi veĭ ḑice: Me voiŭ sui în ţérra cetăţilor fără de murĭ; 11
Voiŭ veni la ceĭ liniscițĭ, la ceĭ ce locuesc în siguranţă,
La toţĭ aceĭ ce locuesc *în cetăţile* fără de murĭ şi carĭ n'aŭ nicĭ zăvóre nicĭ pórtă;
Pentru ca se ieĭ jafurĭ şi se facĭ predăciunĭ, 12
Ca se puĭ mâna ta pre deşerturĭ *carĭ astăḑĭ sûnt* locuite,
Şi pre un popul *care este* adunat dintre popolĭ,
Căscigând animale şi bunurĭ, locuind pre 'nălţimea ţérreĭ.
Şeba şi Dedan şi neguţitoriĭ Tarşişuluĭ, 13
Şi toţĭ leuşoriĭ lor 'ţĭ vor ḑice: Aĭ venit se facĭ jafurĭ?
Aĭ adunat mulţimea ta, ca se preḑĭ? Ca se răpescĭ argint şi aur,
Ca se ieĭ animale şi bunurĭ, ca se facĭ o prédă mare?
Pentru acésta, fiiul omuluĭ! profetiséză, şi ḑi luĭ Gog: 14
Aşia grăesce Iehova, Domnul:
În ḑiua aceea, când populul meŭ Israel va locui în siguranţă,
Tu veĭ afla *acésta*;
Atuncĭ veĭ veni din locul têŭ de la partea estremă a norduluĭ, 15

Tu şi mulţĭ populĭ cu tine, toţĭ călărind pre caĭ,
Mulţime mare şi armată puterică.
16 Şi te veĭ sui contra poporuluĭ meŭ Israel ca un nuor,
Ca se acoperĭ ţérra. Se va întêmpla în ḑilele din urmă,
Câ te voiŭ aduce contra ţerreĭ mele,
Ca se me cunóscă populiĭ, când me voiŭ sântifica prin tine,
O! Goge! 'naintea lor.
17 Aşia grăesce Iehova, Domnul;
Nu *escĭ* tu acela, despre care am vorbit în ḑilele de maĭ 'nainte
Prin serviĭ meĭ, profeţiĭ luĭ Israel,
Carĭ aŭ profetisat în ḑilele acele *pentru mulţĭ* anĭ,
Câ te voiŭ aduce contra lor?
18 Şi va fi în ḑiua aceea, în ḑiua,
In care Gog va veni contra ţerreĭ luĭ Israel, grăesce Iehova,
Mânia mea se va sui în façia mea. [Domnul,
19 Câcĭ în jalusia mea, în mânia mea am vorbit,
Câ în ḑiua aceea va fi un cutremur mare în ţérra luĭ Israel.
20 Şi pesciĭ mâreĭ şi paserile ceriuluĭ,
Şi fiérele câmpuluĭ, şi tóte târîtórele, ce se târesc pre pămênt,
Şi toţĭ ómeniĭ de pre supra-façia pămêntuluĭ,
Se vor cutremura de 'naintea mea; Şi munţiĭ se vor resturna,
Şi turnurile se vor surpa, Şi tot murul va cădé la pămênt.
21 Şi voiŭ chiăma contra luĭ sabie
Prin toţĭ munţiĭ meĭ, grăesce Iehova, Domnul;
Sabia fiă-căruĭ om va fi îndreptată contra frateluĭ seŭ.
22 Şi me voiŭ judica cu dênsul prin ciumă şi sânge;
Şi voiŭ ploua asupra luĭ şi asupra cetelor luĭ,
Şi asupra multuluĭ popul ce *este* cu dênsul,
O plóe inundătóre cu grândina de pétră, cu foc şi cu puciósă.
23 Aşia me voiŭ mări şi me voiŭ sântifica, Şi voiŭ fi cunoscut de
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova. [mulţĭ populĭ;

CAPUL XXXIX.

Continuaţiunea profeţieĭ contra luĭ Gog. Rechiămarea Israeliţilor.

1 Şi tu, fiiul omuluĭ! profetiséză contra luĭ Gog, şi ḑi:
Aşia grăesce Iehova, Domnul:
Éca! eŭ *sum* contra ta, Goge, Principe de Roş, Meşech şi de Tubal!
2 Şi te voiŭ întórce, şi te voiŭ ademeni,
Şi te voiŭ sui de la partea estremă a norduluĭ,
Şi te voiŭ aduce pre munţiĭ luĭ Israel;
3 Şi voiŭ lovi arcul têŭ din mâna ta cea stângă,
Şi voiŭ face ca se cadă săgeţile tęle din mâna ta cea dréptă.
4 Veĭ cădé pre munţiĭ luĭ Israel,

Tu, şi tóte cetele tale, şi popuriĭ ceĭ cu tine;
Te voiŭ trăda la paserile răpitóre de tot feliul,
Şi *la* férele câmpuluĭ, spre mâncare;
Veĭ cădé pre câmpul liber; 5
Căcĭ eŭ am vorbit, grăesce Iehova, Domnul.
Şi voiŭ trămite foc asupra Magoguluĭ, 6
Şi asupra celor ce locuesc în siguranţă prin insule;
Şi vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova. [meŭ Israel;
Şi voiŭ face cunoscut numele meŭ cel sânt în mijlocul poporuluĭ 7
Şi nu 'ĭ voiŭ maĭ lăsa se profaneze numele meŭ cel sânt;
Şi vor cunósce popuriĭ, câ eŭ *sum* Iehova, Sântul luĭ Israel.
Éca! aŭ venit! şi s'aŭ făcut! grăesce Iehova, Domnul; 8
Acésta *este* ḑiua, despre care am vorbit.
Şi ceĭ ce locuesc cetăţile luĭ Israel vor eşi, 9
Şi vor pune în foc armele, şi le vor arde,
Pavezele şi scuturile, Arcurile şi săgeţile, dardele şi lăncele;
Şi vor întreţine cu dênsele focul şépte anĭ;
Şi nu vor lua lemne din câmp, Şi nicĭ vor tâia din păduri; 10
Căcĭ vor face focul cu armele;
Şi vor preda pre ceĭ ce 'ĭ-aŭ predat pre dênşiĭ, [Domnul.
Şi vor spolia pre ceĭ ce 'ĭ-aŭ spoliat pre dênşiĭ, grăesce Iehova,
Şi se va întêmpla în acea ḑi, *câ* voiu da luĭ Gog loc de îm- 11
mormêntare acolo în Israel, *în* valea *prin care* se trece spre ostul
mărei, şi va împedeca pre trecĕtorĭ; şi acolo vor îmmormênta pre
Gog şi pre tótă mulţimea luĭ, şi o vor numi *pre dênsa*: Valea
luĭ Amon-Gog (mulţimea luĭ Gog). Şi casa luĭ Israel 'ĭ va îm- 12
mormênta pre dênşiĭ şépte lunĭ, ca se curăţă ţérra. Da, toţĭ lo- 13
cuitoriĭ ţerreĭ 'ĭ vor îmmormênta *pre dênşiĭ*; şi va fi pentru dênşiĭ
renume în ḑiua, în care me voiŭ glorifica, grăesce Iehova, Domnul.
Şi trecĕtoriĭ din ţérră vor despărţi pre bărbaţĭ de afacerĭ ne'nce- 14
tate, carĭ vor îmmormênta cu *ajutoriul* trecĕtorilor pre ceĭ re-
maşĭ pre supra-façia pământuluĭ, ca se'l curăţĭ pre dênsul; după
finitul celor şépte lunĭ, acestia vor începe a căuta. Şi trecĕ- 15
toriĭ *ce* trec prin ţérră, vĕḑênd un os de om vor pune un semn
aprópe de dênsul, până ce îmmormêntătoriĭ 'l îmmormêntéză pre
dênsul în valea luĭ Amon-Gog. Şi ênsu'şĭ numele cetăţeĭ *va fi* 16
Amona (mulţimea). Ast-feliŭ vor curăţi ţérra. Şi tu, fiiul o- 17
muluĭ! aşia grăesce Iehova, Domnul: Ḑi paserilor de tot feliul şi
férelor câmpuluĭ:
Adunaţi-ve, şi veniţĭ!
Întruniţi-ve de jur împrejur la ospeţiul meŭ ce 'l-am făcut pentru voĭ,
La un ospeţiŭ mare pre munţiĭ luĭ Israel,
Şi mâncaţĭ carne, şi beţĭ sânge!
Veţĭ mânca carnea celor putericĭ, 18
Şi veţĭ bé sângele principilor pământuluĭ,

Adecă, a berbecilor, a meilor, a ţapilor şi a taurilor,
Toţĭ îngrăşaţĭ în Başan;
19 Şi veţĭ mânca grăsime spre săturare,
Şi veţĭ bé sânge spre îmbĕtare,
Din ospeţiul meŭ, ce eŭ am făcut pentru voĭ;
20 Şi ve veţĭ sătura la masa mea de caĭ şi călăreţĭ,
De ceĭ putericĭ şi de ómenĭ de resbel, Grăesce Iehova, Domnul.
21 Şi voiŭ pune gloria mea între populĭ,
Şi toţĭ populiĭ vor vedé judicata mea ce eŭ am făcut,
Şi mâna mea ce eŭ am pus asupra lor.
22 Şi va cunósce casa luĭ Israel, câ eŭ *sum* Iehova, Dumneḑeul lor,
Din ḑiua acésta şi 'nainte. [pentru inicitatea sa:
23 Şi populiĭ vor cunósce, câ casa luĭ Israel s'aŭ dus în captivitate
Şi pentru câ deveniseră abătĕtorĭ, pentru acésta eŭ am ascuns façia mea de la dênşiĭ,
Şi 'ĭ-am trădat pre dĕnşiĭ în mâna inimicilor lor;
Aşia aŭ căḑut toţĭ de sabie.
24 Şi eŭ li-am făcut lor dupre necurăţeniele lor şi dupre fără-de-le-
Şi am ascuns de dênşiĭ façia mea. [gile lor,
25 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul:
Acum voiŭ re'ntórce captiviĭ luĭ Iacob,
Şi me voiŭ îndura asupra întregeĭ case al luĭ Israel,
Şi voiŭ fi jalus pentru numele meŭ cel sânt.
26 Şi vor purta ruşinea lor,
Şi tóte abaterile lor cu carĭ s'aŭ abătut de la mine,
Când locuiaŭ în siguranţă în ţérra lor, şi nu *era* cine se'ĭ spăimênte.
27 Când 'ĭ voiŭ readuce pre dênşiĭ dintre populĭ,
Şi'ĭ voiŭ aduna pre dênşiĭ din ţerrile inimicilor lor,
Şi me voiŭ sântifica printr'ênşiĭ 'naintea ochilor multor populĭ,
28 Atuncĭ vor cunósce, câ eŭ *sum* Iehova, Dumneḑeul lor,
Când, după ce 'ĭ-am făcut pre dênşiĭ se fiă duşĭ captivĭ între po-
'I voiŭ aduna pre dênşiĭ în ţérra lor, [pulĭ,
Şi nu voiŭ maĭ lăsa acolo nicĭ pre unul dintre dênşiĭ;
29 Şi nu voiŭ maĭ ascunde façia mea de dinaintea lor;
Căcĭ am revĕrsat spiritul meŭ asupra caseĭ luĭ Israel,
Grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XL.

Visiunea templuluĭ luĭ Iehova.

1 În anul al doue-ḑecĭ şi cincilea al captivităţeĭ nóstre, la începutul anuluĭ, la ḑece a luneĭ, în anul al patru-spre-ḑecelea după luarea cetăţeĭ, în aceeaşĭ ḑi mâna luĭ Iehova aŭ venit

asupra mea, şi m'aŭ adus acolo. M'aŭ adus prin visiunea luĭ 2
Dumneḑeŭ în ţérra luĭ Israel, şi m'aŭ pus pre un munte fórte 'nalt,
pre care *era* spre partea despre méḑiă-ḑi ca un edificiŭ de cetate.
Şi m'aŭ adus acolo, şi éca! un om, a căruia privire *era* ca 3
privirea de aramă, şi *avea* în mâna luĭ o corde de in şi o mĕsură
de trestie; şi el sta în pórtă. Şi omul 'mĭ-aŭ ḑis mie: 4
Fiiul omuluĭ! veḑĭ cu ochiĭ teĭ, şi ascultă cu urechiele tale,
Şi îndréptà ânima ta spre tot aceea, ce eŭ 'ţĭ voiŭ arĕta;
Căcĭ ca se'ţĭ arĕt *acestea*, *Aĭ fost* adus aicĭ;
Anunţiă decĭ tot ce veĭ vedé caseĭ luĭ Israel.
Şi éca! un mur *era* pre din afara caseĭ de jur împrejur, şi 5
în mâna omuluĭ *era* o mĕsură de trestie de şése coţĭ, după cotul
de o palmă maĭ lung de cât cel comun, şi aŭ mĕsurat înălţimea edi-
ficiuluĭ, *şi era* de o trestie; şi 'nălţimea luĭ *era érăşĭ* de o
trestie.
Atuncĭ aŭ venit la pórta ce căuta spre resărit, şi s'aŭ suit pre 6
treptele eĭ, şi aŭ mĕsurat pragul porţeĭ, *care avea* o lăţime de o
trestie; şi pragul cel-l-alt, *care avea* o lăţime *érăşĭ* de o trestie.
Şi *fiă-care* cameră *avea* o lungime de o trestie, şi o lăţime *érăşĭ* 7
de o trestie; şi între camere *era o distanţă* de cincĭ coţĭ; şi pra-
gul porţeĭ, *ce era* aprópe de porticul porţeĭ de din năuntru *era* de
o trestie. Atuncĭ aŭ mĕsurat porticul porţeĭ de din năuntru, *şi era* 8
de o trestie. Apoĭ aŭ mĕsurat porticul porţeĭ, *şi era* de opt 9
coţĭ; şi colónele eĭ *eraŭ de câte* doue coţĭ, şi porticul porţeĭ *era*
pre din năuntru. Şi camerele porţeĭ despre resărit *eraŭ* treĭ dincóce 10
şi treĭ dincolo; şi tus-trele *eraŭ* de aceeaşĭ mĕsură; şi colónele aveaŭ
aceaşĭ mĕsură dincóce şi dincolo. Şi aŭ mĕsurat lăţimea deschi- 11
ḑetureĭ porţeĭ, *şi era* de ḑece coţĭ, *şi* lungimea porţeĭ *era* de treĭ-
spre-ḑece coţĭ. *Era* ânse 'naintea camerelor *de astă parte* un 12
spaţiŭ de un cot, şi de ceea parte un spaţiŭ de un *alt* cot; şi ca-
merele *eraŭ* fiă-care de şése coţĭ de astă parte, şi de şése coţĭ
de ceea parte. Apoĭ el aŭ mĕsurat pórta de la acoperemêntul 13
uneĭ camere şi până la acoperemêntul celeia-l-alte; şi lăţimea eĭ
era de doue-ḑecĭ şi cincĭ de coţĭ, *şi era* o uşă în façia *alteĭ* uşe.
Şi aŭ făcut colónele de şése-ḑecĭ de coţĭ, şi împrejurul colónelor 14
era curtea *şi* pórta jur împrejur. Şi de la façia porţeĭ întrăreĭ 15
până la façia porticuluĭ porţeĭ de din năuntru *eraŭ* cincĭ-ḑecĭ de
coţĭ. Şi *eraŭ* ferestre îngrădite la camere şi la colónele lor 16
pre din năuntrul porţeĭ de jur împrejur; de asemenea *eraŭ* şi la bol-
titurile; *eraŭ* ferestre şi pre din năuntru de jur împrejur; éră pre *fiă-
care* colónă *eraŭ* palmĭ.
Şi m'aŭ dus în curtea de din afară, şi éca! camere şi pavea 17
ce era asternută în curte de jur împrejur; *şi eraŭ* trei-ḑecĭ de camere
pre pavea. Şi pavéua de pre laturile porţilor, de-a lungul porţilor 18
în lung *era* pavéua de jos. Şi aŭ mĕsurat lăţimea de dinaintea porţeĭ 19

de jos până în façia curţeĭ de din nâuntru, *şi conţinea* pre dinafară
o sută de coţĭ spre resărit şi spre nord.
20 Şi aŭ mĕsurat pórta curţeĭ de dinafară, ce căuta spre nord,
21 lungimea eĭ şi lăţimea eĭ. Şi camerele eĭ *eraŭ* treĭ dincóce şi treĭ
dincolo; şi colónele eĭ *precum* şi boltiturile eĭ eraŭ dupre mĕ-
sura porţeĭ întĕia; *adecă* lungimea eĭ *era* de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ,
22 şi lăţimea eĭ doue-ḑecĭ şi cincĭ de coţĭ. Şi ferestrele lor şi
boltiturile lor şi palmiĭ lor *eraŭ* dupre mĕsura porţeĭ ce caută
spre resărit: şi se suiaŭ la dênsa pre şépte trepte; şi boltiturile
23 eĭ *eraŭ* 'naintea lor. Şi pórta curţeĭ de din nâuntru *era* în façia
porţeĭ despre nord şi despre ost; şi aŭ mĕsurat de la o pórtă
până la altă pórtă, *şi eraŭ* o sută de coţĭ.
24 Şi m'aŭ dus spre sud, şi éca! o pórtă *ce caută* spre sud;
şi aŭ mĕsurat colónele eĭ şi boltiturile eĭ, *şi eraŭ* după aceleaşĭ
25 mĕsurĭ. Şi *eraŭ* ferestre la dênsa, şi la boltiturile eĭ de jur
împrejur, precum *eraŭ* şi ferestrele acelea; *şi pórta avea* o lun-
gime de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ, şi o lăţime de doue-ḑecĭ şi cincĭ de
26 coţĭ. Şi *eraŭ* şépte trepte, spre a se sui pre dĕnsele, şi bol-
titurile eĭ *eraŭ* 'naintea lor; şi eraŭ palmĭ pre colónele ei, unul de
27 o parte şi altul de *altă* parte. Şi *era* o pórtă în curtea de din
nâuntru spre sud; şi aŭ mĕsurat de la o pórtă la alta spre sud o
sută de coţĭ.
28 Şi m'aŭ adus în curtea de din nâuntru prin pórta despre sud;
29 şi aŭ mĕsurat pórta despre sud dupre aceleaşĭ mĕsurĭ. Şi ca-
merele eĭ şi colónele eĭ şi boltiturile eĭ *eraŭ formate* dupre a-
celeaşĭ mĕsurĭ; şi *eraŭ* ferestre la dênsa şi la boltiturile eĭ de jur
împrejur; *şi ele aveaŭ* o lungime de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ, şi o lă-
30 ţime de doue-ḑecĭ şi cincĭ de coţĭ. Şi boltiturile de jur împre-
jur *eraŭ* de doue-ḑecĭ şi cincĭ de coţĭ în lărgime, şi de cincĭ coţĭ
31 în lăţime. Şi boltiturile eĭ *eraŭ* spre curtea de dinafară; şi
palmĭ *eraŭ* pre colónele eĭ; si spre a se sui *eraŭ* opt trepte.
32 Şi m'aŭ adus la pórta de din nâuntru cea despre ost, şi aŭ mĕ-
33 surat pórta dupre aceleaşĭ mĕsurĭ. Şi camerele eĭ şi colónele eĭ
şi boltiturile eĭ *eraŭ făcute* dupre aceleaşĭ mĕsurĭ; şi *eraŭ* la dênsa
ferestre şi la boltiturile eĭ de jur împrejur; *şi avea* o lărgime de
34 cincĭ-ḑecĭ de coţĭ, şi o lăţime de doue-ḑecĭ şi cincĭ de coţĭ Şi
boltiturile eĭ *eraŭ* la pórta de din afară, şi palmĭ pre colónele eĭ,
pre de o parte şi pre ceea-l-altă; şi spre a se sui *eraŭ* opt trepte.
35 Şi m'aŭ adus la pórta despre nord, şi aŭ mĕsurat'*o* dupre
36 aceleaşĭ mĕsurĭ; Camerele eĭ, colónele eĭ, boltiturile eĭ, şi fe-
restrele eĭ de jur împrejur, lungimea eĭ *era* de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ,
37 şi lăţimea de doue-ḑecĭ şi cincĭ de coţĭ. Şi colónele eĭ *eraŭ*
spre curtea de din afară; şi palmĭ *eraŭ* pre colónele eĭ pre de o parte
şi pre ceea-l-altă; şi spre a se sui *eraŭ* opt trepte.
38 Şi *eraŭ* acolo camere, ale cărora întrărĭ *eraŭ* aprópe de co-

lónele porților, unde se spălaŭ sacrificiĭ de ardere. Şi în porti- 39
cul porțeĭ eraŭ doue mese pre de o parte, şi doue mese de altă
parte, ca se junghie pre dênsele sacrificie de ardere şi sacrificiul
pentru pĕcat, precum şi sacrificiul pentru culpă. Şi la laturea de 40
dinafară, precum se suia cine-va prin întratul porțeĭ despre nord,
eraŭ doue mese; şi la laturea ceea-l-altă, care era spre porticul
porțeĭ, eraŭ doue mese. Patru mese eraŭ în astă parte, şi patru 41
mese în ceea-l-altă, pre amândouĕ laturile porțeĭ; eraŭ pre tóte opt
mese, pre carĭ junghiaŭ *sacrificiele.* Tus-patru mesele pentru 42
sacrificiul de ardere eraŭ de pétră cioplită, lungĭ de un cot şi ju-
mătate, şi de un cot şi jumătate de late, şi de un cot de 'nalte;
şi pre acestea puneaŭ instrumentele, cu carĭ junghiaŭ sacrificiul de
ardere şi cele-l-alte sacrificie. Şi pre din nâuntru eraŭ cărlige, 43
late de o palmă, înfipte de jur împrejur; şi pre mese *puneaŭ* car-
nea sacrificiuluĭ. Şi în partea de din afară a porțeĭ de din- 44
năuntru eraŭ camerele cântătorilor, în curtea de din nâuntru ce
era pre laturile porțeĭ nordice; şi fața lor era spre sud; şi
cele-l-alte eraŭ pre laturea porțeĭ ostice, carĭ căutaŭ spre nord.
Şi el 'mĭ-aŭ ḑis mie: Camera acésta ce caută spre sud *este* pen- 45
tru preuțiĭ ce fac veghia caseĭ; Şi camera ce caută spre nord 46
este pentru preuțiĭ, ce observéză cele de observat ale altariuluĭ;
acestia *sûnt* fiiĭ luĭ Zadok între fiiĭ luĭ Levi, carĭ se apropiă de
Iehova, ca se'l servéscă pre el.
Şi aŭ mĕsurat curtea, *şi era* lungă de o sută de coțĭ, patrațĭ; 47
şi pre altariul ce *era* 'naintea caseĭ.
Şi m'aŭ adus în porticul caseĭ, şi aŭ mĕsurat *fiă-care* colónă 48
a porticuluĭ, cincĭ coțĭ pre astă parte, şi cincĭ coțĭ pre ceea-l-altă
parte, şi lățimea porțeĭ *era* treĭ coțĭ pre astă parte şi treĭ coțĭ pre
ceea-l-altă parte. Lungimea porticuluĭ *era* de doue-ḑecĭ de 49
coțĭ, şi lățimea *luĭ* de unu-spre-ḑece coțĭ; şi pre treptele se suiaŭ,
şi *eraŭ* pre lângă colónele acestea alte colóne, una de astă parte
şi una de ceea-l-altă.

CAPUL XLI.

Descripțiunea interioruluĭ templuluĭ.

Şi m'aŭ adus în templu, şi aŭ mĕsurat uşoriĭ, şi *aŭ eşit* şése 1
coțĭ lățimea pre o parte, şi şése coțĭ lățimea pre ceea-
l-altă, *ce era şi* lățimea cortuluĭ. Şi lățimea întratuluĭ *era* de 2
ḑece coțĭ, şi laturile uşeĭ eraŭ de cincĭ coțĭ pre o parte, şi cincĭ
coțĭ pre ceea-l-altă; şi aŭ mĕsurat lungimea templuluĭ patru-ḑecĭ
de coțĭ, şi lățimea luĭ de doue-ḑecĭ de coțĭ.
Şi aŭ întrat maĭ în nâuntru, şi aŭ mĕsurat uşoriĭ uşeĭ 3
duoĭ coțĭ, şi uşa şése coțĭ, şi lățimea uşeĭ şépte coțĭ,

4 Şi aŭ mĕsurat o lungime de doue-ḑecĭ de coţĭ şi o lăţime de doue-
ḑecĭ de coţĭ în nâuntrul templuluĭ; şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Acésta *este*
Sânta Sânţilor.
5 Şi aŭ mĕsurat murul caseĭ, şése coţĭ; şi lăţimea *fiă-căreĭ*
camere de pre laturĭ de jur împrejurul caseĭ din tóte părţile, pa-
6 tru coţĭ. Şi camerele de pre laturĭ *eraŭ* câte treĭ, cameră preste
cameră de treĭ-ḑecĭ de orĭ; şi ele eraŭ aşeḑate în murul caseĭ,
care *era zidit* de jur împrejur pentru casele de pre laturĭ, pen-
tru ca acestea se se pótă ţiné tare, fără ânse ca camerele se se
7 réḑime pre murul caseĭ. Şi templul se lărgia, şi era ca o scară
curbă, ce sue la camerele laterale; câcĭ scara cea curbă a caseĭ
se 'nălţa în sus de jur împrejurul caseĭ; pentru acésta casa *de-
venia* maĭ largă în sus, şi ast-feliŭ casa crescea de la rândul cel
maĭ de desubt până la cel de asupra prin spaţiul de la mijloc;
8 Şi am vĕḑut înălţimea caseĭ de jur împrejur; şi temeliele came-
relor de pre laturĭ *eraŭ* de o trestie întrégă, de şése coţĭ marĭ.
9 Lărgimea muruluĭ *ce era* pentru camerele de pre laturĭ de
din afară *era* de cincĭ coţĭ; şi locul rĕmas deşert era locul ca-
10 merelor pre laturĭ de din nâuntru. Şi între camere *era* o distanţă
11 de doue-ḑecĭ de coţĭ de jur împrejurul caseĭ. Şi uşele camerelor de
pre laturĭ *eraŭ* spre partea remasă deşértă, o uşă spre nord şi o uşă
spre sud; şi lărgimea loculuĭ rĕmas *era* de cincĭ coţĭ de jur împrejur.
12 Éră edificiul ce *sta* în façia loculuĭ separat spre laturea
vestică *era* de o lărgime de şépte-ḑecĭ de coţĭ; şi murul edifi-
ciuluĭ *era* în lărgime de cincĭ coţĭ de jur împrejur; éră lungimea
13 luĭ *era* de noue-ḑecĭ de coţĭ. Şi aŭ mĕsurat casa, o sută
de coţĭ în lungime; şi locul separat şi edificiul şi muriĭ luĭ, în
14 lărgime o sută de coţĭ; Şi lăţimea façadeĭ caseĭ şi a locu-
luĭ separat spre ost, o sută de coţĭ.
15 Şi aŭ mĕsurat lărgimea edificiuluĭ, *care ce afla* în façia lo-
culuĭ separat *şi* dinapoea caseĭ şi galeriele luĭ de o parte şi de
ceea-l-altă, o sută de coţĭ, şi *se cuprindea aicĭ* templul interior şi
16 porticele curţeĭ. *El aŭ mĕsurat de asemenea* stâlpiĭ porţeĭ, şi
ferestrele cele cu răţele şi galerie de prin prejur în tus-trele
rândurile lor, *ce se aflaŭ* în façia uşeĭ, tóte construite de lemn
de jur împrejur; şi façada până la ferestre, şi ferestrele, *carĭ*
17 *eraŭ* acoperite; Până de asupra uşeĭ şi până la casa de maĭ din
nâuntru şi tot murul de jur împrejur, pre din nâuntru şi pre din a-
fară după *aceleaşĭ* mĕsurĭ.
18 Şi *era* lucrat în Cherubimĭ şi în palmĭ, aşia câ un palm
sculpat *era* între Cherub şi Cherub; şi *fiă-care* Cherub avea
19 doue feçie; O façiă de om *a Cherubuluĭ* spre palmul din astă
parte, şi o façiă de leŭ spre palmul din ceea parte; *şi ast-feliŭ era*
20 sculpată tótă casa de jur împrejur. De la façiă până de-asupra
21 uşeĭ *eraŭ* sculpaţĭ în murul templuluĭ Cherubimĭ şi palmĭ. Stâlpiĭ

porţilor templuluĭ *eraŭ* patraţĭ, *ca şi* façada Sanctuariuluĭ; privi-
rea *unuia era semĕnă* cu privire *celuia-l-alt.*
Altariul de lemn *era* de treĭ coţĭ 'nalt, şi lung de duoĭ coţĭ; 22
şi córnele luĭ şi lungimea luĭ precum şi părţile luĭ eraŭ de lemn;
şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Acésta *este* masa cea de dinaintea luĭ Iehova. 23
Şi templul precum şi Sactuariul aveaŭ doue uşĭ. Şi uşele aveaŭ 24
câte doue păture, carĭ se întorceaŭ una spre ceea-l-altă; doue
păture la una uşă şi doue păture la ceea-l-altă. Şi *eraŭ* sculpate 25
pre dênsele, *adecă* pre uşele templuluĭ, Cherubimĭ şi palmĭ, pre-
cum *eraŭ* sculpate pre murĭ; şi *eraŭ* pre façia porticuluĭ pre din
afară grinḑĭ marĭ. Şi *eraŭ* ferestre cu răţele, şi palmĭ de o parte 26
şi de ceea-l-altă, spre laturile porticuluĭ, şi pre camerele de pre la-
turile caseĭ şi de grinḑele cele marĭ.

CAPUL XLII.

Omul, pre care Ezekiel 'l vede în visiune, continuă a mĕsura apartamentele templuluĭ.

Şi m'aŭ adus în curtea de din afară, *care se află* spre calea 1
despre nord; şi m'aŭ adus în camera ce *se află* în façia
loculuĭ separat şi în façia edificiuluĭ spre nord, În façia *ce* 2
avea o lungime de o sută de coţĭ, şi la uşa despre nord; ânse
lăţimea *era* de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ. La doue-ḑecĭ de coţĭ, carĭ 3
eraŭ pentru curte interióră şi în façia paveleĭ ce *era* pentru curtea
esterióră, *se află* o galerie în façia alteĭ galeriĭ în treĭ *rân-*
durĭ. Şi în façia camerelor *era* o alee largă de ḑece coţĭ în- 4
spre nâuntru, o cale de un cot; éră uşele lor *eraŭ* spre nord.
Éră camerele din rândul de sus *eraŭ* maĭ strîmte, fiind câ gale- 5
riele de jos şi cele de mijloc ale edificiuluĭ eraŭ puçin maĭ eşite 6
de cât acelea. Câcĭ acestea *eraŭ* în treĭ rândurĭ, şi n'aveaŭ colóne
ca colónele curţilor; pentru acésta *edificiul* se îngusta maĭ mult de
cât rândul de mijloc şi de jos pre la pămênt.
Şi murul de pre din afară, ce *era* în façia camerelor şi 7
anume spre curtea de dinafară în façia camerelor *era* în lungime
de cincĭ ḑecĭ de coţĭ. Câcĭ lungimea camerelor, *ce se aflaŭ* în 8
curtea esterióră, *era* de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ; si éca! în façia tem-
pluluĭ *eraŭ* o sută de coţĭ.
Şi de desubt la camerele acestea *era* întratul despre ost, pre- 9
cum merge cine-va spre dênsele, *eşind* din curtea de dinafară.
Camerele *eraŭ* in grosimea muruluĭ curţeĭ în spre ost, în façia lo- 10
culuĭ separat, şi în façia edificiuluĭ. Şi o cale se ducea la fa- 11
çia lor, precum în façia camerelor spre nord, de aceeaşĭ lărgime *şi*
de aceeaşĭ lăţime; şi tóte eşirile lor şi tóte rândurile lor şi uşele
lor tot ast-feliŭ. Şi de asemenea uşele camerelor ce *eraŭ* 12

spre sud, o ușă la începutul căeĭ, a căeĭ unde se întră la drépta
în fația muruluĭ spre ost.
13 Și 'mĭ-aŭ ḑis mie: Camerele despre nord, *precum și* ca-
merele despre sud, ce *se aflaŭ* în fația loculuĭ separat, *sûnt* camere
sânte, unde preuțiĭ ce se apropiă de Iehova vor mânca cele maĭ
sânte: acolo vor pune cele maĭ sânte, și oblațiunile pânatice, și sa-
crificiele pentru pĕcat, și sacrificiul pentru culpă; căci locul *este* sânt.
14 Când preuțiĭ vor întra acolo, nu vor eși din *locul* sânt în curtea
de din afară, ci vor depune acolo vestmintele lor, în carĭ servesc; căcĭ
sûnt sânte; și se vor îmbrăca cu alte vestminte, și vor întra în
curte pentru populul.
15 După ce aŭ finit mĕsurele caseĭ pre din năuntru, m'aŭ scos
spre pórta ce caută spre ost, și aŭ mĕsurat-o de jur împrejur.
16 Aŭ mĕsurat laturea ostică cu mĕsura de trestie de jur împrejur,
17 cincĭ sute de trestiĭ. Aŭ mĕsurat cu mĕsura de trestie împre-
18 jur laturea nordică, cincĭ sute trestiĭ. Aŭ mĕsurat laturea su-
19 dică cu mĕsură de trestie, cincĭ sute de trestiĭ. *Apoĭ* s'aŭ în-
tors spre laturea ostică, și aŭ mĕsurat cu mĕsură de trestie cincĭ
20 sute de trestiĭ. Aŭ mĕsurat în tus-patru laturile muriĭ acestia
de jur împrejur, lungimea de cincĭ sute *de trestiĭ*, și lărgimea
cincĭ sute, spre a face despărțire între locul cel sânt și profan.

CAPUL XLIII.

Dumneḑeŭ se arétă luĭ Ezekiel în gloria sa.

1 Și m'aŭ adus la pórta, *adecă* la pórta ce caută spre ost:
2 Și éca! gloria Dumneḑeuluĭ luĭ Israel venia despre calea
ostuluĭ, și vócea sa *era* ca vuetul de ape multe; și strălucia pă-
3 mêntul de gloria luĭ. Și visiunea, ce eŭ am vĕḑut-o, *era* semĕnă
cu visiunea ce am vĕḑut-o, când am venit se sfărâm cetatea; și
visiunile *eraŭ* semĕne cu visiunea ce am vĕḑut-o aprópe de rîul
Chebar; și am căḑut pre fația mea.
4 Și gloria luĭ Iehova aŭ întrat în casa pre calea porțeĭ ce
5 caută spre ost. Și m'aŭ sculat spiritul, și m'aŭ adus în curtea
6 interióră, și éca! casa era plină de gloria luĭ Iehova. Și 'l-am
auḑit, când vorbia către mine din casă, și un om sta aprópe de
7 mine. Și el 'mĭ-aŭ ḑis mie:
Fiiul omuluĭ! Acesta *este* locul tronuluĭ meŭ,
Și locul tălpilor piciórelor mele,
Unde voiŭ locui în mijlocul fiiilor luĭ Israel în etern,
Și pre numele meŭ cel sânt nu 'l va maĭ profana casa luĭ Israel,
Nicĭ eĭ, nicĭ regiĭ lor, cu fornicațiunile lor,
Nicĭ prin cadavrele regilor, nicĭ pre 'nălțimile lor;
8 Punĕnd pragurile lor aprópe de pragurile mele,

Şi stâlpiĭ porţilor lor aprópe de stâlpiĭ porţilor mele,
În cât între mine şi între dênşiĭ *nu era de cât* murul,
Aşia aŭ profanat numele meŭ cel sânt
Cu abominaţiunile lor ce le-aŭ făcut;
Pentru acésta 'ĭ-am consumat şi eŭ pre dênşiĭ în mânia mea.
Acum se depărteze de la mine fornicaţiunile lor, 9
Şi cadavrele regilor lor,
Şi voiŭ locui în mijlocul lor în etern.
Tu, fiiul omuluĭ! arétă templul acesta caseĭ luĭ Israel, 10
Ca se se ruşineze pentru inicităţile lor;
Şi se mĕsure planul edificiuluĭ.
Şi dacă se vor ruşina pentru tóte câte le-aŭ făcut, 11
Arétă-li lor forma caseĭ şi aranjarea eĭ,
Şi eşirile eĭ şi întrările eĭ,
Şi tótă forma eĭ, şi tóte ordonanţele eĭ,
Şi tótă forma eĭ, şi tóte legile eĭ; Şi descrie'*o* 'naintea lor,
Ca se pădéscă tótă forma eĭ,
Şi tóte ordonanţele eĭ, şi ca se le facă.

Acésta *este* legea caseĭ: pre vêrful munteluĭ tótă marginea luĭ 12
de jur împrejur *va fi* cel maĭ sânt. Éca! acésta *este* legea caseĭ.

Şi acestea *sûnt* mĕsurele altariuluĭ în coţĭ; cotul *este un* cot 13
şi o palmă, éră gavanul *altariuluĭ va fi 'nalt de* un cot, şi larg
de un cot; şi gardina de pre marginile luĭ împrejur de o palmă;
acésta *este* partea cea maĭ de sus a altariuluĭ. Éră de la ga- 14
vanul *altariuluĭ* cel despre pămênt până la privasul cel maĭ de jos
va fi duoĭ coţĭ, şi lăţimea de un cot; şi de la privasul cel maĭ
mic până la privasul cel maĭ mare patru coţĭ, şi lăţimea de un
cot. Şi altariul *va fi* patru coţĭ *de 'nalt*; éră de la altariŭ şi 15
în sus *vor fi* patru córne. Şi altariul *va fi* de duoĭ-spre-ḑece 16
coţĭ de lung, *şi* de duoĭ-spre-ḑece coţĭ de lat, *fiind* patrat din tus-
patru laturile luĭ. Şi privasul *va fi* de patru-spre-ḑece coţĭ în 17
lung, şi de patru-spre-ḑece în lat la tus-patru laturile luĭ; şi mă-
rimea împrejur de o jumătate de cot; şi gavanul luĭ împrejur de
un cot; şi treptele luĭ vor căuta spre ost.

Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Fiiul omuluĭ! aşia grăesce Iehova, Dom- 18
nul: Acestea *sûnt* ordonanţele pentru altariŭ în ḑiua în care 'l vor
face pre dênsul, ca se ofere pre dênsul sacrificiul de ardere, şi
se'l stropéscă pre dênsul cu sânge. Şi veĭ da preuţilor, Leviţĭ, 19
celor ce sûnt din seminţa luĭ Zadok, ceĭ ce se apropiă de mine,
ca se me servéscă pre mine, grăesce Iehova, Domnul, un viţel de boŭ,
spre sacrificiul pentru pĕcat. Şi veĭ lua din sângele luĭ, şi 20
veĭ pune pre tus-patru córnele luĭ, şi pre tus-patru unghiurile pri-
vasuluĭ, şi pre margine împrejur; şi veĭ curaţi altariul, şi'l veĭ îm-
păca pre dênsul. Şi veĭ lua viţelul sacrificiuluĭ pentru pĕcat, 21
şi'l vor arde pre dênsul într'un loc destinat al caseĭ, afară de Sanctu-

22 ariŭ. Şi în ḑiua adoua veĭ oferi de sacrificiŭ pentru pĕcat un
ţap dintre capre fără defect, şi vor curăţi altariul, precum *'l*-aŭ cu-
23 răţit cu viţelul. După ce veĭ fini curăţirea, veĭ oferi un viţel
24 de boŭ fără defect, şi un berbece din turma fără defect. Şi le
veĭ oferi pre acestea 'naintea luĭ Iehova, şi preuţiĭ vor arunca sare
pre acestea, şi le vor oferi pre dênsele ca sarificie de ardere luĭ Ie-
25 hova. Şépte ḑile veĭ prepara în fiă-care ḑi un ţap spre sa-
crificiŭ pentru pĕcat; şi vor prepara un viţel de boŭ şi un ber-
26 bece din turma fără defect. Şépte ḑile vor împăca altariul, şi'l
27 vor curăţi pre dênsul; şi acestia se vor consacra. Şi după ce
vor trece ḑilele acestea, va fi, *câ* de la ḑiua a opta şi maĭ departe preuţiĭ
vor oferi sacrificiele vóstre de ardere pre altariŭ, şi sacrificiele vóstre
pacifice, şi eŭ ve voiŭ primi, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XLIV.

Pórta regeluĭ. Sacrificătoriĭ idolatri.

1 Şi m'aŭ înturnat spre calea porţeĭ de din afară a Sanctua-
2 riuluĭ, ce caută spre ost; şi acésta *era* închisă. Şi
'mĭ-aŭ ḑis mie Iehova: Pórta acésta va fi închisă, şi nu se va des-
chide, şi om nu va întra printr'ênsa; fiind câ Iehova, Dumneḑeul
3 luĭ Israel aŭ întrat printr'ênsa, pentru acésta va fi închisă. *A-*
césta va fi pentru principe; principele, el va şedé într'ênsa, ca
se mănânce pâne 'naintea luĭ Iehova; va întra pre calea porticuluĭ
acesteĭ porţĭ, şi pre aceeaşĭ cale va eşi.
4 Şi m'aŭ adus la calea porţeĭ despre nord în façia caseĭ; şi
am vĕḑut, şi éca! gloria luĭ Iehova împlea casa luĭ Iehova; şi am
5 căḑut pre façia mea. Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie Iehova: Fiiul omuluĭ!
Iea séma, şi uită-te cu ochiĭ teĭ, şi ascultă cu urechiea ta tóte
câte eŭ 'ţĭ le voiŭ vorbi ţie despre tóte statutele caseĭ luĭ
Iehova, şi despre tóte legile eĭ; şi observéză bine întratul caseĭ
6 cu tóte eşirile Sanctuariuluĭ. Şi veĭ vorbi caseĭ rebele a
luĭ Israel: Aşia grăesce Iehova, Domnul: Casa luĭ Israel! fiă-vi
7 destule abominaţiunile vóstre: Câ aţĭ întrodus străinĭ, netăiaţĭ
împrejur la ânimă, şi netăiaţĭ împrejur la trup, ca se fiă în Sanc-
tuariul meŭ, ca se'l profaneze pre dênsul, *adecă* casa mea, când 'mĭ o-
feriţĭ pânea mea, grăsime şi sânge, călcând alianţa mea prin tóte
8 abominaţiunile vóstre. Şi n'aţĭ păḑit voĭ veghia sântelor mele,
ci aţĭ pus în loc de voĭ asupra Sanctuariuluĭ meŭ păḑitorĭ aĭ ve-
ghieĭ mele.
9 Aşia grăesce Iehova, Domnul: Nicĭ un străin, netăiat împre-
jur la ânimă, şi netăiat împrejur la trup, nu va întra în Sanctua-
10 riul meŭ, din toţĭ străiniĭ ce *se aflaŭ* între fiiĭ luĭ Israel; Şi
Leviţiĭ carĭ s'aŭ depărtat de la mine, când Israel rĕtăcia, rĕtăcind
de la mine în urma idolilor lor, şi vor purta pedépsa inicităţeĭ lor;

Acestia vor fi servitorĭ în Sanctuariul meŭ, inspectoriĭ porţilor caseĭ, 11
şi vor servi pre casa; cĭ vor junghia pentru popul sacrificiul de ardere
şi oblaţiunĭ, şi eĭ vor sta 'naintea lor, ca se'ĭ servéscă pre dênşiĭ.
Fiind câ eĭ 'ĭ servia pre dênşiĭ 'naintea idolilor lor, şi eraŭ causa ini- 12
citâţeĭ pentru casa luĭ Israel; pentru acésta eŭ am 'nălţiat mâna
mea contra lor, grăesce Iehova, Domnul, şi vor purta pedépsa ini-
citâţeĭ lor. Şi nu se vor apropia de mine, ca se 'mĭ fiă preuţĭ, 13
şi nu se vor apropia de nimic din cele sânte ale mele, din sânta
sânţilor; ci vor purta ruşinea lor şi de abominaţiunile lor ce le-aŭ făcut.
Şi'ĭ voiŭ pune pre dênşiĭ veghia caseĭ pentru tot serviciul seŭ, şi 14
tot ce se va face într'ênsul.

Dară preuţiĭ, Leviţĭ, fiiĭ luĭ Zadok, ceĭ ce păḑiaŭ veghia 15
Sanctuariuluĭ meŭ, când fiiĭ luĭ Israel se rĕtăciaŭ de la mine, acestea se
vor apropia de mine, ca se me servéscă pre mine, şi vor sta 'naintea
mea, ca se'mĭ ofere mie grăsimea şi sângele, grăesce Iehova, Dom-
nul; Acestia vor întra în Sanctuariul meŭ, şi se vor apro- 16
pia de masa mea, ca se me servéscă pre mine, şi vor păḑi veghia mea.
Şi va fi, când vor întra în porţile curţeĭ de din nâuntru, se vor îm- 17
brăca în vestminte de in; şi nu va fi pre dênşiĭ lână, în óra ce
servesc în porţile curţeĭ de din nâuntru şi în nâuntru. Şi vor avé 18
pre capetele lor legăturĭ de in, şi pre cópsele lor ismene de in; *şi*
nu se vor încinge cu ceea ce face asudare. Şi când vor eşi în curtea 19
de din afară, în curtea de din afară la popul, *atuncĭ* se vor des-
brăca de vestmintele lor, cu carĭ aŭ servit, şi le vor pune pre
dênsele în camerele sânte, şi se vor îmbrăca cu alte vestminte:
pentru ca se nu sânţéscă pre popului cu vestmintele lor. Şi nu'şĭ 20
vor rade capetele lor, şi nicĭ vor lăsa pîrul lor se créscă lung, nu-
maĭ vor tunde capetele lor. Şi nicĭ un preut nu va bé vin, 21
când va întra în curtea de din nâuntru. Şi nu'şĭ vor lua lor de 22
femee vĕduvă, aŭ *femeea* despărţită: cĭ vor lua *de femee* fecióră
din seminţa caseĭ luĭ Israel, aŭ vĕduvă remase vĕduvă de preut.
Şi vor învĕţa pre popului meŭ *distincţiunea* între sânt şi profan, 23
şi'ĭ vor învĕţa pre dênşiĭ distincţiunea între curat şi necurat. Şi 24
în ne'nţelegerĭ acestia vor şedé se judice; şi'ĭ vor judica pre
dênşiĭ dupre judicăţile mele; şi vor păḑi legile mele şi statutele
mele în tóte serbătorile mele; şi vor sânţi Sabbatele mele. Şi 25
nu vor întra la un om mort, ca se se spurce; afară numaĭ pen-
tru părinte aŭ mamă, pentru fiiŭ aŭ fiică, pentru frate aŭ soră
nemăritată, *pentru acestia* se vor spurca. După ce ânse *cel* 26
spurcat se va curăţi, 'i se va numera luĭ şépte ḑile. Şi în 27
ḑiua ce va întra în Sanctuariŭ, în curtea cea maĭ de din nâuntru, ca
se servéscă în Sanctuariŭ, va oferi sacrificiul luĭ pentru pĕcat,
grăesce Iehova, Domnul.

Şi *aceea* li va servi lor de moscenire; eŭ *sum* mosceni- 28
rea lor; şi nicĭ o posesiune nu li veţĭ da lor în Israel; eŭ *sum*

29 proprietatea lor. Vor mânca oblaţiune pânatică, şi sacrificiŭ pen-
tru pĕcat, şi sacrificiŭ pentru culpă; şi tóte cele consacrate din
30 Israel vor fi ale lor. Şi tóte primiţiele şi tóte fructele cele ân-
tĕie din tóte oblaţiunile, şi din tot feliul de oblaţiunĭ de ale vóstre,
vor fi ale preuţilor; şi primiţia luatuluĭ vostru o veţĭ da preutuluĭ,
31 ca se aducă bine-cuvêntare în casele vóstre. Preuţiĭ nu vor
mânca nimic de sine mort séŭ sfăşiat, nicĭ pasere nicĭ animal.

CAPUL XLV.

Împărţirea ţerreĭ.

1 Şi când veţĭ împărţi prin sorţĭ ţérra în mosceniri, veţĭ des-
părţi o parte pentru Iehova, *partea* cea sântă din ţérra;
lungimea eĭ *va fi* o lungime de doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ*,
şi lăţimea eĭ de ḑece miĭ; acéstă *parte va fi* sântă în tóte mar-
2 ginile eĭ împrejur. Dintr'acésta pentru Sanctuariŭ vor fi cincĭ
sute *de trestiĭ în lungime*, şi cincĭ sute *în lăţime*, un patrat din
tóte părţile; şi cincĭ-ḑecĭ de coţĭ împrejur pentru suburbiele luĭ.
3 Decĭ după acéstă mĕsură se mĕsurĭ o lungime de doue-ḑecĭ şi
cincĭ de miĭ, şi o lăţime de ḑece miĭ; şi în acest *loc* va fi Sanc-
4 tuariul, locul cel maĭ sânt. Acésta va fi din ţérra partea cea
sântă pentru preuţĭ, pentru ceĭ ce servesc în Sanctuariŭ, ceĭ ce
se apropiă, ca se servéscă pre Iehova; şi va fi loc pentru case, şi
loc sânt pentru Sanctuariŭ.
5 Şi doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ* în lungime, şi ḑece miĭ
în lăţime vor fi pentru Leviţĭ, servitoriĭ caseĭ, ca posesiune; doue-ḑecĭ
de camere.
6 Şi veţĭ da în posesiunea cetăţeĭ cincĭ miĭ *de trestiĭ* în lă-
ţime, şi doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ în lungime, aprópe de *partea*
cea sântă; acésta va fi pentru tótă casa luĭ Israel.
7 Şi *va fi o parte* pentru principe în amândouĕ părţile părţeĭ
sânte şi a posesiuneĭ cetăţeĭ, în façia părţeĭ sânte, şi în façia pose-
siuneĭ cetăţeĭ, de la apus spre apus, şi de la ost spre ost, şi
lungimea *lor* va fi în façia uneia dintre părţile de la marginea
8 despre apus până la marginea despre ost. Din ţérra acésta
'ĭ va fi posesiunea în Israel; şi principiĭ meĭ se nu maĭ asupréscă
pre poporul meŭ; şi *rĕmăşiţa* ţerreĭ o vor da caseĭ luĭ Israel du-
pre seminţiile lor.
9 Aşia grăesce Iehova, Domnul: Destul vĭ este, principĭ aĭ luĭ
Israel! depărtaţĭ violenţa şi răpirea, şi faceţĭ drept şi dreptate;
rădicaţĭ jefuirile vóstre de de-asupra poporuluĭ meŭ, grăesce Iehova,
10 Domnul. Veţĭ avé cumpĕnă dréptă, şi efă dréptă, şi bat drept.
11 Efa şi bat vor fi de aceeaşĭ mĕsură, în cât batul va cuprinde în sine
a ḑecea parte dintr'un omer, şi efa a ḑecea parte dintr'un omer; mĕsura

amândurora va fi dupre omer. Şi siclul *va fi* de douĕ-ḑecĭ 12
de gere; *în bucăţĭ* de douĕ-ḑecĭ de sicle, de doue-ḑecĭ şi cincĭ de
sicle, de cincĭ-spre-ḑecĭ sicle vi va fi un maneh.
Oblaţiunea ce o veţĭ oferi *va fi* acésta: a şésea parte de efă 13
a unuĭ omer de grâŭ; şi veţĭ da a şésea parte de efă a unuĭ omer
de orḑ. Cât despre mĕsura oleuluĭ, *veţĭ oferi* un bat de oleŭ, 14
un bat *este* a ḑecea parte dintr'un cor, ḑece bate într'un omer;
căcĭ ḑece bate *fac un* omer. Şi din turmă o óe din douĕ sute, 15
din cele maĭ adăpate păşunĭ ale luĭ Israel, *pentru a servi* de obla-
ţiune pânatică, de sacrificiŭ de ardere şi de sacrificie pacifice, spre
a-ĭ împăca, grăesce Iehova, Domnul. Tot populul ţerreĭ va da 16
acéstă oblaţiune celuĭ *ce va fi* principe în Israel.
Oficiul principeluĭ va fi de a *oferi* sacrificiĭ de ardere, şi obla- 17
ţiunĭ pânatice şi libaţiunĭ, în ḑilele de serbătóre, de lună nouă,
de Sabbat, în tóte ḑilele de solemnitate ale caseĭ luĭ Israel;
el va prepara sacrificiul pentru pĕcat, oblaţiunile pânatice, şi sacri-
ficiele de ardere, şi sacrificiele pacifice, ca se împace casa luĭ Israel.
Aşia grăesce Iehova, Domnul: În *luna* ântĕia, la ântĕiŭ a 18
luneĭ, veĭ lua un viţel de boŭ fără defect, şi veĭ curăţi Sanctua-
riul; Şi preutul va lua din sângele sacrificiuluĭ pentru pĕcat, 19
şi 'l va pune pre stâlpiĭ *porţeĭ* caseĭ, şi pre tus-patru unghiurile
privazuluĭ altariuluĭ, şi pre stâlpiĭ porţeĭ de la curtea de din
năuntru. Şi acésta veĭ face în *ḑiua* a şéptea a luneĭ pentru tot 20
cel ce aŭ pĕcătuit din nesciinţă, şi pentru *tot omul* cel simplu;
şi acésta veĭ face spre a împăca casa.
În *luna* ântĕia, la a patru-spre-ḑecea ḑi a luneĭ va fi pascha 21
vóstră, serbătóre de şépte ḑile; se se manânce azimă. Şi în 22
ḑiua aceea principele va prepara pentru sine şi pentru tot populul
ţerreĭ un viţel *ca* sacrificiŭ pentru pĕcat. Şi în cele şépte ḑile 23
ale serbătoreĭ va face sacrificie de ardere luĭ Iehova, şépte taurĭ şi
şépte berbecĭ fără defect, câte unul în fiă-care ḑi din cele şépte
ḑile; şi în fiă-care ḑi câte un ţap *ca* sacrificiŭ pentru pĕcat. Şi 24
va prepara oblaţiune pânatică *în mĕsura de* o efă pentru taur, şi de
o efă pentru berbece, şi un hin de oleŭ pentru efă. În *luna* 25
a şéptea, în ḑiua a cincĭ-spre-ḑecea a luneĭ, va face la serbătóre
după aceste şépte ḑile, *adecă* acelaşĭ sacrificiŭ pentru pĕcat, ace-
laşĭ sacrificiŭ de ardere, aceeaşĭ oblaţiune pânatică şi acelaşĭ oleŭ.

CAPUL XLVI.

Pórta principeluĭ. Legĭ privitóre pre sacrificiĭ.

Aşia grăesce Iehova, Domnul: Pórta curţeĭ de din năuntru 1
ce caută spre resărit va fi închisă în cele şése ḑile lu-
crătóre; éră în ḑiuă Sabbatuluĭ se va deschide, şi în ḑiua luneĭ

2 noue se va deschide. Şi principele va întra prin calea porticu-
luĭ porţeĭ de din afară, şi va sta aprópe de stâlpul porţeĭ, şi pre-
uţiĭ vor prepara sacrificiul luĭ de ardere şi sacrificiele luĭ pacifice,
şi el se va închina pre pragul porţeĭ; atuncĭ va eşi; pórta ânse
3 nu se va închide până de séra. Populul ţerreĭ de asemene se va
închina la întratul porţeĭ acesteia 'naintea luĭ Iehova în ḑilele de
Sabbat şi de lună nouă.
4 Éră sacrificiul de ardere, pre care 'l va oferi principele luĭ Iehova
în ḑi de Sabbat, *va fi* de şése meĭ fără defect şi un berbece fără
5 defect. Şi oblaţiunea pânatică *va fi* o efă pentru un berbece;
şi oblaţiunea pânatică pentru meĭ *va fi atâta* cât va voi *cineva*
6 se dea; şi un hin de oleŭ pentru o efă. Şi în ḑiua luneĭ nouĕ *va fi*
un viţel de boŭ fără defect, şi şése meĭ şi un berbece; tóte vor fi fără
7 defect. Şi va prepara oblaţiune pânatică, o efă pentru taur, şi o
efă pentru berbece; şi pentru meĭ cât va puté mâna luĭ *se dea*;
şi un hin de oleŭ pentru o efă.
8 Şi când principele va întra, va întra pre calea porticuluĭ
9 porţeĭ, şi va eşi pre aceeaşĭ cale. Când ânse populul ţerreĭ va
veni 'naintea luĭ Iehova la ḑilele de solemnitate, cel ce va întra
pre calea porţeĭ nordice ca se se închine, va eşi pre calea
porţeĭ sudice; şi cel ce va întra pre calea porţeĭ sudice va eşi
pre calea porţeĭ nordice; nu se va întórce pre calea porţeĭ prin
10 care aŭ întrat, ci va eşi pre *pórta* oposă. Şi principele va
întra în mijlocul celora ce întră; şi va eşi în ora ce eĭ vor eşi.
11 Şi în ḑilele de serbătóre şi de solemnitate oblaţiunea pânatică
va fi o efă pentru taur, şi o efă pentru berbece; éră pentru meĭ
12 cât va voi *cineva* se dea; şi un hin de oleŭ pentru o efă. Ânse
când principele va oferi sacrificiul de ardere volontariŭ séŭ sacrificie
pacifice voluntarie luĭ Iehova, atuncĭ 'ĭ vor deschide luĭ pórta ce
caută spre resărit, şi el va oferi sacrificiul luĭ de ardere şi sacrifi-
ciele luĭ pacifice, precum făcuse în ḑi de Sabbat; atuncĭ va eşi, şi
după eşirea luĭ vor închide pórta.
13 Veĭ prepara ânse în tótă ḑiua un sacrificiŭ de ardere luĭ Iehova
*dintr'*un mel de un an fără defect; în fiă-care demănéţă 'l veĭ o-
14 feri pre dênsul. Şi veĭ oferi pentru acéstă oblaţiune pânatică
în fiă-care demănéţă a şésea parte dintr'o efă de oleŭ, a treia
parte a unuĭ hin, ca se uḑĭ făina cea fină; oblaţiunea pânatică a luĭ
Iehova *trebue se fiă* pentru tot-de-anua dupre o ordonanţă per-
15 petuă în etern. Şi vor oferi melul şi oblaţiunea pânatică şi oleul
în fiă-care demănéţă, sacrificiŭ de ardere perpetuŭ.
16 Aşia grăesce Iehova, Domnul Dacă principele dă un dar
unuia din fiiĭ seĭ, este proprietatea sa, şi trece la fiiĭ seĭ; este po-
17 sesiunea lor prin moscenire. Ânse dacă va face un dar din
moscenirea sa cuiva dintre serviĭ luĭ, atuncĭ darul 'ĭ va aparţiné
luĭ până la anul libertăţeĭ; după acésta se va întórce princi-

peluĭ; şi posesiunea luĭ, dăruită fiilor luĭ, a lor va fi. Éră prin- 18
cipele nu va lua din posesiunea poporuluĭ, scoţêndu'ĭ prin apĕsare
din posesiunea lor; ânse el va da moscenire fiilor luĭ din pro-
pria sa posesiune, ca se nu se împrăscie poporul meŭ fiă-care din po-
sesiunea sa.
Apoĭ m'aŭ adus prin întratul ce *se află* în laturile porţeĭ la 19
camerele sânte ale preuţilor, ce caută spre nord; şi éca! acolo un
loc în partea spre apus. Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Acesta *este* locul, 20
unde preuţiĭ vor ferbe sacrificiul pentru culpă şi sacrificiul pen-
tru pĕcat, unde vor prăji oblaţiunea pânatică, ca se nu *le* scótă
pre dênsele în curtea de din afară, se sânţéscă pre popul. Şi 21
m'aŭ scos în curtea de din afară, şi m'aŭ făcut se încunjur tus-
patru unghiurile curţeĭ; şi éca! *era* o curte în fiă-care unghiŭ al
curţeĭ. La tus-patru unghiurile curţeĭ *eraŭ* curţi unite, lunge 22
de patru-ḑecĭ *de coţĭ*, şi large de treĭ-ḑecĭ; tus-patru aceste
unghiurĭ *eraŭ* de aceeaşĭ mĕsură. Şi *era* un rând *de edificie* 23
în jurul lor, în jurul tus-patru acestor *unghiurĭ*; şi *eraŭ* con-
struite bucătăriĭ de desubtul rândurilor împrejur. Şi 'mĭ-aŭ 24
ḑis mie: Acestea *sûnt* camerele bucătăriilor, unde servitoriĭ caseĭ vor
ferbe sacrificiele poporuluĭ.

CAPUL XLVII.

Emblemă fluviuluĭ eşind din templu.

Şi m'aŭ adus la uşa caseĭ; şi éca! apă *ce* ese de desub- 1
tul praguluĭ caseĭ spre resărit; căcĭ fruntea caseĭ *era*
spre resărit, şi apa curgea pre de desubt, de la laturea dréptă a
caseĭ spre sudul altariuluĭ. Şi m'aŭ scos pre calea porţeĭ des- 2
pre nord, şi m'aŭ dus împrejur pre calea de din afară până la
pórta de din afară pre calea ce caută spre resărit, şi éca! apa
curgea de la laturea dréptă.
Şi omul, ce avea mĕsura în mâna luĭ, eşind spre resărit, 3
aŭ mĕsurat o mie de coţĭ, şi m'aŭ trecut preste ape; apele *'mĭ*
veniaŭ până la glesne. Şi aŭ mĕsurat încă o mie, şi 4
m'aŭ trecut preste ape; apele *eraŭ* pâna la genunchĭ. Éră'şĭ aŭ
mĕsurat o mie, şi m'aŭ trecut; apele *eraŭ* până la cópse.
Apoĭ aŭ mĕsurat încă o mie; şi *era* un părîŭ, pre care nu 5
puteam se'l trec; căcĭ era adânc, apă de înotat, părîŭ ce nu
se putea trece.
Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Aĭ vĕḑut, fiiul omuluĭ? Atuncĭ m'aŭ a- 6
dus, şi m'aŭ întors la malul părîuluĭ. Şi când m'am întors, éca! 7
la malul părîuluĭ *eraŭ* arborĭ fórte mulţĭ pre amândoue părţile.
Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: Apele acestea curg spre ţérra resăriténă, şi se 8
pogor în câmp, şi se vérsă în marea; şi vĕrsându-se în marea,

9 apele *eĭ* se vor vindeca. Şi va fi, *câ* tótă fiinţa vĭeţuitóră ce se
mişcă în tóte părţile, unde acest părîŭ va curge, va via; şi va fi
o mulţime mare de pescĭ, pentru câ apele acestea curg acolo;
10 câcĭ se vor vindeca, şi vor via tóte unde părîul curge. Şi
va fi, *câ* pĕscariĭ vor sta pre dênsa; de la En-ghedi până la En-
Eglaim vor fi locurĭ spre a întinde mrejele, şi o mulţime fórte mare
de pescĭ de tot feliul vor fi acolo ca pesciĭ mâreĭ celeĭ marĭ.
11 Locurile ânse mlascinóse şi bortóse ale eĭ nu se vor vindeca; vor
12 fi destinate pentru sare. Aprópe de părîŭ la malul luĭ, pre a-
mândoue părţile, vor cresce arborĭ de tot feliul pentru nutrimênt,
ale cărora frunḑe nu se vor vesteji, şi fruptul lor nu va lipsi; în
fiă-care lună va face frupt noŭ, câcĭ apele *ce'l nutresc* es de sub
Sanctuariu; şi fruptul lor va servi pentru nutrimênt, şi frunḑa lor
pentru medicament.
13 Aşia grăesce Iehova, Domnul: Acestea *vor fi* marginile, între
carĭ veţĭ poseda ţérra, *împărţită* dupre cele doue-spre-ḑece se-
14 minţiĭ ale luĭ Israel; Iosef *va avé doue* părţĭ. Voĭ ânse veţĭ po-
seda-o pre dênsa, unul ca şi altul, *pentru* care eŭ am rădicat
mâna mea, câ voiŭ da-o părinţilor vostri; şi ţérra acésta se va
da vouĕ cu sorţĭ în moscenire.
15 Şi acésta *va fi* marginea ţerreĭ la laturea nordică, de la ma-
16 rea cea mare, calea la Hethlon, cum se merge la Zedad; Ha-
math, Berotha, Sibraim, care *este* între frontiera de Damasc şi
frontiera Hamath; Hazar-Hatticon, care *este* aprópe de frontierele
17 de Hauran. Frontiera fiă dară despre marea Hazar-Enan, fron-
tiera de Damasc, şi Zefan la nord, şi frontiera Hamath; *acésta este*
18 marginea cea nordică. Şi laturea resăriténă o veţĭ mĕsura de la
Hauran şi de la Damasc şi de la Galaad, şi de la ţérra luĭ Israel
care este dincolo de Iordan, de la frontiera cea despre marea re-
19 săriténă; *acésta este* marginea ostică. Éră laturea sudică, spre
sud, de la Tamar până la apele certeĭ Kadeşuluĭ până la rîul ce
20 *se vérsă* în marea cea mare. *Acésta este* marginea sudică despre
sud. Şi laturea apusană *va fi* marea cea mare de la frontiera *de
sud* până în dreptul Hamathuluĭ. Acésta *este* marginea vestică.
21 Aşia veţĭ împărţi ţérra acésta între voĭ, între seminţiile luĭ Israel.
22 Şi va fi, *când* veţĭ împărţi-o spre moscenire vouĕ şi străinilor, ce
locuesc între voĭ, carĭ vor fi născut fiĭ, apoĭ vi vor fi vouĕ ca in-
digenĭ între fiiĭ luĭ Israel; vor avé cu voĭ moscenire între se-
23 minţiile luĭ Israel. Şi va fi, în care seminţă străinul va locui,
acolo 'ĭ veţĭ da luĭ moscenirea luĭ, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XLVIII.

Împărţirea ţerreĭ. Descripţiunea cetăţeĭ numite: Iehova este acolo.

Acestia *sûnt* numele seminţiilor; de la marginea nordului în 1
lungul căeĭ la Hethlon, cum se merge câtră Hamath până la
Hazar-Enan, frontiera Damasc spre nord, lângă Hamath; căcĭ acestea
sûnt marginile de la ost până la vest; *partea* luĭ Dan. Şi a 2
lăturea de confiniile luĭ Dan, de la laturea ostică până la laturea
vestică, *partea* luĭ Asser. Şi a lăturea de confiniile luĭ As- 3
ser, de la laturea ostică până la laturea vestică, *va fi partea*
luĭ Neftali. Şi a lăturea de confiniile luĭ Neftali, de la laturea 4
ostică până la laturea vestică. *partea* luĭ Manasse. Şi a
lăturea de confiniile luĭ Manasse, de la laturea ostică până la 5
laturea vestică, *va fi partea* luĭ Efraim. Şi a lăturea de con- 6
finiile luĭ Efraim, de la laturea ostică până la laturea vestică, *va fi*
partea luĭ Ruben. Şi a lăturea de confiniile luĭ Ruben, de la 7
laturea ostică până la laturea vestică, *va fi partea* luĭ Iuda.
Şi a lăturea de confiniile luĭ Iuda, de la laturea vestică până 8
la laturea ostică, va fi partea cea sântă, ce veţĭ despărţi în lat de
doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ*, şi în lung *va fi* ca una din
cele-l-alte părţĭ, *adecă* de la laturea ostică până la laturea vestică;
şi Sanctuariul va fi în mijlocul luĭ. Partea ce o veţĭ despărţi luĭ 9
Iehova *va fi* de doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ* în lungime, şi
de ḑece miĭ în lăţime. Şi *acéstă* parte sântă va fi pentru aces- 10
tia, *adecă* pentru preuţĭ, spre nord doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de*
trestiĭ în lung, şi spre vest ḑece miĭ în lat, şi spre ost ḑece miĭ în lat,
şi spre sud doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ în lung; şi Sanctuariul luĭ
Iehova va fi în mijlocul luĭ. *Acesta va fi* pentru preuţii, ceĭ 11
consacraţĭ din fiiĭ luĭ Zadok, ceĭ ce păḑesc veghia mea, ceĭ ce n'aŭ
rĕtăcit în rĕtăcirea fiilor luĭ Israel, precum aŭ rĕtăcit Leviţiĭ. Şi 12
acéstă parte de ţérră va fi pentru dênşiĭ cea maĭ sântă aprópe
de confiniile Leviţilor.
Şi a lăturea de confiniile preuţilor *vor avé* Leviţiĭ doue- 13
ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ* în lungime, şi ḑece miĭ în lăţime; tótă
lungimea *va fi* de doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ, şi lăţimea
de ḑece miĭ. Şi nu vor vinde dintr'ênsa, nicĭ vor schimba, nicĭ 14
vor înstrăina primiţiele pămêntuluĭ; căcĭ *este* consacrat luĭ Iehova.
Şi cincĭ miĭ *de trestiĭ*, ce remân în lat înaintea celor doue- 15
ḑece şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ,* vor fi un *loc* profan pentru ce-
tate, pentru locuinţă şi pentru suburbie; şi cetatea va fi în mij-
locul acestuia. Şi acestea *vor fi* mĕsurile lor: laturea nordică: 16
patru miĭ şi cincĭ sute *de trestiĭ*; laturea sudică: patru miĭ cincĭ
sute; şi laturea ostică: patru miĭ şi cincĭ sute; şi laturea vestică:
patru miĭ şi cincĭ sute. Şi suburbiele cetăţeĭ vor fi spre nord 17

doue sute cincĭ-ḑecĭ *de trestiĭ*; şi spre sud doue sute cincĭ-ḑecĭ;
şi spre ost doue sute cincĭ-ḑecĭ; şi spre vest doue sute cincĭ-ḑecĭ.
18 Şi restul în lungimea lângă partea cea sântă: ḑece miĭ *de*
trestiĭ spre ost, şi ḑece miĭ spre vest, ceea ce este lângă partea
cea sântă; venitul luĭ vor servi spre nutrimêntul lucrărilor cetăţeĭ.
19 Şi ceĭ ce vor avé vr'o funcţiune în cetate o vor servi pre dên-
sa din tóte seminţiele luĭ Israel.
20 Tótă partea sântă *va fi* de doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ*
cu doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ; partea sântă, *ce o* veţĭ consacra, cu
21 posesiunea cetăţeĭ, va fi un patrat. Şi restul *va fi* pentru prin-
cipele pre amândouĕ părţile din partea sântă, şi de posesiunea ce-
tăţeĭ, în façia celor doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ* a părţeĭ
celeĭ sânte spre confiniile ostice, şi spre vest în façia celor doue-
ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ* spre confiniile ostuluĭ, aprópe de
părţile principeluĭ; Ast-feliŭ va fi parte cea sântă; şi Sanctuariul
22 caseĭ *va fi* în mijlocul eĭ. Şi din posesiunea Leviţilor şi din pose-
siunea cetăţeĭ, *carĭ sûnt* în mijlocul părţeĭ ce aparţine principeluĭ,
între confiniile luĭ Iuda şi confiniile luĭ Beniamin, *acésta* va fi a
principeluĭ.
23 Cât pentru cele-l-alte seminţiĭ, de la laturea ostică până la laturea
24 vestică *va fi partea* luĭ Beniamin. Şi a lăturea de confi-
niile luĭ Beniamin, de la laturea ostică până la laturea vestică, *va*
25 *fi partea* luĭ Simeon. Şi a lăturea de confiniile luĭ Simeon,
de la laturea ostică până la laturea vestică, *va fi partea* luĭ Isachar.
26 Şi a lăturea de confiniile luĭ Isachar, de la laturea ostică până la
27 laturea vestică, *va fi partea* luĭ Zebulon. Şi a lăturea de con-
finiile luĭ Zebulon, de la laturea ostică până la laturea vestică, *va fi*
28 *partea* luĭ Gad. Şi a lăturea de confiniile luĭ Gad spre latu-
rea sudică, confiniile vor fi de la Tamar până la apele certeĭ
29 de Kadeş, până la rîul ce se vérsă în marea cea mare. Acésta
este ţérra ce veţĭ împărţi-o seminţiilor luĭ Israel spre moscenire, şi
acestea *sûnt* părţile lor, grăesce Iehova, Domnul.
30 Şi acésta *este* întinderea cetăţeĭ despre nord, patru miĭ şi
31 cincĭ sute pre mĕsurĭ. Şi porţile cetăţeĭ *vor fi* dupre numele se-
minţiilor luĭ Israel; treĭ porţĭ spre nord: o pórtă a luĭ Ruben,
32 o pórtă a luĭ Iuda şi o pórtă a luĭ Levi. Şi la laturea ostică,
patru miĭ şi cincĭ sute *de mĕsurĭ*; şi treĭ porţĭ: o pórtă a luĭ
33 Iosef, o pórtă a luĭ Beniamin, şi o pórtă a luĭ Dan. Şi la la-
turea sudică, patru miĭ cincĭ sute de mĕsurĭ; şi treĭ porţĭ: o pórtă
a luĭ Simeon, o pórtă a luĭ Isachar şi o pórtă a luĭ Zebulon.
34 Şi la laturea despre vest, patru miĭ şi cincĭ sute *de mĕsurĭ*; şi
porţile lor treĭ: o pórtă a luĭ Gad, o pórtă a luĭ Asser şi o pórtă
35 a luĭ Naftali. Împrejurarea cetăţeĭ *era* de opt-spre-ḑece miĭ
de *mĕsurĭ*; şi numele cetăţeĭ din ḑiua *aceea va fi*: Iehova *este* acolo.

DANIEL.

CAPUL I.

Tênĕriĭ Ebreĭ aleşĭ, spre a fi crescuţĭ la curtea luĭ Nebucadnezar.

În al treilea an al regieĭ luĭ Iehoiakim, regele luĭ Iuda, aŭ 1
venit Nebucadnezar, regele Babilonuluĭ, la Ierusalim, şi l'aŭ
asediat. Şi aŭ trădat Domnul în mâna sa pre Iehoiakim, regele luĭ 2
Iuda, şi parte din vasele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi le-aŭ dus în ţérra Şi-
nar, în casa ḑeuluĭ seŭ; şi aŭ dus vasele în casa tesauruluĭ ḑe-
uluĭ seŭ.
Şi aŭ ḑis regele câtră Aşpenaz, capul eunuhilor seĭ, se aducă din 3
fiiĭ luĭ Israel şi din seminţa regale şi din principĭ Tênĕrĭ, carĭ 4
se nu *aĭbă* vre un defect, şi frumoşĭ la façiă, şi instruiţĭ în orĭ-ce
înţelepciune, şi cunoscĕtorĭ de orĭ-ce sciinţă, şi plinĭ de inteli-
ginţă, şi carĭ *sûnt* capabilĭ de a sta în palatul regeluĭ, şi se 'ĭ în-
veţe pre eĭ învĕţătura şi limba Chaldeilor. Şi li-aŭ rînduit lor 5
regele o porţiune ḑilnică din mâncările regale, şi din vinul ce în-
suşĭ bea; şi spre a'ĭ nutri treĭ anĭ, ca se pótă la finele acestora
sta 'naintea regilor. Şi între acestia eraŭ din fiiĭ luĭ Iuda: Da- 6
niel, Anania, Mişael şi Azaria; Cărora capul eunuhilor li-aŭ 7
pus nume; pre Daniel l'aŭ denumit Belteşazzar; şi pre Anania,
Şadrach; şi pre Mişael, Meşach; şi pre Azaria, Abed-Nego.
Dară Daniel 'şĭ-aŭ pus în ânima sa, se nu se spurce prin 8
bucatele regeluĭ, şi prin vinul ce acela bea; pentru acésta aŭ ru-
gat pre capul eunuhilor, ca se nu se spurce. Şi aŭ făcut Dum- 9
neḑeŭ, ca Daniel se afle graţiă şi favóre 'naintea capuluĭ de eunuhĭ.
Şi aŭ ḑis capul eunuhilor câtră Daniel: Eŭ me tem de domnul 10
meŭ regele, carele aŭ rînduit mâncarea vóstră şi bĕutura vóstră,
ca nu cum-va se védă feçiele vóstre maĭ triste de cât ale tênĕ-
rilor de etatea vóstră, şi veţĭ pericoli capul meŭ 'naintea regeluĭ.
Şi aŭ ḑis Daniel câtră Melzar, pre carele capul eunuhilor 'l rîn- 11
duise preste Daniel, Anania, Mişael şi Azaria: Cércă, te rog, 12
pre serviĭ teĭ ḑece ḑile; şi se ni se dee legume se mâncăm şi apă
se bem; Apoĭ se se revédă feçiele nóstre de câtră tine, şi façia 13
tênĕrilor carĭ mănâncă din bucatele regeluĭ; şi cum 'ţi se va pă-
ré, fă cu serviĭ teĭ. Şi aŭ consimţit cu eĭ în acest lucru, şi 14
'ĭ-aŭ cercat pre eĭ ḑece ḑile. Şi după finitul celor ḑece ḑile, 15
feçiele lor s'aŭ arĕtat maĭ frumóse şi maĭ grase la carne de
cât ale tuturor tênĕrilor, cari mâncaŭ bucatele regeluĭ. Şi li-aŭ 16
luat Melzar mâncarea lor, şi vinul ce trebuia se'l bea, şi li-aŭ
dat legume.

17 Şi acestora patru têněrĭ li-aŭ dat Dumneḑeŭ pricepere şi înţe-
legere în orĭ-ce învěţătură şi înţelepciune; şi aŭ avut Daniel pri-
18 cepere la tóte visiunile şi visurile. Şi la finitul ḑilelor, ce regele
ḑisese se'ĭ întroducă, capul de eunuhĭ 'ĭ-aŭ întrodus pre dênşiĭ
19 'naintea luĭ Nebucadnezar. Şi aŭ vorbit cu eĭ regele; şi prin-
tre toţĭ nu s'aŭ aflat asemenea luĭ Daniel, luĭ Anania, luĭ Mişael
20 şi luĭ Azaria; de aceea aŭ stat înaintea regeluĭ. Şi în orĭ-ce a-
facere de înţelepciune *şi* inteliginţă, de care 'ĭ întreba regele, 'ĭ
aflâ pre dênşiĭ înḑecit maĭ bunĭ de cât pre toţĭ magiĭ *şi* astrologiĭ
21 ce *eraŭ* în tot regatul luĭ. Şi aŭ petrecut Daniel *aşia* până la
anul ântěiŭ al regeluĭ Cir.

CAPUL II.

Visul regeluĭ esplicat de Daniel.

1 Şi în anul al duoilea al regieĭ luĭ Nebucadnezar aŭ visat
Nebucadnezar visurĭ, şi 'i s'aŭ turburat spiritul luĭ, şi somnul
2 luĭ fugi de la dênsul. Şi aŭ ordonat regele se'ĭ se chiăme magiĭ, as-
trologiĭ, şi fermecătoriĭ, şi Chaldeiĭ, ca se esplice regeluĭ visurile sale.
Decĭ aŭ venit şi aŭ stat înaintea regeluĭ.
3 Şi li-aŭ ḑis lor regele: Am visat un vis, şi spiritul meŭ este
4 în turburare de a cunósce visul. Şi aŭ vorbit Chaldeiĭ către regele
sirienesce, *ḑicěnd*: Rege! în etern se trăescĭ! spune servilor teĭ
5 visul, şi noĭ vom arěta esplicaţiunea luĭ. Regele aŭ respuns
şi aŭ ḑis Chaldeilor: Lucrul 'mĭ s'aŭ perdut; dacă nu-'mĭ veţĭ face
cunoscut visul şi esplicaţiunea luĭ, veţĭ fi făcuţĭ în bucăţĭ, şi casele
6 vóstre vor deveni balegare; Éră de-'mĭ veţĭ arěta visul şi es-
plicaţiunea luĭ, veţĭ lua de la mine darurĭ şi resplăţĭ şi onóre mare;
7 decĭ arětaţĭ'mĭ visul şi esplicaţiunea luĭ. Aŭ respuns a doua-
óră şi aŭ ḑis: Se spună regele visul servilor seĭ, şi noĭ 'ĭ vom a-
rěta esplicaţiunea luĭ.
8 Regele aŭ respuns şi aŭ ḑis: Cu adevěr! cunosc câ voĭ
voiţĭ *numaĭ* a căsciga timp, fiind câ vedeţĭ câ lucrul 'mĭ s'aŭ
9 perdut. Dară dacă nu'mĭ veţĭ face cunoscut visul, *este* sin-
gura decisiune contra vóstră; câcĭ v'aţĭ înţeles se spuneţĭ
'naintea mea cuvinte falşe şi perverse, până ce se va schim-
ba timpul; spuneţi-'mĭ decĭ visul, şi *atuncĭ* voiŭ cunósce, câ puteţĭ
10 se'mĭ arětaţĭ şi esplicaţiunea luĭ. Aŭ respuns Chaldeiĭ 'naintea
regeluĭ, şi aŭ ḑis: Nu este nicĭ un om pre pămênt, carele se pótă arěta
lucrul regeluĭ; precum nu *este* nicĭ un rege, principe séŭ guvernator,
carele se céră ast-feliŭ de lucrurĭ de la vre-un mag, séŭ astrolog,
11 séŭ Chaldeŭ. Şi lucrul ce 'l cere regele *este* greŭ, şi nu este
alt-cineva capabil de a'l arěta 'naintea regeluĭ, afară de ḑeiĭ, a că-
rora locuinţă nu este între muritorĭ.
12 Pentru acésta s'aŭ mâniat regele, şi s'aŭ înfuriat fórte, şi aŭ or-
13 donat se se pérdă toţĭ înţelepţiĭ Babilonuluĭ. Şi aŭ eşit un decret,

ca înţelepţiĭ se se omóre; şi aŭ căutat şi pre Daniel şi pre socii
luĭ, ca se'ĭ omóre.
Atuncĭ aŭ respuns Daniel cu prudenţă şi înţelepciune către 14
Arioch, capul gardeĭ regale, care eşise spre a omorî pre înţelepţiĭ Ba-
bilonuluĭ; Aŭ respuns şi aŭ ḑis către Arioch, capul *gardei* regeluĭ: 15
Pentru ce acest decret grăbit din partea regeluĭ? Atuncĭ Arioch
aŭ arĕtat luĭ Daniel lucrul. Şi aŭ intrat Daniel şi aŭ rugat pre 16
regele, ca se'ĭ deie luĭ timp, şi va da esplicaţiunea regeluĭ. Apoĭ 17
s'aŭ dus Daniel în casa sa, şi aŭ încunosciinţat despre acest lucru pre
Anania, Mişael şi Azaria, sociĭ seĭ; Ca se implóre îndurarea Dum- 18
neḑeuluĭ ceriuluĭ în privirea misteriuluĭ acestuia, spre a nu fi per-
duţĭ Daniel şi sociĭ seĭ dinpreună cu ceĭa-l-alţĭ înţelepţĭ aĭ Ba-
bilonuluĭ.
Atuncĭ misteriul se descoperi luĭ Daniel prin o visiune de 19
nópte. Atuncĭ aŭ bine-cuvêntat Daniel pre Dumneḑeul ceriuluĭ. Aŭ
vorbit Daniel şi aŭ ḑis:
Fiă numele luĭ Dumneḑeŭ bine-cuvêntat în etern şi perpetuŭ; 20
Căcĭ a luĭ este înţelepciunea şi puterea;
Şi el strămută timpiĭ şi anotimpiĭ; 21
Aruncă regiĭ şi stabilesce regiĭ;
Dă înţelepciune înţelepţilor, Şi cunoscinţă celor inteliginţĭ;
El descopere cele profunde şi ascunse; 22
Cunósce cele din întuneric, Şi lumina locuesce cu dênsul.
Ţie, Dumneḑeule al părinţilor meĭ! 'ţĭ mulţumesc şi *te* glorific, 23
Care 'mĭ-aĭ dat înţelepciune şi putere,
Şi 'mĭ-aĭ făcut cunoscut mie ce am cerut de la tine;
Căcĭ tu ni-aĭ făcut cunoscut noue lucrul regeluĭ.
S'aŭ dus decĭ Daniel către Arioch, căruia regele ordonase 24
se pérdă pre înţelepţiĭ Babilonuluĭ: s'aŭ dus şi 'ĭ-aŭ vorbit luĭ aşia:
Se nu perḑĭ pre înţelepţiĭ Babilonuluĭ; întrodu-me 'naintea regeluĭ,
şi eŭ voiŭ arĕta regeluĭ esplicaţiunea. Atuncĭ aŭ întrodus A- 25
rioch cu grabă pre Daniel înaintea regeluĭ, şi aŭ vorbit către
dênsul aşia: Am aflat un bărbat din fiiĭ captivităţeĭ luĭ Iuda, carele
va arĕta regeluĭ esplicaţiunea. Regele aŭ respuns şi aŭ ḑis către 26
Daniel, al căruia nume *era* Belteşazzar: Escĭ capabil se'mĭ arĕţĭ
visul ce am vĕḑut, şi esplicaţiunea luĭ?
Aŭ respuns Daniel 'naintea regeluĭ şi aŭ ḑis: Misteriul de care 27
întrébă regele, nu pot înţelepţiĭ, astrologiĭ, magiĭ, divinătoriĭ, se'l
arĕte regeluĭ; Dară este un Dumneḑeŭ în ceriŭ, carele des- 28
copere misteriele, şi face cunoscut regeluĭ Nebucadnezar, ce are
se fiă în timpurile cele maĭ din urmă. Visul tĕŭ şi visiunile ca-
puluĭ tĕŭ pre patul tĕŭ sûnt acestea: Rege! s'aŭ suit *în min-* 29
tea ta pre patul tĕŭ cugetările despre ce are se fiă după acestea;
şi descoperitoriul misterielor 'ţĭ face cunoscut ce are se se întêm-
ple. Cât pentru mine, misteriul acesta nu 'mĭ s'aŭ des- 30

coperit prin vre-o înţelepciune ce eŭ aş avé maĭ mult de cât
toţĭ vieţuitoriĭ, ci spre a se arĕta regeluĭ esplicaţiunea, şi ca se
cunoscĭ cugetările ânimeĭ tale.
31 Tu, rege! priviaĭ, şi éca! o statuă mare; fórte mare *era* a-
cea statuă, şi splendórea eĭ escelentă, sta înaintea ta, şi forma
32 eĭ *era* teribilă. Capul aceleĭ statue *era* de aur curat, peptul şi
33 braţiele eĭ de argint, pântecele eĭ şi cópsele eĭ de aramă, Fluerele
34 eĭ de fer, piciórele eĭ parte de fer şi parte de lut. O priviaĭ până
ce fără mânĭ s'aŭ tâiat *din munte* o pétră, care aŭ lovit statua preste
35 piciórile eĭ cele de fer şi de lut, şi le-aŭ sfărămat pre ele. Atuncĭ
ferul, lutul, arama, argintul şi aurul s'aŭ sdrumicat împreună, şi s'aŭ
făcut ca paiul cel mĕrunt din aria de véră; şi vêntul le-aŭ spul-
berat, şi nu s'aŭ aflat urma lor; éra pétra ce aŭ lovit statua se
36 făcu munte mare, şi împlu tot pămêntul. Acesta *este* visul, şi
esplicaţiunea luĭ vom spune-o 'naintea regeluĭ.
37 Tu, rege! *escĭ* regele regilor; câcĭ Dumneḑeul ceriuluĭ 'ţĭ-aŭ
38 dat ţie regatul, puterea, tăria şi gloria. Şi tot locul unde lo-
cuesc fiiĭ ómenilor, férele câmpuluĭ şi paserile ceriuluĭ, le-aŭ dat
în mâna ta, şi te-aŭ stabilit domn preste tóte acestea. Tu *escĭ*
39 capul cel de aur. Şi după tine se va rădica un alt regat maĭ in-
ferior de cât al têŭ, şi un alt un al treilea regat de aramă, carele va
40 domni preste tot pămêntul. Şi al patrulea regat va fi tare ca
ferul; precum ferul sfarămă şi mĕrunţesce tóte; adecă ca ferul ce
41 sdrumică tóte, aşia va sfărăma tóte aceste şi va sdrumica. Éră
despre aceea câ aĭ vĕḑut piciórele şi degetele, parte de lut de
olariŭ şi parte de fer, va fi regatul divisat; dară va remăné *ceva* în-
tr'ênsul de puterea feruluĭ, cum aĭ vĕḑut ferul amestecat cu lutul
42 cel argilos. Şi *precum* degetele piciórelor *eraŭ* parte de fer şi
parte de lut, *aşia şi* regatul va fi în parte tare şi în parte sfă-
43 rămat. Şi cum aĭ vĕḑut ferul amestecat cu lutul cel argilos,
aşia se vor amesteca cu semênţa ómenilor; dară nu se vor lipi
44 unul de altul, cum ferul nu se amestecă cu lutul. Şi în ḑilele
regilor acelora va rădica Dumneḑeul ceriuluĭ un regat, carele în
etern nu se va nimici; şi regatul acesta nu va trece la alt popul;
va destruge şi va nimici tóte acelea regaturĭ, dară el va remăné
45 în etern. Cum aĭ vĕḑut, câ s'aŭ tâiat fără mâne o pétră din
munte, şi aŭ sfărămat ferul, arama, lutul, argintul şi aurul; Dum-
neḑeul cel mare aŭ făcut cunoscut regeluĭ ceea ce are a fi după
acestea; şi adevĕrăt *este* visul, şi sigură esplicaţiunea luĭ.
46 Atuncĭ regele Nebucadnezar aŭ căḑut pre façia sa, şi s'aŭ
închinat luĭ Daniel, şi aŭ ordonat se 'i se aducă luĭ oblaţiune şi
47 tămăerĭ bine-mirositóre. Şi respunḑĕnd regele cătră Daniel aŭ
ḑis: Cu adevĕr! Dumneḑeul vostru *este* unicul Dumneḑeŭ al ḑei-
lor, şi Domnul regilor, carele descopere misteriele; fiind câ aĭ
48 putut se descoperĭ misteriul acesta. Atuncĭ regele aŭ mărit

pre Daniel, și 'ĭ-aŭ dat marĭ și multe darurĭ, și 'l-aŭ stabilit
pre dênsul guvernator preste provincia Babilonuluĭ, și cel ântêiŭ
guvernator asupra tuturor înțelepților Babilonuluĭ. Și aŭ cerut 49
Daniel de la regele, și aŭ stabilit pre Șadrach, Meșach și Abed-
Nego asupra afacerilor provincieĭ Babilonuluĭ; éră Daniel ședea
în pórta regeluĭ.

CAPUL III.

Statua de aur făcută de Nebucadnezar. Ceĭ treĭ tênĕrĭ ebreĭ în cuptioriŭ.

Regele Nebucadnezar aŭ făcut o statuă de aur, înălțimea 1
eĭ *era* de șése-ḑecĭ coțĭ, *și* lățimea eĭ de șése coțĭ; și
aŭ pus-o în câmpia Dura, în provincia Babilonuluĭ. Și aŭ tră- 2
mis regele Nebucadnezar se adune pre satrapĭ, magistrațĭ, guver-
natorĭ, judicătorĭ, tesaurierĭ, consultatorĭ, legistĭ și pre toțĭ maĭ mariĭ
provinciilor, se viă la dedicația statueĭ, ce o rădicase regele Ne-
bucadnezar. Și satrapiĭ, magistrațiĭ, guvernatoriĭ, judicătoriĭ, 3
tesaurieriĭ, consultatoriĭ, legistiĭ și toțĭ maĭ mariĭ provinciilor s'aŭ a-
dunat la dedicațiunea statueĭ, ce o rădicase regele Nebucadnezar, și
aŭ stat înaintea statueĭ, pre care o rădicase Nebucadnezar.

Și strigătorul striga cu vóce tare: Vi se ordonéză vouĕ, populĭ, 4
națiunĭ și limbĭ! În timpul când vețĭ auḑi sunetul trompeteĭ, al 5
naiuluĭ, al citareĭ, al alăuteĭ. al psaltereĭ, al simfonieĭ și a orĭ ce
feliŭ de musică, căḑênd se adorațĭ statua cea de aur, ce aŭ rădi-
cat-o regele Nebucadnezar; Și cel ce nu va cădé, și nu va a- 6
dora-o, în aceeașĭ óră se va arunca în mijlocul cuptioruluĭ ce arde
cu foc. Pentru acésta când aŭ auḑit toțĭ populiĭ sunetul trom- 7
peteĭ, al naiuluĭ, al citarei, al alăuteĭ, al psaltereĭ și a orĭ ce feliŭ
de musică, căḑênd toțĭ populiĭ, națiunile și limbele, adoraŭ statua
cea de aur, ce o rădicase regele Nebucadnezar.

La acestea s'aŭ apropiat óre-carĭ Chaldeĭ, și aŭ acusat pre 8
Iudeĭ; Aŭ vorbit și aŭ ḑis regeluĭ Nebucadnezar: Rege! în 9
etern se trăescĭ. Tu, rege! aĭ dat ordin, ca tot omul ce va a- 10
úḑi sunetul trompeteĭ, al naiuluĭ, al citareĭ, al alăuteĭ, al psaltereĭ și
al simfonieĭ, și a orĭ ce feliŭ de musică, se cadă, și se se închine sta-
tueĭ celeĭ de aur; Și carele nu va cădé, și nu va adora-o, se se 11
arunce în mijlocul cuptioruluĭ ce arde cu foc. Sûnt óre-carĭ 12
bărbațĭ Iudeĭ, pre carĭ 'ĭ-aĭ stabilit asupra afacerilor provin-
cieĭ Babilonuluĭ: Șadrach, Meșach și Abed-Nego; acestĭ ómenĭ,
rege! nu te-aŭ respectat; pre ḑeiĭ teĭ nu servesc, și statueĭ de
aur, ce aĭ rădicat-o, nu se închină.

Atuncĭ Nabucadnezar cu mâniă și urgiă aŭ ordonat se aducă 13
pre Șadrach, Meșach și Abed-Nego. Și aŭ adus pre ómeniĭ aces-
tia 'naintea regeluĭ. *Și* respunḑênd Nabuçadnezar aŭ ḑis cătră 14

dênşiĭ: În adevĕr! Şadrach, Meşach şi Abed-Nego, pre ḑeiĭ meĭ
15 nu serviţĭ, şi statueĭ de aur, ce am rădicat, nu ve închinaţĭ? Acum
deci dacă sînteţĭ gata, când veţĭ auḑi sunetul trompeteĭ, al naiuluĭ,
al citareĭ, al alăuteĭ, al psalteriĭ şi al simfonieĭ şi al orĭ ce feliŭ de musică,
se cădeţĭ, şi se ve închinaţĭ statueĭ ce am făcut, *bine*; dacă ânse
nu ve veţĭ închina, veţĭ fi aruncaţĭ în aceeaşĭ oră în mijlocul cup-
tioruluĭ ce arde cu foc; şi cine *este* ḑeul acela carele ve va eli-
bera din mânele mele?
16 Şadrach, Meşach şi Abed-Nego aŭ respuns şi aŭ ḑis re-
geluĭ: Nebucadnezare! noĭ nu *avem* nevoĭe se'ţĭ respundem asupra
17 acestuĭ lucru. De este *aşia*, Dumneḑeul nostru, pre carele noĭ
'l servim, póte se ne elibereze din cuptiorul ce arde cu foc; şi din
18 mâna ta, rege! *ne* va elibera. Şi chiar de nu, se'ţĭ fiă sciut,
o rege! câ pre ḑeiĭ teĭ nu vom servi, şi statueĭ de aur, ce aĭ rădicat,
nu ne vom închina.
19 Atuncĭ Nabucadnezar s'aŭ împlut de mâniă, şi aspectul feçeĭ
luĭ s'aŭ schimbat contra luĭ Şadrach, Meşach şi Abed-Nego; şi vor-
bind aŭ ordonat se ardă cuptiorul în şeptit maĭ mult de cât se
20 obicĭnuia a se arde. Şi aŭ ordonat bărbaţilor celor maĭ pu-
tericĭ aĭ armateĭ sale se lege pre Şadrach, Meşach şi Abed-Nego,
21 *şi* se'*ĭ* arunce în cuptiorul ce ardea cu foc. Atuncĭ bărbaţiĭ a-
ceia fură legaţĭ cu mantalele lor, şalvariĭ lor, legăturile lor de cap şi
cu *cele-l-alte* vestminte ale lor, şi fură aruncaţĭ în mijlocul cup-
22 tioruluĭ ce ardea cu foc. Dară fiind câ ordinul regeluĭ era ur-
gent şi cuptiorul arsese fórte ferbinte, para foculuĭ aŭ omorît pre
bărbaţiĭ aceia carĭ rădicaseră pre Şadrach, Meşach şi Abed-Nego.
23 Éră acestĭ treĭ bărbaţĭ: Şadrach, Meşach şi Abed-Nego aŭ căḑut
legaţĭ în mijlocul cuptioruluĭ ce ardea cu foc.
24 Atuncĭ regele Nabucadnezar s'aŭ minunat; şi sculându-se
cu grabă, aŭ vorbit şi aŭ ḑis câtră consultătoriĭ seĭ: N'am aruncat
treĭ bărbaţĭ legaţĭ în mijlocul foculuĭ? éră eĭ aŭ respuns şi aŭ ḑis
25 regeluĭ: Adeverat, rege! Şi respunḑĕnd aŭ ḑis: Éca! eŭ vĕd
patru bărbaţĭ deslegaţĭ, preâmblându-se în mijlocul foculuĭ, şi nu aŭ
nicĭ o vĕtămare; şi aspectul celuĭ de al patrulea *este* asemenea
26 fiiuluĭ luĭ Dumneḑeŭ. Atuncĭ apropiându-se Nabucadnezar de
gura cuptioruluĭ ce ardea cu foc, aŭ vorbit şi aŭ ḑis: Şadrach,
Meşach şi Abed-Nego, serviĭ Dumneḑeuluĭ celuĭ pré-Înalt! eşiţĭ şi
veniţĭ. Atuncĭ Şadrach, Meşach şi Abed-Nego aŭ eşit din mijlocul
27 foculuĭ. Şi adunându-se satrapiĭ, magistraţiĭ, guvernatoriĭ, şi
consultătoriĭ regeluĭ, aŭ vĕḑut pre bărbaţiĭ acestia, asupra cărora
corpurĭ focul n'avusese nicĭ o putere, şi nicĭ un pîr din capul lor nu se
pârlise, şi mantalele lor nu se alterase, nicĭ miros de foc nu se
prinsese de eĭ.
28 Atuncĭ aŭ vorbit Nabucadnezar şi aŭ ḑis: Bine-cuvêntat *fiă*
Dumneḑeul luĭ Şadrach, Meşach şi Abed-Nego, carele aŭ trămis

pre ângerul seŭ, şi aŭ eliberat pre servii seĭ, carĭ speréză în el,
şi n'aŭ ascultat de cuvêntul regeluĭ, şi 'şĭ-aŭ trădat corpurile lor,
spre a nu servi, nicĭ a se închina altuĭ ḑeŭ, fără numaĭ Dumne-
ḑeuluĭ lor. Pentru acésta daŭ ordin, câ orĭ ce popul, naţiune 29
şi limbă, care ar vorbi de rêŭ contra Dumneḑeuluĭ luĭ Şadrach,
Meşach şi Abed-Nego, se va sdrumica, şi casele lor vor deveni
balegare; câcĭ alt ḑeŭ nu este, carele se pótă elibera ast-feliŭ.
Atuncĭ regele aŭ 'nălţat pre Şadrach, Meşach şi Abed-Nego, în 30
provincia Babilonuluĭ.

CAPUL IV.

Edictul luĭ Nabucadnezar. Visul seŭ, pedépsa sa.

Nebucadnezar, regele, tuturor popułilor, naţiunilor şi lim- 1
belor! ce locuesc preste tot pămêntul: pacea se se îm-
mulţiéscă vouĕ. Plăcutu-'mĭ-aŭ mie a vi anunţia semnele şi minu- 2
nele ce 'mi le-aŭ făcut mie Dumneḑeul cel pre Înalt. Cât *sûnt* de 3
marĭ semnele luĭ! şi cât de puterice minunile luĭ! regatul luĭ *este*
un regat etern, şi domnia luĭ din generaţiune în generaţiune.
Eŭ Nabucadnezar eram liniscit în casa mea, şi înfloriam în 4
patul meŭ; Am vĕḑut un vis, care m'aŭ speriat, şi cugetările 5
cele de pre patul meŭ şi visiunile capuluĭ meŭ m'aŭ turburat.
Pentru acésta am dat ordin, ca se se aducă 'naintea mea toţĭ înţe- 6
lepţiĭ Babilonuluĭ, spre a'mĭ arĕta esplicaţiunea visuluĭ. Atuncĭ 7
aŭ întrat magiĭ, astrologiĭ, Chaldeiĭ şi divinatoriĭ; şi am spus
visul înaintea lor, dară nu 'mĭ-aŭ arĕtat esplicaţiunea luĭ. În urmă 8
ânse aŭ întrat înaintea mea Daniel, al căruia nume *este* Belteşazar,
dupre numele ḑeuluĭ meŭ, şi în carele *se află* spiritul sânţilor ḑeĭ;
şi 'naintea luĭ am spus visul, *ḑicĕnd*:
Belteşazare! maĭ marele magilor! fiind câ am cunoscut, câ 9
spiritul sânţilor ḑeĭ *este* în tine, şi nimica secret este dificil ţie,
spune'mĭ visiunile visuluĭ meŭ ce am vĕḑut, şi esplicatiunea luĭ.
Ast-feliŭ *eraŭ* visiunile capuluĭ meŭ pre patul meŭ: priviam 10
şi éca! un arbore în mijlocul pămêntuluĭ, şi 'nălţimea luĭ *era*
mare. Arborele aŭ crescut, şi s'aŭ întărit, şi 'nălţimea luĭ a- 11
jungea până la cer, şi aspectul luĭ până la marginile a tot pă-
mêntuluĭ. Frunḑele luĭ *eraŭ* frumóse, şi fructul luĭ mare, şi în el *era* 12
nutrimênt pentru toţĭ; sub umbra luĭ se repausa férele câmpuluĭ,
şi în ramurile luĭ locuiaŭ paserile ceriuluĭ, şi din el se nutria tot
trupul. Am vĕḑut în visiunile capuluĭ meŭ pre patul meŭ, şi 13
éca! un veghiător şi un sânt se pogorî din cer; Şi aŭ stri- 14
gat tare, şi aŭ ḑis aşia: Tâiaţĭ arborele, şi desbinaţĭ ramurile luĭ;
scuturaţĭ frunḑele luĭ, şi împrăsciaţĭ fructul luĭ; se fugă férele de
ḑesubtul luĭ, şi paserile de pre ramurile luĭ; Ânse trunchiul 15

rădicinilor luĭ lăsaţi'l în pămênt, şi acesta se se lege cu legătură
de fer şi de aramă în ĭérba cea verde a câmpuluĭ; şi se se roureze
din roua ceriuluĭ, şi porţiunea luĭ *se fiă* cu férele din ĭérba pă-
16 mêntuluĭ; Şi ânima luĭ se va schimba dintr'acea a unuĭ om,
şi 'i se va da ânimă de féră; şi şépte timpĭ vor trece preste dên-
17 sul. Lucrul acesta *este* din ordinul veghiatorilor, şi sentinţa
din cuvêntul sânţilor; în cât se cunóscă vieţuitoriĭ, câ cel pre Înalt
domnesce asupra regatelor ómenilor, şi orĭ cuĭ voesce le dă pre dên-
18 sele şi stabilesce în eĭ pre cel maĭ înjosit dintre ómenĭ. Acest vis
'l-am vĕḑut eŭ Nabucadnezar, regele; şi tu, Belteşazzare! spune
esplicaţiunea luĭ; căcĭ toţĭ înţelepţiĭ regatuluĭ meŭ nu sûnt capabilĭ
se-mĭ arete esplicaţiunea; éră tu *escĭ* capabil; căcĭ spiritul ḑeilor
sânţĭ *este* întru tine,
19 Atuncĭ Daniel, al căruia nume *era* Belteşazzar, aŭ remas
uimit până la o óră, şi cugetările luĭ 'l turburară pre dênsul. Re-
gele aŭ vorbit şi aŭ ḑis: Belteşazzare! se nu te turbure visul séŭ
esplicaţiunea luĭ. Belteşazzar aŭ respuns şi aŭ ḑis: Domnul meŭ!
visul *se fiă* asupra celor ce te uresc, şi esplicaţiunea luĭ asupra
20 inimicilor teĭ. Arborele, ce 'l-aĭ vĕḑut crescĕnd şi întărindu-se,
a căruia 'nălţime ajungea până la cer şi aspectul seŭ preste tot
21 pămêntul, Şi frunḑele luĭ *eraŭ* frumóse, şi fructul luĭ mult, şi
în el *era* nutrimênt tuturora, şi sub dênsul locuiaŭ férele câmpu-
22 luĭ, şi pre ramurile luĭ locuiaŭ paserile ceriuluĭ: Tu *escĭ ar-
borele* acesta, rege! carele aĭ crescut şi te-aĭ întărit; căcĭ 'nălţi-
mea ta s'aŭ 'nălţat şi aŭ ajuns până la cer, şi domnia ta până la
23 marginile pămêntuluĭ. Câ regele vĕḑu un veghiator şi sânt des-
cindĕndu-se din cer şi ḑicĕnd: Tâiaţĭ arborele, şi'l dirimaţĭ pre
dênsul; numaĭ trunchiul rădicinelor sale se'l lăsaţĭ în pămênt, şi
acesta cu legătură de fer şi de aramă în ĭérba cea verde a câm-
puluĭ; şi se se roureze din roua ceriuluĭ, şi cu férele câmpuluĭ *se
fiă* porţiunea luĭ, până ce vor trece preste dênsul şépte timpĭ;
24 Acésta *este* esplicaţiunea, rege! şi acesta *este* decretul celuĭ
25 pre Înalt de ceea ce se va întêmpla domnuluĭ meŭ regele: Te
vor alunga dintre ómenĭ, şi cu férele câmpuluĭ va fi locuinţa ta,
şi te veĭ nutri cu ĭérba ca boiĭ, şi cu roua ceriuluĭ veĭ fi rou-
rat; şi şépte timpĭ vor trece preste tine, până ce veĭ cunósce, câ
cel pre Înalt domnesce asupra regatelor ómenilor, şi orĭ cuĭ vo-
26 esce le dă pre dênsele. Şi despre aceea câ s'aŭ ordonat se se lase
trunchiul rădicinelor arboreluĭ: regatul têŭ 'ţi se va reda ţie, după
27 ce veĭ cunósce, câ ceriurile domnesc. Pentru acésta, rege! pla-
că'ţĭ consiliul meŭ, şi înlătureză pĕcatele tale prin dreptate, şi ini-
cităţile tale prin îndurare către ceĭ seracĭ; póte ţi se va prelungi
prosperitatea ta.
28 29 Tóte acestea aŭ venit asupra luĭ Nabucadnezar, regele. La
finitul celor doue-spre-ḑece lunĭ, când se preâmblă în palatul re-

gesc al Babilonuluĭ, Aŭ vorbit regele şi aŭ ḑis: Nu este acesta 30
Babilonul cel mare, ce eŭ 'l-am edificat, spre *a fi* residenţa re-
gatuluĭ, prin puterea forţeĭ mele, şi spre onórea glorieĭ mele?
Cuvêntul *era* âncă în gura regeluĭ şi căḑu o vóce din cer, *ḑicĕnd*: 31
Ţi se anunţiă, rege Nabucadnezare! regatul s'aŭ depărtat de la
tine; Şi te vor alunga dintre ómenĭ, şi cu férele câmpuluĭ *va fi* 32
locuinţa ta; de ĭérbă ca boiĭ te veĭ nutri, şi şépte timpĭ vor trece
preste tine, până ce veĭ cunósce, câ cel pre Înalt domnesce asu-
pra regatelor ómenilor, şi căruĭ voesce le dă pre dênsele.
Chiar în aceeaşĭ óră s'aŭ îndeplinit cuvêntul asupra luĭ Na- 33
bucadnezar; şi fu alungat dintre ómenĭ, şi mâncâ ĭérbă ca boiĭ,
şi din roua ceriuluĭ corpul luĭ se roura, până ce periĭ luĭ aŭ cres-
cut ca *penele* de vulturĭ, şi unghiele luĭ ca *ghiarele* paserilor.
Şi la finitul ḑilelor eŭ Nabucadnezar am rădicat ochiĭ meĭ 34
câtră cer, şi mintea mea s'aŭ re'ntors în mine, şi am bine-cu-
vêntat pre cel pre Înalt, şi am lăudat şi am glorificat pre cel ce
vĭeţuesce în etern, a căruia domniă *este* o domnire eternă, şi re-
gatul luĭ din generaţiune în generaţiune; Şi toţĭ locuitoriĭ pă- 35
mêntuluĭ se socotesc ca nimică; şi dupre voinţa sa lucréză în oş-
tirile ceriuluĭ şi *asupra* locuitorilor pămêntuluĭ! şi nu *este* cine se
împedece mâna luĭ, séŭ cine se ḑică luĭ: Ce aĭ făcut? În ace- 36
laş timp mintea mea s'aŭ re'ntors în mine; şi spre gloria rega-
tuluĭ meŭ 'mĭ-aŭ revenit mie splendórea mea şi maĭestatea mea,
consultătoriĭ meĭ, şi nobiliĭ meĭ me recăutaŭ, şi m'am stabilit în
regatul meŭ, şi 'mi se adăugi mie o maĭ mare magnificenţă.
Acum eŭ Nabucadnezar laud şi pre'nalţiŭ şi glorific pre Re- 37
gele ceriuluĭ; tóte faptele luĭ *sûnt* veritate, şi câile luĭ dreptatea;
şi pre ceĭ ce âmblă în mândriă se'ĭ umiléscă.

CAPUL V.

Ospeţiul regeluĭ Belşazar. Miraculul întêmplat.

Regele Belşazar aŭ făcut un ospeţiŭ mare la o mie din no- 1
biliĭ seĭ, şi bea vin înaintea celor o mie. Şi la gus- 2
tarea vinuluĭ aŭ ordonat Belşazar se se aducă vasele cele de aur
şi de argint, ce Nabucadnezar tatăl seŭ le transportase din tem-
plul din Ierusalim, ca se bea cu ele regele şi nobiliĭ seĭ, femeile
sale şi concubinele sale. Atuncĭ s'aŭ adus vasele de aur, ce 3
se transportase din templul caseĭ Dumneḑeuluĭ din Ierusalim; şi
beaŭ cu ele regele şi nobiliĭ seĭ, femeile sale şi concubinele sale.
Beaŭ vin, şi laudaŭ pre ḑeiĭ ceĭ de aur şi de argint, de aramă, 4
de fer, de lemn şi de pétră.
In aceeaş óră aŭ eşit degete de mână de om, şi aŭ scris în 5
façia candelabruluĭ pre tencuéla muruluĭ palatuluĭ regesc; şi re-

6 gele vedea partea mâneĭ ce scriea. Atuncĭ façia regeluĭ s'aŭ
schimbat, şi cugetările sale 'l turburară, în cât închieturile cópse-
7 lor luĭ se desfăceaŭ, şi genunchiele luĭ se loviaŭ. Şi aŭ strigat
regele tare, ca se se aducă pre astrologiĭ, pre Chaldeiĭ şi pre divi-
natoriĭ. Atuncĭ aŭ vorbit regele şi aŭ ḑis câtră înţelepţiĭ Ba-
bilonuluĭ: Cine va ceti scrisórea acésta, şi'mĭ va arĕta esplicaţiu-
nea eĭ, se va îmbrăca cu purpur, şi lanţiul cel de aur *se va pu-*
8 *ne* pre grumazul luĭ, şi ca al treilea va guverna. Atuncĭ aŭ
întrat toţĭ înţelepţiĭ regeluĭ; dară nu puteaŭ se cetéscă scrisórea,
9 nicĭ esplicaţiunea eĭ se o arĕte regeluĭ. Atuncĭ regele Belşa-
zar s'aŭ turburat fórte, şi 'i s'aŭ schimbat façia luĭ, şi nobiliĭ luĭ
s'aŭ uimit.
10 Regina, din causa cuvintelor regeluĭ şi a nobililor luĭ, aŭ
întrat în casa de ospeţiŭ; *şi* aŭ vorbit regina şi aŭ ḑis: Rege! se
trăescĭ în etern! se nu te turbure cugetările tale, şi façia ta se nu
11 se schimbe. Este un om în regatul têŭ, în carele *este* spiritul
ḑeilor sânţĭ; şi în ḑilele tatăluĭ têŭ s'aŭ aflat în el lumină şi inteli-
ginţă şi înţelepciune ca înţelepciunea ḑeilor; pre carele regele Ne-
bucadnezar tatăl têŭ, regele, *ḑic*, tatăl têŭ 'l stabili de maĭ marele
12 magilor, al astrologilor, al Chaldeilor *şi* al divinatorilor. Căcĭ un
spirit escelent, cunoscinţa şi inteliginţa, interpretarea visurilor, şi
esplicarea enigmelor, şi resolvarea obscurităţilor s'aŭ aflat în
acelaş Daniel, pre carele regele 'l-aŭ denumit Belteşazar; acum
decĭ se se chiăme Daniel, şi'ţĭ va arĕta esplicaţiunea.
13 Atuncĭ Daniel fu dus înaintea regeluĭ. *Şi* regele aŭ vorbit
şi aŭ ḑis câtră Daniel: *Escĭ* tu Daniel acela, carele *este* dintre
fiiĭ captivilor luĭ Iuda, pre carĭ 'ĭ-aŭ adus din Iudea regele tatăl
14 meŭ? Am auḑit de tine, câ spiritul ḑeilor *este* în tine, şi
lumină şi inteliginţă şi înţelepciune escelentă s'aŭ aflat în tine.
15 Şi acum s'aŭ adus înaintea mea înţelepţiĭ, şi astrologiĭ, spre a ceti
scrisórea acésta şi a'mĭ arĕta esplicaţiunea eĭ; dară n'aŭ putut se
16 arĕte esplicaţiunea lucruluĭ. Şi eŭ am auḑit de tine, câ poţĭ se
esplicĭ şi se resolvezĭ obscurităţile; acum *decĭ*, dacă poţĭ se citescĭ
scrisórea, şi se'mĭ arĕţĭ esplicaţiunea eĭ, veĭ fi îmbrăcat cu purpur,
şi lanţiul cel de aur *se va pune* pre grumazul têŭ, şi ca al treilea
veĭ guverna.
17 Atuncĭ aŭ respuns Daniel şi aŭ ḑis înaintea regeluĭ: Daru-
rile tale remâe'ţĭ ţie, şi dă altuia resplătirile tale; dară eŭ
18 voiŭ ceti regeluĭ scrisórea, şi'ĭ voiŭ arĕta esplicaţiunea. Tu, Re-
ge! Dumneḑeul cel pre Înalt aŭ dat luĭ Nabucadnezar, tatăluĭ têŭ,
19 regat şi magnificenţă şi gloriă şi onóre. Şi pentru magnifi-
cenţa ce 'ĭ-aŭ dat luĭ, toţĭ populiĭ, naţiunile şi limbele se cutre-
muraŭ şi se înfricoşaŭ dinaintea luĭ; pre cine voia, omoria; şi pre
cine voia, lăsa se trăéscă; şi pre cine voia, 'nălţa; şi pre cine voia,
20 umilia. Dară când ânima luĭ s'aŭ 'nălţat, şi spiritul luĭ s'aŭ îm-

petrit în mândriă, fu pogorît din tronul seŭ regale, şi gloria sa
se depărtâ de la dênsul. Şi fu alungat dintre fiiĭ ómenilor; şi 21
ânima luĭ deveni ca a férelor, şi locuinţa luĭ *era* cu asiniĭ sel-
baticĭ; cu ĭérbă se nutria ca boiĭ, şi corpul luĭ se roura din roua
ceriuluĭ, până ce aŭ cunoscut, câ Dumneḑeul cel pre Înalt dom-
nesce asupra regatelor ómenilor, şi stabilesce preste dênsele pre
cine voesce. Şi tu, fiiul luĭ, Belşazare! nu ţĭ-aĭ umilit ânima ta, 22
deşi cunosceaĭ tóte acestea; Dară te-aĭ rădicat contra Domnu- 23
luĭ ceriuluĭ; şi vasele caseĭ luĭ s'aŭ adus înaintea ta, şi beţĭ vin
din ele, tu şi nobiliĭ teĭ, femeile tale şi concubinele tale; şi aĭ
lăudat pre ḑeiĭ ceĭ de argint şi de aur, de aramă, de fer, de lemn
şi de pétra, carĭ nu vĕd, nicĭ aud, nicĭ înţeleg; éră pre Dumne-
ḑeul, în mâna căruia *este* suflarea ta, şi *în puterea* luĭ tóte câile
tale nu 'l-aĭ glorificat. Pentru acésta s'aŭ trămis de dinaintea 24
luĭ *acéstă* parte de mână şi s'aŭ înscris scrisórea acésta.
Şi acésta *este* scrisórea, care s'aŭ înscris: Mene (numerat), 25
Mene, Tekel (cumpĕnit), Ufarsin (părţĭ). Acésta *este* esplicaţiunea 26
lucruluĭ: Mene, aŭ numerat Dumneḑeŭ regatul têŭ, şi 'ĭ-aŭ pus sfăr-
şit. Tekel, te-aĭ cumpĕnit în cumpĕnă, şi te-aĭ aflat pre uşor; 27
Peres, s'aŭ despărţit regatul têŭ, şi s'aŭ dat Meḑilor şi Perşilor. 28
Atuncĭ aŭ ordonat Belşazar şi aŭ îmbrăcat pre Daniel cu pur- 29
pur, şi aŭ pus lanţiul cel de aur pre grumazul luĭ, şi aŭ publi-
cat despre el, ca se domnéscă al treilea în regat. În aceeaşĭ 30
nópte fu ucis Belşazar, regele Chaldeilor. Şi Dariŭ Medul aŭ 31
luat regatul, *fiind în etate* ca la şése-ḑecĭ şi duoĭ de anĭ.

CAPUL VI.

Daniel aruncat în grópa leilor se preservă de furia lor.

Plăcut-aŭ luĭ Dariŭ se stabiléscă asupra regatuluĭ o sută 1
douĕ-ḑecĭ de satrapĭ, spre a fi preste tot regatul. Şi 2
asupra lor treĭ preşedinţĭ (dintre carĭ unul era Daniel), spre a li
da lor sémă satrapiĭ acestia, şi regele se nu aibă vre o daună.
Atuncĭ Daniel acesta întrecu pre preşedinţiĭ şi satrapiĭ, câcĭ în- 3
tr'ênsul *era* un spirit escelent; şi regele cugetâ se'l puiă asupra
întreguluĭ regat.
Atuncĭ preşedinţiĭ şi satrapiĭ căutaŭ se afle ocasiune contra 4
luĭ Daniel din *afacerile* regatuluĭ; dară n'aŭ putut afla nicĭ oca-
siune, nicĭ crimă; câcĭ era fidel, şi nu s'aŭ aflat în el nicĭ vre o
greşélă, nicĭ vre o crimă. Atuncĭ aŭ ḑis ómeniĭ acestia: Nu 5
vom afla ocasiune contra luĭ Daniel acestuia, afară dóră de vom
afla *ceva* contra luĭ în privirea legeĭ Dumneḑeuluĭ seŭ.
Atuncĭ preşedinţiĭ şi satrapiĭ acestia s'aŭ adunat la regele, şi 6
aŭ vorbit aşia câtră el: Rege Darie! în etern se trăescĭ! Toţĭ 7

președinții regatuluĭ, magistrații și satrapiĭ, consilieriĭ și guvernatoriĭ s'aŭ consultat se stabileze o lege regale, și se dea o aspră interḑicere, câ orĭ cine ar face rugăciune vre unuĭ ḑeŭ orĭ altuĭ om până în treĭ-ḑecĭ de ḑile fără numaĭ ție, rege! acela se se arunce în grópa leilor.
8 Acum decĭ, rege! stabilesce interḑicerea, și subscrie scrisórea,
spre a nu fi schimbată, dupre legea Meḑilor și a Perșilor, care nu
9 se revócă. Decĭ regele Dariŭ aŭ subscris scrisórea și interḑicerea.
10 Și Daniel, cum aŭ cunoscut câ s'aŭ subscris scrisórea, aŭ
întrat în casa sa; și *avĕndu'șĭ* ferestrele camereĭ sale deschise
câtră Ierusalim, îngenunchiă pre genunchiele sale de treĭ-orĭ
pre ḑi, rugându-se și mulțumind Dumneḑeuluĭ seŭ, cum făcuse
maĭ 'nainte.
11 Atuncĭ ómeniĭ aceia s'aŭ adunat, și aŭ aflat pre Daniel fă-
12 cĕnd rugăciunea și suplicând pre Dumneḑeul seŭ. Atuncĭ se a-
propiară, și vorbiră înaintea regeluĭ despre interḑicerea regeluĭ,
ḑicĕnd: Nu aĭ subscris o interḑicere, câ tot omul, carele ar face
rugăciune vre unuĭ ḑeŭ orĭ *altuĭ* om până în trei-ḑecĭ de ḑile
fără numaĭ ție, rege! se va arunca în grópa leilor? Regele aŭ
respuns și aŭ ḑis: Adevĕrat *este* cuvêntul, dupre legea Meḑilor și
13 a Perșilor, care nu se revócă. Atuncĭ aŭ respuns și aŭ ḑis
înaintea regeluĭ: Daniel cel dintre fiiĭ captivilor luĭ Iuda nu te
respectă, rege! nicĭ interḑicerea ce tu aĭ subscris, ci'șĭ face ru-
14 găciunea sa de treĭ-orĭ pre ḑi. Atuncĭ regele, cum aŭ auḑit
aceste vorbe, s'aŭ supĕrat fórte pre sine ênsu'șĭ, și'șĭ îndrepta
gândul la Daniel spre a'l elibera; și până la apusul sóreluĭ stărui de
a'l elibera pre dênsul.
15 Atuncĭ ómeniĭ acestia s'aŭ adunat la regele, și aŭ vorbit re-
geluĭ: Sciĭ, rege! câ legea Meḑilor și a Perșilor *este*: Nicĭ o in-
16 terḑicere séŭ lege, ce ar face-o regele, nu se revócă. Atuncĭ
regele aŭ ordonat, și aŭ dus pre Daniel, și *'l*-aŭ aruncat în grópa
leilor. *Éră* regele aŭ vorbit, și aŭ ḑis luĭ Daniel: Dumneḑeul têŭ,
17 pre carele tu continuŭ 'l servescĭ, acela te va elibera. Și s'aŭ
adus o pétră, și s'aŭ pus pre gura gropeĭ; și regele aŭ sigilat-o
cu propriul seŭ sigil, și cu sigilul nobililor seĭ, spre a nu se schim-
18 ba nemic în privirea luĭ Daniel. Atuncĭ regele s'aŭ dus la pa-
latul seŭ, și aŭ petrecut nópte în ajun, și nu s'aŭ adus înaintea
luĭ instrumentele musicale; și somnul seŭ aŭ fugit de la dênsul.
19 Éră regele s'aŭ sculat în ḑarea demăneței, și s'aŭ dus cu
20 grabă la grópa leilor. Și când aŭ sosit la grópă, aŭ strigat cu
vóce plângĕtóre pre Daniel; *și* aŭ vorbit regele, și aŭ ḑis luĭ Da-
niel: Daniele, serve al Dumneḑeuluĭ celuĭ viŭ! Dumneḑeul têŭ,
pre carele tu continuŭ 'l servescĭ, putut'aŭ óre se te elibereze din-
21 tre leĭ? Atuncĭ aŭ vorbit Daniel câtră regele: Rege! în etern
22 se trăescĭ! Dumneḑeul meŭ aŭ trămis pre ângerul seŭ, și aŭ

astupat gura leilor, şi nu m'aŭ vĕtămat; câcĭ în mine s'aŭ aflat
înaintea luĭ inocenţă; şi chiar înaintea ta, rege! n'am făcut vr'o
crimă. Atuncĭ regele s'aŭ bucurat fórte de el, şi aŭ ordonat se 23
scótă pre Daniel din grópă. Şi Daniel fu scos din grópă, şi nicĭ o vĕ-
tămare nu s'aŭ aflat în el, pentru câ avea credinţă în Dumneḑeul seŭ.
Atuncĭ regele aŭ ordonat, şi aŭ adus pre ómeniĭ aceia, carĭ 24
înculpaseră pre Daniel, şi 'ĭ-aŭ aruncat în grópa leilor, pre dên-
şiĭ, pre copiiĭ lor, şi pre femeile lor; şi maĭ 'nainte de a ajunge la
fundul gropeĭ, leiĭ 'ĭ-aŭ apucat pre eĭ, şi li-aŭ mĕrunţit tóte ósele lor.
Atuncĭ aŭ scris regele Dariŭ cătră toţĭ populiĭ, naţiunile şi 25
limbele ce locuiaŭ preste tot pămêntul: Pacea se se îmmulţéscă
vouĕ! Fac un edict, câ în tótă întinderea regatuluĭ meŭ se 26
se cutremure ómeniĭ şi se se înfricoşeze 'naintea Dumneḑeuluĭ luĭ
Daniel; câcĭ acesta *este* Dumneḑeul cel viŭ, şi esistă în etern, şi
regatul seŭ nu se va sfărâma, şi domnia sa *va fi* până la fine. El 27
este eliberatorul şi mântuitorul, şi făcĕtorul semnelor şi al minuni-
lor în cer şi pre pămênt, carele aŭ eliberat pre Daniel din pute-
rea leilor.
Aşia aŭ prosperat Daniel în regia luĭ Dariŭ şi în regia luĭ 28
Cir Persul.

CAPUL VII.

Daniel vede în visiune patru fére simbolice.

În anul ântĕiŭ al luĭ Belşazar, regele Babilonuluĭ, Daniel aŭ 1
avut un vis şi visiunĭ ale capuluĭ seŭ pre patul seŭ; atuncĭ
aŭ scris visul, *şi* aŭ narat lucrurile cele principale.
Daniel aŭ vorbit şi aŭ ḑis: Eŭ priviam în visiunea mea de nóp- 2
te, şi éca! patru vênturĭ ale ceriuluĭ aŭ irrupt asupra mâreĭ celeĭ marĭ.
Şi patru fére marĭ, diferite una de alta, s'aŭ suit din mare. Cea 3 4
de'ntĕiŭ *era* ca un leŭ, şi avea aripĭ de vultur; *o* priviam până ce
s'aŭ smult aripile eĭ, şi s'aŭ sculat de la pămênt, şi aŭ stat pre
picióre ca un om, şi 'i s'aŭ dat eĭ ânimă de om. Şi éca! apoĭ 5
a doua féră, asemenea unuĭ urs, şi s'aŭ sculat pre o lature, şi *avea*
treĭ cóste în gura sa între dinţiĭ seĭ; şi aşia se vorbia luĭ: Scó-
lă-te, mănâncă multe cărnurĭ! După acésta priviam, şi éca! alta 6
ca un pardos, avênd pre spatele sale patru aripĭ de pasere; féra
avea âncă şi patru capete; şi domnia 'i se dădu eĭ. După aceea 7
priviam în visiunile de nópte, şi éca! a patra féră, spăimêntătóre
şi teribilă şi fórte tare; şi avea marĭ dinţĭ de fer; mânca şi sdru-
mica, şi remăşiţa o călca în piciórele sale; şi acésta *era* diferită
de tóte férele cele de di'naintea eĭ; şi avea ḑece córne. Obser- 8
vam córnele, şi éca! un alt corn mic aŭ eşit dintre dênsele, de dina-
intea căruia treĭ din córnele cele de'ntĕie se desrădicinară; şi éca! în
cornul acesta *eraŭ* ochĭ ca ochiĭ de om, şi gură vorbind lucrurĭ marĭ,

9 Priviam până ce s'aŭ aşeḑat tronurile, şi aŭ şeḑut cel vechiŭ
de ḑile, al căruia vestmênt *era* alb ca néua, şi periĭ capuluĭ seŭ
ca lâna cea curată; tronul luĭ *era ca* para de foc; roţile sale *ca*
10 focul arḑĕtor. Fluviĭ de foc treceaŭ şi se revĕrsaŭ pre dinaintea
luĭ; miĭ de miĭ 'l serviaŭ pre el, şi miriade de miriade staŭ 'na-
11 intea luĭ; judicata s'aŭ ţinut, şi cărţile s'aŭ deschis. Priviam a-
tuncĭ, din causa vuetuluĭ cuvintelor celor marĭ, ce vorbia cornul, *şi* pri-
viam până ce s'aŭ ucis féra, şi corpul eĭ s'aŭ perdut şi s'aŭ dat
12 foculuĭ spre ardere. Cât pentru cele-l-alte fére, li s'aŭ rădi-
cat domnia lor; dară viéţa li s'aŭ prelungit până la un period şi timp.
13 Am vĕḑut în visiunile de nópte, şi éca! *unul* ca fiiul omu-
luĭ venia pre nouriĭ ceriuluĭ, şi aŭ ajuns la cel vechiŭ de ḑile,
14 şi 'l-aŭ întrodus aprópe 'naintea luĭ. Şi luĭ 'i s'aŭ dat domniă, şi
glorie, şi regat, spre a'l servi pre el toţĭ populiĭ, naţiunile şi lim-
bele; domnia luĭ *este* o domnire eternă, care nu va trece, şi re-
gatul luĭ nu se va sfărăma.
15 Eŭ Daniel m'am întristat în spiritul meŭ în năuntrul corpu-
16 luĭ *meŭ*, şi visiunile capuluĭ meŭ me turburaŭ. M'am apropiat
de unul care era de faciă, şi căutam de la el esplicaţiunea tuturor
acestora. Şi 'mĭ-aŭ spus-*o*, şi me-aŭ însciinţat de esplicaţiunea lucru-
17 rilor. Aceste marĭ fére, carĭ *sûnt* patru, sûnt patru regĭ, *carĭ* se vor ră-
18 dica din pămênt. Dară sânţiĭ celuĭ pre Înalt vor lua regatul, şi
vor poseda regatul în etern, da, în etern şi perpetuŭ.
19 Atuncĭ am voit se cunosc însemnarea féreĭ a patra, care
era diferită de tóte cele-l-alte, şi preste mĕsura teribilă, aĭ căreia
dinţĭ *eraŭ de* fer, şi unghiele eĭ *de* aramă; mânca, sdrumica şi
20 remăşiţele le călca în picióreIe sale; Şi despre cele ḑece córne ce
eraŭ în capul eĭ, şi *despre* cel-l-alt ce aŭ eşit, şi dinaintea căreia
aŭ căḑut treĭ; *de* cornul acela, *ḑic*, ce avea ochĭ şi o gură vor-
bind marĭ lucrurĭ, al căruia aspect *era* maĭ teribil de cât acel al so-
21 cilor luĭ. Priviam, şi cornul acela făcea resbel cu sânţiĭ, şi'ĭ în-
22 vingea pre eĭ; Până ce aŭ venit cel vechiŭ de ḑile, şi s'aŭ dat
judicata la sânţiĭ celuĭ pre Înalt; şi timpul aŭ sosit, câ sânţiĭ aŭ
23 luat în posesiune regatul. *Şi* aşia aŭ ḑis: Féra cea de a pa-
tra va fi al patrulea regat pre pămênt, carele va fi diferit de tóte
regatele, şi va sfăşia tot pămêntul, şi'l va călca pre el, şi'l va
24 sdrumica. Şi cele ḑece córne *sûnt* ḑece regĭ, carĭ se vor ră-
dica din regatul acesta; şi în urma lor altul se va rădica; şi acesta
25 se va deosebi din ceĭ de'ntĕiŭ, şi va subjuga treĭ regĭ. Şi va
vorbi cuvinte contra celuĭ pre Înalt, şi va persecuta pre sânţiĭ ce-
luĭ pre Înalt, şi va cugeta se schimbe timpiĭ şi legile; şi *sânţiĭ*
se vor da în mâna luĭ până la un timp şi timpĭ şi jumătate de
26 timp. Judicata ânse se va ţiné, şi se va depărta domnia luĭ,
27 spre a se sfărăma şi nimici până în finit. Şi domnia şi pute-
rea, şi măreţia regatelor celor de sub tot ceriul, se va da popu-

luluĭ sânţilor celuĭ pre Înalt, a căruia domnie *este* domnire eter-
nă, şi tóte puterile 'l vor servi şi 'l vor asculta.
Pănă aicĭ este finitul lucruluĭ. În cât despre mine Daniel, 28
cugetele mele mult me turburaŭ, şi façia mea 'mĭ se schimbase;
dară am pădit lucrul în ânima mea.

CAPUL VIII.

Visiunea berbeceluĭ şi a ţapuluĭ.

În al treilea an al regieĭ regeluĭ Belşazar o visiune 'mi s'aŭ a- 1
rĕtat mie, mie luĭ Daniel, după cea arĕtată mie maĭ dinainte.
Şi am vĕdut în visiune, şi era când am vĕdut, *ca* când 2
eram în palatul Şuşan din provincia Elam; am vĕdut în visiune,
câ eŭ eram aprópe de fluviul Ulaĭ. Şi am rădicat ochiĭ meĭ şi 3
am vĕdut, şi éca! sta 'naintea fluviuluĭ un berbece avênd córne;
şi córnele *eraŭ* 'nalte, unul ânse maĭ 'nalt de cât cela-l-alt; şi cel
maĭ 'nalt crescuse maĭ pre urmă. Am vĕdut pre berbecele îm- 4
pungĕnd *cu córnele* câtră apus, şi médă-nópte şi médă-di; şi nicĭ
o féră nu putea se'ĭ stea 'nainte, şi nu *era* cine se elibereze din
mâna luĭ; ci făcea dupre voinţa sa, şi s'aŭ mărit.
Éră în ora ce eŭ luam a minte, éca! un ţap venia de la 5
apus preste façia a tot pămêntuluĭ, şi nu atingea pămêntul; şi ţa-
pul *avea* un corn însemnat între ochiĭ seĭ. Şi aŭ venit până la 6
berbecele, ce avea *două* córne, pre care'l vĕdusem stând lângă
fluviŭ, şi s'aŭ răpedit asupra luĭ în furia intereĭ sale. Şi 'l-am 7
vĕdut pre el, câ s'aŭ apropiat de berbecele, şi s'aŭ încruntat asupra
luĭ, şi aŭ lovit pre berbecele, şi 'ĭ-aŭ frânt ambele luĭ córne; şi nu
era putere în berbece spre a sta 'naintea luĭ, ci 'l arunca la pă-
mênt, şi 'l călca *în picióre*; şi nu *era* cine se elibereze pre ber-
becele din mâna luĭ.
Pentru acésta ţapul s'aŭ mărit fórte, şi cum s'aŭ împuteri- 8
cit, '*ĭ* s'aŭ frânt cornul cel mare; şi în locul luĭ aŭ crescut *alte*
patru însemnate câtră cele patru vênturĭ ale ceriuluĭ. Şi dintr'u- 9
nul din ele aŭ eşit un mic corn, ce s'aŭ mărit fórte câtră mé-
dă-di şi câtră resărit, şi câtră ţérra cea frumósă. Şi s'aŭ mă- 10
rit păna la oştirea ceriuluĭ; şi aŭ aruncat la pămênt *o parte* din
oştire şi din stele, şi le-aŭ călcat pre ele. S'aŭ mărit chiar 11
până la principele oştireĭ; şi printr'ênsul s'aŭ desfiinţat *sacrificiul*
cel perpetuŭ, şi locul Sanctuariuluĭ seŭ s'aŭ dirimat. Şi o ar- 12
mată fu pusă în contra *sacrificiuluĭ* celuĭ perpetuŭ în nelegiuirea
sa, şi aŭ aruncat la pămênt veritatea; şi aŭ întreprins, şi aŭ pros-
perat. Atuncĭ am audit un sânt óre-care vorbind; şi alt sânt 13
vorbia câtră nescine ce vorbia: Până când *va ţiné* visiunea *cea*
despre sacrificiul perpetuŭ, şi *despre* nelegiuirea pustiătóriă, şi Sanc-

14 tuariul și oștirea se se trădea spre călcare? Și aŭ ḑis câtră
mine: Până la doue miĭ și treĭ sute ḑile-nopţimĭ; atuncĭ Sanctu-
ariul se va purifica.
15 Și s'aŭ întêmplat, când eŭ Daniel vedeam visiunea, și cerce-
tam înţelesul, atuncĭ, éca! aŭ stat înaintea mea ca o figură de om;
16 Și am auḑit vóce de om în mijlocul *fluviuluĭ* Ulai, care striga și
17 ḑicea: Gabriele! fă pre *omul* acesta se înţelégă visiunea. Și aŭ
venit aprópe unde stam; și când aŭ venit, m'am speriat, și am că-
ḑut pre façia mea; Éră el aŭ ḑis câtră mine: Ĭea a minte, fiiule
18 de om! câcĭ visiunea *este* pentru timpul de pre urmă. Și pre când
vorbia câtră mine eŭ am căḑut ameţit cu façia mea la pămênt;
19 dară m'aŭ atins pre mine și m'aŭ pus drept. Și aŭ ḑis: Éca!
eŭ te voiŭ face se cunoscĭ ceea ce se va întêmpla în mânia cea maĭ
din urmă; câcĭ tinde la timpul finituluĭ.
20 Berbecele ce 'l-aĭ vĕḑut, carele avea *doue* córne, *sûnt* regiĭ
21 Medieĭ și aĭ Persieĭ. Și ţapul cel păros *este* regele Grecieĭ; și
cornul cel mare dintre ochiĭ seĭ *este* cel ântĕiŭ rege.
22 Éră despre aceea, câ s'aŭ frânt, și aŭ crescut patru în loculluĭ, *a-
rétă câ* patru regate se vor rădica din *acéstă* naţiune; dară nu
23 dupre puterea luĭ. Și în ultimele timpurĭ ale domnieĭ lor, când
nelegiuirile vor fi pline, se va scula un rege cumplit la façiă și
24 priceput la subtilităţĭ. Și puterea luĭ va fi tare, nu ânse din
propria sa putere; și minunat va destruge, și va prospera, și va
25 reuși, și va nimici pre ceĭ putericĭ, și pre sântul popul. Și prin
artificiele sale va face se prospereze frauda în mâna sa; și se va
mândri în ânima sa, și în pace va nimici pre mulţĭ; și se va ră-
dica contra principeluĭ principilor; dară se va frânge fără mână.
26 Și visiunea despre ḑile-nopţimĭ ce 'ţi s'aŭ ḑis *este* adevĕrată; tu
decĭ sigiléză visiunea, câcĭ *va fi* după multe ḑile.
27 Și eŭ Daniel am leșinat, și am fost bolnav *câteva* ḑile; după
acésta m'am sculat, și făceam afacerile regeluĭ; dară me minunam
de visiunea, și nu *era* cine se *o* pricépă.

CAPUL IX.

Rugăciunea luĭ Daniel. Preḑicerea despre cele șépte-ḑecĭ de septămânĭ.

1 În anul ântĕiŭ al luĭ Dariŭ, fiiul luĭ Ahasuerus, din seminţa
2 Meḑilor, carele regi preste regatul Chaldeilor; În anul
d'ântĕiŭ al regieĭ luĭ, eŭ Daniel am înţeles din cărţĭ numerul ani-
lor, despre carĭ cuvêntul luĭ Iehova veni câtră Ieremia profetul, câ
va deplini șépte-ḑecĭ de anĭ pentru pustiarea Ierusalimuluĭ.
3 Și am întors façia mea câtră Domnul Dumneḑeŭ, spre a că-
uta prin rugăciune și suplicaţiune, prin ajunare și în sac și în
4 cenușă; Și m'am rugat luĭ Iehova, Dumneḑeul meŭ, și m'am

mărturisit, şi am ḑis: O Dómne! Dumneḑeul cel mare şi înfricoşat,
cel ce păstrezĭ alianţa şi îndurarea câtră ceĭ ce'l iubesc pre dênsul
şi păḑesc comandamentele sale! Noĭ am pĕcătuit şi am comis inici- 5
tăţĭ, am nelegiuit, ne-am revoltat, şi ne-am depărtat de la precep-
tele tale şi de la judicăţile tale. Şi n'am ascultat de serviĭ teĭ, 6
profeţiĭ, carĭ vorbiaŭ în numele têŭ câtră regiĭ nostri, principiĭ nos-
tri, şi părinţiĭ nostri, şi câtră tot poporul ţerreĭ. Ţie Dómne! 7
aparţine dreptatea, éră noue ruşinea feçeĭ, ca în ḑiua acésta, băr-
baţilor Iudeĭ şi locuitorilor Ierusalimuluĭ, şi Israeluluĭ întreg, celor de
aprópe şi celor de departe, în tóte ţerrile unde 'ĭ-aĭ alungat pre
dênşiĭ, pentru abaterile lor, cu carĭ s'aŭ abătut de la tine. Dómne! 8
noue ni *aparţine* ruşinea feçeĭ, regilor nostri, principilor nostri, şi
părinţilor nostri, fiind câ am pĕcătuit contra ta. La Domnul 9
Dumneḑeul nostru *sûnt* îndurările şi ĭertăciunile; câcĭ ne-am re-
voltat contra luĭ. Şi n'am ascultat de vócea luĭ Iehova, Dumne- 10
ḑeul nostru, spre a âmbla în legile luĭ ce ni le-aŭ dat noue prin
serviĭ seĭ, profeţiĭ. Şi tot Israelul aŭ călcat legea ta, şi s'aŭ a- 11
bătut, spre a nu asculta vócea ta; pentru acésta s'aŭ vĕrsat asu-
pra nóstră blăstemul şi jurămêntul cel scris în legea luĭ Moise,
servul luĭ Dumneḑeŭ; căcĭ am pĕcătuit contra luĭ. Şi aŭ îm- 12
plinit cuvintele sale, ce le-aŭ vorbit contra nóstră, şi contra ju-
dicătorilor nostri, carĭ ne-aŭ judicat, aducĕnd asupra nóstră rêŭ
mare, încât nu s'aŭ întêmplat sub tot ceriul ce s'aŭ întêmplat în Ierusa-
lim. Cum *este* scris în legea luĭ Moise, tot rêul acesta aŭ venit asu- 13
pra nóstră; cu tóte acestea nu ne-am rugat înaintea luĭ Iehova, Dumne-
ḑeul nostru, de a ne re'ntórce de la inicităţile nóstre şi a lua a minte la
veritatea ta. Pentru acésta Iehova aŭ veghiat asupra rêuluĭ, şi 'l-aŭ 14
adus preste noĭ; căcĭ Iehova, Dumneḑeul nostru, *este* drept în tóte
faptele sale, câte le face; câcĭ noĭ n'am ascultat de vócea sa. Şi 15
acum, Dómne! Dumneḑeul nostru, carele aĭ scos poporul têŭ din
pămêntul Egiptuluĭ cu mâna tare, şi 'ţi-aĭ făcut ţie nume, ca în ḑiua
acésta, noĭ am pĕcătuit, am nelegiuit. Dómne! dupre tóte dreptă- 16
ţile tale se se întórcă, me rog, mânia ta şi furia ta de la cetatea
ta, Ierusalimul, muntele têŭ cel sânt; câcĭ pentru pĕcatele nóstre,
şi pentru inicităţile părinţilor nostri, Ierusalimul şi poporul têŭ *aŭ
devenit* oprobriŭ tuturor celor dimprejurul nostru. Acum decĭ, 17
ascultă, Dumneḑeul nostru! rugăciunea servuluĭ têŭ, şi suplicaţiu-
nile luĭ, şi pentru Domnul fă se lucéscă façia ta asupra Sanctu-
ariuluĭ têŭ cel pustiat. Plécă, Dumneḑeul meŭ! urechia ta, şi 18
ascultă; deschide ochiĭ teĭ, şi veḑĭ desolaţiunile nóstre, şi cetatea
care s'aŭ numit dupre numele têŭ; căcĭ noĭ nu aducem rugăciu-
nile nóstre 'naintea ta pentru dreptăţile nóstre, ci pentru multele
tale îndurărĭ. Dómne! ascultă; Dómne! ĭértă; Dómne! auḑĭ, şi 19
fă; nu întărḑia, pentru tine, Dumneḑeul meŭ! căcĭ dupre numele
têŭ se numesçe cetatea ta şi poporul têŭ.

20 Şi pre când ăncă vorbiam, şi me rugam, şi mărturisiam pĕcatul
meŭ şi pĕcatul poporului meŭ Israel, şi aduceam suplicaţiunea mea
'naintea luĭ Iehova, Dumneḑeul meŭ, pentru muntele cel sânt al
21 Dumneḑeuluĭ meŭ; Da, pre când ăncă vorbiam în rugăciune, băr-
batul Gabriel, pre carele 'l vĕḑusem în visiune maĭ 'nainte, lucind
în strălucire, s'aŭ atins de mine pre la óra oblaţiuneĭ de séră.
22 Şi *me*-aŭ instruit, şi aŭ vorbit cu mine şi aŭ ḑis: Daniele! acum
23 am eşit ca se'ţĭ daŭ inteliginţă. La începutul rugăciunilor tale
aŭ eşit ordin, şi eŭ am venit spre a'ţĭ arĕta ţie *acésta*; căcĭ tu
escĭ fórte iubit; pentru acésta înţelege cuvêntul, şi pricepe visiunea.
24 Şépte-ḑecĭ de septămânĭ s'aŭ otărît asupra poporuluĭ têŭ,
şi asupra cetăţeĭ tale celeĭ sânte, spre a opri fără-de-legea, şi a
nimici pĕcatele, şi a împăca inicitatea, şi a întroduce dreptatea
cea eternă, şi a sigila visiunea şi profeţia, şi a unge Sântul·
Sânţilor.
25 Cunósce decĭ şi înţelege, *că* de la eşirea ordinuluĭ spre a
se restabili şi a se edifica Ierusalimul până la Mesia, principele,
vor fi şépte septămânĭ, şi sése-ḑecĭ şi doué de septămânĭ; se va
reedifica péţa şi muriĭ în timpĭ chiar de strîmtorare.
26 Şi după şése-ḑecĭ şi doue de septămânĭ Mesia va fi estir-
pit, dară nu pentru sineşĭ; şi poporul principeluĭ, carele va veni,
va nimici cetatea şi Sanctuariul; şi finitul eĭ *va fi ca* cu inun-
daţiune, şi desolaţiunile sûnt determinate până la finitul resbeluluĭ.
27 Şi va întări alianţă la mulţĭ într'o septămână; şi la mijlocul
septămâneĭ va face se înceteze sacrificiul şi oblaţiunea, şi pre a-
ripa *templuluĭ va fi* abominaţiunea pustiatóriă, şi până ce nimici-
rea determinată se va revĕrsa asupra pustiaţilor.

CAPUL X.

Visiunea unuĭ ânger în formă de om îmbrăcat în vestminte de in.

1 În anul al treilea al luĭ Cir, regele Persieĭ, un cuvênt fu
descoperit luĭ Daniel, al căruia nume era Belteşazzar; şi
cuvêntul *fu* adevĕrat şi mulţimea lucrurilor mare; şi aŭ priceput
2 cuvêntul, şi aŭ înţeles visiunea. În ḑilele acelea eŭ Daniel am
3 fost în doliŭ treĭ septămânĭ de ḑile. Pâne plăcută n'am mân-
cat, şi carne şi vin n'aŭ întrat în gura mea, nicĭ m'am uns de loc,
până la deplinirea celor treĭ septămânĭ de ḑile.
4 Şi a doue-ḑecĭ şi patra ḑi a luneĭ ântĕia, în óra ce me a-
5 flam la malul fluviuluĭ celuĭ mare, carele *este* Tigrul, Am ră-
dicat ochiĭ meĭ şi am vĕḑut, şi éca! un om îmbrăcat *într'un vestmênt*
6 de in, şi cópsele luĭ *eraŭ* încinse cu aur curat de ufaz. Şi cor-
pul luĭ *era* ca crisolit, şi façia luĭ ca aspectul fulgeruluĭ, şi ochiĭ
luĭ ca făcliĭ de foc, braţele luĭ şi picióreIe luĭ ca aspectul arameĭ

lucitóre, şi sunetul cuvintelor luĭ ca vuetul uneĭ mulţimĭ. Şi nu- 7
maĭ eŭ singur Daniel am vĕḑut visiunea; éră bărbaţiĭ ce eraŭ cu
mine n'aŭ vĕḑut visiunea, ci spăimêntare mare aŭ căḑut preste dên-
şiĭ, şi aŭ fugit, spre a se ascunde. Eŭ deci am remas singur, 8
şi am vĕḑut acéstă mare visiune, şi n'aŭ remas putere în mine;
şi frumuseţea feçeĭ mele se schimbâ în deformare, şi nu am maĭ reţi-
nut puterĭ. Am auḑit ânsĕ vócea cuvintelor sale, şi întru cât 9
auḑiam vócea cuvintelor sale, căḑusem ameţit pre façia mea, şi fa-
çia mea pre pămênt.
Şi éca! o mână s'aŭ atins de mine, şi m'am pus pre genun- 10
chiele mele şi *pre* palmele mânelor mele. Şi aŭ ḑis câtră mine: 11
Daniele! bărbat iubit, ĭea a minte la cuvintele ce 'ţĭ voiŭ vorbi ţie,
şi stăĭ drept; câcĭ sum trămis acum câtră tine. Şi când aŭ vorbit
câtră mine cuvêntul acesta, am stat tremurând. Şi 'mĭ-aŭ ḑis mie: 12
Nu te teme, Daniele! câcĭ din ḑiua ântĕia, de când ţi-aĭ aplicat
ânima ta spre a pricepe, şi a te întrista 'naintea Dumneḑeuluĭ têŭ,
s'aŭ auḑit cuvintele tale, şi eŭ am venit din causa cuvintelor tale.
Dară principele regatuluĭ Persieĭ 'mi s'aŭ opus mie doue-ḑecĭ şi una 13
de ḑile; ânse éca! Mihael, unul din domniĭ principalĭ aŭ venit
se me ajute; şi eŭ am remas acolo lângă regiĭ Persieĭ. Şi am 14
venit se te fac se înţelegĭ ceea ce se va întêmpla populuĭuĭ têŭ
în cele din urmă ḑile; câcĭ visiunea *este* âncă pentru *multe* ḑile.
Şi pre când vorbia aceste cuvinte câtră mine, am aruncat façia 15
mea pre pămênt, şi am devenit mut.
Şi éca! ca aspectul unuĭ fiŭ de om s'aŭ atins de buzele 16
mele; atuncĭ am deschis gura mea şi am vorbit, şi am ḑis câtră
cel ce sta dinaintea mea: Domnul meŭ! din causa visiuneĭ temere
aŭ venit asupră'mĭ, şi n'am maĭ reţinut puterĭ. Şi cum póte ser- 17
vul domnuluĭ meŭ se vorbéscă cu un ast-feliŭ de domn? Şi cât pen-
tru mine de acum nu maĭ remase în mine nicĭ o putere, ba şi
nicĭ suflare n'aŭ remas în mine. Şi érăşĭ s'aŭ atins de mine 18
unul ca aspectul unuĭ om, şi m'aŭ împutericit; Şi aŭ ḑis: Nu 19
te teme, bărbat iubit; pace ţie; îmbărbătéză-te, şi te împuteri-
cesce! Şi pre când vorbia câtră mine, m'am întărit şi am ḑis: Se
vorbéscă domnul meŭ, câcĭ m'aĭ întărit.
Şi aŭ ḑis: Sciĭ de ce am venit la tine? şi acum me voiŭ 20
întórce se combat contra domnuluĭ Persieĭ; şi când voiŭ eşi, éca!
domnul Grecieĭ va veni. Cu tóte acestea, 'ţĭ voiŭ anunţa ce este 21
scris în Scriptura veritățeĭ; şi nu *este* nimenea cine se me ajute
întru acestea fără numaĭ Mihael, principele vostru.

CAPUL XI.

Predicerea marilor revoluţiunĭ diverse în regatele Egiptuluĭ şi a Sirieĭ.

1 Şi eŭ în ântĕiul an al luĭ Dariŭ Medul asistam, spre a'l în-
tări şi a'l înputerici pre el.
2 Şi acum 'ţĭ voiŭ anunţa adevêrul; écă! âncă treĭ regĭ se vor
rădica în Persia; şi al patrulea va fi mult maĭ avut de cât toţĭ;
şi după ce se va întări prin averea sa, va scula totul contra rega-
tuluĭ Grecieĭ.
3 Şi se va rădica un rege puteric, şi va domni cu putere mare,
şi va face dupre voinţa sa.
4 Şi cum se va fi întărit, regatul luĭ se va sfărăma, şi se va îm-
părţi în cele patru vênturĭ ale ceriuluĭ; dară nu pentru posteritatea
sa, nicĭ dupre domnia ce el aŭ domnit; câcĭ regatul luĭ se va es-
tirpi, şi *se va împărţi* altora afară de acestia.
5 Şi regele de la méḑă-ḑi se va întări; şi *âncă unul* din prin-
cipiĭ seĭ, şi acesta va învinge pre acela, şi va domni; şi dom-
6 nia luĭ *va fi* o domniă mare. Şi după câţĭ-va anĭ se vor alia; şi
fiĭea regeluĭ de la méḑă-ḑi va veni cătră regele de la méḑă-nópte, spre
a face concordia; dară ea nu va conserva puterea braţiuluĭ, şi
nicĭ el nicĭ braţiul seŭ nu va subsista; ci va fi trădată ea şi ceĭ
ce aŭ adus-o pre ea, şi cel ce aŭ născut-o, şi cel ce o susţinea pre
ea în *acele* timpurĭ.
7 Ânse se va rădica *cineva* în locul seŭ din ramura rădici-
nelor eĭ, şi venind cu putere va întra în fortereţele regeluĭ de
8 la méḑă-nópte, şi va combate contra lor şi va prevalua; Şi va
duce âncă în Egipt în captivitate pre ḑeiĭ lor cu imaginile cele
vĕrsate ale lor, cu vasele lor cele preçióse de argint şi de aur;
şi el va subsista *câţĭ-va* anĭ maĭ mult de cât regele de la méḑă-
9 nópte. Éră acesta va întra în regatul regeluĭ de la méḑă-ḑi, dară
se va re'nturna în ţérra sa.
10 Éră fiiĭ aceluia se vor scula la resbel, şi vor aduna o mul-
ţime de armate marĭ; şi *unul dintre dênşiĭ* va veni şi va inunda
şi va trece; şi érăşĭ se va întórce, şi se va scula érăşĭ *la resbel*
11 până la fortereţele luĭ. Şi regele de la méḑă-ḑi se va înfuria,
şi va eşi, şi se va resbelui cu dênsul, cu regele de la méḑă-nópte; ca-
rele va rădica *la bataiă* o mulţime mare; mulţimea ânse va fi tră-
12 dată în mâna acestuĭ de la méḑă-ḑi. *Şi* după ce va lua mulţimea,
ânima luĭ se va trufi; şi va estirpi miriade; dară nu se va în-
13 puterici *prin acésta.* Câcĭ regele de la méḑă-nópte se va re'ntórce,
şi va rădica o mulţime maĭ mare de cât cea d'ântĕiŭ, şi va veni
cu furiă după câţĭ-va anĭ cu armată mare şi cu avere mare.
14 Şi în timpiĭ aceia mulţĭ se vor scula contra regeluĭ de la mé-
ḑă-ḑi; şi din populul tĕŭ desfrânaţiĭ se vor rădica, spre a împlini
15 visiunea, dară vor cădé. Şi regele de la méḑă-nópte va veni, şi

va rădica întăriturĭ, şi va conceri cetăţĭ fortificate; şi braţele celuĭ
de méḑă-ḑi nu vor resista, nicĭ mulţimea aleşilor luĭ, şi nu va fi
putere spre a resista. Dară cel ce va veni contra luĭ va face dupre 16
voea sa, şi nu va fi cine se stea 'nainte luĭ; şi va sta în ţérra
gloriósă, şi nimicire *este* în mânele sale.
Şi va îndrepta façia sa spre a întra cu puterea întreguluĭ 17
seŭ regat, şi ceĭ bravĭ *vor fi* cu dênsul, şi va face cu dênsul un pact;
şi'ĭ va da luĭ între femeĭ pre fiea sa, spre a'l nimici pre el; dară
ea nu va sta *în partea luĭ*, nicĭ nu va fi pentru el. Apoĭ va în- 18
tórce façia sa câtră insule, şi va conceri multe; dară un campoduce
va face se înceteze oprobriul făcut luĭ, încât se nu 'i se maĭ
repetă luĭ oprobriul. Atuncĭ va întórce façia sa câtră fortere- 19
ţele ţerreĭ luĭ; dară se va împedica, şi va cădé, şi nu se va afla.
Şi în locul luĭ se va rădica unul, carele va face se trécă 20
apĕsătorul podóbeĭ regatuluĭ; dară în puçine ḑile se va nimici, şi
nu în urgiă, nicĭ în resbel.
Şi în locul luĭ se va rădica un om despreţiuibil, căruia nu se 21
otărîse onórea regală; dară va veni în pace, şi va conceri regatul
prin linguşirĭ. Şi armatele cutropitóre se vor cutropi 'naintea 22
luĭ, şi se vor frânge; âncă şi însuşĭ principele alianţeĭ. Şi după 23
alianţa cu dênsul, se va comite viclenia; câcĭ se va sui, şi cu pu-
çin popul va învinge. Va veni chiar asupra locurilor celor 24
pacĭnice şi grase ale provincieĭ; şi va face *ceea* ce n'aŭ făcut părin-
ţiĭ seĭ, nicĭ părinţiĭ părinţilor seĭ; va împărţi între dênşiĭ praḑile
şi răpirile şi averile; şi va escugeta planurile sale contra forte-
reţelor, şi acésta pentru un timp. Şi va scula armata sa şi cura- 25
jul seŭ contra regeluĭ de la méḑă-ḑi cu forţă mare; şi regele mé-
ḑă-ḑileĭ se va rădica la resbel cu armată mare şi tare fórte; dară
nu va puté se stea; câcĭ vor escugeta planurĭ contra luĭ. Şi 26
ceĭ ce mănâncă mâncările luĭ 'l vor strica pre el; şi armata luĭ
va fi cutropită; şi mulţĭ vor cădé ucişĭ. Éră ânimele ambilor 27
acestor regĭ *vor fi* spre daună, şi vor vorbi minciunĭ la o masă;
dară acésta nu va prospera, fiind câ finitul *va fi* într'un timp
determinat. Atuncĭ se va întórce în ţérra sa cu mare avuţiă; 28
şi ânima luĭ *va fi* contra alianţeĭ celeĭ sânte; şi va întreprinde, şi
se va re'ntórce în ţérra sa.
În timp determinat se va re'ntórce, şi va veni spre méḑă- 29
ḑi; dară acésta din urma *dată* nu va fi ca cea d'ântêiŭ. Câcĭ 30
navele Chitteilor vor veni contra luĭ; şi se va umili, şi se va re'n-
tórce, şi se va mânia contra alianţeĭ celeĭ sânte; şi va întreprinde
rele, şi se va re'ntórce, şi se va înţelege cu ceĭ ce aŭ părăsit a-
lianţa cea sântă. Şi o armată va sta acolo din partea luĭ, şi vor 31
profana Sanctuariul potereĭ, şi vor rădica perpetuul *sacrificiŭ*, şi vor
pune abominaţiunea pustiăreĭ. Şi pre ceĭ ce nelegiuesc în- 32
contra alianţeĭ 'ĭ va corumpe prin linguşirĭ; popul ânse carele cu-

33 nósce pre Dumnedeul seŭ va face *lucrurĭ marĭ*. Şi înţelepţiĭ
poporuluĭ vor învĕţa pre mulţĭ; dară vor cădé de sabia şi de
34 flacără, de captivitate şi de răpire, pentru un timp. Şi când
vor cădé, vor fi ajutaţĭ cu puçin ajutor; şi mulţĭ se vor uni cu
35 dênşiĭ cu linguşirĭ. Şi dintre înţelepţĭ câţĭ-va vor cădé, pentru ca
se fiă încarcaţĭ şi purificaţĭ şi albiţĭ până la cel maĭ de pre urmă
timp; câcĭ acésta va dura, până la timpul determinat.
36 Şi regele va face dupre voinţa sa, şi se va 'nălţa şi mări
preste orĭ ce deŭ, şi va vorbi necredibile contra Dumnedeuluĭ deilor, şi va prospera, până se va implini urgia; câcĭ cele determi-
37 nate se vor face. Şi nu se va îngriji de deiĭ părinţilor seĭ,
nicĭ de pofta femeilor, nicĭ va îngriji de vre un deŭ óre-care;
38 ci se va 'nălţa preste toţĭ. Va glorifica ânse în ţérra sa pre
deul Mauzim (fortereţelor); deŭ, pre carele părinţiĭ seĭ nu 'l-aŭ
cunoscut, 'l va onora cu aur şi argint, şi cu petre preçióse şi cu
39 lucrurĭ de preţiŭ. Şi va lucra pentru fortereţele cele tarĭ dimpreună cu deul cel străin; cine 'l va cunósce pre el, aceluia 'ĭ va
da multă onóre, şi'ĭ va face se domineze asupra multora, şi ţérra
li va împărţi spre resplată.
40 Şi în timpul din urmă regele de la médă-di se va împunge cu
dênsul; şi regele de la médă-nópte va veni contra luĭ ca un vêrtej,
cu care şi cu călăreţĭ şi cu multe năvĭ; şi va veni preste ţerrĭ,
41 şi va inunda şi va trece; Va întra âncă şi în ţérra cea glorióssă,
şi multe *locurĭ* se vor estirpi; acestia ânse vor scăpa din mâna
42 luĭ: Edom, şi Moab, şi fruntaşiĭ fiilor luĭ Ammon. Şi va întinde mâna sa asupra ţerrilor; şi ţérra Egiptuluĭ nu va scăpa.
43 Şi va dispune preste tesaurile de aur şi de argint, şi de tóte cele
plăcute ale Egiptuluĭ; şi Libieniĭ şi Ethiopieniĭ *vor fi* în urma
paşilor seĭ.
44 Dară anunţiurĭ de la resărit şi de la médă-nópte 'l vor turbura pre el; pentru acésta va eşi cu mâniă mare, spre a nimici
45 şi a estirpi pre mulţĭ. Şi va întinde corturile locuinţeĭ sale regale între mârĭ spre gloriosul Munte al Sanctităţeĭ; dară va sosi
la finitul seŭ, şi nu *va fi* cine se'l ajute pre dênsul.

CAPUL XII.

Visiunea uneĭ resurecţiunĭ.

1 Şi în timpul acela se va scula Mihael, domnul cel mare,
carele stă pentru fiiĭ poporuluĭ têŭ; şi va fi timp de strîmtorare ce feliŭ nicĭ o dată n'aŭ fost, de când aŭ esistat naţiunea până în
timpul acela; şi în timpul acela va scăpa poporul têŭ, orĭ cine se va afla
2 scris în carte. Şi mulţĭ dintre ceĭ ce dormiaŭ în ţerrăna pământuluĭ
se vor scula, uniĭ spre viéţa eternă, éră alţiĭ spre oprobriul şi ru-

şine eternă. Şi înţelepţiĭ vor străluci ca splendorea firmamen- 3
tuluĭ, şi ceĭ ce aŭ întors pre mulţĭ la dreptate ca stelele în etern
şi perpetuŭ.
Şi tu, Daniele! închide cuvintele şi sigiléză cartea până în 4
timpul cel maĭ de pre urmă; *atuncĭ* mulţĭ vor percurge, şi cu-
noscinţa se va îmmulţi.
Şi eŭ Daniel am privit; şi éca! sta duoĭ alţiĭ, unul dincóce 5
pre malul fluviuluĭ, şi unul dincolo pre malul fluviuluĭ. Şi aŭ 6
ḑis *unul* cătră bărbatul cel îmbrăcat cu *vestmênt de* in, carele *era*
deasupra apelor fluviuluĭ: Când *va fi* finitul minunilor acestora?
Şi am auḑit pre bărbatul cel îmbrăcat în in, carele *era* deasupra 7
apelor fluviuluĭ, când 'şĭ-aŭ 'nălţat drépta sa şi stânga sa spre cer,
şi aŭ jurat pre cel viŭ în etern; câ *acésta va fi* la un timp,
la timpĭ şi jumĕtate *de timp*; şi când se va îndeplini împrăscia-
rea putereĭ poporuluĭ sânt, tóte acestea se vor îndeplini.
Şi eŭ am auḑit, dară n'am înţeles; atuncea am ḑis: Domnul 8
meŭ, care *este* finitul acestora? Şi *'mĭ*-aŭ ḑis: Du-te, Daniele! 9
câcĭ cuvintele *sûnt* încurcate şi sigilate până la timpul cel din
urmă. Mulţĭ se vor purifica şi albi şi cerca; dară nelegiuiţiĭ se 10
vor nelegiui, şi nimene din nelegiuiţĭ nu va înţelege; ci înţelepţiĭ
vor înţelege. Şi din timpul *în carele* perpetuul *sacrificiŭ* se 11
va depărta, şi abominaţiunea pustiăreĭ se va pune, *va fi* o mie
doue sute şi noue-ḑecĭ de ḑile. Fericit cel ce va ascepta şi va 12
ajunge la o mie treĭ sute şi treĭ-ḑecĭ şi cincĭ de ḑile. Dară tu, 13
du-te până la finitul *têŭ*; şi te veĭ repausa şi veĭ remăné în sórta
ta până la finele ḑilelor.

O S E A.

CAPUL I.

Dumnedeŭ ordonă luĭ Osea de a se însura cu o femee depravată; scopul acestuĭ ordin.

1 Cuvêntul luĭ Iehova ce veni cătră Osea, fiiul luĭ Beeri, în
dilele luĭ Uzia, Iotham, Ahaz, *şi* Hezekia, regiĭ luĭ Iuda,
şi în dilele luĭ Ieroboam, fiiul luĭ Ioaş, regele luĭ Israel.
2 Inceputul cuvêntuluĭ luĭ Iehova prin Osea. Şi Iehova grăi
cătră Osea: Mergĭ, ĭea'ţĭ o femee de fornicaţiune şi fiiĭ de for-
nicaţiune; căcĭ ţérra aŭ fornicat, *abătându-se* din urma luĭ Iehova.
3 Şi aŭ mers şi aŭ luat pre Gomer, fiea luĭ Diblaim; şi ea concepu
4 şi 'ĭ născu luĭ un fiŭ. Şi Iehova grăi cătră dênsul: Chiamă numele luĭ
Iizreel: căcĭ âncă puçin, şi voiŭ resbuna sângele luĭ Iizreel asu-
5 pra caseĭ luĭ Iehu, şi voiŭ înceta regatul caseĭ luĭ Israel. Şi în
diua aceea voiŭ frânge arcul luĭ Israel în valea luĭ Iizreel.
6 Şi ea concepu âncă, şi născu o fieă. Şi *Iehova* grăi cătră
dênsul: Chiămă numele eĭ Lo-Ruhama (ne'ndurat): căcĭ nu voiŭ maĭ
avé îndurare de casa luĭ Israel, ci 'ĭ voiŭ rădica pre dênşiĭ de tot.
7 Éră de casa luĭ Iuda me voiŭ îndura, şi 'ĭ voiŭ mântui pre dênşiĭ
prin Iehova Dumnedeul lor, şi nu 'ĭ voiŭ mântui pre dênşiĭ prin arc,
nicĭ prin sabie, nicĭ prin resbel, nicĭ prin caĭ, nicĭ prin călăreţĭ.
8 Apoĭ când aŭ înţercat pre Lo-Ruhama, aŭ conceput, şi aŭ
9 născut un fiŭ. Şi aŭ grăit *Iehova*; Chiămă numele luĭ Lo-Ammi
(nu popului meŭ): căcĭ voĭ nu *sûnteţĭ* popului meŭ, şi eŭ nu voiŭ
10 fi *Dumnedeul* vostru. Ânse numerul fiilor luĭ Israel va fi ca
năsipul mâreĭ, carele nu se póte mĕsura, nicĭ numera; şi va fi în
locul unde li s'aŭ dis lor; Nu *sûnteţĭ* popului meŭ, *acolo* li se va
11 dice lor: *Voĭ sûnteţĭ* fiiĭ Dumnedeuluĭ celuĭ viŭ. Atuncĭ se vor
aduna împreună fiiĭ luĭ Iuda şi fiiĭ luĭ Israel, şi'şĭ vor pune lor
un cap, şi se vor sui din ţérră; căcĭ mare *va fi* diua luĭ Iizreel.

CAPUL II.

Idolatria luĭ Israel pedepsită. Dumnedeŭ 'ĭ promite redarea favóreĭ sale.

1 Diceţĭ fraţilor vostri, Ammi; Şi surorilor vóstre, Ruhama.
2 Certaţi-ve cu mama vóstră, certaţi-ve;
Căcĭ ea nu *este* femeea mea, Şi eŭ nu *sum* bărbatul eĭ;
Decĭ se se depărteze fornicaţiunile eĭ de dinaintea eĭ,
Şi adulteriele sale din ţiţele sale;

Ca se nu o desbrac pre ea gólă, 3
Şi se o pun pre ea ca în ḑiua nascereĭ sale,
Şi se o fac pre ea ca un deşert,
Şi se o fac pre ea ca o ţérră sécă,
Şi se o omor pre ea prin sete.
Şi nu voiŭ avé îndurare de copiiĭ eĭ, 4
Fiind câ *sûnt* copiĭ de fornicaţiune.
Câcĭ mama lor aŭ fornicat, Născĕtórea lor aŭ făcut ruşine; 5
Câcĭ aŭ ḑis: Voiŭ merge după amanţiĭ meĭ,
Carĭ '*mĭ* daú pânea mea şi apa mea,
Lâna mea şi inul meŭ, oleul meŭ şi beuturile mele.
De aceea, éca! eŭ voiŭ îngrădi calea ta cu spinĭ, 6
Şi voiŭ zidi un mur, Ca se nu'şĭ afle câile sale.
Şi va alerga după amanţiĭ seĭ, şi nu'ĭ va ajunge pre eĭ; 7
Şi 'ĭ va căuta pre eĭ, şi nu'*ĭ* va afla;
Atuncĭ va ḑice: Voiŭ merge, şi me voiŭ întórce câtră ântĕiul meŭ
Câcĭ maĭ bine 'mĭ *era* mie atuncĭ de cât acum. [bărbat;
Şi ea nu cunoscu, câ eŭ 'ĭ am dat eĭ grâŭ şi must şi oleŭ, 8
Şi 'ĭ-am îmmulţit eĭ argintul şi aurul, *Ce* aŭ întrebuinţat pentru Baal.
Pentru aceea me voiŭ întórce, şi voiŭ lua grâul meŭ în timpul seŭ, 9
Şi mustul meŭ în timpul seŭ;
Şi voiŭ retrage lâna mea şi inul meŭ,
Ce le avea spre a'şĭ acoperi nuditatea sa.
Şi acum voiŭ descoperi ruşinea eĭ 'naintea amanţilor eĭ, 10
Şi nimene nu o va elibera pre ea din mâna mea.
Şi voiŭ înceta tótă desfâtarea eĭ, 11
Serbătorile eĭ, lunele cele noue ale eĭ, şi Sabbatele eĭ,
Şi tóte solemnităţile eĭ.
Şi voiŭ destruge viele eĭ şi smochiniĭ eĭ, 12
De carĭ aŭ ḑis: Plata mea *este* acésta,
Pre care 'mĭ-aŭ dat-o amanţiĭ meĭ; Şi le voiŭ preface într'o pădure,
Şi férele câmpuluĭ le vor mânca pre ele.
Şi voiŭ pedepsi asupra eĭ ḑilele Baalimilor, 13
În carĭ li tămăia lor, Şi se orna cu cerceiĭ seĭ şi cu salbele sale,
Şi mergea dupá amanţiĭ seĭ;
Eră pre mine m'aŭ uitat, grăesce Iehova.
Pentru acésta, éca! eŭ o voiŭ ademeni pre dênsa, 14
Şi o voiŭ duce pre ea în deşert, Şi voiŭ vorbi ânimeĭ eĭ.
Şi dintr'ênsul 'ĭ voiŭ face eĭ vie,
Şi valea strîmtorăreĭ pentru uşă de speranţă;
Şi va căuta acolo ca în ḑilele tênĕreţeĭ sale, 15
Şi ca în ḑiua suireĭ sale din pămêntul Egiptuluĭ.
Şi se va întêmpla în ḑiua aceea, grăesce Iehova, 16
Me veĭ chiăma: Işi (bărbatul meŭ);
Şi nu me veĭ maĭ chiăma: Baali (domnul meŭ),

17 Câcĭ voiŭ depărta numele Baalimilor din gura eĭ,
Şi nu se va maĭ aminti cu numele lor.
18 Şi în ḑiua aceea voiŭ încheia alianţa pentru dênşiĭ
Cu férele câmpuluĭ, Şi cu paserile ceriuluĭ,
Şi *cu* târîtórele pămêntuluĭ;
Şi arcul, şi sabia şi resbelul le voiŭ estirpi de pre pămênt,
Şi voiŭ *face* ca eĭ se locuéscă în siguranţă.
19 Şi te voiŭ logodi mie în etern;
Şi te voiŭ logodi mie întru drept şi dreptate,
Şi întru iubire şi îndurărĭ;
20 Da, te voiŭ logodi mie în fidelitate, Şi veĭ cunósce pre Iehova.
21 Şi va fi în ḑiua aceea voiŭ respunde, grăesce Iehova:
Voiŭ respunde ceriurilor, Şi voiŭ respunde pămêntuluĭ;
22 Şi pămêntul va respunde grâuluĭ şi mustuluĭ şi oleuluĭ;
Şi acestea vor respunde luĭ Iizreel.
23 Şi o voiŭ semĕna pre ea pentru mine pre pămênt;
Şi me voiŭ îndura asupra celeĭ ne'ndurate;
Şi voiŭ ḑice câtră ne-popului meŭ: Poporul meŭ *escĭ*;
Şi eĭ vor ḑice: Dumneḑeul meŭ *escĭ*.

CAPUL III.

Iehova ordonă luĭ Osea de a lua o femee adulteră; promiterea rechiămăreĭ Israeliţilor.

1 Şi aŭ ḑis Iehova către mine: Mergĭ încă, iubesce o femee,
iubită de amicul *seŭ*, înse adulteriă; *se o iubescĭ* dupre
iubirea luĭ Iehova câtră fiiĭ luĭ Israel, carĭ *înse* caută la ḑeĭ stră-
2 inĭ, şi iubesc ólele de vin. Şi 'mĭ-o am năimit pre ea mie cu
cincĭ-spre-ḑece arginţĭ, şi un omer de orḑ şi jumătate omer de
3 orḑ. Şi 'ĭ-am ḑis eĭ: Veĭ mâné pentru mine multe ḑile; nu veĭ
fornica, şi nu veĭ fi pentru altul; de asemenea şi eŭ pentru tine.
4 Câcĭ fiiĭ luĭ Israel vor şedé multe ḑile fără rege, şi fără
principe, şi fără sacrificiŭ, şi fără statue, şi fără efod şi *fără* terafim.
5 După acestea se vor re'ntórce fiiĭ luĭ Israel şi vor căuta pre
Iehova, Dumneḑeul lor, şi pre David, regele lor; şi vor alerga la
Iehova şi bunătatea luĭ în ḑilele din urmă.

CAPUL IV.

Crimele Israeliţilor. Ameninţările luĭ Dumneḑeŭ.

1 Ascultaţĭ cuvêntul luĭ Iehova, fiiĭ luĭ Israel!
Câcĭ Iehova se judică cu locuitoriĭ ţerreĭ,
Fiind că nu *este* veritate, nicĭ iubire, nicĭ cunoscinţă de Dumneḑeŭ [în ţérră.
2 Sperjuria, şi minciuna, şi uciderea,

Şi furt şi adulteriŭ s'aŭ respândit, Şi sângiurile se ating de sângiurĭ.
Pentru acésta este în doliŭ ţérra. Şi tot locuitorul din ea lângeḑesce, 3
Împreună cu férele câmpuluĭ şi cu paserile ceriuluĭ;
Da, chiar pesciĭ mâreĭ per.
Dară se nu certe nimene, nicĭ se mustre pre altul; 4
Tot aceea *este* de mustrat *în* populul têŭ cât şi *în* preutul têŭ.
Pentru acésta alunecĭ ḑiua, 5
Şi cu tine alunecă profetul nóptea, Şi voiŭ nimici prè mama ta.
Populul meŭ se nimicesce din lipsa de sciinţă; 6
Pentru câ tu aĭ lepădat sciinţa,
Şi eŭ te voiŭ lepăda pre tine de a'mĭ maĭ preuţi mie;
Pentru câ aĭ uitat legea Dumneḑeuluĭ têŭ,
Voiŭ uita şi eŭ pre copiiĭ teĭ.
Pre cât s'aŭ îmmulţit, pre atâta aŭ pĕcătuit contra mea; 7
Onórea lor o voiŭ schimba în ruşine. [lor.
Se nutresc de pĕcatele populului meŭ, Şi se doresc la inicităţile 8
Pentru acésta se va întĕmpla ca popululuĭ aşia şi preutuluĭ, 9
Şi'ĭ voiŭ pedepsi pentru câile lor, Şi li voiŭ rĕsplăti lor dupre
Câcĭ vor mânca, dară nu se vor sătura, [faptele lor. 10
Vor fornica, dară nu se vor îmmulţi;
Pentru câ s'aŭ lăsat de a lua séma de Iehova.
Fornicaţiune şi vin şi must răpesce ânima. 11
Populul meŭ consultă lemnele sale, Şi toégul seŭ se 'i-o anunţe 12
Câcĭ spiritul fornicaţiuneĭ '*ĭ*-aŭ retăcit *pre eĭ*, [luĭ;
Si fornică, *abătându-se* de la Dumneḑeul lor.
Sacrifică pre vêrfurile munţilor, Şi tămâéză pre colnicĭ, 13
Sub stejarĭ şi sub plopĭ şi sub terebinte,
Pentru câ umbra lor *este* frumósă;
Pentra aceea fiele vóstre fornică, Şi miresele vóstre comit a-
Nu pot eŭ pedepsi pre fiele vóstre, ca se fornice, [dulterie. 14
Nicĭ pre miresele vóstre, ca se comită adulterie;
Câcĭ eĭ *înşişĭ* se retrag cu meretricele, Şi sacrifică cu cele pros-
Pentru acésta populul cel ne'nţelept se va ruina. [tituite;
Dacă tu, Israele! fornicĭ, *Măcar* Iuda se nu nelegiuéscă! 15
Decĭ nu mergeţĭ la Ghilgal, Nicĭ ve suiţĭ la Beth-Aven,
Nicĭ ve juraţĭ: *Dupre cum* Iehova *este* viŭ.
Câcĭ Israel s'aŭ îndărătnicit ca o junice îndărătnică; 16
Se'ĭ pască pre eĭ Iehova acum ca pre un mel în loc spaţios?
Efraim s'aŭ alipit de idolĭ; lăsaţi'l pre el. 17
Beutura lor este desfrânată, Cu totul s'aŭ dedat fornicaţiuneĭ, 18
Principiĭ lor iubesc ruşinea.
Vêntul 'ĭ va strânge pre dênşiĭ în aripile sale, 19
Şi se vor ruşina de sacrificiele lor.

CAPUL V.

Impietatea luĭ Israel şi a luĭ Iuda. Preḑicerea ruineĭ lor.

1 Ascultaţĭ acésta, preuţĭ! Şi luaţĭ a minte, casa luĭ Israel!
Şi ĭea în urechiă, casa regeluĭ!
Căcĭ asupra vóstră *vine* judicata;
Pentru că eraţĭ un laţiŭ la Mizpa, Şi o cursă întinsă la Tabor.
2 Şi spre a omorî eĭ s'aŭ ascuns în adâncime, abătĕtoriĭ;
Dară eŭ voiŭ pedepsi pre toţĭ acestia.
3 Eŭ cunosc pre Efraim, Şi Israel nu este ascuns de mine;
Şi acum, Efraime! tu fornicĭ, *Şi* Israel s'aŭ pângărit.
4 Nu'ĭ lasă *pre eĭ* faptele lor se se întórcă la Dumneḑeul lor;
Căcĭ spiritul fornicaţiuneĭ *este* în mijlocul lor,
Şi n'aŭ cunoscut pre Iehova.
5 Şi mândria luĭ Israel se plécă 'naintea feçeĭ luĭ;
Şi Israel şi Efraim vor cădé în nelegiuirea lor;
Şi Iuda încă va cădé cu dênşiĭ.
6 Cu turmele lor şi cu cireḑele lor vor merge spre a căuta pre Iehova;
Dară nu'*l* vor afla; S'aŭ depărtat de la dênşiĭ.
7 S'aŭ purtat infidelĭ către Iehova; Căcĭ aŭ născut copiĭ străinĭ!
Éră acum o lună 'ĭ va consuma pre eĭ şi moscenirile lor.
8 Suflaţĭ în trombetă în Ghibea! În trombetă în Rama!
Resunaţĭ tare *în* Beth-Aven; „Dinaintea ta *sûnt*, Beniamine!"
9 Efraim se va desola în ḑiua mustrăreĭ;
Între seminţiile luĭ Israel am făcut cunoscut ceea ce se va întêmpla.
10 Principiĭ luĭ Iuda aŭ devenit ca cel ce strămută confiniile;
Asupra lor voiŭ vĕrsa ca apa urgia mea.
11 Efraim *este* asuprit *şi* sfărămat *prin* judicată;
Căcĭ de vóiă aŭ mers în urma abominaţiuneĭ.
12 Pentru acésta eŭ *voiŭ fi* ca moliă în Efraim,
Şi ca putreḑire în casa luĭ Iuda.
13 Şi aŭ vĕḑut Efraim bóla sa, Şi Iuda rana sa,
Şi aŭ mers Efraim în Assiria, Şi aŭ trămis către regele cel re-[sboinic;
Dară acesta n'aŭ putut se ve însănătoşéscă,
Nicĭ se ve vindece de rana vóstră.
14 Căcĭ eŭ *sum* ca un leŭ luĭ Efraim, Şi ca un puiŭ de leŭ caseĭ [luĭ Iuda;
Eŭ, eŭ voiŭ sfăşia, şi me voiŭ depărta,
Voiŭ răpi, şi nu *va fi* cine se elibereze.
15 Voiŭ merge, *şi* me voiŭ întórce la locul meŭ,
Până ce vor cunósce crima lor, şi vor căuta façia mea;
În strîmtorarea lor me vor căuta.

CAPUL VI.

Reprimandele şi censurile adresate Israeliţilor.

1 **Veniţĭ, se ne întórcem către Iehova;**
Căcĭ el aŭ sfăşiat, şi ne va vindeca;

Aŭ lovit, și ni va lega *rana nóstră*,
Ne va re'nvia după două ḑile; A treia ḑi ne va scula, 2
Și vom vieţui 'naintea luĭ.
Atuncĭ vom cunósce, *și* vom continua a cunósce pre Iehova; 3
Luminos ca aurora va resări el, Și va veni la noĭ ca plóia,
Ca plóia tărḑiă care adapă pămêntul.
Ce se'ţĭ fac ţie, Efraime! Ce se'ţĭ fac ţie, Iuda! 4
Câcĭ bunătatea ta *este* ca nuorul de demănéţa,
Și ca roua de demănéţa, *care* trece.
Pentru acésta '*ĭ*-am tâiat *pre eĭ* prin profeţĭ, 5
'I-am ucis pre eĭ prin cuvintele gureĭ mele;
Și judicăţile tale eşiră *ca* lumina.
Căcĭ îndurare voesc eŭ, şi nu sacrificiŭ; 6
Si cunoscinţa de Dumneḑeŭ maĭ mult de cât sacrificie de ardere.
Ânse eĭ după modul omenesc aŭ călcat alianţa; 7
Acolo s'aŭ purtat infidelĭ câtră mine,
În Galaad, cetatea făcĕtorilor de rele, Plină de urme de sânge. 8
Și ca bande de hoţĭ *ce* pândesc pre cineva, 9
Așia adunarea preuţilor ucid în comun; Câcĭ aŭ făptuit rele.
Grózǎ am vĕḑut în casa luĭ Israel: 10
Acolo *este* fornicaţiunea luĭ Efraim; Israel s'aŭ pângărit.
Și pentru tine, Iuda s'aŭ decis seceriş. 11
Când voiam se întorn captiviĭ poporuluĭ meŭ,

CAPUL VII.

Continuarea reprimandelor adresate Israeliţilor.

Când voiam se vindec pre Israel, 1
Se descoperi atuncĭ inicitatea luĭ Efraim,
Și reutatea Samarieĭ; Câcĭ aŭ făcut falşitate;
Aicĭ întră un fur, Pre afară năvălesce banda de hoţĭ.
Și eĭ nu cugetă în ânima lor, *Câ* ţin minte tótă nelegiuirea lor; 2
Acum 'ĭ încunjură pre eĭ faptele lor, Înaintea feçeĭ mele sûnt.
Prin reutatea lor desfată pre rege, 3
Și prin minciunile lor pre principĭ.
Toţĭ *sûnt* adulterĭ, *Sûnt* aseminea cuptioruluĭ cel ars de pitariŭ; 4
Aprinḑĕtoriul repausézǎ *numaĭ* de la frământarea aluatuluĭ
Până la dospirea.
În ḑiua regeluĭ nostru, 5
Principiĭ deveniră slabĭ de înferbêntarea de vin,
Și el ênsuşĭ aŭ întins mâna sa la batjocoritorĭ.
Pregătesc ânima lor ca un cuptior, Pre când staŭ la pândă, 6
Pitariul lor dórme tótă nóptea;
Érǎ demănéţa el arde ca un foc înflăcarat.
Toţĭ acestia s'aŭ înferbêntat ca cuptiorul, 7

Şi aŭ consumat pre judicătorii lor; Toţĭ regiĭ lor aŭ cădut;
Nu *se află* între dênşiĭ cine se strige câtră mine.
8 Efraim s'aŭ amestecat cu populiĭ;
Efraim este ca o turtă ce nu este întórsă.
9 Străinĭ aŭ consumat puterea luĭ, şi el nu *o* bagă în sémă:
Da, perĭ albĭ s'aŭ ivit icĭ-cole pre el, şi el nu o bagă în sémă.
10 Şi mândria luĭ Israel este plecată 'naintea luĭ;
Ânse nu se întorc câtră Iehova, Dumnedeul lor,
Nicĭ 'l caută pre el cu tóte acestea.
11 Şi Efraim este ca o columbă próstă fără de minte;
Chiamă Egiptul, merg în Assiria.
12 Când vor merge, voiŭ întinde asupra lor laţul meŭ;
'I voiŭ pogorî ca paserile ceriuluĭ;
'I voiŭ pedepsi pre eĭ, cum s'aŭ anunţiat adunăreĭ lor.
13 Vaĭ de dênşiĭ! câcĭ aŭ fugit de la mine;
Perdare lor! căcĭ aŭ nelegiuit contra mea;
În óra ce eŭ voiam se'ĭ rescumpăr, eĭ aŭ vorbit minciunĭ contra [mea.
14 Şi nu aŭ strigat câtră mine în ânima lor,
Ci urlaŭ pre paturile lor; Se turbură pentru grâŭ şi must,
Şi se depărtéză de la mine.
15 Şi '*ĭ*-am învěţat *pre eĭ* şi am întărit braţele lor,
Dară eĭ 'mĭ-o imputaŭ de rele.
16 Se întorc, *dară* nu câtră cel pre Înalt;
Aŭ devenit ca un arc amăgitoriŭ,
Principiĭ lor cad de sabie pentru furia limbeĭ lor;
Acésta *este* causa deridereĭ lor în pămêntul Egiptuluĭ.

CAPUL VIII.

Viţelul Samarieĭ. Regatul luĭ Israel. Ameninţările contra luĭ Israel şi Iuda.

1 La gura ta trompeta!
Inimicul vine ca un vulture contra caseĭ luĭ Iehova!
Pentru câ aŭ călcat alianţa mea, Şi aŭ nelegiuit contra legeĭ mele.
2 Israel va striga câtră mine: Dumnedeul meŭ! te cunóscem.
3 Israel aŭ aruncat binele; Inimicul 'l va persecuta pre el.
4 Eĭ 'şĭ-aŭ înstalat regĭ, dară nu prin mine;
Aŭ stabilit principĭ, dară nu '*ĭ*-am recunoscut;
Din argintul lor şi din aurul lor 'şĭ-aŭ făcut idoliĭ,
Pentru a fi estirpiţĭ.
5 Te-aŭ respins *pre tine* viţelul têŭ, Samariă!
Mânia mea s'aŭ aprins contra lor;
Până când nu vor puté se se purifice?
6 Căcĭ *unul* din Israel,
Şi anume un artist aŭ făcut acésta; drept-care acésta nicĭ *este* [Dumnedeŭ;
Decĭ viţelul Samarieĭ dirima-se-va.

Câcĭ aŭ semĕnat vênt, şi vor secera vêrtej; 7
Nu are recoltă; *şi* grâul nu va da făină;
Şi de va da, străinĭ o vor înghiţi.
Israel s'aŭ înghiţit; 8
Acum aŭ devenit între naţiunĭ ca un vas de nicĭ o trébă.
Câcĭ s'aŭ suit la Assiria *ca* asinul selbatic, care trăesce în singu- 9
Efraim aŭ împărţit darurĭ de amor, [rătate;
Şi chiar de împărţit între populĭ, acum 'ĭ voiŭ aduna pre eĭ; 10
Şi vor tremura după puçin pentru tributul *dat* regeluĭ principilor.
Câcĭ Efraim aŭ înmulţit altarele spre a pĕcătui, 11
Deşi avea altare de a pĕcătui. [străin,
'I-am scris luĭ măreţiele legeĭ mele, *Dară* s'aŭ stimat ca lucru 12
Sacrificiele mele de ardere le junghia, spre a mânca carne; 13
Iehova nu le primesce pre ele;
Acum 'şĭ va aminti de inicităţile lor, şi va pedepsi pĕcatele lor;
Eĭ se vor întórce în Egipt.
Câcĭ Israel aŭ uitat pre Creatorul seŭ, şi edifică palate; 14
Şi Iuda aŭ înmulţit cetăţile fortificate;
Dară voiŭ trămite foc în cetăţile luĭ; Şi va consuma palatele luĭ.

CAPUL IX.

Strîmtorarea şi captivitatea luĭ Israel pentru pĕcatele şi idolatria sa.

Nu te bucura, Israele! cu veseliă ca *çei-l-alţĭ* populĭ; 1
'Câcĭ aĭ fornicat, *abătându-te* de la Dumneḑeul têŭ;
Aĭ iubit plata în orĭ-ce ariă de grâŭ.
Aria şi linul nu'ĭ va nutri pre dênşiĭ; Şi mustul li va lipsi. 2
Nu vor remâné în ţérra luĭ Iehova; [Assiria. 3
Ci Efraim se va re'ntórce în Egipt, Şi vor mânca necurate în
Nu vor oferi *libaţiunĭ* de vin luĭ Iehova, 4
Nicĭ 'ĭ vor fi luĭ plăcute sacrificiele lor, Li *vor fi* ca pânea celor
Toţĭ ceĭ ce le vor mânca se vor pângări; [în doliŭ:
Câcĭ *sûnt* bucate pentru fómea lor, Nu vor întra în casa luĭ Ie-
Ce veţĭ face în ḑi de solemnitate? [hova. 5
Şi în ḑiua de serbătóre a luĭ Iehova?
Câcĭ, éca! aŭ fugit din causa desolaţiuneĭ; 6
Egiptul 'ĭ va aduna pre eĭ, *şi* Memfis 'ĭ va înmormênta pre eĭ;
Tesaurierele lor pentru argint le va mosceni urzica;
Spinĭ *vor cresce* în corturile lor.
Aŭ venit ḑilele pedepseĭ, Ḑilele resplătireĭ aŭ venit; 7
Israel va cunósce *acésta*;
Profetul *este* nerod, omul inspirat *este* smintit,
Pentru mulţimea inicităţeĭ tale, şi a ureĭ celeĭ marĭ.
Sentinela luĭ Efraim la Dumneḑeul meŭ, 8

Profetul, era un laţiŭ de păserariŭ pre tóte căile sale,
Şi ură în casa Dumneḑeuluĭ seŭ.
9 S'aŭ corupt tare, ca în ḑilele de la Ghibea;
Pentru acésta 'şĭ va aminti de inicitatea lor,
Va pedepsi pĕcatele lor.
10 Am aflat pre Israel ca un strugure în deşerturĭ;
Am vĕḑut pre părinţiĭ vostri ca primele fructe de smochin la pri-
Dară eĭ aŭ mers câtră Baal-Peor, [mavéră;
Şi s'aŭ consacrat ruineĭ *aceleia*,
Şi aŭ devenit abominabilĭ ca şi lucrul amóreĭ lor.
11 Efraim — ca o pasere va sbura gloria luĭ,
Maĭ mult nicĭ nascere şi nicĭ îngreunare şi nicĭ concepţiune.
12 Câcĭ de s'ar cresce copiiĭ lor,
Pre acestia 'ĭ voiŭ lipsi de copiĭ, spre a nu remâné om;
Câcĭ vaĭ încă de acestia! când me voiŭ retrage de la dênşiĭ.
13 Pre Efraim 'l-am vĕḑut ca Tirul, plantat în loc plăcut;
Dară acest Efraim se scótă copiĭ seĭ 'naintea uciḑĕtoriuluĭ.
14 Dă-li lor Iehova! ce li veĭ da? Dă-li lor pântece sterp şi
15 Tótă reutatea lor *este* în Ghilgal; [ţiţe secĭ.
Câcĭ acolo m'am învĕţat a'ĭ urî pre eĭ;
Pentru reutatea faptelor lor 'ĭ voiŭ respinge pre eĭ din casa mea;
Nu'ĭ voiŭ maĭ iubi pre dênşiĭ; Toţĭ principiĭ lor *sûnt* abătĕtorĭ.
16 Lovit fu Efraim; Rădicina lor s'aŭ uscat; fruct nu se va maĭ face;
Şi chiar de ar nasce, Voiŭ omorî doritele *fructe* ale pânteceluĭ lor.
17 Dumneḑeul meŭ 'ĭ va lepăda pre eĭ,
Câcĭ nu 'l-aŭ ascultat pre el; Şi vor retăci între naţiunĭ.

CAPUL X.

Preḑicerea totaleĭ ruinĭ a celor ḑece triburĭ.

1 Israel *este ca* o viă viţiósă, Aŭ dat fructe; [rele sale;
Cu cât fructele sale eraŭ multe, cu atât aŭ îmmulţit alta-
Cu cât maĭ bună era ţérra sa, cu atât maĭ frumóse statue aŭ făcut.
2 Ânima lor este linguşitóră, acum se vor pedepsi;
El va resturna altarele lor, Va sfărâma statuele lor.
3 Câcĭ acum vor ḑice:
Noĭ n'avem rege, fiind câ nu ne-am temut de Iehova;
Şi regele, ce ni-ar face noue?
4 Aŭ vorbit vorbe, Jurând minciunos, pre când încheiaŭ alianţa;
Drept-care condemnarea va resări ca cucuta în brasdele câmpuluĭ.
5 Locuitoriĭ Samarieĭ se vor spăimênta pentru viţelul din Beth-Aven;
Da, populul va purta doliŭ pentru el, Şi preuţiĭ luĭ vor tremura
Pentru gloria luĭ, câcĭ s'aŭ dus de la dênsul. ['naintea luĭ
6 El ênsu'şĭ va fi adus în Assiria, un dar al regeluĭ resboinic,
Ruşine va cuprinde pre Efraim, Şi Israel se va ruşina de sfatul seŭ.

Se estirpesce Samaria *şi* regele eĭ ca spuma pre façia apeĭ. 7
Şi altarele din Aven, pĕcatul luĭ Israel, se vor sfărăma; 8
Spinĭ şi ciulinĭ vor resări pre altarele lor;
Şi vor ḑice munţilor: Acoperiţi-ne;
Şi colnicilor: Cădeţĭ preste noĭ.
Israele! pĕcătuit-aĭ maĭ mult de cât în ḑilele de Ghibea; 9
Acolo s'aŭ sculat contra sceleraţilor,
Un ast-feliŭ de resbel ca cel din Ghibea n'ar puté ajunge pre acestia.
Dupre voinţa mea 'ĭ voiŭ mustra pre eĭ; 10
Şi populiĭ se vor aduna contra lor,
Când se vor lega pentru cele douĕ abominaţiunĭ ale lor.
Efraim *este* junice învĕţată, Care iubesce a triera; 11
Decĭ eŭ voiŭ pune jug pre frumosul eĭ grumaz;
Voiŭ înjuga pre Efraim; Iuda va ara;
Iacob va sfărăma brasdele sale.
Semĕnaţĭ pentru sine-vi în dreptate, seceraţĭ în îndurare! 12
Araţĭ pămêntul vostru înţelenit!
Căcĭ *este* timpul de a căuta pre Iehova,
Până ce va veni şi va ploua îndurare preste voĭ.
Dară voĭ aţĭ arat nelegiuire, aţĭ secerat reutate; 13
Aţĭ mâncat fructul minciuneĭ; Căcĭ te-aĭ încreḑut în calea ta,
În mulţimea eroilor teĭ.
Pentru aceea perḑare se va rădica între populiĭ teĭ, 14
Şi tóte fortereţele tale se vor ruina,
Cum Şalman aŭ ruinat Beth-Arbelul în ḑiua de resbel,
Unde mama fu sdrobită de-asupra copiilor.
Aşia vi va face vouĕ Beth-El pentru estrema vóstră nelegiuire; 15
Într'o demănéţa se va estirpi de tot regele luĭ Israel.

CAPUL XI.

Graţiile ce Dumneḑeŭ dădu Israeliţilor; ingratitudinea lor. Dumneḑeŭ va avé odată misericordiă de dênşiĭ.

Când Israel *era* prunc, eŭ atuncĭ 'l-am iubit pre el, 1
Şi din Egipt am chiămat pre fiiul meŭ. [dinaintea lor;
Întru cât profeţiĭ 'ĭ chiămaŭ pre eĭ, întru atâta eĭ se depărtaŭ de 2
Sacrificaŭ Baalimilor, Şi tămâiaŭ imaginilor sculpate.
Eŭ am dat luĭ Efraim un conducĕtor, care 'ĭ luâ pre braţiele sale; 3
Dară n'aŭ cunoscut, câ 'ĭ-am vindecat pre dênşiĭ.
'I-am tras pre eĭ cu funiĭ de umanitate şi cu legăturĭ de amor; 4
Şi am fost lor ca ceĭ ce rădică jugul de de-asupra fălcilor lor,
Şi am pus nutrimênt dinaintea lor.
Se nu se fiă întors în pămêntul Egiptuluĭ; 5
Acum Assiriénul este regele luĭ, Pentru câ aŭ refusat de a se
Şi sabia va cădé preste cetăţile luĭ, [întórce. 6

Şi va destruge zăvórele luĭ, şi *le* va consuma,
Din causa planurilor lor.
7 Şi populul meŭ este plecat la abatere contra mea;
Şi deşi aŭ fost chiămaţĭ câtră cel pré Înalt,
Nimene nu '*l*-aŭ înălţat *pre el*.
8 Cum te voiŭ trăda, Efraime?
Cum te voiŭ lăsa, Israele? Cum te voiŭ face ca Adma?
Cum te voiŭ pune ca Zeboim? Ânima mea s'aŭ întors întru mine,
Compătimirea mea s'au aprins.
9 Nu voiŭ esecuta aprinderea mânieĭ mele,
Nu voiŭ maĭ sfărăma pre Efraim; Câcĭ eŭ *sum* Dumneḑeŭ şi nu
Sântul în mijlocul têŭ; Şi nu voiŭ veni în mâniă. [om,
10 Vor urma luĭ Iehova, Când răcnesce ca leul;
Da, el va răcni, Atuncĭ vor alerga fiiĭ de la apus;
11 Vor alerga din Egipt ca paserea, Şi ca columba din ţérra Assirieĭ;
Şi'ĭ voiŭ restabili pre dênşiĭ în casele lor, grăesce Iehova.
12 Efraim m'aŭ încunjurat cu minciunĭ,
Şi casa luĭ Israel cu înşelăciune; [sânţiĭ.
Dară Iuda domnesce âncă cu Dumneḑeŭ, Şi este credincios cu

CAPUL XII.

1 Efraim pasce vênt, şi urméză dupre vêntul de la resărit;
Ḑilnic îmmulţesce minciunile şi perḑarea;
Da, fac alianţă cu Assirieniĭ, Şi se duce oleŭ în Egipt.
2 Iehova are âncă cértă cu Iuda, Şi va pedepsi pre Iacob dupre
Dupre faptele luĭ 'ĭ va resplăti luĭ. [câile luĭ;
3 În pântece aŭ apucat călcâiul frateluĭ seŭ,
Şi în etatea sa bărbătéscă s'aŭ luptat cu Dumneḑeŭ. [luĭ;
4 Da, s'aŭ luptat cu ângerul, şi aŭ prevaluat; Aŭ plâns şi s'aŭ rugat
În Beth-El 'l-aŭ aflat pre el, şi acolo aŭ vorbit cu noĭ.
5 Da, Iehova *este* Dumneḑeul oştirilor, Iehova *este* numele luĭ.
6 Pentru acésta tu întórce-te câtră Dumneḑeul têŭ;
Observă îndurare şi judicată, Şi speréză în Dumneḑeul têŭ pururea.
7 *Ca* un neguţitor,
În a căruia mânĭ *sûnt* cumpĕne de încelăciune: *Ce* iubesce a încela,
8 Efraim ḑice: Într'adevĕr eŭ m'am înavuţit, Am căscigat avuţiĭ mie;
În tóte muncile mele nu se va afla în mine nimic ce *ar fi* de pĕcat.
9 Éră eŭ Iehova, Dumneḑeul têŭ, din pământul Egiptuluĭ
Te voiŭ face âncă a locui în corturĭ, Ca în ḑilele de serbătóre.
10 Am grăit âncă prin profeţĭ, Şi am îmmulţit visiunile,
Şi m'am înfăçioşat în parabole prin profeţĭ.
11 Dacă Galaad este un Aven (cetatea idoluluĭ), se vor face de
În Ghilgal sacrifică taurĭ: [nimică,
De aceea altarele lor *vor fi* ca grămăḑele pre brasdele câmpuluĭ.

Şi Iacob aŭ fugit în ţérra Sirieĭ, 12
Şi Israel aŭ servit pentru o femee, Şi pentru o femee aŭ păḑit
Şi prin profet aŭ suit Iehova pre Israel din Egipt, [*vite*. 13
Şi prin profet fu conservat acesta.
Efraim *l*'aŭ întărîtat *pre el* fórte amar; 14
Pentru aceea va vĕrsa sângele luĭ asupra luĭ,
Şi oprobriul luĭ 'l va întórce Domnul seŭ asupra luĭ.

CAPUL XIII.

Certarea idolatrieĭ Israeliţilor. Preḑicerea ruineĭ lor.

Întru cât Efraim vorbia, spaimă se 'nălţa în Israel: 1
Éră când aŭ pĕcătuit prin Baal, atuncĭ aŭ murit.
Şi acum pĕcătuesc din ce în ce maĭ mult, 2
Şi 'şĭ-aŭ făcut loruşĭ din argintul lor *imaginĭ* vĕrsate,
Idolĭ dupre artea lor, Tóte acestea *sûnt* lucrare a artistilor;
Ḑic despre ele; Ceĭ ce sacrifică ómenĭ se serute viţeiĭ.
Pentru acésta vor fi ca un nuor de demănéţa, 3
Şi ca roua de demănéţa ce trece,
Ca pléva *ce* se spulberă de pre arĭă, Şi ca fumul din horn.
Dară eŭ Iehova *sum* Dumneḑeul têŭ din pămêntul Egiptuluĭ; 4
Şi alt ḑeŭ afară de mine se nu cunoscĭ;
Căcĭ nu *este* alt mântuitor afară de mine.
Eŭ te-am cunoscut în deşerturĭ, În ţérră sécă. 5
Dară păscĕnd s'aŭ săturat, S'aŭ săturat, şi s'aŭ 'nălţat ânima lor, 6
Pentru aceea m'aŭ uitat. [pândi.
Drept-care li voiŭ fi lor ca un leŭ; Şi ca un leopard în cale voiŭ 7
'I voiŭ întimpina pre eĭ ca o ursóică lipsită de puĭ, 8
Şi voiŭ sfăşia îmbrăcămintea ânimeĭ lor, [dênşiĭ.
Şĭ 'ĭ voiŭ consuma acolo ca un leŭ; Féra câmpuluĭ 'ĭ va sfăşia pre
Te-aĭ perdut, Israele! dară în mine *este* ajutoriul têŭ. 9
Unde este decĭ regele têŭ? 10
Se te mântuĭă acum în tóte cetăţile tale;
Şi unde *sûnt* judicătoriĭ teĭ, de carĭ aĭ ḑis; Dă-mi rege şi principĭ?
'Ţi-am dat rege întru mânia mea, şi '*l* voiŭ lua întru urgia mea. 11
Inicitatea luĭ Efraim *este* legată, pĕcatul luĭ *este* conservat: 12
Durerile uneĭ femeĭ de facere vor veni asupra luĭ; 13
Este fiiŭ neînţelept; Căcĭ nu va puté sta la deschiderea nascereĭ.
Din mâna infernuluĭ 'ĭ-aşŭ elibera pre eĭ; 14
De mórte 'i-aşĭ mântui pre eĭ; Unde *este*, mórte! ciuma ta?
Unde *este*, inferne! ruinarea ta?
Compătimirea este ascunsă 'naintea ochilor meĭ.
Căcĭ deşi este fructifer pre câmpiĭ umeḑĭ, Vêntul de rêsărit 15
Vêntul luĭ Iehova se va rădica din deşert, [va veni,
Şi fôntânele luĭ vor seca, Şi sorgintea luĭ se va usca;

Acesta va răpi tesaurul tuturor vaselor *sale* celor preçióse.
16 Samaria se va nimici, Câcĭ s'aŭ revoltat contra Dumneḑeuluĭ seŭ:
Vor cădé prin sabie; Pruncii lor ceĭ sugătorĭ sdrobi-se-vor,
Şi îngrecatele lor se vor spinteca.

CAPUL XIV.

Îndemnarea la penitenţă. Promisiunile luĭ Dumneḑeŭ.

1 Israele! întórce-te câtră Iehova, Dumneḑeul têŭ,
Câci aĭ căḑut prin inicitatea ta.
2 Luaţĭ cu voĭ cuvinte, şi întorceţi-ve câtră Iehova;
Ḑiceţi-ĭ luĭ: Rădicaţĭ tótă inicitatea *nóstră*, şi primesce-*ne* bine,
Aşia vom plàti viţeiĭ buzelor nóstre.
3 Asser nu ne va mântui; Nu vom călări pre caĭ;
Şi nu vom maĭ ḑice câtră lucrul mânelor nóstre: *Sûnteţĭ* ḑeiĭ nostri;
Câcĭ întru tine va afla îndurare cel orfan.
4 Voiŭ vindeca abaterea lor, 'I voiŭ iubi pre eĭ din ânimă;
Câcĭ mânia mea s'aŭ întors de la dênsul.
5 Voiŭ fi luĭ Israel ca roua; Ca crinul va înflori,
Şi va prinde rădicinile sale ca *arborele* Libanuluĭ.
6 Ramurile luĭ se vor mări, Gloria luĭ va fi ca a olivuluĭ,
Şi mirosul luĭ ca al Libanuluĭ.
7 Se vor întórce ceĭ ce şedeaŭ sub umbra luĭ;
Vor renvia *ca* grâul, şi vor înflori ca via;
Mirosul luĭ *va fi* ca al vinuluĭ din Liban.
8 Efraim *va ḑice*: Ce maĭ am a face cu idoliĭ?
Eŭ '*l*-am auḑit, şi'l voiŭ observa pre el;
Eu *sum luĭ* ca un pin înverḑit; Fructul têŭ va purcede de la [mine.
9 Cine *este* înţelept? ca se pricépă acestea,
Prudent? ca se cunóscă acestea.
Câcĭ drepte *sûnt* câile luĭ Iehova, şi drepţiĭ âmblă în ele;
Éră ceĭ fără-de-lege cad pre ele.

IOEL.

CAPUL I.

Preḑicerea uneĭ marĭ fómete în Iudeea.

1 Cuvêntul luĭ Iehova ce veni câtră Ioel, fiiul luĭ Pethuel.
2 Ascultaţĭ acésta, bătrânilor!
Şi luaţĭ în urechĭ, toţĭ locuitoriĭ ţerreĭ!
Făcutu-s'aŭ acésta în ḑilele vóstre, Verĭ în ḑilele părinţilor vostri?
3 Naraţĭ despre acésta copiilor vostri,

Şi copiĭ vostri câtră copiiĭ lor, Şi copiĭ lor câtră altă generaţiune.
Remăşiţele omideĭ le-aŭ mâncat locusta; 4
Şi remăşiţele locusteĭ le-aŭ mâncat forfăcarul;
Şi remăşiţele forfăcaruluĭ le-aŭ mâncat muşiţa.
Desceptaţi-ve, beţivilor, şi plângeţĭ! 5
Şi urlaţĭ, toţĭ bĕutoriĭ de vin,
Pentru mustul; câcĭ s'aŭ răpit de la gura vóstră.
Câcĭ un popul s'aŭ suit asupra ţerreĭ mele, 6
Puteric şi nenumerat, Aĭ căruia dinţĭ *sûnt ca* dinţiĭ de leŭ,
Şi are măsele de leŭ bătrân.
Aŭ redus viea mea într'un deşert, şi smochinul meŭ 'l-aŭ rupt; 7
Cu totul aŭ descojit-o şi *o* aŭ lepădat; Viţele eĭ aŭ remas albe.
Lamentéză ca o mirésă încinsă cu sac 8
Pentru bărbatul tênĕreţeĭ sale!
Oblaţiunea pânatică şi libaţiunea s'aŭ răpit 9
De la casa luĭ Iehova; Jălesc preuţiĭ, servitoriĭ luĭ Iehova.
Câmpul s'aŭ devastat, pămêntul jălesce; Câcĭ grâul s'aŭ stricat, 10
Mustul s'aŭ secat, oleul lipsesce.
Ruşinaţi-ve, plugarilor! vĕetaţi-ve, vierilor! 11
Pentru grâŭ şi pentru orḑ; Câ secerişul câmpuluĭ aŭ perit.
Viea s'aŭ uscat, şi smochinul aŭ lipsit; 12
Rodiul şi palma şi merul, Toţĭ arboriĭ câmpuluĭ s'aŭ uscat;
Incât aŭ 'ncetat bucuria de la fiiĭ ómenilor.
Încingeţi-ve şi plângeţĭ, preuţilor! 13
Urlaţĭ, servitorĭ aĭ altaruluĭ!
Veniţĭ, petreceţĭ nóptea în sacĭ, servitorĭ aĭ Dumneḑeuluĭ meŭ!
Câcĭ oblaţiunea pânatică şi libaţiunea aŭ încetat
De la casa Dumneḑeuluĭ vostru.
Sântificaţĭ ajunare, strigaţĭ adunare solemnă, 14
Adunaţĭ pre ceĭ bătrânĭ *şi* pre toţĭ locuitoriĭ ţerreĭ
În casa luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru; Şi strigaţĭ câtră Iehova.
Vaĭ de ḑiua *aceea*! Câcĭ ḑiua luĭ Iehova *este* aprópe, 15
Şi va veni ca o perḑare de la cel Atot-putinte.
Nu s'aŭ răpit nutrimintele dinaintea ochilor nostri, 16
Desfătarea şi bucuria de la casa Dumneḑeuluĭ nostru?
Seminţele putreḑesc sub brasdele lor, [uscat. 17
Grânarele s'aŭ deşertat, magasinele s'aŭ ruinat; Câcĭ grâul s'aŭ
Cum gem animalele! Retăcesc cireḑele de boĭ! căcĭ nu aŭ păşune; 18
Da, turmele de oĭ aŭ perit.
Iehova! câtră tine voiŭ striga; 19
Câcĭ focul aŭ mistuit păşunele deşertuluĭ,
Şi flacăra aŭ ars toţĭ arboriĭ câmpuluĭ.
Chiar animalele câmpieĭ doresc după tine; 20
Câcĭ aŭ secat curgerile apelor,
Şi focul aŭ consumat păşunile deşertuluĭ.

CAPUL II.

Amenințărĭ. Îndemnărĭ spre căință. Promisiunile luĭ Dumnedeŭ. Judicata contra națiunilor în valea luĭ Iosafat; promisiunile pentru Iudeea.

1 Suflațĭ în trombetă în Zion,
Și alarmațĭ în muntele cel sânt al meŭ;
Se se cutremure toțĭ locuitoriĭ pămêntuluĭ;
Câcĭ vine ḑiua luĭ Iehova, câ aprópe *este*:
2 Ḑi de întuneric și de obscuritate, Ḑi de nuorĭ și de negură désă,
Ca aurora lățită pre munțĭ, Un popul mult și puteric;
Asemenea luĭ n'aŭ fost de la început, nicĭ după el va maĭ fi
Până în timpul generațiunilor celor maĭ depărtate.
3 Focul mistue dinaintea luĭ, Și flacăra arde dinapoia luĭ;
Pămêntul *este* ca grădina Edenuluĭ dinaintea luĭ,
Și dinapoia luĭ deșert desolat; Și nimic nu scapă de el.
4 Aspectul lor *este* ca aspectul cailor; Și ca călărețiĭ, așia alérgă.
5 Ca vuetul de care sar pre vêrfurile munților,
Ca resunetul flacăreĭ de foc, care mistue paea,
Ca un popul puteric preparat pentru bataiă.
6 Înaintea luĭ populiĭ se înspăimêntă; Tóte fețele pălesc.
7 Alérgă ca eroiĭ; Ca bărbațiĭ de resbel se suiŭ pre mur:
Și merg fiă-carele în calea sa, Și nu perturbă șirurile lor;
8 Și nu împinge unul pre altul; Merge fiă-carele în calea sa;
Se aruncă între sabiĭ *și* nu se rănesc.
9 Alérgă în cetate; Alérgă pre mur, se suiŭ pre case;
Întră prin ferestĭ ca furul.
10 Pămêntul se cutremură dinainte lor; Ceriurile tremură;
Sórele și luna se întunecă, Și stelele 'șĭ retrag lumina lor.
11 Și Iehova emite vócea sa 'naintea armateĭ sale;
Câcĭ tabera sa *este* mare fórte; Puteric esecutorul cuvêntuluĭ seŭ;
Câcĭ ḑiua luĭ Iehova *este* mare și înfricoșată fórte,
Și cine o va puté purta pre ea?
12 Și acum pentru acésta, grăesce Iehova:
Întórceți-ve câtră mine din tótă ânima vóstră,
Și în ajunare și în plângere și în doliŭ.
13 Și sfâșiațĭ ânima vóstră și nu vestmintele vóstre,
Și întórceți-ve câtră Iehova, Dumnedeul vostru;
Câcĭ *este* milos și îndurător, Târḑiŭ la mânie și plin de 'ndurare,
Și se căesce de reutate.
14 Cine scie, *de nu* se va întórce și se va căi,
Și va lăsa bine-cuvêntare în urma sa,
Oblațiune pânatică și libațiune luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru?
15 Suflațĭ în trombetă în Zion,
Sântificațĭ ajunare, strigațĭ o adunare solemnă!
16 Adunațĭ populul, sânctificațĭ adunarea, Strângețĭ pre bătrânĭ,

Adunaţĭ pre copiĭ şi pre ceĭ ce sug la ţiţe;
Se ésă mirele din dormitorul seŭ, Şi mirésa din camera sa.
Se plângă preuţiĭ, servitoriĭ luĭ Iehova, Între portic şi altar, 17
Şi se ḑică: Cruţă, Iehova! popului têŭ,
Şi se nu espuĭ moscenirea ta oprobriuluĭ,
Încât se'ĭ domineze naţiunile;
Pentru ce se se ḑică între popul: Unde *este* Dumneḑeul lor?
Atuncĭ Iehova era zelos de ţérra sa, 18
Şi se îndura de poporul seŭ.
Şi Iehova respunse şi ḑise poporuluĭ seŭ: 19
Éca! eŭ vi voiŭ trămite vouĕ grâŭ,
Şi must şi oleù, şi ve veţĭ sătura de ele;
Şi nu ve voiŭ maĭ espune oprobriuluĭ între naţiunĭ.
Şi voiŭ depărta de la voĭ oştirea de la méḑă-nópte, 20
Şi o voiŭ înpinge în ţérra cea sécă şi deşértă
Cu façia sa spre marea resăriténă,
Éră cu dosul seŭ spre marea apusénă,
Şi putórea sa se va sui, şi mirosul seŭ cel rêŭ se va 'nălţa,
Căcĭ aŭ făcut marĭ lucrurĭ!
Nu te teme, ţérra! bucură-te şi te desfătéză! 21
Căcĭ Iehova aŭ făcut marĭ lucrurĭ. [încolţi,
Nu ve temeţĭ animale de câmpiă! Căcĭ păşunile deşertuluĭ vor 22
Căcĭ arborele va purta fructul seŭ, Smochinul şi viea vor da pu-
Şi voĭ, fiiĭ Zionuluĭ! bucuraţi-ve, [terea lor. 23
Şi ve desfataţĭ întru Iehova, Dumneḑeul vostru!
Căcĭ vi aŭ dat vouĕ plóe timpuriă în abundenţă,
Şi va face se vi cadă vouĕ plóia, Timpuriă şi târḑiă *ca* maĭ
Şi ariele se vor împlé de grâŭ, ['nainte. 24
Şi linurile se vor vĕrsa de must şi de oleŭ.
Şi vi voiŭ ren'deplini vouĕ aniĭ ce 'ĭ-aŭ mâncat locusta, 25
Forfăcarul şi muşiţa şi omida,
Armata mea cea mare, care am trămis-o contra vóstră.
Şi veţĭ mânca îndestul, şi ve veţĭ sătura, 26
Şi veţĭ lăuda numele luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru,
Carele aŭ făcut minunĭ cu voĭ;
Şi poporul meŭ nu se va ruşina în etern.
Şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* în mijlocul luĭ Israel, 27
Şi *câ* eŭ Iehova *sum* Dumneḑeul vostru, şi nicĭ un altul;
Şi poporul meŭ nu se va ruşina în etern.
Şi se va întêmpla după aceste lucrurĭ, 28
Voiŭ revĕrsa spiritul meŭ preste tot trupul;
Şi vor profetisa fiiĭ vostri şi fiele vóstre;
Bătrâniĭ vostri vor visa visurĭ, Têněriĭ vostri vor vedé visiunĭ.
Şi chiar asupra servitorilor şi a servitórelor 29
În ḑilele acelea voiŭ revĕrsa spiritul meŭ.

30 Şi voiŭ arĕta semne în ceriurĭ şi pre pămênt,
Sânge şi foc şi fumegare de fum.
31 Sórele se va schimba în întuneric, Şi luna în sânge,
Maĭ 'nainte de a veni ḑiua luĭ Iehova cea mare şi înfricoşată.
32 Şi se va întêmpla,
Câ orĭ-cine va chiăma numele luĭ Iehova va fi scăpat;
Câcĭ în muntele Zionuluĭ şi în Ierusalim va fi eliberare,
Dupre cum aŭ ḑis Iehova,
Şi la remăşiţa, pre care o va chiăma Iehova.

CAPUL III.

1 Câcĭ, éca! in ḑilele acelea şi în timpul acela,
Când voiŭ înturna captiviĭ luĭ Iuda şi aĭ Ierusalimuluĭ,
2 Voiŭ aduna âncă pre tóte naţiunile,
Şi le voiŭ pogorî în valea luĭ Iosafat, Şi me voiŭ judica cu dên-
Pentru populul meŭ şi moscenirea mea, Israel, [sele acolo
Pre carele 'l-aŭ împrăsciat între naţiunĭ, şi 'şĭ-aŭ împărţit ţérra mea.
3 Şi aŭ aruncat sorţul pentru populul meŭ;
Şi aŭ dat un copil pentru o meretrice,
Şi aŭ vĕndut o copilă pentru vin, Ca se bea.
4 Şi voĭ, ce aveţĭ voĭ cu mine, Tire şi Sidóne!
Şi tóte confiniile Filistenilor? Óre 'mĭ veţĭ da plata?
Dacă 'mĭ-o veţĭ resplăti-o voĭ,
Fără întărḑiere, curênd voiŭ întórce resplata vóstră asupra capuluĭ
5 Câcĭ aţĭ luat argintul meŭ şi aurul meŭ, [vostru.
Preciósele mele cele maĭ frumóse le-aţĭ dus în templele vóstre.
6 Éră pre fiiĭ luĭ Iuda şi pre fiiĭ Ierusalimuluĭ,
'I-aţĭ vêndut la fiiĭ Greciei,
Spre a'ĭ îndepărta pre eĭ de la confiniile lor. [dênşiĭ,
7 Éca! eŭ 'ĭ voiŭ scula pre eĭ din locul, Unde 'ĭ-aţĭ vêndut pre
Şi voiŭ întórce resplata vóstră asupra capuluĭ vostru.
8 Şi voiŭ vinde pre fiiĭ vostri şi pre fiiele vóstre
In mânele fiilor luĭ Iuda,
Şi'ĭ vor vinde pre dênşiĭ la Sabienĭ, la o naţiune depărtată;
Câcĭ Iehova aŭ grăit.
9 Publicaţĭ acésta între naţiunĭ!
Preparaţĭ resbel, desceptaţĭ pre eroĭ!
Se se apropie, se se suiă toţĭ bărbaţiĭ de resbel;
10 Bateţĭ ferele vóstre de plug în sabiĭ,
Şi cósele vóstre în lâncĭ; Cel neputincios se ḑică: Eŭ *sum* eroŭ.
11 Alergaţĭ şi veniţĭ, tóte naţiunile dinprejur! Şi ve adunaţĭ împreună;
Acolo va repune Iehova pre putericiĭ teĭ.
12 Se se scóle naţiunile, Şi se se suiă în valea luĭ Iosafat!
Câcĭ acolo voiŭ şedé, ca se judic tóte naţiunile dinprejur.

Puneţĭ la secere, câcĭ secerişul este copt; 13
Veniţĭ, pogorîţi-ve, câcĭ linul este plin, şi căḑile se vérsă;
Câcĭ reutatea lor *este* mare.
Mulţimĭ, mulţimĭ în valea decisiuneĭ, 14
Căcĭ aprópe *este* ḑiua luĭ Iehova în valea decisiuneĭ.
Sórele şi luna se vor întuneca, Şi stelele 'şĭ vor retrage lumina [lor. 15
Éră Iehova va mugi din Zion, Şi va resuna vocea sa din [Ierusalim; 16
Şi ceriurile şi pămêntul se vor cutremura;
Dară Iehova *va fi* refugiul poporuluĭ seŭ,
Şi puterea fiilor luĭ Israel.
Aşia veţĭ cunósce, câ eŭ Iehova *sum* Dumneḑeul vostru, 17
Cel ce locuesc în Zion, muntele cel sânt al meŭ;
Atuncĭ Ierusalimul va fi sânt, Şi străinĭ nu vor maĭ trece prin el.
Şi se va întêmpla în aceà ḑi, *Câ* munţiĭ vor picura must, 18
Şi colniciĭ vor curge lapte, Şi tóte pârîele Iudeeĭ vor curge apa,
Şi o sorginte va eşi din casa luĭ Iehova, Şi va adăpa valea Şittim.
Egiptul va fi un deşert, Şi Edomul va fi pustiŭ, 19
Pentru violenţa *în contra* fiilor luĭ Iuda,
Câcĭ aŭ vĕrsat sânge inocent în pămêntul lor.
Éră Iuda se va locui în etern, 20
Şi Ierusalimul din generaţiune în generaţiune.
Şi voiŭ curăţi sângele lor, *Care* nu 'l-am curăţit âncă; 21
Câcĭ Iehova locuesce în Zion.

AMOS.

CAPUL I.

Preḑicerea contra Sirienilor, Filistenilor, Tirienilor, Idumeilor şi Ammoniţilor.

Cuvintele luĭ Amos, carele era dintre păstoriĭ de la Tekoa, 1
pre carĭ le-aŭ vĕḑut asupra luĭ Israel în ḑilele luĭ Uzia,
regele Iudeĭ, şi în ḑilele luĭ Ieroboam, fiiul luĭ Ioaş, regele luĭ
Israel, duoĭ anĭ maĭ 'nainte de cutremur;
Şi aŭ ḑis: Iehova va mugi din Zion, 2
Şi va resuna vocea sa din Ierusalim;
Şi locuinţele păstorilor vor jăli; Şi vêrful Carmeluluĭ se va usca.
Aşia grăesce Iehova: Pentru treĭ fără-de-legĭ ale Damasculuĭ, 3
Şi pentru cele patru, nu'ĭ voiŭ întórce luĭ *pedépsă*;
Fiind câ aŭ trierat Galaadul cu trierătóriă de fer;
Şi voiŭ trămite foc în casa luĭ Hazael, Şi va consuma palatele [luĭ Ben-Adad. 4
Şi voiŭ frânge zevórele Damascului, 5
Şi voiŭ estirpi locuitoriul din valea idoluluĭ,
Şi pre cel ce ţine sceptrul din casa Edomuluĭ,

Şi poporul Sirieĭ va fi dus captiv în Kir, grăesce Iehova.
6 Aşia grăesce Iehova: Pentru treĭ fără-de-legĭ ale Gazeĭ,
Şi pentru patru, nu'ĭ voiŭ întórce eĭ *pedépsă*;
Fiind câ aŭ dus captiv pre *poporul meŭ*, îndeplinind captivitatea,
Trădându'ĭ luĭ Edom;
7 Şi voiŭ trămite foc la murul Gazeĭ, Şi va consuma palatele eĭ.
8 Şi voiŭ estirpi pre locuitoriul din Aşdod,
Şi pre cel ce ţine sceptrul din Aşkelon,
Şi voiŭ întórce mâna mea contra Ekronuluĭ,
Şi remăşiţa Filistenilor va peri, grăesce Iehova, Domnul.
9 Aşia grăesce Iehova: Pentru treĭ fără-de-legĭ ale Tiruluĭ,
Şi pentru patru, nu'ĭ voiŭ întórce luĭ *pedépsă*;
Câcĭ aŭ trădat *poporul meŭ* luĭ Edom, îndeplinind captivitatea,
Şi nu 'şĭ-aŭ amintit de alianţa cea frăţéscă;
10 Şi voiŭ trămite foc la murul Tiruluĭ, Şi va consuma palatele luĭ.
11 Aşia grăesce Iehova:
Pentru treĭ fără-de-legĭ ale Edomuluĭ,
Şi pentru patru, nu'ĭ voiŭ întórce luĭ *pedépsă*;
Fiind câ aŭ persecutat pre fratele seŭ cu sabia,
Şi aŭ depărtat compătimirea sa, Şi mânia luĭ 'l sfâşia necontenit,
Şi urgia sa se ţinea pururea;
12 Şi voiŭ trămite foc în Teman, Şi va consuma palatele din Bozra.
13 Aşia grăesce Iehova:
Pentru treĭ fără-de-legĭ ale fiilor luĭ Ammon,
Şi pentru patru, nu li voiŭ întórce lor *pedépsă*;
Fiind câ aŭ spintecat îngrecatele din Galaad,
Spre a'şĭ lăţi confiniul lor;
14 Şi voiŭ aprinde foc la murul de la Rabba,
Şi va consuma palatele eĭ Cu alarmă în ḑiua de bataiă,
Cu vêrtej în ḑiua de furtună.
15 Şi regele lor va merge în captivitate,
El şi principiĭ luĭ împreună, grăesce Iehova.

CAPUL II.

Preḑicerea contra Moabiţilor, a Iudeeĭ şi a luĭ Israel.

1 Aşia grăesce Iehova: Pentru treĭ fără-de-legĭ ale luĭ Moab,
Şi pentru patru, nu'ĭ voiŭ întórce luĭ *pedépsă*;
Fiind câ aŭ ars ósele regeluĭ Edomuluĭ până la var;
2 Şi voiŭ trămite foc în Moab, Şi va consuma palatele din Kirioth;
Şi Moab va muri cu vuet, Cu alarma, în sunetul trâmbeţeĭ.
3 Şi voiŭ estirpi judecĕtoriŭ din mijlocul luĭ, [Iehova.
Şi voiŭ ucide pre toţĭ principiĭ luĭ cu dênsul împreună, grăesce
4 Aşia grăesce Iehova: Pentru treĭ fără-de-legĭ ale luĭ Iuda,
Şi pentru patru, nu'ĭ voiŭ întórce luĭ *pedépsă*;

Fiind câ aŭ despreţiuit legea luĭ Iehova, Şi n'aŭ păḑit statutele
Şi 'ĭ-aŭ încelat pre eĭ idoliĭ lor minciunoşĭ, [luĭ,
În urma cărora aŭ âmblat părinţiĭ lor;
Şi voiŭ trămite foc în Iuda, Şi va consuma palatele Ierusalimuluĭ. 5
Aşia grăesce Iehova: Pentru treĭ fără-de-legĭ ale luĭ Israel, 6
Şi pentru patru, nu 'ĭ voiŭ întórce luĭ *pedépsă*;
Fiind câ aŭ vêndut pre cel drept pentru argint,
Şi pre cel serac pentru o părechiă de papucĭ;
Carĭ poftesc după ţerrîna pămêntuluĭ pre capul seracilor, 7
Şi pervertesc calea sermanilor, Şi un om şi tatăl luĭ întră la *a-*
Spre a profana numele cel sânt al meŭ; [*ceeaşĭ* fată,
Şi se culcă pre vestminte amanetate, Aprópe de orĭ-ce altar, 8
Şi beŭ vinul celor condemnaţĭ *În* casa ḑeilor lor.
Dară eŭ am estirpit pre Amoreŭ de dinaintea lor, 9
A căruia înălţime *era* ca 'nălţimea cedrilor, Şi cel tare ca stejariĭ;
Şi am nimicit fructul luĭ de de-asupra, şi rădicinele luĭ de desubt.
Şi v'am scos din pămêntul Egiptuluĭ, Şi v'am condus patru-ḑecĭ 10
Spre a mosceni ţérra Amoreuluĭ. [de anĭ prin deşert,
Şi am rădicat *pre uniĭ* din fiiĭ voştri, spre *a fi* profeţĭ, 11
Şi dintre têneriĭ vostri, spre *a fi* Nazareĭ.
Nu *este* aşia, fiĭ aĭ luĭ Israel? grăesce Iehova.
Éră voĭ aţĭ adăpat pre Nazareĭ cu vin; Şi aţĭ ordonat profeţilor, 12
Ḑicĕnd: Se nu profetizaţĭ.
Éca! eŭ *ve* voiŭ apăsa *pre voĭ* în locul vostru, Cum apasă căru- 13
Şi refugiu va lipsi celuĭ iute, [ţa cea plină de snopĭ. 14
Şi curajiosul nu'şĭ va întrebuinţa puterea sa, Şi eroul nu'şĭ va mân-
Şi săgetătorul nu va ţine loc, [tui viéţa sa; 15
Şi cel iute la picior nu va scăpa, Şi călăreţul nu'şĭ va mântui
Şi dintre putericĭ cel maĭ curajios [viéţa sa; 16
Gol va fugi în ḑiua aceea, grăesce Iehova.

CAPUL III.

Corupţiunea Israeliţilor şi preḑicerea pedepseĭ lor.

Ascultaţĭ cuvêntul acesta, pre carele 'l-aŭ grăit Iehova con- 1
tra vóstră, fiĭ aĭ luĭ Israel! contra întregeĭ familie ce am
scos din pămêntul Egiptuluĭ, ḑicĕnd: [tuluĭ;
Pre voĭ numaĭ v'am cunoscut Din tóte familiele pămên- 2
De aceea ve voiŭ pedepsi Pentru tóte inicităţile vóstre.
Pot óre se âmble douĭ împreună, De nu vor fi de acord? 3
Răcni-va leul în pădure, De nu ar avé prédă? 4
Resuna-va vócea sa puiul de leŭ din pescera sa, De nu ar fi prins
Puté-va paserea se cadă în laţiŭ pre pămênt, [ceva? 5
Unde nu *ar fi* cursă pentru ea? Rădica-se-va laţul de pre pămênt,
Fără se se fi prins ceva?

6 Va resuna trombeta în cetate, Şi poporul se nu se spăimênte?
Întêmpla-se-va nenorocire în cetate, Şi se nu o fi făcut Iehova?
7 De sigur Iehova Domnul nu va face nimic,
Fără se descoperă secretul seŭ servilor seĭ, profeţilor.
8 Leul răcnesce, cine nu se va teme?
Iehova Domnul aŭ grăit; cine nu va profetisa?
9 Anunţiaţĭ la palatele cele din Aşdod, Şi la palatele cele din ţér-
Şi ḑiceţĭ: Strîngeţi-ve pre munţiĭ Samarieĭ, [ra Egiptuluĭ,
Şi vedeţĭ marile tulburărĭ în mijlocul eĭ, Şi asupririle în mij-
10 Câcĭ nu sciŭ se lucreze *ce este* drept, grăesce Iehova, [locul eĭ;
Ceĭ ce adună violenţa şi răpirea în palatele lor.
11 Pentru acésta aşia grăesce Iehova, Domnul;
Inimicul *este* împrejurul ţerreĭ *tale,* Şi va da jos tăria ta de
Şi palatele tale se vor preda. [tine.
12 Aşia grăesce Iehova: Cum păstoriul scóte din gura leuluĭ
O păreche de bucăţĭ de picior verĭ o margină de urechiă,
Aşia vor fi scoşĭ fiiĭ luĭ Israel,
Ceĭ ce şed în Samaria în unghiul patuluĭ, Şi pre aşternut de mătase.
13 Ascultaţĭ, şi mărturisiţĭ contra caseĭ luĭ Iacob,
Grăesce Iehova, Domnul, Dumneḑeul oştirilor,
14 Câ în ce ḑi voiŭ pedepsi fără-de-legile luĭ Israel asupra luĭ,
Voiŭ pedepsi şi altarele din Beth-El;
Şi córnele altaruluĭ se vor tăia, şi vor cădé la pămênt.
15 Şi voiŭ lovi casa de ĭérnă cu casa de véră, Şi casele cele de ivor
Şi casele cele marĭ se vor nimici, grăesce Iehova. [vor peri,

---

CAPUL IV.

Continuarea aceloraşĭ censure şi ameninţărĭ.

1 Ascultaţĭ cuvêntul acesta, vacĭ din Başan,
Cele din muntele Samarieĭ,
Carĭ apăsaţĭ pre ceĭ sermanĭ, şi asupriţĭ pre ceĭ seracĭ,
Şi carĭ ḑiceţĭ câtră domniĭ lor: Aduceţĭ, şi vom bé.
2 Iehova Domnul aŭ jurat pre sântitatea sa,
Câ, éca! ḑile vor veni asupra vóstră, În carĭ ve vor prinde cu
Şi pre posteritatea vóstră cu undiţĭ de pescarĭ. [cârlige,
3 Şi veţĭ eşi prin spărturĭ, Fiă-care drept înaintea sa;
Şi veţĭ arunca *tóte cele* din palat, grăesce Iehova.
4 Veniţĭ la Beth-El, şi făptuiţĭ fără-de-legĭ;
În Ghilgal înmulţiţĭ nelegiuire; Şi aduceţĭ sacrificiele vóstre în
Şi ḑecimele vóstre la fiă-care treĭ anĭ de ḑile. [tótă demăneţa,
5 Şi oferiţĭ sacrificiul de mulţumire din pâne dospită,
Şi anunţiaţĭ ofrandele voluntare; [nul.
Le publicaţĭ; căcĭ aşia iubiţĭ, fiĭ aĭ luĭ Israel! grăesce Iehova, Dom-
6 Dară şi eŭ v'am dat curăţia dinţilor în tóte cetăţile vóstre,

Şi lipsă de pâne în tóte locurile vóstre;
Ânse nu v'aţĭ întors câtră mine, grăesce Iehova.
Şi am oprit şi plóia de la voĭ, 7
Când maĭ *eraŭ* treĭ lunĭ până la secериş; Şi am plouat preste o cetate,
Şi preste alta n'am plouat; O parte *de pămênt* fu plouată,
Şi partea, pre care n'aŭ plouat, s'aŭ uscat.
Aşia doue, treĭ cetăţĭ aŭ mers în altă cetate se bea apă, 8
Şi nu s'aŭ săturat; Ânse nu v'aţĭ întors câtră mine, grăesce Ie-
V'am bătut cu arsură în grâŭ şi *cu* vestejire; [hova. 9
Mulţimea grădinelor vóstre şi a vielor vóstre,
Şi a smochinilor vostri şi a olivilor vóstre, O aŭ mâncat omida;
Ânse nu v'aţĭ întors câtră mine, grăesce Iehova.
Am trămis asupra vóstră ciuma dupre feliul din Egipt; 10
Pre tênĕriĭ vostri 'i-am omorît cu sabia, Şi vi-am luat caiĭ vostri;
Şi am rădicat putórea castrelor vóstre până la nările vóstre;
Ânse nu v'aţĭ întors câtră mine, grăesce Iehova.
V'am resturnat, Cum Dumneḑeŭ aŭ resturnat Sodoma şi 11
Si aţĭ devenit ca un tăciune scos din incendiŭ; [Gomorra,
Ânse nu v'aţĭ întors câtră mine, grăesce Iehova.
Pentru acésta aşia 'ţĭ voiŭ face ţie, Israele! 12
Şi de óre-ce 'ţĭ voiŭ face acésta ţie,
Pregătesce-te se întimpinĭ pre Dumneḑeul tĕŭ, Israele!
Câcĭ, éca! cel ce forméză munţiĭ şi crează vêntul, 13
Cel ce declară omuluĭ care *este* cugetul luĭ, Cel ce face aurora
Şi âmblă pre 'nălţimile pămêntuluĭ, [*şi* întuneric,
Iehova, Dumneḑeul oştirilor, *este* numele luĭ.

CAPUL V.

Profeţia contra regatuluĭ luĭ Israel.

Ascultaţĭ cuvêntul acesta, ce eŭ rădic asupra vóstră, 1
Adecă lamentaţiune, casa luĭ Israel!
Aŭ căḑut, nu se va maĭ scula virgina luĭ Israel; 2
Este lepădată pre pămêntul eĭ; nu *este* cine se o scóle pre dênsa.
Câcĭ aşia grăesce Iehova, Domnul; 3
Cetatea, din care eşiaŭ o mie, va remâné cu o sută;
Şi din care eşiaŭ o sută, va remâné cu ḑece, În casa luĭ Israel.
Câcĭ aşia grăesce Iehova câtră casa luĭ Israel; Căutaţi-me, şi 4
Şi nu căutaţĭ Beth-El, şi nu întraţĭ în Ghilgal, [veţĭ trăi. 5
Şi nu treceţĭ la Beer-Şeba; Câcĭ Ghilgal va merge în captivitate,
Şi Beth-El se va face de nimică. [luĭ Iosef,
Căutaţĭ pre Iehova, şi veţĭ trăi; Se nu isbucnéscă ca focul în casa 6
Şi se'*l* mistue *pre el*, şi nu *este* în Beth-El care se'l stingă.
Voĭ, carĭ prefaceţĭ judicata în pelin, Şi aruncaţĭ la pămênt 7
Căutaţĭ pre cel ce aŭ făcut pleiadele şi Orionul, [dreptatea! 8

Pre cel ce preface umbra morţiĭ în aurora,
Şi întunecă ḑiua ca nóptea; Pre cel ce chiamă apele mâreĭ,
Şi le vérsă pre façia pămêntuluĭ; Iehova este numele luĭ!
9 Pre cel ce rădică destrugerea asupra celuĭ puteric,
Ca se vină destrugerea în forterețe.
10 Eĭ uresc pre cel ce mustră în pórtă,
Şi detestéze pre cel ce grăesce cu integritate. [grâŭ,
11 Drept-care, fiind câ călcaţĭ pre serac, Şi luaţĭ de la el darurĭ de
Deşi aţĭ edificat case de pétră cioplită, totuşĭ nu veţĭ locui în ele;
Deşi aţĭ plantat viĭ de plăcere, totuşĭ nu veţĭ bé vinul lor.
12 Câcĭ cunosc fără-de-legile vóstre cele multe, şi pĕcatele vóstre
Voĭ carĭ apăsaţĭ pre cel drept, luaţĭ mită, [cele numeróse;
Şi strâmbaţĭ dreptul celor seracĭ în pórtă.
13 Pentru aceea prudentul tace în timpul acésta; Câcĭ *este*
14 Căutaţĭ binele şi nu rêul, pentru ca se trăiţĭ; [timp rêŭ.
Şi aşia Iehova, Dumneḑeul oştirilor, va fi cu voĭ, Precum ḑiceţĭ.
15 Urîţĭ rêul şi iubiţĭ binele, Şi stabiliţĭ judicata în pórtă; [Iosef.
Póte Iehova, Dumneḑeul oştirilor, Se va îndura de remăşiţa luĭ.
16 Pentru acésta, Iehova, Dumneḑeul oştirilor, Domnul, ḑice aşia:
Plângere în tóte pieţele; Şi în tóte câile vor ḑice: Vaĭ! vaĭ!
Şi vor striga pre plugariŭ la doliŭ, Şi pre deprinşiĭ plângătorĭ
17 Şi în tóte viele *va fi* plângere; [la plângere.
Câcĭ voiŭ trece prin mijlocul têŭ, grăesce Iehova.
18 Vaĭ celor ce doresc ḑiua luĭ Iehova!
Spre ce vi *va servi* vouĕ ḑiua luĭ Iehova?
Ea *este* întuneric şi nu lumină.
19 *Este* ca cum ar fugi omul de dinaintea leuluĭ, Şi un urs l'ar întimpina
Şi ar întra în casă, şi sprijinind mâna sa de părete, [pre el;
Şérpe 'l-ar muşca pre el.
20 Aŭ nu *va fi* întuneric ḑiua luĭ Iehova, şi nu lumină?
Ba chiar obscuritate, şi fără lucóre?
21 Despreţuesc serbătorile vóstre,
Şi nu voiŭ mirosi la solemnităţile vóstre.
22 Dacă 'mĭ veţĭ oferi sacrificiele de ardere şi oblaţiunile vóstre pâ-
Nu *le* voiŭ primi *pre ele*, [natice,
Şi nu voiŭ privi la sacrificiul vostru pacific cel îngrăşiat.
23 Depărtéză de la mine vuetul cântărilor tale,
Şi melodia harpelor tale nu o voiŭ asculta.
24 Ci judicata se curgă ca apa, Şi dreptatea ca un părîŭ tare.
25 Aŭ-déră 'mi-aţĭ oferit sacrificiĭ şi oblaţiunĭ pânatice,
Casă a luĭ Israel! patru-ḑecĭ de anĭ în pustiă?
26 Ânse aţĭ purtat Sicuth, Moloch al vostru, Şi pre Chiun, idoliĭ vostri,
Şi pre Cocob, ḑeul vostru, ce v'aţĭ făcut vouĕ.
27 Pentru aceea ve voiŭ duce captivĭ dincolo de Damasc,
Grăesce Iehova, al căruia nume *este* Dumneḑeul oştirilor.

CAPUL VI.

Vițiile Israeliților și amenințările luĭ Dumneḑeŭ.

Vaĭ voue! celor neîngrijițĭ în Zion, 1
Și celor sigurĭ pre muntele Samarieĭ,
Locurĭ renumite *ca* cele maĭ principale între națiunĭ,
Si la carĭ aŭ venit casa luĭ Israel!
Treceţĭ la Calne, și vedeţĭ; Și de acolo duceţi-ve la Hamath cea 2
Apoĭ pogorîţi-ve la Gath al Filistenilor; [mare;
Sûnt acestea maĭ bune de cât regatele *vóstre*?
Verĭ conținutul lor maĭ mare de cât conținutul vostru?
Voĭ carĭ mânaţĭ ḑiua cea rea, Și aduceţĭ aprópe tronarea 3
Carĭ ve culcaţĭ pre paturĭ de ivoriŭ, [violenţeĭ; 4
Și ve întindeţĭ pre asternutele vóstre, Și mâncaţĭ meiĭ din turmă,
Și viţeiĭ din mijlocul staululuĭ,
Carĭ acordaţĭ vócea vóstră cu cea a harpeĭ, 5
Și ve învĕţaţĭ instrumente musicale, ca David.
Carĭ beţĭ vinul în cupe, Și ve ungeţĭ cu cele maĭ alese mirurĭ; 6
Éră pentru patimile luĭ Iosef nu ve întristaţĭ.
Pentru acésta acum acestia vor merge în captivitate în fruntea cap- 7
Și se va depărta vuetul celor întinșĭ *la ospeţŭ*. [tivilor,
Dumneḑeul Iehova s'aŭ jurat pre sine, 8
Iehova, Dumneḑeul oștirilor, ḑice:
Eŭ despreţuesc mândria luĭ Iacob, și uresc palatele luĭ;
Pentru aceea voiŭ trăda cetatea și tot ce este într'ênsa.
Și se va întêmpla, ḑece ómenĭ de vor remâné într'o casă, vor 9
muri. Și unchiul seŭ va rădica pre fiă-carele din eĭ, verĭ cel ce'Ĭ va 10
arde, spre a scóte ósele din casă, și va ḑice celuĭ ce se va afla în nâun-
trul caseĭ: Maĭ *este cineva* cu tine? Și acesta va ḑice: Nu. Atuncĭ
va ḑice: Tacĭ; căcĭ nu *maĭ este timp* de a aminti numele luĭ
Iehova.
Căcĭ, éca! Iehova ordonéză, Și va lovi casa cea mare spre 11
Și casa cea mică spre sfărămăturĭ. [ruină,
Alérgă caĭ pre stîncă? Ară *cineva acolo* cu boĭ? 12
Voĭ ânse prefaceţĭ judicata în fiere, Și fructul dreptăţeĭ în pelin;
Voĭ, carĭ ve desfătaţĭ în lucrurĭ de nimica, 13
Carĭ ḑiceţĭ: Nu ni-am luat noue córne prin propriă puterea nóstră?
Dară éca! eŭ voiŭ scula o naţiune contra vóstră, casa luĭ Israel! 14
Grăesce Iehova, Dumneḑeul oștirilor, Și ve vor apăsa de la în-
Până la pârîul deșertuluĭ. [trarea Hamathuluĭ,

CAPUL VII.

Visiunea profetuluĭ, și amenințările contra luĭ Israel.

Așia 'mĭ-aŭ arătat mie Iehova, Domnul; și éca! aŭ format lo- 1
custe la începutul eșireĭ otăveĭ; și éca! *era* otava după

2 cosirea regeluĭ. Şi s'aŭ întêmplat când aŭ finit de a mânca iérba pămêntuluĭ, atuncĭ am ḑis:
Iehova, Dómne! iértă, te rog; Cum se esiste Iacob? căcĭ *este*
3 Iehova s'aŭ căit de acésta; Nu va fi, grăesce Iehova. [mic.
4 Aşia 'mĭ-aŭ arĕtat mie Iehova, Domnul; şi éca! Iehova, Domnul, chiăma la judicată prin foc, şi *focul* aŭ consumat abisul cel
5 mare, şi aŭ consumat o parte *a pămêntuluĭ.* Atuncĭ am ḑis:
Iehova, Dómne! încetéză, te rog; Cum se esiste Iacob?
6 Iehova s'aŭ căit de acésta; [căcĭ *este* mic;
Şi acésta nu va fi, grăesce Iehova, Domnul.
7 Aşia 'mĭ-aŭ arĕtat mie; şi éca! Domnul sta pre un mur *făcut*
8 la cumpĕnă, *avênd* în mâna sa o cumpĕnă. Şi 'mĭ-aŭ ḑis Iehova:
Ce veḑĭ tu, Amos? şi am ḑis: Cumpĕnă. Atuncĭ aŭ ḑis Domnul:
Éca! eŭ voiŭ pune cumpĕna în mijlocul poporuluĭ meŭ Israel;
Şi nu'l voiŭ maĭ ierta.
9 Şi 'nălţimile luĭ Isaac se vor ruina, Şi sanctuarele luĭ Israel se
Şi me voiŭ scula contra caseĭ luĭ Ieroboam cu sabia. [vor dirima,
10 Atuncĭ Amazia, preutul din Beth-El, aŭ trămis câtră Ieroboam, regele luĭ Israel, ḑicĕnd: Amos aŭ conjurat contra ta în mijlocul caseĭ luĭ Israel; ţérra nu póte suferi tóte cuvintele luĭ;
11 Căcĭ aşia ḑice Amos: Ieroboam va muri prin sabiă, şi Israel de sigur va fi dus captiv din ţérra sa.
12 Atuncĭ aŭ ḑis Amazia câtră Amos: Tu vĕḑetorule! mergĭ, fugĭ în ţérra luĭ Iuda, şi acolo mănâncă pâne, şi acolo profeti-
13 séză. Éră în Beth-El se nu maĭ profetisezĭ, căcĭ *este* sanctuariul regeluĭ, şi *este* casa regatuluĭ.
14 Şi aŭ respuns Amos şi aŭ ḑis câtră Amazia: Eŭ nu *eram* profet, nicĭ fiiŭ de profet, ci *eram* păstor şi adunam sicomore;
15 Şi Iehova m'aŭ luat din urma turmeĭ, şi aŭ ḑis Iehova câtră mine:
16 Mergĭ, profetiséză poporuluĭ meŭ Israel. Acum decĭ ascultă cuvêntul luĭ Iehova; tu ḑicĭ: Nu profetisa contra luĭ Israel, şi nu picura *cu-*
17 *vêntul* contra caseĭ luĭ Israel. Pentru acésta aşia grăesce Iehova:
Femeea ta va fi meretrice în cetate,
Şi fiiĭ teĭ şi fiele tale vor cădé prin sabiă, Şi ţérra ta se va îm-
Şi tu veĭ muri în pămênt necurat; [părţi cu funia,
Şi Israel va fi dus captiv din ţérra sa.

CAPUL VIII.

Altă visiune şi ameninţărĭ contra Ierusalimuluĭ.

1 Aşia 'mĭ-aŭ arĕtat mie Iehova, Domnul; şi éca! un paner de
2 fructe de véră. Şi aŭ ḑis: Ce veḑĭ tu, Amos? şi am ḑis: Un paner de fructe de véră. Atuncĭ aŭ ḑis Iehova câtră mine:
Aŭ venit finitul asupra poporuluĭ meŭ Israel, Nu 'l voiŭ maĭ ierta.
3 Şi cântările templuluĭ vor fi bocete

În ḑiua aceea, grăesce Iehova, Domnul: Multe cadavre *vor fi* în
Le vor asvĕrli *în* tăcere. [tot locul;
Ascultaţĭ acésta, voĭ, ceĭ ce înghiţiţĭ sermanĭ, 4
Şi estirpiţĭ pre sermaniĭ ţerreĭ, Ḑicĕnd: 5
Când va trece luna nouă, ca se vindem grâul?
Şi Sabbatul, ca se deschidem *spre vinḑarea* bucatelor?
Micşurând efa şi mărind siclul, Şi falsificând balanţele prin în-
Ca se cumpărăm pre seracĭ cu argint, [celare; 6
Şi pre sermanĭ pentru o păreche de papucĭ, Şi se vindem co-
Iehova s'aŭ jurat pre mândria luĭ Iacob: [dina grâuluĭ. 7
Ḑicĕnd: De sigur nu voiŭ uita vre-o-dată nicĭ una din faptele lor.
Pămêntul nu se va cutremura de acésta? Şi nu va jăli tot cel ce 8
Şi nu se va revĕrsa tot ca un fluviŭ, [locuesce pre el?
Şi nu va furtuna şi va scădé ca fluviul Egiptuluĭ?
Şi va fi în ḑiua aceea, grăesce Iehova, Domnul, 9
Voiŭ face ca sórele se apună în timpul méḑă-ḑileĭ,
Şi voiŭ întuneca pămêntul într'o ḑi luminósă.
Şi voiŭ preface serbătorile vóstre în doliŭ, 10
Şi tóte cântările vòstre în lamentaţiune;
Şi voiŭ pune sac pre tótă cópsa, Şi pleşuvie pre tot capul;
Şi voiŭ face ca *ţérra* se jălescă ca cu jalea după un *fiiŭ* unic,
Şi finitul seŭ *va fi* ca o ḑi de amărăciune,
Éca! vin ḑile! grăesce Iehova, Domnul, 11
Când voiŭ trămite fómete pre ţérră;
Nu fómete de pâne nicĭ sete de apă, Ci de auḑirea cuvintelor luĭ
Şi vor merge de la mare până la mare, [Iehova. 12
Şi de la méḑă-nópte până la resărit vor cutriera,
Căutând cuvêntul luĭ Iehova; dară nu'*l* vor afla.
În ḑiua aceea vor lângeḑi de sete virginile cele frumóse şi tênĕriĭ, 13
Ceĭ ce jură pre Samaria, Şi carĭ ḑic: *Dupre cum* Dumneḑeul 14
Şi precum *este* viŭ cel din Beer-Şeba! [têŭ *este* viŭ, Dane!
Vor şi cădé, şi nu se vor maĭ scula.

CAPUL IX.

Visiune şi ameninţărĭ cu promiterea buneĭ anunţiărĭ.

Am vĕḑut pre Domnul stând pre altar, şi aŭ ḑis: 1
Lovesce pragul de sus al porţeĭ, spre a se cutremura
Şi'ĭ sfarămă de capul tuturor acestora; [uşoriĭ;
Éră remăşiţa dintre dênşiĭ voiŭ omorî-o cu sabia;
Nimene dintre dênşiĭ fugind va scăpa,
Şi nicĭ unul dintre dênşiĭ scăpând se va mântui.
De vor săpa până la infern, de acolo mâna mea 'i va lua pre dênşiĭ; 2
Şi de se vor sui în cer, de acolo 'ĭ voiŭ pogorî pre dênşiĭ.
Şi de se vor ascunde în vêrful Carmeluluĭ, 3
De acolo '*i* voiŭ căuta, şi 'ĭ voiŭ lua pre dênşiĭ;

Şi de se vor ascunde de la ochiĭ meĭ în fundul mâreĭ,
Acolo voiŭ ordona şérpeluĭ, şi 'ĭ va muşca pre dênşiĭ;
4 Şi de vor merge în captivitate 'naintea inimicilor lor,
Acolo voiŭ ordona sabieĭ, şi 'ĭ va omorî pre dênşiĭ;
Şi voiŭ pune ochiĭ meĭ asupra lor spre rêŭ şi nu spre bine.
5 Câcĭ Iehova, Domnul oştirilor, *este* acela,
Carele atinge pămêntul, şi se topesce, Şi toţĭ ceĭ ce locuesc pre
Şi se revĕrsă tot ca un fluviŭ, [el jălesc.
Şi scade ca şi fluviul Egiptuluĭ.
6 *El este* cel ce edifică camerele sale de sus în cer,
Şi întemeéză bolta sa pre pămênt; Cel ce chiămă apele mâreĭ,
Şi le vérsă pre façia pămêntuluĭ; Iehova *este* numele luĭ.
7 Aŭ nu *sûnteţĭ* mie ca fiiĭ Ethiopilor, Voĭ fiĭ aĭ luĭ Israel,
Aŭ n'am scos pre Israel din pămêntul Egiptuluĭ, [grăesce Iehova?
Şi pre Filistenĭ de la Caftor, şi pre Sirienĭ de la Kir?
8 Éca! ochiĭ luĭ Iehova Domnul *sûnt* asupra regatuluĭ celuĭ pĕcătos,
Şi'l voiŭ nimici pre el de pre façia pămêntuluĭ;
Numaĭ nu voiŭ nimici de tot casa luĭ Iacob, grăesce Iehova.
9 Câcĭ éca! eŭ voiŭ ordona,
Şi voiŭ vêntura casa luĭ Israel între tóte naţiunile,
Cum se vêntureză *grâul* în ciur, Şi nu va cădé grăunte pre
10 Prin sabiă vor muri toţĭ pĕcătoşiĭ poporuluĭ meŭ, [pămênt.
Carĭ ḑic: Nu *ne* va atinge, nicĭ ne va ajunge reutatea.
11 În ḑiua aceea voiŭ rădica tabernaculul luĭ David cel căḑut,
Şi voiŭ repara spărturile luĭ, Şi voiŭ resturna ruinele luĭ,
Şi'l voiŭ reedifica pre el ca în vechime.
12 Spre a mosceni aceia remăşiţa luĭ Edom,
Şi a tuturor naţiunilor, carĭ se vor numi dupre numele meŭ,
Grăesce Iehova, cel ce face acestea.
13 Éca! vin ḑile, grăesce Iehova, Când arătoriul va ajunge pre se-
Şi călcătoriul de pómă pre cel ce sémĕnă grăunţe; [cerător,
Şi munţiĭ vor picura must, Şi toţĭ colniciĭ vor curge *bunătăţĭ.*
14 Şi voiŭ întórce pre captiviĭ poporuluĭ meŭ Israel,
Şi vor reedifica cetăţile cele ruinate, şi vor locui *în ele*;
Şi vor planta viĭ, şi vor bé vinul lor;
Şi vor face grădinĭ, şi vor mânca fructul lor.
15 Şi 'ĭ voiŭ planta pre eĭ pre pămêntul lor, Şi nu vor maĭ fi răpiţĭ
Din ţérra lor, ce am dat-o lor, grăesce Iehova, Dumneḑeul têŭ.

OBADIA.

CAPUL I.

Profeţia contra Idumeilor.

Visiunea luĭ Obadia. Aşia grăesce Iehova Domnul despre 1
Noĭ am audit anunţiare de la Iehova, [Edom:
Şi nunţiŭ s'aŭ trămis între naţiunĭ:
Sculaţi-ve, şi se ne sculăm contra luĭ cu resbel!
Éca! te-am făcut mic între naţiunĭ; Escĭ fórte despreţuit. 2
Aroganţa ânimeĭ tale te-aĭ încelat, [cuinţă *este* 'naltă; 3
Pre tine, cel ce locuescĭ în spărturile stîncelor, *şi* a căruia lo-
Carele dicĭ în ânima ta: Cine me va arunca pre pămênt?
Dacă te-aĭ înălţa ca vulturul, Şi de aĭ pune cuibul têŭ între 4
Şi de acolo te voiŭ pogorî, grăesce Iehova. [stele,
De ar fi întrat la tine furĭ verĭ hoţĭ de nópte, (Cât escĭ de pustiat!) 5
Nu ar fi răpit cele de ajuns lor? De ar fi întrat la tine cule-
Nu ar fi lăsat căteva strugurĭ remase? [gătorĭ de viă,
Cum s'aŭ cercetat Esau! S'aŭ descoperit tesaurele luĭ! 6
Toţĭ aliaţiĭ teĭ te-aŭ acompaniat până la confiniele *tale*, 7
Ómenĭ, carĭ eraŭ în pace cu tine, te-aŭ încelat, *Şi* aŭ prevaluat
Ceĭ ce mănâncă pânea ta aŭ întins cursă sub tine, [preste tine;
Nu *este* într'ênsul înţelegere.
În diua aceea, grăesce Iehova, Aŭ nu voiŭ perde şi pre în- 8
Şi inteliginţa de pre muntele luĭ Esau? [ţelepţiĭ din Edom,
Şi eroiĭ teĭ, Temane! se vor spăimênta, 9
Spre a fi estirpit prin junghiare tot omul din muntele luĭ Esau.
Pentru violenţa câtră fratele têŭ Iacob te va acoperi ruşine, 10
Şi veĭ fi estirpit pentru tot-dé una.
În diua în care staĭ în contra, 11
În diua în care străiniĭ aŭ dus în captivitate armata luĭ,
Şi inciliniĭ aŭ întrat în porţile luĭ, [tre dênşiĭ.
Şi aŭ aruncat sorţĭ asupra Ierusalimuluĭ, *aĭ fost* şi tu ca unul din-
Tu ânse nu trebuiaĭ se te veselescĭ la diua frateluĭ têŭ, 12
La diua prepădireĭ luĭ; Nicĭ trebuiaĭ se te bucurĭ în contra fiilor
În diua peireĭ lor; [luĭ Iuda
Nicĭ trebuiaĭ se vorbescĭ mândru în diua strîmtorăreĭ *lor*.
Nu trebuiaĭ se întri în pórta poporuluĭ meŭ 13
În diua calamităţeĭ lor; Nicĭ trebuiaĭ se te bucurĭ de rêul lor
În diua calamităţeĭ lor. Nicĭ trebuiaĭ se puĭ mâna şi tu pre ave-
În diua calamităţeĭ lor; [rea lor
Nicĭ trebuia se staĭ la despărţirea căilor, 14
Spre a estirpi pre ceĭ dintr'aĭ luĭ ce scăpaŭ;
Nicĭ se trădaĭ pre remaşiĭ luĭ În diua strîmtorăreĭ lor.
Căcĭ aprópe *este* diua luĭ Iehova asupra tuturor naţiunilor; 15

Cum aĭ făcut, așia 'ți se va face ție;
Faptele tale se vor întórce asupra capuluĭ têŭ. [al meŭ,
16 Câcĭ precum ațĭ bĕut *cupa mâniei* voĭ ceĭ de pre muntele cel sânt
Așia vor bé pururea tóte națiunile; Da, vor bé, și vor sorbi *tot*,
Și vor fi ca cum nu ar fi esistat.
17 Ânse pre muntele Zionuluĭ va fi scăpare, Și va fi sânt;
Și casa luĭ Iacob va mosceni moscenirea lor.
18 Și casa luĭ Iacob va fi foc, Și casa luĭ Iosef flacără,
Eră casa luĭ Esaŭ ca o plévă;
Și se vor aprinde asupra lor, și'ĭ vor consuma pre eĭ;
Și nu va remâné remășița caseĭ luĭ Esaŭ; Câcĭ Iehova aŭ grăit.
19 Și *ceĭ de* la médă-di vor mosceni muntele luĭ Esaŭ,
Și *ceĭ din* vale *pre țérră* Filistenilor;
Și vor mosceni câmpia luĭ Efraim, și câmpia Samarieĭ;
Și Beniamin *va mosceni* Galaadul;
20 Și captiviĭ armateĭ acesteia a fiilor luĭ Israel,
Vor mosceni acel *pămênt* al Chanaaneilor până la Zarepta;
Și ceĭ captivĭ din Ierusalĭm, ce *sûnt* în Sefarad, Vor mosceni ce-
21 Și se vor sui eliberatorĭ în muntele Zion, [tățile de la médă-di;
Spre a judica muntele luĭ Esaŭ; Și împărăția va fi a luĭ Iehova.

IONA.

CAPUL I.

Chiămarea luĭ Iona; neascultarea și pedépsa luĭ.

1 Și aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova cătră Iona, fiiul luĭ Amittai,
2 dicĕnd: Scólă-te! mergĭ la Ninive, cetatea cea mare, și
3 strigă contra eĭ; câcĭ reutatea lor s'aŭ suit înaintea mea. Și s'aŭ
sculat Iona ca se fugă în Tarșiș de la fația luĭ Iehova, și s'aŭ po-
gorît în Jafo; și aŭ aflat o nave mergând la Tarșiș, și ș'aŭ plătit
portul seŭ, și s'aŭ suit în ea, spre a merge cu dênșiĭ în Tarșiș
de la fația luĭ Iehova.
4 Dară Iehova aŭ rădicat un vênt mare pre mare, și se făcu mare
5 furtună în mare, și navea se periclita a fi sfărămată. Și s'aŭ în-
spăimêntat marinariĭ, și aŭ strigat fiă-carele cătră deul seŭ, și a-
runcaŭ vasele din nave în mare, spre a se ușura de ele; éră Iona
se pogorîse în nâuntrul naveĭ, și se culcase, și dormia greŭ.
6 Și s'aŭ apropiat de el căpitanul naveĭ, și 'ĭ-aŭ dis luĭ: Ce dormĭ
tu? scólă-te! invócă pre Dumnedeul têŭ; póte Dumnedeŭ 'șĭ va
7 aminti de noĭ, și nu vom peri. Și aŭ dis unul cătră altul: Ve-
nițĭ și se aruncăm sorțĭ, spre a cunósce din causa cuĭ rêul acesta
este asupra nóstră. Și aŭ aruncat sorțĭ, și aŭ cădut sórtea pre Iona.

Atuncĭ aŭ ḑis câtră el: Spune noue acum din ce causă rêul 8
acesta *aŭ venit* asupra nóstră? Care *este* profesiunea ta? şi de
unde viĭ? Care *este* ţérra ta? şi din ce popul escĭ? Şi el li-aŭ ḑis 9
lor: Eŭ *sum* Ebreŭ; şi venerez pre Iehova, Dumneḑeul ceriuluĭ,
carele aŭ făcut marea şi uscatul. Atuncĭ s'aŭ înfricoşat ómeniĭ 10
cu frică mare şi 'ĭ-aŭ ḑis luĭ: De ce aĭ făcut acésta? Câcĭ sciură
ómeniĭ câ fugia de la façia luĭ Iehova, fiind câ li spusese lor *a-
césta.* Şi 'ĭ-aŭ ḑis luĭ: Ce se'ţĭ facem, spre a se linisci marea 11
despre noĭ? Câcĭ marea se turbura din ce în ce maĭ mult. Şi 12
aŭ ḑis câtrà dênşiĭ: Rădicaţi-me, şi me aruncaţĭ în mare, şi marea
se va linisci despre voĭ; câcĭ eŭ sciŭ, câ din causa mea *se făcu*
asupra vóstră acéstă mare furtună.

Dară ómeniĭ văsliaŭ puteric spre a întórce *corabia* la uscat, 13
ânse nu puteaŭ; câcĭ marea se turbura din ce în ce maĭ mult a-
supra lor. Drept-care aŭ strigat câtră Iehova şi aŭ ḑis: Ru- 14
gămu-te, Iehova! te rugăm, se nu perim pentru viéţa omuluĭ a-
cestuia, şi se nu puĭ asupra nóstră sânge inocent; câcĭ tu, Ieho-
va! aĭ făcut cum aĭ voit. Şi aŭ rădicat pre Iona, şi 'l-aŭ arun- 15
cat în mare; şi marea s'aŭ alinat din furia sa. Atuncĭ ómeniĭ 16
s'aŭ înfricoşat de Iehova cu frică mare, şi aŭ oferit sacrificiŭ luĭ
Iehova, şi aŭ votat voturĭ.

Şi aŭ ordonat Iehova un mare pesce, ca se înghiţă pre Io- 17
na, şi aŭ fost Iona în pântecele pesceluĭ treĭ ḑile şi treĭ nopţĭ.

CAPUL II.

Iona în pântecele pesceluĭ; rugăciunea şi eliberarea luĭ.

Şi s'aŭ rugat Iona luĭ Iehova, Dumneḑeul seŭ, din pântecele 1
pesceluĭ, Şi aŭ ḑis: 2

Strigat-am în strîmtorarea mea câtră Iehova, şi me aŭ auḑit;
Din pântecele infernuluĭ am strigat, *şi* aŭ auḑit vócea mea.
Câcĭ m'aĭ aruncat în adâncurĭ, în ânima mâreĭ, Şi curentele m'aŭ 3
Tóte undele tale şi valurile tale aŭ trecut de-asupra mea. [încunjarat;
Şi eŭ am ḑis: Lepădat sum de dinaintea ochilor teĭ; 4
Cu tóte acestea érăşĭ voiŭ privi la templul cel sânt al têŭ.
Apele m'aŭ împresurat până la suflet, Abisul m'aŭ împrejurat, 5
Papura s'aŭ împletit împrejurul capuluĭ meŭ.
Pogorîtu-m'am până la temeliele munţilor; 6
Zevórele pământuluĭ *eraŭ* de-asupra mea pentru tot-dé-una;
Dară tu aĭ rădicat viéţa mea din stricăciune, Iehova, Dumneḑeul meŭ!
Pre când lângeḑia sufletul meŭ întru mine, 'mĭ-am adus aminte 7
de Iehova;
Şi rugăciunea mea aŭ întrat câtră tine, la templul cel sânt al têŭ.
Ceĭ ce se dedaŭ la deşertăciunile minciunóse, 8
'Şĭ părăsesc îndurarea lor

9 Dară eŭ 'ţĭ voiŭ sacrifica ţie cu vóce de laudă;
Voiŭ îndepleni câte am votat; *Câcĭ* mântuirea *este* de la Iehova.
10 Şi aŭ ordonat Iehova pesceluĭ, şi aŭ vomat pre Iona pre uscat.

CAPUL III.

Iona predică Niniviților. Căința lor.

1 Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova câtră Iona a doua-óră, ḑi-
2 cĕnd: Scólă-te! mergĭ în Ninive, cetatea mare, şi stri-
3 gă într'ênsa strigarea ce eŭ 'ţĭ grăesc ţie. Şi s'aŭ sculat Iona, şi
aŭ mers la Ninive dupre cuvêntul luĭ Iehova; éră Ninive era ce-
4 tate mare fórte, cale de treĭ ḑile. Şi aŭ început Iona se între
în cetate cale de o ḑi, şi aŭ strigat, şi aŭ ḑis: Încă patru-ḑecĭ
de ḑile şi Ninive se va resturna.
5 Şi bărbaţiĭ din Ninive aŭ creḑut luĭ Dumneḑeŭ, şi aŭ publi-
cat ajunare, şi s'aŭ îmbrăcat în sacĭ, de la cel maĭ mare al lor
6 până la cel maĭ mic al lor. Câcĭ cuvêntul aŭ fost ajuns câtră
regele Niniveĭ, şi s'aŭ sculat de pre tronul seŭ, şi 'şĭ-aŭ rădicat
de dinaintea sa vestmêntul seŭ *regal*, şi s'aŭ acoperit cu sac, şi
7 aŭ şeḑut pre cenuşă. Şi s'aŭ publicat şi s'aŭ făcut sciut în Ni-
nive prin decretul regeluĭ şi al maĭ marilor luĭ, ḑicĕnd: Ómeniĭ şi a-
nimalele, boiĭ şi oile, se nu guste nimic; nicĭ se pască, nicĭ apă
8 se bea; Ci şi omul şi animalul se se acoperă cu sacĭ, şi se
strige tare câtră Dumneḑeŭ; şi se se întórcă fiă-carele din calea
9 sa cea rea, şi de la violenţa ce *este* în mânele lor. Cine scie
dacă se va întórce, şi se va căi Dumneḑeŭ, şi se va întórce de la
10 aprinderea mânieĭ sale, şi nu vom peri? Şi aŭ vĕḑut Dumne-
ḑeŭ faptele lor, câ s'aŭ întors de la calea lor cea rea; şi s'aŭ căit
Dumneḑeŭ de rêul, ce ḑisese câ li va face lor; şi nu '*l*-aŭ făcut.

CAPUL IV.

Indignarea luĭ Iona. Reprimandele ce Dumneḑeŭ 'ĭ adreséză.

1 2 Şi aŭ desplăcut luĭ Iona fórte tare, şi s'aŭ supĕrat. Şi
s'aŭ rugat luĭ Iehova, şi aŭ ḑis: O Iehova! nu *era* a-
césta ḑicerea mea, când încă eram în patria mea? pentru aceea
apucasem se fug în Tarşiş; câcĭ sciam câ tu *escĭ* Dumneḑeŭ mi-
los şi îndurător, tărḑiŭ la mânie, răbdător şi plin de îndurare, şi
3 te căescĭ de rêul. Şi acum, Iehova! Ia, te rog, sufletul meŭ
4 de la mine; câcĭ 'mĭ *este* maĭ bine se mor de cât se trăesc. Şi
aŭ ḑis Iehova: Bine este óre se te superĭ?
5 Şi aŭ eşit Iona din cetate, şi aŭ şeḑut spre partea resări-
ténă a cetăţeĭ, şi acolo 'şĭ-aŭ făcut sie'şĭ o colibă, şi şedea sub dên-
6 sa la umbră, până se védă ce are se se întêmple în cetate. Şi
aŭ ordonat Iehova Dumneḑeul unuĭ Kikaion, şi 'l-aŭ făcut se créscă

de asupra luĭ Iona, spre a face umbră désupra capuluĭ luĭ, spre a'l
uşura pre el de tristeţa sa. Şi s'aŭ bucurat Iona cu bucurie mare pen-
tru Kikaion.
Şi aŭ ordonat Dumneḑeŭ unuĭ verme, cum s'aŭ ivit aurora 7
demăneţeĭ de a doua-ḑi; şi aŭ lovit Kikaionul, încât s'aŭ uscat. Şi 8
s'aŭ întêmplat îndată ce aŭ resărit sórele, aŭ rînduit Dumneḑeŭ
un vênt reseritén arḑetor; şi aŭ lovit sórele preste capul luĭ Iona,
încât aŭ lângezit; şi poftia în sufletul seŭ se móră; şi aŭ ḑis:
'Mĭ *este* maĭ bine se mor de cât se trăesc. Şi aŭ ḑis Dum- 9
neḑeŭ câtră Iona; Bine este óre se te superĭ pentru Kikaion?
Şi aŭ ḑis: Bine este se me super până la mórte.
Şi aŭ ḑis Iehova: Tu te-aĭ îndurat de Kikaion, pentru care 10
nu te-aĭ ostenit, da nicĭ 'l-aĭ făcut se créscă, carele s'aŭ făcut
într'o nópte, şi într'o nópte aŭ perit. Şi eŭ óre nu trebuia se 11
me îndur de Ninive, cetatea cea mare, în care sûnt maĭ mulţĭ de cât
una sută doue-ḑecĭ miĭ de ómenĭ, carĭ nu *sciaŭ* a deosebi drépta lor
de stânga lor, şi animale multe?

MICHA.

CAPUL I.

Profeţia contra regatuluĭ luĭ Israel şi Iuda.

Cuvêntul luĭ Iehova ce veni câtră Micha, Marasthitul, în ḑi- 1
lele luĭ Iotham, Ahaz şi Hezekia, regiĭ luĭ Iuda, pre ca-
rele 'l-aŭ vēḑut despre Samaria şi Ierusalim.
Ascultaţĭ, voĭ toţĭ populiĭ! Iea în urechiă, pămênte! şi toţĭ 2
Şi se fiă Iehova Domnul martur în contra vóstră! [de pre dênsul;
Domnul din templul cel sânt al seŭ.
Căcĭ éca! Iehova ese din locul seŭ, 3
Şi se va pogorî, şi va merge preste 'nălţimile pămêntuluĭ.
Şi munţiĭ se vor topi sub dênsul, Şi vâele se vor despica 4
Ca céra de façia foculuĭ, *Şi* ca apele ce curg pre o ripă.
Pentru fără-de-legea luĭ Iacob *sûnt* tóte acestea, 5
Şi pentru pĕcatele caseĭ luĭ Israel.
Ce *este* fără-de-legea luĭ Iacob? aŭ nu Samaria?
Şi ce *sûnt* înălţimile luĭ Iuda? aŭ nu Ierusalimul?
Pentru aceea voiŭ reduce Samaria în grămăḑĭ *de petre* de câmp, 6
Plantaţiunea vieĭ; Şi voiŭ restogoli petrele eĭ în vale,
Şi voiŭ descoperi temeliele eĭ.
Şi tóte imaginile eĭ cele sculpate se vor sfărâma, 7
Şi tóte plăţile eĭ pentru fornicaţiune se vor arde cu foc,
Şi toţĭ idoliĭ eĭ se vor estirpi; Căcĭ din plăţile pentru fornica-
Şi în plăţile pentru fornicaţiune se vor întórce, [ţiune 'ĭ-aŭ adunat,

8 Pentru acésta voiŭ plânge şi voiŭ urla,
Voiŭ âmbla desbrăcat şi gol; Voiŭ face lamentaţiune ca de
Şi doliŭ ca de struţiŭ. [balaurĭ,
9 Căcĭ plaga eĭ *este* încurabilă, Căcĭ aŭ venit până la Iuda,
Aŭ ajuns până la pórta poporuluĭ meŭ, până la Ierusalim.
10 Nu anunţiaţĭ *acésta* în Gath, nu plângeţĭ;
La Beth-Afra restogolesce-te în ţerrînă.
11 Trecĭ, locuitóre din Safir! cu ruşinea ta descoperită;
Locuitóra din Zanaan se nu ésă;
Doliul Beth-Ezeleĭ 'şĭ va lua de la voĭ începutul seŭ.
12 Căcĭ locuitóra din Maroth s'aŭ întristat pentru bunurile,
Fiind că s'aŭ pogorît rêu de la Iehova în pórta Ierusalimuluĭ.
13 Locuitóre din Lachiş! pune calul cel iute la trăsura;
Tu, începutul pĕcatuluĭ fieĭ Zionuluĭ;
Căcĭ fără-de-legile luĭ Israel în tine s'aŭ aflat.
14 Pentru aceea veĭ da act de eliberare Moreseth-Gathiĭ;
Casele din Achzib (încelare) *vor fi* încelare pentru regiĭ luĭ Israel.
15 'Ţĭ voiŭ aduce şi moscenitor, locuitóre din Mareşa!
Va veni până la Adullam, gloria luĭ Israel.
16 Fă-te pleşuv, şi tunde-te pentru fiiĭ teĭ ceĭ fragedĭ; [tine.
Lăţesce'ţĭ pleşuvirea ta ca vulturul, Căcĭ captiviĭ se duc de la

---

CAPUL II.

Nedreptăţile şi esecuţiunile între Israeliţi; despreţiul lor pentru profeţĭ.

1 Vaĭ celor ce cugetă inicitate, Şi fac rêu în paturile lor!
De-abea lucesce aurora, şi o făptuesc,
Când este în puterea mâneĭ lor.
2 De poftesc ţerrîne, le şi răpesc; Şi case, şi *le* ieŭ *pre ele*;
Aşia fac violenţă la om şi casa sa, şi la stăpân şi proprietatea luĭ.
3 Pentru acésta aşia grăesce Iehova: Éca! rêŭ escuget con-
Din care nu veţĭ scóte grumaziĭ vostri, [tra genuluĭ acestuia,
Nicĭ veţĭ merge drept; căcĭ *este* timp rêŭ.
4 In ḑiua aceea se va rădica proverb contra vóstră,
Şi va lamenta cu lamentaţiune plângĕtóre,
Şi va ḑice: Sûntem predaţĭ;
Aŭ schimbat moscenirea poporuluĭ meŭ; Cum aŭ depărtat-*o* de la
Aŭ împărţit ţerrînele nóstre în loc de a *ni le* reda. [mine!
5 Pentru aceea tu nu veĭ avé pre cine se'ţĭ arunce funia prin sorţire
În adunarea luĭ Iehova.
6 Nu profetisaţĭ, *Ḑic celor ce* profetiséză;
Nu profetisaţĭ, Spre a nu căpĕta ruşinea.
7 O *tu, ce* te chiămĭ casa luĭ Iacob! Împuçinatu-s'aŭ spiritul luĭ
Acestea *sûnt* óre faptele luĭ? [Iehova?
Çuvintele mele nu fac bine celuĭ ce âmblă drept?

Anse de mult s'aŭ revoltat populul meŭ ca un inimic; 8
Vestmêntul cu manta răpiţĭ
De la ceĭ ce trec cu încredere, *de la* ceĭ ce se întorc din resbel.
Femeile popululuĭ meŭ le-aţĭ alungat din casele lor cele de plăcere; 9
De la copiĭ lor aţĭ smuls gloria mea pre tot-dé-una.
Sculaţi-ve, şi purcedeţĭ! câcĭ acésta nu *este* repausarea *vóstră*; 10
Fiind câ s'aŭ pângârit, *ve* va esterpi, Şi âncă cu o estirpire crudă.
De va alerga cineva dupre vênt şi va grăi minciunĭ, 11
Dicĕnd: 'Ţĭ voiŭ profetisa ţie despre vin şi beutura îmbĕtătóră,
Acesta de sigur va fi profetul popululuĭ acestuia.
Întreg te voiŭ aduna, Iacobe! Voiŭ strînge remăşiţa luĭ 12
'I voiŭ pune pre eĭ împreună ca oile de la Bozra, [Israel;
Ca o turmă în mijlocul staululuĭ lor; Mare vuet se va face de
Surpătoriul de murĭ se va sui 'naintea lor; [*mulţimea* ómenilor. 13
Va surpa şi va trece prin pórtă, Şi va eşi printr'ênsa;
Şi regele lor va trece dinaintea lor, Şi Iehova în fruntea lor.

CAPUL III.

Delictele in privirea legeĭ din partea magistraţilor şi înveţiătorilor.

Şi am dis: Ascultaţĭ acum, capĭ aĭ luĭ Iacob, 1
Şi principĭ aĭ caseĭ luĭ Israel!
Nu vi *aparţine* vouĕ se cunósceţĭ judicata?
Ceĭ ce urîţĭ binele şi iubiţĭ rêul, Ceĭ ce smulgeţĭ pelea lor de 2
Şi carnea lor de pre ósele lor, [de-asupra lor,
Şi mâncaţĭ chiar carnea popululuĭ meŭ, 3
Şi jupiţĭ pelea lor de de-asupra lor, Şi sfărămaţĭ ósele lor,
Şi le bucăţiţĭ ca într'o ólă, Şi ca carnea în mijlocul căldăreĭ.
Odată vor striga câtră Iehova, dară nu'ĭ va asculta pre dênşiĭ; 4
Ba chiar va ascunde façia sa de la dênşiĭ în timpul acela,
Precum s'aŭ purtat rêŭ în faptele lor.
Aşia grăesce Iehova Despre profeţiĭ ce retăcesc populul meŭ, 5
Carĭ muşcând cu dinţiĭ lor strigă: Pace;
Şi de nu aruncă cineva ceva în gura lor, declară contra luĭ resbel;
Pentru acésta nópte vi *va fi* vouĕ în loc de visiune, 6
Şi întuneric vouĕ în loc de divinaţiune; Şi sórele va apune a-
Şi diua se va întuneca preste dênşiĭ. [supra profeţilor,
Atuncĭ se vor ruşina vĕdetoriĭ, şi vor roşi divinatoriĭ; 7
Şi toţĭ acestia 'şĭ vor acoperi buzele lor, câcĭ nu *este* respuns de la
Eŭ ânse sum plin de putere prin spiritul luĭ Iehova [Dumnedeŭ. 8
Şi de judicată şi de tăriă, Spre a declara luĭ Iacob fără-de-legea luĭ,
Şi luĭ Israel pĕcatul luĭ.
Ascultaţĭ decĭ acésta, capĭ aĭ caseĭ luĭ Iacob, Şi principĭ aĭ caseĭ 9
Carĭ urîţĭ judicata şi resuciţĭ tótă dreptatea; [luĭ Israel!
Carĭ edificaţĭ Zionul în sânge şi Ierusalimul întru iniquitate, 10

11 Capiĭ luĭ judică pentru darurĭ, Şi preuţiĭ luĭ învéţă pentru plată,
Şi profeţiĭ luĭ devinéză pentru argint, Şi se reḑămă în Iehova, ḑicĕnd:
Aŭ nu *este* Iehova în mijlocul nostru? rĕŭ nu va veni asupra nóstră.
12 Pentru acésta Zionul din causa vóstră se va ara *ca* un câmp,
Şi Ierusalimul va deveni grămăḑĭ *de petre*,
Şi muntele caseĭ ca 'nălţimile pădureĭ.

CAPUL IV.

Preḑicerea şi descrierea timpuluĭ Messianic.

1 Dară întêmpla-se-va în ḑilele cele din urmă, *Că* muntele caseĭ
Se va stabili pre vêrful munţilor, [luĭ Iehova
Şi va fi 'nălţat preste colnicĭ; Şi popul vor curge câtră dênsul.
2 Şi naţiunĭ multe vor merge şi vor ḑice:
Veniţĭ, şi se ne suim la muntele luĭ Iehova,
Şi la casa Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob; Şi ne va învĕţa câile sale,
Şi vom âmbla în cărărele luĭ; Câcĭ din Zion va eşi legea,
Şi cuvêntul luĭ Iehova din Ierusalim.
3 Şi va judica între mulţĭ populĭ, Şi va mustra naţiunĭ tarĭ până
Şi vor fauri sabiele lor spre fere de plug, [departe;
Şi lancele lor spre secerĭ; Sabiă nu va maĭ trage naţiune con-
Nicĭ se va maĭ învĕţa resbel. [tra naţiuneĭ,
4 Şi va şedé fiă-carele sub viea sa şi sub smochinul seŭ;
Şi nu *va fi* cine se spăimênteze;
Câcĭ gura luĭ Iehova, Dumneḑeul oştirilor, aŭ grăit.
5 Câcĭ toţĭ populiĭ âmblă fiă-carele în numele ḑeuluĭ seŭ;
Éră noĭ vom âmbla în numele luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru, în
6 În ḑiua aceea, grăesce Iehova: [etern şi perpetuŭ.
Voiŭ strînge pre ceea ce schiopătéză,
Şi voiŭ aduna pre cea alungată, şi pre ceea ce am întristat,
7 Şi voiŭ face pre cea schiópă *spre a fi* întru remăşiţă,
Şi pre cea alungată întru naţiune tare;
Şi Iehova va regi preste dênşiĭ în muntele Zion De acum şi până
8 Şi tu, turnule al turmeĭ, Fortereţa fieĭ Zionuluĭ! [în etern.
La tine va veni cea ântĕiŭ domniă; Da, va veni regatul la fiea Ie-
9 De ce acum strigĭ tare? [rusalimuluĭ.
Nu *este* rege întru tine? Perit-aŭ óre sfătuitoriul tĕŭ,
Încât se te cuprindă durerĭ ca o femee de facere?
10 Fi în durere şi te sbuciumă, fiea Zionuluĭ, Ca o femee de facere!
Câcĭ acum veĭ eşi din cetate, Şi veĭ locui în câmp,
Şi veĭ merge până la Babilon; Acolo veĭ fi eliberată;
Acolo te va rescumpĕra Iehova din mâna inimicilor teĭ.
11 Éră acum s'aŭ adunat în contra ta naţiunĭ multe,
Carĭ ḑic: S'aŭ pângărit, Şi ochiul nostru se'şĭ védă *dorinţa* asu-
12 Dară eĭ nu cunosc cugetele luĭ Iehova, [pra Zionuluĭ.

Nicĭ înţeleg consiliul luĭ, Că 'ĭ-aĭ adunat pre dênşiĭ ca snopiĭ la arie.
Scólă-te, şi trieră, fiea Zionuluĭ! Căcĭ voiŭ face cornul têŭ *de* fer, 13
Şi copitele tale le voiŭ face *de* aramă; Şi veĭ sfărăma popul̆
Şi voiŭ consacra prĕḑele lor luĭ Iehova, [mulţĭ;
Şi averea lor Domnuluĭ a tot pămêntuluĭ.

CAPUL V.

Acum strînge-te în cete, fie a cetelor! 1
Eĭ aŭ pus asediŭ contra nóstră;
Lovesc pre judicătoriul luĭ Israel cu vérga preste falcă
Dară tu, Bethlehem Efrata, *Deşi* escĭ mică între miele luĭ Iuda, 2
Din tine ânse 'mĭ va eşi mie *un bărbat*, spre a fi domn în Israel;
Ale căruia eşirĭ *sûnt* din vechime, din ḑilele eternităţeĭ.
Pentru acésta 'ĭ va lăsa pre dênşiĭ, 3
Până în timpul *în care* născĕtórea va nasce;
Atuncĭ remăşiţa fraţilor luĭ se va întórce cu fiiĭ luĭ Israel.
Şi va sta, şi va pasce cu puterea luĭ Iehova, 4
Cu magnificenţa numeluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul seŭ;
Şi vor remâné *siguri*, Câcĭ acum se va mări până la marginile
Şi acesta va fi pacea; [pămêntuluĭ. 5
Când Assiriénul ar veni în pămêntul nostru,
Şi când ar călca în palatele nóstre,
Atuncĭ am rădica contra luĭ şépte păstorĭ, Şi opt bărbaţĭ unşĭ;
Şi ar desola pămêntul Assirieĭ cu sabia, 6
Şi pămêntul luĭ Nimrod la întrările luĭ; Şi *ne* va elibera de Assirién,
Când ar veni în pămêntul nostru, Şi când ar călca fruntariele
Şi restul luĭ Iacob va fi în mijlocul multor popul̆ [nóstre. 7
Ca roua de la Iehova, Ca picăturele de plóe pre iérbă,
Carĭ nu ascéptă pre om, Nicĭ întărḑiă pentru fiiĭ ómenilor.
Şi restul luĭ Iacob va fi între naţiunĭ, În mijlocul multor popul̆, 8
Ca leul între férele pădureĭ, Şi ca puiul de leŭ între turmele de oĭ,
Carele, când trece, calcă şi sfăşiă, Şi nu *este* cine se elibereze.
Mâna ta se va 'nălţa asupra adversarilor teĭ, 9
Şi toţĭ inimiciĭ teĭ se vor estirpi.
Şi se va întêmpla în ḑiua aceea, grăesce Iehova, 10
Câ voiŭ estirpi caiĭ teĭ din mijlocul têŭ, Şi voiŭ perde carele tale.
Şi voiŭ estirpi cetăţile pămêntuluĭ têŭ, Şi voiŭ ruina tóte forte- 11
Şi voiŭ estirpi fermecătoriele din mâna ta; [reţele tale. 12
Şi nu veĭ maĭ avé prognosticătorĭ de timp.
Şi voiŭ estirpi imaginile tale cele sculpate, Şi idoliĭ teĭ din mij- 13
Şi nu te veĭ maĭ închina făptureĭ mânelor tale. [locul têŭ;
Şi voiŭ smulge dumbravele tale din mijlocul têŭ; 14
Şi voiŭ surpa cetăţile tale.
Şi voiŭ face resbunare cu mâniă şi cu urgiă asupra naţiunilor, 15
Carĭ nu *m*'aŭ ascultat.

CAPUL VI.

Cérta luĭ Dumneḑeŭ cu popolul seŭ. Frica Iudeilor. Ameninţările luĭ Dumneḑeŭ.

1 Ascultaţĭ acum ce grăesce Iehova!
Scólă-le, te judică înaintea munţilor,
Şi se auḑă colniciĭ vócea ta.
2 Ascultaţĭ, munţilor, cérta luĭ Iehova!
Şi voĭ, temeliele cele tarĭ ale pămêntuluĭ!
Câcĭ Iehova are o cértă cu popolul seŭ, Şi vrea se se judice cu Israel.
3 Popolul meŭ, ce 'ţĭ-am făcut ţie? Şi cu ce te-am ostenit?
Mărturisesce contra mea.
4 Câcĭ te-am scos din pămêntul Egiptuluĭ, Şi te-am eliberat din casa
Şi am trămis înaintea ta pre Moise, Aaron şi pre Miriam. [sclavilor,
5 Popolul meŭ! amintesce-ţĭ acum ce aŭ escugetat Balak, regele luĭ
Şi ce 'ĭ-aŭ respuns luĭ Balaam, fiiul luĭ Beor, [Moab,
De la Şittim până la Ghilgal. Ca se cunoscĭ îndurarea luĭ Iehova.
6 Cu ce se vin înaintea luĭ Iehova,
Şi se me plec înaintea prea Înaltuluĭ Dumneḑeŭ?
Se'l întimpin cu sacrificie de ardere, Cu viţeĭ de un an?
7 Avé-va plăcere Iehova în miele de berbecĭ,
Verĭ în miriade de torente de oleŭ?
Se daŭ primogenitul meŭ *pentru* fără-de-legea mea,
Fructul corpuluĭ meŭ *pentru* pĕcatul sufletuluĭ meŭ?
8 El 'ţĭ-aŭ arĕtat, omule! ce *este* bine; Şi ce cere Iehova de la tine,
Fără numaĭ de a face dreptatea, şi a iubi îndurarea,
Şi a âmbla umilit cu Dumneḑeul têŭ?
9 Vócea luĭ Iehova strigă cătră cetate, — Cel înţelept privesce
Ascultaţĭ vérga, şi cine aŭ otărît-o pre dênsa. [numele têŭ—
10 Se află încă tesaurele nelegiuireĭ în casa nelegiuituluĭ,
Şi mĕsura scăḑută, abominată?
11 Se ţin de curat *pre acela* cu balanţele cele nedrepte,
Şi cu săculeţul de cumpene de petre încelătóre?
12 Câcĭ avuţiĭ ţerreĭ sûnt plinĭ de nedreptate, Şi locuitoriĭ eĭ aŭ vorbit
Şi limba lor *este* încelătóre în gura lor. [minciunĭ,
13 Şi eŭ te-am lovit până la rănire, *Te* voiŭ desola din causa pĕ-
14 Tu veĭ mânca — dară nu te veĭ sătura; [catelor tale.
Şi fómea ta *va fi* în mijlocul têŭ, Şi veĭ strămuta, — dará nu veĭ
Şi ce veĭ scăpa voiŭ trăda sabieĭ. [scăpa,
15 Veĭ semĕna — dară nu veĭ secera; Veĭ călca olive —dară nu te veĭ
Şi must -- dară nu veĭ bé vin. [unge cu oleŭ;
16 Câcĭ s'aŭ păḑit ordonanţiele luĭ Omri,
Şi tóte lucrările caseĭ luĭ Ahab, Şi aţĭ mers în sfaturile lor;
Ca eŭ se te trădaŭ desolaţiuneĭ, Şi pre locuitoriĭ spre şuerare,
Şi se purtaţĭ oprobriul popoluluĭ meŭ.

CAPUL VII.

Reprimandele adresate Iudeilor. Promisiunile luĭ Dumneḑeŭ.

Vaĭ mie! Câcĭ sum ca cum s'aŭ adunat fructele de véră, 1
Ca strugurile remase după cules;
Nu *este* strugur spre mâncat,
Nicĭ un fruct ântĕiŭ, *dupre care* sufletul meŭ poftesce.
Cuviosul aŭ perit de pre pămênt, Şi onestul nu *esistă* între ómenĭ; 2
Eĭ toţĭ pândesc spre *a vĕrsa* sânge; Unul tinde altuia cursă.
Spre a ţiné de bun lucrul cel rêŭ al mânelor lor, 3
Principele cere *dar*, şi judicătoriul *judică* pentru plată;
Şi cel mare esprimă pofta cea rea a sufletuluĭ seŭ; Aşia o sucesc.
Cel maĭ bun dintre dênşiĭ *este ca* spinul: 4
Cel onest *maĭ ghimpos* de cât gardul de spinĭ;
Ḑiua vĕḑetorilor teĭ, pedépsa ta, aŭ sosit; Acum va fi turburarea lor.
Nu ve încredeţĭ în amic, Nu ve confiaţĭ în sociŭ; 5
Păḑesce uşele gureĭ tale de câtră ceea ce dórme în sinul têŭ.
Câcĭ fiiul tractéză de nerod pre părintele *seŭ*, 6
Fiea se scólă contra mameĭ sale, Nora contra sócreĭ sale;
Inimiciĭ omuluĭ *sûnt* óm eniĭ caseĭ sale.
Éră eŭ voiŭ căuta în sus câtră Iehova; 7
Voiŭ ascepta pre Dumneḑeul mântuireĭ mele; Dumneḑeul meŭ me
Nu te bucura asupra mea, inimica mea! [va auḑi. 8
Deşi am căḑut, me voiŭ scula,
Deşi am şeḑut la întuneric, Iehova *va fi* lumina mea.
Voiŭ suferi mânia luĭ Iehova, Pentru câ am pĕcătuit contra luĭ, 9
Până ce va apĕra causa mea, şi va esecuta judicată pentru mine;
Me va scóte la lumină; Voiŭ vedé îndurarea luĭ.
Şi va vedé inimica mea, Şi ruşine o va acoperi pre dênsa, care 10
Unde este Iehova, Dumneḑeul têŭ? ['mĭ-aŭ ḑis:
Ochiĭ meĭ vor vedé *dorinţa lor* pre dênsa; Acum va fi călcată
În ce ḑi muriĭ teĭ se vor edifica, [ca tina din strade. 11
În acea ḑi — departe sûnt cele otărîte —
În ḑiua aceea vor veni până la tine de la Assiria, 12
Şi *de la* cetăţile Egiptuluĭ, Şi de la Egipt până la fluviŭ,
Şi de la mare până la mare, şi *de la* munte până la munte,
După ce ţérra aŭ fost un deşert Din causa locuitorilor eĭ, 13
Pentru fructul faptelor lor.
Pasce poporul têŭ cu toégul têŭ, Turma mosceniriĭ tale, 14
Care locuesce singuratică *în* pădure pre Carmelul!
Vor pasce *în* Başanul şi Galaadul ca în ḑilele din vechime.
Ca în ḑilele eşireĭ tale din pămêntul Egiptuluĭ, 15
'I voiŭ arĕta luĭ *lucrurĭ* minunate.
Naţiunile vor vedé, şi se vor ruşina cu tótă puterea lor; 16
Vor pune mâna pre gură, şi urechiele lor vor asurḑi.

17 Vor linge ţerrîna ca şerpiĭ,
Ca tărîtórele pămêntuluĭ se vor spăĭmênta din închisorile lor;
Vor alerga la Iehova, Dumneḑeul nostru, şi se vor teme de tine.
18 Cine *este* Dumneḑeŭ asemenea ţie, Iertând nelegiuirea,
Şi trecĕnd cu vederea fără-de-legea restuluĭ moscenireĭ tale?
Nu ţine mânia sa de-apururea, căcĭ luĭ 'ĭ place îndurare.
19 Se va îndura éră de noĭ, Va învinge inicităţile nóstre:
Şi veĭ arunca tóte pĕcatele lor în adâncurile măreĭ.
20 Veĭ îndeplini luĭ Iacob veritatea, Luĭ Abraam îndurarea,
Precum aĭ jurat părinţilor noştri din ḑilele din vechime.

NAHUM.

CAPUL I.

Maiestatea şi puterea luĭ Dumneḑeŭ. Predicţiune contra Niniveĭ.

1 Profeţia contra Niniveĭ. Cartea visiuneĭ luĭ Nahum, Elkoşitul.
2 Jalus *este* Dumneḑeŭ, şi resbunătoriŭ Iehova,
Resbunătoriŭ este Iehova, şi furios, Iehova 'şĭ resbună asupra [adversarilor seĭ,
Şi ţine *mâniă* pentru inimiciĭ seĭ.
3 Iehova *este* tărḑiŭ la mâniă, dară mare în putere,
Şi nu lasă *pre nelegiuitul* nepedepsit.
Calea luĭ Iehova *este* în furtună şi în vêrtejurĭ,
Şi nuoriĭ *sûnt* pulberea piciórelor sale.
4 El amerinţă marea, şi o uscă pre ea, Şi lasă a se seca tóte [fluviile;
Başanul şi Carmelul se vestejesc, Şi flórea Libanuluĭ se vestejesce.
5 Munţiĭ se cutremură 'nainte'ĭ, şi colniciĭ se topesc;
Pămêntul se urcă 'naintea luĭ, Lumea şi toţĭ locuitoriĭ eĭ.
6 Cine póte subsista 'naintea indignaţiuneĭ sale,
Şi cine va sta 'naintea aprindereĭ mânieĭ sale?
Furia sa se revérsă ca focul, Şi stîncele crapă 'naintea luĭ.
7 Bun *este* Iehova, forlereţă în ḑiua nevoeĭ,
El cunósce pre aceĭ, carĭ se încred în el.
8 Dară cu valurĭ inundătóre nimicesce el locul *Niniveĭ*,
Şi întunericul urmăresce pre inimiciĭ luĭ.
9 Ce escugetaţĭ în contra luĭ Iehova? El va nimici cu totul,
Nenorocirea nu trebue se vină de doue orĭ.
10 Când *sûnt* încurcaţĭ *asemenea* spinilor,
Şi pre când beţiviĭ sûnt beţĭ, Vor fi consumaţĭ ca pléva cu totul [uscată.
11 Din tine eşi *acela*, Carele escugetă rêul contra luĭ Iehova,
Şi care aŭ consiliat scelerate.
12 Aşia grăesce Iehova: Chiar cât de putericĭ şi numeroşĭ *vor fi*,
Totuşĭ vor peri, şi se vor trece.
De te-am făcut se suferĭ, *Zióne*! Nu te veĭ maĭ lăsa se suferĭ.

Şi acum voiŭ sfărăma jugul seŭ de-asupra'ţĭ, Şi 'ţĭ voiŭ rumpe lanţu 13
Ânse aŭ decis Iehova pentru tine: [rile tale. 14
Nimene nu se va maĭ propaga din numele têŭ; Din casa ḑeilor teĭ
Se perd imaginea sculpată şi imaginea vĕrsată; [vreŭ eŭ
Ţie 'ţĭ prepar mormêntul — căcĭ escĭ urît.
Éca! pre munţĭ Piciórele bine vestitoriuluĭ, şi ale anunţiătoruluĭ 15
Serbéză, Iuda! serbătorile tale! împlinesce voturile tale! [de pace!
Căcĭ nu va maĭ trece prin tine stricătoriul — el este cu totul estirpit.

CAPUL II.

Urmarea profeţieĭ contra Niniveĭ.

Urcatu-s'aŭ destructorul contra ta; Păḑesce fortereţa, iea 1
Încinge'ţĭ cópsele, adună'ţĭ tóte puterile! [séma la calea,
(Căcĭ Iehova va restabili măria luĭ Iacob, Ca şi măria luĭ Israel; 2
Căcĭ devastătoriĭ 'ĭ-aŭ devastat, Şi aŭ pustiat viţele lor).
Scutul eroilor seĭ este roşiŭ, Resbelnitoriĭ *sûnt îmbrăcaţĭ* în pur- 3
Din focul de făcliă *fulgeră* carele în ḑiua armăreĭ sale, [pură,
Şi lancile se mânuesc.
Carele durăiŭ pre strade, Şi se lovesc pre pieţĭ; 4
Privirea lor este asemenea făclielor, Ele alérgă asemenea fulgerelor.
El chiămă eroiĭ seĭ, eĭ se împedecă în calea lor, 5
Eĭ se grăbesc cătră mur; şi acoperişul apĕrăreĭ se prepară.
Porţile fluviilor sûnt deschise, Şi palatul se cutremură, 6
Uzzab se duce captivă, Ea se scóte. 7
Şi servele eĭ oftéză ca porumbiĭ, Şi'şĭ bat pepturile lor.
Din timpurile vechĭ Ninive *era* asemenea unuĭ lac de apă; dară *acum* 8
Staţĭ! staţĭ! dară nimene nu se întórce. [eĭ fug;
Predaţĭ argint, predaţĭ aur, Tesaurele *sûnt* infinite, 9
O mulţime de tóte lucrurile preçióse.
Ea *este* deşértă, şi devastată şi pustiată; 10
Şi ânima se topesce; şi genunchiĭ tremură,
Şi durerea *este* în cópsele tuturor; Şi tóte feçiele lor pălesc.
Unde *este* culcuşul leilor, Şi păşunea puilor de leĭ? 11
Încotro mergea leul, leóica, Puiul de leŭ, *şi* nu era nimene, carele
Leul răpia pentru puiĭ seĭ, [se'ĭ înspăimênte? 12
Şi zugruma pentru leóicele sale, Şi împlea cu prédă vizuniile sale,
Şi cu préda culcuşiurile sale.
Éca! eŭ *vin* asupra-ţĭ, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor; 13
Şi voiŭ aprinde carele tale, şi se *vor preface* în fum;
Şi pre puiĭ teĭ de leŭ se'ĭ consume sabia;
Şi préda ta o voiŭ estirpi din ţérră,
Şi se nu se maĭ audă vocea nunţilor teĭ.

CAPUL III.

Urmarea tot a acesteĭ profeţiĭ.

1 Vaĭ de cetatea sângiurilor!
Ea *este* împlută de minciunĭ *şi* violenţă; răpirea nu în-
2 Pocnitul bicelor! şi vuetul roţilor tunătóre! [ceteză.
Şi a cailor tropăitorĭ şi a carelor hurduitórie!
3 Călăreţiĭ rădică atât sabiele lucitóre, cât şi lancele fulgerătóre;
De ceĭ ucişĭ *este* o mulţime şi cadavri numeroşĭ,
Fără finit ceĭ omorîţĭ — de ceĭ omorîţĭ aĭ lor se împedică,
4 Din causa mulţimeĭ fornicaţiunilor meretriceĭ,
Ale plăcuteĭ formecătóre, Care aŭ vêndut populĭ prin fornica-
Şi ginţile prin farmicele eĭ. [ţiunile eĭ,
5 Éca! eŭ *vin* asupra-ţĭ, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor!
Eŭ voiŭ descoperi pólele tale preste façia ta,
Şi voiŭ arĕta popululor nuditatea ta, şi regatelor ruşinea ta.
6 Şi voiŭ arunca preste tine glod, şi te voiŭ trata cu despreţiŭ,
Şi te voiŭ face de privelisce.
7 Şi întêmpla-se-va, *Că* orĭ cine te va vedé va fugi de tine,
Şi va ḑice: Destrusă este Ninive!—cine o va mângăia?
Unde se-ţĭ caut mângăitorĭ. [cunjurat de apă,
8 Escĭ tu maĭ bun de cât No-Amon, Situat între fluviĭ, în-
Al căruĭa val *era* marea, *şi* aĭ căruia murĭ din mare *se ardicaŭ?*
9 Ethiopia cea tare şi Egiptul fără numer,
Put şi Libim ajutatu-ţi-aŭ ţie.
10 Cu tóte acestea şi eĭ *s'aŭ* dus în miseriă *şi* în captivitate;
Şi fiiĭ seĭ fură sdrumicaţĭ în tóte unghiurile stradelor;
Şi sorţĭ s'aŭ aruncat preste nobiliĭ seĭ;
Şi toţĭ ceĭ marĭ aĭ seĭ fură puşĭ în lanţiurĭ.
11 Si tu te veĭ îmbĕta, Te veĭ ascunde;
Şi tu veĭ căuta refugiŭ 'naintea inimiculuĭ.
12 Tóte fortereţele tale *sûnt ca* smochiniĭ cu smochinele cele ântĕie;
Când 'ĭ scutură, apoĭ cad în gura aceluia, carele vroiesce se le
13 Éca! populiĭ teĭ muerĭ *sûnt* în mijlocul tĕŭ; [mănânce.
Porţile ţerreĭ tale deschide-se-vor inimicilor teĭ,
Focul va consuma zevórele tale.
14 Scóte'ţĭ apă pentru asediŭ, fortifică întăriturile tale,
Calcă pămênt, şi frămêntă lut, prepară cuptoriul de cărămidă!
15 Acolo te va consuma focul pre tine, Sabia te va estirpi;
Te va consuma ca forfăcarul, *Deşi* te îmmulţescĭ ca forfăcarul,
Te îmmulţescĭ asemenea locustelor.
16 *Deşi* aĭ maĭ mulţĭ comercianţĭ de cât stelele ceriuluĭ;
Forfăcarul se lăţesce şi fuge.
17 Coronaţiĭ teĭ *sûnt* asemenea locustelor; Şi maĭ mariĭ teĭ ca céta
Carĭ se aşéḑă prin murĭ în timpul recóreĭ; [locustelor;

De resare sórele, *apoĭ* fug,
Şi locul unde *aŭ fost* nu se maĭ cunósce.
Păstoriĭ teĭ dorm, o rege al Assirieĭ! Putericiĭ teĭ se repauséză; 18
Populul têŭ este împrăsciat pre munţĭ, şi nimene nu este, carele se'*l* strîn-
Nu *este* nicĭ o alinare pentru rana ta — periculósă este lovirea ta, [gă. 19
Toţĭ carĭ aud aceste despre tine bat în palme asupră-ţĭ;
Câcĭ pre cine nu aŭ atins pururea reutatea ta?

HABAKUK.

CAPUL I.

Plângerĭ şi ameninţărĭ contra ţerreĭ. Ruga luĭ Habakuk.

Profeţie pre care o aŭ vĕḑut profetul Habakuk. 1
Până când, Iehova! striga-voiŭ, fără de a auḑi tu, 2
Tânguindu-me *asupra* violenţeĭ, fără de a mântui tu?
Pentru ce me facĭ se privesc nefericire, şi'*mĭ* arĕţĭ miseriă? 3
Pentru ce *stă* 'naintea feçeĭ mele devastarea şi violenţa?
Pentru ce *este* cértă, şi se rădică gălcévă?
Pentru aceea legea aŭ slăbit, Şi dreptatea nu ese victoriósă: 4
Câcĭ cel nelegiuit împletesce pre cel drept, Pentru aceea dreptatea
Căutaţĭ între popul, şi vedeţĭ, [ese strîmbă. 5
Minunaţi-ve, uimiţi-ve! Câcĭ în ḑilele vóstre vreŭ se fac o faptă,
Pre care nu aţĭ crede-*o*, când s'ar nara.
Câcĭ éca! eŭ voiŭ scula pre Chaldeĭ, un popul crud şi impetuos, 6
Carele cutrieră întinderea pămêntuluĭ,
Spre a lua în posesiunea locuinţĭ, *carĭ* nu *sûnt* ale luĭ.
Inspăimêntătoriŭ şi teribil *este* el; Dintr'ênsul singur ese dreptul luĭ şi 7
Şi caiĭ luĭ sûnt maĭ iuţĭ de cât leoparḑiĭ [mărirea luĭ. 8
Şi maĭ repeḑĭ de cât lupiĭ de séră; Şi călăreţiĭ seĭ se lăţesc,
Şi călăreţiĭ luĭ vin din depărtare,
Eĭ sbóră asemenea vulturuluĭ, *când* se răpede asupra mâncăreĭ.
Eĭ toţĭ vin la *fapte* de violenţă, Feçele lor sûnt îndreptate 'nainte, 9
Şi prisonieriĭ 'ĭ adună ca nàsipul.
Pre regĭ nu'ĭ bagă în sémă, Principiĭ 'ĭ *sûnt* de batjocură; 10
Rîde de orĭ ce fortereţă; Câcĭ grămădesce pămênt şi o supune.
Atuncĭ se mândresce spiritul *seŭ*, El nelegiuesce şi devine culpabil, 11
Făcĕndu'şĭ puterea de Dumneḑeul seŭ.
Aŭ nu *escĭ* tu, Iehova! din început, Dumneḑeul meŭ, sântul meŭ? 12
Noĭ nu vom muri. Tu, Iehova! 'l-aĭ destinat pentru judicată,
Şi tu o stînca *mea*! 'l-aĭ ordonat spre mustrare.
Ochiĭ teĭ *sûnt* prea curaţĭ, încât se privéscă rêul, 13
Şi la reutate tu nu poţĭ căuta; Cum aĭ puté tu vedé pre ceĭ infideli,

Se tacĭ, când cel nelegiuit înghite *pre acela carele este* maĭ drept
14 Aŭ vreĭ tu se facĭ pre ómenĭ ca pescii mâreĭ, [de cât dênsul.
Ca tărîtoriul, *carele* nu *are* nicĭ un domnitoriŭ preste dênsul?
15 Pre toţĭ 'ĭ scóte cu undiţa, Îĭ trage cu mreja sa,
Şi'ĭ adună în năvodul seŭ; Pentru acésta se bucură şi jubiléză.
16 Pentru acésta sacrifică mrejeĭ sale, Şi tămâiă năvoduluĭ seŭ:
Câcĭ prin ele partea sa *este* îngrăşiată, Şi bucatele 'ĭ *devenіră*
17 Apoĭ óre se tot deşerte mreja sa? [abundente.
Şi se zugrume populiĭ fără cruţare?

CAPUL II.

Urmarea profeţieĭ contra Niniveĭ.

1 Me puseiŭ de sentinelă, Şi stam pre turn,
Şi căutam, ca se văd ce'mĭ va ḑice mie,
Şi ce se respund celuia ce me mustră.
2 Şi Iehova 'mĭ respunse mie, şi ḑise: Scrie visiunea lămurit
Aşia încât *cineva* fugind se o pótă ceti. [pre table,
3 Câcĭ visiunea *este* pentru un timp otărît,
Şi ea apropiă de fine, şi nu încélă; Şi deşi se întărḑiă, ascéptă-o
Câcĭ de sigur va veni, nu va lipsi. [pre dênsa;
4 Éca! ânima sa se măresce, dréptă nu este întru el;
Ânse cel drept vieţuesce prin credinţa sa.
5 Şi dacă hoţul cel îmbĕtat de vin, Bărbatul cel mândru ce nu se póte
Ce 'sĭ întinde lăcomia sa ca infernul, [ţine liniscit,
Şi *este* nesăturabil ca mórtea, Dacă 'şĭ adună toţĭ populiĭ la el,
Şi strînge tóte naţiunile câtră sine;
6 Aŭ nu vor ardica toţĭ acestia un proverb asupra luĭ,
Şi vor spune cuvênt batjocoritoriŭ asupra luĭ, şi vor ḑice:
Vaĭ celuĭa ce aŭ adunat *ce* nu *era* a luĭ—
Până când — şi s'aŭ îngreuiat cu culpă!
7 Aŭ nu se vor rădica de odată chinuitoriĭ teĭ,
Şi se vor descepta strîmtorătoriĭ teĭ, Ca se devĭ lor de prédă?
8 Fiind câ tu aĭ predat mulţĭ populĭ; Apoĭ pre tine preda-te-va
Pentru sângele ómenilor, şi *pentru* violenţa *ta* [restul naţiunilor,
Preste ţérră şi cetate, şi preste toţĭ carĭ locuesc într'ênsa.
9 Vaĭ aceluĭa, carele căscigă căscig rêŭ pentru casa sa,
Ca sus se'şĭ pună cuibul seŭ, Ca se scape de mâna rêuluĭ!
10 Prin stirpirea multor populĭ aĭ causat ruşine caseĭ tale,
Şi aĭ pĕcătuit *în contra* ta!
11 Câcĭ din părete strigă pétra; Şi ciotul din grindă 'ĭ respunde.
12 Vaĭ aceluĭa ce edifică o cetate cu sânge,
Şi carele fundéză o cetate pre inicitate!
13 Eca! *aŭ* nu *vine* de la Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, [bosesc.
Câ se ostenesc populiĭ pentru foc, Şi naţiunile pentru nemic se o-

Imple-se-va ţérra De cunoscinţa gloriei luĭ Iehova, 14
Asemene precum apa acopere marea.
Vaĭ aceluĭa ce dă de bĕut amiculuĭ seŭ. 15
'I tórnă bĕutură spumegândă, şi'l ameţesce, Spre a vedé nuditatea
Sătura-te-veĭ cu ruşine în loc de glorie, [luĭ! 16
Bea şi tu, şi'ţĭ arétă nuditatea ta! Va ajunge şi la tine cupa drepteĭ
Şi scuipirea ocareĭ asupra glorieĭ tale. [luĭ Iehova,
Câcĭ violenţa în contra Libanuluĭ te va acoperi, 17
Şi stirpirea între férele *luĭ* pre carĭ tu le spăimêntaĭ,
Pentru sângele ómenilor şi pentru apĕsarea *ta*,
Preste ţérră şi cetate, şi preste toţĭ carĭ locuesc într'ênsa.
Ce folosesce imaginea sculpată, câ o aŭ făcut lucrătoriul eĭ, 18
O imagine vĕrsată, ce învéţă minciunĭ,
Ca lucrătoriul se se încrédă în imaginea sa, şi se facă idolĭ muţĭ?
Vaĭ aceluĭa carele ḑice câtră lemn: Descéptă-te! 19
Câtră pétra mută: Scólă-te! Acésta se instrue?
Eca! el *este* suflat cu aur şi argint, Şi într'ênsul niciĭ o suflare
Ânse Iehova *este* în templul seŭ cel sacru; [de viéţă. 20
Tacă tot pămêntul înaintea luĭ!

CAPUL III.

Ruga luĭ Habakuk. Maiestatea luĭ Dumneḑeŭ, şi minunile sale în favórea poporuluĭ vechiŭ.

Ruga luĭ Habakuk profetul, pre Şighionoth. 1
Iehova! auḑit-am chiămarea ta, *şi* m'am temut; 2
Iehova! înnoesce fapta ta în meḑiul anilor,
Fă-*o* cunoscută în meḑiul anilor! În furiă amintesce'ţĭ de îndurare!
Dumneḑeŭ vine de pre Teman, 3
Şi Sântul de pre muntele Paran, Sela.
Maiestatea sa acopere ceriurile, Şi plin este pămêntul de lauda sa.
Splendórea *luĭ* este asemenea sóreluĭ, 4
Raḑe *es* din mâna sa; Şi *acolo este* cortul potereĭ luĭ.
Ciuma păşesce 'naintea feçeĭ luĭ, Şi urmelor luĭ urméḑă mortalitate. 5
El se opresce, şi face pămêntul se clatine, 6
El caută împrejur, şi face de se cutremură popoliĭ,
Şi munţiĭ eternĭ se răsipesc, Şi colniciĭ străvechĭ s'afundă,
El *âmblă* în câile eterne.
În teróre vĕd eŭ corturile luĭ Cuşan, *Şi* colibele ţerreĭ Madian 7
Aŭ contra torenţilor s'aŭ mâniat Iehova, [se sguduiŭ. 8
Aprinsu-s'aŭ mânia ta contra fluviilor, Indignaţiunea ta contra mâreĭ,
Câ călăresci pre caiĭ teĭ, În carele-ţĭ de triumf?
Desvălit este arcul têŭ, Ca şépte vergĭ spre pedépsa *se face* or- 9
Prin torenţĭ tu despicĭ pămêntul. [dinul *têŭ*. Sela.
Munţiĭ te vĕd pre tine, *şi* se sguduiŭ; Vĕrsatul de apă cură; 10

Adâncimea face se resune vócea sa, *Şi* rădică în sus mânele sale.
11 Sórele *şi* luna se opresc în locuinţa lor,
S'aŭ dus la lumina săgeţilor tale,
Şi la lucorirea lancelor tale strălucitóre.
12 În furiă păşescĭ preste pămênt. În mâniă calcĭ pre popullĭ
13 Tu eşĭ spre eliberarea poporuluĭ têŭ, Spre eliberarea unsuluĭ têŭ;
Tu sfărămĭ acoperemêntul din casa nelegiuituluĭ,
Şi desvălescĭ fundamentul până la grumaz. Sela.
14 Tu strepungĭ capul căpitenieĭ lor cu săgeţile luĭ,
Când se rĕpeḑiră, ca se me răsipéscă,
Şi tresaltă ca cum ar vroi se consume pre un serman în pititură.
15 Cu caiĭ teĭ mergĭ tu preste mare, *Preste* valurile multor ape.
16 Auḑit-am, şi cele maĭ din nâuntru s'aŭ cutremurat,
Buzele mele tremuraŭ *la auḑiul* vóceĭ.
Mâncătură străbătu în osemintele mele, şi în locul meŭ me cutremur.
Fire-aşĭ în repaus până în ḑiua strîmtorăreĭ,
Până se va sui acela ce va apĕsa popullul.
17 Câcĭ smochinul nu maĭ înfloresce, Şi fruct nu *este* pre viţă.
Lipsesce fructul olivuluĭ, Şi ogorul nu maĭ produce nutrimente,
Oile lipsesc din tîrlă, Şi nicĭ un boŭ nu *este* în grajdiurĭ.
18 Dară eŭ me bucur în Iehova,
Tresalt în Dumneḑeul mântuireĭ mele.
19 Tăria mea *este* Iehova, Domnul, El face piciórele mele ca cele
Şi me duce pre 'nălţimile mele. [ale cerbuluĭ.
Maestruluĭ de cântare pre corde.

ZEFANIA.

CAPUL I.

Profeţie contra Iudeeĭ. Ḑi teribilă a Domnuluĭ.

1 Cuvêntul luĭ Iehova, care aŭ venit câtră Zefania, fiiul luĭ
Cuşi, fiiul luĭ Ghedalia, fiiul luĭ Amaria, fiiul luĭ Hizkia,
în ḑilele luĭ Iosia, fiiul luĭ Amon, regele din Iuda.
2 Voiŭ perde tóte din ţérră, Grăesce Iehova.
3 Voiŭ perde ómenĭ şi animale, Voiŭ perde paserile ceriuluĭ şi pesciĭ
Şi pedicele împreună cu ceĭ nelegiuiţĭ, [măreĭ,
Şi voiŭ estirpi din faţia ţerreĭ pre ómenĭ, grăesce Iehova.
4 Intinde-voiŭ mâna mea şi preste Iuda, Şi preste toţĭ locuitoriĭ Ie-
Şi voiŭ estirpi din locul acesta remăşiţa luĭ Baal, [rusalimuluĭ;
Numele preuţilor idolatri împreună cu *ceĭ-l-alţĭ* sacrificătorĭ,
5 Şi pre aceĭ ce pre acopereminte se închină oştireĭ ceriuluĭ,
Şi se închină *şi* jură pre Iehova, Şi jură pre Malcham,

Şi pre aceĭ ce s'aŭ abătut de la Iehova, 6
Şi *carĭ* nu caută pre Iehova, şi nu întrébă de el.
Tăcere 'naintea feçeĭ luĭ Iehova Domnul; 7
Câcĭ aprópe *este* ḑiua luĭ Iehova,
Câcĭ Iehova aŭ preparat sacrificiul, aŭ sacrat pre invitaţiĭ seĭ.
Şi întêmpla-se-va în ḑiua sacrificiuluĭ luĭ Iehova, 8
Cà voiŭ pedepsi pre principiĭ, şi pre fiiĭ regeluĭ,
Şi toţĭ carĭ sûnt îmbrăcaţĭ în vestminte străine.
Şi voiŭ pedepsi pre toţĭ, carĭ sar preste prag, în acea ḑi; 9
Şi carĭ împlu casa Domnuluĭ lor cu violenţă şi încelăciune.
Şi întêmpla-se-va în ḑiua acésta, grăesce Iehova, 10
Câ va resuna o strigare de tânguire de la pórta pescilor,
Şi urlete din suburbiul Mişne, Şi o mare plângere despre colnicĭ.
Voĭ locuitorilor din Makteş! Urlaţĭ! Câcĭ estirpit va fi tot populul 11
Estirpiţĭ vor fi toţĭ, carĭ sûnt încărcaţĭ cu argint. [din Canaan;
Şi întêmpla-se-va tot în acel timp, 12
Câ voiŭ căuta prin Ierusalim cu fânare,
Şi voiŭ pedepsi pre ómeniĭ carĭ şed pre drojdiile lor,
Şi în ânima lor vorbesc: Iehova nu face nicĭ bine, nicĭ rêŭ.
Şi averea lor va deveni de prédă, Şi casele lor de pustiare; 13
Şi vor edifica case, dară nu *le* vor locui;
Şi vor planta viĭ, dară vinul lor nu'l vor bé.
Aprópe *este* ḑiua cea mare a luĭ Iehova; 14
Aprópe *este* ea, şi fórte se grăbesce;
O strigare resună în ḑiua luĭ Iehova, Amar strigă atuncĭ eroul.
Ḑiua acésta *este* ḑiua de furiă, Ḑiua de strîmtorare şi de nevoie, 15
Ḑiua de devastare şi de pustiare, Ḑiua de întuneric şi de obscu-
Ḑiua de nuor, şi de negură deasă. [ritate,
Ḑiua de trîmbeţă şi de alarmă, 16
Contra cetăţilor celor întărite şi contra turnurilor celor 'nalte.
Şi strîmtora-voiŭ pre ómeniĭ; Şi âmbla-vor eĭ ca orbiĭ, 17
Fiind câ aŭ pĕcătuit contra luĭ Iehova;
Şi sângele lor va fi vĕrsat ca pulberea, Şi corpurile ca tina.
Nicĭ argintul lor, şi nicĭ aurul lor nu'ĭ va puté elibera, 18
în ḑiua furieĭ luĭ Iehova; Şi prin flacăra zeluluĭ seŭ tótă ţérra
Câcĭ tuturor carĭ locuesc în ţérră [va fi consumată;
Li va prepara el un grabnic finit.

CAPUL II.

Chiămarea la căinţă. Predicţiunĭ contra populilor vecinĭ aĭ Iudeeĭ.

Adunaţi-ve, Da, adunaţi-ve, popul nedorit! 1
înainte de a se nasce decisiunea — Ca pléva trece ḑiua — 2
Înainte de a veni preste voĭ aprinderea mânieĭ luĭ Iehova,
Înainte de a veni preste voĭ ḑiua furieĭ luĭ Iehova.

3 Căutaţĭ pre Iehova, voĭ sermaniĭ pămêntuluĭ,
Voĭ carĭ îndepliniţĭ legea sa! Căutaţĭ dreptate, căutaţĭ umilinţă!
Póte veţĭ remăné ascunşĭ în ḑiua mânieĭ luĭ Iehova.
4 Câcĭ Gaza va fi părăsită, şi Aşkelonul pustiŭ;
Pre Aşdod isgoni'l- vor la lumina plină, Şi Ekronul va fi desrădi-
5 Vaĭ vouĕ, ceĭ ce locuiţĭ malul mâreĭ, tu popul al Cretenilor! [cinat.
Cuvêntul luĭ Iehova preste voĭ *va veni*, tu Canaane, tu ţérra Filis-
Vreŭ se te prepădesc, ca nimene se nu maĭ locuéscă pre aicĭ. [tenilor!
6 Şi malul mâreĭ se devină loc de păşiune şi cisterne de păstorĭ!
Şi tîrle de oĭ.
7 Şi locul acesta va fi al remăşiţeĭ caseĭ luĭ Iuda;
Şi vor pasce pre dênsul, Şi vor jăcé séra în casele Aşkelonuluĭ;
Câcĭ Iehova, Dumneḑeul lor, 'şĭ va aminti de dênşiĭ, şi va readuce
8 Auḑit-am oprobriul luĭ Moab, [pre captiviĭ lor.
Şi injuriele fiilor luĭ Ammon, Carĭ aŭ defăimat pre populul meŭ,
Şi s'aŭ întins preste confiniele lor.
9 Pentru aceea *dupre cum* eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Dumneḑeul
Moab se devină ca Sodoma, [oştirilor şi al luĭ Israel:
Şi fiiĭ luĭ Ammon ca Gomorra, Loc acoperit cu urḑicĭ, şi grópă
Remăşiţa popululuĭ meŭ 'ĭ va prĕda, [salină şi un pustiŭ în etern,
Şi ceĭ remaşĭ aĭ popululuĭ meŭ 'ĭ vor poseda.
10 Acésta li *va fi* lor pentru mândria lor; Pentru câ defaimaŭ şi
Contra popululuĭ luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor. [făceaŭ pre marĭ
11 Teribil *va fi* Iehova contra lor; Câcĭ el va face se péră toţĭ
Luĭ ânse 'i se va închina fiă-care din locul seŭ, [ḑeiĭ ţerreĭ,
Tóte insulele populilor.
12 Şi voĭ Ethiopienilor, *Veţĭ* cădé prin sabia mea!
13 Şi el va tinde mâna sa câtră méḑă-nópte. Şi va perde pre
Şi va face Ninive ca o desolaţiune, Sécă ca un pustiŭ. [Assirienĭ,
14 Şi vor jăcé în meḑiul lor turme De animale de tot feliŭ;
Chiar şi pelicanul şi ariciul vor locui pre capitelele colónelor lor;
În ferestĭ va resuna urletul *lor*. Pre pragurĭ *vor fi* ruinĭ;
Câcĭ tablele de cedru vor fi desgolite.
15 Acésta *este* cetatea cea voiósă, care se ţinea secură,
Care vorbia întru ânima eĭ: Eŭ *sum*, şi afară de mine nicĭ una!
Cum s'aŭ prefăcut în pustiŭ, În culcuşiŭ pentru animale!
Fiă-care care trece pre lângă ea şueră *şi* scutură mânele.

CAPUL III.

Censură contra Ierusalimuluĭ. Promisiunea făcută fidelilor.

1 Vaĭ cetăţeĭ acesteia îndărăptnice şi patate, Apĕsătóre!
2 N'aŭ ascultat vócea, N'aŭ priimit învĕţătura,
Nu s'aŭ 'ncredinţat în Iehova, Câtră Dumneḑeul eĭ nu s'aŭ
3 Principiĭ eĭ din mijlocul eĭ *sûnt* leĭ mugitorĭ; [apropiat.

Judicătoriĭ eĭ *sûnt* lupĭ de séră, *Carĭ* nu lasă nicĭ un os pre de-
Lăuduroşĭ *şi* infidelĭ *sûnt* profeţiĭ eĭ, [mănéţă. 4
Preuţiĭ eĭ profanéză Sanctuariul, Comit violenţă câtră lege.
Ânse Iehova *este* drept în mijlocul lor, Nu face nicĭ o inicitate; 5
În fiă-care demănéţă scóte la lumină dreptatea sa, nicĭ odată nu
Dară cel nedrept nu scie de ruşine. [lipsesce;
Eŭ am estirpit naţiunĭ, turnurile lor s'aŭ destrus; 6
Eŭ am devastat stradele lor în cât nimene nu maĭ trece *prin ele*;
Destruse fuseră cetăţile lor, încât nu maĭ era acolo nicĭ un om,
Încât nimene nu maĭ locuia într'ênsele.
Ḑis-am: Teme-te dar de mine, primesce învĕţătură, 7
Ca se nu fiă devastată locuinţa eĭ, nemic *se nu* se *întêmple* ce am decis
Dară s'aŭ sculat de demănéţa, spre a comite fapte rele. [contra eĭ,
Pentru aceea asceptaţi-me, grăesce Iehova, 8
Pănă în ḑiua, în care me voiŭ scula la prédă;
Câcĭ otărîrea mea *este* de a aduna popul, A strînge regate,
Spre a revĕrsa asupra lor furia mea, tótă aprinderea mâniei mele;
Câcĭ prin focul zeluluĭ meŭ va fi consumată tótă ţérra.
Şi atuncĭ voiŭ da populilor buze curate, 9
Ca toţĭ se invóce numele luĭ Iehova, Şi se'l servă în unanimitate.
De ceia parte a fluviilor Ethiopieĭ 'mĭ vor aduce mie adoratoriĭ meĭ 10
Pre fiea împrăsciaţilor meĭ, *Ca* dar.
În ḑiua aceea nu te veĭ maĭ ruşina de tóte faptele tale, 11
Cu carĭ aĭ nelegiuit în contra mea; Câcĭ atuncĭ depărta-voiŭ din
Pre mândriĭ teĭ deriḑĕtorĭ; [mijlocul tĕŭ
Şi tu nu te veĭ maĭ rădica pre sântul meŭ munte.
Şi voiŭ lăsa în mijlocul tĕŭ Un popul serman şi serac, 12
Care se încrede în numele luĭ Iehova.
Restul luĭ Israel nu va maĭ comite inicităţĭ, şi nicĭ va spune min- 13
Şi în gura lor nu se va afla limbă încelătóre; [ciunĭ,
Câcĭ eĭ vor pasce, şi se vor culca, Şi nimene nu'*ĭ* va spăimênta.
Cântă, tu fiea Zionuluĭ! Chiue tu, Israele! 14
Bucură-te, şi jubiléză din tótă ânima, Tu fie a Ierusalimuluĭ!
Depărtat-aŭ Iehova judicăţile tale, Dat-aŭ afară pre inimicul tĕŭ; 15
Regele luĭ Israel, Iehova, *este* în mijlocul tĕŭ,
Nu veĭ maĭ vedé nicĭ un rĕŭ!
În ḑiua aceea ḑice-se-va câtră Ierusalim: Nu te teme de nemic! 16
Câtră Zion: Nu lăsa se'ţĭ slăbéscă mânele!
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, *este* în mijlocul tĕŭ eroul, 17
Care póte apĕra. Bucura-se-va cu bucuriă asupra ta.
Tăcé-va în amoriul seŭ, şi se va veseli cu bucuriă asupra ta.
Culege-voiŭ *pre aceia carĭ sûnt* dintre tine, carĭ jălesc departe de 18
Lua-voiŭ povóra ce este asupra'ţĭ, oprobriul. [adunare;
Éca! perde-voiŭ în timpul acela pre toţĭ carĭ te apésă; 19
Şi voiŭ mântui pre cea ologă, şi voiŭ aduna pre cea respinsă,

Şi'ĭ voiŭ face de onóre şi de glorie În tótă ţérra ruşinăreĭ lor.
20 Tot întru acelaşĭ timp ve voiŭ readuce, Şi ve voiŭ aduna la timp;
Câcĭ ve voiŭ face pre voĭ de onóre şi de glorie
Între toţĭ populiĭ pămêntuluĭ,
Când voiŭ readuce pre captiviĭ vostri 'naintea ochilor vostri,
Grăesce Iehova.

HAGGAI.

CAPUL I.

Negligenţa Iudeilor de a restabili templul. Îndemnărĭ pentru re'ncepe-rea lucruluĭ.

1 În anul al duoilea al regeluĭ Darie, în luna a şésea, în ḑiua
ântĕia a luneĭ, aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova prin Haggaĭ,
profetul, câtră Zerubabel, fiiul luĭ Şealtiel, guvernatorul din Iuda,
2 şi câtră Iosua, fiiul luĭ Iehozadak, arhiereul, ḑicĕnd: Aşia gră-
esce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, ḑicĕnd: Poporul acesta vorbesce:
Timpul âncă n'aŭ sosit, timpul pentru ca se se reedifice casa luĭ
3 Iehova. Atuncĭ veni cuvêntul luĭ Iehova prin Haggaĭ profetul, ḑicĕnd:
4 Pentru voĭ *este* timp,
Ca se locuiţĭ în case tabliţiate, de óre-ce casa acésta este pustiă?
5 Şi acum aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Îndreptaţĭ ânima vóstră pre câile vóstre!
6 Voĭ aţĭ semĕnat multe, şi aţĭ adunat pucine;
Voĭ mâncaţĭ — şi nu ve maĭ săturaţĭ; Voĭ beţĭ — şi nu ve maĭ împleţĭ
Voĭ ve îmbrăcaţĭ — şi tot nu ve maĭ încălḑiţĭ;
Şi cine căscigă — căscigă pentru o pungă spartă.
7 Aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Îndreptaţĭ ânimele vóstre pre câile vóstre!
8 Suiţi-ve pre munte, şi aduceţĭ lemne,
Şi edificaţĭ casa, şi voiŭ avé plăcere întru acésta,
Şi me voiŭ glorifica, grăesce Iehova.
9 Voĭ aţĭ căutat la multe, şi éca! pucin *este*; Voĭ aţĭ adus a casă, şi [eŭ o suflam,
Pentru ce, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor?
Pentru câ casa mea *este* pustiă, Şi fiă-care din voĭ alérgă *numaĭ* [pentru casa sa.
10 Pentru aceea ceriul vi opresce roua,
Şi pămêntul opresce venitul seŭ.
11 Şi am chiămat secetă Preste ţérră şi munţĭ,
Şi preste grâŭ şi must şi oleŭ, Şi preste aceea ce produce pămêntul,
Şi preste ómenĭ şi animale, Şi preste tot lucrul mânelor.
12 Şi Zerubabel, fiiul luĭ Şealtiel, şi Iosua, fiiul luĭ Iehozadak,
arhiereul, şi tot restul poporuluĭ ascultaŭ de vócea luĭ Iehova,

Dumnedeul lor, și de cuvintele luĭ Haggai profetul, cum 'l-aŭ tră-
mis pre el Iehova, Dumnedeul lor; și populul se temea de Iehova.
Și Haggai, nunțiul luĭ Iehova, vorbia în misiunea luĭ Iehova 13
către popul, dicĕnd: Eŭ *sum* cu voĭ! grăesce Iehova. Și Iehova 14
descepta spiritul luĭ Zerubabel, fiiul luĭ Șealtiel, guvernatorul Iudeĭ,
și spiritul luĭ Iosua, fiiul luĭ Iehozadak, arhiereul, și spiritul ce-
luĭ-l-alt popul, ca se mérgă, și se lucreze la casa luĭ Iehova, Dum-
nedeul oștirilor și al lor, În diua a doue-decĭ și patra a luneĭ 15
a șésea, în al duoilea an al regeluĭ Darie.

CAPUL II.

Îndemnărĭ pentru finirea templuluĭ. Predicerea gloriei acesteĭ case. Promisiunea făcută luĭ Zerubabel.

În *diua* a doue-decĭ și una a *luneĭ* a șéptea aŭ venit cu- 1
vêntul luĭ Iehova prin Haggai, profetul, dicĕnd: Vorbesce 2
acum luĭ Zerubabel, fiiul luĭ Șealtiel, guvernatorul din Iuda, și luĭ
Iosua, fiiul luĭ Iehozadak, arhiereul, și celuĭ-l-alt popul, și di:
Cine *aŭ* maĭ remas dintre voĭ, Care aŭ vĕdut casa acésta 3
În prima sa gloriă? Și cum o vedețĭ acum?
Aŭ nu *este* acésta ca o nemică în ochiĭ voștri?
Fi tare ânse, Zerubabele, grăesce Iehova; 4
Și fi tare Iosua, tu fiiule al luĭ Iehozadak, arhiereul!
Și fi tare, tu întregul popul al țerreĭ! Grăesce Iehova, și lucrațĭ!
Câcĭ eŭ *sum* cu voĭ, grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor:
Dupre cuvêntul *de alianță* ce am încheiat cu voĭ, 5
Când ațĭ eșit voĭ din Egipt,
Dupre spiritul meŭ ce remâne în mijlocul vostru; Nu ve temețĭ!
Câcĭ așia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor: 6
Încă un timp, și acesta mic,
Și voiŭ cutremura ceriul și pămêntul, Și marea și uscatul.
Și voiŭ cutremura pre toțĭ populiĭ; Și dorința tuturor populilor va veni; 7
Și voiŭ împle casa acésta cu gloriă, grăesce Iehova, *Dumnedeul*
Al meŭ *este* argintul, și al meŭ aurul, [oștirilor. 8
Grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor:
Încă maĭ mare va fi gloria caseĭ acesteĭa din urmă de cât aceleĭ ântĕie, 9
Grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor; Și pune-voiŭ pace pre a-
Grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor. [cest loc,
În *diua* a doue-decĭ și patra a *luneĭ* a noua, în anul al duoi- 10
lea al luĭ Darie aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova prin Haggai, profetul,
dicĕnd: Așia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor: Întrébă a- 11
cum pre preuțiĭ *despre* lege, și di: Dacă pórtă cineva în póla 12
vestmêntuluĭ seŭ carne sacrată, și va atinge cu póla sa pâne
séŭ legumă, séŭ vin, séŭ oleŭ, séu orĭ și ce feliŭ de bucate;
se vor sacra? Și preuțiĭ respunseră și diseră: Nu. Și Haggai 13

ḑise: Dacă va atinge ceva din acestea un necurat printr'un ca-
davru; va fi necurat? Şi preuţiĭ respunseră, şi ḑiseră: Va fi ne-
14 curat. Şi Haggai respunse şi ḑise:
Aşia *este* acest popul, şi aşia naţiunea acésta
Înaintea mea, grăesce Iehova; Şi aşia *este* tótă făptura mânelor
Şi ceea ce aduce *este* necurat! [lor.
15 Acum deci precugetaţĭ bine; Din ḑiua acésta şi maĭ departe,
Înainte de a se fi pus pétră pre pétră La templul luĭ Iehova;
16 'Nainte de a se întêmpla acestea,
Venind la o grămadă de grâŭ de doue-ḑecĭ *mĕsurĭ*, Apoĭ eraŭ *nu-*
Venind la un teasc, spre a scóte cincĭ-ḑecĭ de *vedre* din cadă, [*maĭ* ḑece,
Apoĭ eraŭ *numaĭ* doue-ḑecĭ.
17 Lovitu-v'am cu arsură în grâŭ,
Şi cu vestejire, şi cu grândină tótă făptura mânelor vóstre;
Si cu tóte acestea nu ve *aţĭ îndreptat* câtră mine, grăesce Iehova.
18 Precugetaţĭ bine, Din ḑiua aceea şi maĭ departe;
De la doue-ḑecĭ şi patru a *luneĭ* a noua,
Din ḑiua aceea, când s'aŭ pus temelie templuluĭ luĭ Iehova,
Precugetaţĭ bine!
19 Aŭ maĭ este semênţă în aria?
Şi âncă nu produce fruct nicĭ viea, nicĭ smochinul, [vêntarea.
Nicĭ rodiea nicĭ olivul; Dară din ḑiua acésta vreŭ se daŭ bine-cu-
20 Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova pentru a doua-óră câtră Haggai
21 în *ḑiua* a doue-ḑecĭ şi patra a luneĭ, ḑicĕnd: Vorbesce luĭ Ze-
rubabel, guvernatorul din Iuda, şi ḑi:
Cutremura-voiŭ ceriul şi pămêntul,
22 Şi resturna-voiŭ tronurile regatelor,
Şi voiŭ sfărâma puterea imperăţielor populilor;
Şi voiŭ resturna carele de resbel şi călăreţiĭ lor,
Şi se vor prebuşi caiĭ şi călăreţiĭ lor, Unu prin sabia celuĭ-l-alt.
23 In timpul acela, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Te voiŭ lua pre tine, Zerubabele, fiiul luĭ Şealtiel, servul meŭ,
Şi te voiŭ face asemenea unuĭ inel de sigiliŭ; [grăesce Iehova;
Căcĭ eŭ te-am ales pre tine, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.

ZECHARIA.

CAPUL I.

Profetul îndémnă maĭ ânteiŭ pre Iudeĭ ca se se căéscă, şi spune apoĭ doue visiunĭ.

1 În luna a opta, în anul al duoilea al luĭ Darie, aŭ venit
cuvêntul luĭ Iehova câtră profetul Zecharia, fiiul luĭ Bere-
chia, fiiul luĭ Iddo, ḑicĕnd:

Fórte mâniat era Iehova asupra părinților vostri; 2
De aceea dice-veĭ câtră eĭ: Așia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oș- 3
Întórceți-ve la mine, grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor, [tirilor:
Și eŭ me voiŭ re'ntórce la voĭ, grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor.
Nu fițĭ ca părințiĭ vostri, 4
Pre carĭ 'ĭ-aŭ strigat profețiĭ de maĭ 'nainte, dicĕnd:
Așia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor:
Întórceți-ve de la câile vóstre cele rele, și *de la* faptele vóstre cele rele;
Eĭ ânse n'aŭ audit, Nicĭ aŭ ascultat de mine, grăesce Iehova.
Părințiĭ vostri, unde *sûnt*? Și profețiĭ, trăesc eĭ etern? 5
Ânse cuvintele mele și statutele mele, 6
Pre carĭ le-am ordonat eŭ servilor meĭ, profeților,
Nu aŭ aflat pre părințiĭ vostri, Încât s'aŭ întors, și aŭ dis:
Precum Iehova, *Dumnedeul* oștirilor, aŭ gândit se ni facă noue,
După câile nóstre, și faptele nóstre, Așia ni-aŭ făcut noue.
În diua a douĕ-decĭ și patra a luneĭ a un-spre-decea, care 7
este luna Sebat, în anul al duoilea al luĭ Darie, aŭ venit cuvêntul luĭ Ie-
hova câtră profetul Zecharia, fiiul luĭ Berechia, fiiul luĭ Iddo, dicĕnd:
Vĕdut-am nóptea, și éca! un bărbat călăria pre un cal roșiŭ, 8
și se opri sub mirte, carĭ *eraŭ* în adâncime, și în dosul luĭ *eraŭ*
caĭ roșĭ, pagĭ și albĭ. Și am dis: Ce *sûnt* acestea? Dómne al 9
meŭ! Și ângerul carele vorbia cu mine 'mĭ dise mie: Eŭ 'țĭ
voiŭ areta ție ce *sûnt* acestea. Și vorbi bărbatul, carele se opri 10
sub mirte, și dise: Acestia *sûnt aceia*, pre carĭ le-aŭ trâmis Ie-
hova, ca se cutriere pămêntul. Și eĭ aŭ respuns ângeruluĭ luĭ 11
Iehova, care sta sub mirte, și aŭ dis: Noĭ am cutrierat pămêntul,
și éca! tot pămêntul este în pace și linisce.
Atuncĭ respunse ângerul luĭ Iehova, și dise: Iehova, *Dum-* 12
nedeul oștirilor, până când nu te veĭ îndura de Ierusalimul, și
de cetățile luĭ Iuda, asupra cărora escĭ mâniat acum de șépte-
decĭ de anĭ? Și Iehova respunse ângeruluĭ care vorbia cu
mine *cu* cuvinte bune *și* cuvinte mângăiătóre. Atuncĭ dise ân- 13
gerul care vorbia cu mine câtră mine: Chiamă, și di: 14
Așia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor:
Rîvnesc cu mare jalusiă pentru Ierusalim, Și pentru Zion;
Și cu mare mâniă sum mâniat preste populĭ *carĭ trăesc* în linisce, 15
Câcĭ eram mâniat numaĭ pucin, Eĭ ânse aŭ ajutat spre nenorocire.
De aceea așia grăesce Iehova: 16
Me voiŭ întórce cu îndurare câtră Ierusalim;
Casa mea se fiă *érășĭ* edificată în el, grăesce Iehova, *Dumnedeul*
Și funia *de mĕsurătóre* se va întinde preste Ierusalim. [oștirilor;
Maĭ chiamă âncă și di: Așia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oștirilor: 17
Cetățile mele vor avé érășĭ abondență în cele bune;
Și Iehova va mângăia érășĭ Zionul, Și va alege érășĭ Ierusalimul.
Și rădicat-am ochiĭ meĭ, și am vĕdut; Și éca! patru córne. 18

19 Şi am ḑis câtră ângerul care vorbia cu mine: Ce *sûnt* acestea?
Şi el 'mî respunse mie: Acestea *sûnt* córnele carî aŭ resipit pre
20 Iuda, Israel şi Ierusalimul. Şi 'mi-aŭ arătat mie Iehova patru
21 făurarî? Şi eŭ am ḑis: Ce vin acestia se facă? şi el respunse:
Acelea *sûnt* córnele, carî aŭ resipit pre Iuda, încât nimene nu
aŭ putut rădica capul luî, şi acestia aŭ venit se înspăimênte pre
acelea, şi ca se deïe jos córnele acelor popull, carî aŭ rădicat cor-
nul contra ţerreî luî Iuda, spre a o resipi.

CAPUL II.

Altă visiune şi promisiune a luî Dumneḑeŭ Iudeilor.

1 Şi am rădicat ochiî meî, şi am vĕḑut; şi éca! un bărbat,
2 şi în mâna luî o funie de mĕsurătóre. Şi am ḑis: Un-
de mergî? Şi el ḑise câtră mine: Se mĕsur Ierusalimul, ca se vĕd
3 care *este* lăţimea sa şi care *este* lungimea sa. Şi éca! ângerul care
4 vorbia cu mine eşi, şi un alt ânger 'î veni 'nainte. Şi el ḑise luî:
Alérgă, *şi* vorbesce tênĕruluî aceluïa, şi ḑi:
„Ierusalimul va fi locuit fără murî
„Pentru mulţimea ómenilor şi a animalelor, *carî vor fi* în nântru.
5 „Şi eŭ, grăesce Iehova, Voiŭ fi mur de foc în jurul luî,
„Şi spre gloriă în mijlocul luî."
6 O! o! *Fugiţî* din pămêntul meḑiă-nopţiî, grăesce Iehova;
Câcî eŭ v'am resipit pre voî
Spre cele patru vênturî ale ceriuluî, grăesce Iehova.
7 O Zione! scapă, Tu care locuescî *cu* fiea Babilonuluî!
8 Câcî aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
După gloriă m'aŭ trămis pre mine La populiî carî v'aŭ predat;
Câcî cine ve atinge pre voî, Atinge lumina ochilor seî.
9 Câcî éca! voiŭ scutura mâna mea asupra lor;
Şi vor deveni de prédă servilor lor;
Şi voî veţî cunósce, câ Iehova, *Dumneḑeul* oştrilor, m'aŭ trămis pre
10 Tresaltă şi te bucură, fiea Zionuluî! [mine.
Câcî éca! eŭ vin, Şi voiŭ locui în mijlocul têŭ, grăesce Iehova.
11 Şi în timpul acela mulţî populî se vor alipi de Iehova,
Şi vor fi populul meŭ; Şi eŭ voiŭ locui în mijlocul têŭ;
Şi tu veî cunósce, câ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, m'aŭ trămis la tine.
12 Şi va lua Iehova în posesiune pre Iuda ca moscenirea sa
În pămêntul cel sânt, Şi'şî va alege érăşî pre Ierusalimul.
13 Tótă carnea tacă 'naintea luî Iehova!
Câcî el pornesce din sacra sa locuinţă.

CAPUL III.

Visiunea luî Iosua stând 'naintea ângeruluî luî Iehova.

1 Şi 'mi-aŭ aretat el mie pre arhiereul Iosua, care sta 'na-
intea ângeruluî luî Iehova, şi pre Satana, care sta din

drépta sa, spre a'l acusa pre el. Şi ḑise Iehova câtră Satana: 2
„Certe-te Iehova pre tine, Satană!
„Da, certe-te Iehova, care 'şi-aŭ ales Ierusalimul!
„Aŭ nu *este* acesta un tăciune scos din foc?"
Şi Iosua era îmbrăcat cu vestminte murdare, şi sta 'naintea 3
ângerului. Şi acesta începu, şi vorbi câtră aceĭ carĭ staŭ 'nain- 4
tea luĭ, ḑicĕnd: Depărtaţĭ de la dênsul vestmintele murdare! şi el
ḑise câtră dênsul: Éca! ĭeaŭ inicitatea ta de la tine, şi'ţĭ pun vest-
minte de serbare. Şi el ḑise: Puneţĭ o mitră curată pre capul 5
luĭ! şi 'ĭ puseră o mitră curată pre capul luĭ; şi'l îmbrăcară în
vestminte; şi ângerul luĭ Iehova sta *la acestea.* Şi ângerul luĭ 6
Iehova mărturisi luĭ Iosua, ḑicĕnd: Aşia grăesce Iehova, *Dum-* 7
neḑeul oştirilor:
„De veĭ âmbla tu pre câile mele,
„Şi de veĭ păḑi ce este a se păḑi câtră mine;
„Apoĭ tu veĭ judica casa mea, Şi veĭ păḑi curţile mele;
„Şi 'ţĭ voiŭ da ţie locurĭ întru acestea carĭ staŭ *aicea.*
„Ascultă dar, Iosua, arhieree, tu şi sociĭ teĭ carĭ şed înaintea ta! 8
„Câcĭ eĭ *sûnt* ómenĭ minunaţĭ; Câcĭ éca! aduc pre servul meŭ,
„Câcĭ éca! pétra, pre care am pus-o 'naintea luĭ Iosua, [Germinele. 9
„Pre *acésta* singură pétră *sûnt îndreptaţĭ* şépte ochĭ.
„Eca! eŭ singur am sculpat inscripţiunea, grăesce Iehova, *Dumne-*
„Şi depărtez inicitatea acesteĭ ţerrĭ într'o ḑi. [*ḑeul* oştirilor.
„În ḑiua aceea, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, [smochin." 10
„Veţĭ invita fiă-care pre amicul seŭ Sub butucul de vie, şi sub

CAPUL IV.

Visiunea luminariuluĭ de aur şi a duoĭ olivĭ.

Şi s'aŭ re'ntors ângerul care vorbia cu mine, şi m'aŭ 1
desceptat pre mine, ca pre un bărbat care se desceptă
din somnul seŭ. Şi aŭ ḑis câtră mine: Ce veḑĭ tu? Şi eŭ am 2
ḑis: Eŭ vĕd, şi éca! un luminariŭ cu totul *de* aur, şi de-asu-
pra o cupă de oleŭ, şi pre ea şépte lampe, şi şépte ţeve la cele
şépte lampe carĭ *sûnt* de-asupra'ĭ; Şi duoĭ arborĭ de olivĭ lângă 3
el, unul din drépta cupeĭ şi altul din stînga eĭ.
Şi începuiŭ, şi am vorbit ângeruluĭ care vorbia cu mine, ḑi- 4
cĕnd: Domnul meŭ! ce *sûnt* acestea? Şi ângerul care vorbia 5
cu mine respunse, şi 'mĭ ḑise mie: Nu sciĭ tu, ce *sûnt* acestea?
Şi eŭ am ḑis: Nu, domnul meŭ! Atuncĭ respunse el, şi 'mĭ 6
vorbi mie, ḑicĕnd: Acésta *este* cuvêntul luĭ Iehova câtră Zeruba-
bel, ḑicĕnd:
„Nu prin putere, şi nicĭ prin tăriă,
„Ci prin spiritul meŭ, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
„Cine *escĭ* tu, munte mare? 'Naintea luĭ Zerubabel *se devĭĭ* şes; 7
„Şi va scote pétra angulară *Cu* strigarea: Mântuire, mântuire eĭ"!

8. 9 Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova câtră mine, ḑicĕnd: Mânele
luĭ Zerubabel aŭ pus temelie caseĭ acesteia, şi mânele luĭ se o fi-
néscă; şi tu veĭ cunósce, câ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, me
10 aŭ trămis la voĭ. Câcĭ cine despreţiuesce ḑiua de lucrurĭ micĭ?
bucura-se-vor, când vor vedé cumpĕna în mâna luĭ Zerubabel, aceĭ
şépte ochĭ aĭ luĭ Iehova carĭ cutrieră tot pămêntul.
11 Şi am respuns şi am ḑis câtră el: Ce *sûnt* aceĭ duoĭ arborĭ de
12 olivĭ din drépta şi din stînga luminariuluĭ? Şi întrebaiŭ pen-
tru a doua óră, şi am ḑis câtră el: Ce *sûnt* acolo douĕ ramurĭ
ale arborilor de olivĭ, carĭ sûnt lângă tubiĭ de aur, ce conduc
13 *oleul* din sine? Şi el vorbi câtră mine, ḑicĕnd: Nu sciĭ tu, ce
14 *sûnt* acestea; şi am ḑis: Nu, Domnul meŭ! Atuncĭ ḑise el: Aces-
tia *sûnt* aceĭ duoĭ unşĭ, carĭ staŭ 'naintea Domnuluĭ a tot pămêntuluĭ.

CAPUL V.

Visiunea tuiuluĭ sburând şi a uneĭ Efa.

1 Şi am rădicat érăşĭ ochiĭ meĭ, şi am vĕḑut; şi éca! un tuiŭ
2 sburătoriŭ. Şi aŭ ḑis el câtră mine: Ce veḑĭ tu? Şi
am ḑis: Vĕd un tuiŭ sburând; doue-ḑecĭ de coţĭ lungimea luĭ, şi ḑece
3 coţĭ lăţimea luĭ. Şi aŭ ḑis câtră mine:
Acesta *este* blăstemul, carele ese preste tótă ţérra;
Câcĭ fiă-care care fură va fi estirpit,
După cum *este* pre façia acésta;
Şi fiă-care care jură minciunos va fi estirpit,
Dupre cum *este* pre façia aceea.
4 'L voiŭ scóte pre el, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi va veni el preste casa furuluĭ,
Şi preste casa aceluia, care jură falşĭ în numele meŭ,
Şi va remăné în mijlocul caseĭ sale,
Şi o va consuma, Atât lemnele eĭ pre cât şi petrele eĭ.
5 Şi ângerul care vorbia cu mine eşi, şi 'mĭ ḑise mie: Ră-
6 dică-ţĭ acum ochiĭ teĭ, şi veḑĭ ce *este* acésta ce ese? Şi am ḑis:
Ce *este* acésta? Şi el ḑise: Acésta ce ese *este* o Efa. Şi aŭ ḑis:
7 Acésta *este* asemĕnarea celora din tótă ţérra. Şi éca! un talent
8 de plumb se rădica, şi o muere şedea în mijlocul Efeĭ. Şi el ḑise:
Acésta *este* nedreptatea; şi o arunca în mijlocul Efeĭ, apoĭ arunca
9 bucata cea de plumb pre gura eĭ. Şi am rădicat ochiĭ meĭ, şi
am vĕḑut; şi éca! douĕ muerĭ aŭ eşit; şi vênt *era* sub ari-
pile lor; şi acestea aveaŭ aripĭ asemenea aripilor de cocostărc; şi
10 aŭ rădicat pre Efa între pămênt şi ceriŭ. Şi am ḑis câtră ân-
11 gerul care vorbia cu mine: Unde duc acestia pre Efa? Şi el
ḑise câtră mine: Spre a'l edifica eĭ o casă în ţérra Şinear; ca acolo
se fiă stabilită şi pusă pre temeliele sale.

CAPUL VI.

Cele patru care. Prin coronele luĭ Iosua se arétă domnirea Mesieĭ, Ramureĭ.

Şi érăşĭ am rădicat ochiĭ meĭ, şi am vĕḑut, şi éca! pa- 1
tru care eşiaŭ dintre duoĭ munţĭ, şi munţiĭ *eraŭ* munţĭ de
aramă. La carul ântĕiŭ *eraŭ* caĭ roşĭ, şi la al duoilea car *eraŭ* 2
caĭ negri; Şi la al treilea car *eraŭ* caĭ albĭ, şi la al patrulea 3
car *eraŭ* caĭ pagĭ şi cenuşiĭ. Şi începuiŭ şi am ḑis câtră ân- 4
gerul care vorbia cu mine: Ce *sûnt* acestea, Domnul meŭ?
Şi ângerul respunse şi ḑise câtră mine: Acestea *sûnt* acele 5
patru vênturĭ ale ceriuluĭ, carĭ es, după ce aŭ stătut înaintea Dom-
nuluĭ a tot pămêntuluĭ. La carĭ *sûnt* caiĭ ceĭ negri, aceia merg 6
spre ţérra méḑiă-nopţiĭ, şi ceĭ albĭ 'ĭ urméză pre dênşiĭ; şi pagiĭ
merg spre ţérra méḑă-ḑileĭ. Şi ceĭ cenuşiĭ eşiră, şi căutară de 7
a merge şi de a cutriera pămêntul, şi el ḑise: Mergeţĭ, cutrieraţĭ
pămêntul! şi eĭ aŭ cutrierat pămêntul.
Şi aŭ strigat la mine, şi aŭ vorbit câtră mine, ḑicĕnd: Éca! 8
aceĭ ce merg spre ţérra méḑiă-nopţiĭ, acestia fac ca mânia mea
se se îmblânḑéscă în ţérra méḑiă-nopţiĭ.
Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova câtră mine, ḑicĕnd: Iea din 9 10
captiviĭ, de la Heldaĭ, de la Tobia, şi de la Iedaia, carĭ aŭ venit
din Babilon, şi vino în acea ḑi, şi mergĭ în casa luĭ Iosua, fiiul
luĭ Zefania: Iea argint, şi aur; şi fă coróne, şi pune-*le* pre 11
capul luĭ Iosua, fiiul luĭ Iehozadak, arhiereul. Şi vorbesce'ĭ 12
luĭ, ḑicĕnd: Aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, ḑicĕnd:

„Éca! bărbatul! Germine *este* numele luĭ;
„Căcĭ el va cresce din locul luĭ, Şi el va edifica templul luĭ Iehova.
„Da, el va edifica templul luĭ Iehova, Şi va purta gloria, 13
„Şi va şedé şi va domni pre tronul seŭ; Şi va fi el preut pre
„Şi între acestia amêndoĭ va fi consiliul de pace". [tronul seŭ;

Şi corónele vor fi luĭ Helem, şi Tobia, şi Iedaia, şi luĭ Hen, fi- 14
iul luĭ Zefania, de amintire în templul luĭ Iehova. Şi vor veni 15
aceĭ din depărtare, şi vor edifica templul luĭ Iehova; şi veţĭ cu-
nósce, că Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, m'aŭ trămis la voĭ. Şi
acésta se va întêmpla, dacă veţĭ asculta de vócea luĭ Iehova, Dum-
neḑeul vostru.

CAPUL VII.

Postirile. Indemnărĭ la pietate.

Şi s'aŭ întêmplat în anul al patrulea al luĭ Darie, regele, 1
că aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova câtră Zecharia în a patra
ḑi a luneĭ a noua, a luĭ Chisleŭ. Şi aŭ trămis la casa luĭ Dum- 2
neḑeŭ pre Şarezar, şi Regem-Melech şi ómeniĭ luĭ, se se róge luĭ
Iehova; Şi se vorbéscă cu preuţiĭ carĭ *eraŭ* în casa luĭ Iehova, 3

Dumnedeul oştirilor, şi cu profeţiĭ, şi se'ĭ întrebe pre dênşiĭ: Se
plâng în luna a cincea, şi se me abţin, după cum am făcut acum
de atâţia anĭ?
4 Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, câtră
5 mine, dicĕnd: Vorbesce câtră tot poporul ţerreĭ şi câtră preuţiĭ,
dicĕnd: Dacă aţĭ postit, şi aţĭ plâns în *luna* a cincea şi a séptea,
6 acum de şépte-decĭ de anĭ, pentru mine óre aţĭ postit? Şi dacă
aţĭ mâncat şi aţĭ bĕut,' nu *sûnteţĭ* voĭ aceĭa carĭ mâncaŭ şi béŭ?
7 Nu *sûnt* acestea cuvintele, pre carĭ Iehova le-aŭ anunţiat prin pro-
feţiĭ de maĭ 'nainte, pre când Ierusalimul era âncă locuit şi în
pace, şi cetăţile din împrejuru'ĭ, şi medĭul-dileĭ, şi şesul eraŭ locuite?
8 Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova câtră Zecharia, dicĕnd:
9 Aşia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, dicĕnd:
Judicaţĭ judicată adevĕrată,
Şi arĕtaţĭ îndurare şi compătimire unul câtră altul!
10 Şi nu apĕsaţĭ pre vĕduvă, Pre orfan, pre străin şi pre serman!
Şi nu cugetaţĭ la rele în ânimele vóstre unul câtră altul.
11 Dară eĭ aŭ refusat de a asculta, Şi aŭ rădicat din umerĭ,
Şi aŭ îngreuiat urechiele, încât nu aŭ audit.
12 Şi ânima lor o aŭ făcut ca diamantul, Încât nu aŭ ascultat de lege,
Şi nicĭ de cuvintele, pre carĭ le-aŭ trămis lor Iehova, *Dumnedeul*
Prin spiritul seŭ, prin profeţiĭ de maĭ 'nainte; [oştirilor
Şi aşia se făcu o mare furiă de la Iehova, *Dumnedeul* oştirilor.
13 Şi s'aŭ întêmplat, *că* pre când el aŭ strigat, Şi eĭ n'aŭ ascultat,
Iehova *Dumnedeul* oştirilor aŭ dis:
Acum decĭ nu ascultam nicĭ eŭ, Când aŭ strigat eĭ;
14 Ci'ĭ împrăsciiŭ pre dênşiĭ Între toţĭ populiĭ, pre carĭ eĭ nu'ĭ cu-
Şi ţérra în urma lor s'aŭ pustiat, [nosceaŭ;
Aşia încât nimene nu maĭ trece nicĭ în colo nicĭ în cóce;
Şi aşia aŭ prefăcut în pustiŭ ţérra cea plăcută.

CAPUL VIII.

Promisiunĭ făcute poporuluĭ luĭ Dumnedeŭ. Vocaţiunea poporuluĭ luĭ Dumnedeŭ.

1 Şi aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, di-
2 Aşia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, [cĕnd:
Sum zelos cu mare zel pentru Zion, Şi cu mare furiă sum ze-
3 Aşia grăesce Iehova; [los pentru el.
Me re'ntorc înapoĭ la Zion, şi voiŭ locui în mijlocul Ierusalimuluĭ;
Şi Ierusalimul se va chiăma cetatea adevĕruluĭ,
Şi muntele luĭ Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, muntele cel sânt.
4 Aşia grăesce Iehova, *Dumnedeul* oştirilor:
Vor şedé érăşĭ în pieţele Ierusalimuluĭ bărbaţĭ bătrânĭ, şi muerĭ bătrâne,
Şi fiă-care cu toégul seŭ în mâna sa pentru bătrâneţia cea adâncă;
5 Şi vor fi împlute stradele cetăţeĭ
De copiĭ şi copile carĭ se vor juca pre stradele eĭ.

Așia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* ostirilor: 6
Dacă acésta se va păré de mirat în ochiĭ restuluĭ popululuĭ a-
cestuia în ḑilele acelea,
Se'mĭ pară de mirat și în ochiĭ meĭ? grăesce Iehova, *Dumneḑeul*
Așia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor: [oștirilor. 7
Éca! eŭ voiŭ mântui poporul meŭ din țérra de cătră resărit,
Și din țérra de cătră apus;
Și'ĭ voiŭ readuce pre dênșiĭ, și vor locui în mijlocul Ierusalimuluĭ; 8
Și eĭ vor fi popolul meŭ, și eŭ voiŭ fi Dumneḑeul lor,
In adevĕr și dreptate.
Așia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor: 9
Mânele vóstre fiă tarĭ, Voĭ carĭ auḑițĭ în ḑilele acestea
Cuvintele din gura profeților, Carĭ *vorbiaŭ* în ḑiua aceea,
Când se puse temelia caseĭ luĭ Iehova, Când *începu* a se edifica
Câcĭ 'naintea acelor ḑile [templul. 10
Nu era nicĭ căscig pentru ómenĭ, nicĭ un căscig de animale;
Și nicĭ acela, care eșia, nicĭ acela, care intra, nu *avea* pace 'naintea
Și am dat drum la toțĭ ómeniĭ uniĭ contra celora-l-alțĭ. [inimiculuĭ;
Acum ânse nu maĭ *sum* ca în ḑilele de maĭ 'nainte 11
Cătră restul acestuĭ popul, Grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor.
Ci semênța va prospera; Butucul de vie 'șĭ va da fructul seŭ, 12
Și pămêntul 'șĭ va da venitul seŭ, Și ceriul 'șĭ va da roua sa;
Da, tóte acestea vreŭ a le da în posesiunea restuluĭ acestuĭ popul.
Și se va întêmpla, *Că* precum voĭ, casa luĭ Iuda! și casa luĭ Israel! 13
Ațĭ fost un blăstem între poporĭ; Așia vreŭ a ve mântui,
Și vețĭ fi o bine-cuvêntare! Nu ve temețĭ, mânele vóstre fiă tarĭ!
Câcĭ așia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor: 14
Precum m'am otărît a vi face rêŭ, Pre când părinții vostri me
Grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor, [mâniară,
Tot așia m'am otărît érășĭ în ḑilele acestea, 15
A face bine Ierusalimuluĭ și caseĭ luĭ Iuda! Nu ve temețĭ!
Acestea *sînt* lucrurile ce voĭ trebue se le facețĭ: 16
Vorbițĭ adevêrul unul cu altul;
Esecutațĭ judicata adevĕruluĭ și al păceĭ în porțile vóstre!
Și nu cugetațĭ la rele în ânimele vóstre unul cătră altul, 17
Și nu iubițĭ jurămêntul falș!
Câcĭ tóte acestea *sînt* ce uresc, grăesce Iehova.
Și aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor, cătră 18
mine, ḑicĕnd:
Așia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor: Postul *luneĭ* a 19
patra, și postul *luneĭ* a cincea, și postul *luneĭ* a séptea, și postul
luneĭ a ḑecea, se fiă caseĭ luĭ Iŭda spre bucuriă, și spre veseliă,
și de serbărĭ voiósе; numaĭ iubițĭ adevĕrul și pacea. Așia gră- 20
esce Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor: Vor maĭ veni ăncă poporĭ, și lo-
cuitorĭ aĭ multor cetățĭ; Și locuitoriĭ uneĭ *cetățĭ* vor merge la 21

ceea-l-altă, *şi* vor ḑice: Se mergem, se ne rugăm luĭ Iehova, şi
se căutăm pre Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor! Şi eŭ voiŭ merge.
22 Da, mulţĭ popułĭ, şi naţiunĭ puterice vor veni se caute în Ieru-
salim pre Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, şi se se róge luĭ Iehova.
23 Aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: În ḑilele acelea vor a-
puca ḑece bărbaţĭ din tóte limbele popułilor, da, vor apuca colţiul
vestmêntuluĭ unuĭ Iudeŭ, ḑicĕnd: Se mergem împreună cu voĭ;
câcĭ noĭ am auḑit, *câ* Dumneḑeŭ *este* cu voĭ.

CAPUL IX.

Ruinarea diferitelor popułĭ. Întrarea luĭ Mesia în Ierusalim.

1 Profeţie. Cuvêntul luĭ Iehova contra ţerreĭ Hadrach,
Care se va aşeḑa asupra Damascułuĭ;
Câcĭ Iehova are ochĭ asupra omułuĭ, şi asupra tuturor seminţiilor
2 Şi *asupra* luĭ Hemath, *care* se limită cu acesta; [luĭ Israel;
Asupra Tiruluĭ şi Zidonuluĭ, cu tóte câ este atât de înţelept;
3 Cu tóte câ Tirul 'şĭ-aŭ edificat o fortereţă,
Şi 'şĭ-aŭ adunat argint ca pulvere, Şi aur ca noroiul stradelor;
4 Éca! Domnul va face se se iea, Şi puterea sa o va prebu-
Şi el ênsuşĭ va fi consumat de foc. [şi în mare,
5 Aşkelonul *o* va vedé, şi se va teme; Şi Gaza fórte se va cutremura,
Precum şi Ekronul; câcĭ speranţa sa aŭ remas de ruşine;
Peri-va regele de Gaza, Şi Aşkelonul va fi nelocuit;
6 Şi în Aşdod vor locui străiniĭ, Şi voiŭ nimici mândria Filistenilor.
7 Şi voiŭ depărta sângele luĭ din gura luĭ, Şi abominaţiunile luĭ din
Şi el *va remâné* pentru Dumneḑeul nostru, [dinţiĭ luĭ,
Şi va fi în Iuda ca un principe, Şi Ekronul ca Iebuseŭ.
8 Şi voiŭ aşeḑa un castru in jurul caseĭ mele contra armateĭ,
Contra celuĭ ce trece în colo, Şi contra celuĭ ce trece în cóce,
Şi se nu maĭ trécă asupritorul preste dênşiĭ;
Câcĭ acum privesc *asupra ta* cu ochiĭ meĭ.
9 Bucură-te fórte, tu fie a Zionuluĭ!
Tresaltă, tu fie a Ierusalimuluĭ! éca! regele têŭ vine la tine;
Drept *este* el şi mântuitoriŭ, Blând, şi calare pre asin,
Pre un mânḑ, fiiul asineĭ.
10 Şi voiŭ estirpi din Efraim carele, Şi caiĭ din Ierusalim;
Şi arcul resbeluluĭ va fi estirpit; Şi va vorbi popułilor pace;
Şi domnia luĭ *va fi* de la o mare până la *altă* mare,
Şi de la fluviŭ până la marginile pămêntuluĭ.
11 Cât pentru tine, pentru sângele alianţeĭ tale voiŭ da drum
Captivilor teĭ din grópa, În care nu *este* apă.
12 Întórceţi-ve 'napoĭ la fortereţă, voĭ captivĭ aĭ speranţeĭ!
Da, astăḑĭ o anunţiŭ, îndoit 'ţĭ voiŭ da ţie.

Căcĭ pre Iuda tinde-'mĭ-voiŭ, *Ca* arc 'l voiŭ împle cu Ephraim, 13
Şi voiŭ descepta pre fiiĭ teĭ, Zione! Contra fiilor teĭ, Grecia!
Şi te voiŭ face pre tine ca o sabiă de eroŭ.
Şi areta-se-va Iehova preste dênşiĭ; Şi vor eşi săgeţile sale ca 14
Şi Iehova Domnul va sufla în trîmbiţă, [fulgere,
Şi va âmbla pre de-asupra vêntuluĭ de médă-di.
Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, 'ĭ va apăra; 15
Şi vor înghiţi, şi vor învinge cu petrile de praştiă;
Şi vor bé, *şi* vor vui ca de vin,
Şi vor fi plinĭ ca cupele de sacrificiŭ, Ca colţiurile altariuluĭ.
Şi Iehova, Dumnedeul lor, 'ĭ va mântui în acea di, 16
Pre populul seŭ ca pre o turmă; Câcĭ eĭ *sînt* petre de diademă,
Ce se rădică în ţérra luĭ.
Câcĭ cât de mare *va fi* norocirea sa! cât de mare frumuseţa sa! 17
Grâul va veseli pre juniĭ, şi mustul pre feciórele.

CAPUL X.

Promisiunea întórcereĭ Iudeilor şi a Israeliţilor împrăsciaţĭ.

Cereţĭ de la Iehova plóie în timpul ploeĭ târdiă, 1
De la Iehova, care urdesce fulgerile;
Şi el vi va da voue plóe abondentă,
Pentru fiă-care verdéţă de pre câmp.
Căcĭ Terafimiĭ vorbesc nemicurĭ, Şi divinătoriĭ vĕd minciună, 2
Şi naréză *visurĭ* deşerte; şi mângăiă cu vanitate;
Pentru aceea retăcesc ca o turmă,
Aŭ suferit nevoe, pentru câ nu *era* păstor;
Mânia mea s'aŭ aprins contra păstorilor; Şi pre ţapĭ 'ĭ-am pedepsit! 3
Câcĭ Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, 'şĭ aduce aminte de casa luĭ Iuda,
Turma sa, şi'ĭ va face ca calul seŭ frumos în resbel.
Dintr'ênsul va eşi pétra unghiulară, Dintr'ênsul pariĭ, 4
Dintr'ênsul arcurile de luptă, Dintr'ênsul toţĭ conducĕtoriĭ.
Şi vor fi asemenea eroilor, 5
Ce calcă pre *inimic* ca noroiul de stradă în luptă, şi se vor lupta;
Câcĭ Iehova *este* cu dênşiĭ, Şi vor face de ruşine pre călăreţiĭ de
Şi voiŭ face tare casa luĭ Iuda, [pre caĭ. 6
Şi voiŭ mântui casa luĭ Iosef, Şi'ĭ voiŭ conduce;
Câcĭ me îndur de dênşiĭ; Şi se fiă eĭ, ca cum nicĭ 'ĭ-aşĭ fi respins;
Câcĭ eŭ *sum* Iehova, Dumnedeul lor, şi'ĭ voiŭ audi.
Şi Efraim va fi asemenea unuĭ eroŭ, Şi ânima lor se va bucura 7
Şi fiiĭ lor vor vedé şi se vor bucura; [ca de vin;
Anima lor va tresalta în Iehova.
'I voiŭ şuera, şi'ĭ voiŭ aduna; Câcĭ eŭ 'ĭ rescumpĕr; 8
Şi numeroşĭ se fiă, precum aŭ fost de numeroşĭ.
Şi'ĭ voiŭ semĕna între populĭ, Şi'şĭ vor aminti eĭ de mine în 9
Şi vor trăi cu fiiĭ lor, şi se vor întórce. [ţerri depărtate,

10 Şi'ĭ voiŭ readuce din ţérra Egiptuluĭ, Şi'ĭ voiŭ aduna din Assiria,
Şi'ĭ voiŭ duce în ţérra Galaad şi pre Liban;
Şi nu se va maĭ găsi *spaciŭ* pentru dênşiĭ.
11 Şi el va trece marea *cu* strîmtorare, Şi va lovi valurile în mare,
Şi tóte adâncimile fluviuluĭ se vor usca;
Şi umilită va fi mândria Assirieĭ, Şi sceptrul Egiptuluĭ se va de-
12 Şi eŭ 'ĭ voiŭ face tarĭ prin Iehova, [părta.
Şi în numele luĭ vor âmbla, grăesce Iehova.

CAPUL XI.

Destrugerea Iudeilor din causa despreţiuluĭ lor pentru Păstoriul cel bun.

1 Deschide, Libane, porţile tale! Şi focul consumă cedriĭ teĭ.
2 Urlă, ciparose! câcĭ cedrul aŭ căḑut,
Cele măreţe sûnt destruse; Urlaţĭ, o voĭ strejarilor Başanuluĭ!
Câcĭ s'aŭ tăiat pădurea cea nepătrunḑibilă.
3 Urletul păstorilor resună; Câcĭ destrusă este magnificenţa lor;
Mugetul puilor de leĭ resună; Câcĭ destrusă este mândria Iordanuluĭ.
4 Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul meŭ: Pasce oile de junghiat!
5 Pre carĭ, aceĭ ce le posed, le junghiă, Fără a se pedepsi;
Şi aceĭ ce'ĭ vênd ḑic: Bine-cuvêntat *fiă* Iehova, câ m'am îna-
Şi păstoriĭ lor nu'ĭ cruţă pre dênşiĭ. [vuţit;
6 Câcĭ nu voiŭ maĭ cruţa pre locuitoriĭ ţerreĭ, grăesce Iehova;
Şi éca! da-voiŭ pre ómenĭ, unul
În mâna celuĭ-l-alt, şi în mâna regeluĭ seŭ;
Şi eĭ vor sdrumica ţérra, Şi nu'*ĭ* voiŭ mântui din mâna lor.
7 Şi am păscut oile de junghiat — întru adevêr pre ceĭ maĭ
sermanĭ aĭ turmeĭ! — Şi 'mĭ-am luat mie două toege; pre unul l'am
8 numit Frumuseţa, şi pre cel alt Legăturĭ; şi păsceam turma. Şi în-
tr'o lună estirpiiŭ treĭ păstorĭ, fiind câ ânima mea devenise nerăbdă-
9 tóre asupra lor, şi sufletul lor se urî de mine. Şi am ḑis:
„Nu ve voiŭ pasce pre voĭ! Ce móre, móră;
„Ce pere, péră; Şi ce va remâné, mănânce unul carnea celuĭ-l-alt."
10 Şi luaiŭ toégul meŭ, Frumuseţa, şi'l frânseiŭ, spre a rumpe
11 alianţa mea, pre care o am încheiat cu tóte seminţiile. Şi s'aŭ
rumpt în aceeaşĭ ḑi; şi aşia cunoscură ceĭ sermanĭ aĭ turmeĭ, carĭ
12 luaŭ séma la mine, câ acesta *aŭ fost* cuvêntul luĭ Iehova. Şi am
ḑis câtră dênşiĭ: De este plăcut în ochiĭ vostri, apoĭ daţi'*mĭ* plată;
éră dacă nu, apoĭ lăsaţĭ. Atuncĭ 'mĭ cumpĕniră plată de treĭ-ḑecĭ
13 de arginţĭ. Şi aŭ ḑis Iehova câtră mine: Aruncă'l olariuluĭ, acest
preţiŭ valoros, cu care am fost preţiuit de dênşiĭ. Şi am luat aceĭ treĭ-
ḑecĭ de arginţĭ, şi 'ĭ-am aruncat în casa luĭ Iehova pentru olariŭ.
14 După acésta frânseiŭ al duoilea toég al meŭ, Legăturĭ, spre
a rumpe înfrăţirea între Iuda şi între Israel.
15 Şi aŭ ḑis Iehova câtră mine: Maĭ iea'ţĭ âncă vasele unuĭ
păstor nerod!

Căcĭ éca! eŭ voiŭ rădica un păstor în ţérră, 16
Carele nu va socoti pre ceĭ peritorĭ, Nu va căuta pre junele,
Pre ceĭ răniţĭ nu va tămădui, Şi de ceĭ ce vor remăné nu va îngriji;
Dară carele va mânca carnea celor îngrăşiate,
Şi li va rumpe ghiarele lor.
Vaĭ păstoriuluĭ nerod, carele părăsesce turma! 17
Sabia *va fi* preste braţiul seŭ şi preste ochiul seŭ cel drept;
Braţiul seŭ va seca, ochiul seŭ cel drept va orbi.

CAPUL XII.

Preḑicerĭ în favórea Ierusalimuluĭ. Respândirea spirituluĭ mântuireĭ.

Profeţiă. Cuvêntul luĭ Iehova asupra luĭ Israel. 1
Iehova ḑice, cel ce aŭ întins ceriul,
Si aŭ fundat pămêntul, Şi aŭ format spiritul omuluĭ cel din năun- 2
Éca! Ierusalimul 'l voiŭ face cupă de sbuciumare [trul luĭ:
Pentru toţĭ populiĭ de prin prejur;
Şi chiar pentru Iuda va fi, La asediarea Ierusalimuluĭ.
Şi se va întêmpla în aceeaşĭ ḑi, *că* voiŭ face Ierusalimul 3
Pétră de povóră pentru toţĭ populiĭ.
Toţĭ, câţĭ vor vroi se o rădice, se vor vĕtăma;
Cu tóte acestea toţĭ populiĭ pămêntuluĭ se vor aduna contra luĭ.
În aceeaşĭ ḑi, grăesce Iehova, Voiŭ lovi fiă-ce cal cu turburare, 4
Şi pre acel ce călăresce pre el cu nebunie;
Şi voiŭ deschide ochiĭ meĭ preste casa luĭ Iuda;
Dară cu orbire voiŭ lovi toţĭ caiĭ populilor.
Şi vor vorbi întru ânima lor capiĭ luĭ Iuda: 5
Locuitoriĭ Ierusalimuluĭ *sûnt* pentru mine un sprijin
Prin Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al lor.
În aceeaşĭ ḑi voiŭ face principiĭ luĭ Iuda 6
Ca o vatră de foc sub lemn, Şi ca o făclie ḑe foc sub snopĭ;
Şi eĭ vor consuma pre toţĭ populiĭ, În drépta şi în stînga, împrejur;
Şi Ierusalimul pre locul seŭ va remăné locuit, În Ierusalim.
Şi va mântui Iehova corturile luĭ Iuda în *starea lor* de maĭ 'nainte, 7
Ca se nu se rădice gloria caseĭ luĭ David,
Şi gloria locuitorilor Ierusalimuluĭ Preste Iuda.
În aceeaşĭ ḑi Iehova va apĕra pre locuitoriĭ Ierusalimuluĭ, 8
Şi cel slab dintre dênşiĭ va fi în aceeaşĭ ḑi asemenea luĭ David,
Şi casa luĭ David *va fi* ca Dumneḑeŭ, Ca ângerul luĭ Iehova
Şi se va întêmpla în aceeaşĭ ḑi, ['naintea lor. 9
Că voiŭ căuta a estirpi pre toţĭ populiĭ, Carĭ vin contra Ierusalimuluĭ;
Ânse preste casa luĭ David, Şi preste locuitoriĭ Ierusalimuluĭ, 10
Voiŭ revĕrsa spiritul haruluĭ şi al rugeĭ;
Şi vor căuta spre mine, pre carele 'l-aŭ strepuns, 11
Şi vor jăli dupre dênsul, Dupre cum se jălesce dupre unicul
Şi vor plânge amar pentru dênsul, [*fiiŭ*,

Dupre cum se plânge amar pentru ântĕiŭ nâscutul.
12 În aceeaşĭ ḑi doliul va fi mare în Ierusalim,
Asemenea doliuluĭ în Adadrimon în valea Megiddon.
13 Şi va jăli ţérra, fiă-care familiă în deosebĭ;
Familia caseĭ luĭ David în deosebĭ, şi muerile lor în deosebĭ;
Familia caseĭ luĭ Nathan în deosebĭ, şi muerile lor în deosebĭ;
Familia caseĭ luĭ Levi în deosebĭ, şi muerile lor în deosebĭ;
Familia luĭ Simeon în deosebĭ, şi muerile lor în deosebĭ;
14 Tóte cele-l-alte familiĭ,
Fiă-ce familiă în deosebĭ, şi muerile lor în deosebĭ.

CAPUL XIII.

Preḑicerea unuĭ sorginte de graţiă. Păstoriul lovit şi oile împrăsciate.

1 În aceeaşĭ ḑi se va deschide o sorginte
Pentru casa luĭ David şi pentru locuitoriĭ Ierusalimuluĭ,
În contra pĕcatuluĭ, şi în contra necurăţenieĭ.
2 Şi se va întêmpla în aceeaşĭ ḑi, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Câ voiŭ estirpi din ţérră numele idolilor,
Aşia încât nu vor maĭ fi amintiţĭ;
Şi pre profeţiĭ ceĭ *falşĭ* şi spiritul necurat Voiŭ scóte din ţérră.
3 Şi se va întêmpla, când va maĭ profetisa cineva,
Câ tatâl seŭ şi mama sa, carĭ l'aŭ născut pre el,
Vor ḑice luĭ: „Tu se nu trăescĭ;
„Câcĭ tu-aĭ vorbit minciunĭ în numele luĭ Iehova“;
Şi'l vor strepunge pre dênsul tatâl seŭ, şi mama sa, eĭ, carĭ l'aŭ
Când profetiséză. [născut,
4 Şi se va întêmpla în aceeaşĭ ḑi, *Câ* se vor ruşina profeţiĭ
Fiă-carele de visiunea luĭ, când aŭ profetisat.
Şi nu se vor maĭ îmbrăca eĭ în mantia de pîr, spre a încela;
5 Ci fiă-carele va ḑice; Nu *sum* profet; eŭ *sum* lucrătoriŭ de pămênt;
Câcĭ un bărbat m'aŭ cumpĕrat în tênĕreţa mea.
6 Atuncĭ 'i se va ḑice luĭ:
Ce feliŭ de rane *sûnt* acestea pre mânele tale? Şi el va respunde:
Acestea *sûnt acelea* cu carĭ am fost rănit *în* casa amicilor meĭ.
7 Sabiă! scólă-te asupra păstoriuluĭ meŭ,
Şi asupra bărbatuluĭ, *care este* sociul meŭ, grăesce Iehova, *Dum-*
Lovesce păstoriul, şi oile se vor împrăscia; [*neḑeul* oştirilor;
Şi mâna mea o voiŭ întórce câtră ceĭ micĭ.
8 Şi se va întêmpla, *Câ* în tótă ţérra, grăesce Iehova,
Două părţĭ din ea se vor estirpi, vor muri;
Şi a treia *parte* va remăné într'ênsa.
9 Şi acéstă a treia parte o voiŭ duce prin foc,
Şi'Ĭ voiŭ lămuri, cum se lămuresce argintul:
Şi o voiŭ cerca, cum se cércă aurul.

El va invoca numele meŭ, şi eŭ 'l voiŭ asculta;
Şi eŭ voiŭ ḑice: El *este* poporul meŭ;
Şi el va ḑice: Iehova *este* Dumneḑeul meŭ.

CAPUL XIV.

Cuprinderea Ierusalimuluĭ, timpul cel ferice ce va urma, şi convertirea tuturor naţiunilor.

Éca! vine ḑiua luĭ Iehova, 1
Şi împărţită va fi préda ta în mijlocul têŭ.
Şi voiŭ aduna la luptă contra Ierusalimuluĭ pre toţi populiĭ; 2
Şi se va lua cetatea, Şi se vor jefui casele, şi se vor viola muerile,
Şi jumĕtate din cetate va merge în captivitate;
Dară restul poporuluĭ din cetate nu va fi estirpit.
Şi va eşi Iehova, Şi va lupta contra acelor populĭ, 3
Precum s'aŭ luptat în ḑiua bătălieĭ.
Şi vor sta piciórele sale în acea ḑi 4
Pre muntele olivilor, carele *se află* 'naintea Ierusalimuluĭ spre resărit;
Şi muntele olivilor se va despica din mijlocul seŭ,
Spre resărit şi spre apus; Şi *se va forma* o vale fórte mare,
Şi o parte a munteluĭ se va strămuta spre méḑă-nópte,
Şi *ceea-l-altă* jumĕtate a sa spre méḑă-ḑi;
Şi veţĭ fugi voĭ *'naintea* vâeĭ dintre munţiĭ meĭ; 5
Căcĭ acéstă vale de munte se va întinde până la Azal;
Da, veţĭ fugi voĭ, precum aţĭ fugit de cutremur
În ḑilele luĭ Uzia, regele din Iuda;
Şi veĭ veni tu, Iehova, Dumneḑeul meŭ! *Şi* toţĭ sânţiĭ cu tine.
Şi se va întêmpla în aceeaşĭ ḑi, *Câ* nu va fi lumină, *ci* frig şi ger. 6
Şi va fi o ḑi, Care este cunoscută *numaĭ* luĭ Iehova, 7
Nu va fi nicĭ ḑi nicĭ nópte; Ci în timpul sereĭ va fi lumină.
Şi se va întêmpla în acea ḑi, *Câ* va curge apă viă din Ierusalim, 8
O jumĕtate din acésta spre marea resărituluĭ,
Şi ceea-l-altă jumĕtate din acésta spre marea apusuluĭ;
Şi va remăné véră şi iérnă.
Şi Iehova va fi Rege preste tot pămêntul; 9
In aceeaşĭ ḑi Iehova va fi unic, şi numele luĭ unic.
Tótă ţérra se va preface într'un şes, 10
De la Gheba până la Rimmon spre méḑă-ḑi de la Ierusalim;
Şi se va rădica, şi va fi locuit pre locul seŭ,
De la pórta luĭ Beniamin până la locul porţeĭ ântĕie, până la pórta [unghiurilor,
Şi *de la* turnul Hananeel până la téscurile regeluĭ.
Şi vor locui acolo, Şi nu va maĭ fi blăstem; 11
Ci în siguranţă va fi locuit Ierusalimul.
Acésta ânse va fi plaga, Cu care Iehova va lovi toţĭ populiĭ, 12
Carĭ se luptă contra Ierusalimuluĭ:
Carnea lor va peri, când vor sta pre piciórele lor;

Şi ochiĭ lor se vor scurge din cavităţile lor; Şi limba lor va seca
13 Şi întêmpla-se-va în acea ḑi, [în gura lor.
Câ va fi o mare turburare a luĭ Iehova între dênşiĭ;
Şi unul va cuprinde mâna altuia, Şi mâna luĭ se va rădica contra
14 Şi Iuda se va lupta contra Ierusalimuluĭ; [mâneĭ celuĭa-l-alt.
Şi aduna-se-vor tesaurele tuturor popułilor de prin prejur,
Aur şi argint şi vestminte în mare mulţime.
15 Şi aşia va fi plaga caluluĭ, Catârilor, cămilelor şi asinilor,
Şi a tuturor animalelor carĭ vor fi în tabăra lor, Ca acea plagă.
16 Şi întêmpla-se-va, *câ* toţĭ, carĭ vor remăné din toţĭ populiĭ,
Carĭ aŭ venit contra Ierusalimuluĭ, Aceia vor veni din an în an,
Ca se se închine regeluĭ, Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi se serbeze serbarea cortuluĭ.
17 Şi se va întêmpla,
Câ cine nu se va sui la Ierusalim din familiele pămêntuluĭ.
Ca se se închine regeluĭ, Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Asupra acelora nu va fi plóe.
18 Şi dacă familia Egiptuluĭ nu se va sui şi nu va veni,
Apoĭ nu va *ploua* asupra lor; va fi aceeaşĭ plagă,
Cu care lovesce Iehova populiĭ,
Ce nu vor veni se serbeze serbarea cortuluĭ.
19 Acésta va fi pedépsa Egiptuluĭ, Şi pedépsa tuturor popułilor,
Carĭ nu vor veni se serbeze serbarea cortuluĭ.
20 In acea ḑi va fi până şi zurgalăiĭ cailor:
„Consacrat luĭ Iehova!“ Şi ólele în casa luĭ Iehova
Vor fi ca cupele 'naintea altariuluĭ.
21 Şi tóte ólele în Ierusalim şi în Iuda,
Vor fi sacrate luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Şi toţĭ sacrificătoriĭ Vor veni, vor lua din ele şi vor ferbe în ele.
Şi nu va maĭ fi în ḑiua aceea nicĭ un Canaaneŭ
In casa luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.

MALACHI.

CAPUL I.

Mustrare adresată Iudeilor.

1 Profeţiă. Cuvêntul luĭ Iehova câtră Israel prin Malachi.
2 Iubitu-v'am pre voĭ, grăesce Iehova;
Şi voĭ ḑiceţĭ: Întru ce ne-aĭ iubit pre noĭ?
Aŭ nu *era* Esaŭ fratele luĭ Iacob? grăesce Iehova;
Totuşĭ am iubit pre Iacob,
3 Şi pre Esaŭ 'l uriam, Şi munţiĭ luĭ 'ĭ-am făcut pustiĭ,
Şi moscenirea luĭ pentru draconiĭ pustieĭ.
4 Când va ḑice Edom: Noĭ sûntem destruşĭ, Dară vroim a reedifi-
Aşia grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: [ca ruinele;

Edifice eĭ, dară eŭ voiŭ destruge, Şi eĭ se vor numi: Cuprinsul ne-
Şi: Poporul preste care Iehova etern este mâniat. [legiuiţilor;
Şi ochiĭ voştri vor vedé, şi veţĭ ḑice: 5
Mărit este Iehova preste confiniile luĭ Israel!
Fiiul onóră pre tatâl *seŭ*, Şi servul pre domnul *seŭ*; 6
Dar dacă eŭ *sum* tatâl, unde *este* onórea mea?
Şi dacă *sum* domn, unde *este* frica 'naintea mea?
Grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Câtră voĭ, o preuţĭ! carĭ despreţiuiţĭ numele meŭ.
Şi maĭ ḑiceţĭ: Întru ce am despreţiuit numele têŭ?
Aduceţĭ bucate necurate pre altariul meŭ; 7
Şi âncă maĭ ḑiceţĭ: Prin ce te-am spurcat?
Printr'aceea, câ aţĭ ḑis: Masa luĭ Iehova *este* despreţiuită.
Şi dacă aduceţĭ órbe spre sacrificiŭ, aŭ nu *este acésta* rêŭ? 8
Şi dacă aduceţĭ ológe şi bolnave, aŭ nu *este acésta* rêŭ?
Adă-le guvernatoruluĭ têŭ; De va avé plăcere de tine?
Séŭ de va lua séma la tine? grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Acum dar, Rugaţĭ pre Dumneḑeŭ, ca se se facă îndurat noue. 9
De la voĭ s'aŭ făcut acestea,
Lua-va séma la voĭ? grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
De *ar fi* cine-va între voĭ, carele se închidă uşa, 10
Ca se nu maĭ aprindeţĭ *focul* în ḑadar pre altariul meŭ!
Nu *am* plăcere de voĭ, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Şi nu vreŭ se primesc ofrande din mâna vóstră.
Câcĭ de la resăritul sóreluĭ şi până la apusul luĭ 11
Mare *este* numele meŭ între populĭ,
Şi în tóte locurile se aduce tămâiă numeluĭ meŭ, Şi ofrande curate;
Câcĭ mare *este* numele meŭ între poporĭ, grăesce Iehova, *Dumne-*
Ânse voĭ 'l-aţĭ profanat, ḑicênd: [*ḑeul* oştirilor. 12
Masa luĭ Iehova este necurată, Şi fructul luĭ este o mâncare des-
Şi voĭ maĭ ḑiceţĭ: Éca! ce maĭ de a ostenélă! [preţuită. 13
Şi 'l despreţiuiţĭ, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
Şi voĭ aduceţĭ răpite, şi ológe, şi bolnave;
Ast-feliŭ de ofrande aduceţĭ; Se primesc acésta din mâna vóstră,
Blăstemat *fiă* acela, carele încélă, [grăesce Iehova. 14
Adecă acela carele are un bărbătesc în turma sa,
Şi dacă aŭ făcut vot, sacrifică Domnuluĭ betege!
Câcĭ eŭ *sum* Rege mare, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi numele meŭ *este* teribil între populĭ.

CAPUL II.

Mustrare adresată preuţilor şi poporuluĭ pentru maĭ multe pĕcate.

Şi acum câtră voĭ, voĭ preuţilor, *se adreséză* ordonanţa acésta. 1
Dacă nu veţĭ asculta, şi dacă nu veţĭ lua la ânimă, 2
De a da onóre numeluĭ meŭ, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,

Apoĭ voiŭ trămite blăstem preste voĭ, şi voiŭ blăstema bine-cuvên-
Da, o blăstem deja, fiind câ nu aţĭ luat la ânimă. [tarea vóstră,
3 Éca! voiŭ ocărî semênţa vóstră, Şi vi voiŭ presări noroiŭ în façiă,
Noroiŭ sacrificiilor vóstre de serbare.
Şi când ve va fi rădicat la sine pre voĭ,
4 Veţĭ afla apoĭ, Câ eŭ am trămis acéstă ordonanţă câtră voĭ,
Ca se remână alianţa mea cu Levi, grăesce Iehova, *Dumneḑeul*
5 Alianţa mea de viaţă şi pace era cu dênsul, [oştirilor.
Şi acésta o dedeĭ luĭ, *Pentru* frica cu care se temea de mine,
Şi 'naintea numeluĭ meŭ se pleca.
6 Legea adevĕruluĭ era în gura luĭ, Şi inicitatea nu se afla pre bu-
În pace şi onestitate aŭ âmblat cu mine, [zele luĭ;
Şi pre mulţĭ 'ĭ-aŭ întors de la inicitate.
7 Câcĭ buzele preutuluĭ se păstreze sciinţa,
Şi din gura luĭ se caute învĕţătura,
Câcĭ nunţiul luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *este* el.
8 Dară voĭ v'aţĭ abătut din cale,
Şi pre mulţĭ aţĭ lăsat se se împedece în lege,
Aţĭ rumpt alianţa luĭ Levi, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
9 De aceea eŭ ve voiŭ face a fi despreţiuiţĭ,
Şi înjosiţĭ 'naintea întreguluĭ popul, Fiind câ nu aţĭ păḑit câile
Ci în lege căutaţĭ la persóne. [mele,
10 Aŭ nu *avem* noĭ toţĭ un tată, Nu ne-aŭ creat pre noĭ un Dum-
Pentru ce dar sûntem necredincioşĭ unul câtră altul, [neḑeŭ?
Profanând alianţa pârinţilor nostri?
11 Iuda făptuesce infidel,
Şi abominaţiune s'aŭ făcut în Israel şi în Ierusalim;
Câcĭ Iuda profană Sanctuariul luĭ Iehova, pre care 'l iubesce,
Şi iea în căsătorie pre fiea unuĭ ḑeŭ străin.
12 Iehova va estirpi pre bărbatul carele face acésta,
Atât pre fiiŭ cât şi pre nepot, Din cortul luĭ Iacob,
Şi pre acela carele aduce ofrande luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
13 Şi al duoilea maĭ faceţĭ acésta:
Voĭ faceţĭ ca altariul luĭ Iehova se fiă acoperit cu lacrimĭ,
Cu plângerĭ, şi oftărĭ, Încât nu maĭ caută la ofrandă,
Şi nemic nu *o* primesce cu plăcere din mânele vóstre.
14 Şi voĭ ḑiceţĭ: De ce?
Pentru aceea, câ Iehova *este* martur între tine,
Şi între muerea juneţeĭ tale, Contra căreia aĭ făptuit infidel,
Cu tóte câ ea *este* soçia ta, şi muerea alianţeĭ tale.
15 Nicĭ unul nu *o* face *acésta*, Căruia 'ĭ-*aŭ* maĭ *remas* un rest de plecare.
Şi ce vre Unicul? El caută o semênţă divină;
Pentru aceea păḑiţĭ spiritul vostru,
Ca se nu fiţĭ infidelĭ contra femeeĭ juneţeĭ vóstre.
16 Câcĭ eŭ urăsc despărţenia, Grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel,

Şi pre acela ce acoperc violenţa cea de pre vestmêntul seŭ, grăesce
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Păḑiţĭ spiritul vostru, Ca se nu făptuiţĭ infidel!
Osteniţĭ pre Iehova cu vorbele vostre, Şi ḑiceţĭ: Întru ce '*l*-am 17
Întru aceea, că ḑiceţĭ: „Fiă-care, care face rêŭ [ostenit?
„*Este* plăcut în ochiĭ luĭ Iehova, şi de dênşiĭ are plăcere,"
Séŭ „unde *este* Dumneḑeul judicăţeĭ?"

CAPUL III.

Preḑicere asupra luĭ Mesia, şi 'nainteamergătoriuluĭ luĭ.

Éca! eŭ trămit pre nunţiul meŭ, 1
Ca se prepare calea 'naintea mea; Şi de odată va întra
În templul seŭ Domnul, pre carele 'l căutaţĭ,
Şi nunţiul alianţeĭ, pre carele 'l doriţĭ;
Éca! vine, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Ânse cine va puté suferi ḑiua venireĭ luĭ, 2
Şi cine va puté subsista, când se va înfăţioşa?
Căcĭ el *este* ca focul topitoriuluĭ, şi ca sarea de leşie a albitoriuluĭ.
Precum şede acela, şi topesce şi lămuresce argintul, 3
Asemenea va lămuri el pre fiiĭ luĭ Levi, Şi'ĭ va purifica ca aurul şi
Şi vor aduce eĭ ofrande luĭ Iehova în dreptate. [argintul;
Şi plăcut 'ĭ va fi éråşĭ luĭ Iehova 4
Ofranda luĭ Iuda şi a Ierusalimuluĭ,
Ca în ḑilele din vechime, Şi ca în aniĭ de maĭ 'nainte.
Şi me voiŭ apropia de voĭ la judicată, 5
Şi voiŭ fi martur iute contra fermecătorilor,
Şi contra adulterilor, şi contra acelora carĭ jură falş,
Şi contra celor carĭ reţin plata lucrătorilor cu ḑiua,
Şi a văduvelor şi a orfanilor, Şi carĭ sucesc *dreptul* străinuluĭ,
Şi nu se teme de mine, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Căcĭ eŭ Iehova *sum* neschimbătoriŭ; 6
Pentru aceea, voĭ fiĭ aĭ luĭ Iacob! nu aţĭ fost perduţĭ.
Din ḑilele părinţilor vostri, 7
V'aţĭ abătut de la statutele mele, şi nu *le*-aţĭ păḑit.
Întórceţi-ve către mine, şi eŭ me voiŭ întórce către voĭ,
Grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Dară voĭ ḑiceţĭ: Întru ce se ne întórcem?
Aŭ încela-va omul pre Dumneḑeŭ? că me încelaţĭ. 8
Ânse voĭ ḑiceţĭ: Întru ce te încelăm? În ḑecime şi ofrande.
Sûnteţĭ blăstemaţĭ cu blăstem; Toţuşĭ me încelaţĭ, tu popul întreg! 9
Aduceţĭ tótă ḑecimala în tesaure, Ca *se fiă* provisiune în casa 10
Şi cercaţi-me cu acésta, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor; [mea,
Dacă nu vi voiŭ deschide ferestrele ceriuluĭ,
Şi voiŭ vĕrsa preste voĭ bine-cuvêntarea maĭ mult de cât destul.

11 Şi voiŭ ocărî pre mâncăul pentru voĭ,
Ca se nu vi strice fructul pămêntuluĭ vostru,
Ca se nu maĭ fiă nefertilă viţa vóstră în câmp,
Grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
12 Şi ve vor ferici pre voĭ toţĭ populiĭ, [oştirilor.
Câcĭ veţĭ fi voĭ o ţérră de plăcere, grăesce Iehova, *Dumneḑeul*
13 Vorbele vóstre s'aŭ înapoit contra mea, grăesce Iehova;
Şi voĭ ḑiceţĭ: Ce vorbim noĭ între noĭ contra ta?
14 Voĭ ḑiceţĭ: Deşert *este* a servi pre Dumneḑeŭ,
Şi ce căscig *este* câ observăm cele de observat,
Şi câ âmblăm în doliŭ 'naintea luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor?
15 Şi acum fericim pre ceĭ mândri, Şi făcĕtoriĭ de rêŭ se 'navuţesc,
Şi deşi blăstemă pre Dumneḑeŭ scapă.
16 Ânse când ceĭ ce se tem de Iehova vorbesc unul cu altul,
Iehova ascultă şi aude,
Şi se scrie o carte de memorie 'naintea luĭ despre aceia,
Carĭ se tem de Iehova, Şi gândesc la numele luĭ.
17 Şi vor fi acestia, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Proprietatea mea în ḑiua, când voiŭ făptui;
Şi'ĭ voiŭ cruţa pre dênşiĭ, precum cruţă bărbatul
Pre fiiul seŭ, care 'l servesce pre el.
18 Şi ve veţĭ întórce, şi veţĭ vedé,
Ce diferinţă este între cel drept şi cel nelegiuit, [pre el.
Şi între acela, ce servesce pre Dumneḑeŭ, Şi acela ce nu'l servesce

---

CAPUL IV.

Profeţiă despre venirea luĭ Mesia. Oficiul 'naintea mergătoriuluĭ seŭ.

1 Câcĭ éca! vine ḑiua, care arde ca un cuptioriŭ,
Şi toţĭ mândriĭ, şi toţĭ făcătoriĭ de rele vor fi plévă,
Şi ḑiua care vine le va aprinde, grăesce Iehova, *Dumneḑeul* oş-
Şi nu li va lăsa nicĭ rădicina nicĭ ramura. [tirilor,
2 Pentru voĭ ânse, carĭ ve temeţĭ de numele meŭ,
Resare sórele dreptăţeĭ, şi mântuirea *este* sub aripile eĭ,
Şi veţĭ eşi, şi veţĭ sări ca viţeiĭ îngrăşiaţĭ.
3 Şi veţĭ călca pre nelegiuiţĭ;
Câcĭ eĭ vor fi cenuşă sub piciórele vóstre în ḑiua aceea,
Când eŭ voiŭ făptui, grăesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor.
4 Aduceţi-ve a minte de legea luĭ Moise, servul meŭ,
Pre care 'i-o am dat pre Horeb pentru întregul Israel,
De statute şi judicăţĭ.
5 Éca! eŭ vi trâmit pre profetul Ilie,
Până a veni ḑiua luĭ Iehova cea mare şi teribilă;
6 Şi se vor întórce ânimele părinţilor câtră fiĭ, Şi ânimele fiilor câtră
Ca se nu vin se lovesc pămêntul cu blăstem. [părinţĭ,

BIBLIA

3